

راہ کشامی حاجت

در خواص آیت، سورہ نامی قرآن
توسل بر اصل بیت و انزل و دعا و نماز و
روزہ عالی کہ برای بر آورده شدن حاجت آورده

مؤلف
آیت۔ حاج شیخ محمد رحمتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

راه گشای حاجت در خواص آیات سوره های قرآن...

نویسنده:

آیت الله محمد رحمتی

ناشر چاپی:

دفتر آیت الله محمد رحمتی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۷	راه گشای حاجت در خواص آیات سوره های قرآن...
۱۷	مشخصات کتاب
۱۷	اشاره
۲۱	مقدمه
۲۲	دعاء
۲۲	۱ بحث اول : تأثیر دعا
۲۷	۲ بحث دوم: شرائط دعاء
۲۹	۳ بحث سوم: موانع استجاب دعا
۲۹	۱ غفلت
۳۰	۲ دعاء نکردن تا نزول بلا
۳۱	۳ آلودگی به گناه
۳۳	۴ شتاب کردن
۳۳	۵ پلیدی و نفاق
۳۳	۶ بدعت در دین
۳۴	۷ ظالم را در ظلم معذور دانستن
۳۴	۴ بحث چهارم: اوقات دعاء
۴۳	۵ بحث پنجم: کیفیت دعا کردن
۴۹	۶ کسانی که دعایشان مستجاب می شود
۵۲	۷ کسانی که دعایشان مستجاب نمی شود
۵۷	۸ دعاهای وارده
۵۸	عمل ام داود
۶۰	دعاء استفتاح
۶۶	۹ دعاهای ساختگی

۶۷	بخش اول: توسل به قرآن برای رفع گرفتاریها و مشکلات
۶۷	اشاره
۷۰	خواص آیات قرآن کریم
۷۰	۱ آبستن شدن
۷۰	۲ احتلام
۷۱	۳ آسان شدن کارهای سخت
۷۱	۴ آسان شدن کار روزی
۷۱	۵ امان از آتس سوزی
۷۲	۶ امان از آزار مردم
۷۲	۷ امان از بلاء
۷۲	۸ امان از چشم
۷۲	۹ امان در جنگ
۷۳	۱۰ امان از حسد
۷۳	۱۱ امان در خواب و بیداری
۷۳	۱۲ امان از ترس
۷۴	۱۳ امان از ترس در روز قیامت
۷۴	۱۴ امان از جنّ و وسواس
۷۴	۱۵ امان از جهنم
۷۵	۱۶ امان در خوردنی
۷۵	۱۷ حفظ در سفر
۷۵	۱۸ امان در شب
۷۶	۱۹ امان از چهارپایان و حشرات
۷۶	۲۰ امان از درنده و دشمن
۷۶	۲۱ امان از دزدان
۷۷	۲۲ امان از سطوات هر جبار و سلطان
۷۷	۲۳ امان از تنگدستی و دین

- ۲۴ امان از فشار قبر ۷۸
- ۲۵ امان از آنچه عارض اطفال میشود ۷۸
- ۲۶ امن از وسوسه شیطان ۷۹
- ۲۷ اداء دین ۷۹
- ۲۸ بغض خمر ۷۹
- ۲۹ برای قلع بواسیر ۸۰
- ۳۰ بیدار بودن ۸۰
- ۳۱ بیرون آمدن آهن بدون درد ۸۰
- ۳۲ برای بیهوش و مصروع ۸۱
- ۳۳ برای پیسی ۸۱
- ۳۴ برای تقاضای تزویج ۸۱
- ۳۵ کودکی که نمیتواند تکلم کند ۸۲
- ۳۶ توفیق ۸۲
- ۳۷ ثناء گفتن ۸۳
- ۳۸ فرار جن ۸۳
- ۳۹ برای برآورده شدن حاجت ۸۳
- ۴۰ ۸۴
- ۴۱ ۸۵
- ۴۲ حج ۸۶
- ۴۳ حرز چیزی که اندوخته شده و جمع آوری میشود ۸۶
- ۴۴ حصر بول ۸۷
- ۴۵ حفظ ۸۷
- ۴۶ ۸۸
- ۴۷ حفظ ۸۸
- ۴۸ حفظ جنین (بچه در شکم مادر) ۸۹
- ۴۹ حفظ دانه ۹۰

- ۹۰ ۵۰ حفظ چیزی که در جایی میگذارد
- ۹۱ ۵۱ حفظ از جن و انس
- ۹۲ ۵۲ حفظ نوزاد
- ۹۲ ۵۳ حفظ قرآن
- ۹۲ ۵۴ برای کم خوابی
- ۹۳ ۵۵ درد جوف
- ۹۳ ۵۶ درد چشم
- ۹۴ ۵۷ درد سر و مفاصل
- ۹۵ ۵۸ درد قلب و سینه
- ۹۶ ۵۹ درد شقیقه
- ۹۶ ۶۰ مرض صرع
- ۹۶ ۶۱ درد دل و دقل و فرق
- ۹۷ ۶۲ برای جمیع دردها
- ۹۷ ۶۳ برای قوت نفس و درد دل و چشم
- ۹۸ ۶۴ درد دندان
- ۹۸ ۶۵ درد شکم
- ۹۸ ۶۶ برای پیچ شکم
- ۹۹ ۶۷ برای آرامش درد
- ۹۹ ۶۸ برای هر درد
- ۹۹ ۶۹ درمان طحال
- ۱۰۰ ۷۰ درد گوش
- ۱۰۰ ۷۱ برای دفع موزی
- ۱۰۰ ۷۲ برای اداء دین
- ۱۰۱ ۷۳ برای پیدا شدن دزد
- ۱۰۱ ۷۴ دعوت بخدمت سلطان
- ۱۰۱ ۷۵ استجابت دعا

- ۱۰۳ ۷۶ ذکاوت بچه
- ۱۰۳ ۷۷ برای رؤیت پیغمبر صلی الله علیه و آله
- ۱۰۴ ۷۸ توقف رجفه (لرزش)
- ۱۰۴ ۷۹ تسهیل رزق
- ۱۰۵ ۸۰ رفع سختی
- ۱۰۶ ۸۱ رفع سفیدی چشم
- ۱۰۶ ۸۲ خروج روح به آسانی
- ۱۰۷ ۸۳ خروج از زندان
- ۱۰۷ ۸۴ زوال اسقام
- ۱۰۸ ۸۵ زوال عسر و تسهیل
- ۱۰۸ ۸۶ زوال علت و نرف خون
- ۱۰۸ ۸۷ زوال فقر
- ۱۱۰ ۸۸ زوال ما یفسد
- ۱۱۰ ۸۹ زوال ملک ظالم و سلطان جائر
- ۱۱۱ ۹۰ جلوگیری از زلزله
- ۱۱۱ ۹۱ زیادتی شیر
- ۱۱۲ ۹۲ زیادتی مال و ربح تجارت
- ۱۱۲ ۹۳ سبز شدن بستان
- ۱۱۳ ۹۴ سلامتی در سفر
- ۱۱۳ ۹۵ سکون زخم
- ۱۱۳ ۹۶ سکون درد
- ۱۱۴ ۹۷ برای سلامتی از آنچه به اطفال می رسد
- ۱۱۴ ۹۸ سلامتی از شر دشمنان
- ۱۱۴ ۹۹ درمان صرع
- ۱۱۵ ۱۰۰ صرف باس طعام
- ۱۱۶ ۱۰۱ صرف هر لمم

- ۱۰۲ صعوبت زائیدن ۱۱۶
- ۱۰۳ منع ضرر به اندوخته طلا و نقره ، اثاث ۱۱۶
- ۱۰۴ درمان طحال ۱۱۷
- ۱۰۵ منع طوارق ۱۱۷
- ۱۰۶ برای زوال علت ۱۱۸
- ۱۰۷ برای اعاده (پناه بردن) از عذاب و مسخ در دنیا ۱۱۸
- ۱۰۸ برگشتن غائب گم شده ۱۱۸
- ۱۰۹ برای سلامت از غرق ۱۱۹
- ۱۱۰ برای غنا ۱۱۹
- ۱۱۱ فتح باب خیر ۱۱۹
- ۱۱۲ برای فرج ۱۲۰
- ۱۱۳ فرزند پسر ۱۲۰
- ۱۱۴ برطرف شدن فقر ۱۲۱
- ۱۱۵ برای قوت ۱۲۱
- ۱۱۶ قوت چشم ۱۲۱
- ۱۱۷ قوت بر خصم در محاکمه ۱۲۲
- ۱۱۸ قوت قلب ۱۲۲
- ۱۱۹ رفع اشتغال قلب به مرض ۱۲۳
- ۱۲۰ قوت نفس ۱۲۳
- ۱۲۱ کفایت مغرم در دنیا ۱۲۳
- ۱۲۲ برای گزیدن عقرب ۱۲۴
- ۱۲۳ وقوف بر گنج یا آب یا سحر ۱۲۴
- ۱۲۴ برای لقوه ۱۲۴
- ۱۲۵ برای مار گزیدن ۱۲۵
- ۱۲۶ محبوبیت نزد مردم ۱۲۵
- ۱۲۷ مرگ جمل یا دابه ۱۲۵

- ۱۲۸ دفع مرگ ناگهانی ----- ۱۲۶
- ۱۲۹ منع مال از آنچه می ترسد ----- ۱۲۶
- ۱۳۰ منع مکروه در خود و اهل و مال ----- ۱۲۶
- ۱۳۱ وجاهت هر جا قصد کند ----- ۱۲۷
- ۱۳۲ وسعت در روزی ----- ۱۲۷
- ۱۳۳ وضع حمل ----- ۱۲۷
- ۱۳۴ برطرف شدن یرقان ----- ۱۲۸
- ۱۳۵ برای گمشده ، امن از سوخته ، غرق ----- ۱۲۸
- ۱۳۶ - ... ----- ۱۳۱
- بخش دوم: توسل به پیغمبر و اهل بیت علیهم السلام ----- ۱۳۳
- اشاره ----- ۱۳۳
- توسل به خمسه طیبه علیهم السلام ----- ۱۳۵
- قسم دوم توسلات به پیغمبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت آن حضرت که سند آنها ضعیف است ----- ۱۴۱
- تذکر مهم : ----- ۱۵۶
- بخش سوم: دعاهائی که برای حاجت وارد شده ----- ۱۶۳
- اشاره ----- ۱۶۳
- دعاهائی که سند معتبر دارد و برای برآوردن حاجت وارد شده : ----- ۱۶۵
- دعائی که برای استجابت وارد شده و سند معتبر ندارد : ----- ۱۷۱
- مناجات امام نهم علیه السلام (مهر دختر مأمون) ----- ۱۷۲
- دعائی که مستجاب می شود ----- ۱۷۳
- دعای حضرت امیر علیه السلام روز آخر جنگ صفین ----- ۱۷۵
- دعاء صباح ----- ۱۷۹
- دعاهای گوناگون که از امام صادق علیه السلام خوانده شده ----- ۱۷۹
- دعای دوم ----- ۱۸۶
- دعای سوم ----- ۱۸۷
- دعای چهارم ----- ۱۸۸

- ۱۹۱ دعای پنجم
- ۱۹۳ دعای ششم
- ۱۹۵ دعای هفتم
- ۲۰۵ دعای هشتم و نهم
- ۲۰۶ دعای دهم و یازدهم
- ۲۰۷ دعای دوازدهم
- ۲۰۸ دعای سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم
- ۲۰۹ دعای شانزدهم، هفدهم و هجدهم
- ۲۱۱ دعای نوزدهم
- ۲۱۲ دعای بیستم
- ۲۱۳ دعای بیست و یکم و بیست و دوم
- ۲۱۴ دعای بیست و سوم
- ۲۱۴ دعای تضرع
- ۲۱۷ دعای امام هفتم علیه السلام در زندان هارون
- ۲۱۸ عوذه امام کاظم علیه السلام
- ۲۲۲ دعاهاى ديگر آن حضرت
- ۲۲۷ عوذه امام رضا علیه السلام
- ۲۲۸ دعاء در سختی ها
- ۲۳۰ عوذه امام هشتم علیه السلام
- ۲۳۴ حرز امام جواد علیه السلام
- ۲۳۸ حرز دفع هم و غم
- ۲۴۰ دعائی که مستجاب می شود و برای سختی زائیدن است
- ۲۴۲ دعای ملهوب و مکروب
- ۲۴۳ دعای حاجت
- ۲۴۴ دعای الحاح و حاجت
- ۲۴۵ دعاهاى متعدد برای حاجت و رفع گرفتاری

- ۲۴۷ دعایی که رد نشود
- ۲۴۸ مناجات برای حاجت
- ۲۴۹ دعای نور و دعای ابراهیم علیه السلام
- ۲۵۴ دعای علوی مصری برای رفع سختی
- ۲۶۷ دعای رام شدن اسب سرکش
- ۲۶۸ دعای یعقوب برای برگرداندن یوسف علیهما السلام
- ۲۶۸ دعای یوشف وصی حضرت موسی علیه السلام
- ۲۶۹ دعای یونس و دعای حضرت عیسی علیهما السلام
- ۲۷۰ دعای حضرت امیر علیه السلام
- ۲۷۱ دعاء در مهمات
- ۲۷۵ دعای یعقوب علیه السلام
- ۲۷۶ دعای یوسف علیه السلام
- ۲۷۷ دعای رفع هم
- ۲۷۸ دعای حضرت امیر و دعاهاى امام حسین علیه السلام در حاجت مهم
- ۲۷۹ دعای موسی علیه السلام در حال شکافته شدن دریا
- ۲۸۰ دعای خلاصی از زندان و دعای رفع فقر
- ۲۸۱ دعای کامل که جبرئیل آورده
- ۲۸۵ دعای فرج
- ۲۸۶ دعای کفایه البلاء
- ۲۸۷ نفرین بر ظالم
- ۲۹۰ دعای رفع شدت
- ۲۹۱ دعای رفع بلا
- ۲۹۳ نفرین بر ظالم
- ۲۹۷ حرز یمانی
- ۳۰۷ روایتی دیگر
- ۳۱۴ دعای سریع الاجابه

- ۳۲۱ دعای رفع اندوه
- ۳۲۱ دعای فرج
- ۳۲۳ دعای رفع گرفتاری و سلطان
- ۳۲۵ دعای عاقبت
- ۳۲۶ دعاء برای کارهای متعدد
- ۳۲۹ دعایی حضرت امیر علیه السلام بر فراش پیغمبر صلی الله علیه و آله
- ۳۳۲ دعای حاجت دنبال نماز
- ۳۳۳ دعا برای استجابت
- ۳۳۴ دعا برای حاجت
- ۳۳۵ دعای دیگر
- ۳۳۶ دعای حضرت امیر علیه السلام که به مشمول آموختند
- ۳۴۲ دعاء برای استجابت
- ۳۴۸ دعای فرج
- ۳۵۴ دعاء برای استجابت
- ۳۵۵ دعای متعدد
- ۳۵۶ دعاء برای استجابت
- ۳۵۸ دعاء دنبال نماز واجب برای حاجت
- ۳۵۹ دعا دنبال نماز صبح و مغرب برای حاجت
- ۳۶۰ دعای رفع فقر
- ۳۶۱ دعای ادای دین
- ۳۶۲ دعای حاجت
- ۳۶۳ دعای رفع علت
- ۳۶۴ دعا بعد از نماز صبح برای حاجت
- ۳۶۵ دعا در سجده برای حاجت
- ۳۶۶ دعاء برای رفع گرفتاری و دعاء برای خلاصی از زندان
- ۳۶۸ دعاء مبیّت

- دعاء حفظ ۳۶۹
- دعای دیگر ۳۷۰
- دعاء خیر دنیا و آخرت ۳۷۴
- دعاء رفع بلاء ۳۷۶
- دعای مستجاب بعد از نماز وتر ۳۷۷
- اسم اعظم ۳۷۸
- دعای ادای دین ۳۸۰
- تکمیل بحث دعاها ۳۸۱
- زیارت قبر پیغمبر بزرگ اسلام و قبور امامان، اهل بیت و حضرت زهرا سلام الله علیهم اجمعین ۳۸۱
- زیارت قبر مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله در مدینه طیبه ۳۸۲
- زیارت قبر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ۳۸۳
- زیارت قبر حضرت ابی عبدالله الحسین سید الشهداء علیه السلام ۳۸۷
- استجاب دعا برای زائر قبر امام حسین علیه السلام ۳۹۴
- فضل زیارت قبر حضرت روز عاشورا ۳۹۷
- سند زیارت عاشورا ۳۹۸
- زیارت آن حضرت از راه دور ۴۰۰
- زیارت قبر امام هفتم و نهم علیهما السلام (در کاظمین) ۴۰۱
- رفع گرفتاری و برآورده شدن حاجت در زیارت آن بزرگوار ۴۰۲
- فضل زیارت امامین همامین ابی الحسن علی بن محمد ۴۰۴
- تکمیل در مورد زیارت قبر حضرت زهراء سیده نساء العالمین صلوات الله علیها ۴۲۰
- زیارت قبور چهار امام حضرت امام حسن مجتبی ۴۲۱
- زیارت اولاد ائمه علیهم السلام ۴۲۳
- بخش چهارم: نمازهای حاجت که بعضی شامل روزه نیز هست ۴۲۷
- اشاره ۴۲۷
- قسم اول از نمازهایی که سند معتبر ندارد و در روز یا شب مخصوص خوانده می شود : ۴۳۵
- نمازهایی که با سند ضعیف برای شب یا روز پنجشنبه یا جمعه وارد شده و بعضی مشتمل بر روزه هم هست ۴۳۸

قسم اول از نمازهایی که سند معتبر دارد و در ماه خاص شب یا روز در مورد حاجت خوانده می شود : ۴۷۵ -----

قسم دوم از نمازهایی که برای حاجت خوانده می شود و سند معتبر ندارد در ماه خاص شب یا روز خوانده می شود : ۴۸۱ -----

قسم اول از نمازهایی که سند معتبر دارد برای حاجت در شب یا روز خوانده می شود : ۴۹۴ -----

قسم دوم نمازهای حاجتی که سند معتبر ندارد در شب یا روز خوانده می شود . ۵۱۱ -----

درباره مرکز : ۵۵۸ -----

راه گشای حاجت در خواص آیات سوره های قرآن...

مشخصات کتاب

سرشناسه: رحمتی، محمد، ۱۳۰۷ -

عنوان و نام پدیدآور: راه گشای حاجت در خواص آیات سوره های قرآن... / مولف محمد رحمتی.

مشخصات نشر: قم: محمد رحمتی، ۱۳۸۸.

مشخصات ظاهری: ۵۴۳ص.

شابک: ۹۷۸۹۶۴۰۴۴۷۰۹۳

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: قرآن -- سوره ها و آیه ها، خواص

موضوع: دعاها -- خواص

رده بندی کنگره: BP۷۱/۹/۹۲۷/۱۳۸۸

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۵۷

شماره کتابشناسی ملی: ۱۹۲۵۶۷۸

ص: ۱

اشاره

ص: ۲

راه گشای حاجت

در خواص آیات ، سوره های قرآن ،

توسل به اهل بیت و ائمه علیهم السلام

و دعاها و نماز و روزه هائی

که برای برآورده شدن حاجت آمده

مؤلف

آیت الله حاج شیخ محمد رحمتی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين . والصلاه والسلام على اكرم خلقه واشرف بريته ، محمد وآله الطاهرين ، واللعنه الدائمه على اعدائهم ومخالفهم اجمعين الى يوم الدين . انسان مانند ساير موجودات اين جهان پهناور ذاتاً محتاج است . براى رفع حاجت راههاى گوناگونى در اختيار دارد . و چنانچه به بن بست رسيد نيز اقداماتى هرکس يا چاره جو يا بيهوده انجام مى دهد . و آنان که توجه به عالمى ديگر بعد از سپرى شدن دوران زندگى دارند با نظرى عميق براى تأمين سعادت خود مى کوشند . در اين راستا از همه راهها و راه چاره ها ، پناه به ذات پاک حضرت سبحان جل وعلا- بردن ، و توسل به وسائط فيض و فضل جستن ، کارسازتر يا به تعبيري کارساز و گره گشا است . لذا به درخواست يکي از مردمان خير و دوستان با ارزش و شيفته خاندان عصمت و طهارت سلام الله اجمعين که مدتى است به رحمت ايزدى پيوسته کتاب حاضر در مورد بهره برى از قرآن و توسلات و دعاها از منابع اصيل دينى تدوين و چون بنا بر امر اختصار است ، به اندازه لازم اشاره به مدارك رفته و تا حدى به صحيح و سقيم و معتبر و غير معتبر آن توجه شده . و ثواب آن نثار روح آن مرحوم (حاج يد الله عباسيان) عطر الله مرقده باني اين امر خير گردد .

توسلات يا با قرآن و آيات مبارکات است و يا به حضرت رسول اکرم صلى الله عليه و آله

و اهل بیت ، که گاهی مشتمل بر نماز نیز است می باشد ، و یا نماز و روزه یا دعاء تنها . بدین جهت این کتاب بر چهار بخش تقسیم . در هر بخش مطالبی ایراد . امید است که مورد توجه اولیاء دین قرار گرفته ، برای اهل ایمان ثمربخش و مفید باشد .

دعاء

یکی از راههای نیل به مقصود ، دعاء است ، که انسان متدین با خدا در ارتباط بوده و خواسته خود را از پروردگار خود بخواهد . . در این باب مباحث زیادی مطرح می شود . ۱ تأثیر دعاء در مقدرات انسان . ۲ شرایط پذیرفته شدن و استجابت دعاء . ۳ موانع استجابت و پذیرفته شدن . ۴ اوقات دعاء . ۵ کیفیت آن . ۶ کسانی که دعایشان مستجاب می شود . ۷ کسانی که دعایشان مستجاب نمی شود . ۸ دعاهاى وارده از اهل بیت عصمت و طهارت . ۹ دعاهاى ساختگی که اصل ندارد .

۱ بحث اول : تأثیر دعا

تأثیر دعاء در مقدرات ، معلوم باشد که قرآن کریم بندگان خدا را دعوت به دعا کرده . آیاتی چند در این مورد وارد شده .

« قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ » . « إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَكِبُونَ عَنِ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ » « اذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ » در روایات فراوانی دعا کردن

ترغیب شده و آثاری برای آن ذکر شده . در روایت صحیح (۱) زراره از امام پنجم علیه السلام در تفسیر آیه « إِنَّ الَّذِينَ يَشِئُونَ تَكْبُرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ » دارد . که آن دعاء است ، و افضل العباده . دعاء است ، و در روایت قطب راوندی (۲) دعاء به عبادت تفسیر شده و در روایت شیخ ابوالفتح رازی نیز ، در روایت معتبر (۳) از سدیر از قول امام پنجم علیه السلام وارد شده ، که هیچ چیز نزد خداوند عزوجل افضل از این نیست که درخواست شود ، و خواسته شود آنچه نزد خدا است ، و هیچ کس نزد خداوند مبعوض تر از کسی که تکبر از عبادت خدا دارد ، و آنچه نزد خداست درخواست نمی کند ، نیست و در روایت صحیح (۴) میسر بن عبدالعزیز از امام ششم علیه السلام داریم که حضرت به او فرمود :

دعاء کن و مگو همانا او فارغ (تمام شده) منزلتی نزد خداوند هست که به جز درخواست به آن منزلت نمی رسد . و اگر بنده دهان خود را ببندد و هیچ درخواست نکند چیزی به او داده نمی شود . بخواه اعطاء می شوی .

در اینجا باید توجه داشت ، که شاعری که گفته (من گروهی می شناسم اولیاء ، که زبانشان بسته باشد از دعا) گفته اش خلاف دستورات خدا و پیشوایان و خلاف رفتار آنان است . و نظیر صدر این روایت در صحیح (۵) حماد بن عیسی

۱- (۱) مرآه العقول : ۱۱۲ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱/۳/۱ ابواب الدعاء .

۲- (۲) مستدرک الوسائل : ۱۵۱ باب ۱/۳ ابواب دعاء .

۳- (۳) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱/۳ و باب ۳/۲ الدعاء . ذیل روایت مرآه العقول ۱۲/۲ فضل الدعاء .

۴- (۴) مرآه العقول : ۱۲/۳ ، فضل الدعاء ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۶/۱ الدعاء .

۵- (۵) مرآه العقول : ۱۲/۵ فضل الدعاء ؛ وسائل : ۷۴ باب ۶/۲ الدعاء .

از امام ششم علیه السلام و در روایت ابن مغیره (۱) وارد شده و نزدیک به ذیل آن در روایت (۲) زراره ذکر شده . حتی در صحیح (۳) سیف تمار از امام ششم علیه السلام آمده که ترک نکنید در حاجات (چیزهای) کوچک که در آنها دعا کنید . همانا صاحب کوچکها ، صاحب بزرگها است . و در روایاتی (۴) وارد شده حتی بند کفش را از خداوند بخواهید . و در باب تأثیر دعاء و جایگاه آن در باب اسباب و مسببات و تصرف در کائنات . روایاتی بسیار وارد شده از جمله روایت سکونی (۵) از امام ششم علیه السلام (سکونی معتبر است) حضرت فرمود (رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده ، دعاء سلاح مؤمن است و عمود دین و نور آسمانها و زمین است ، و نظیر این در روایت جعفریات (۶) است ، فقط به جای عبارت سوم زینت بین آسمانها و زمین آورده . در روایت معتبر دیگری از حضرت (۷) امیر علیه السلام است . دعاء کلیدهای رسیدن به حاجات و رستگاری است ، و بهترین

۱- (۱) وسائل : ۷۴ باب ۶/۴ الدعاء .

۲- (۲) مرآه العقول : ۱۲/۷ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۶/۳ الدعاء .

۳- (۳) مرآه العقول : ۱۲/۶ فضل الدعاء ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۴ الدعاء ؛ مستدرک الوسائل : ۱۵۱ باب ۴/۱ ابواب دعاء .

۴- (۴) مستدرک : ۱۵۱ باب ۴/۳/۵ و باب ۱/۴ ابواب دعاء .

۵- (۵) مستدرک : ۱۵۱ باب ۲/۱۲ ؛ مرآه العقول ۱۲/۱ باب سلاح المؤمن .

۶- (۶) مستدرک : ۱۵۱ باب ۲/۳ ابواب دعاء .

۷- (۷) مرآه العقول : ۱۲/۱۰/۱۱ ، باب الدعاء سلاح المؤمن ؛ وسائل الشیعه ۷۴ ، باب ۸/۴ از ابواب دعاء .

دعاء آن است که از سینه پاک و قلب پاک بیرون آید . در روایت معتبر (۱) سوم از پیغمبر صلی الله علیه و آله است ، که فرمود آیا شما را راهنمایی نکنم بر سلاحی که از دشمنان شما را نجات دهد . و موجب فراوانی روزی هایتان شود ؟

گفتند : بلی ، فرمود ، خداوند را شب و روز بخوانید . همانا سلاح مؤمن دعا است و نظیر این روایت در جعفریات آمده ، و در روایت (۲) معتبر دیگر از امام ششم علیه السلام دعاء تیزتر از نیزه یا سلاح آهنی شمرده شده . و در مضمهره صحیح (۳) حماد بن عثمان فرموده است دعاء قضاء را نقض می کند . همانگونه که خیط (نخ) پاره می شود . در حالی که محکم شده باشد و در روایت صحیح (۴) عمر بن یزید از امام ابوالحسن (موسی بن جعفر) علیهما السلام وارد شده که دعاء آنچه مقدر شده و آنچه نشده برمی گرداند . و آنچه مقدر نشده را تفسیر می کند . (تاریخ نهدد) و نظیر این روایت از و شاء (۵) نیز آمده ، و در روایت صحیح (۶) بسطام زیات از امام ششم علیه السلام ذکر شده . دعا قضاء را برمی گرداند . در حالی که از آسمان فرود

۱- (۱) مرآه العقول : ۱۲/۱۱ الدعاء سلاح المؤمن ؛ وسائل الشیعه ۷۴ ؛ باب ۸/۵ از ابواب دعاء ؛ مستدرک : ۵۱ باب ۲/۲/۱۱ ابواب دعاء .

۲- (۲) مرآه العقول : ۱۲/۱۲ ؛ مستدرک : ۵۱ باب ۲/۱۱ ، ابواب دعاء ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۲۸/۱ ابواب دعاء .

۳- (۳) مرآه العقول : ۱۲/۱۲/۱۳ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۷/۴ ابواب دعاء .

۴- (۴) مرآه العقول : ۱۲/۱۳ ؛ مستدرک : ۵۱ باب ۲/۱۳ ابواب دعاء ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۷/۵ ابواب دعاء .

۵- (۵) مرآه العقول : ۱۲/۱۴ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۷/۸ ابواب دعاء .

۶- (۶) مرآه العقول : ۱۲/۱۳ ؛ وسائل : ۷۴ باب ۷/۳ ، ابواب دعاء .

آمده و محکم شده محکم شدنی و نزدیک به همین مضمون در صحیح (۱) زراره از امام پنجم علیه السلام و در روایتی (۲) از امام ششم علیه السلام وارد شده ، و صدر این (۳) روایت را عبدالله بن سنان از امام ششم علیه السلام ذکر کرده .

و در صحیح ابی (۴) ولاد از امام هفتم موسی بن جعفر علیهما السلام آمده . بر شما باد دعاء کردن . همانا دعاء برای خدا و درخواست به سوی خداوند . بلاء را رد می کند در حالی که مقدر و قضاء شده (قضا و قدر بر آن گذشته) و تنها امضاء آن باقی است . پس هرگاه خداوند عزوجل خوانده شد . درخواست شد . بلاء را می گرداند .

نکته قابل توجه ، معلوم باشد که دعاء که خواستن است ، باید در امور ممکن و قابل قبول اعمال شود ، و چیزهایی که محال است یا ممکن ولی بنا بر آن نیست نباید مورد سؤال قرار بگیرد . مثلاً دعاء کند . خدا را به چشم سر ببیند ، یا به مقام پیغمبری یا امامت برسد . یا الآن یا آینده به معراج رود . یا ده هزار سال عمر کند ، یا در حالی که کشور . رئیس جمهور دارد ، رئیس جمهور شود . چون در هر مملکت یک رئیس جمهور بیشتر برداشت ندارد . حال اگر چندین نفر کاندیدا شده و هر کدام دعاء را با شرایط قبول آن انجام دهند بیش از یکی مورد انتخاب نخواهد بود ، و جا ندارد که دعای همه مستجاب شود .

۱- (۱) مرآه العقول : ۱۲/۱۵ .

۲- (۲) مستدرک : ۱ ۵ باب باب ۲/۱۶ ، ابواب دعاء .

۳- (۳) مرآه العقول : ۱۲/۱۵ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۲/۷ ابواب دعاء .

۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۷/۱ ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : ۱۲/۱۶ ، کتاب الدعاء .

۲ بحث دوم: شرائط دعاء

شرایط پذیرفته شدن دعا

۱ در روایت صحیح (۱) حارث بن مغیره از امام ششم علیه السلام وارد شده، پرهیزید هرگاه یکی از شما چیزی از حاجات دنیا یا آخرت می خواهد از خدا بخواهد. تا ابتداءً خداوند عزوجل را ثناء گفته، مدح کند و درود (صلوات) بر پیغمبر (و آل آن حضرت) صلی الله علیه و آله بفرستد. سپس حاجات خود را درخواست نماید. ۲ در خبر معتبر (۲) دیگر، محمد بن مسلم از آن حضرت ذکر کرده، که در کتاب امیرالمؤمنین علیه السلام آمده، که ستایش قبل از درخواست است. پس هرگاه خداوند را می خوانی. تمجید کن. پرسید (راوی ابن بکیر) چگونه خداوند را تمجید نمایم؟ فرمود: می گویی: يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، يَا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ.

۳ در روایت (۳) دیگری که علامه مجلسی آن را صحیح خوانده. معاویه بن عمار از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که همانا ستایش است. سپس ثنا گفتن، سپس اعتراف به گناه، سپس درخواست کردن. همانا (والله بنده ای از گناه خارج نشود مگر به اقرار، و نظیر آن).

۴ روایتی دیگر (۴) معتبر از معاویه از امام علیه السلام است تا اعتراف به گناه.

۵ و در صحیح دیگر از حارث بن مغیره از امام ششم (۵) علیه السلام داریم که

۱- (۱) مرآه العقول: ۱۲/۵۹؛ وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۳۱/۱، أبواب الدعاء.

۲- (۲) مرآه العقول: ۱۲/۵۹؛ وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۳۱/۳، أبواب الدعاء.

۳- (۳) مرآه العقول: ۱۲/۶۳؛ وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۳۱/۵، أبواب الدعاء.

۴- (۴) مرآه العقول: ۱۲/۶۴؛ وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۳۱/۵، أبواب الدعاء.

۵- (۵) مرآه العقول: ۱۲/۶۴؛ وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۳۱/۶، أبواب الدعاء.

هرگاه خواستی دعا کنی . پس خداوند عزوجل را تمجید کرده ، و سپاس گزار و تسبیح و تهلیل کرده ، و ثنا کن . و درود (صلوات) بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرست . سپس بخواه ، عطاء می شوی .

۶ و در صحیح (۱) عیص بن القاسم از آن بزرگوار آمده ، هرگاه کسی از شما حاجت درخواست می کند . پس ثناء بر پروردگار گفته و مدحش نماید . تا آنجا که هنگامی که حاجت درخواست کردید . پس خداوند عزیز جبار را تمجید کرده و مدح گفته ثناء کنید . می گویی : اللَّهُمَّ يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى، وَيَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْجِمَ . يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ وَيَقْضِي مَا أَحَبَّ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ . و بسیار نام های خداوند عزوجل را بیاور . همانا نام های خداوند بسیار است و درود بر محمد و آلش (صلوات) بفرست و بگو : اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ، مَا أَكْفُ بِهِ وَجْهِي وَأُوَدِّي بِهِ عَنْ أَمَانَتِي، وَأَصِلْ بِهِ رَحِمِي . وَيَكُونُ عَوْنًا لِي فِي الْحَجِّ وَالْعَمْرَةِ .

و در ذیل این روایت دارد ، که مردی داخل مسجد شد . دو رکعت نماز خواند . سپس از خداوند عزوجل سؤال کرد . پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بشتاب از خداوند درخواست کرد . دیگری آمد دو رکعت نماز خواند . سپس ثناء بر خداوند عزوجل گفت ، و درود بر پیغمبر و آل حضرت صلی الله علیه و آله فرستاد . حضرت فرمود : درخواست کن . اعطاء می شوی (خواسته ات به تو داده می شود .) در

۱- (۱) مرآة العقول : ۱۲/۶۴ الی ۷۱ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۳۱/۲ ، أبواب الدعاء .

روایت (۱) معتبر خصال در حدیث اربعمأه از حضرت امیر علیه السلام وارد شده . درخواست بعد از مدح است . پس خداوند عزوجل را مدح کرده سپس حاجتها را درخواست کنید . ثناء بر خدای عزوجل گفته و مدحش کنید پیش از درخواست ، ای صاحب دعاء چیزی که روا نیست (حلال نیست) و نمی شود درخواست مکن) و نظیر همین ذیل در روایت ابی کهمس (۲) از امام ششم علیه السلام وارد شده .

شرط دیگر صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت است ، در چندین روایت دارد که دعاء پیوسته محبوب است (ممنوع از استجاب و بالارفتن است) تا صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد . صحیح (۳) هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام و نظیر آن روایت مسند صفوان (۴) جمال ، و قریب به آن مسند حارث اعور (۵) از امیرالمؤمنین علیه السلام است .

۳ بحث سوم: موانع استجاب دعا

۱ غفلت

در چندین روایت (۶) وارد شده که خداوند عزوجل دعاء را که از دل

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۳۱/۱۰ ، أبواب الدعاء .

۲- (۲) مرآه العقول : ۱۲/۷۱/۷۲ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۳۱/۴ ، أبواب الدعاء .

۳- (۳) مرآه العقول : ۱۲/۸۶ الی ۸۹ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، ۳۶/۵/۱۲ ، أبواب دعاء .

۴- (۴) مرآه العقول : ۱۲/۹۹ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۳۶/۱ ، أبواب الدعاء .

۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۳۶/۱۶ ، أبواب الدعاء .

۶- (۶) مرآه العقول ۱۲/۲۴ الی ۲۸ ؛ الوسائل : ۷۴ باب ۱۶/۱ الی ۴ أبواب دعاء ؛ مستدرک الوسائل : ۵۱ ، باب ۱۵/۱/۲ الدعاء .

غافل برخاسته شده مستجاب نمی کند . یا دل سخت . پس هرگاه دعاء می کنی اقبال قلب داشته باشی و یقین به اجابت کن ، و در روایتی دارد که گمان کن که حاجتت بر در است . و در روایت معتبر(۱) از امام ششم علیه السلام هشام بن الحکم ذکر کرده که چون پیغمبر صلی الله علیه و آله استسقاء کردند (یعنی از خداوند باران خواستند) باران آمد تا آنکه گفتند : غرق است . حضرت به دست مبارک اشاره کرده بفرمایند :

اللهم حوَالِنَا وَلَا عَلَيْنَا . ابرها پراکنده شدند ، به حضرت عرض کردند . استسقاء کردی ، باران نبارید . سپس استسقاء کردی . باران بر ما بارید . فرمود : دعا کردم و نیتی نداشتم . سپس دعا کردم و نیت داشتم (که باران آمد و در قصص الانبياء قطب راوندی(۲) از گفته شیخ صدوق به سند معتبر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده مردی در بنی اسرائیل از خداوند ۳۳ سال خواست که پسری به وی عنایت کند . چون دید خداوند تعالی اجابت نمی کند تا آنجا که کسی در خواب به وی گفت ، تو از خدا می خواهی به زبان بد و دل سرکش که پاک نیست ، و نیتی که راستی ندارد . بد زبانی را کنار گذار ، و قلبت از خداوند پرهیز کند (مخالفت نکند) و نیت تو نکو باشد . این دستور را به کار برد ، پسری برایش متولد شد .

۲ دعاء نکردن تا نزول بلا

۱ هشام بن سالم در روایتی(۳) صحیح از امام ششم علیه السلام ذکر کرده ، هر که

۱- (۱) مرآه العقول : ۱۲/۲۴ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱/۱۵ ، ابواب الدعاء .

۲- (۲) مستدرک الوسائل : ۱/۵۱ باب ۱۴/۱ ابواب دعاء .

۳- (۳) مرآه العقول : ۱۲/۲۲ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۹/۱ باب التقدم فی الدعاء .

پیشاپیش دعا نکند . هنگامی که بلاء بر او نازل شد دعایش مستجاب نگردد . و فرشتگان گویند صاحب صدا را نمی شناسیم (یا این صدا را نمی شناسیم) . و در روایت معتبر (۱) هارون بن خارجه از امام ششم علیه السلام وارد شده که دعا در زمان راحتی و وسعت زندگی (و نبودن بلا-) حوائج را در زمان بلاء بیرون آورد ، و در روایت (۲) معتبری دیگر ، سماعه از امام ششم علیه السلام دارد که هر که شاد می شود دعایش مستجاب شود . در وقت سختی ، پس در زمان رفاه و وسعت زندگی دعا کند . و در روایتی ضعیف (۳) (مرسل) از امام هفتم علیه السلام دارد که علی بن الحسین علیهما السلام می گفت : دعاء بعد از نزول بلاء نفعی ندارد .

۳ آلودگی به گناه

در روایتی مرسل (۴) ضعیف از امام ششم علیه السلام وارد شده (در جواب کسی که به حضرت عرضه داشت . که خداوند عزوجل در قرآن گفته ادعونی استجب لکم . ما دعاء می کنیم و اجابت نمی بینیم . آیا می دانی خداوند . خلف وعده کرده ؟ عرض کرد : نه . حضرت فرمود پس از چه هست ؟ گفت نمی دانم . به وی فرمود هر که خدای عزوجل را در آنچه امر کرده . اطاعت کند . سپس از جهت دعاء دعاء کند . خداوند مستجاب می کند . و جهت دعاء را اینگونه بیان فرمود .

-
- ۱- (۱) مرآة العقول : ۱۲/۲۳ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۹/۲ ، ابواب الدعاء .
 - ۲- (۲) مرآة العقول : ۱۲/۲۳ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۹/۳ ، ابواب الدعاء .
 - ۳- (۳) مرآة العقول : ۱۲/۲۳ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۹/۶ ، ابواب الدعاء .
 - ۴- (۴) مرآة العقول : ۱۲/۷۲ الی ۷۴ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۳۱/۷ الدعاء .

ابتداء حمد (سپاس) خدای را کرده، نعمتهای خدا را متذکر شده، شکر نعمت می کنی. سپس درود بر پیغمبر (و آل آن حضرت) صلی الله علیه و آله می فرستی بعد گناهان خود را یاد کرده و اعتراف به آنها می کنی. از آنها پناه به خدا میبری. و در مرسله (۱) عثمان بن عیسی راوی روایت قبلی نیز، نزدیک به همین مضامین آمده. اگر خداوند را در آنچه امر کرده اطاعت می کردید، سپس دعا می نمودید. دعایتان را مستجاب می کرد. لکن مخالفت خدا را کرده معصیت می کنید. دعایتان را مستجاب نمی کند و جهت دعا را اینگونه بیان کرده، هر آنگاه نماز واجب را اداء کردی، خداوند را تمجید و تعظیم و مدح کرده به هر اندازه که می توانی، و درود بر پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرستی و در این کوشش می کنی. و شهادت به تبلیغ رسالت داده. درود بر ائمه هدی (امامان علیهم السلام) می فرستی. سپس نعمتهای خداوند را و آنچه ترا شایسته آن قرار داده به یاد آورده. و حمد و شکر بر آنها می کنی، سپس به یک یک گناهانت اعتراف کرده. یا به هرچه یادت باشد و بقیه را اجمالاً. و از تمام گناهان توبه کرده، و تصمیم می گیری که دوباره آنها را نیاوری، و از خداوند درخواست آمرزش، با پشیمانی و نیت راست و ترس و امید می کنی. و می گویی: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِي، وَاسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، فَأَعِنِّي عَلَى طَاعَتِكَ. وَوَفَّقْنِي لِمَا أَوْجَبْتَ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ مَا يُرْضِيكَ، فَإِنِّي لَمْ أَرَ أَحَدًا بَلَغَ شَيْئًا مِنْ طَاعَتِكَ إِلَّا بِنِعْمَتِكَ عَلَيْهِ قَبْلَ طَاعَتِكَ. فَأَنْعِمْ عَلَيَّ بِنِعْمَةِ أَنْالَ بِهَا رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ.**

سپس بعد از آن حاجت خود را درخواست کرده. که امیدوارم خداوند تو را ناامید نکند. انشاء الله.

۴ شتاب کردن

در روایاتی (۱) داریم که مادام که بنده عجله نکند دعایش مستجاب شود .

۵ پلیدی و نفاق

۵ در روایت ضعیف (۲) معانی الاخبار به سندی ضعیف از ابی خالد کابلی از گفته امام چهارم علیه السلام دارد که گناهانی که دعاء را رد می کنند ، بدنیتی و پلیدی باطن و نفاق با برادران و ترك التصدیق با جابت . و ترك نمازهای واجب تا فوت اوقات آنها ، و ترك التقرب به سوی خدا با نیکی و صدقه . و استعمال بدزبانی و فحش در گفتار است .

۶ بدعت در دین

۶ در روایت صحیحی (۳) از امام ششم علیه السلام ذکر شده که مردی که دینی ساخت و برای رسیدن به دنیا بدعتی گذارد . و بعداً پشیمان شده ، به مردم تذکر داد ، که آنچه شما را به آن خواندم باطل بود . از او نپذیرفتند ، و گفتند درست و حق بوده تو در دینت شک کردی و برگشتی . به گردن خود زنجیری انداخت ،

۱- (۱) مرآه العقول : ۱۲/۲۸ و ۲۹ ؛ مستدرک الوسائل : ۵۱ ، باب ۱۶/۱ ابواب دعا ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۱۷/۲ ابواب الدعاء .

۲- (۲) بحار الأنوار : ۷۳/۳۷۶ .

۳- (۳) وسائل الشیعه : ۱۱/۱۶ باب ۷۹/۱ ابواب جهاد نفس .

و گفت او را باز نکنم . تا خداوند عزوجل بر من توبه کرده (توبه ام را بپذیرد) خداوند به پیغمبری از پیامبران وحی کرده به فلاینی بگو . قسم به عزت و جلالم . اگر مرا بخوانی تا بندهایت جدا شود . استجابت نکنم . تا آنکه مرده بر دعوت خود را برگردانی و از آن برگردد .

۷ ظالم را در ظلم معذور دانستن

در روایتی ضعیف ابوالثهشیل(۱) از عبدالله بن سنان از امام ششم علیه السلام دارد . هر که ظالمی را به ظلمش معذور دارد . خداوند کسی که او را ظلم کند بر وی مسلط کرده ، اگر دعا کرد مستجاب نکند .

۴ بحث چهارم: اوقات دعاء

۱ در روایت صحیح(۲) از زید شحام داریم که امام ششم علیه السلام فرمود : دعاء را در ۴ ساعت بخواید . ۱ وقت وزیدن باده . ۲ زوال ظهر . ۳ آمدن باران . ۴ اول قطره از خون کشته مؤمن . همانا درهای آسمان نزد این چیزها باز می شود در روایت جعفریات(۳) مسنداً از امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده هنگامی فیثها برگشتند . (ظهر شد .) بادهها وزیدن (یا هیجان گرفت) خیر حکم را از خداوند تبارک و تعالی درخواست کنید . همانا آن وقت ساعت اواین است . و در

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۱۱/۱۶ باب ۸۰/۲ ابواب جهاد نفس .

۲- (۲) مرآه العقول : ۱۲/۳۴ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۲۳/۱ الدعاء .

۳- (۳) مستدرک الوسائل : ۵۱ باب ۲۱/۲ .

روایاتی (۱) ضعیف نزد اذان ، و ظهر، بعد از مغرب . بعد از نماز صبح ، و نزد آمدن باران ، و در نزد برخورد لشکرها و برپا شدن نماز و صدای خروس ، و وقت لرزیدن پوست بدن ، و سرازیر شدن اشک چشم . و آمدن باران ، هنگامی که خورشید . در دل آسمان یا در جگر آسمان است . ساعتی است درهای آسمان باز شده ، امید کمک از ملائکه و اجابت دعا از خداوند تبارک و تعالی هست .

۲ (و در روایت صحیح (۲) عمر بن اذینه از امام ششم علیه السلام وارد است که در هر شب ساعتی است که هیچ بنده مسلمی آن را درک نمی کند ، سپس نماز بخواند و خداوند عزوجل را بخواند ، مگر آنکه خداوند دعایش را مستجاب می کند و فرمود هنگامی که نصف شب گذشت . ۶۱ اول از اول نصف دوم است . و در روایت (۳) ضعیف دیگری از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله بهترین وقت را سحر ذکر کرده که حضرت یعقوب علیه السلام برای پسرانش دعاء (طلب مغفرت را) تا سحر تأخیر انداخت (سوف استغفر لکم ربی) و در بعضی (۴) دارد که هرگاه دل نازک شد دعا کند ، برای آنکه نازک نمی شود تا خالص نگردد . و در پاره ای (۵) از سحر تا برآمدن خورشید وارد شده که بر شما باد دعاء کنید . همانا زمانی است که درهای آسمان باز می شود و ارزاق تقسیم گشته . حاجت های بزرگ برآورده می شود .

۱- (۱) مستدرک الوسائل : ۱/۵ باب ۲۶/۳/۴/۵ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۲۸/۳/۶ الدعاء .

۲- (۲) مرآة العقول : ۱۲/۴۰ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۶/۱ الدعاء .

۳- (۳) مرآة العقول : ۱۲/۳۶ ؛ وسائل : ۷۴ باب ۲۵/۲ الدعاء .

۴- (۴) مرآة العقول : ۱۲/۳۶ ؛ وسائل : ۷۴ باب ۲۸/۱ الدعاء .

۵- (۵) مرآة العقول : ۱۲/۳۹/۴۰ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۵/۳ الدعاء .

و در روایت بقباق(۱) از آن حضرت دارد که دعاء در چهار جا مستجاب می شود: ۱ در وتر ۲۳۲ بعد از فجر و ظهر و مغرب (ظاهراً بعد از نمازهای این اوقات باشد).

۳ در روایت معتبر(۲) سکونی از آن بزرگوار وارد شده، که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گفته، دعاء را نزد چهار چیز غنیمت بشمرید: ۱ نزد خواندن قرآن ۲ نزد اذان ۳ نزد آمدن باران ۴ نزد روبرو شدن دو صف برای شهادت، و در مسند سکونی(۳) و جعفریات(۴) از آن حضرت مورد پنجمی، آمده نزد دعاء مظلوم، همانا برای آن حجاب نزد عرش نیست).

۴ و در روایتی(۵) که در خصال مسنداً آورده از امام ششم از قول حضرت امیر علیه السلام در پنج وقت درهای آسمان باز می شود: ۱ نزد باریدن باران ۲ نزد لشکر (جنگ برای دفاع از حریم اسلام) ۳ نزد اذان ۴ نزد خواندن قرآن ۵ زوال ظهر و نزد طلوع فجر، و در دنبال(۶) نمازها نیز تأکید بر دعاء شده که

- ۱- (۱) مرآه العقول: ۱۲/۳۴ و ۳۵؛ وسائل الشیعه: ۶۴ باب ۱/۴ ابواب تعقیب.
- ۲- (۲) مرآه العقول: ۱۲/۳۵؛ وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۲۳/۲ الدعاء.
- ۳- (۳) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۲۳/۵ الدعاء.
- ۴- (۴) مستدرک الوسائل: ۵۱، باب ۲۱/۱ الدعاء؛
- ۵- (۵) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۲۳/۶ و باب ۲۵/۱ ابواب الدعاء.
- ۶- (۶) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۲۳/۷، ۸ و ۹ و ۱۰ ابواب دعاء؛ وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۲۵/۱ ابواب الدعاء.

مستجاب می شود، و در مرسله (۱) ابن فهد در عده الداعی نزد ظهر . به مقدار چهار رکعت نماز مترسلاً (شمرده) خواندن، و در پاره ای (۲) روایات ظهور آیت و معجزه را در زمین وقت دعاء خوانده (و در بعضی روایات (۳) وارد شده که هرگاه پوست بدن به لرزه در آمد و چشمانت به اشک افتاد و در بعضی (۴) دیگر زوال شمس و تصدقی بدهد و چیزی از بوی خوش ببوید و مسجد رفته در مورد حاجت دعا کند به آنچه بخواهد (خدا بخواهد) (این عمل را در روایت از امام ششم علیه السلام دارد که پدرم انجام می داد) و در حدیث اربعمأه (۵) (معتبر سه وقت برای درخواست حاجت معین شده، ساعتی روز جمعه، ساعت زوال خورشید . حال وزیدن بادها . درهای آسمان باز می شود . رحمت نازل شده پرنده صدا می کند و دعاء برای روز و شب پنجشنبه و جمعه بسیار تأکید شده .

۵ از رسول خدا (۶) صلی الله علیه و آله وارد شده (در خبری ضعیف) پسر آدم به یاد من باش ساعتی (لحظاتی بعد از صبح، و هم چنین بعد از عصر، مهمات تو را کفایت کنم . نظیر آن، روایت (۷) عمرو بن شمر از جابر از امام پنجم علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۳/۸ ابواب دعاء .

۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۳/۹ ابواب دعاء .

۳- (۳) مرآه العقول : ۱۲/۳۹ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۲۸/۳ و ۶ .

۴- (۴) مرآه العقول : ۱۲/۳۸ ؛ وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۴/۱ الدعاء .

۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۵/۱ ابواب الدعاء .

۶- (۶) بحار الانوار : ۸۵/۳۱۹ مجالس الصدوق .

۷- (۷) بحار الانوار : ۸۵/۳۱۹ .

است . ۶ حریز از زراره (۱) از امام پنجم علیه السلام روایتی (ضعیف) نقل کرده ، ساعتی که زوال خورشید است (یعنی وقت ظهر) هنگام نماز جمعه است تا ساعتی بگذرد (بر آن محافظت کن . پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بنده ای خیری را از خدا نمی خواهد ، مگر آنکه به وی عطا می کند . ۷ روایت مرسل (۲) (ضعیف) عبدالله بن سنان از امام ششم علیه السلام دارد (ما بین فراغت امام (روز جمعه) از خطبه تا صفها مستقیم گردد . و ساعتی دیگر از آخر روز) غروب آفتاب وقت استجابت دعاء است و در روایت دیگر کتاب (۳) عروس ساعت استجابت دعای روز جمعه را هنگامی که امام جمعه بیرون آید ذکر کرده . و اگر امام گاهی زود گاهی دیر می آید ، فرمود هنگامی ظهر شد . و مانند روایت ابن سنان روایت کتاب عروس (۴) است ، و اضافه دارد . روایت شده هنگامی که امام جمعه از منبر فرود می آید تا در جای خود بایستد و روایت شده تا سایه به یک گام برسد (تقریباً مقداری بیشتر از جای خود ایستادن بلکه تا آخر نماز) و مانند آن روایت (۵) دعوات راوندی است که عبدالله بن سنان از امام صادق علیه السلام نقل کرده و آخر آن دارد که کانت فاطمه علیها السلام تدعو فی ذلک الوقت . مانند صدر (۶) آن مرسله عده

۱- (۱) بحار الانوار ۸۹/۲۱۷ .

۲- (۲) بحار الانوار ۸۹/۲۱۷ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۸۹/۲۸۴ .

۴- (۴) بحار الانوار : ۸۹/۲۸۴ .

۵- (۵) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۳ .

۶- (۶) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۴ .

الداعی است ۸ در روایتی مرسل (۱) که خطبه حضرت امیر علیه السلام را دارد، وارد شده (نسبت به روز جمعه) همانا خداوند دعای هر مؤمنی را مستجاب می کند، و بدانید در آن ساعتی مبارک است. هیچ بنده مؤمن خیری را از خداوند درخواست نمی کند، مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید. ۹ در روایتی (۲) مسند (ضعیف) در کتاب خصال از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده، در آن (روز جمعه) ساعتی است که بنده چیزی را از خداوند درخواست نمی کند مادام که حرام نباشد، مگر به او عطا فرماید و در روایتی (۳) دیگر این شرط را ندارد و در روایت کتاب عروس (۴) دارد، لکم فیها ساعة لا یوافقها عبد مسلم یشأل الله -مسألته فیها وهی له قسّم فی الدنيا الا اعطاها وان لم یکن قسّم فی الدنيا ذخرت له فی الآخرة أفضل منها.

۱۰ فی روایه ضعیفه (۵) السند عن فاطمه بنت النبی علیها السلام سمعت النبی صلی الله علیه و آله یقول ان فی الجمعة لساعة لا یوافقها رجل مسلم یشأل الله عزوجل فیها خیراً الا اعطاه اياه (از فاطمه علیها السلام است از پیغمبر صلی الله علیه و آله شنیدم در جمعه ساعتی است که مرد مسلم در آن ساعت چیزی را از خداوند درخواست نمی کند، مگر آنکه به وی عطا می کند. قالت: فقلت یا رسول الله صلی الله علیه و آله ایّ ساعة هی؟ قال اذا تدلی عین الشمس للغروب. پرسیدم. چه ساعتی است؟ فرمود. هنگامی که تقریباً نصف قرص خورشید

۱- (۱) بحار الانوار : ۸۹/۲۳۸.

۲- (۲) بحار الانوار : ۸۹/۲۶۸.

۳- (۳) بحار الانوار : ۸۹/۲۸۲.

۴- (۴) بحار الانوار : ۸۹/۲۸۰.

۵- (۵) بحار الانوار : ۸۹/۲۶۹؛ معانی الاخبار.

غروب کرده الخ . در روایت (۱) دعائم از هنگامی که ظهر می شود تا هنگامی که ندای نماز بلند می شود (اذان یا اقامه نماز جمعه گفته می شود) ۱۱ فی مرفوعه المحاسن (ضعیفه (۲)) قال قال ابو عبدالله عليه السلام من مات يوم الجمعة كتب له براءة من ضغطه القبر (امام ششم عليه السلام فرموده هر که در روز جمعه بمیرد . بیزاری از فشار قبر برایش نوشته شود .

۱۲ فی روایه ضعیفه (۳) عن ابی جعفر علیه السلام قال : مَنْ مات ليله الجمعة كتب الله له براءة من النار ، ومن مات يوم الجمعة اعتق من النار .

امام پنجم فرموده : هر که شب جمعه بمیرد . بیزاری از آتش برایش نوشته شود . و هر که روز جمعه بمیرد از آتش جهنم آزاد است . و در مرفوعه (۴) علی بن ابن مهزیار از امام ششم علیه السلام وارد است (من مات ليله الجمعة عارفاً بحقنا اعتق من النار . و کتب له براءة من عذاب القبر . و نزدیک به همین ، مرسله (۵) دعائم الاسلام از امام پنجم علیه السلام است .

وقال ابو جعفر علیه السلام (۶) : بلغنی ان النبی صلی الله علیه و آله قال من مات يوم الجمعة او ليله الجمعة رفع عنه عذاب القبر . به من رسیده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هر که در شب یا

۱- (۱) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۹ .

۲- (۲) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۱ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۱ .

۴- (۴) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۹ .

۵- (۵) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۹ .

۶- (۶) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۱ .

روز جمعه بمیرد ، عذاب قبر از او برداشته شود .

۱۳ فی دعوات الزّاوندی(۱) مرسلّاً عن الصادق علیه السلام ان العبد لیدعوا فیؤخر الله حاجته الی یوم الجمعة . نظیر آن در عده(۲) الداعی است .

۱۴ در روایت مرسله(۳) بزنی از امام رضا علیه السلام دارد که خداوند حاجات بزرگ را روز جمعه برآورده می سازد .

در کتاب عروس(۴) وارد شده من مات فی لیله الجمعة (أو یوم الجمعة وقاه الله فتنه القبر الی وکتب) له برائه من ضغطه القبر وکان شهیداً! هر که شب یا روز جمعه بمیرد خداوند او را از فتنه قبر نگه داشته ، بیزاری از فشار قبر برایش نوشته می شود و شهید است .

۱۵ در کتاب البلد الامین(۵) روایتی مرسل آورده و نزدیک به آن را عده الداعی(۶) نقل کرده که هر که سوره جحد (قل یا ایها الکافرون) را روز جمعه پیش از طلوع خورشید ۱۰ مرتبه بخواند و دعاء کند . دعایش مستجاب گردد .

۱۶ در محاسن روایتی(۷) به سند (ضعیف) از جابر آورده ، که امیرالمؤمنین علی علیه السلام می گفت . روز جمعه بسیار سؤال و دعاء کنید . چون در آن

۱- (۱) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۳ .

۲- (۲) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۴ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۴ .

۴- (۴) بحار الانوار : ۸۹/۲۸۲ .

۵- (۵) بحار الانوار : ۸۹/۳۳۳ و مستدرک الوسائل : ۱۶/۶ باب ۵۲/۱۴ ابواب صلاه الجمعة .

۶- (۶) بحار الانوار : ۸۹/۳۶۱ .

۷- (۷) بحار الانوار : ۸۹/۳۴۹ .

ساعاتی است دعاء مستجاب ، و درخواست داده می شود . مادام که دعاء به قطع رحم یا عقوق یا معصیت نباشد ، و بدانید خوبی و بدی روز جمعه مضاعف می شود (منظور ظاهراً پاداش کار خوب و بد است) و این ذیل را در ثواب الاعمال از حضرت امام (۱) پنجم نقل کرده (روایت مسند اما ضعیف است) .

۱۷ خواندن سوره (۲) نساء و در هر جمعه امان از فشار قبر است .

۱۸ در روایتی (۳) ضعیف انس گفته ، که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود : هر که بعد از نماز امام روز جمعه ۱۰۰ بار قل هو الله احد بخواند و ۱۰۰ بار بر من درود بفرستد و ۷۰ بار بگوید اللهم اكفني بحلالك عن حرامك واغنني بفضلك عمّن سواك ، خداوند ۱۰۰ حاجت وی را برآورده کند ۸۰ حاجت آخرت / ۲۰ حاجت دنیا .

۱۹ الخصال (۴) فی روایه صحیحه عن ابی عبدالله علیه السلام . الخمیس تقضی فیہ الحوائج . از امام ششم علیه السلام وارد شده در روز پنجشنبه حوائج برآورده می شود .

۲۰ وفی روایه (۵) صحیحه اخری عن ابی عبدالله علیه السلام . قال امیرالمؤمنین علیه السلام : من کانت له الی الله عزوجل حاجه ، فلیطلبها فی ثلاث ساعات . فی یوم الجمعه وساعه تزول الشمس ، وساعه فی آخر اللیل .

گفته حضرت امیر علیه السلام هر که را حاجتی سوی خداوند باشد . در یکی از سه

۱- (۱) بحار الانوار : ۸۹/۳۵۰ .

۲- (۲) بحار الانوار : ۸۹/۳۴۹ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۸۹/۳۵۹ .

۴- (۴) بحار الانوار : ۸۹/۲۶۸ .

۵- (۵) بحار الانوار : ۸۹/۲۶۹ .

وقت درخواست کند روز جمعه و هنگام زوال خورشید (ظهر) و ساعت آخر شب .

۲۱ فی جمال الاسبوع (۱) باسناده الی الکلینی رحمه الله باسناده الی الرضا علیه السلام انه قال ، ان من مات یوم الجمعة ولیلته مات شهیداً أو بعث آمناً وفي ما رواه باسناده (۲) عن الکلینی بسند صحیح عن ابی جعفر علیه السلام من مات یوم الجمعة عارفاً بحق اهل هذا البيت . كتب الله له برائه من النار ، وبرائه من عذاب القبر ، و من مات ليله الجمعة اعتق من النار .

۲۲ ثواب الاعمال (۳) مسنداً از امام رضا علیه السلام آورده ، که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده هر که روز جمعه ۱۰۰ بار بر من صلوات فرستد . خداوند ۳۰ حاجت دنیوی و ۳۰ حاجت برای آخرت برآورده فرماید .

۵ بحث پنج: کیفیت دعا کردن

در چگونگی دعا کردن . عناوین چند گانه ای ذکر شده ، که شایسته مراعات است .

خضوع ، تضرع و رغبت در دعاء

۱ خضوع ، در تفسیر آیه مبارکه « فَمَا اسْتَكَاثُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ »

۱- (۱) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۲ .

۲- (۲) بحار الانوار : ۸۹/۲۷۲ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۸۹/۳۵۱ .

محمد بن مسلم در روایتی (۱) صحیح از امام پنجم نقل کرده که استکانت خضوع است .

۲ تضرع . در همان روایت محمد بن مسلم (۲) ، تضرع را بالا بردن دستها و تضرع با آنها قرار داده ، و در صحیح محمد (۳) بن مسلم و زراره از امام ششم علیه السلام تضرع را حرکت دادن انگشت دانسته ، و در مرسلی (۴) از آن بزرگوار حرکت دادن انگشتان به سمت راست و چپ را تضرع شمرده ، و در صحیح دیگر محمد بن مسلم (۵) تضرع را تحریک سیابه راست به سمت راست و چپ ذکر کرده ، و در مسندی (۶) اشاره به دو انگشت و حرکت آن دو را تضرع خوانده ، و ابوبصیر (۷) از امام علیه السلام دعاء تضرع را تحریک انگشت سیابه به سمت روی خود ، و آن را دعاء ترس خوانده و هر دو دست را نهادن و جمع کردن آن دو را در مسند (۸) معاویه بن وهب و ابن سنان تضرع گفته .

۳ رغبه ، در روایت صحیح محمد (۹) بن مسلم از امام ششم علیه السلام رغبه را

- ۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۲/۱ ابواب دعاء .
- ۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۲/۱ از ابواب دعاء .
- ۳- (۳) وسائل الشیعه : ۴/۷ ، باب ۱۳/۳ ابواب دعاء .
- ۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۴ ابواب دعاء .
- ۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۱ از ابواب دعاء .
- ۶- (۶) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۱۳/۲ از ابواب دعاء .
- ۷- (۷) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۱۳/۵ از ابواب دعاء .
- ۸- (۸) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۸ از ابواب دعاء .
- ۹- (۹) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۱ از ابواب دعاء .

باز کردن دستها و اظهار کردن باطن آنها شمرده (مانند حال قنوت) و در صحیح محمد (۱) بن مسلم و زراره چگونگی درخواست از خدا را، باز کردن دستها ذکر کرده. و نظیر صحیح محمد بن مسلم مرسله مروك (۲) بیاع لؤلؤ است. و در روایت معانی الاخبار (۳) مسنداً (لکن سند آن اعتباری ندارد) از امام هفتم موسی بن جعفر علیهما السلام رغبت را استقبال (باطن) (راحه) را سمت آسمان، و استقبال به سمت صورت شمرده (و شاید مراد آن باشد که محاذی صورت باشد).

۴ رهبه، در روایت صحیح محمد بن (۴) مسلم، رهبه را پشت دستها سوی آسمان قرار دادن شمرده، و هم چنین در مسند ابی اسحاق (۵) و مرسل مروك (۶). ولی در مسند (۷) علی بن جعفر از برادرش موسی بن جعفر علیهما السلام که در معانی الاخبار آمده، رهبه را بالا بردن بسوی صورت گفته.

۵ ابتهال، در همان (۸) صحیح محمد بن مسلم، ابتهال را پهن کردن دست و ذراع به سوی آسمان گفته، و ابتهال را مخصوص به جایی که اسباب گریه

- ۱- (۱) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۱۳/۳ از ابواب دعاء.
- ۲- (۲) وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۱۳/۴، ابواب دعاء.
- ۳- (۳) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۱۳/۶ از ابواب دعاء.
- ۴- (۴) وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۱۳/۱ ابواب دعاء.
- ۵- (۵) وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۱۳/۲ ابواب دعاء.
- ۶- (۶) وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۱۳/۴ ابواب دعاء.
- ۷- (۷) وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۱۳/۶ ابواب دعاء.
- ۸- (۸) وسائل الشیعه: ۷۴، باب ۱۳/۱ ابواب دعاء.

فراهم باشد دانسته ، و نظیر آن در روایت ابی اسحاق(۱) ذکر شده ، و در مرسل مروک(۲) ، ابتهاال را تفسیر به بلند کردن دست روبروی صورت به سوی قبله گفته و هنگامی است که اشک جاری شود . و در روایت ابی بصیر(۳) حد بالا بردن دستها را تا از سر بگذرد گفته ولی در روایت معاویه(۴) بن وهب و ابن سنان از امام ششم علیه السلام بالا بردن دستها را ابتهاال گفته

تَبْتَلُ و بصبصه در دعاء

۶ تَبْتَلُ . در صحیح محمد بن مسلم(۵) از امام ششم علیه السلام تَبْتَلُ را حرکت سبابه چپ و بالا بردن آن سوی آسمان با نرمی و پایین آوردن دانسته ، و در روایت ابی اسحاق(۶) دعاء به یک انگشت که با او اشاره کند ، و در صحیح محمد(۷) بن مسلم و زراره آن را اشاره با انگشت شمرده ، و در مرسله مروک(۸) بالا بردن انگشتان یک بار و نهادن آنها را بار دیگر تَبْتَلُ ذکر کرده . ولی در روایت ابوبصیر(۹) آن را اشاره با انگشت سبابه گفته .

-
- ۱- (۱) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۲ ابواب دعاء .
 - ۲- (۲) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۴ ابواب دعاء .
 - ۳- (۳) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۵ ابواب دعاء .
 - ۴- (۴) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۸ ابواب دعاء .
 - ۵- (۵) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۱ ابواب دعاء .
 - ۶- (۶) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۲ ابواب دعاء .
 - ۷- (۷) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۳ ابواب دعاء .
 - ۸- (۸) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۴ ، ابواب دعاء .
 - ۹- (۹) و سائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۵ ، ابواب دعاء .

۷ بصبصه ، در روایتی مرسل(۱) بصبصه بالا بردن دو سیبانه به سمت آسمان و حرکت دادن آنها است ، و دعاء می کند و در روایت معاویه(۲) بن وهب و ابن سنان از امام صادق علیه السلام بالا بردن انگشت را بصبصه خوانده . و صاحب جواهر(۳) قدس سره عمل بهمه این دعاء و کیفیات آن را جائز دانسته ، و در داستان ولادت حضرت امیر علیه السلام (۴) دارد که مادرش فاطمه بنت اسد حضرت را قنطاق کرده شش قنطاق دیباج و قنطاقی از پوست ، همه را حضرت پاره کرد . به مادر گفت مادر دست مرا نبند محتاجم که برای پروردگارم با انگشت خود بصبصه کنم .

۸ تعوذ در مسند(۵) ابی بصیر از امام ششم علیه السلام تعوذ را استقبال کعبه به باطن دو دست دانسته (به همین معنی رغبه آمده) و در روایت ضعیف ابی البختری(۶) از امام صادق علیه السلام از گفته پدر بزرگوارش علیهما السلام دارد ، که هرگاه چیزی از خدا درخواست می کنی به باطن دو دست بخواه . و اگر تعوذ می کنی (از چیزی پناه به خدا میبری) به پشت دستها و هنگامی که دعا می کنی با انگشت خود ، و در صحیح محمد(۷) بن مسلم و زراره ، استعاذه را با دو دست گفته . و در چندین روایت(۸) سفارش الحاح در دعاء شده و آنکه دعایش مستجاب گردد ، و در

- ۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۷ ، ابواب دعاء .
- ۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۸ ، ابواب دعاء .
- ۳- (۳) جواهر الکلام ۱۰/۳۷۱ .
- ۴- (۴) بحار الأنوار : ۳۵/۳۸ .
- ۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۵ ابواب دعاء .
- ۶- (۶) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۹ ، ابواب دعاء .
- ۷- (۷) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۱۳/۳ ، ابواب دعاء .
- ۸- (۸) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۰ ابواب دعاء .

بعضی (۱) دارد که خداوند صدای مؤمن و نجیب او را دوست دارد و اجابت دعایش را تأخیر می اندازد .

دعاء چهل نفر

و در آداب دعاء وارد شده که ۴۰ نفر (۲) در کاری دعا کنند خداوند دعایشان را مستجاب می کند . و اگر ۴۰ نفر نیستند . ۴ نفر ۱۰ بار اگر نه یک نفر ۴۰ بار دعاء کند . خداوند عزیز جبار دعایش را مستجاب کند ، و در روایتی (۳) مسند چهار نفر را دارد که اگر برای امری جمع شده دعاء کردند ، از هم جدا نشده مگر باجابت . در روایت معتبر (۴) وارد شده ، که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هر گاه یکی از شما دعا کند . تعمیم بدهد (برای همه دعاء کند که برای دعاء اوجب است) نزدیکتر به اجابت باشد) و در مورد نفرین دشمن در روایتی ضعیف (۵) داریم ، که امام ششم به راوی فرمود . هنگامی که پشت کرد نفرین کن ، می گوید چیزی درنگ نکردم . تا خداوند مرا از او راحت کرد . و در روایت مسند (۶) هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام دارد که بنده مظلوم بوده ، و پیوسته نفرین کند تا ظالم شود .

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۲۱ .

۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۳۸/۱/۲ ابواب دعاء .

۳- (۳) وسائل الشیعه : ۷۴ ، باب ۳۸/۲ ابواب دعاء .

۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۰/۱ ابواب دعاء .

۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۴/۲ ابواب دعاء .

۶- (۶) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۳/۱ ابواب دعاء .

۶ کسانی که دعایشان مستجاب می شود

چندین دسته دعایشان مستجاب می شود: ۱ امام عادل ۲ پدر برای فرزند ۳ مظلوم ۴ دعاء مؤمن در غیبت برادر مؤمن در چندین روایت وارد شده که دعاء این چهار نفر رد نمی شود:

۱ روایت مسند(۱) خصال ومن لا یحضره الفقیه از پیغمبر صلی الله علیه و آله . ۲ روایت(۲) امالی که دارای سند معتبری است از امام ششم علیه السلام دارد که چهار نفرند که دعایشان بر نمی گردد .

۱ کسی که در رعیت به عدل عمل کرده ۲ برادر برای برادر خود در غیاب او خداوند فرشته ای را گماشته به وی می گوید و برای تو است مانند آنچه برای برادرت دعا کردی ۳ پدر برای فرزند ۴ مظلوم . خداوند عزوجل می گوید قسم به عزت و جلالم برای تو انتقام خواهم گرفت و لو بعد از زمانی .

۳ در روایت منصور(۳) از عموی پدرش از امام دهم علیه السلام از گفته امام صادق علیه السلام دارد ۳ دعاء از خداوند عزوجل ممنوع نیست . ۱ مردی مؤمن که برای برادر مؤمن خود دعاء کرده ، با او مواسات کند ۲ دعایش بر او (یعنی نفرین) در صورتی که توانایی مواسات داشته ، و مواسات نکند ، و برادرش مضطر باشد . و همین راوی در روایتی دیگر به همین(۴) طریق از امام صادق علیه السلام

- ۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۱/۶ و ۵۲/۵ ، ابواب دعاء .
- ۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۱/۸ ابواب دعاء .
- ۳- (۳) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۱/۹ ابواب دعاء .
- ۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۲/۶ ابواب دعاء .

سه نفر را این گونه ذکر کرده . ۱ دعاء پدر برای فرزند اگر به او نیکی کند . ۲ نفرین پدر بر فرزند هرگاه عقوقش کند ۳ دعای مظلوم بر ظالمش ، و دعایش برای کسی که برای او انتقام بگیرد . یاریش کند ، و در روایت (۱) معتبر قرب الاسناد و صحیح عبدالله (۲) بن سنان از امام صادق علیه السلام دعاء برادر مؤمن در غیاب برادرش را مستجاب دانسته روزی را برکت دهد و مکروه را دفع سازد ، و نزدیک به همین مضمون در روایت (۳) (معتبر است ظاهراً) معاویه بن عمار و مسند محمد بن (۴) حماد حارثی آمده . و در چند روایت (۵) نیز دعاء برادر مؤمن برای مؤمن وارد شده .

و در روایت معتبر (۶) عبدالله بن سنان از امام صادق علیه السلام پنج دعاء را از خداوند محبوب ندانسته . ۱ دعاء امام عادل ۲ دعای مظلوم ۳ دعاء فرزند صالح برای پدر و مادرش ۴ دعای پدر صالح برای فرزندش ۵ دعاء مؤمن در غیاب برادر مؤمنش ، و در روایتی معتبر (۷) چهار نفر را از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که دعایشان رد نمی شود تا به عرش برسد .

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۱/۱۱ ابواب دعاء .

۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۱/۱ ابواب دعاء .

۳- (۳) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۲/۶ ابواب دعاء .

۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۱/۴ ابواب دعاء .

۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۱/۱/۲/۳/۴/۵/۷/۸/۱۰/۱۱/۱۳ ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : ۱۶۵/۱۲/۱۶۹ .

۶- (۶) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۴/۱ ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : ۱۷۲/۱۷۱/۱۲ .

۷- (۷) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۴۴/۲ ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : ۱۷۳/۱۲ .

۱ پدر برای فرزندش ۲ مظلوم بر ظالمش ۳ کسی که عمره می رود تا برگردد ۴ روزه دار تا افطار کند .

و در صحیحه عیسی (۱) بن عبدالله قمی از امام ششم علیه السلام دارد که سه نفر دعایشان مستجاب است . حاج ، بنگرید چگونه در نبودش او را جانشینی می کشید . ۲ و جنگجو در راه خدا . بنگرید چگونه در نبودش او را جانشینی می کنید ۳ مریض . پس او را به خشم نیاورده منزجرش نکنید . و در باره استجاب دعاء مظلوم روایت (۲) معتبری وارد است ، که امام ششم علیه السلام می فرماید ، خداوند به پیغمبری از پیغمبرانش در کشور جباری از جبارها وحی کرد . نزد این جبار برو . به او بگو . من تو را برای ریختن خون و گرفتن اموال استعمال نکردم (یعنی بر سر کار نگذاشتم) و همانا تو را عامل قرار دادم ، که صدای مظلومین را از من باز داری . همانا من مظلومیت آنان را رها نکنم گرچه کافر باشند و در روایت معتبر (۳) سکونی از امام ششم علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد پرهیزید از دعای (نفرین) مظلوم . همانا بالای ابر می رود تا مورد نظر خدا قرار گیرد . و بگوید او را بالا بیاورید . تا مستجاب کنم . و پرهیزید از دعای پدر (نفرین پدر همانا از شمشیر تیزتر است) و در روایت (۴) معتبر سماعه نیز از امام ششم علیه السلام وارد شده ، پدرم می گفت : پرهیزید از ظلم ، همانا دعای مظلوم (نفرین

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۱/۱ ابواب دعاء ؛ مرآه العقول : ۱۲/۱۷۱ .

۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۲/۳ ابواب دعاء .

۳- (۳) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۲/۱ از ابواب دعاء .

۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۲/۲ از ابواب دعاء .

او) به آسمان بالا می رود، و در روایت مسند حسن (۱) بن جهم از ابی الحسن علیه السلام (ظاهراً مراد امام هفتم علیه السلام) باشد. دعای هیچ کس را کوچک نشمرید. همانا برای یهودی و نصرانی درباره شما مستجاب می شود، و برای خودشان درباره خودشان مستجاب نگردد. و در روایت (۲) ضعیف ابوهریره از پیغمبر صلی الله علیه و آله نیز به دعای مظلوم اشاره شده

۷ کسانی که دعایشان مستجاب نمی شود

۸ گروه دعایشان مستجاب نمی شود: ۱ مردی (کسی که خداوند به او مالی عطاء کرده. در غیر حق او را انفاق (خرج) کرد
۲. مردی که امر زنش در دست اوست دعاء می کند. خداوند او را از زنش راحت کند. ۳ مردی (کسی) که همسایه اش را دعاء (نفرین می کند) ۴ مردی که در خانه اش بنشیند، و بگوید خداوندا مرا روزی بده. ۵ مردی که مالی داشت، بدون بینه (شاهد یا مدرک) او را قرض داد. ۶ مردی که صاحب رحم (خویش خود را) نفرین کند. ۷ گناه کار و آکل حرام. ۸. مظلومی که نفرین کند، و مانند همان مظلومه برای دیگری نزد او باشد.

روایت صحیح (۳) ولید بن صبیح دلالت بر ۳۲۱ و روایت معتبر

-
- ۱- (۱) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۲/۴ از ابواب دعاء.
 - ۲- (۲) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۲/۷ از ابواب دعاء.
 - ۳- (۳) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۱ از ابواب دعاء.

جعفر (۱) بن ابراهیم بر ۵۴۲۱ و خبر معتبر (۲) ولید بن صبیح بر ۴۲۱ و مرسله (۳) سرائر بر ۵۴۲ و مرسله (۴) خلاد ابی علی بر ۴۲۱، و روایت مسعده (۵) (ظاهراً صحیح باشد) بر ۶۵۴۲۱ و مسند محمد (۶) بن مسلم بر ۷ و مسند علی بن (۷) سالم و مرسله (۸) ابن فهد بر ۸ دلالت دارد و روایات شش گانه از امام صادق علیه السلام، و هم چنین روایت علی بن سالم، و تنها روایت ابن مسلم از امام پنجم علیه السلام است. و روایت ابن فهد مضمهره و مرسله می باشد.

و در روایت اولی ولید (۹) در مورد اول دارد که مال را در غیر حق انفاق کرد و گفت: خدایا به من روزی بده، که دعایش مستجاب نمی شود. و در روایت جعفر (۱۰) دارد، مال را فاسد کرده، و در معتبر (۱۱) ولید دارد، مال را در غیر وجه خود انفاق کرد، و می گوید خدایا به من روزی بده، به وی گفته می شود مگر بتو

- ۱- (۱) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۲ از ابواب دعاء.
- ۲- (۲) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۳ از ابواب دعاء.
- ۳- (۳) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۱ از ابواب دعاء.
- ۴- (۴) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۵ از ابواب دعاء.
- ۵- (۵) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۷ از ابواب دعاء.
- ۶- (۶) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۶۷/۱ ابواب دعاء.
- ۷- (۷) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۶۸/۱ ابواب دعاء؛ وسائل الشیعه: ۱۶۱۱ باب ۷۷/۱۱ از ابواب جهاد النفس.
- ۸- (۸) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۶۸/۳ ابواب دعاء.
- ۹- (۹) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۱ ابواب دعاء.
- ۱۰- (۱۰) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۲ ابواب دعاء.
- ۱۱- (۱۱) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۳ ابواب دعاء.

روزی ندادیم .

و در روایت [خلاد\(۱\)](#) مال را مرغه ولم يحفظه (مَرَّه ولم يحفظه) و در روایت مسعده [\(۲\)](#) مال را در بر و تقوی انفاق کرده ، چیزی برایش باقی نماند . و در مورد ۲ (زن .) در روایت ولید [\(۳\)](#) دارد ، که خداوند عزوجل امر زن را به سوی مرد قرار داده و قریب به همین در روایت جعفر [\(۴\)](#) و روایت معتبر [\(۵\)](#) ولید و مرسله سرائر [\(۶\)](#) و خبر خلاد [\(۷\)](#) وارد شده . و در روایت مسعده [\(۸\)](#) مرد را زن به هر اندازه که می تواند آزار می دهد و مرد از خداوند می خواهد ، که او را راحت نماید . خداوند تعالی به او می گوید ، بنده من آیا امر زن را به تو واگذار نکردم . خواستی او را رها ساخته . خواستی او را نگهدار ، و در مورد ۳ (همسایه) در روایت اولی [\(۹\)](#) دارد ، که خداوند راه برای وی قرار داده که خانه خود را فروخته ، و از همسایگی او جدا شود .

- ۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۵ ابواب دعاء .
- ۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴/۷۷۴ ابواب دعاء .
- ۳- (۳) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۱ ابواب دعاء .
- ۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۲ ابواب دعاء .
- ۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۳ ابواب دعاء .
- ۶- (۶) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۴ ابواب دعاء .
- ۷- (۷) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۵ ابواب دعاء .
- ۸- (۸) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۷ ابواب دعاء .
- ۹- (۹) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۵۰/۱ ابواب دعاء .

و در مورد ۴ در معتبر ولید (۱) و روایت (۲) خلاد دارد که در خانه اش بنشیند و بگوید: پروردگرم مرا روزی ده، به او گفته شود مگر برایت راه برای جستجوی روزی قرار ندادم، و در مرسله (۳) سرائر دارد، بگوید در خانه ام می نشینم، و نماز می خوانم، و روزه می گیرم، و پروردگرم را بندگی می کنم. اما روزیم خواهد آمد و در روایت مسعده (۴) در خانه اش نشسته و از خدا می خواهد روزیش دهد. و دنبال روزی نمی رود (از فضل خداوند طلب نمی کند، آن گونه که خداوند او را امر کرده. خداوند به او بگوید. بنده ام دنیا را بر تو منع نکردم و جوارحت را هدف تیر قرار ندادم (توانایی جستجوی روزی داری) و زمین من وسیع است. چرا بیرون نشوی و روزی طلب کنی، اگر محرومت کردم. معذوری، و اگر روزیت دادم همان را می خواهی.

و در مورد پنجم. در روایت جعفر (۵) دارد. مرد مالی داشت، او را به دین به کسی بدون بینه (شاهد یا مدرک) داد به او گفته شود آیا امرت نکردم، که شاهد بگیر و قریب به همین مضمون در مرسله (۶) سرائر وارد شده. و در روایت مسعده (۷) دارد، که دینی به مردی تا مدتی داد. نامه ای نوشت (مدرکی خطی)

- ۱- (۱) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۳ ابواب دعاء.
- ۲- (۲) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۵ ابواب دعاء.
- ۳- (۳) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۴ ابواب دعاء.
- ۴- (۴) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۷ ابواب دعاء.
- ۵- (۵) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۲ ابواب الدعاء.
- ۶- (۶) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۴ ابواب دعاء.
- ۷- (۷) وسائل الشیعه: ۷۴ باب ۵۰/۷ ابواب الدعاء.

و شهودی برای این کار نگرفت .

و در مورد هفتم در مسند ابن (۱) مسلم از امام پنجم علیه السلام دارد که مرد از خداوند حاجت می خواهد . و شانش برآوردن آن است تا زمانی نزدیک ، یا دور ، بنده گناهی می کند . خداوند تعالی به فرشته می گوید : حاجتش را برآورده نکن ، و وی را محروم ساز . چون متعرض خشم من شده و مستوجب حرمان من است ، و در مرسل (۲) ابن فهد از حدیث قدسی دارد که دعایی از من محبوب نیست مگر دعای حرام خور . و دارد (۳) که مردی به رسول الله صلی الله علیه و آله گفت دوست دارم دعایم مستجاب شود . حضرت به او فرمود . خوردنی ها را پاک کرده . حرام در شکمت داخل نکن .

و در باره ۸ در روایت علی (۴) ابن سالم از گفته امام ششم علیه السلام دارد ، که خداوند عزوجل فرمود . قسم به عزت و جلالم . دعای مظلومی که در مظلومه ای مرا بخواند مستجاب نکنم که برای کسی نزد او مانند همین مظلومه باشد . و در روایت صحیح (۵) حسن بن راشد از امام صادق علیه السلام داریم ، که هرگاه به مردی ظلمی شد ، و شروع کرد نفرین بر ظالمش کردن . خداوند عزوجل می گوید : اینجا دیگری هست که تو را نفرین می کند . می پندارد که او را ظلم کردی . خواستی

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۶۷/۱ ابواب الدعاء ؛ بحارالانوار : ۷۳/۳۲۹/۳۶۰ ؛ وسائل الشیعه ۱۱ ۱۵ باب ۴۰/۱۳ جهاد النفس .

۲- (۲) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۶۷/۴ ابواب دعاء .

۳- (۳) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۶۷/۵ ابواب دعاء .

۴- (۴) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۶۸/۱ ابواب دعاء .

۵- (۵) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۶۸/۲ ابواب دعاء .

دعایت را مستجاب کرده ، و دعای او را نیز (در باره تو) مستجاب کنم ، و خواستی هر دو را تأخیر انداخته . عفو شامل حال هر دو بگردد .

و در نهج البلاغه (۱) گروه دیگر نیز وارد شده که دعایشان حتی در آن ساعت از شب مستجاب نمی شود ۱ عشار (گمرگ بگیر) ۲ عریف ۳ شرطی ۴ صاحب عرطبه که ظنور است ۵ یا صاحب کوبه (که طبل) گفته شده .

و گروه دیگری نیز در صحیح (۲) ابی حمزه از امام پنجم علیه السلام دارد . دعایشان مستجاب نشود . هنگامی که امر به معروف و نهی از منکر نکنند و پیروی از اخیار اهل بیت پیغمبر صلی الله علیه و آله را نداشته باشند . خداوند بدهایشان را بر آنها مسلط کرده و خوبانشان دعا می کنند . پس مستجاب نمی شود . و در روایت محمد (۳) بن عرفه از امام رضا علیه السلام دارد که امر به معروف و نهی از منکر می کنید یا بدان شما بر شما استعمال (برتری پیدا کنند) پس نیکان شما دعا کنند . مستجاب نشود .

۸ دعاهای وارده

در جاهای متعدد قسمتی دعاهای صحیح معتبر و غیر معتبر را ذکر کردیم . و بعض آنها گرچه سند صحیح ندارند . لکن شواهدی برای اثبات اعتبار آنها موجود است ، از جمله مضامین عالییه آنها مانند دعای کمیل ، دعای صباح ،

۱- (۱) وسائل الشیعه : ۷۴ باب ۳۰/۳ ابواب الدعاء .

۲- (۲) وسائل الشیعه : ۱۶۱۱ باب ۴۱/۲ کتاب الامر والنهی ؛ بحار الأنوار ۷۳/۳۶۹/۳۷۲ .

۳- (۳) وسائل الشیعه : ۱۶۱۱ باب ۱/۴ کتاب الامر والنهی .

و دعای ندبه ، دعای سمات . و خواندن آنها رجاء مانعی ندارد . و از جمله دعاهای وارده دعایی است ، که بعد از عمل ام داود در ماه رجب یا هر ماه دیگر خوانده می شود ، و به گفته سید بن طاوس قدس سره در کتاب اقبال(۱) دعایی است عظیم الفضل .

عمل ام داود

و ام داود جده سید می شود ، و معروف است به ام خالد بربریه مادر جدّ اعلاّی سید ، داود بن الحسن بن الحسن بن مولا علی بن ابیطالب علیه السلام .

خلیفه (منصور دوانیقی) داود را با عده ای دیگر زنجیر کرده از مدینه به عراق برده به اتهامی زندان می کند . و مدتی می گذرد و مادر از حال فرزند هیچ خبری ندارد . و امام صادق علیه السلام از شیر این زن که داود را شیر می داده شیر خورده ، و دایه حضرت می شده . روزی برای عیادت امام علیه السلام بر حضرت وارد می شود . و چون از حال داود می پرسد . مادر می گوید مدتی است از من جدا شده در عراق زندانی است . حضرت دعاء استفتاح را به وی می آموزد ، سید در اقبال می گوید : روایت دعای روز نیمه رجب ما از خلق بسیاری روایت کردیم که نام آنان را کتاب اجازات به طرق مؤتلف و مختلف متضمن است ، و این دعای را جلیل مشهور بین اهل روایات گفته و در بعضی طرقش زیاداتی است . و بعضی راویها آن را به موسی بن جعفر کاظم صلوات الله علیه رسانده . و پاره ای از ام داود روایت می کنند ، و سید در روایتی در وصف دعاء گفته که درهای

۱- (۱) اقبال الاعمال : ۱۶ تا ۱۶۸ ؛ بحار الانوار : ۹۸/۳۹۷ الی ۴۰۶ .

آسمان برایش باز می شود، و همان ساعت صاحبش اجابت را می بیند، و پاداشی برای او نزد خداوند تعالی غیر از بهشت نیست. حضرت به ام داود می فرماید: ماه بزرگ حرام، ماه رجب نزدیک است. ماهی است دعاء در آن شنیده می شود. ماه اصم خداست. سه روز ایام بیض ۱۳ ۱۴ ۱۵ ماه روزه بگیر. روز ۱۵ وقت ظهر غسل بکن و ۸ رکعت زوال (نافله ظهر) را بخوان. و در بعضی روایات، و قنوت و رکوع و سجود آنها را نیکو آورده. سپس نماز ظهر را بخوان. دو رکعت بعد از آن می آوری و بعد از آن ۱۰۰ بار یا قَاضِي حَوَائِجِ السَّائِلِينَ می گویی. سپس دو رکعت می خوانی (نافله عصر) و در بعضی روایات دارد که در هر رکعت از نافله عصر سه بار بعد از سوره فاتحه، قل هو الله احد و یک بار سوره کوثر را می خوانی، بعد نماز عصر را می خوانی. و باید نمازت در لباس پاکیزه باشد. و کوشش کن که کسی بر تو وارد نشود، سخن با تو گوید.

و در روایتی دارد، که هنگامی از عصر فارغ شدی. پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوش و در اطاقی تمیز بر حصیری تمیز بنشین، و کوشش نما که کسی بر تو وارد نشده سرگرمت کند. سپس رو به قبله کرده و ۱۰۰ بار سوره حمد و ۱۰۰ بار قل هو الله احد و ۱۰ بار آیه الکرسی را بخوان. بعد سوره انعام و سوره بنی اسرائیل و سوره کهف و لقمان و یس و الصافات و حم السجده و حمعساق و حم الدخان و الفتح والواقعه و سوره ملک و ن القلم و اذا السماء انشقت، و آنچه بعد از آن تا آخر قرآن است می خوانی، و اگر نیک نتوانی اینها را بخوانی، و از روی قرآن نیز نتوانستی بخوانی. قل هو الله احد را ۱۰۰ بار تکرار می کنی، و شیخ مفید قدس سره گفته: هنگامی که سوره مخصوص را نمی تواند درست در روز نیمه

ماه رجب بخواند ، یا طاقت آنها را ندارد . حمد را ۱۰۰ بار و آیه الکرسی را ۱۰ بار . سپس سوره الاخلاص (قل هو الله احد) را . ۱۰۰ بار بخواند ، و سید می گوید : در بعض روایات اکتفاء به خواندن ۱۰۰ بار قل هو الله کرده ، و احتمال دارد برای اهل ضرورت یا مسافر یا در چیزی از مهمات باشد . و حضرت صادق علیه السلام در یکی از روایات گفته هنگامی که از اینها فارغ شدی و تو رو به قبله هستی بگو :

دعاء استفتاح

دعاء استفتاح معروف به عمل ام داود(۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ، الْخَبِيرُ، شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ، قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَبَلَّغْتُ رُسُلَهُ الْكِرَامِ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ، اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ، وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النُّعْمَةُ، وَلَكَ الْعِظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ، وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ، وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْأَمْتِنَانُ، وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ التَّقْدِيسُ، وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ، وَلَكَ مَا يُرَى وَلَكَ مَا لَا يُرَى، وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمَوَاتِ الْعُلَى، وَمَا تَحْتَ الثَّرَى، وَلَمَكَ الْأَرْضُونَ السُّفْلَى، وَلَمَكَ الْأَخْرَهُ وَالْأُولَى، وَلَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنُّعْمَاءِ، اَللَّهُمَّ صِلْ عَلَى جَبْرَائِيلَ أَمِيَّتِكَ عَلَى وَحْيِكَ، وَالْقَوِيَّ عَلَى أَمْرِكَ، وَالْمُطَاعَ فِي سِجْوَاتِكَ وَمَحَالِّ كِرَامَاتِكَ،

۱- (۱) اقبال الأعمال ۱۶۲ الی ۱۶۸ .

الْمُتَّحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ، النَّاصِرِ لِأَنْبِيَائِكَ، الْمُرْتَدِّمِ لِأَعْيَادِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ميكائيلَ مَلَكِكَ رَحْمَتِكَ، وَالْمَخْلُوقِ لِأَفْنِكَ
وَالْمُسْتَعْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إسرائيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ، وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُتَنْظِرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجَلِ الْمُشْفِقِ مِنْ
خِيفَتِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عزرائيلَ ملكِ الرَّحْمَةِ المَوْكَلِ عَلَى عبيدِكَ وامائكِ ، الْمُطِيعِ فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ ، قَابِضُ أرواحِ
عبادك بأمرِكَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ التَّأْمِينِ عَلَى دَعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ
الْكَرَامِ الْبُرَرَةِ الطَّيِّبِينَ، وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ، وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ، وَخَزَنَةِ التَّيْرَانِ، وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَالْأَنْعَامِ، يَا
ذَاالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آبِنَا آدَمَ بَدِيعِ فَطْرَتِكَ، الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ، وَأَبَحْتَهُ جَنَّتِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّنَا
حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرَّجْسِ الْمُصَيَّفَةِ مِنَ الدَّنَسِ، الْمُفْضَلَةِ مِنَ الْأَنْسِ، الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشِيثَ،
وَأَدْرِيسَ وَنُوحَ، وَهُودَ وَصَالِحَ، وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ، وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطِ، وَلُوطَ وَشُعَيْبَ، وَأَيُّوبَ وَمُوسَى،
وَهَارُونَ وَيُوشَعَ، وَمِيشَا وَالْخَضِرَ، وَذِي الْقُرْنَيْنِ وَيُونُسَ، وَالْيَاسَ وَالْيَسَعَ، وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ، وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ، وَزَكَرِيَّا وَشُعَيْبًا،
وَيَحْيَى وَتُورَخَ، وَمَرْيَمَ وَارْمِيَا، وَحَيْقُوقَ وَدَانِيَالَ، وَعَزْرِيْرَ وَعِيسَى، وَشَمْعُونَ وَجَرَجِيْسَ، وَالْحِوَارِيْنَ وَالْأَنْبِيَاءَ، وَخَالِدَ وَحَنْظَلَةَ
وَلُقْمَانَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ
وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَنْتُمْ الْهُدَى، اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْلِيَاءِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَادِ، وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ، وَأَهْلِي الْجِدِّ وَالْأَجْتِهَادِ، وَاخْصِيْصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ
صَلَوَاتِكَ، وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ، وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا، وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَإِكْرَامًا، حَتَّى

تُبَلِّغُهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، وَالْأَعْفَاضِ لِلْمُقَرَّبِينَ، اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَيَّ مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ أَسْمِ مِنْ
مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ، وَرُسُلِكَ وَأَهْلِي طَاعَتِكَ، وَأَوْصِلْ صِلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَإِلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعْوَانِي عَلَى
دُعَائِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ، وَبِكْرَمَتِكَ إِلَى كِرَامَتِكَ، وَبِحُودُوكَ إِلَى حُودِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَبِأَهْلِ
طَاعَتِكَ إِلَيْكَ، وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَمَّيْتَهُ بِكَ مِنْهُمْ، مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ مَسْئَلَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ، وَبِمَا دَعَوْتُكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ
مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ، يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ، يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ، يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ، يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ، يَا مُجِيرُ
يَا خَبِيرُ، يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ، يَا مَنِيْعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ، يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ، يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ، يَا بُرُّ يَا طَهْرُ، يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ، يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ،
يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ، يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيْظُ، يَا مُجِيرُ (مُتَجَبِّرُ) يَا قَرِيبُ، يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ، يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ، يَا مُحْسِنُ يَا
مُجْمَلُ، يَا مُنْعَمُ يَا مُفْضَلُ، يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ، يَا هَادِي يَا مُرْسِلُ يَا مُرْسِدُ، يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي، يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ، يَا رَافِعُ، يَا بَاقِي يَا
وَاقِي، يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ، يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ، يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ، يَا نَفَّاعُ يَا رَوْفُ يَا عَطُوفُ، يَا كَافِي يَا شَافِي، يَا
مُعَافِي يَا مُكَافِي، يَا وَفِيُّ يَا مُهَيِّمُنُ، يَا عَزِيْزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ، يَا سَلامُ يَا مُؤْمِنُ، يَا أَحَدُ يَا صِدْقُ، يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ، يَا فَرْدُ يَا وَثَرُ، يَا
قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ، يَا مُونِسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ، يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ، يَا بَدِيُّ يَا مُتَعَالِي، يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ، يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ، يَا
عَلِيمُ يَا حَكِيمُ، يَا جَوَادُ يَا بَارِيُّ، يَا بَازُّ يَا سَازُّ، يَا عَيْدَلُ يَا فَاصِلُ، يَا دِيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيْرُ، يَا مُفْنِي يَا
مُغَيِّرُ يَا نَاشِرُ، يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ، يَا مُسَهِّلُ يَا مُيسِّرُ، يَا مُمِيتُ يَا مُحْيِي، يَا نَافِعُ يَا رَازِقُ، يَا مُقْتَدِرُ يَا مُسَبِّبُ، يَا مُغِيْثُ يَا مُغْنِي، يَا مُقْنِي يَا
خَالِقُ يَا رَاصِدُ، يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ، يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ، يَا شَدِيْدُ يَا غِيَاثُ، يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ.

و در بعضی روایات دارد :

يَا مُنِيبُ يَا مُبِينُ يَا طَاهِرُ يَا مُجِيبُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُؤَمِّلُ يَا مُسْدِي يَا أَوَّابُ يَا وَافِي يَا رَاشِدُ يَا مَلِكُ يَا
رَبُّ يَا مُيَدِّلُ يَا مُعْزُّ يَا مَاجِدُ يَا رَازِقُ يَا وَلِيُّ يَا فَاضِلُ يَا شَيْبَحَانُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعَلَى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرَّبَ فَدَنَا وَبَعُدَ
فَنَأَى وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخْفَى يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ وَيَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرُ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرُ يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ
يَا فَالِقَ الْأَعْضَابِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ يَا رَادَّ مَا قَدَّ فَاتَ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ وَيَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا مُخَيِّبَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا دَاعِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَيَارِكَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَيَارَكْتَ وَرَحِمْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي
وَفَقْرِي وَأَنْفِرَادِي وَوَحِيدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الدَّلِيلِ الْخَاشِعِ
الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ الْبَائِسِ الْمَهِينِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِدِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُقَرَّبِ بَدَنِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ نَفْسُهُ
وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَعَظَّمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِيقِ حَزِينٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنَّكَ
مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِحُزْمِهِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ
وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْئًا وَلِإِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ
عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَغْيَ الْبَلَاءِ ضُرَّ أُيُوبَ يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَيَا زَائِدَ الْخَضِرِ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِإِسْمَاعِيلَ سُلَيْمَانَ
وَلِزَكَرِيَّا يَحْيَى وَلِمَرْيَمَ عِيسَى يَا حَافِظَ بَنَاتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَالدِّ امُّ مُوسَى عَنْ

وَالِدْتِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَعْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَانَكَ وَإِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجَنَانَكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَفْعَلَ عَنِّي كُلَّ حَلَقَةٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤَدِّبُنِي وَتُفْتِحَ لِي كُلَّ بَابٍ وَتَلِينَ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَيِّهَلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكْفَ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْتِبَ عَنِّي كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ عَنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِنَنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ وُلْدِي (وَحَاجَتِي) وَيُحَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُبْطِئَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ عَتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَ رِقَابَ الْمُتَجَبَّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَسْهِيْلِكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيَمَا تَشَاءُ .

سپس بر زمین سجده کرده و دو گونه خود را بر خاک (مهر) میمالی و بگو: اَللّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَاَرْحَمْ ذُلِّي ، وَفَاقَتِي وَاجْتِهَادِي وَتَضَّرُّعِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي اِلَيْكَ يَا رَبِّ وَ كَوْشَشِ كُنْ كِه چشمانت به اشك آيد ولو به اندازه سر مگسی كه آن علامت اجابت است . و در روایتی دیگر در سجده دارد بگوید اَللّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَاَرْحَمْ ذُلِّي وَ كِبُوتِي لِحَرِّ وَجْهِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي ، وَ دَر دِیْگَرِی بَعْدَ اَز فَاَرْحَمِ ذُلِّي (وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَاقَتِي اِلَيْكَ وَارْحَمْ اِنْفِرَادِي وَخُشُوعِي وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ . وَتَوَكَّلِي عَلَيْكَ . اَللّهُمَّ بِكَ اِسْتَنْجِحْ وَبِكَ اِسْتَنْجِحْ وَبِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَآلِهِ اَتَوَجَّهْ اِلَيْكَ ، اَللّهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حَزُوْنِهِ ، وَذَلَّلْ اِلَى كُلِّ صَعُوْبِهِ وَاعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ اَكْثَرَ مِمَّا اَرْجُو ، وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي الشُّؤْمَ . سپس ۱۰۰ بار بگو: يَا قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِيْنَ . اِقْضِ حَاجَتِي بِلُطْفِكَ يَا حَفِي الْاِلَاطَافِ . وَ دَعَاءِ وَ سَجْدَةِ دَر رُوَايَتِ دِیْگَرِی اِیْنِگُوْنَه اِسْتِ اَللّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ لَكَ صَيَّلْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ . وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَخُضُوعِي وَذُلِّي وَانْفِرَادِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي وَكِبُوتِي لَوْجِهَكَ وَ اِلَيْكَ ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ . وَ سَفَارَشِ كَرْدِه كِه چشمان مقدار کمی هم به اشك بیاید . وَ بَر حَذَرِ

داشته که این دعا را به کسی نیاموزد که در باطل (بیهوده) به آن دعا نماید. چون در آن اسم اعظم است، که هرگاه به آن دعا شود مستجاب نماید. و هرگاه به آن درخواست شود عطا فرماید.

سید (۱) می گوید جده ما ام داود می گوید: این دعاء را نوشتم و از نزد حضرت رفتم، ماه رجب داخل شد. آنچه امام صادق علیه السلام امر فرموده بود عمل کردم. در آن شب خوابیدم. چون آخر شب شد. پیغمبر صلی الله علیه و آله و هر که از ملائکه و پیغمبران را که بر آنها صلوات (درود) فرستادم در خواب دیدم و پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرمود: ای ام داود مژده دار و هر که را می بینی از خواهرانت (از برادرانت) و در روایتی از یاران و برادرانت هستند. و همه برای تو شفاعت می کنند و بشارت به برآورده شدن حاجت می دهند. مژده باد تو را، خداوند تو را حفظ می کند، و فرزندت را، و او را به تو برمی گرداند. می گوید از خواب بیدار شدم. درنگ نکردم مگر به اندازه مسافت راه عراق تا مدینه برای سواری جدی که با شتاب راه طی کند. تا آنکه داود بر من وارد شد، از حالش پرسیدم. گفت در تنگ ترین حبس و سنگین ترین آهن زندان بودم، تا روز نیمه رجب، چون شب شد. در خواب دیدم که گویا زمین به رویم قبض شده (کوتاه شده) تو را بر حصیر نماز دیدم. و اطراف مردانی بودند که سر آنها در آسمان و پاهایشان در زمین بود. دور تو خداوند را تسبیح می کردند. یکی از آنان نیکورو پاکیزه لباس. خوش بو که گمان بردم جدم پیغمبر صلی الله علیه و آله باشد. به من گفت. بشارت باد تو را، فرزند پیر زال صالحه. خداوند دعای مادرت را در باره ات مستجاب کرد.

بیدار شدم . فرستادگان منصور (خلیفه عباسی که وی را زندان کرده بود) بر در زندان بودند . در دل شب بر وی وارد شدم ، دستور داد . آهن را از من باز کرده به من احسان کرد و فرمان داد ۱۰ هزار درهم به من بدهند ، و بر مرکبی نجیب سوار شدم و با شدیدترین و سریعترین سیر رانده شد تا به مدینه وارد شدم . ام داود می گوید او را نزد امام صادق علیه السلام بردم ، حضرت فرمود : منصور حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام را در خواب دید حضرت به او فرمود فرزندم را آزاد کن و گرنه در آتشت می اندازم ، و دید گویا زیر پاهایش آتش است . بیدار شد تو را آزاد کرده . و در آخر دارد که حضرت بفرمایند . در روز عرفه هم می شود به این دعاء دعاء کرد و در هر ماه اگر بخواهد ایام البیض ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ ماه را روزه گرفته و دعاء را در آخر آنها همانگونه که گفتم بخواند . و در دو روایت دارد که در روز عرفه و هر روزی که دعاء کند همانا خداوند مستجاب کند انشاء الله .

۹ دعاهای ساختگی

فراوان است . از جمله دعای گنج العرش است که سند ندارد و می توان گفت دروغ است .

توسیلات و تشبثات که به افراد خاصی به نام اولیاء و بندگان زاهد ، متعبد ، علماء ، دانشمندان ، صورت می گیرد ، و سند آن خواب بی پایه ای یا بافته بی مایه ای ، یا ادعای تجربه ی بیش نیست . و گاهی با نذر هم توأم می شود . و بیشتر عوام را به این گونه سرگرم کرده ، و استفاده مادی از آنها می برند . شایسته است مردمانی که با مکتب اهل بیت علیهم السلام آشنا هستند . از این گونه کارها خود را دور داشته ، و گول تبلیغات دروغ و شایعه ها را نخورند .

بخش اول: توسل به قرآن برای رفع گرفتاریها و مشکلات

اشاره

این بخش مشتمل بر دو قسمت است . ۱ توسلاتی که سند معتبر و صحیح دارد . ۲ آنها که سند معتبر ندارند . چون احتمال صدور از منابع وحی و عصمت می رود رجاء می توان با آنها تمسک جست و این دو قسم در سایر بخشها نیز مراعات می شود . و در قسم دوم که سند معتبر ندارد .

چنانچه چند روایت ضعیف در موردی وارد شده می توان آن را معتبر دانست چون هر روایت احتمالی در ذهن ایجاد می کند . و روایات ضعیف دیگر آن را تأیید تا حدی که به اطمینان رسیده و شخص علم عادی به مضمون آنها حاصل کند . در این بخش روایات معتبر از غیر معتبر را جدا نکردیم و فقط به ذکر مرسل یا ضعیف بودن یا معتبر بودن اکتفا شده . جز این روایت که بعنوان قسم اول ایراد شده :

قسم اول :

در روایتی صحیح معاویه بن (۱) عمار از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که اگر سوره حمد بر مرده ای ۷۰ بار خوانده شود سپس خداوند روح وی را برگرداند جای تعجب نیست .

بسم الله الرحمن الرحيم

خواص آیات قرآن کریم

۱ آبستن شدن

در روایت مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده اگر سوره (آل عمران) با زعفران نوشته شود، و بر زنی که آبستن نمیشود آویخته شود، باذن خدا آبستن شود(۱).

۲ احتلام

در روایت ضعیف از آن حضرت وارد(۲) شده . هر که سوره نور را نوشته در فراشی که بر آن میخوابد بگذارد، هرگز در آن محتلم نگردد . و از امام جعفر صادق علیه السلام بسند ضعیف(۳) نقل شده هر که سوره (معارج) را در شب بخواند از جنابت و احتلام تا صبح کند در امان است .

۱- (۱) تفسیر برهان : ۱/۲۶۹ .

۲- (۲) تفسیر برهان : ۳/۱۲۲ .

۳- (۳) تفسیر برهان : ۴/۳۸۰ .

تذکر: این کار باید باعث بی احترامی به قرآن نشود. روی آن نخواست. هتک نکند.

۳ آسان شدن کارهای سخت

در روایت ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده. هر کس سوره (الرحمن) را بنویسد و بر خود بیاویزد هر کار سختی را خداوند بر او آسان میکند(۱).

۴ آسان شدن کار روزی

از امام صادق علیه السلام در روایت ضعیف نقل شده. آویزان کردن سوره (آل عمران) که با زعفران نوشته شده خداوند کار او را آسان و وی را روزی دهد(۲).

۵ امان از آتس سوزی

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (برائة) را نوشته در عمامه خود بنهد، یا در عرقچین قرار دهد. از دزدها در امان است و اگر او را ببینند از وی منحرف شده. و اگر همه محله اش آتش بگیرد. آتش بمنزل او نمیرسد و مادام که این سوره با او باشد احدی نزدیکش نشود(۳).

۱- (۱) تفسیر برهان: ۴/۲۶۳.

۲- (۲) تفسیر برهان: ۱/۲۶۹.

۳- (۳) البرهان: ۲/۶۹.

۶ امن از آزار مردم

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (کهف) را نوشته و در ظرفی شیشه ای که دهانه اش تنگ باشد نهاده و آنرا در منزل خود قرار دهد ، خود و کسانش از فقر و بدهی و از آزار مردم در امان است (۱).

۷ امن از بلاء

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که شب جمعه سوره حشر را بخواند تا صبح از بلاء در امان است (۲).

۸ امن از چشم

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است ، هر گاه سوره (الهمزه) بر کسی که چشم باو خورده خوانده شود ، بقدرت خدای تعالی برطرف میشود (۳).

۹ امن در جنگ

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره (حدید) را نوشته به خود آویزان کند و در جنگ باشد تیری و آهنی باو نرسد ، و دل قوی در

۱- (۱) البرهان : ۲/۴۵۴ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۱۲ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۵۰۵ .

جستجوی جنگ خواهد بود(۱).

۱۰ امن از حسد

در روایت ضعیف از امام صادق علیه السلام نقل شده ، هر که سوره (یس) را بنویسد و بر بدن خود بیاویزد ، از حسد بر بدن خود و از چشم در امان است ، و هم چنین از جن و انس و دیوانگی و حشرات و مرضها و دردها ، باذن خدای تعالی (۲).

۱۱ امان در خواب و بیداری

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است . هر که سوره (محمد صلی الله علیه و آله) را نوشته و بر خود بیاویزد . جن را از وی دفع کرده و در خواب و بیداری در امان است(۳).

۱۲ امن از ترس

در دو روایت مرسل یکی از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دیگری از امام صادق علیه السلام دارد که اگر ترسان آب سوره (مریم) را بخورد باذن خدای تعالی ایمن گردد . و در دو روایت مرسل از نبی اکرم صلی الله علیه و آله وارد شده . خواندن سوره (البروج) از امور ترسناک و سختیها نجات میدهد و امان از آنهاست ، و در روایت ضعیف از امام

۱- (۱) البرهان : ۴/۲۸۵ .

۲- (۲) برهان : ۴/۲ .

۳- (۳) برهان : ۴/۱۷۹ .

صادق علیه السلام دارد هر که آنرا بر فراش خود بخواند ، تا صبح در امان خداست (۱).

۱۳ امن از ترس در روز قیامت

در دو روایت از امام صادق علیه السلام یکی مسند ، دیگری مرسل وارد شده هر که سوره (اعراف) را در هر ماه بخواند از کسانی است که « لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ » (۲).

۱۴ امن از جن و وسواس

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است . هر که سوره (ناس) را هر شب در منزل خود بخواند از جن و وسواس در امان است (۳).

۱۵ امن از جهنم

در روایت مرسلی از نبی اکرم صلی الله علیه و آله وارد است . هر که سوره (آل عمران) را بخواند ، خداوند بهر حرفی امان از داغی جهنم بوی عطا میکند (۴).

۱- (۱) برهان : ۳/۲ ، ۴/۴۴۵ .

۲- (۲) برهان : ۲/۲ .

۳- (۳) برهان : ۴/۵۳۰ .

۴- (۴) برهان : ۱/۲۶۹ .

۱۶ امان در خوردنی

در روایت ضعیف از امام صادق علیه السلام دارد هر که سوره (الغاشیه) را بر آنچه میخورد بخواند، از آنچه در آن است در امان و خداوند سلامتی در آن را روزی وی کند(۱).

۱۷ حفظ در سفر

در روایت مرسلی از امام صادق علیه السلام وارد است، کسی مسافر است هر گاه خواندن سوره (طور) را ادامه دهد، در سفرش از آنچه ناخوش دارد در امان است، و در مرسله پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که خواندن سوره (صف) را در سفر خود ادامه دهد، خداوند او را حفظ نموده و تا برگردد از پیشآمدها او را کفایت سازد. در روایت ضعیف دیگر از امام صادق علیه السلام ذکر شده خواندن سوره (نبا) در شب برای کسی که مسافر است او را از هر پیشامدی باذن خدای تعالی نگه میدارد.

و از امام صادق علیه السلام نیز در روایت ضعیف وارد شده. هر که سوره (عبس) را در راه خود بخواند از آنچه در آن سفر باو برخورد میکند کفایت شود. و در روایت دیگری نیز ضعیف آمده آب سوره (شوری) را هر که در سفر بیاشامد در امن است(۲).

۱۸ امن در شب

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (دخان) را نوشته

۱- (۱) برهان : ۴/۴۵۲.

۲- (۲) برهان : ۴/۲۴۰ و ۳۲۷ و ۴۱۹ و ۴۲۷ و ۱۱۴.

و شب زیر خود بنهد در امان است (۱). باید دانست که زیر نهادن موجب هتک نباید باشد.

۱۹ امن از چهارپایان و حشرات

در روایت مرسل از نبی اکرم صلی الله علیه و آله وارد شده . هر که سوره (سبأ) را نوشته بر خود بیاویزد هیچ جنبنده و حشره ای باو نزدیک نشود . و هم چنین از حضرت امام صادق علیه السلام در روایتی مرسل وارد شده اگر سوره (الرحمن) بر دیوار اطاق نوشته شود هوام (حشرات) را از آن باذن خداوند منع میکند (۲) . نظیر این روایت نیز از آن بزرگوار در نوشتن سوره (انشقاق) بر دیوار منزل وارد شده (۳) .

۲۰ امن از درنده و دشمن

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، نوشتن سوره (اعراف) با گلاب و زعفران و با خود آویزان کردن . درنده و دشمن باو نزدیک نمیشود ، باذن خدای تعالی مادام که بر او باشد (۴) .

۲۱ امن از دزدان

در روایتی مرسل از نبی اکرم صلی الله علیه و آله دارد هر که سوره (فتح) را نوشته ، زیر

۱- (۱) برهان : ۴/۱۵۷ .

۲- (۲) البرهان : ۳/۳۴۳ ، ۴/۲۶۳ .

۳- (۳) البرهان ۴/۴۴۲ .

۴- (۴) البرهان : ۲/۲ .

سر قرار دهد ، از دزدان در امان است(۱). تذکر : باید زیر سر نهادن به گونه ای باشد که بی احترامی به قرآن نشود .

۲۲ امن از سطوات هر جبار و سلطان

در روایتی مرسل از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله داریم هر که سوره (جاثیه) را بر خود بیاویزد از سطوات هر جبار و سلطان در امان است ، و در مرسلی دیگر از آن حضرت وارد شده از سطوات هر شیطان و جباری در امان است . و در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام دارد . هر که سوره (قیامه) را بخواند از سلطانی نترسد . و در شب یا روز بخواند در امان است . و در روایتی مرسل از آن بزرگوار دارد که بخدا و خواندن انا انزلناه فی ليله القدر . سپس ۷ بار یا الله الله اِنِّی اَتَشَفَّعُ اِلَیْكَ بِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله من ان تُقَلِّبَهُ لى از شر منصور که قصد کشتن حضرت را داشت (دور شدم یا خود را دور نگهداشتم) و هر که بمانند آن گرفتار شد همین کار را بکند . . . (۲).

۲۳ امان از تنگدستی و دین

در روایت مرسل از پیغمبر علیه السلام وارد است هر که سوره (کهف) را نوشته در ظرفی شیشه ای دهان تنگ در منزل خود بگذارد . خود و کسانش از فقر و دین و از آزار مردم در امان است(۳).

۱- (۱) البرهان : ۴/۱۹۱ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۱۶۵ و ۴/۴۰۵ ؛ بحار الانوار : ۹۴/۲۸۱ .

۳- (۳) البرهان : ۲/۴۵۴ .

۲۴ امان از فشار قبر

در روایتی مرسل از حضرت امیر علیه السلام وارد شده . هر که سوره (نساء) را در هر جمعه بخواند از فشار قبر در امان است (۱). در روایتی مسند (که در سند علی ابن ابی حمزه بطائنی است و بعضی او را ضعیف میدانند) از امام ششم علیه السلام وارد شده که هر که سوره (یس) قبل از خواب در شب بخواند از فشار قبر در امان است (۲). و نیز در روایت مسند دیگری (که سند از ناحیه ابن بطائنی و علی بن میمون صائغ ضعیف است) از امام صادق علیه السلام وارد شده هر که سوره (ن والقلم) را در نماز واجب یا نافله بخواند (معنی آن ظاهراً این است که همیشه بخواند) خداوند عزوجل او را همیشه در امان از فقر داشته ، و هنگامی که مرد او را از فشار قبر پناه می دهد (۳).

۲۵ امان از آنچه عارض اطفال میشود

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (البلد) را نوشته بر طفل بیاویزد یا آنچه متولد میشود . از هر چه بر اطفال عارض شود در امان است . و در مرسله دیگر نزدیک باین معنی را دارد . و اگر بر نوزاد بیاویزند از هر آفت در امان است . و از گریه اطفال نیز ، و خداوند او را از ام الصبیان نجات دهد ، و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد که اگر در بینی بچه آب آن ریخته شود از

۱- (۱) البرهان : ۱/۳۳۵ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۳۶۷ .

چیزهائی که خیشوم (داخل بینی) را بدرد آورد خوب میشود و پرورش شایسته ای ببیند(۱).

۲۶ امن از وسوسه شیطان

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده ، هر که سوره جمعه را در هر شب یا روز ، صبح و عصر بخواند ، ایمن از وسوسه شیطان است و آمرزیده میشود (آنچه آنروز بیاورد تا روز دیگر) (۲). باید دانست که منظور بخشیده شدن گناهان کوچک است .

۲۷ اداء دین

در روایتی مسند ضعیف ، کافی از ابی جعفر علیه السلام ، ابی عمر حداء برای حسن حال آورده که باو فرمودند سوره (نوح) بخوان . یکسال گذشت و اثری ندید . نوشتند منتقل بخواندن (انا انزلناه) شو . مدتی گذشت وضعفش خوب شده دینش اداء گشت . و در روایت ضعیف دیگری امر بکثرت استغفار و تر بودن زبان بقرائت (انا انزلناه) دادند(۳).

۲۸ بغض خمر

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره (مؤمنون) را نوشته

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۶۱ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۳۱ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۹۲/۳۲۸ .

بر کسی که شراب خورده آویزان کنند او را (شراب را) دشمن داشته هرگز نزدیکش نشود ، و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد . اگر در شب این سوره را در خرقة (تکه پارچه) سفیدی نوشته بر کسی که نبیند (نوعی از شراب است) بیاویزند هرگز نخورده . باذن خداوند آنرا دشمن دارد(۱) .

۲۹ برای قلع بواسیر

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد . اگر سوره (الاعلی) بر بواسیر خوانده شود آنرا بر کند و صاحبش زود خوب شود(۲) .

۳۰ بیدار بودن

از امام صادق علیه السلام در روایتی مرسل داریم هر که بخواهد بیدار باشد سوره (نبأ) را بخواند(۳) .

۳۱ بیرون آمدن آهن بدون درد

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره (حدید) را بر جائی که آهن در آن است بخوانند ، بدون درد همانوقت بیرون آید(۴) .

۱- (۱) البرهان ۳/۱۰۶ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۴۹ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۱۹ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۲۸۵ .

۳۲ برای بیهوش و مصروع

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام داریم . اگر بآب سوره (مؤمن) آرد خمیر شده خشک گردد . تا مانند کعک گردد ، سپس کوبیده و نرم شود و در ظرفی تنگ پوشیده قرار داده شود ، هر که برای درد دل ، یا مغمی علیه ، یا مغشی علیه ، یا درد کبد ، یا طحال باو محتاج شده استفاف کند ، باذن خداوند خوب گردد(۱) . و در مرسله دیگر از آن حضرت وارد شده ، هر گاه سوره (واللیل) در گوش بیهوش یا مصروع خوانده شود ، همان هنگام افاقه یابد(۲) .

۳۳ برای پیسی

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (بینه) را نوشته بر خود آویزان نماید ، یرقان داشته برطرف شود . و اگر بر سفیدی چشم یا پیسی آویخته شود و آبش را بخورد خداوند او را رفع نماید(۳) .

۳۴ برای تقاضای تزویج

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم که نوشتن سوره (احزاب) بر پوست آهو و گذاردن آن در حقه ای (در منزل) موجب آمدن خواستگار می گردد (برای دختران ، خواهران ، سایر خویشانش) و آویزان کردن در حقه

۱- (۱) البرهان : ۴/۸۹ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۶۹ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۸۸ .

(قوطی داخل منزل نیز همین خاصیت دارد(۱)).

۳۵ کودکی که نمیتواند تکلم کند

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . اگر سوره (بنی اسرائیل) را در ظرفی نوشته ، و آب آن را بخورد . سخن گفتن بر او متعذر نگردد . و زبانش را خداوند بدرستی گویا کند و فهمش زیاد گردد ، و از امام صادق علیه السلام نیز در روایت مرسل وارد شده ، اگر برای بچه ای که سخن گفتن بر او متعذر باشد (سوره را با زعفران) نوشته ، آب آنرا بوی بخوراند خداوند وی را سخن گو کرده حرف میزند(۲) .

۳۶ توفیق

هر جا رو کند . . . (۳) در روایت مرسل وارد شده هر که کم توفیق باشد سوره (والشمس) را پیوسته بخواند . هر جا رود خداوند وی راموفق دارد ، و در مرسله امام صادق علیه السلام ادمان قرائت آن را موجب زیادتى روزى نیز قرار داده .

۱- (۱) البرهان : ۲/۲۸۹ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۸۹ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۶۶ .

۳۷ ثناء گفتن

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم که هر که سوره (زمر) را نوشته بر خود آویخته یا در فراش خود بنهد ، هر که بر او وارد شده ، بیرون رود بخوبی او را ثناء گفته ، شکر میکند و بر آن (شکر) ادامه میدهد (همیشه) و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد که سخن بفضل وی گفته هیچ کس او را غیبت نکند(۱) .

۳۸ فرار جن

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (جن) را بخواند دارای پاداشی بزرگ است ، و از جن بر جان خود ایمن ، و در روایت مرسل دیگری از امام صادق علیه السلام وارد شده ، خواندن سوره (جن) آنان را از آنجا فرار میدهد(۲) .

۳۹ برای برآورده شدن حاجت

(۱) در روایت معتبر (موثق) از امام ششم علیه السلام وارد شده ، و قریب باین را طبرسی در مجمع البیان مرسلأ از امام صادق علیه السلام و الشیخ ابو الفتوح در تفسیر خود ، از ابوهریره از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده . چون خداوند عزوجل این آیات را امر بفرود آمدن سوی زمین فرمود ، بعرض آویخته . گفتند ای پروردگار کجا ما را

۱- (۱) البرهان : ۴/۶۷ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۹۰ .

نازل میگردانی؟ بسوی اهل خطاها و گناهان . خداوند عزوجل بآنها وحی کرد ، فرود آئید . قسم بعزت و جلال خود ، هیچکس از آل محمد علیهم السلام و شیعیان آنان نمیگوید (نمیخواند) شما را ، دنبال آنچه بر او واجب کردم (ظاهراً مراد در تعقیب نماز واجب باشد) مگر آنکه با چشم مکنون خود در هر روز ۷۰ نظر باو کرده ، در هر نظر ۷۰ حاجت از او برآورم . و او را از آنچه در وی از گناهان است اقاله میدهم (این آیات ام الكتاب (سوره حمد) و شهد الله و آیه الكرسي و آیه ملك است(۱) .

... ۴۰

(۲) در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (نوح) را بخواند ، و در پی حاجتی باشد خداوند آنرا برمیآورد و بر وی آسان کند(۲) . از گفته امام رضا علیه السلام از پدران خود در روایت مرسل از حضرت علی علیه السلام وارد شده هر گاه یکی از شما حاجت خواست ، شبگیر کند (صبح زود) در دنبال حاجت روز پنجشنبه باشد ، و هنگام بیرون شدن از منزل بخواند . آخر سوره آل عمران و آیه الكرسي و انا انزلناه و ام الكتاب (سوره حمد) را . بدرستی در اینهاست حاجتهای دنیا و آخرت(۳) .

۱- (۱) البرهان : ۱/۲۴۵ ؛ مستدرک الوسائل : ۱ باب ۲۱ تعقیب ح ۴ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۸۷ .

۳- (۳) البرهان : ۱/۲۴۵ .

۳) در روایت مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . هر که سوره (انفال) را نوشته بر خود بیاویزد پیش هیچ حاکمی نایستد مگر حق او را گرفته ، و حاجتش را برآورده سازد(۱).

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره (حشر) را نوشته بر خود بیاویزد بسوی حاجتی رود ، خداوند آن حاجت را مادام که معصیت نباشد برآورد(۲). در روایت ضعیفی از آن حضرت داریم سوره یس از صاحب خود (کسی که آن را با خود داشته یا احتمالاً بخواند) هر حاجتی را روا سازد(۳). در روایتی ضعیف ابو هریره از آن حضرت نقل کرده بخواندن آیه چهار قل هو الله خداوند ۱۰۰۰ حاجت که هر حاجتی بهتر از دنیا و آخرت است را روا سازد(۴).

خواندن لاحول ولاقوه الا بالله العلی العظیم برای برآورده شدن حاجت در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام آمده و در بعض روایات اول آن ماشاء الله نیز دارد و به خواندن سوره فاتحه و آیه الكرسی ۷۰ حاجت هر روز برآورده شود(۵).

۱- (۱) البرهان : ۲/۵۸ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۱۲ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۹۲/۲۹۱ .

۴- (۴) بحار الانوار : ۹۲/۳۵۱ .

۵- (۵) بحار الانوار : ۹۳/۱۸۹/۱۹۰ .

حج ۴۲

در روایتی مسند و ضعیف شیخ صدوق قدس سره از امام ششم نقل کرده . هر کس سوره (حج) را هر سه روز بخواند آن سال بیرون نرود ، مگر سوی بیت الله الحرام بیرون شود ، و اگر در سفر خود بمیرد داخل بهشت شود . راوی پرسید . اگر از مخالفین باشد ، حضرت فرمود تخفیفی از بعض آنچه در اوست برای وی حاصل گردد(۱) . و در روایت مسند ضعیف دیگری نیز ، آن شیخ بزرگوار از امام ششم علیه السلام آورده هر که سوره (عمّ يتساءلون) را بخواند و هر روز بر آن ادامه دهد آن سال خارج نشود مگر زیارت بیت الله الحرام برود(۲) . و در روایت مرسله از امام صادق علیه السلام دارد هر که ۱۰۰۰ بار ماشاءالله یکدفعه بگوید همان سال حج روزی وی شود ، اگر نه خداوند تا روزیش کند آنرا به تأخیر می اندازد(۳) .

حج ۴۳ حرز چیزی که اندوخته شده و جمع آوری میشود

در کتاب عدّه الدّاعی مرسلآ آورده خواندن انا انزلناه بر چیزی که ذخیره شده پنهان نگاه داشته میشود حرز است(۴) . و در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده اگر سوره (الطارق) بر چیزی خوانده شود او را حفظ کرده و صاحبش در امن از آن قرار میگیرد(۵) .

۱- (۱) البرهان : ۳/۷۶ ، بحار الانوار : ۹۲/۲۸۵ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۲/۳۱۹/۳۲۰ البرهان ۴/۴۱۹ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۹۳/۱۹۰ .

۴- (۴) بحار الانوار : ۹۲/۳۲۹ ؛ البرهان ۴/۴۸۰ .

۵- (۵) البرهان : ۴/۴۴۸ .

۴۴ حصر بول

در روایتی (۱) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (الم نشرح) را در ظرفی نوشته بیاشامد، و دارای حصر بول باشد خداوند او را شفا بخشد و بیرون آمدن آن را آسان می سازد.

۴۵ حفظ

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که بعد از نماز صبح ۱۰۰ بار این سوره (ماعون) را بخواند، خداوند او را تا نماز صبح دیگر نگهدار است، و اگر بعد از عشاء آخر بخواند تا نماز صبح محفوظ است، و در مرسله دیگری دارد هر که بعد از نماز عصر بخواند در امان و حفظ خدای است (۲). و در دو روایت مرسل از آن حضرت وارد شده هر که سوره جاثیه را نوشته بر خود بیاویزد از سطوت هر جبار و سلطانی در امان است. و در چشم هر که او را ببیند دارای هیبت شده محبوب و آبرومند گردد. تفضل است از خداوند عزوجل و از امام صادق علیه السلام نیز مرسلأ وارد است، هر که نوشته این سوره را بر خود بیاویزد از شرّ هر سخن چین در امان است و نزد مردم غیبت نشود (۳)، و در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که سوره الناس را نزد خواب بخواند تا صبح در حرز خدای

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۷۴ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۵۱۰ .

۳- (۳) البرهان ۴/۱۶۵ .

تعالی است (۱).

۴۶ ...

در روایتی مسند و ضعیف شیخ صدوق از امام ششم علیه السلام ذکر کرده هر که سوره (الصافات) را در هر روز جمعه بخواند پیوسته از هر آفتی محفوظ است. هر بلائی از او در دنیا دفع شده، در گسترده ترین روزی قرار میگیرد. و او را هیچ بدی در مال و فرزند و بدن نمی رسد (نه از شیطان رجیم. نه از ستمگر عنید) (۲). در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (یس) را نوشته بر خود بیاویزد حرز اوست از هر آفت و مرضی (۳). و در روایتی مسند و ضعیف به سبب ابی الحسن العبدی (که بقول علامه مامقانی ذکرى از او در کتب اصحاب نرفته) از امام پنجم علیه السلام فضائل بسیاری برای کسی که یکبار سوره یس را در عمر خود بخواند ذکر کرده. از جمله آنها فقر و غرامت و منهدم شدن و خستگی و کوفتگی و دیوانگی و خوره و وسوسه و هیچ دردی ضرردار به او نمی رسد (۴).

۴۷ حفظ

از کتاب انوار مضمیئه مرسلأ حدیثی بنام حدیث قلاقل، رئیس ابو الحسن

۱- (۱) البرهان : ۴/۵۳۰.

۲- (۲) البرهان : ۴/۱۵؛ بحار الانوار : ۹۲/۲۹۶.

۳- (۳) البرهان : ۴/۲.

۴- (۴) بحار الانوار : ۹۲/۲۸۹ و ۲۹۰.

کاتب بصری ذکر کرده ، که در سال ۳۹۲ برای استفاده ادبی و فائده علمی با جمعی بدیدن پیرمردی از عرب از کسانی که برای ترسالی از اطراف به بصره آمده بودند می رود . وی راوی را به پدر خود حواله داده ، او نیز نزد پدر خود آنانرا میفرستد . شیخ بسیار پیر بوده و بکمک خادمها می نشیند ، و به آنان میگوید پدرم برایش فرزند نمی ماند ، و دوست داشت دارای عاقبت باشد (مراد ظاهراً فرزندی برایش بماند) من متولد شدم . خوشحال شده بود . سپس من هفت ساله بودم ، از دنیا رفت و عمویم سرپرستی مرا عهده دار شد ، و مانند پدرم خیلی در نگهداری من باحذر بود . روزی مرا نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله برد و از حضرت درخواست عوذ ای کرد (دعائی برای حفظ) که ببرکت آن سالم بمانم . حضرت ذات القلاقل را باو ارائه کرد . پرسید ذات القلاقل چیست ؟ حضرت فرمود او را پناه میدهی . و بر او میخوانی سوره جحد (قل یا ایها الکافرون) را تا آخر ، و سوره اخلاص (قل هو الله احد) را تا آخر و سوره فلق (قل اعوذ برب الفلق) را تا آخر و سوره ناس (قل اعوذ برب الناس) را تا آخر . و من تا امروز هر صبح باینها پناه می برم (پس مصیبتی در فرزند یا مال بمن نرسید . مریض نشدم و فقیر نگشتم و عمر من باین اندازه ای رسیده که می بینید . . .) (۱) .

۴۸ حفظ جنین (بچه در شکم مادر)

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (الحاقه) را بر زنی آبستن بیاویزد ، آنچه در شکم اوست باذن خداوند تعالی نگهداری شده ، و در

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۴۱ باب ۴۵/۲۶ ابواب القرائه فی غیر الصلاه .

مرسله امام صادق علیه السلام اضافه دارد، که اگر آب آن را به بچه بیاشامانند ذکّی (با ذکاوت) بار آمده. خداوند او را سالم بدارد و نشو او بهترین نشو است باذن خدای تعالی (۱).

۴۹ حفظ دابه

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده آویزان کردن سوره انشقاق بر دابه او را از آفات حفظ می کند (۲).

۵۰ حفظ چیزی که در جائی میگذارد

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (علق) را بر درب انبار (مخزن) بخواند خداوند او را از هر آفتی و دزدی سالم داشته تا مالکش آنچه در اوست بیرون آورد (۳). در دو روایت مرسل از آن حضرت وارد شده اگر سوره (مجادله) را بر چیزی که در خاک پنهان شود (یا نگاهداری میشود) بخوانند آنرا نگاهداری کرده تا صاحبش او را بیرون آورد. و در مرسله امام صادق علیه السلام همین معنی وارد شده، و اضافه دارد اگر خواندن را شب یا روز ادامه می دهد از هر طارق (پیش آمد شبانه) نگهداشته می شود (۴). در دو روایت

۱- (۱) البرهان: ۴/۳۷۴.

۲- (۲) البرهان: ۴/۴۴۲.

۳- (۳) البرهان: ۴/۴۷۸.

۴- (۴) البرهان: ۴/۳۰۱.

مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده سوره والعصر بر چیزی که در زمین دفن یا انبار می شود ، خوانده شود تا صاحبش او را بیرون آورد ، خداوند آنرا حفظ میکند(۱).

در دو روایت مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده اگر سوره (مطففین) بر مخزنی خوانده شود ، خداوند او را از هر آفتی نگهداری می کند(۲). و هم چنین در مرسله دیگری از آن حضرت وارد شده ، هر که سوره قدر را بر مخزن (انبار) بخواند خداوند او را از هر آفت و بدی نگهداشته تا صاحبش آنچه در اوست بیرون آورد(۳). و در روایتی مرسل از آن حضرت داریم ، هر که چیزی در جایی فراموش کرده ، سپس بیاد آورد . سوره (الضحی) را بخواند خداوند تا آن چیز را خود او برگرد آن را حفظ می کند(۴).

۵۱ حفظ از جن و انس

در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده هر که سوره (ناس) را در منزل خود هر شب بخواند از جن و وسواس در امان است و نوشته آن را بر اطفال بیاویزد باذن خداوند از جان (جن) محفوظ باشند(۵).

۱- (۱) البرهان : ۴/۵۰۴ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۳۷ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۸۰ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۴۷۲ .

۵- (۵) البرهان : ۴/۵۳۰ .

۵۲ حفظ نوزاد

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام داریم ، که سوره جاثیه اگر بر نوزاد در حالی که متولد شد آویز شود محفوظ و محروس است باذن خدای تعالی (۱).

۵۳ حفظ قرآن

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که خواندن سوره مدثر را ادامه دهد ، و در آخر آن از خداوند درخواست حفظ قرآن کند ، نمیرد تا خداوند قلبش را شرح کرده قرآن را حفظ نماید و در روایت دیگر دارد هر سوره بخواهد نمیرد تا حفظ کند ، و در روایت مرسل امام صادق علیه السلام وارد شده در آخر قرائت که سوره را ادامه می دهد از خداوند بخواهد که حفظ کند ، نمیرد تا حفظ کند ، و بیشتر نیز اگر بخواهد خداوند ، درخواستش را برآورده سازد (۲).

۵۴ برای کم خوابی

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام نقل شده هر که سوره انبیاء را روی پوست آهو بنویسد و در وسط خود قرار داده بخوابد بیدار نشود تا نوشته از وسط وی برداشته شود (و این برای مریضها و کسی که بیخوابی او طول کشیده ، از فکر یا ترس یا مرض ، شایسته است باذن خداوند تعالی بهبودی پیدا

۱- (۱) البرهان : ۴/۱۶۶ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۹۹ .

می کند (۱)(۲). در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده هر که سوره عنکبوت را بر فراش خود بخواند و انگشتش در نافش باشد بدور آن بگرداند از اول شب تا آخر شب خواب می‌رود. بیدار نگردد مگر صبح باذن خدای تعالی (۳). و در روایتی دیگر مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر شده سوره تحریم را اگر بر کسی که خوابش نمی‌برد بخوانند او را خواب می‌کند (۴).

دردها

۵۵ درد جوف

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده، هر که سوره والذاریات را در ظرفی بنویسد و بیاشامد، درد جوف او برطرف شود (۵).

۵۶ درد چشم

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده، هر که سوره روم را در کاغذی بنویسد، و با آب باران آن را محو سازد، و در ظرفی که مطین (گل مالی) شده بگذارد، هر که روی خود را با آن بشوید، در چشمش رمعی ظاهر گردد که

۱- (۱) البرهان : ۳/۵۱ .

۲- (۲) باید این عمل به گونه ای باشد که هتک قرآن نگردد .

۳- (۳) البرهان : ۳/۲۴۲ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۳۵۱ .

۵- (۵) البرهان : ۴/۲۳۰ .

نزدیک باشد کور گردد(۱). و در روایتی مرسل از آن حضرت رسیده ، اگر سوره الزّحمن بر کسی که رمد دارد . آویخته شود به اذن خدای تعالی خوب گردد(۲). و در دیگر روایت مرسل از آن سرور رسیده ، اگر سوره همزه بر چشم خوانده شود سود بخشد ، و هر که بخواند و بنویسد برای چشم دردناکی ، بهبودی پیدا کند باذن خدای تعالی . و در مرسله امام صادق علیه السلام داریم ، اگر این سوره (همزه) بر کسی که او را چشم زده اند خوانده شود ، باذن خداوند تعالی آن چشم برطرف گردد(۳). و در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره تکویر را بر چشم ارمده یا مطروفه (چشمی که صدمه دیده و به اشک افتاده) بخواند ، باذن خدای تعالی او را خوب گرداند(۴). از امام صادق علیه السلام در روایت مرسل وارد شده که سوره منافقین را اگر بر کسی که رمد (درد چشم) دارد بخواند خداوند او را تخفیف داده برطرف کند و دردهای درونی آنها را آرام ساخته زائل گرداند(۵).

۵۷ درد سر و مفاصل

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره سجده را نوشته بر خود بنهد امن من الحماء (الحماء احتمالاً به معنی تب است) و درد سر و مفاصل ،

۱- (۱) البرهان : ۳/۲۵۷ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۲۶۳ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۵۰۵ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۴۳۰ .

۵- (۵) البرهان : ۴/۳۳۶ .

و در مرسلی دیگر از امام صادق علیه السلام دارد هر که بنویسد ، بر خود بیاویزد امن من الحماء ، و هر که آب آن را بخورد زال عنه الزیغ بالمثلثه (۱) زیغ بالمثلثه (ظاهراً رثغ) است که لغتی است در لثغ (ل . ث . غ) به معنی سین راث یا راء را غین یا لام یا یاء گفتن باشد . قاموس اللغه) و در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره حم سجده را در ظرفی نوشته آن را شسته و با آب آن خمیر کند و آنرا نرم ساخته بخوراند به هر که درد فؤاد (قلب) دارد ، از وی برطرف شده باذن خداوند خوب گردد . و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد هر که آن را نوشته با آب باران محو سازد و با آب آن سرمه نرم سازد . هر که در چشمش سفیدی یا رمده باشد با آن سرمه کشد آن درد برطرف شده بعد از آن به رمده مبتلا نشود ، و اگر سرمه متعذر باشد چشمهای خود را با آن آب بشوید باذن خدای تعالی رمد از آنها برطرف شود (۲) . توضیح در چاپ بیروت در روایت حمی دارد که به معنی تب است والزیغ والمثلثه آمده در مجمع البحرین مثلثه را تب که روز سوم می آید دانسته .

۵۸ درد قلب و سینه

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره انشراح را بخواند بر درد سینه و بنویسد ، خداوند او را شفا دهد ، و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد هر که آن را بر سینه بخواند ، از ضررش سود دهد . و بر دل آن را آرام سازد باذن خدای . و آب آن برای کسی که برد (سنگینی معده) دارد نافع است باذن خدای

۱- (۱) البرهان : ۳/۲۸۱ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۱۰۵ .

تعالی (۱).

۵۹ درد شقیقه

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هرگاه آب سوره دخان را صاحب شقیقه بیاشامد خوب گردد . و در مرسله دیگر از حضرت امام صادق علیه السلام دارد آشامیدن آب آن از فشار شکم و پیچ شکم سود دهد ، و خروج را باذن خدای تعالی آسان گرداند (۲).

۶۰ مرض صرع

در روایت مرسل از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره تحریم نوشته شده آب آن را بر مصروع بپاشند ، شیطانن آتش میگیرد . و در مرسلی دیگر از آن حضرت دارد ، که نوشته آن را اگر با آب محو کرده ، آن آب بر مصروع پاشیده شود آن درد از وی زائل گردد (۳).

۶۱ درد دل و دمل و فرق

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر شده اگر سوره مؤمن نوشته شده بر کسی که دمل دارد آویخته شود ، آنها برطرف شوند . و برای مفروق ، فرق از او

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۷۴ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۱۵۷ .

۳- (۳) البرهان : ۳/۳۵۱ .

برکنار گردد (افرق . به کسی می گویند که در موی ریش یا پیشانی یا دندانهایش فاصله باشد) و اگر آب این سوره آردی خمیر شده خشک گردد تا مانند کعک شود . آن را نرم کوبیده . در ظرفی تنگ سرپوشیده بگذارند هر کس برای درد دل یا بیهوش یا از حال رفته (مغشی علیه) یا درد کبد ، یا طحال از او استفاف کند باذن خداوند خوب گردد(۱).

۶۲ برای جمیع دردها

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره قصص را نوشته آب آن را بیاشامد ، جمیع دردهائی که از آنها شاکی است برطرف می سازد ، و از امام صادق علیه السلام در مرسل دیگری دارد که هر که این سوره را نوشت و بر مبطن (کسی که شکم روه دارد) و صاحب طحال و کسی که درد کبد یا درد دل دارد بیاویزد ، و یا در ظرفی نوشته با آب باران آن را شسته و آب آن را بخورد . درد از وی برطرف شده و از مرضش شفا یافته و ورم از او باذن خداوند برطرف شود(۲).

۶۳ برای قوت نفس و درد دل و چشم

در دو روایت ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد ، هر کس سوره دهر را ادمان قرائت کند (پیوسته بخواند) نفش ضعیفش قوی گردد ، و اگر نوشته ، آب آن را

۱- (۱) البرهان ۴/۹۰ .

۲- (۲) البرهان : ۳/۲۱۵ .

بخورد برای درد دل سود دهد، چشمش صحیح شده، از مرضش خوب شود. و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز قریب به همان قسمت اول وارد شده (۱).

۶۴ درد دندان

در دو روایت مرسل یکی از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دیگری از امام صادق علیه السلام وارد شده، اگر سوره قلم را نوشته بر کسی که درد دندان دارد، آویخته شود، همان هنگام درد باذن خدای تعالی آرام گردد (۲). و در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام داریم هر که سوره الغاشیه را بر دندانانی که درد می کند، و میزند بخواند، آرام می شود (باذن خدای تعالی) (۳).

۶۵ درد شکم

در روایتی ضعیف از امام صادق علیه السلام وارد شده، اگر سوره مرسلات نوشته شود و با آب پیاز محو گردد، سپس کسی درد دل دارد آنرا بیاشامد، آن درد از وی باذن خدای تعالی زائل گردد (۴).

۶۶ برای پیچ شکم

در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده، هر که سوره لهب را بر دردهای

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۰۹/۴۱۰ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۶۷ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۵۳ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۴۱۶ .

شکم بخواند باذن خدای تعالی آرام گردد(۱). و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز برای درد شکم ذکر شده وارد است .

۶۷ برای آرامش درد

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هر که سوره مجادله را نوشته بر مریض بیاویزد یا بر او بخواند دردش آرام می شود(۲).

۶۸ برای هر درد

۷۰ بار سوره حمد را برای هر دردی خواندن در روایت مرفوعه وارد شده(۳).

۶۹ درمان طحال

در روایتی ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر کس سوره ممتحنه را نوشته و سه روز پیاپی بیاشامد ، برای او طحال باقی نماند ، و از درد آن و زیاده شدنش ، و بادهای مدّت عمرش باذن خدای تعالی در امان است . و نظیر آن در روایت ضعیف از امام صادق علیه السلام وارد شده(۴).

۱- (۱) البرهان : ۴/۵۱۸ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۰۱ .

۳- (۳) البرهان : ۱/۴۱ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۳۲۲ .

۷۰ درد گوش

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، اگر سوره الاعلی را بر گوش دردناک بخوانند ، از او این درد برطرف شود . و اگر بر بواسیر خوانده شود آنها را ریشه کن کرده صاحب آنها زود خوب شود . و در مرسل امام صادق علیه السلام علاوه بر خواندن این سوره بر گوش دردناک و بواسیر خواندن آن بر جای منفسخ نیز وارد شده که آن را برطرف سازد(۱).

۷۱ برای دفع مودی

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام داریم هر که سوره کهف را نوشته در مخازن (انبارهای) حبوب از گندم ، جو ، برنج ، نخود و غیر اینها گذارده شود خداوند هر آزار دهنده ای که به حبوبات راه پیدا میکند ، از آنها دفع می کند(۲).

۷۲ برای اداء دین

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر شده ، هر که بدهی زیاد دارد ، ادامه دهد خواندن سوره تحریم را چیزی باقی نگذارد (باذن خدای تعالی) (۳) . و در مرسل نقل از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دو مرسل از امام علیه السلام همین را در خواندن سوره

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۴۹/۴۵۰ .

۲- (۲) البرهان : ۲/۴۵۵ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۳۵۱ .

والعادیات دارد(۱).

۷۳ برای پیدا شدن دزد

در روایت مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره بینه را بر نان نازک نوشته و آنرا بدزد بخوراند ، گلوگیر شده و همان آن رسوا گردد . و اگر به انگشتی بنام دزدی بخوانند انگشتت بحرکت آید و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد اگر بر جمیع ورم ها نوشته شود آنها را بقدرت خداوند از وی دفع میکند(۲).

۷۴ دعوت بخدمت سلطان

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده کسی سوره یوسف را نوشته ، سه روز در منزل خود قرار دهد ، و آنرا بیرون آورده بدیواری از دیوارهای بیرون خانه بگذارد ، و آنرا دفن نماید ، بدون توجه ، فرستاده سلطان او را بخدمت سلطان خوانده برای کارهایش او را باذن خداوند می فرستد ، و از این بهتر آن را نوشته بیاشامد ، روزی را خداوند بر وی آسان کرده ، برای او بهره (حظ) قرار میدهد(۳).

۷۵ استجاب دعا

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۹۵ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۸۹ .

۳- (۳) البرهان : ۲/۲۴۲ .

در دو روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که نزد طلوع خورشید ۱۰ بار سوره قل یا ایها الکافرون را بخواند و برای دنیا و آخرت دعاء کند ، مادام که انجام دادنش معصیت نباشد خداوند استجابت فرماید(۱) . و در روایتی مرسل از امام صادق و امیرالمؤمنین علیهما السلام وارد شده ، هر که ۱۰۰ آیه از هر جای قرآن بخواند ، سپس ۷ مرتبه یاالله بگوید ، اگر بر سنگ سخت دعا کند او را از جا برکنند(۲) . و در روایتی مرسل از ابوالحسن علیه السلام داریم ، هر گاه از چیزی ترسیدی ۱۰۰ آیه از هر جای قرآن بخوان ، سپس ۳ بار بگو : اللهم اکشف عَنِّي البلاء(۳) . و در روایت مرسل کفعمی از امام صادق علیه السلام دارد هر که سوره قدر را بخواند سپس دعا کند ، دعایش بسوی لوح محفوظ اجابت شده بالا رود(۴) . و ابن فهد در عدّه الدّاعی آورده خواندن سوره انا انزلناه در ثلث آخر شب جمعه ۱۵ بار ، و دعا کند مستجاب شود(۵) . در روایتی مرسل از ابن عمر آمده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند ، هر که عَشِيَه عرفه ۱۰۰۰ بار قل هو الله را بخواند ، آنچه درخواست کند خداوند باو عطا فرماید(۶) . در مرسله محمد بن المنکدر دارد ، که پیغمبر صلی الله علیه و آله مردی را شنیدند قل هو الله احد میخواند و ترتیل میکند . بوی گفتند درخواست کن ، عطا می شوی (یعنی هر چه خواستی از خدا بتو داده می شود) (۷) . روایتی

۱- (۱) البرهان : ۴/۵۱۵/۵۱۶ .

۲- (۲) بحارالانوار : ۹۲/۱۷۶ و ۲۰۲/۴۲۰ .

۳- (۳) بحارالانوار : ۹۲/۲۰۲ .

۴- (۴) بحارالانوار : ۹۲/۳۳۰ .

۵- (۵) بحارالانوار : ۹۲/۳۳۰ .

۶- (۶) بحارالانوار : ۹۲/۳۵۶ .

۷- (۷) بحارالانوار : ۹۲/۳۵۹ .

است مسند اما ضعیف از عبدالله بن عباس از پیغمبر صلی الله علیه و آله خواندن قل هو الله احد بعد از هر نماز . . . هیچ چیز از خداوند درخواست نمی کند مگر آنکه به او عطا می فرماید(۱).

۷۶ ذکاوت بچه

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر سوره حاقّه نوشته شده ، شسته گردد ، آب آن را به بچه شیرخوار قبل از شیر باز شدن بیاشامانند ، آن بچه با ذکاوت ، دارای حفظ میشود . و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز دارد ، هنگامی آب آن را به بچه بیاشامانند او را ذکی ساخته . خداوند او را سالم دارد و به بهترین وجه نشو می کند(۲) . و در مرسلی دیگر از آن حضرت وارد شده ، هر که سوره حشر را با آب پاک نوشته بیاشامد ، ذکاوت روزی شود ، و کمی فراموشی (باذن خدای تعالی) (۳) .

۷۷ برای رؤیت پیغمبر صلی الله علیه و آله

در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است هر که سوره مزمل را ادمان دهد (خواندن را ادامه دهد) پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب ببیند . هر چه دلش خواست از آن حضرت بخواهد . و در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام دارد ، هر که ادمان داد

۱- (۱) مستدرک الوسائل : ۱ ۵ باب ۲۷ تعقیب نماز ح ۴ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۷۴ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۳۱۲ .

این سوره را و از حضرت چیزی در خواب درخواست کرد ، خداوند آنچه از خیر خواست به او میدهد(۱) . و نیز در روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، هر که سوره کوثر را شب جمعه ۱۰۰ بار بخواند ، پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب ببیند . و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد ، هر که این سوره را بعد از نماز نصف شب پنهانی شب جمعه میخواند ۱۰۰۰ بار کامل بخواند ، آن حضرت را در خواب به اذن خدای تعالی می بیند(۲) .

۷۸ توقف رجفه (لرزش)

در روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام وارد است ، اگر با آب سوره صافات و هان (به معنی انسان سست و ضعیف) و رجفان استحمام کند ، آنچه در اوست آرام گیرد . انشاءالله تعالی(۳) . و در مرسلی دیگر از آن حضرت دارد ، هر که آب سوره الشمس را بیاشامد ، رجف را آرام می کند(۴) .

۷۹ تسهیل رزق

در روایت مرسل از امام صادق علیه السلام وارد شده ، هر که سوره یوسف را نوشته بیاشامد ، خداوند روزی او را آسان کرده ، برای او (حَظَّ) بهره قرار

۱- (۱) البرهان : ۴/۳۹۶ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۵۱۲ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۱۵ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۴۶۶ .

میدهده (۱). و در روایت مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، ادمان خواندن سوره قیامت روزی و صیانت را جلب کرده ، نزد مردم محبوب می گرداند . و از امام صادق علیه السلام در مرسل دیگر دارد خواندن سوره قیامت انسان را خاشع ساخته عفاف و صیانت را جلب می نماید (۲) .

۸۰ رفع سختی

در روایت مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره مزمل را بخواند ، خداوند سختی در دنیا و آخرت از او برطرف سازد ، و در روایت دیگر دارد ، هر که این سوره را دائماً بخواند خداوند سختی را در دنیا و آخرت از او برطرف می کند (۳) . و در مرسله دیگر از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، هر که سوره قارعه را نوشته بر محارف معسر از کسان خود بیاویزد ، خداوند بر دست او فتح فرموده او را روزی دهد . و در مرسل دیگر دارد ، کارش را آسان سازد ، و در مرسله سوم از امام صادق علیه السلام داریم ، اگر بر کسی که کسبش تعطیل شده کالای او کساد شده بیاویزند ، خداوند رواج کالا را روزیش کند ، و هم چنین هر کس خواندن آن را ادامه دهد این کار باذن خدای تعالی بر او عملی شود (۴) .

۱- (۱) البرهان : ۲/۲۴۲ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۰۵ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۳۹۶ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۴۹۹ .

۸۱ رفع سفیدی چشم

در روایت مرسله ای (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره شوری را با آب باران نوشته ، و با آن آب سرمه را نرم سازد ، کسی که در چشمش سفیدی است سرمه کشد آن را ریشه کن کرده ، هر چه از دردها بر چشمش عارض شده به اذن خداوند برطرف سازد ، و در مرسل دیگری دارد هر که آن را با خمیر مکی و آب باران نوشته سرمه را با آن نرم سازد و با آن سرمه کشد اگر در چشمش سفیدی است آن را برطرف ساخته و هر دردی در چشم باشد زائل گردد ، و در روایت مرسله ای (۲) از امام صادق علیه السلام وارد شده ، هر که سوره بینه را نوشته بر خود بیاویزد یرقان را برطرف می کند ، و اگر آویخته شود بر سفیدی چشم و پیسی و آب آن خورده شود ، خداوند آنها را از او دفع سازد ، و اگر بر جمیع ورمها نوشته گردد ، آنها را به قدرت خداوند برطرف سازد .

۸۲ خروج روح به آسانی

در روایت (۳) مرسله از امام صادق علیه السلام آورده است . اگر سوره واقعه را بر کسی که اجلش نزدیک شده نزد مرگش بخوانند ، خداوند بیرون شدن روحش را بر وی آسان سازد .

۱- (۱) البرهان : ۴/۱۱۵ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۸۹ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۲۷۳ .

۸۳ خروج از زندان

در دو روایت مرسل (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که ادمان خواندن (ادامه دادن) دهد سوره طور را، و در غل و زندان باشد، بیرون آمدنش را آسان کند گر چه از جنایات باشد.

و در مرسله امام صادق علیه السلام نیز آمده، و نظیر ۲ مرسل اول از پیغمبر صلی الله علیه و آله در ادمان خواندن سوره حدید، مرسل (۲) وارد شده، و در مرسلی دیگر (۳) از آن حضرت دارد هر که سوره معارج را بخواند و اسیر و زندانی در بند باشد، خداوند برایش فرج کرده او را حفظ کرده تا برگردد، و در مرسله دیگر دارد تا سالم به اهلش برگردد، و قریب به این مضمون در مرسله (۴) پیغمبر صلی الله علیه و آله در خواندن سوره انفطار وارد شده.

۸۴ زوال اسقام

در ۲ روایت مرسل (۵) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده، هر که سوره عنكبوت را نوشته آب آن را بیاشامد، تمام دردها و مرضها به قدرت خداوند تعالی از وی برطرف شود، و در مرسل امام صادق علیه السلام داریم حماء. برد و درد از او نابود شده غمی از درد به او نمی رسد مگر درد مرگ که چاره ندارد، و مادام که زنده است

۱- (۱) البرهان : ۴/۲۴۰ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۲۸۶ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۳۸۰ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۴۳۵ .

۵- (۵) البرهان : ۳/۲۴۲ .

سرورش زیاد باشد ، و هر که آب آن را بخورد قلبش فرحناک شده سینه اش باز گردد .

تذکر : درباره حماء به شماره ۵۷ و درباره برد به شماره ۵۸ رجوع شود .

۸۵ زوال عسر و تسهیل

در ۲ روایت مرسل (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده ، هر که سوره لیل را بخواند خداوند به او عطا می کند تا راضی شود ، و سختی از او برطرف شده و آسان کند بر او و از فضل خود او را توانگر سازد ، لکن در یکی از این ۲ مرسل ادمان (ادامه دادن) خواندن سوره را موجب این نویدها دانسته .

۸۶ زوال علت و نزف خون

در ۲ روایت مرسل (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که سوره لقمان را بنویسد و کسی که در درونش علتی هست بیاشامد ، از او برطرف شده و هر زن و مردی که خون ریزی دارد این سوره را بر محل خون آویزان کنند خون به اذن خدای تعالی بند آید و نزدیک به همین مضمون در مرسل امام صادق علیه السلام آمده .

۸۷ زوال فقر

در روایتی مسنده و ضعیف (۳) از امام ششم علیه السلام وارد است ، هر که هر شب

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۶۹ .

۲- (۲) البرهان ۳/۲۶۹ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۲۷۲ و ۲۷۳ .

جمعه سوره واقعه را بخواند . خداوند او را دوست دارد ، و او را سوی مردم محبوب قرار می دهد و در دنیا گرفتاری و تنگدستی و فاقه و آفتی از آفات دنیا را نخواهد دید ، و در ۲ روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، اگر این سوره نوشته شده در منزل نهاده شود خیر در آن زیاد شده ، و هر که بر خواندن آن ادامه دهد فقر از او برطرف شده ، و در آن قبول و زیادتی حفظ و توفیق و وسعت در مال است ، و در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده منافی دارد که احصاء نشود ، و در مسنده (۱) عنبسه بن مصعب (ظاهراً روایت معتبر است) از امام صادق علیه السلام ذکر شده ، هر که سوره ابراهیم علیه السلام را در هر دو رکعت نماز ، و هم چنین سوره حجر را در دو رکعت نماز هر جمعه بخواند ، فقر و جنون و گرفتاری به وی نمی رسد ، و در روایت عیاشی از عنبسه از امام صادق علیه السلام نقل شده ، هر که این دو سوره را در هر ۲ رکعت نماز در هر جمعه بخواند . و در روایتی مسند (۲) (به سبب اشتغال سند بر ابو الحسن عبدی که به گفته علامه مامقانی در رجال عنوان نشده ضعیف است) از امام ششم علیه السلام وارد شده هر که یکبار سوره یس را در عمرش بخواند ، او را فقر و غم و هدم و خستگی و دیوانگی و خوره و وسوسه و دردی که ضرردار باشد نمی رسد ، و خداوند سکرات مرگ و احوال آن را بر او آسان سازد ، و از کسانی است که خداوند ضامن وسعت در معیشتش هست . و در روایتی مسند (۳) (و ضعیف) از امام ششم علیه السلام ذکر شده هر که سوره والقلم را در

۱- (۱) البرهان : ۲/۳۰۴ ، ۳۰۵ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۲ .

۳- (۳) ۴/۳۶۷ .

نماز واجب یا مستحب بخواند خداوند عزوجل همیشه او را در امان از برخورد با فقر قرار می دهد .

۸۸ زوال ما یفسد

در روایت مرسلی (۱) از امام صادق علیه السلام نقل شده که سوره مجادله نوشته شده در حبوب بیندازند ، آنچه آنها را فاسد کرده تلف می سازد نابود می شود (به اذن خدای تعالی) .

۸۹ زوال ملک ظالم و سلطان جائر

در روایت مرسلی (۲) از امام صادق علیه السلام داریم ، هرگاه سوره حج را نوشته و محو سازد . آب آن در جای سلطان جائر پاشیده شود ، ملکش به اذن خداوند نابود گردد و در روایت مرسل (۳) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره رعد را در شب تاریک بعد از نماز عشاء بر روشنایی آتش نوشته . و همان هنگام بر درب سلطان جائر و ستمگری بنهد هلاک شده ملکش زائل می شود . و در مرسلی از امام صادق علیه السلام ذکر شده هرکس این سوره را در شب تاریک بعد از نماز عشاء بنویسد و همان هنگام بر درب سلطان جائر ستمگر بگذارد لشکر و رعیتش بر وی قیام کرده ، عمرش کوتاه و سخنش شنیده نشود . و اگر بر درب ظالم یا کافر یا زندیقی گذارده شود به اذن خدای تعالی او را هلاک سازد .

۱- (۱) ۴/۳۰۱ .

۲- (۲) ۳/۷۶ .

۳- (۳) ۲/۲۷۷ .

۹۰ جلوگیری از زلزله

در روایتی مسند به سندی ضعیف در تهذیب (۱) شیخ طوسی قدس سره از امام ششم ذکر کرده هر که را زلزله گرفت این آیه را بخواند: « يَا مَنْ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَيْتَ كَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا » صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمْسِكْ عَنِّي السُّوءَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » و دارد هر که وقت خواب بخواند خانه بر او نمی افتد انشاء الله . و در روایتی مرسل (۲) از امام رضا علیه السلام از پدر بزرگوارش رسیده هیچ کس وقت خواب نگفت این آیه را که خانه بر سرش خراب شود . تذکر آیه مبارکه قرآن إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ تَا آخِرَ اسْت .

۹۱ زیادتی شیر

در روایتی مرسل (۳) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است . هر که سوره حجر را با زعفران بنویسد و به زن کم شیر بیاشاماند شیرش زیاد شود . و در ۲ روایت (۴) مرسل نیز از آن حضرت داریم . اگر سوره قاف نوشته شد و زن کم شیر آب آن را بیاشامد شیرش زیاد شود . و در مرسل دوم نوشتن سوره بر ظرف وارد شده و از امام صادق علیه السلام در روایت مرسل وارد شده . اگر آب سوره یس را زنی بنوشد شیرش زیاد شود ، و برای شیر خور غذای پاکیزه ای خواهد بود . و هم چنین از

۱- (۱) البرهان : ۳/۳۵۶ .

۲- (۲) البرهان : ۳/۳۵۶ .

۳- (۳) البرهان : ۲/۳۲۴ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۲۱۶ ، ۴/۳ .

آن بزرگوار مرسل^(۱) نقل شده ، اگر زن آب سوره حجات را بیاشامد شیرش (بعد از بند آمدن) زیاد شده و جنینش (بچه ای که در رحم دارد) حفظ شده . از هر ترس و محذوری به اذن خدای تعالی بر جان خود در امان است .

۹۲ زیادتی مال و ربح تجارت

در دو روایت مرسل^(۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هرگاه سوره دخان نوشته شده . در جایی که محل تجارت است نهاده شود . صاحب آنجا سود کرده و زود مالش زیاد شود .

۹۳ سبز شدن بوستان

در ۲ سه روایت^(۳) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله و امام صادق علیه السلام وارد شده ، هر که سوره مؤمن را نوشته بر باغچه یا بوستان آویزان کند سبز شده نمو کند و در روایتی از اینها (که از امام صادق علیه السلام است . دارد اگر شب بنویسد و آن را در باغچه یا بوستان گذارد برکتش زیاد شده سبز می گردد . گل می کند ، و در وقت خود نیکو گردد .

۱- (۱) البرهان : ۴/۲۰۳ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۱۵۷ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۸۹/۹۰ .

۹۴ سلامتی در سفر

در مرسله امام صادق علیه السلام دارد ، هر که سوره علق را هنگامی که متوجه سفر است بخواند شرّ سفر را کفایت شود(۱).

۹۵ سکون زخم

در دو روایت(۲) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . هر که سوره طارق را نوشته . آن را با آب شسته و جراحات ها را بشوید ورم نمی کند و در یکی از آن دو دارد که در ظرفی بنویسد . و در مرسل امام صادق علیه السلام دارد که زخمها را با آب این سوره بشوید . آرام شده . چرک نمی کند .

۹۶ سکون درد

در روایت مرسلی(۳) از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هر که سوره ناس را بر دردی بخواند . آرام شده (باذن خدای تعالی) و این سوره برای کسی که آن را بخواند شفا هست .

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۷۸ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۴۸ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۵۳۰ .

۹۷ برای سلامتی از آنچه به اطفال می رسد

از پیغمبر صلی الله علیه و آله در ۲ روایت (۱) مرسل آمده ، هر که سوره احقاف را نوشته ، بر خود یا طفلی یا شیرخوار آویزان کند . یا آب آن را بیاشاماند . در بدن توانا شده از حوادثی که به اطفال می رسد سالم مانده ، در گهواره چشم روشن است باذن خدای تعالی .

۹۸ سلامتی از شر دشمنان

در ۲ روایت مرسل (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده . هر که سوره والنّازعات را هنگام روبرو شدن با دشمنان بخواند . از او منحرف شده ، سالم می ماند و آسیبی به او نمی رسانند . و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد ، که در هنگام مواجهه با دشمنان سوره را بخواند . او را نمی بینند و از وی منحرف گردند . و هر که بر کسی که از او می ترسد . این سوره را در حال ورود بر او بخواند نجات پیدا کرده . ایمن خواهد باشد (باذن خدای تعالی) .

۹۹ درمان صرع

در مرسله امام صادق (۳) وارد است ، هر که سوره لیل را در گوش بیهوش

۱- (۱) البرهان : ۴/۱۷۰/۱۷۱ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۲۳ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۶۹ .

(یا از حال گشته) (مغشی علیه) یا مصروع بخواند همان هنگام خوب می شود و در ۲ روایت (۱) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که سوره قاف را نوشته بر مصروع بیاویزد. از صرع افاقه پیدا می کند و از شیطاننش ایمن شود. و در مرسل دیگری (۲) از آن حضرت داریم هر که سوره زخرف را نوشته بیاشامد. محتاج به دوایی که به مرض به او برسد نشود، و اگر آب آن بر مصروع پاشیده شود از صرع افاقه شده. شیطاننش باذن خدای تعالی می سوزد.

۱۰۰ صرف باس طعام

در ۲ روایت (۳) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده اگر سوره تین بر طعامی که حاضر می شود خوانده شود خداوند باک (شر) آن را گردانده، گرچه در او زهر کشنده باشد و در او شفا هست. و نظیر آن در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده، و در ۲ مرسله از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت شده اگر سوره قریش بر طعامی که آن را می ترسد خوانده شود. در آن شفا هست و خواننده اش و خورنده اش را (هیچ گاه) آزار نمی رساند (۴).

۱- (۱) البرهان: ۴/۲۱۶.

۲- (۲) البرهان: ۴/۱۳۴.

۳- (۳) البرهان: ۴/۴۷۶.

۴- (۴) البرهان: ۴/۵۰۹.

۱۰۱ صرف هر لمم

در مسند کافی (۱) از سلیمان جعفری از ابی الحسن علیه السلام آمده . هیچ کسی نیست در حد کودکی هر شب متعهد به خواندن قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر کدام را سه بار و قل هو الله احد را ۱۰۰ بار و اگر نتوانست ۵۰ بار باشد . مگر آنکه خداوند عزوجل هر لمم (جنون خفیف) را یا عارضه ای از عوارض بچه ها و عطاش و فساد معده . ویدورالدم (عبارت ظاهراً غلط باشد و مراد ظاهراً سرگیجه باشد) را مادام که متعهد به این باشد از او می گرداند . تا حدّ پیری . اگر خود متعهد باشد یا برای او تعهد شود . محفوظ است تا روزی که خداوند روحش را بستاند .

۱۰۲ صعوبت زائیدن

در مرسل (۲) امام صادق علیه السلام دارد اگر سوره شعراء بر مطلقه (زن در حال زائیدن آویخته شود . وضع حمل بر او سخت گردد . و بسا ترس داشته باشد . پس کننده این کار باید پرهیز نماید .

۱۰۳ منع ضرر به اندوخته طلا و نقره ، اثاث

۱- (۱) البرهان : ۴/۵۲۷ .

۲- (۲) البرهان : ۳/۱۷۹ .

در مرسله (۱) امام صادق علیه السلام داریم . هر که سوره قدر را بر چیزی که اندوخته می شود (طلا . نقره ، اثاث) بخواند خداوند از جمیع چیزهایی که ضرر می رساند . آن را مبارک کند .

۱۰۴ درمان طحال

در روایت (۲) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره ممتحنه را بنویسد و سه روز پیایی بیاشامد . برای وی طحال باقی نمی ماند و از درد و زیادتیش مدت زندگیش در امان است . باذن خدای تعالی .

و در مرسله امام صادق علیه السلام دارد هر که مبتلا به طحال است ، اگر بر او سخت باشد سوره (ممتحنه) را نوشته آب آن را سه روز پیایی بیاشامد . طحال باذن خدای تعالی از او برطرف شود . (طحال ، دردی که به سپرز (تنها خوار) می رسد)

۱۰۵ منع طوارق

در روایت (۳) مرسلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است هر که سوره مریم را بر دیوار خانه بنویسد . منع طوارق کند . (مصیبت . گرفتاری بزرگ)

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۸۱ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۳۲۲ .

۳- (۳) البرهان : ۳/۲ .

۱۰۶ برای زوال علت

در مسنده امالی شیخ طوسی (۱) از امام صادق علیه السلام آورده هر کسی را علتی رسید پس سوره حمد را ۷ بار در (گریبان خود بخواند . اگر علت رفت و گرنه سوره را ۷۰ بار بخواند . من ضامن سلامتی برای او هستم .

۱۰۷ برای اعاده (پناه بردن) از عذاب و مسخ در دنیا

در ۲ روایت (۲) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که این سوره (فیل) را بخواند (او را از عذاب و مسخ در دنیا پناه می دهد . و در مرسله (۳) دیگر آن حضرت داریم . سوره ناس عوده (وسیله پناه) از هر درد و آفتی است . و این سوره شفا است برای کسی که آن را بخواند .

۱۰۸ برگشتن غائب گم شده

در روایت مرسلی (۴) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، هر که سوره (والضحی) را به نام گمشده (غائبی) بنویسد . سالم به سوی اصحابش برمی گردد ، و در مرسله دیگری از آن حضرت دارد ، هر که قرائت این سوره را بر اسم صاحبش (دوست . همراهش) ادامه دهد زود سالم به سوی او برگردد .

۱- (۱) البرهان : ۱/۴۳ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۵۰۷ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۵۳۰ .

۴- (۴) البرهان : ۴/۴۷۲ .

۱۰۹ برای سلامت از غرق

برای سلامت از غرق ، در ۲ روایت (۱) مرسل یکی از پیغمبر صلی الله علیه و آله و دیگری از امام صادق علیه السلام ذکر شده . هر که سوره علق را در حالی که سوار دریا باشد . بخواند خداوند او را از غرق سالم نگهدارد .

۱۱۰ برای غنا

در روایتی مسند (۲) ضعیف از امام ششم علیه السلام وارد شده هر که خواندن سوره مریم را ادمان (ادامه) دهد نمیرد تا از این سوره با چیزی بر خورد کند که او را در جان و مال و فرزندش بی نیاز کند . و در روایت مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم هر که این سوره را بخواند . نمیرد تا خود و فرزندانش توانگر شوند .

۱۱۱ فتح باب خیر

در ۲ روایت مرسل (۳) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره حجرات را نوشته و در قتال یا خصومت بر خود بیاویزد در یکی از ترس آن در امان است ، و خداوند تعالی بر دستش هر در خیر را می گشاید . و در دیگری خداوند او را پیروز گردانده و هر در خیری برایش می گشاید .

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۷۸ .

۲- (۲) البرهان : ۳/۲ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۲۰۳ .

۱۱۲ برای فرج

در مرسله (۱) امام صادق علیه السلام آمده هر که خواندن سوره جن را ادامه دهد و در تنگنا باشد خداوند برای او باب فرج می گشاید (به اذن الله).

۱۱۳ فرزند پسر

در روایت مرسل (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده، هر که سوره فجر را نوشته، به وسط خود آویخته، با زوجه خود حلالاً جماع کند، خداوند او را فرزند پسر نور چشم عنایت می کند، و در مرسله دیگر از آن حضرت وارد شده، هر که این سوره را نوشته بر زوجه اش بیاویزد، خداوند او را فرزندی مبارک روزی فرماید، و در مرسله امام صادق علیه السلام است هر که بنویسد و در وسط خود بیاویزد سپس با زوجه اش جماع کند، خداوند فرزندی به او روزی دهد که چشمش به آن روشن و به او شاد شود.

نکته: به گونه ای سوره را با خود یا زوجه قرار دهد که موجب هتک یا تماس با کلمات و حروف آن نباشد.

۱- (۱) البرهان: ۴/۳۹۱.

۲- (۲) البرهان: ۴/۴۵۶/۴۵۷.

۱۱۴ برطرف شدن فقر

در روایت اربعمائه (ظاهراً معتبر باشد) (۱) از امیرالمؤمنین علیه السلام ذکر شده، هنگامی که وارد منزل می شود سلام بر اهل خود کند. بگوید. السلام علیکم. اگر اهلی ندارد. بگوید السلام علینا من ربنا وقل هو الله احد را بخواند، خداوند فقر را برطرف می کند، و در همین روایت آمده هر که حاجتی دارد صبح زود روز پنجشنبه در جستجوی آن بیرون رود. و بیرون شد از خانه، آیات آخر سوره آل عمران و آیه الکرسی و انا انزلناه و ام الکتاب (سوره حمد) را بخواند، در اینهاست برآورده شدن حاجات دنیا و آخرت.

۱۱۵ برای قوت

در روایت مرسل (۲) از امام صادق علیه السلام آمده، هر که سوره هود را بر پوست آهو نوشته با خود دارد خداوند به او قوت دهد، و با هر که بجنگد پیروزی یافته غالب شود، و هر که او را ببیند از وی بترسد.

۱۱۶ قوت چشم

در مرسله (۳) امام صادق علیه السلام وارد است، خواندن سوره انفطار بر چشم

۱- (۱) البرهان : ۴/۵۲۰/۵۲۱.

۲- (۲) البرهان : ۲/۲۰۶.

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۳۵.

نظر را قوی کرده ، و رمد و غشاوه به قدرت خدای تعالی بر طرف می شود .

۱۱۷ قوت بر خصم در محاکمه

در روایت مرسل (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده هر که سوره (والمرسلات) را در محاکمه نزد قاضی یا والی بخواند ، خداوند او را بر خصمش یاری دهد و نزدیک به همین مضمون در مرسله امام صادق علیه السلام نیز ذکر شده .

۱۱۸ قوت قلب

در روایت مرسلی (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره نجم را بر پوست پلنگ نوشته بر خود بیاویزد ، دلش بر هر سلطان که بر او وارد شود قوی گردد و در مرسله دیگر دارد ، دلش بر هر چیزی قوی گردد و بر هر سلطانی وارد شود احترامش کند ، و در مرسله امام صادق علیه السلام آمده بر هر شیطانی غالب شده با هیچکس مخاصمه نکند مگر او را مقهور ساخته ، و قوت از آن اوست (به اذن خدای تعالی) .

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۱۶ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۲۴۳ .

۱۱۹ رفع اشتغال قلب به مرض

در روایتی مرسل (۱) از امام صادق علیه السلام ذکر شده ، هنگامی که سوره قریش را بر آبی خواندی سپس آن را بر کسی که دلش مشغول به مرض است ، و سبب آن را نمی داند پاشیده شود خداوند آن را از او برطرف سازد .

۱۲۰ قوت نفس

در روایت مرسله (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده ، هر که خواندن سوره دهر را ادمان دهد (پیوسته بخواند) نفس ضعیفش قوی شود ، و در مرسله دیگری از آن حضرت دارد هر که این سوره را در ظرفی نوشته آب آن را بیاشامد شر درد فؤاد را برطرف کرده برای جسد سود دهد .

۱۲۱ کفایت مغرم در دنیا

در روایت مسند (۳) محمد بن مسلم (سند معتبر نیست) از امام پنجم علیه السلام داریم هر که سوره نحل را در هر ماه بخواند ، در دنیا از مغرم (دین ، غرامتهای وارده) و ۷۰ نوع از بلا- آسان تر یا سست تر از همه ، دیوانگی و خوره و پیسی است کفایت شود .

۱- (۱) البرهان : ۴/۵۰۹ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۰۹/۴۱۰ .

۳- (۳) البرهان : ۲/۳۵۹ .

۱۲۲ برای گزیدن عقرب

و در مرسله (۱) امام صادق علیه السلام ذکر شده اگر آب سوره طور بر جای گزیدن عقرب پاشیده شود به اذن خدای تعالی خوب شود .

۱۲۳ وقوف بر گنج یا آب یا سحر

در روایت مرسل (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده ، هر که سوره شعراء را نوشته و بر خروس افرق آویزان نماید ، و دنبال آن رود تا جائی که خروس بایستد . می ایستد بر گنج یا جائی که آب ببیند ، و در مرسل دیگر از آن حضرت دارد ، اگر بر خروس سفید افرق آویزان کند ، می رود و نمی ایستد مگر بر گنج یا سحر ، و با نوک خود آن را کاوش می کند تا آن را بیرون آورد . و نزدیک به همین مضمون در مرسله امام صادق علیه السلام وارد شده .

۱۲۴ برای لقوه

در روایتی مرسل (۳) از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده ، اگر در ظرف تازه سوره قدر نوشته شود و صاحب لقوه در او نگاه کند ، خداوند او را شفا بخشد . (لقوه مرضی است که موجب کج شدن گوشه صورت به سوی گردن می شود)

۱- (۱) البرهان : ۴/۲۴۰ .

۲- (۲) البرهان : ۳/۱۷۸/۱۷۹ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۴۸۰ .

۱۲۵ برای مار گزیدن

در دو روایت مرسل (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم هر که سوره تحریم را بر ملسوع (مار گزیده) بخواند خداوند او را شفا بخشد و در یکی دارد که زهر در او راه نمی رود .

۱۲۶ محبوبیت نزد مردم

در روایت مرسلی (۲) از امام صادق علیه السلام وارد است ، هر که سوره احقاف را در صحیفه ای (کاغذی) بنویسد ، و او را با آب زمزم شسته ، بیاشامد نزد مردم محبوب شده ، و سخنش شنیده شود ، و برای همه غرضها شایسته است نوشته شود ، و محو گردد ، شسته شود . مرض با آن آرام شود به اذن خدای تعالی .

۱۲۷ مرگ جمل یا دابه

در روایتی (۳) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله داریم ، هر که سوره فرقان را نوشته سه روز بر خود آویزان نماید سوار نشود شتر یا چهارپایی مگر آنکه بعد از سه روز از سوار شدنش می میرد .

۱- (۱) البرهان : ۴/۳۵۱ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۱۷۰ .

۳- (۳) البرهان : ۳/۱۵۴ .

۱۲۸ دفع مرگ ناگهانی

در ۲ روایت مرسل (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده . هر که سوره تغابن را بخواند ، خداوند مرگ ناگهانی را از او دفع می کند .

۱۲۹ منع مال از آنچه می ترسد

در حدیث اربعمائه (معتبر است) (۲) از امیرالمؤمنین علیه السلام دارد ، هر که ۱۱ بار قل هو الله و ۱۱ بار انا انزلناه و مانند آن آیه الکرسی را قبل از طلوع آفتاب بخواند ، مال خود را از آنچه می ترسد منع کرده .

۱۳۰ منع مکروه در خود و اهل و مال

در مرفوعه عمرو (۳) بن جمع که از علی بن حسین علیهما السلام روایت کرده دارد که رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده اند : به خواندن چهار آیه از اول سوره بقره و آیه الکرسی و ۲ آیه بعد از آن و سه آیه از آخر آن (سوره بقره) در خود و مال خود چیزی ناپسند (مکروه) نمی بیند ، و شیطانی به او نزدیک نمی گردد ، و قرآن را فراموش نمی کند .

۱- (۱) البرهان : ۴/۳۴۰ .

۲- (۲) بحار الانوار : ۹۲/۲۶۳ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۹۲/۲۶۵ .

۱۳۱ وجاهت هر جا قصد کند

در ۲ روایت (۱) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است هر که سوره قمر را روز جمعه هنگام ظهر نوشته در عمامه خود بگذارد یا آویزان نماید هر جا رود و در یکی دارد و هر چه بجوید وجیه است ، و در مرسله امام صادق علیه السلام داریم نزد خدا آبرومند و قبول است و کارهای سخت بر وی آسان شود .

۱۳۲ وسعت در روزی

در روایت مسند و ضعیف (۲) از امام پنجم علیه السلام وارد شده هر که ادمان (ادامه) دهد خواندن سوره ق را در نمازهای واجب و نافله ها ، خداوند وسعت روزی به او دهد . و در روایت مسند و ضعیف دیگری از امام ششم علیه السلام آمده ، هر که سوره (والذاریات) را در روز یا شب بخواند . خداوند عزوجل معیشت او را اصلاح کرده او را روزی فراوان دهد .

۱۳۳ وضع حمل

در روایت مرسل (۳) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آمده است که سوره والذاریات اگر بر حامل نفساء (یعنی نزدیک وضع حمل) آویزان شود وضع حمل کند . و در مرسل

۱- (۱) البرهان : ۴/۲۵۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۲/۳۰۴ ؛ البرهان : ۴/۲۱۵/۲۱۶/۲۲۹/۲۳۰ .

۳- (۳) البرهان : ۴/۲۳۰ .

دیگر از آن حضرت وارد شده . اگر بر آبستن که زائیدن او سخت شده آویزان شود زود بزاید . و در مرسله امام صادق علیه السلام ذکر شده ، اگر نوشته شود ، و بر زنی که در حال وضع حمل است آویزان شود زود بزاید انشاء الله ، و در روایتی مرسل (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، اگر سوره انشقاق نوشته شود و بر کسی که زائیدن بچه اش سخت شده آویزان شود یا بر او خوانده شود همان هنگام وضع حمل کند . و در مرسله امام صادق علیه السلام داریم ، هنگامی که بر زنی که در حال وضع است بیاویزند وضع حمل کند ، و کسی که سوره را بر زن گذارده مواظب باشد زود سوره را بیرون آورد ، مبادا جمیع آنچه در شکم اوست بیرون ریزد .

۱۳۴ برطرف شدن یرقان

در روایت مرسل (۲) از امام صادق علیه السلام وارد شده هر که سوره بینه را نوشته و در او یرقان باشد ، بر خود آویزان کند . از وی برطرف شود .

۱۳۵ برای گمشده ، امن از سوخته ، غرق

در کافی روایتی مسند و (۳) (ضعیف) از اصبع بن نباته از امیرالمؤمنین علیه السلام

۱- (۱) البرهان : ۴/۴۴۲ .

۲- (۲) البرهان : ۴/۴۸۹ .

۳- (۳) بحار الانوار : ۴۰/۱۸۲/۱۸۳/۱۸۴ ؛ مرآه العقول : ۱۲/۵۱۳ تا ۵۱۵ .

ذکر کرده که حضرت قسم خوردند به کسی که محمد صلی الله علیه و آله را به حق مبعوث کرده و اهل بیت آن سرور را گرامی داشته . هیچ چیز از حرز سوختن یا غرق شدن یا دزدیده شدن ، یا رها شدن (یا گریختن) حیوانی از صاحبش او گمشده ای یا فراری جستجو نمی کنند . مگر آنکه در قرآن است . هر که خواهد از من سؤال کند . چندین نفر یکی بعد از دیگری بلند شده پرسیدند :

۱ برای من از سوختن و غرق . خواندن این آیات را فرمودند . « اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ » ، « وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ » سائل خواند . آتش در خانه همسایه ها گرفت و خانه او در وسط چیزی به او نرسید .

۲ برای سخت شدن حیوان (چهارپا) و چموش بودن آن و صاحبش از او در ترس است . فرمود . در گوش راستش بخوان « وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ » خواند . حیوان برای او رام شد .

۳ برای درندگان که در منزلش می آمدند و تا شکار خود را نگیرند . نمی گذرند . فرمود بخوان : « لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ * فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ » خواند . درندگان از او اجتناب کردند .

۴ برای درمان آب زرد . فرمود : بر شکمت آیه الکرسی بنویس و آن را شسته . بیاشام تا بهبودی پیدا کرد باذن خدای تعالی (این عمل را آورد) .

۵ گمشده . فرمود : یس را در دو رکعت بخواند . و بگوید : « یا هَادِيَ الضَّالِّهِ رُدِّ عَلَيَّ ضَالَّتِي » این کار را کرد . خداوند عزوجل گمشده را به او برگرداند .

۶ برای فراری (غلام یا کنیز که گریخته) فرمود : بخوان « أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَيِّحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ » خواند . فراری برگشت .

۷ برای دزدی که شب چیزی بعد از چیزی از وی دزدیده می شود . فرمود : هنگامی که در فراش خود قرار می گیرد . بخواند : « قُلِ ادْعُوا اللَّهَ - أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تُخَافُوا بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا * وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا » . سپس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود : هر که در زمین قفر (جلگه بی آب و علف) بیتوته کند (شب بماند) و این آیه را بخواند : « إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَيَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا - لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ » فرشتگان او را پاسبانی کرده شیاطین از او دور می گردند ... تا آخر .

صاحب جواهر قدس سره از مشایخ قدس الله ارواحهم نقل فرموده که هر چه از قرآن را به قصد بخوانند . به منظور خود خواهند رسید .

جواهر الکلام

بخش دوم: توّسل به پیغمبر و اهل بیت علیهم السلام

اشاره

بسم الله الرحمن الرحيم

توسل به خمسه طيبه عليهم السلام

يكي از راههاي رسيدن به خواسته و استجابت دعا توسل به پيغمبر و اهل بيت طاهرين آن حضرت صلوات الله عليهم اجمعين است .

رواياتي كه در اين مورد وارد شده بر دو قسم است :

۱ قسمي كه سند معتبر دارد . ۲ قسمي كه سند معتبر ندارد . و يقين به دروغ بودن آن نداريم ، و احتمال دارد كه واقعاً از معصومين عليهم السلام وارد شده باشد . كما اينكه مضامين بسياري از دعاها و توسلات كه سند ضعيف دارند شهادت بر صحت و صدور آنها از معصومين عليهم السلام مي دهد . و علي كل حال خواندن دعاها و توسل در مورد توسلات كه سند معتبر ندارد رجاء مانعي ندارد .

شايسته است در اينجا توسل به هر يك از معصومين عليهم السلام كه در مورد خاصي در خبري ضعيف آمده نقل شود . گر چه در هر مورد به هر يك از آن بزرگواران توسل مانعي ندارد .

علامه مجلسي از مؤلفات (۱) بعض اصحابمان خبر اسارت ابوالوفاء شيرازي را در كرمان در غل ابن الياس و اينكه تصميم دار زدن ابو الوفاء را

داشت آورده ، ابوالوفاء می گوید : دست استشفاع به سوی خدا به امام زین العابدین علی بن الحسین علیه السلام بردم . در خواب پیغمبر صلی الله علیه و آله به من فرمود ، به من و دخترم و دو پسر (حسنین علیهما السلام) در چیزی از عروض دنیا توسل نمی شود . بلکه برای آخرت و آنچه برای آخرت از فضل خداوند امید داری . اما برادرم ابو الحسن (علی علیه السلام) انتقام از کسی که به تو ستم کرده می گیرد .

۱ علی بن الحسین علیه السلام برای نجات از سلاطین و از مفسده شیاطین .

۲ اما محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهما السلام برای آخرت .

۴ اما موسی بن جعفر علیه السلام به سبب حضرت عافیت را درخواست کن .

۵ اما علی بن موسی علیه السلام برای نجات در سفرهای خشکی و دریاست .

۶ اما محمد بن علی علیه السلام به سبب آن حضرت روزی را از خداوند نازل گردان .

۷ اما علی بن محمد علیه السلام برای قضاء نافله ها و نیکی به برادران .

۸ اما حسن بن علی علیه السلام برای آخرت .

۹ اما حضرت حجت علیه السلام هنگامی شمشیر به گلوگاه رسید ، و اشاره به حلقشان نمودند . پس استغاثه به سبب آن حضرت بکن که ترا کمک می کند و او پناهگاه و فریاد رس است برای کسی که از آن حضرت فریاد رسی بخواهد .

گفتم یا مولای ، یا صاحب الزمان ، من به تو استغاثه می کنم ، ناگهان شخصی از آسمان سوار بر اسب نازل شد ، و در دستش حربه آهنی بود ، گفتم مولایم شر کسی که مرا آزار می دهد کفایت کن ، فرمود : از خداوند عزوجل درباره ات درخواست کردم ، دعایم را مستجاب کرد ، صبح ابن الیاس مرا

درخواست نموده ، بندم را باز کرد و خلعت داد ، و پرسید به که استغاثه کردی ؟ گفتم به کسی که غیاث المستغیثین است تا از پروردگارش درخواست فرمود . والحمد لله رب العالمین .

۱ روایتی مسند(۱) (بعید نیست معتبر باشد) از امام باقر علیه السلام از گفته جابر انصاری دارد . که حضرت به او فرمودند : « ای جابر هرگاه خواستی چیزی از خداوند بخواهی و خداوند مستجاب کند . خدای را بنامهای امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام بخوان » (نام پیغمبر در این روایت نیامده آنرا هم با نام چهار معصوم علیهم السلام ضمیمه نماید) اینها محبوب ترین نامها نزد خداوند عزوجل هستند .

۲ در حدیث اربعمائه(۲) (معتبر بلکه صحیح) از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده ، که صلوات بر محمد و آل محمد بفرستید همانا خدای عزوجل دعایتان را نزد یاد محمد و دعایتان برای آن حضرت را می پذیرد .

۳ در روایتی معتبر(۳) از امام ششم علیه السلام وارد شده هرگاه یکی از شما دعا می کند ، ابتداء کند به صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله ، همانا صلوات بر آن حضرت پذیرفته است و خداوند نیست که بعضی را بپذیرد و بعضی را رد کند .

۴ در چندین روایت(۴) که سند آنها به عباس بن عامر می رسد وارد شده

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۲۱ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۵۴ ۹۴/۵۰ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۵۴ ۹۴/۵۰ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۳۲ ۹۴/۱ .

از امام باقر علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله ، که پروردگار متعال به بنده ای گناهکاری که ۷۰ حریف (هر حریف ۷۰ سال گفته شده و در بعضی ۷۰ و ۷۰ و ۷۰ آمده) در آتش بود ، و خداوند عزوجل را به حق محمد و اهل بیتش خواند ، که او را مورد مرحمت قرار دهد ، خداوند بفرماید حتم است بر خودم که هیچ بنده ای از من بحق محمد و اهل بیتش سؤال نکند مگر آنکه او را بیامرزم ، در آنچه بین من و آن بندهاست و امروز تو را آمرزیدم .

۵ حارث اعور(۱) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ذکر کرده (کل دعاء محجوب عن السماء حتی یُصلی علی محمد وآله) هر دعائی از آسمان ممنوع است تا صلوات بر محمد و آل آن حضرت فرستاده شود .

و در چند روایت(۲) ضعیف نیز وارد شده .

۶ و در روایتی مسند(۳) (بعید نیست معتبر باشد) دارد ، که خداوند خطاب به ملائکه می کند که کسی در صلوات بر پیغمبر اهل بیت آن حضرت را نیاورد دعایش را بالا نبرید تا عترت پیغمبر را به پیغمبر ملحق سازد .

پیوسته دعا ممنوع است تا اهل بیت آن حضرت در درود به آن حضرت ملحق شود .

و در روایت مسنده(۴) محمد بن فضیل از حضرت رضا علیه السلام دارد که رسول

۱- (۱) بحار الأنوار ۵۴/۵۰

۲- (۲) بحار الأنوار ۵۴/۵۰

۳- (۳) بحار الأنوار ۶۸/۶۷

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۴/۶۰

خدا صلی الله علیه و آله فرمود: هر که روز جمعه ۱۰۰ بار بر من صلوات بفرستد خداوند ۶۰ حاجت وی را ۳۰ برای دنیا و ۳۰ برای آخرت برآورده سازد.

۷ در روایت معتبر سکونی(۱) از امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام از پدرانش از رسول خدا صلی الله علیه و آله دارد، که آن حضرت فرمود: صلوات شما بر من دعای شما را تجویز می کند (راه می اندازد) و پسند خدای است و زکاه اعمال شماست.

۸ و با همین سند(۲) دارد هرگاه یکی از شما دعا کرد و پیغمبر را یاد نمود دعا را بالا می برد (یا دعا بالا می رود).

۹ در روایتی معتبر(۳) از امام پنجم علیه السلام در امالی طوسی وارد شده که برای یحیی بن العلاء فرمودند به این دعا دعا کن و من ضامن هستم حاجتت را بر خدا:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي، وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي، قَدْ تَعَلَّمْتُ حَاجَتِي، فَاسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ، وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتَهَا.»

۱۰ شیخ صدوق قدس سره در کتاب امالی مسنداً (سند معتبر است)(۴) از امام ششم علیه السلام بعد از بیان دعاء یوسف علیه السلام در چاه، گریه کرده، و فرمود من اینگونه دعا می کنم «اللَّهُمَّ ان كَانَتِ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبُ قَدْ اخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَنْ تَرْفَعَ لِي إِلَيْكَ

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۶۷/۶۸.

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۶۸.

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۲.

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۵/۱۸۴.

صوتاً فأتى أسألك بك فليس كمثلك شيءٌ واتوجه إليك بمحمدٍ نبيك نبي الرحمة يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله .

سپس حضرت فرمود

این گفته را زیاد بگوئید همانا من این را نزد گرفتاریهای بزرگ می گویم .

۱۱ در تفسیر قمی مسنداً (۱) از شعیب عقرقوی از امام ششم علیه السلام آورده که چون به حضرت یوسف علیه السلام اجازه در دعاء فرج داده شد ، گونه خود را بر زمین نهاده گفت : « اللهم... » خداوند برایش فرج کرد پرسیدم فدایت کردم ما به همین دعاء دعاء کنیم ؟ فرمود : بمانند آن دعا کنید : « اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَىٰ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَالْأَعْيُنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ » سپس حاجت خود را درخواست کند .

یوسف گفت فانی اتوجه الیک بوجه آبائی الصالحین ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب .

۱۲ در همان تفسیر مسنداً (۲) از ابی سیار (مسمع بن عبدالملک) از امام ششم علیه السلام دعائی نقل کرده که جبرئیل علیه السلام برای بیرون شدن از چاه به حضرت یوسف علیه السلام از گفته خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب یاد داد « اللهم انی اسألك فان لك الحميد ، لا إله إلا الله الحنان المنان ، يدع السموات والأرض ، ذو الجلال والإكرام ، صل على محمد وآل محمد ، واجعل لي من أمري فرجاً ومخرجاً ، وارزقني من حيث أحسب

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۸۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۸۶ .

وَمَنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ « دعاء کرده خداوند برایش از چاه فرج کرده و از شر آن زن راه بیرون شدن قرار داد و ملک مصر را از جایی که گمان نداشت به او عطا فرمود .

۱۳ در روایتی مسنده (۱) و معتبر (گرچه علی بن ابی حمزه بطائنی در سند است) ابو بصیر می گوید از امام ششم علیه السلام پرسیدم از دعاء یوسف علیه السلام چه بود؟ حضرت فرمود: دعای زیادی بود، لکن چون زندان بر حضرت سخت شد، برای خدا به سجده افتاد، و گفت: «اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الذُّنُوبُ قَدْ اخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَنْ تَرْفَعَ لِي الْيَكَّ صَوْتًا فَأَنَا أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِوَجْهِ الشَّيْخِ يَعْقُوبَ» سپس حضرت گریه کرده و فرمود صلی الله علی یعقوب وعلی یوسف و من می گویم: «اللَّهُمَّ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ» .

و در روایت (۲) قصص الانبیاء به سند خود تا صدوق قدس سره به اسنادی معتبر قریب به همین مضمون را آورده .

قسم دوم توسلات به پیغمبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت آن حضرت که سند آنها ضعیف است

۱ در روایتی (۳) ضعیف و مسند از امام پنجم علیه السلام وارد شده که هر که خداوند را به ما بخواند رستگار است، و هر که خداوند را به غیر ما بخواند هلاک

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۸۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۸۹ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۴/۲ .

شده و درخواست هلاک دیگران را کرده .

۲ در مرسله عیاشی (۱) از امام هشتم علیه السلام داریم که هرگاه سختی (دشواری) بر شما وارد شد از ما کمک بخواهید و این است گفته خدای « ولله الأسماء الحسنی فادعوه بها » فرمود امام ششم علیه السلام فرموده ما به خدا قسم اسماء حسنی هستیم که از هیچ کس چیزی پذیرفته نمی شود مگر به معرفت ما پس بخوانید خداوند را به آنها .

۳ در مرسله دیگری عیاشی از شعیب عرقوفی (۲) از امام ششم علیه السلام در جریان نجات حضرت یوسف علی نبینا و آله و علیه السلام دارد ، دعائی خواند ، از سوی خداوند برایش فرج حاصل شد ، و حضرت فرمودند به این گونه دعا کن « اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقْتُ وَجْهِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِوَجْهِ نَبِيِّكَ تَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ » سپس حاجت خود را بخواهد .

۴ در کتاب کشف الغمه (۳) از کتاب مولد فاطمه علیها السلام تألیف ابن بابویه از گفته ابن عباس دارد ، که از پیغمبر صلی الله علیه و آله پرسیدم از کلماتی که آدم علیه السلام از خداوند دریافت کرده ، خداوند توبه او را پذیرفت ، حضرت فرمود ، خداوند را به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام درخواست کرد که توبه اش را قبول کند خداوند توبه او را پذیرفت .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۱۹ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۴/۲۰ .

۵ در کتاب قبس المصباح (۱) داستانی مفصل از حبس ابی العباس احمد بن کשמرد نزد هجریها در احساء نقل کرده ، شب آن روزی که سلیمان بن حسن (امیر منطقه) قسم خورده که با طلوع آفتاب گردن او را می زند ، غسل می کند و لباسهائی بعنوان کفن خود بر تن می پوشد و متوجه قبله شده نماز می خواند و تضرع و مناجات با خدا دارد و گناهان خود را شمرده توبه می کند ، و توجه به خدا می کند به محمد و علی و فاطمه و یکا یک ائمه معصومین علیهم السلام ، و در همین حال اضطراب متوجه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شده و حضرت را در گرفتاریهای خود وسیله قرار می دهد ، تا شب نصف شده ، و وقت نماز شب فرا رسیده ، نماز خوانده و دعا و تضرع می کند بعد از نماز با استغاثه به خدا و توسل به حضرت امیر علیه السلام وی را چرت می گیرد ، در خواب حضرت را می بیند و حضرت به او دستور می دهد بنویس « بسم الله الرحمن الرحيم تا آخر سوره حمد و آیه الكرسي و آیه عرش را و بنویس « مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، وَسَلَامٌ عَلَى آلِ يَسَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى وَمُحَمَّدٍ وَمُوسَى وَعَلَى وَمُحَمَّدٍ وَعَلَى وَالْحَسَنِ وَحُجَّتِكَ رَبِّ عَلَى خَلْقِكَ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ أَشْهَدُكَ بِأَنْتَ أَشْهَدُكَ اللَّهُ الْهَيِّ وَالْأَوْلِينَ وَالْآخِرِينَ ، لَا إِلَهَ غَيْرُكَ اتَّوَجَّهُ إِلَيْكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي إِذَا دُعِيَ بِهَا أُجِبَتْ ، وَإِذَا سُئِلَتْ بِهَا أُعْطِيَتْ ، لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ ، وَهَوَّنْتَ عَلَيَّ خُرُوجَ رُوحِي ، وَكُنْتَ لِي قَبْلَ ذَلِكَ غِيَاثًا وَمُجِيرًا لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ وَيَطْغَى » .

نامه را در قسمتی گل گذارده و سوره یس را بخوان و آن را در دریا بینداز

(چون از دریا در دسترسی نبوده) بفرمایند ، در چاه یا هر منبع آبی که به او نزدیک است بیندازد ، این عمل را انجام داده خورشید که طلوع می کند وی را احضار کرده و در حالی که از زندگی خود ناامید بود و شک نمی کرد که می خواهد امیر او را بکشد ، از کشتن صرف نظر کرده و او را مخیر می کند که نزد امیر باشد به خدمت مشغول و مورد احسان قرار بگیرد یا به سوی عیال خود برگردد و جائزه خوب بگیرد ، تا آنجا که می پرسد چه کاره علی بن ابی طالب هستی ؟ می گوید نسبتی با حضرت ندارم ، لکن دوست آن (بزرگوار) هستم ، امیر می گوید به ولایت آن حضرت چنگ بزن همان (آقا) فرمان داد تا تو را رها سازیم و نتوانستیم مخالفت آن حضرت کنیم .

و از شیخ طوسی قدس سره (۱) در مصباح و مختصر آن وارد شده که این نامه را نوشته و در لای نامه دیگری برای صاحب الزمان عجل الله فرجه در گل قرار داده و در چاه یا در دریا می اندازند ، این دعاء نوشته می شود : « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، اِلٰی اللّٰهِ سُبْحٰنَهُ وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُهُ رَبِّّ الْاَعْرَابِ ، وَقَاصِمِ الْجَبَابِرَةِ الْعِظَامِ ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَكَاشِفِ الضُّرِّ ، الَّذِي سَبَقَ فِي عِلْمِهِ مَا كَدَانَ وَمَا يَكُوْنُ ، مِنْ عِبْدِهِ الدَّلِيْلِ الْمُسْتَكِيْنِ ، الَّذِي انْقَطَعَتْ بِهٖ الْاَسْبَابُ ، وَطَالَ عَلَيْهِ الْعِيَادُ وَهَجَرَهُ الْاَهْلُ ، وَبَايَنَهُ الصِّدِيْقُ الْحَمِيْمُ ، فَبَقِيَ مُرْتَهَنًا بِدَنْبِهِ ، قَدْ اُوْبَقَهُ جُزْمُهُ وَطَلَبَ النَّجَاءَ ، فَلَمْ يَجِدْ مَلْجَاً وَلَا مُلْتَجَاً غَيْرَ الْقَادِرِ عَلٰی حَلِّ الْعُقَدِ وَمُوْءَبِّدِ الْاَبْدِ ، فَفَزَعِيْ اِلَيْهِ وَاعْتَمَيْتْ اِدِيْ عَلَيْهِ ، وَلَا لَجَاً وَلَا مُلْتَجَاً اِلَّا اِلَيْهِ ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ الْمَاضِي وَبِنُوْرِكَ الْعَظِيْمِ ، وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَبِحُجَّتِكَ الْبَالِغَةِ ، اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ ، وَاَنْ تَأْخُذَ بِيَدِيْ وَتَجْعَلَنِيْ مِمَّنْ تَقْبَلُ دَعْوَتَهُ ، وَتُقْبِلُ

عَثْرَتُهُ ، وَتَكْشِفُ كُرْبَتَهُ ، وَتُزِيلُ تَرْحَتَهُ ، وَتَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ فَرْجًا وَمَخْرَجًا ، وَتَرُدُّ عَنِّي بَأْسَ هَذَا الظَّالِمِ العَاشِمِ ، وَبَأْسَ النَّاسِ يَا رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ ، حَسْبِي أَنْتَ ، وَكَفَى مَنْ أَنْتَ حَسْبُهُ ، يَا كَاشِفَ الأُمَّمُورِ العِظَامِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ .

و نامہ صاحب الزمان علیہ السلام (١) « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، تَوَسَّلْتُ بِحُجَّةِ اللّٰهِ الخَلْفِ الصَّالِحِ ، مُحَمَّدِ بْنِ الحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ الحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ، النَّبِيِّ العَظِيمِ ، وَالصَّرَاطِ المُسْتَقِيمِ ، وَالْحَبِيلِ المَيْتِينَ عَضِيْمَةَ المَلَجِإِ ، وَقَسِيْمَةَ الأَجْنَةِ وَالنَّارِ ، أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِأَبَائِكَ الطَّاهِرِينَ الخَيْرِينَ المُتَّحِبِينَ وَأُمَّهَاتِكَ الطَّاهِرَاتِ البَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ الَّذِينَ ذَكَرَهُمُ اللّٰهُ فِي كِتَابِهِ ، فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَائِلِ البَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ وَبِجَدِّكَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَخَلِيلِهِ وَحَبِيبِهِ وَخَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ ، أَنْ تَكُوْنَ وَسِيْلَتِي إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي كَشْفِ ضُرِّي ، وَحَلِّ عَقْدِي ، وَفَرْجِ حَسْرَتِي ، وَكَشْفِ بَلِيَّتِي ، وَتَنْفِيسِ تَرْحَتِي ، وَبِ «كهيعص» وَبِ «يس» وَالْقُرْآنِ الحَكِيمِ ، وَبِالكَلِمَةِ الطَّيِّبَةِ ، وَبِمَعَارِي الْقُرْآنِ ، وَبِمُسْتَقَرِّ الرَّحْمَةِ ، وَبِجَبْرُوتِ العَظْمَةِ ، وَبِاللُّوْحِ المَحْفُوظِ ، وَبِحَقِيقَةِ الأَيْمَانِ ، وَقَوَامِ البُرْهَانِ ، وَبُنُورِ النُّورِ ، وَبِمَعْيَدِنِ النُّورِ ، وَالْحِجَابِ المُسْتَتُوْرِ ، وَالْعَيْتِ المُعْمُورِ ، وَبِالسَّبْعِ المَثَانِي وَالْقُرْآنِ العَظِيمِ ، وَفَرَائِضِ الأَعْحَادِ ، وَالْمُكَلِّمِ بِالعِبْرَانِي ، وَالْمُتَرَجِّمِ بِالْيُونَانِي ، وَالْمُنَاجِي بِالسُّرْيَانِي ، وَمَا دَارَ فِي الخَطَرَاتِ ، وَمَا لَمْ يُحِطْ بِهِ لِلظُّنُونِ ، مِنْ عِلْمِكَ المَخْزُونِ وَبِسِرِّكَ المَصُونِ ، وَالتَّوْرَاهِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ ، يَا ذَا الجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخُذْ بِيَدِي ، وَفَرِّجْ عَنِّي بِأَنْوَارِكَ وَأَقْسَامِكَ وَكَلِمَاتِكَ البَالِغَةِ ، إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ ، وَحَسْبُنَا اللّٰهُ مُوْنِعَمٌ الوَكِيلُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ العَلِيِّ العَظِيمِ ، وَصَلَوَاتُهُ وَسَلَامُهُ عَلَى صَفْوَتِهِ مِنْ بَرِيَّتِهِ مُحَمَّدٍ وَدُرِّيَّتِهِ »

و دو نامه را با بوی خوش معطر کرده و نامه درخواست از خدای را لای نامه امام می گذارد ، و گل آن نامه خالص بوده و دارای شن نباشد ، و دو رکعت نماز خوانده ، شب جمعه این کار را انجام داده به سوی خداوند عزوجل به محمد و آل محمد علیهم السلام توجه کند ، و دعائی دارد که وقت انداختن نامه در آب خوانده می شود (۱) : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي لَحِظْتَ بِهَا الْبَحْرَ الْعَجَاجَ ، فَأَرْبِيدَ وَهَاجٍ وَمَاجٍ وَكَانَ كَاللَّيْلِ الدَّاجِ ، طَوْعًا لِإِعْمَارِكَ ، وَخَوْفًا مِنْ سَيِّطَوْتِكَ ، فَأَفْتِقْ أَجَاجُهُ ، وَائْتَلِقْ مِنْهَا أَجْجُهُ ، وَسَيِّبِحَتْ جَزَائِرُهُ ، وَقَدَسَتْ جَوَاهِرُهُ ، تُنَادِيكَ حَيَاتُهُ بِاخْتِلَافِ لُغَاتِهَا ، إِلَهَنَا وَسَيِّدَنَا ، مَا الَّذِي نَزَلَ بِنَا ، وَمَا الَّذِي حَلَّ بِبَحْرِنَا ، فَقُلْتُ لَهَا ، اسْكُنِي سَأْسُكُنِي مَلِيًّا ، وَأَجَاوِرِي بِيكَ عَبْدًا زَكِيًّا ، فَسَكَنَ ، وَسَبَّحَ ، وَوَعَدَ بِضَمَائِرِ الْمِنَحِ ، فَلَمَّا نَزَلَ بِهِ ابْنُ مَتَّى بِمَا أَلَمَ الظُّنُونَ ، فَلَمَّا صَارَ فِي فِيهَا ، سَبَّحَ فِي أَمْعَانِهَا ، فَبَكَتِ الْجِبَالُ عَلَيْهِ تَلَهُفًا ، وَأَشْفَقَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ تَأْسُفًا ، فَيُونُسُ فِي حُوتِهِ كَمُوسَى فِي تَابُوتِهِ لِإِعْمَارِكَ طَائِعٌ ، وَلَوْجِهَكَ سَاجِدٌ ، خَاضِعٌ ، فَلَمَّا أَحْبَبْتَ أَنْ تَقِيَهُ أَلْقَيْتَهُ بِسَاطِئِ الْبَحْرِ شِلْوًا ، لَا تَنْظُرُ عَيْنَاهُ ، وَلَا تَبْطِشُ يَدَاهُ ، وَلَا تَرْكُضُ رِجْلَاهُ ، وَأَنْبَتَ مِنْهُ مِنْكَ عَلَيْهِ شَجَرَةٌ مِنْ يَقْطِينٍ ، وَأَجْرِيَتْ لَهُ فُرَاتًا مِنْ مَعِينٍ ، فَلَمَّا اسْتَعْفَرَ وَتَابَ خَرَقَتْ لَهُ إِلَى الْجَنَّةِ بَابًا ، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ » و در آخر دعا نام امام امام را می برد .

۶ داستان احمد بن ربیعہ (۲) انباری که دستش علیل و سیاه شد ، بو کرده ، و طیب دستور قطع آن را داده بود ، در خواب به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام متوسل شده و حضرت او را به موسی بن جعفر علیه السلام ارجاع می دهند ، به قبر حضرت پناه می برد و از تربت آن حضرت گرفته به دست خود تا بند بمالد و آن

۱- (۱) بحار الأنوار ۲۹/۲۴ .

۲- (۲) بحار الانوار ۳۳/۹۴ ۳۴ .

را می بندد و روز بعد که باز می کند ، گوشت و پوستهای بوئیده ریخته ، استخوانها و رگها باقی می ماند و بوی بد قطع شده ، سپس معالجه شده و بهبودی پیدا می کند .

۷ محمد بن مروان از امام صادق علیه السلام در روایتی (۱) مسند نقل کرده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود درود شما بر من اجابت دعایتان ، و زکات اعمالتان است .

۸ در خبر مسند ابی المغیره (۲) از امام هفتم علیه السلام داریم که حضرت فرمود : هر که دنبال نماز صبح و نماز مغرب پیش از آنکه پاهای خود را بگرداند یا با کسی سخن گوید ، بگوید « إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ » خداوند ۱۰۰ حاجت ، ۷۰ در دنیا ، ۳۰ در آخرت برای او برآورده سازد .

و در همین روایت دارد ، که هر که به این صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله درود بفرستد دعایش مستجاب می گردد ، سه بار صبح و سه بار عصر (یا شب) « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَسْمَٰئِ وَاللَّيْلِ ، وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَسْمَٰئِ وَاللَّيْلِ ، وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأَةِ الْأَسْمَاءِ ، وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ ، اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكُبْرَى ، اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَلَمْ أَرَهُ ، فَلَا تَحْرِمْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ رُؤْيَاهُ ، وَأَرْزُقْنِي صُحْبَتَهُ ، وَتَوْفَنِي عَلَىٰ مِلَّتِهِ ، وَاسْقِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِئًا لَا أَظْمَأُ بَعِيدَهُ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ كَمَا آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ أَرَهُ فَعَرِّفْنِي فِي الْجَنَانِ وَجْهَهُ ، اللَّهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّي تَحِيَّهً كَثِيرَةً وَسَلَامًا » .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۵۴ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۵۸ .

۹ و در مسند (۱) معاویه بن عمار از امام صادق علیه السلام نیز وارد شده ، که هر که در روز ۱۰۰ بار بگوید « رَبِّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ » خداوند ۳۰ حاجت برای دنیا و ۷۰ حاجت برای آخرت از وی برآورده می سازد .

۱۰ و در نوادر راوندی از گفته حضرت جعفر بن محمد علیه السلام (۲) از گفته پدرانش از رسول خدا صلی الله علیه و آله برآورده شدن ۱۰۰ حاجت برای کسی که ۱۰۰ بار صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد را ذکر کرده ، و مرسلا از آن حضرت (۳) در دعوات دارد که یک بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت با نیت و اخلاص قلب بگوید ۱۰۰ حاجت ۳۰ برای دنیا و ۷۰ برای آخرت خداوند برآورده می سازد .

۱۱ در کتاب بلد الامین (۴) از سماعه از ابی الحسن علیه السلام (امام هفتم) دارد که هر گاه تو را حاجتی نزد خدا باشد ، بگو : « اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ ، فَإِنَّ لَهُمَا عِنْدَكَ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ ، وَقَدْرًا مِنَ الْقَدْرِ ، أَسْئَلُكَ بِحَقِّ ذَلِكَ الشَّأْنِ ، وَبِحَقِّ ذَلِكَ الْقَدْرِ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » و به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

۱۲ در روایتی مسند (۵) از امام صادق علیه السلام دارد ، که بنده هر گاه گفت « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ » خداوند مستجاب می کند ، و هنگامی که گفت با

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۵۹ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۶۹ ۷۰ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۴/۷۰ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۵ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۹۴/۶۸ .

من چه بکن و چه بکن خداوند با جودتر از این است که بعضی را مستجاب کرده و بعضی را رد کند .

۱۳ در روایت مرسله ارشاد القلوب (۱) از گفته موسی بن جعفر از پدرانش از حضرت امیرالمؤمنین علیهم السلام در جواب سؤال یهودی نسبت به فضل پیغمبر صلی الله علیه و آله بر سایر پیغمبران دارد ، که خداوند دعای امت را از اجابت حبس نمود ، تا بر پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات بفرستند .

۱۴ در امالی شیخ طوسی (۲) از فحام (حسن بن محمد بن یحیی بن داود سر من رأئی استاد الشیخ ، خاتمه المستدرک ۳) از منصوری از عموی پدرش از امام دهم علیه السلام دعائی آورده که حضرت زیاد به آن دعا می کرده اند ، و از خداوند عزوجل خواسته اند هر که بعد از حضرت در مشهد آن جناب با آن دعا کند خداوند او را ناامید نسازد « یا عُدَّتِي عِنْدَ الْعُدَدِ ، وَ یا رَجَائِي وَ الْمُعْتَمِدِ ، وَ یا كَهْفِي وَ السَّنِدِ ، یا وَاِحِدُ یا اَحِدُ ، وَ یا قُلُّ هُوَ اللهُ اَحِدٌ ، اَسْئَلُكَ اللهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ ، وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ اَحَدًا ، صَلِّ عَلٰى جَمَاعَتِهِمْ ، وَ افْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا » به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

۱۵ منصور دوانیقی حضرت امام صادق علیه السلام را به کوفه احضار کرد ، و خون حضرت را می خواست بریزد ، این دعا (۳) را در نجف دنبال نماز خواندند « یا نَاصِرَ الْمُظْلَمِينَ الْمُبَغَّى عَلَيْهِمْ ، یا حَافِظَ الْغُلَامِينَ لِأَبِيهِمَا ، احْفَظْنِي الْيَوْمَ لِأَبَائِي

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۶۹ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۶ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۳۱۱/۹۴ ۳۱۲ .

مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، اضْرِبْ بِالذُّلِّ بَيْنَ عَيْنَيْهِ ، بِاللَّهِ اَسْتَفْتِحُ وَبِهِ اَسْتَجِجُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ ، اَللّهُمَّ اِنَّكَ تَمُحُو مَا تَشَاءُ وَتُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتَابِ « گفته اند کسی که این دعا را می خواند بگوید احفظنی اليوم باآباء مولای ابی عبدالله محمد صلی الله علیه و آله و علی تا آخر .

۱۶ استغاثه به (۱) صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه که از برادر زاده شیخ صدوق قدس سره آمده از عموی خود شیخ صدوق از بعض مشایخ قم آورده ، که گرفتاری برایم پیش آمد که به تنگ آمدم ، برایم آسان نبود که با کسی از کسان و برادران خود آن را در میان گذارم ، اندوهناک به خواب رفتم ، و در خواب مردی خوش رو خوش لباس پاکیزه بو دیدم ، او را بعض از مشایخ قم خیال کردم که نزد او علم می آموختم ، پیش از آنکه گرفتاری خود را که می خواستم با وی مطرح کنم ابتداءً به من گفتم ، در کار خود به خدای تعالی رجوع کرده از صاحب الزمان عجل الله فرجه کمک بخواه ، و حضرت را پناهگاه خود قرار ده ، که یار و کمک کار نیکی است ، و عصمت دوستان مؤمن خود می باشد ، و به من دستور داد ، طهارت حاصل کن ، و دو رکعت نماز بخوان ، سپس رو به قبله زیر آسمان ایستاده بگو : « سَلَامُ اللهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْعَامُّ وَصَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَبَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ عَلَى حُجَّهِ اللهِ ، وَوَلِيِّهِ فِي اَرْضِهِ وَبِلَادِهِ ، وَخَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَعِبَادِهِ ، سِيْلَالَهُ الشُّبُوْهَ وَبَقِيَّتِهِ الْعِثْرَةَ وَالصَّفْوَةَ ، صِيَابِ الزَّمَانِ ، وَمُظْهِرِ الْاَيْمَانِ ، وَمُعَلِّمِ اَحْكَامِ الْقُرْآنِ ، مُطَهِّرِ الْاَعْرَاضِ ، وَنَاشِرِ الْعَيْدِلِ فِي الطُّوْلِ وَالْعُرْضِ ، الْحُجَّهِ الْقَسَائِمِ الْمُهْدِيَّ ، وَالْاِمَامِ الْمُنتَظَرِ الْمَرْضِيَّ ، الطَّاهِرِ ابْنِ الْاَعْتَمَةِ الطَّاهِرِينَ ، الْوَصِيِّ اَوْلَادِ الْاَعْوَصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ ، الْهَادِيَّ

الْمَعْصُوم ، ابْنِ الْهُدَاهِ الْمَعْصُومِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ ، وَمُسِيءِ تَوَدِّعِ
 حِكْمِهِ الْوَصِيِّينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَضِيْمَةَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعَزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُدِلَّ الْكَافِرِينَ
 الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ ، يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ،
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا ابْنَ الْأُمَّنَةِ الْحَجَّجِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُخْلِصٌ لَكَ فِي الْوَلَاءِ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ
 الْأَمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا وَفِعْلًا وَأَنَّكَ الَّذِي تَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا ، فَعَجَّلَ اللَّهُ مَفْرَجَكَ ، وَسَيَّهَلَ مَخْرَجَكَ ، وَقَرَّبَ زَمَانَكَ ،
 وَأَكْثَرَ أَنْصَارَكَ وَأَعْوَانَكَ ، وَأَنْجَزَ لَكَ مَوْعِدَكَ ، وَهُيَ وَأَصِيدُ الْقَتَائِلِينَ وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ
 وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ، يَا مَوْلَايَ حَاجَتِي كَذَا وَكَذَا فَاشْفَعْ لِي فِي نَجَاحِهَا « يَا مَوْلَايَ حَاجَتِي كَذَا وَكَذَا (بجای کذا
 و کذا حاجت خود را بیان کرده) فاشفع فی نجاحها ، و هر چه خواستی دعا می کنی ، می گوید این عمل را آوردم ، و
 همانگونه که گفته بود ، دو رکعت نماز زیر آسمان خواندم ، در رکعت اولی بعد از حمد ، همانگونه معین کرده بود سوره انا
 فتحنا ، و در رکعت دوم بعد از حمد ، اذا جاء نصر الله والفتح را خواندم ، و نیکو نماز را انجام دادم ، سپس بعد از سلام رو به
 قبله ایستاده امام علیه السلام را زیارت کرده حاجت خود را خواسته به حضرت استغاثه کردم ، بعد سجده شکر را کرده دعاء
 طولانی کردم تا حدی که ترسیدم نماز شبم فوت شود . سپس ایستاده نماز خواندم و بعد از نافله صبح ، نماز صبح را خواندم ،
 در محراب خود نشسته دعا کردم ، قسم به خدا خورشید طلوع نکرده که فرج برایم حاصل شد ، و آن گرفتاری در بقیه عمرم
 به من برنگشت)

۱۷ در کتاب مهج الدعوات مسنداً (۱) از امام ششم علیه السلام دعاء علی بن الحسین علیه السلام را هنگامی که برای محاکمه با عموی خود محمد بن الحنفیه در مسئله امامت نزد حجر اسود دعاء کرده آورده: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْمَجِيدِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْبَهَاءِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعُظْمَةِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْجَلالِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعِزَّةِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ السَّرَائِرِ ، السَّابِقِ الْفَائِقِ ، الْحَسَنِ النَّصِيرِ ، رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَبِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَبِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ ، وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ ، وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ ، وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْكَرْسِيُّ وَبِاسْمَائِكَ الْمُتَقَدِّسَاتِ الْمُكْرَمَاتِ الْمَكْنُونَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ كُلِّهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا» (که بجای کذا وکذا باید حاجت خود را بخواهد .

و این داستان را با تفاوتی در کشف الغمّه از کتاب دلائل حمیری از امام پنجم علیه السلام ذکر کرده (۲).

ابان بن تغلب که از امام ششم روایت را نقل کرده می گوید: حضرت فرمودند ای ابان مبادا به این دعا جز برای کار مهمی از امر دنیا و آخرت دعا کنی ، همانا بندگان نمی دانند این چیست ، این از مخزون علم آل محمد علیه

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۰ .

وعلیهم السلام است .

۱۸ دعاء آدم علیه السلام (۱) است هنگامی که کلماتی از پروردگار خود دریافت کرد و شاید به آنها دعا کرده باشد « يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ ، لَا يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ ، وَلَا يُنْجِي مِنْ عُقُوبَتِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ ، حَاجَتِي الَّتِي إِنْ أُعْطِيتِهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا حَرَمْتَنِي وَإِنْ حَرَمْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أُعْطِيتَنِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ يَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ ، يَا ذَا الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ ، يَا صِرِيحَ الْمُسْتَضِيرِّ رَحِيمِ ، وَيَا مَنزُولًا بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ ، إِنْ كُنْتَ قَدْ رَضِيتَ عَنِّي فَازْدَدْ عَنِّي رِضَى ، وَفَرِّتَنِي مِنْكَ زُلْفَى ، وَإِلَّا تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي ، فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبِفَضْلِكَ عَلَيْهِمْ لَمَّا رَضِيتَ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ » .

از امام ششم علیه السلام در روایت مرسل دارد این دعائی است ، که آدم تلقی کرد از پروردگار ، و خداوند بر او توبه کرد ، و فرمود ای آدم به محمد سؤال کردی و او را ندیدی ؟ آدم گفت بر عرش دیدم نوشته است لا-اله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و آله .

۱۹ دعاء یوسف علیه السلام هنگامی که در چاه انداخته شد ، در روایتی (۲) مسند صاحب کتاب مهج الدعوات آن را ذکر کرده ، جبرئیل بر او نازل شده از ناحیه خداوند به وی آموخت « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَكَحَ الْحَمِيدُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ يَدْبَعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا ، وَتَرزُقَنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ » .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۰ .

۲۰ دعائی دیگر (۱) از یوسف علیه السلام در بعض اوقات گرفتاری نقل شده ، « يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ ، وَيَا رَازِقَ الْمُتَكَلِّمِينَ ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ، وَيَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ ، وَيَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ ، وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ، وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ، وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ ، وَيَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ ، وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ ، يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ، يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ ، يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ ، يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ، يَا مُطْلِقَ الْمُكْبَلِ الْأَسِيرِ ، يَا مُدَبِّرَ الْأَمْرِ ، ثُمَّ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ، يَا مَنْ لَا يُجَارُ عَلَيْهِ وَهُوَ يُجِيرُ ، يَا مَنْ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَيْهِ يَسِيرٌ ، يَا عَضِمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَا مُغْنِيَ الْفَقِيرِ الضَّرِيرِ ، يَا حَافِظَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ ، يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا غَافِرَ الذُّنُوبِ ، يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ ، يَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ، وَلِوَالِدَيَّ ، وَتَجَاوَزَ عَنَّا فِيمَا تَعَلَّمْ ، فَإِنَّكَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ » .

۲۱ دعاء یونس بن متی علیه السلام (۲) است در مهج مرسلًا نقل کرده « يَا رَبَّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى ، وَآلَائِكَ الْعُلْيَا ، وَأَسْأَلُكَ يَا رَبَّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، يَا كَبِيرٌ ، يَا جَلِيلٌ ، يَا حَنَّانٌ يَا مَنَّانٌ ، يَا فَزْدٌ ، يَا دَائِمٌ ، يَا وَثِرٌ ، يَا أَحِيدٌ يَا صَيِّدٌ ، يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي ، وَأَنْ تُحَرِّمَ جَسَدِي عَلَى النَّارِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنزَّلِ عَلَيَّ مُوسَى الْأَلَا [أَنْ لَا] تَرُدُّوا السَّائِلِينَ عَنْ آبَائِكُمْ وَنَحْنُ عَلَيَّ بِأَبِكُمْ فَلَا تَرُدُّنَا ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنزَّلِ عَلَيَّ

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۱ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۴ .

نَبِيِّكَ مُوسَى أَنْ اغْفِرُوا لِلظَّالِمِينَ ، وَنَحْنُ الظَّالِمُونَ عَلَىٰ بِأْسِكَ ، فَاعْفِرْ لَنَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنزَلِ عَلَىٰ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ أَنْ أَعْتَقُوا الْأَعْرَقَاءَ وَنَحْنُ عَبِيدُكَ فَأَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ .

۲۲ دعاء آصف(۱) وزیر سلیمان بن داود علیه السلام است که با این دعا عرش بلقیس را حاضر کرد از یمن به شام یا فلسطین ، به یک چشم بهم زدند .

و همان دعائی است که عیسی علیه السلام با آن مرده ها را زنده می کرد « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ ، نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ ، » و در روایت دیگری « رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ » عالم الغیب والشهادة الكبير المتعال الحنان المنان ذو الجلال والإكرام « أن تفعل بی كذا وكذا (به جای این بگوید أن تصلی علی محمد وآل محمد وأن تفعل بی كذا وكذا ، انشاء الله دعا مستجاب گردد ، و به جای كذا وكذا حاجت خود را بخواهد .

۲۳ در مهج الدعوات مسنداً (و ضعیف) (۲) از موسی بن جعفر از پدر از جدش علیهم السلام آورده ، که رسول خدا صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام فرمود : یا علی هر گاه امری تو را به هول انداخت ، یا شدتی بر تو وارد شد ، بگو : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنَجِّنِي مِنْ هَذَا الْعَمِّ » .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۵ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۵/۲۸۰ و ۹۴/۲۰۹ .

تذکر مهم:

توسّل به اهل بیت و خمسه طیبه اصحاب کساء و صاحب الزمان عجل الله فرجه :

در موارد مختلف فراوان است ، و قسمت عمده از توسلات به حضرت حجت را کتب متعدد در بر دارد ، و عده ای را علامه مجلسی رحمه الله طی ملاقاتهای گوناگون از آن حضرت در زمان غیبت کبری در بحار ، و موارد متعددی مرحوم محدث کبیر حاج میرزا حسین نوری رحمه الله در کتاب النجم الثاقب و جنه المأوی آورده ، گر چه اکثر دارای سند معتبر نبوده ، یا ملاقات با شخص آن بزرگوار صورت نگرفته و احتمالاً با رجال همنشین آن حضرت بوده است ، و آنچه شایسته تعمق و بررسی است ، اینکه توسل در بین پیغمبران و انبیاء گذشته نیز بوده ، و اختصاص به این امت ندارد در اینجا علاوه از مواردی که گذشت چند مورد دیگر را نیز ایراد کنیم :

۱ صاحب کتاب پیامبر موعود (در تورات و انجیل آقای محمد رسول (دریایی) چاپ اول ۱۳۷۶) در ص ۲۶۶ مطلبی را ایراد کرده ، به این عنوان حفریات و آثار باستانی ، لوح معروف حضرت سلیمان علیه السلام (۱) در جنگ جهانی اول (۱۹۱۶) میلادی .

هنگامی که عده ای از سربازان انگلیسی در چند کیلومتری بیت المقدس مشغول سنگرگیری و حمله بودند ، در دهکده کوچکی به نام (اونتر) یک لوح نقره ای پیدا کردند ، که حاشیه اش به جواهرات گرانبها مرصع ، و در وسطش

۱- (۱) علی علیه السلام و پیامبران ۲۷ تا ۳۴ حکیم سیالکوتی ، ترجمه سید محمد مختاری .

خطوطی به حروف طلائی نگارش یافته بود، و چون آن را نزد فرمانده خود (میجرای این گریندل) بردند، هر چه کوشید، نتوانست از آن چیزی بفهمد، ولی دریافت که این نوشته به زبان اجنبی بسیار قدیمی است، و بالاخره این لوح به وسیله وی دست به دست گردید، تا رسید به دست سرپرست ارتش بریتانیا (لیفتونانت) و گلدستون، و ایشان هم آن را به دست باستان شناسان بریتانیا سپردند، پس از پایان جنگ (۱۹۱۸م) درباره لوح مذکور به تحقیق و بررسی پرداختند و کمیته ای تشکیل دادند که اساتید شناخت زبانهای باستانی بریتانیا امریکا، فرانسه، آلمان و سایر کشورهای اروپائی جزء آن کمیته بودند، پس از چند ماه بررسی و تحقیق در سوم ژانویه (۱۹۲۰) معلوم شد که این لوح مقدسی است به نام (لوح سلیمانی) و سخنانی از حضرت سلیمان علیه السلام را در بردارد، که به الفاظ عبرانی قدیم نگارش یافته است، و ما اکنون الفاظ لوح را با ترجمه در اینجا می آوریم و اینک ترجمه لوح سلیمانی:

الله

احمد ایلی

باهتول

حاسنحاسین

یاه احمد! مقذا = ای احمد! به فریادم رس.

یاه ایلی انصطاه = یا علی! مرا مدد فرمای.

یاه باهتول! کاشی = ای بتول! نظر مرحمت فرمای.

یاه حاسن! اضومظع = ای حسن! کرم فرمای.

یاه حاسین! بارفو = یا حسین! خوشی بخش .

امو سلیمان صوه عنخب زالهلء اقتا = این سلیمان اکنون به این پنج بزرگوار استغاثه می کند .

بذات الله کم ایلی = وعلی قدره الله است .

اعضای کمیته چون بر مضمون نوشته لوح مقدس اطلاع یافتند ، هر یک با دیده تعجب به دیگری نگریستند ، و انگشت حیرت به دندان گزیدند ، و پس از تبادل نظر قرار بر این شد ، که لوح در موزه سلطنتی بریتانیا گذاشته شود ، اما چون این خبر به اسقف اعظم انگلستان (لورد بیshop Lord Bishop) رسید ، یک فرمان محرمانه ای به کمیته نوشت ، که خلاصه اش اینست (اگر این لوح در موزه گذاشته شود ، و در دیدگاه مردم قرار گیرد ، اساس مسیحیت متزلزل خواهد شد ، و سرانجام خود مسیحیان جنازه مسیحیت را بر دوش بلند نموده در قبر فراموشی خواهند کرد . . . تا آنجا که کسانی که این لوح را دیدند و بینشی داشتند گرایش عجیب به اسلام پیدا کردند ، و همان وقت بین دو نفر از دانشمندان به نام (ولیم و (تامس) پیرامون لوح گفتگوهائی شد که به اسلام آوردن هر دو انجامید ، سپس ولیم (کرم حسین) و تامس (فضل حسین) نامیده شد (برای اطلاع بیشتری در این زمینه مراجعه شود به مجله الاسلام دهلی فوریه ۱۹۲۷ و مسلم کرانیکل لندن ۳۰ دسامبر ۱۹۲۶ م) .

۲ در همان کتاب (۱) زیر عنوان آثار کشتی حضرت نوح علیه السلام دارد که گروهی از دانشمندان معدن شناس روسی به تخته چوبهای پوسیده در جریان

زمین کاوی برخوردارند، و در آن میان، تخته چوب مستطیلی یافتند که همه را به حیرت انداخت، زیرا در اثر گذشت زمان کهنگی و پوسیدگی به تمام چوبها راه یافته بود جز این تخته که ۱۴ اینچ طول و ۱۰ اینچ عرض داشت، و حروفی چند بر آن منقش بود، دولت روس برای تحقیق و بررسی درباره این تخته چوب در ۲۷ فوریه ۱۹۵۳ کمیته ای تشکیل داد که اعضای آن باستان شناسان و استادان شناخت زبانهای باستانی بودند، و ۷ نفر از آنها را در این کتاب نام برده که پس از ۸ ماه تحقیق و کاوش، اسرار آن تخته چوب برای کمیته کشف گردید و معلوم شد که این تخته چوب از کشتی حضرت نوح علیه السلام است، که برای تیمن و مددخواهی چیزهایی بر آن نوشته و بر کشتی نصب کرده است، در وسط تخته یک تصویر پنجه نمائی وجود داشت که عبارتی چند به زبان سامانی بر آن نگاشته شده بود (زبان سامانی زبان رایج در زمان حضرت نوح بود که به آن زبان سامی نیز می گویند) کمیته تحقیق، پس از ۸ ماه فکر و دقت و زحمت، نوشته مذکور را خواندند، و به حروف روسی درآوردند، سپس دانشجویان انگلیسی آن را به انگلیسی ترجمه کردند، اینک ترجمه آن به زبان فارسی: ای خدای من، ای مددکار من، به لطف و مرحمت خود، و به طفیل ذوات مقدس، محمد، ایلیا، شبر و شبیر، و فاطمه علیهم السلام دست مرا بگیر، این پنج وجود مقدس از همه با عظمت تر و واجب الاحترام هستند، و تمام دنیا برای آنان برپا شده است، پروردگارا به واسطه نامشان مرا مدد فرمای، تو می توانی همه را به راه راست هدایت نمائی (۱) و این واقعه در جلد ۲۹ تفسیر فرقان (سوره الحاقه) نیز ذکر

۱- (۱) علی علیه السلام و پیامبران، نوشته حکیم سیالکوتی، ترجمه سید محمد مختاری.

شده ۹۰ الی ۹۳ و در تفسیر کتاب علی علیه السلام و پیامبران عکس لوح را این چنین آورده :

عکس لوح از کتاب علی و پیامبران از مؤلف حکیم سیالکوتی

عكس لوح از كتاب الفرقان فى تفسير القرآن

ص: ۱۴۷

بخش سوم: دعاهائی که برای حاجت وارد شده

اشاره

دعاهائی که سند معتبر دارد و برای برآوردن حاجت وارد شده :

۱ در روایتی مسند (۱) (بعید نیست معتبر باشد) از علی بن یقظین آمده ، به حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خبر رسید که موسی بن المهدی (تصمیم قتل حضرت را گرفته) با جماعتی از اهل بیت خود در این باره مشورت کرد ، نظر دادند که سزاوار است خود را از وی دور کرده ، همانا از شرش نباید در امان بود حضرت تبسم فرمود . . . تا آنکه دست خود را به سوی آسمان بلند کرده این دعاء را خواند . . . « اَلِهٰی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ شَحَذَ لِي طُبَّهٖ مَدِيَّتِهٖ ، وَارْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ وَدَافَ لِي قَوَاتِلَ سُمُوْمِهٖ ، وَلَمْ تَنْمِ عَنِّي عَيْنٌ حِرَاسِيَّتِهٖ ، فَلَمَّا رَاَيْتَ ضَعْفِي عَنِ اِحْتِمَالِ الْفَوَاحِشِ وَعَجْزِي عَنِ مُلِمَاتِ الْجَوَائِحِ ، صَيَّرْتِ ذٰلِكَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ لَا بِحَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ فَالْقَيْتَهُ فِي الْحَفِيْرِ الَّذِي اِحْتَفَرَهُ لِي خَائِبًا مِمَّا اَمَلْتُ فِي الدُّنْيَا ، مُتَّبَاعًا مِمَّا رَجَاهُ فِي الْاٰخِرَةِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰی ذٰلِكَ قَدَّرَ اسْتِحْقَاقَكَ سَيِّدِي ، اَللّٰهُمَّ فَخْذُهُ بِعِزَّتِكَ وَاَقْلَلْ حَدَّهُ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ وَاَجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيمَا يَلِيهِ ، وَعَجْزًا عَمَّا يُنَاوِيهِ ، اَللّٰهُمَّ وَاَعِدْنِي عَلَيْهِ عِدْوِي حَاضِرَةً تَكُوْنُ مِنْ غَيْظِي شِفَاءً ، وَمِنْ حَنْقِي عَلَيْهِ وَقَاءً (وفاء خ ل) وَصَلِ اللّٰهُمَّ دُعَائِي بِالْاٰجَابَةِ ، وَاَنْظِمِ شِكَايَتِي بِالتَّغْيِيْرِ ، وَعَرِّفْهُ عَمَّا قَلِيْلٍ مَا اَوْعَدْتَ الظّٰلِمِيْنَ ، وَعَرِّفْنِي مَا وَعَدْتَ فِي اِجَابَةِ الْمُضْطَّرِّيْنَ ، اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ، وَالْمَنَّ الْكَرِيْمِ » .

راوی گفت بعد از متفرق شدن این جمع بار دیگر اجتماع نکردند مگر برای خواندن نامه ای که مرگ موسی بن المهدی را ذکر کرده بود ، و در روایتی

دیگر (۱) (مسند) داستان را مفصل تر آورده ، و در دنباله آن دعاء جوشن صغیر در مقام شکرگزاری از آن حضرت نقل شده

۲ و با همان سند (بعید نیست معتبر باشد) علی بن یقظین (۲) می گوید ، بر سر هارون رشید ایستاده بودم ، دستور احضار موسی بن جعفر علیه السلام را داد در حالیکه تلظی بر حضرت می کرد (بر خود می پیچید) چون حضرت وارد شد ، لبهای خود را به خواندن چیزی به حرکت آورد ، هارون رو به حضرت کرده ، با ملاحظت و نیکی برخورد کرده ، اذن برگشت به حضرت داد ، بعداً که از حضرت علت سلامت بیرون شدنش را از چنگ هارون می پرسد ، حضرت فرمود دو دعاء کردم یکی خاص ، و دیگری عام ، خداوند شر او را از من گرداند ، پرسیدم آنها چه بود یابن رسول الله ؟ حضرت خاص را این گونه «اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَفِظْتَ الْغَلَامِينَ لِصَلَاحِ أَبِيهِمَا ، فَاحْفَظْنِي لِصَلَاحِ آبَائِي» و عام را : «اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكْفِي مَنْ كُلُّ أَحَدٍ ، وَلَا يَكْفِي مِنْكَ أَحَدٌ ، فَكَفِّنِي بِمَا شِئْتَ ، وَكَيْفَ شِئْتَ ، وَأَنْتَ شِئْتَ» بیان فرمود خداوند شر او را کفایت کرد .

۳ رقعہ الجیب امام رضا علیه السلام . چون سندهای (۳) متعدد دارد معتبر بحساب می آید ، خصوصاً که بعض اسناد آن بخصوصه اعتبار دارد ، عوذہ ای است که در جیب (گریبان) هر که باشد بلاء از وی دفع شده ، و حرز از شیطان رجیم است .

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ إِنْ أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا أَوْ غَيْرِ

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۷ الی ۳۲۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۳۳۹ .

۳- (۳) بحار الانوار ۹۴/۱۹۲ .

تَقِيَّ أَخَذْتُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْبَصِيرِ عَلَى سَمْعِكَ وَبَصِيرِكَ لَا سُلْطَانَ لَكَ عَلَيَّ وَلَا عَلَيَّ سَمْعِي وَلَا عَلَيَّ بَصْرِي وَلَا عَلَيَّ شَعْرِي وَلَا عَلَيَّ بَشْرِي وَلَا عَلَيَّ لَحْمِي وَلَا عَلَيَّ دَمِي وَلَا عَلَيَّ مُخِّي وَلَا عَلَيَّ عَصَبِي وَلَا عَلَيَّ عِظَامِي وَلَا عَلَيَّ مَالِي وَلَا عَلَيَّ أَهْلِي وَلَا عَلَيَّ مَا رَزَقَنِي رَبِّي سَتَوْتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بِسِتْرِ التُّبُوهُ الَّذِي اسْتَتَرَ بِهِ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ سُلْطَانِ الْفِرَاعِنَةِ جَبْرَائِيلُ عَنْ يَمِينِي وَمِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي وَإِسْرَافِيلُ مِنْ وَرَائِي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَمَامِي وَاللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَيَّ يَمْنَعُكَ مِنِّي وَيَمْنَعُ الشَّيْطَانَ مِنِّي اللَّهُمَّ لَا يَغْلِبُ جَهْلُهُ أَنَاتَكَ أَنْ يَسْتَفْزِنِي وَيَسْتَخْفِنِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ التَّجَاؤُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ التَّجَاؤُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ التَّجَاؤُ .

و این حرز داستانی دارد (۱) از ابوالصلت آمده که روزی امام هشتم علیه السلام در منزل خود نشسته بود ، که فرستاده هارون آمد ، از حضرت خواست ، حضور هارون آید ، حضرت ایستاد ، و به من گفت : ای ابا الصلت در این وقت مرا نمی خواند مگر برای داهیه (کار شری) و الله وی را امکان انجام کار بدی درباره من نیست ، به خاطر کلماتی از جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله که به من رسیده ، با حضرت بیرون شدم تا بر هارون وارد شدیم ، چون چشم آن حضرت به هارون افتاد ، این حرز را تا آخر خواند ، چون در جلو هارون ایستاد ، هارون نظر به حضرت کرده و گفت ای ابو الحسن ، امر کردیم برای شما ۱۰۰ هزار درهم ، و حاجات کسان خود را بنویس ، چون حضرت پشت به هارون کرد ، هارون پشت سر حضرت را نگاه کرد ، و می گفت : من خواستم و خداوند خواست ، و آنچه خدا خواست بهتر است .

و در روایت (۱) سید ابوالبرکات محمد بن اسماعیل حسینی و حسن بن علی بن محمد جوینی و جد سید بن طاوس ، همه از شیخ طوسی مسنداً تا بزنی از امام هشتم علیه السلام اختلافی در بعض فقرات این حرز بنظر می رسد .

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ اِحْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ اِنِّي اَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا اَخَذْتُ بِسَمْعِ اللَّهِ وَبَصِيرِهِ عَلَيَّ اَسْمَاعِكُمْ وَاَبْصَارِكُمْ وَبِقُوَّةِ اللَّهِ عَلَيَّ قُوَّتِكُمْ لَا سُلْطَانَ لَكَ عَلَيَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ وَلَا عَلَيَّ ذُرِّيَّتِهِ وَلَا عَلَيَّ اَهْلِهِ وَلَا عَلَيَّ اَهْلِ بَيْتِهِ سَتَرْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَكُمْ بِسِتْرِ التُّبُوَّةِ الَّذِي اسْتَتَرُوا بِهِ مِنْ سَيِّطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَالْفِرَاعِنَةِ جَبْرَائِيلَ عَنْ اَيْمَانِكُمْ وَمِيكَائِيلَ عَنْ يَسَارِكُمْ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَمَامَكُمْ وَاللَّهُ مُيْظِلٌّ [مُطْلٌ] عَلَيْكُمْ بِمَنْعِهِ نَبِيَّ اللَّهِ وَبِمَنْعِ ذُرِّيَّتِهِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ مِنْكُمْ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَا شَاءَ اللَّهُ - لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّهُمَّ اِنَّهُ لَا يَبْلُغُ جَهْلُهُ اَنَاتَكَ وَلَا تَبْتَلِيهِ وَلَا يَبْلُغُ مَجْهُودَ نَفْسِهِ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ حَرَسَكَ اللَّهُ يَا فُلَانُ بْنَ فُلَانَةَ وَذُرِّيَّتَكَ مِمَّا يُخَافُ عَلَيَّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ » .

۴ دعاء جوشن صغیر (۲) است که شهرت و بلاغت آن ما را بی نیاز از بررسی سند کرده .

۵ و هم چنین دعاء جوشن کبیر (۳) و سبب نام گذاری این دعاء به جوشن بنا بر آنچه علامه مجلسی از کفعمی نقل کرده ، از امام سجاد از پدرش از جدش علی بن ابی طالب از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل شده ، که جبرئیل دعاء را در بعض

۱- (۱) بحار الانوار ۹۴/۳۴۴ تا ۳۴۵ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۴/۳۲۰ تا ۳۲۷ .

۳- (۳) بحار الانوار ۹۴/۳۸۲ تا ۴۰۲ .

جنگهای پیغمبر که بر حضرت سخت شده و جوشن (زره) سنگینی بر تن داشتند که حضرت را بدرد آورده بود نازل کرد. جبرئیل علیه السلام سلام پروردگار را بر پیغمبر ابلاغ، و از گفته پروردگار به حضرت گفت: این جوشن (زره) را بیرون آور و این دعاء را بخوان که امان برای تو و امت تو است، و فوائد و ثوابهای فراوانی برای این دعاء ذکر کرده، از آن جمله هر که او را در پوست آهو یا کاغذ نوشته با خود بردارد از هر چیزی در امان است، و هر که با این دعاء دعاء کند، هر چه از خدا بخواهد به وی عطا فرماید، تا آنجا که از امام حسین علیه السلام دارد، که پدرم به من وصیت کرد که دعاء را نگاه داشته، بزرگ شمارد و بر کفنش بنویسم و آنکه به کسانم او را یاد دهم و آنها را بر او ترغیب کنم.

و در روایت مهج الدعوات (۱) دارد که روز جنگ احد بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله دعاء نازل شد، و امام حسین علیه السلام می گوید دستور پدر را که بر کفنش بنویسم انجام دادم و دعائی سریع الاجابه است، و در ذیل روایت دارد که پیغمبر صلی الله علیه و آله به حضرت امیر علیه السلام دستور دادند که دعاء را به کسان و فرزندان بیاموز و آنان را ترغیب بر دعاء کردن و توسل به سوی خدا با این دعاء کن... و بر آنها حرام کردم که به مشرکی این دعاء را یاد بدهند، برای آنکه هر که حاجتی از خدا بخواهد (خواننده دعاء) خداوند به او عطا فرموده کفایتش کرده، نگهداریش فرماید. و گفته شده که گفته مهج الدعوات درباره دعاء جوشن صغیر است.

۶ شیخ صدوق قدس سره در کتاب عیون (۲) اخبار الرضا باسانید سه گانه از آن

۱- (۱) بحار الأنوار ۴۰۲/۳۹۸.

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۳۵.

حضرت از پدرانش علیهم السلام آورده ، که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده ، هر که حاجتی دارد صبح روز پنجشنبه به دنبال آن برود ، و هنگامی که از منزل بیرون آمد ، آخر سوره آل عمران ، و آیه الكرسی ، و انا انزلناه ، و ام الكتاب (سوره حمد) را بخواند ، همانا در اینها برآورده شدن حوائج دنیا و آخرت است ، و نظیر آن را از حضرت در حدیث (۱) اربعمائه نقل کرده با اضافه .

۷ در عده الداعی (۲) و در کافی (سند کافی حسن است به گفته مرحوم مجلسی) دعائی بعد از نماز واجب وارد شده که هر که سه بار آن را بخواند سپس چیزی از خداوند درخواست عطا می شود « یا مَنْ یَفْعَلُ ما یَشَاءُ وَلَا یَفْعَلُ ما یَشَاءُ أَحَدٌ غَیْرَهُ » ولی سند مقطوع است .

۸ به سند موثق در کافی (۳) از امام ششم علیه السلام دارد که هر گاه نماز صبح و مغرب را خواندی ۷ بار بگو « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ » هر که بگوید دیوانگی و خوره و پیسی و ۷۰ نوع بلاء به او نمی رسد .

۹ دعائی است به نام دعاء الحاح (۴) که به سندی صحیح (مرآة العقول ۱۲/۴۶۰ لکن در سند (احمد بن محمد است که ظاهراً أحمد بن محمد بن یحیی العطار باشد و توثیق نشده معجم ۲/۳۳۰) محمد بن مسلم مضمراً نقل کرده « اَللّٰهُمَّ

۱- (۱) بحار الانوار ۹۵/۱۳۵ .

۲- (۲) بحار الانوار ۸۶/۳۴ ۳۵ .

۳- (۳) بحار الانوار ۸۶/۱۳۲ ۱۳۳ .

۴- (۴) بحار الانوار ۸۷/۷۹ .

رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَرَبِّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ ، وَرَبِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْعَظِيمِ بِتَقْوَمِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَبِهِ تُحْيِي الْمَوْتَى وَبِهِ تُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَبِهِ تُفَرِّقُ الْجَمْعَ وَتَجْمَعُ بَيْنَ الْمُتَفَرِّقِ ، وَبِهِ أَحْصَيْتَ عِدَدَ الْأَجَالِ ، وَوَزَنَ الْجِبَالَ وَكَوَيْلَ الْبِحَارِ ، أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ كَذَلِكَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » (به جای این حاجت خود را بخواهد) و در ذیل روایت دارد که درخواستن الحاح کن که همانا او دعاء نجات است (به مقصد رسیدن است) .

۱۰۳ در کافی به سندی معتبر از معاویه بن عمار از گفته امام ششم علیه السلام آورده که به مقام جبرئیل زیر ناودان برو آنجا جای جبرئیل بود هنگامی که از پیغمبر صلی الله علیه و آله اذن می خواست و بگو « ای جوادُ ای کریمُ ای قریبُ ای بعیدُ اَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَسْئَلُكَ أَنْ تُرَدَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ » و فرمود آنجا جایی است که هیچ حائضی رو به قبله نشده دعا بدعاء خون نمی کند مگر اینکه پاکی را می بیند انشاء الله (۱) .

دعائی که برای استجابت وارد شده و سند معتبر ندارد :

۱ دعاء اول از مناجاتهای ده گانه که طبق روایت (۲) شیخ صدوق بطریق ضعیفی نقل شده و سید در کتاب فتح الابواب آن را آورده ، و در روایت اول این

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۴۷/۱۰۰ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۱۳/۹۴ ۱۱۴ ۱۲۰ .

مناجات امام نهم علیه السلام (مهر دختر مأمون)

۱۰ مناجات را امام نهم علیه السلام مهر دختر مأمون عباسی قرار داده و به عنوان الوسائل الی المسائل شناخته می شود ، که از امام به امامی رسیده و حضرت امیر علیه السلام در صحیفه ای از پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله دریافت کرده ، و آن حضرت از جبرئیل و جبرئیل گفته که پروردگارت می گوید ، اینها کلیدهای گنجهای دنیا و آخرت است ، اینها را وسیله برای درخواست های خود قرار ده بخواسته خود می رسی و در خواسته خود (برنده) می شوی و اینها را برای حاجتهای دنیا اختیار مکن که از بهره آخرت کم کنی . « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، اللّٰهُمَّ اِنَّ خَیْرَتَكَ فِیْمَا اَسِیْتَخِیْرُكَ فِیْهِ (فیه ظ) تُنِیْلُ الرَّغَائِبَ ، وَتُجْزِلُ الْمِوَاهِبَ ، وَتُعْنِمُ الْمَطَالِبَ ، وَتُطِیْبُ الْمَكَاسِبَ ، وَتَهْدِیْ اِلٰی اَجْمَلِ الْمِیْذَاهِبِ ، وَتَسْوِقُ اِلٰی اَحْمَدِ الْعِرَاقِبِ ، وَتَقِیْ مَخَوْفَ النَّوَابِیْ ، اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسِیْتَخِیْرُكَ فِیْمَا عَزَمَ رَاِیْیَ عَلَیْهِ ، وَتَقَادِنِیْ عَقْلِیْ اِلَیْهِ ، سَهِّلِ اللّٰهُمَّ مِنْهُ مَا تَوَعَّرَ ، وَیَسِّرْ مِنْهُ مَا تَعَسَّرَ ، وَاکْفِنِیْ فِیْهِ اللّٰهُمَّ ، وَادْفَعْ عَنِّیْ كُلَّ مُلَمٍّ ، وَاجْعَلْ رَبَّ عَوَاقِبِهِ عُنْمًا ، وَخَوْفَهُ سِلْمًا وَبُعْدَهُ قُرْبًا ، وَجَدْبَهُ خِصْبًا ، وَارْسِلِ اللّٰهُمَّ اِجَابَتِیْ ، وَأَنْجِجْ فِیْهِ طَلِبَتِیْ ، وَأَقْضِ حَیْجَتِیْ وَأَقْطَعْ عَوَاقِبِیْهَا ، وَامْنَعْ بَوَائِقِیْهَا ، وَأَعْطِنِیْ اللّٰهُمَّ لَوَاءَ الظَّفَرِ بِالمَخِیْرَةِ فِیْمَا اَسِیْتَخَوْتُكَ ، وَوَفُورَ الْعَنَمِ فِیْمَا دَعَوْتُكَ ، وَعَوَائِدِ الْاِئْتِضَالِ فِیْمَا رَجَوْتُكَ ، وَأَقْرِنَهُ اللّٰهُمَّ رَبَّ بِالنَّجَاحِ ، وَحَطَّه (خَصَّه خ ل) بِالصَّلَاحِ ، وَأَرِنِیْ اَسْبَابَ الْخِیْرَةِ فِیْهِ وَاضِحَةً ، وَأَعْلَامَ عُنْمِهَا لَائِحَةً ، وَاشْدُدْ خُنَاقَ تَعَسَّرِهَا ، وَأَنْعَشْ صَدْرِیْ بِتِیْسْرِهَا ، وَیَبِّنِ اللّٰهُمَّ مُلْتَبَسِیْهَا ، وَأَطْلِقْ مُحْتَبَسِیْهَا ، وَمَكِّنْ اَسْهَافِیْهِ ، حَتَّى تَكُونَ خِیْرَةً مُّقْبِلَةً بِالْغَنَمِ ، مُزِيلَةً لِلْغُرَمِ ، عَاجِلَةً النَّفْعِ ، بَاقِیَةَ الصُّنْعِ ، اِنَّكَ وَلِیُّ الْمَزِیْدِ مُبْتَدِئٌ بِالْجُودِ » .

۲ در روایت مسند عیون(۱) اخبار الرضا علیه السلام به سندی ضعیف از حسین

بن علی علیهما السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله بابی بن کعب دعائی وارد شده که به امام حسین علیه السلام تلقین شده ، هیچ مخلوقی به این دعاء خدا را نمی خواند ، مگر آنکه خداوند عزوجل وی را با حسین بن علی علیهما السلام محشور فرموده ، و در آخرت شفیعش هست ، و گرفتاری او را برطرف می کند ، و بدهی او را اداء ساخته ، کارش را آسان می سازد .

دعائی است از نماز فارغ شدی ، همین گونه نشسته ای می گوئی : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ ، وَمَعَاقِدِ عَرْشِكَ ، وَسَيِّدَاتِ سَمَاوَاتِكَ ، وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ ، أَنْ تَشْتَجِبَ لِي ، فَقَدْ رَهَقَنِي مِنْ أَمْرِ عُسْرًا (عُسْرٌ ظ) فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ عُسْرِي يُسْرًا » همانا خداوند عزوجل کارت را آسان کرده و سینه ات را باز و ترا شهادت آن لا اله الا الله هنگام بیرون شدن روحت تلقین می نماید .

و در همین روایت (۱) دعای موسی بن جعفر علیه السلام را آورده « يَا خَالِقَ الْخَلْقِ ، وَبَاسِطَ الرِّزْقِ ، وَفَالِقَ الْحَبِّ ، وَبَارِيَّ النَّسَمِ ، وَمُحْيِيَ الْمَوْتِ ، وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ ، وَدَائِمَ الثَّبَاتِ وَ مُخْرِجَ النَّبَاتِ ، إِفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ » هر که به این دعاء خدای را بخواند خداوند حوائجش را برآورده روز قیامت با موسی بن جعفر علیه السلام محشورش می کند .

دعائی که مستجاب می شود

۳ در کتاب دلائل الامامه طبری از بزرگان علماء شیعه دعائی (۲) مسنداً از حسن بن علی علیه السلام (بسندی ضعیف) از مادرش فاطمه سلام الله علیها آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله آن را به فاطمه علیها السلام یاد داده ، و فرموده باشد هیچکس به این دعاء دعاء نمی کند ، مگر آنکه مستجاب شود و در صاحب دعاء سمّ و سحر اثر ندارد ، و دعایش رد نمی شود و شیطانی به بدی به او متعرض نمی شود ، و همه حاجاتش

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۱۸۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۲۱۹ ۲۲۰ .

بر آورده گردد « یا الله، یا اعز مدکور و اقدمه قدماً فی العزه و الجبروت، یا الله یا رحیم کل مستوحم، و منزع کل ملهوف، یا الله، یا راحم کل حزین یشکوبته و حزنه الیه، یا الله، یا خیر من طلب المعلوم منه، و اسیرعه إعطاء، یا الله یا من تخاف الملائکه المتوقده بالنور منه، أسألك بالاءسماء الئی تدعو بها حملة عرشک و من حول عرشک، یسبحون بها شفقه من خوف عذابک، و بالاءسماء الئی تدعوک بها جبرئیل و میکائیل و اسرافیل إلا اجبتنی، و کشفت یا الھی کزبتی، و ستوت ذنوبی، یا من یأمر بالصیحه فی خلقه فإذا هم بالساهره، أسألك بذلك الاسم الادی تحیی العظام و هی رمیم، أن تحیی قلبی و تشرح صدری، و تصلیح شأنی، یا من خص نفسه بالبقاء، و خلق لبریته الموت و الحیاة، یا من فعله قول، و قوله أمر، و أمره ماض علی ما یشاء، أسألك بالاسم الادی دعاک به خلیک حین ألقى فی النار، فاستجبت له، و قلت یا نار کونی بزداً و سلاماً علی إبراهیم، و بالاسم الادی دعاک به موسی من جانب الطور الایمن، فاستجبت له دعاءه، و بالاسم الادی کشفت به عن آیوب الضر، و ثبت علی داود، و سیخرت لیسلیمان الریح تجری بأمره، و الشیاطین، و علمته منطق الطیر، و بالاسم الادی وهبت لیزکریا یحیی، و خلقت عیسی من روح القدس من غیر أب، و بالاسم الادی خلقت به العرش و الكرسی، و بالاسم الادی خلقت به الروحانیین، و بالاسم الادی خلقت به الجن و الائنس و بالاسم الادی خلقت به جمیع الخلق، و جمیع ما أردت من شیء، و بالاسم الادی قدزت به علی کل شیء، أسألك بهذه الاءسماء، لَمَا أعطیتنی سوءلی، و قضیت بها حوائجی » همانا به تو گفته می شود: (ای فاطمه بلی بلی .)

و این دعاء در مهج الدعوات (۱) به اسناد خود از ابوالفضل شیبانی از جزء ۳ امالی به اسنادش تا امام مجتبی نیز ذکر کرده .

دعای حضرت امیر علیه السلام روز آخر جنگ صفین

۴ دعائی است که حضرت امیر علیه السلام طبق روایتی (۱) مسند و ضعیف از امام ششم علیه السلام دارد ، که روز هریر (آخر روز جنگ صفین) هنگامی که کار بر دوستانش سخت شده بود خواندند ، و هر که در گرفتاری و غم باشد ، این دعا را بخواند خداوند او را از آن نجات بخشد « اللَّهُمَّ لَا تُحِبِّبْ إِلَيَّ مَا أَبْغَضْتَ ، وَلَا تُبْغِضْ إِلَيَّ مَا أَحْبَبْتَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرْضَى سَخَطَكَ ، أَوْ أَسْخَطَ رِضَاكَ ، أَوْ أَرُدَّ قِضَاءَكَ ، أَوْ أَعْدُو قَوْلَكَ ، أَوْ أَنْصَحَ أَعْدَاءَكَ ، أَوْ أَعْدُو أَمْرَكَ فِيهِمْ ، اللَّهُمَّ مَا كَانَ مِنْ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْ رِضْوَانِكَ ، وَيُبَاعِدُنِي مِنْ سَخَطِكَ ، فَصَيِّرْ لِي لَهُ ، وَاحْمِلْنِي عَلَيْهِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِسَانًا ذَاكِرًا ، وَقَلْبًا شَاكِرًا ، وَيَقِينًا صَادِقًا ، وَإِيمَانًا خَالِصًا ، وَجَسَدًا مُتَوَاضِعًا ، وَارْزُقْنِي مِنْكَ حُبًّا ، وَأَدْخِلْ قَلْبِي مِنْكَ رُغْبًا ، اللَّهُمَّ فَإِنْ تَرَحَّمْتَنِي فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ ، وَإِنْ تَعَيَّدْتَنِي فَبَطُلْتَنِي وَجَوْرِي وَجَزْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي ، فَلَا عُذْرَ لِي إِنْ اعْتَدَرْتُ ، وَلَا مُكَافَاةَ أُحْتَسِبُ بِهَا ، اللَّهُمَّ إِذَا حَضَرَتِ الْأَجَالُ ، وَنَعِدَتِ الْأَيَّامُ ، وَكَانَ لَا بُدَّ مِنْ لِقَائِكَ ، فَأَوْجِبْ لِي مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا - يُعْبِطُنِي بِهِ الْأَمَّةَ وَالْوَلُونَ وَالْآخِرُونَ ، لَا حَشِيرَةَ بَعِيدَهَا ، وَلَا رَفِيقَ بَعِيدَ رَفِيقِهَا ، فِي أَكْرَمِهَا مَنْزِلًا ، اللَّهُمَّ أَلْبِسْنِي خُشُوعَ الْأَيْمَانِ بِالْعِزِّ قَبِيلِ خُشُوعِ الدُّلِّ فِي النَّارِ ، أَثْنِي عَلَيْكَ رَبِّ أَحْسَنَ الثَّنَاءِ ، لِأَنَّ بِلَاةَكَ عِنْدِي أَحْسَنُ الْبِلَاةِ ، اللَّهُمَّ فَأَذِقْنِي مِنْ عَوْنِكَ وَتَأْيِيدِكَ وَتَوْفِيقِكَ وَرِفْدِكَ ، وَارْزُقْنِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ ، وَنَصِيرًا فِي نَصِيرِكَ حَتَّى أَجِدَ حَلَاوَةَ ذَلِكَ فِي قَلْبِي ، وَاعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ أُمُورِي ، فَقَدْ تَرَى مَوْقِفِي وَمَوْقِفَ أَصِيحَابِي ، وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّصْرَ الَّذِي نَصَرْتَ بِهِ رَسُولَكَ ، وَفَرَّقْتَ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ ، حَتَّى أَقْمَتَ بِهِ دِينَكَ ، وَأَفْلَجْتَ بِهِ حُجَّتَكَ يَا مَنْ هُوَ لِي فِي كُلِّ مَقَامٍ .

وسعد بن عبدالله راوی (١) روایت دعای دیگری نقل کرده که دعاء را قبل از آنکه لشکر معاویه قرآنها را بلند کنند حضرت خوانده ، و دعای دیگر بعد از بلند کردن قرآنها و اختلاف اصحاب حضرت بوده خوانده اند .

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنَ الْجَهْدِ الْبَلَاءِ ، وَمِنْ شَمَاتِهِ الْأَعْيَادِ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي ، وَزَكِّ عَمَلِي ، وَاعْسِلْ خَطَايَايَ ، فَإِنِّي ضَعِيفٌ إِلَّا- مَا قَوَّيْتُ ، وَاقْسِمَ لِي حِلْمًا تَسُدُّ بِهِ رِيَابَ الْجَهْلِ ، وَعِلْمًا تَفْرُجُ بِهِ الْجَهْلَاتِ ، وَيَقِينًا تُذْهِبُ بِهِ الشَّكَّ عَنِّي ، وَفَهْمًا تُخْرِجُنِي بِهِ مِنَ الْفِتَنِ الْمُعْضَلَاتِ ، وَنُورًا أُمِشِّي بِهِ فِي النَّاسِ ، وَأَهْتَدِي بِهِ فِي الظُّلُمَاتِ ، اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي سَمْعِي وَبَصْرِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَقَلْبِي صَلَاحًا بَاقِيًا تَصْلُحُ بِهَا مَا بَقِيَ مِنْ جَسَدِي ، أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ ، وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَيَّ عَمَلٍ كَانَ أَحَبَّ إِلَيْكَ ، وَأَقْرَبَ لَدَيْكَ ، أَنْ تَسْتَعْمِلَنِي فِيهِ أَبَدًا ، ثُمَّ لَقْنِي أَشْرَفَ الْأَعْمَالِ عِنْدَكَ ، وَآتِنِي فِيهِ قُوَّةً وَصِدْقًا وَجِدًّا وَعَزْمًا مِنْكَ وَنَشَاطًا ، ثُمَّ اجْعَلْنِي أَعْمَلُ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ ، وَمَعَاشَهُ فِيمَا آتَيْتَ صَالِحِي عِبَادِكَ ثُمَّ اجْعَلْنِي لَا أُشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ، وَلَا أُبْتِغَى بِهِ بَدَلًا ، وَلَا تُعْزِرُهُ فِي سِرِّاءٍ وَلَا ضَرْءٍ ، وَلَا كَسِيلاً وَلَا نَسِيئًا ، وَلَا رِيَاءً ، وَلَا سُمْعَةً حَتَّى تَتَوَفَّانِي عَلَيْهِ ، وَارْزُقْنِي أَشْرَفَ الْقَتْلِ فِي سَبِيلِكَ ، أَنْصُرْكَ وَأَنْصُرْ رَسُولَكَ ، أُشْتَرِي الْحَيَاةَ الْبَاقِيَةَ بِالْدُّنْيَا ، وَأَغْنِنِي بِمَرْضَاهِ مِنْ عِنْدِكَ .

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا حَفِيزًا مُنِيبًا ، يَعْرِفُ الْمَعْرُوفَ فَيَتَّبِعُهُ ، وَيُنْكِرُ الْمُنْكَرَ فَيَجْتَنِبُهُ ، لَا فَاجِرًا وَلَا شَقِيئًا ، وَلَا مُرْتَابًا ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ، يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ حَيَاتِي زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ ، وَاجْعَلَ الْوَفَاةَ نَجَاةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَاخْتِمْ لِي عَمَلِي بِالشَّهَادَةِ ، يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي ، وَيَا صَاحِبِي فِي حَاجَتِي ، وَوَلِيِّي فِي

نِعْمَتِي ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ ، وَصَبْرًا عَلَى بِلَّتِكَ ، وَرِضًا بِقَدْرِكَ ، وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِكَ ، وَحِفْظًا لِوَصِيَّتِكَ ، وَوَرَعًا وَتَوَكُّلاً عَلَيَّكَ ، وَاعْتِصَامًا بِحَبْلِكَ ، وَتَمَسُّكًا بِكِتَابِكَ وَمَعْرِفَةً بِحَقِّكَ ، وَقُوَّةً فِي عِبَادَتِكَ ، وَنَشَاطًا لِذِكْرِكَ مَا اسْتَعْمَرْتَنِي فِي أَرْضِكَ ، فَإِذَا كَانَ مَا لَا بُدَّ مِنْهُ الْمَوْتُ ، فَاجْعَلْ مُتَيْتِي قَتْلًا فِي سَبِيلِكَ بِيَدِ شَرِّ خَلْقِكَ ، وَاجْعَلْ مَصِيرِي فِي الْأَعْيَاءِ الْمَرْزُوقِينَ عِنْدَكَ فِي دَارِ الْحَيَوَانِ .

اللَّهُمَّ اجْعَلِ النُّورَ فِي بَصِيرِي ، وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي ، وَخَوْفَكَ فِي نَفْسِي ، وَذِكْرَكَ عَلَى لِسَانِي ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِي مَسْأَلَتِي إِيَّاكَ رَغْبَةً أَوْلِيَاءِكَ فِي مَسَائِلِهِمْ ، وَاجْعَلْ رَهْبَتِي إِيَّاكَ فِي اسْتِجَارَتِي مِنْ عَذَابِكَ رَهْبَةً أَوْلِيَاءِكَ .

اللَّهُمَّ وَاسْتَعْمَلْنِي فِي مَرْضَاتِكَ وَطَاعَتِكَ ، عَمَلًا لَا أَتْرُكُ شَيْئًا مِنْ مَرْضَاتِكَ وَطَاعَتِكَ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ دُونَكَ .

اللَّهُمَّ مَا آتَيْتَنِي مِنْ خَيْرٍ فَلَا تَنْبِئْنِي مَعَهُ شُكْرًا تُخَيِّدُ بِهِ لِي ذِكْرًا ، وَأَحْسِنْ لِي بِهِ ذُخْرًا وَمَا زَوَيْتَ عَنِّي مِنْ عَطَاءٍ آتَيْتَنِي عَنْهُ غِنًى ، فَاجْعَلْ لِي فِيهِ أَجْرًا وَآتِنِي عَلَيْهِ صَبْرًا .

اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرِي فِي الدُّنْيَا ، وَلَا تُلْهِنِي عَنْ عِبَادَتِكَ ، وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ ، وَلَا تُقْصِرْ رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَسُوءِ الْخُلُقِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ الرَّجَالِ وَغَلْبَةِ الْعُدُوِّ وَتَوَالِي الْأَيَّامِ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ ، وَمِنْ بَلِيَّةٍ لَا أَسْتَطِيعُ عَلَيْهَا صَبْرًا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ زَحَرَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ، أَوْ بَاعَدَ مِنْكَ ، أَوْ صَيَّرَ عَنِّي وَجْهَكَ ، أَوْ نَقَصَ بِهِ مِنْ حَظِّي عِنْدَكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ تَحُولَ خَطَايَايَ أَوْ ظُلْمِي أَوْ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي ، وَاتَّبَاعِ هَوَايَ ، وَاسْتِعْمَالِ شَهْوَتِي دُونَ رَحْمَتِكَ وَبِرِّكَ وَفَضْلِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَمَوْعُودِكَ عَلَى نَفْسِكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَاحِبِ سَوْءٍ فِي الْمَغِيبِ وَالْمَحْضَرِ ، فَإِنَّ قَلْبَهُ يَرَعَانِي ، وَعَيْنَاهُ تَنْظُرَانِي ، وَأُذُنَاهُ تَسْمَعَانِي ، إِنْ رَأَى حَسَنَةً أَطْفَأَهَا (أَخْفَاهَا خ ل) وَإِنْ رَأَى سَيِّئَةً أَبِيدَاهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ ، يُدْنِي إِلَى طَبَعٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَلَالَةٍ تُزِدِينِي ، وَمِنْ فِتْنَةٍ تَعْرِضُ لِي ، وَمِنْ خَطِيئَةٍ لَا تَوْبَةَ مَعَهَا ، وَمِنْ مَنَظَرٍ سَوْءٍ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ ، وَعِنْدَ غَضَاضِهِ الْمَوْتِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالشُّكِّ وَالْبُغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالْغَضَبِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَنَى يُطْغِينِي ، وَمِنْ فَقْرٍ يُنْسِينِي ، وَمِنْ هَيَّوَى يُزِدِينِي ، وَمِنْ عَمَلٍ يُخْزِينِي ، وَمِنْ صَاحِبٍ يُغْوِينِي .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَرْعٌ ، وَأَوْسَطُهُ وَجَعٌ ، وَآخِرُهُ جَزَعٌ ، تَسْوَدُ فِيهِ الْوُجُوهُ ، وَتَجِفُّ فِيهِ الْأَعْيَابُ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَعْمَلَ ذَنْبًا مُحِبِّطًا لَا تَغْفِرُهُ أَبَدًا ، وَمِنْ ذَنْبٍ يَمْنَعُ خَيْرَ الْآخِرَةِ ، وَمِنْ أَمَلٍ يَمْنَعُ خَيْرَ الْعَمَلِ ، وَحَيَاةٍ تَمْنَعُ خَيْرَ الْمَمَاتِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَهْلِ وَالْهَزْلِ ، وَمِنْ شَرِّ الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ ، وَمِنْ سَقَمٍ يَشْغَلُنِي ، وَمِنْ صَحْحَةٍ تُلْهِينِي ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّعَبِ وَالنَّصَبِ وَالْوَصَبِ وَالضُّبِقِ وَالضَّلَالَةِ وَالْقَائِلَةِ وَالذَّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَالرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةَ وَالنَّدَامَةَ وَالْحَزْنَ وَالْخُشُوعَ وَالْبُغْيَ وَالْفِتْنََ وَمِنْ جَمِيعِ الْأَفَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ، وَبِلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ وَسْوَاسَةِ الْأَنْفُسِ مِمَّا لَا تُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ وَالْعَمَلِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ وَالْحَسِّ وَاللَّبْسِ ، وَمِنْ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَأَنْفُسِ الْجِنِّ وَأَعْيُنِ الْأَنْسِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي ، وَمِنْ شَرِّ سَمْعِي ، وَمِنْ شَرِّ بَصْرِي ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ ، وَصَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ .

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ ، وَلَا تَرُدَّنِي فِي ضَلَالَةٍ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشِدَّةِ مُلْكِكَ وَعِزَّةِ قُدْرَتِكَ وَعَظَمَةِ سُلْطَانِكَ وَمِنْ شَرِّ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ «

و در آخر (۱) دارد که امام ششم علیه السلام فرموده اند این دعا برای هر کار مهم سخت و گرفتاری است ، و هر که به این دعاء دعاء کند انشاء الله ردّ نشود .

دعاء صباح

۵ دعاء صباح (۲) از دعاهای مشهور است ، مرحوم علامه مجلسی می گوید (۳) این دعا را در کتب معتبر نیافتیم مگر در مصباح سید ابن الباقر رحمه الله و بعد اشاره به سندی دیگر برای آن می کند ، که در بعض کتابها دیده ، یکی از سادات اشراف (یحیی بن قاسم علوی) دعا را به خط حضرت امیر علیه السلام دیده که در روز پنجشنبه ۱۱ ذی الحجه سال ۲۵ آن حضرت بخط خود از تعلیم پیغمبر صلی الله علیه و آله نوشته ، و هر صبح این دعا را می خوانده ، یحیی بن قاسم می گوید دعاء را از خط مبارک حضرت که به قلم کوفی بر روی پوست نوشته بوده نقل کرده (در ۲۷ ذی القعدة ۷۳۴) .

دعاهای گوناگون که از امام صادق علیه السلام خوانده شده

۶ دعاهائی که (۴) از امام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام وارد شده ، در زمان حکومت منصور خلیفه عباسی ۱۸ بار یا بیشتر حضرت را در جاهای مختلف در مدینه ، ربه ، در بغداد . . . احضار می کرده در غالب این موارد قصد قتل حضرت

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۲۴۱ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۲۴۳ ۹۴/۲۴۶ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۴/۲۴۶ ۹۴/۲۴۷ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۴/۲۷۳ ۳۱۷ .

را داشته ، که آن دعاها را خوانده اند ، و در بعض جاها (۱) ۲۳ دعاء یا ۲۳ بار احضار گفته شده ، و از مجموع اینها یقین حاصل می شود ، ولی تک تک سند ضعیف دارد .

۱ یکی از آن دعاها که ربیع از حضرت آموخته (۲) نقل می کند : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ ، وَيَا مَلْجَأَ الْخَائِفِينَ ، وَيَا صَدْرِيخَ الْمُسْتَضِيرِّينَ ، وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ ، وَيَا مُنْتَهَى غَايَةِ السَّائِلِينَ ، وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَّرِّينَ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَقُّ يَا مُبِينٌ ، يَا ذَا الْكَيْدِ الْمَتِينِ ، يَا مُنْصِفَ الْمُظْلَمِينَ مِنَ الظَّالِمِينَ ، يَا مُؤَمِّنَ أَوْلِيَائِهِ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ، يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ بِخَافِيَاتِ لَحِيظِ الْجُفُونِ ، وَسِرَائِرِ الْقُلُوبِ ، وَمَا كَانَتْ وَمَا يَكُونُ ، يَا رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ ، وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ ، وَالْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ ، وَرَبَّ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَجْمَعِينَ ، يَا شَاهِدًا لَا يَغِيبُ ، يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ ، وَعَلَى كُلِّ أَمْرٍ حَسِيبٌ ، وَمِنْ كُلِّ عَبْدٍ قَرِيبٌ ، وَلِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجِيبٌ ، يَا إِلَهَ الْمَاضِيَةِ وَالْعَاكِرَةِ وَالْمُقَرَّبِينَ وَالْجَاحِدِينَ ، وَإِلَهَ الصَّامِتِينَ وَالنَّاطِقِينَ ، وَرَبَّ الْأَعْيَاءِ وَالْمَيْتِينَ ، يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ ، يَا عَزِيزُ يَا حَكِيمُ ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ ، يَا أَوَّلُ يَا فَدِيمُ ، يَا شَكُورُ يَا حَلِيمُ ، يَا قَاهِرُ يَا عَلِيمُ ، يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ ، يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ ، يَا عَالِمُ يَا قَدِيرُ ، يَا قَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا جَبَّارُ ، يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا رَاتِقُ يَا فَاتِقُ يَا صَادِقُ ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ ، يَا وَاحِدُ ، يَا مَاجِدُ ، يَا رَحْمَانُ يَا فَزْدُ ، يَا مَنَّانُ يَا سُبُّوحُ يَا حَنَّانُ ، يَا قُدُّوسُ يَا رَّءُوفُ ، يَا مُهَيِّمُنُ ، يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ ، يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ ، يَا وَلِيُّ يَا عَلِيُّ ، يَا قَوِيُّ يَا غَنِيُّ ، يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ ، يَا مَلِكُ يَا مُفْتَدِرُ ، يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ ، يَا مُتَكَبِّرُ ، يَا عَظِيمُ ، يَا بَاسِطُ يَا قَابِضُ ، يَا سَلَامُ يَا مُؤَمِّنُ ،

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۳۰۸ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۲۷۳ .

يَا يَارُّ يَا وَثْرُ ، يَا مُعْطَى يَا مَانِعُ ، يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ ، يَا مُفَرَّقُ يَا جَامِعُ ، يَا حَقُّ يَا مُبِينُ ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ ، يَا وَدُودُ يَا مُعِيدُ ، يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ ، يَا مُدْرِكُ يَا جَلِيلُ ، يَا مُفْضِلُ يَا كَرِيمُ ، يَا مُتَّفَضِّلُ يَا مُتَطَوِّلُ ، يَا أَوَّابُ يَا سَمِيعُ ، يَا فَارِحُ الْهَمِّ ، وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ ، يَا مُنْزِلَ الْحَقِّ ، يَا قَابِلَ الصُّدُقِ ، يَا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا مُمَسِّكَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ ، وَالطُّوْلِ الْعَظِيمِ ، يَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِي لَا يَدُلُّ ، وَالْعِزِّ الَّذِي لَا يُضَامُ ، يَا مَعْرُوفًا بِالْإِحْسَانِ ، يَا مَوْصُوفًا بِالْإِمْتِنَانِ ، يَا ظَاهِرًا بِالْإِشْرَافِ ، يَا مُشَافِهَةً ، يَا بَاطِنًا بِالْإِمْتِنَانِ ، يَا سَابِقَ الْأَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ ، يَا أَوْلًا بِغَيْرِ غَايَةٍ ، يَا آخِرًا بِغَيْرِ نَهَايَةٍ ، يَا قَائِمًا بِغَيْرِ انْتِصَابٍ ، يَا عَالِمًا بِالْاِكْتِسَابِ ، يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى ، وَالصِّفَاتِ الْمُتَمَلِّئِي ، وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى ، يَا مَنْ قَصِيرَتْ عَنْ وَصْفِهِ أَلْسُنُ الْوَاصِفِينَ ، وَأَنْقَطَعَتْ عَنْهُ أَفْكَارُ الْمُتَفَكِّرِينَ ، وَعَلَا وَتَكَبَّرَ عَنْ صِفَاتِ الْمُلْحِدِينَ ، وَجَلَّ وَعَزَّ عَنْ عَيْبِ الْعَائِبِينَ ، وَتَبَارَكَ وَتَعَالَى عَنْ كَذِبِ الْكَاذِبِينَ ، وَأَبَاطِيلِ الْمُبْطِلِينَ ، وَأَقَاوِيلِ الْعَادِلِينَ ، يَا مَنْ بَطْنَ فَخْبَرَ ، وَظَهَرَ فَقَدَرَ ، وَأَعْطَى فَشَكَرَ ، وَعَلَا فَفَقِهَرَ ، يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَالْأَثَرِ ، وَالْجَنِّ وَالْبَشَرِ ، وَالْأَنْثَى وَالذَّكْرِ ، وَالْبَحْثِ وَالنَّظَرِ ، وَالْقَطْرِ وَالْمَطَرِ ، وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ، يَا شَاهِدَ النَّجْوَى ، وَكَاشِفَ الْغَمِّ وَدَافِعَ الْبَلْوَى ، وَغَايَةَ كُلِّ شَكْوَى ، يَا نِعْمَ النَّصِيرُ وَالْمَوْلَى ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ، يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْمِلُ يَا مُحْسِنُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُحْيِي يَا مُمِيتُ ، يَا مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى ، وَلَا يَسْتَعِينُ بِسِنَاءِ الضِّيَاءِ ، يَا مُحْصِي عِدَدِ الْأَشْيَاءِ ، يَا عَلِيَّ الْجِدِّ ، يَا غَالِبَ الْجُنْدِ ، يَا مَنْ لَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَدٌ ، وَفِي كُلِّ شَيْءٍ كَيْدٌ ، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ صَغِيرٌ عَنْ كَبِيرٍ ، وَلَا حَقِيرٌ عَنْ خَطِيرٍ ، وَلَا يَسِيرٌ عَنْ عَسِيرٍ ، يَا فَاعِلٌ [بِعَيْنِ مُبَاشَرَةٍ ، يَا عَالِمٌ] [عَالِمًا] مِنْ غَيْرِ تَعَلُّمٍ ، يَا مَنْ بَدَأَ بِالنُّعْمَةِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، وَالْفَضِيلَةَ قَبْلَ اسْتِجَابِهَا ، يَا مَنْ أَنْعَمَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْكَافِرِينَ ، وَاسْتَصْلَحَ الْفَاسِدَ

وَالصَّالِحِ ، عَلَيْهِ وَرَدَّ الْمُعَانِدَ وَالشَّارِدَ عَنْهُ ، يَا مَنْ أَهْلَكَ بَعِيدَ النَّبِيِّ ، وَأَخَذَ بَعِيدَ قَطْعِ الْمَعِيدِ ، وَأَقَامَ الْحُجَّةَ ، وَدَرَأَ عَنِ الْقُلُوبِ الشُّبُهَةَ ، وَأَقَامَ الدَّلَالَهَ ، وَقَادَ إِلَى مُعَايِنَةِ الْآيَةِ ، يَا بَارِيَّ الْجَسَدِ ، وَمُوسِعَ الْوَلَدِ ، وَمُجْرِيَّ الْقُوَّةِ ، وَمُنْشِرَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَمُنْزِلَ الْغَيْثِ ، يَا سَامِعَ الصَّوْتِ ، وَسَابِقَ الْفَوْتِ ، يَا رَبَّ الْآيَاتِ وَالْمُعْجَزَاتِ ، مَطَرٍ وَبَنَاتٍ ، وَأَبَاءٍ وَأُمَّهَاتٍ ، وَبَيْنَ وَبَنَاتٍ ، وَذَاهِبٍ وَآتٍ ، وَلَيْلٍ دَاجٍ ، وَسَيِّمَاءٍ ذَاتِ أَبْرَاجٍ ، وَسِرَاجٍ وَهَاجٍ ، وَبَحْرِ عَجَاجٍ ، وَنُجُومِ تَمُورٍ ، وَأَرْوَاحِ تَدُورٍ ، وَمِيَاهِ تَفُورٍ ، وَمِهَادٍ مَوْضُوعٍ ، وَسِتْرِ مَرْفُوعٍ ، وَرِيَّاحٍ وَبَلَاءٍ مَدْفُوعٍ ، وَكَلَامِ مَسْمُوعٍ ، وَمَنَامٍ وَسَبَاعٍ وَأَنْعَامٍ ، وَدَوَابِّ وَهَوَامِّ ، وَغَمَامٍ وَأَكَامٍ ، وَأُمُورٍ ذَاتِ نِظَامٍ ، مِنْ شِتَاءٍ وَمَصَيِّفٍ ، وَرَبِيعٍ وَخَرِيفٍ ، أَنْتَ أَنْتَ خَلَقْتَ هَذَا يَا رَبِّ ، فَأَحْسِنْتِ ، وَقَدَّرْتَ فَأَنْقَنْتِ ، وَسَوَّيْتَ فَأَحْكَمْتِ ، وَبَنَيْتِ عَلَى الْفِكْرِهَ فَأَنْعَمْتِ ، وَنَادَيْتِ الْأَحْيَاءَ فَأَهْفَهَمْتِ ، فَلَمْ يَبْقَ عَلَيَّ إِلَّا الشُّكْرُ لِمَكَ ، وَالذِّكْرُ لِمَحَامِدِكَ ، وَالانْفِئَادُ إِلَى طَاعَتِكَ ، وَالاسْتِئْثَاعُ لِلدَّاعِي إِلَيْكَ ، فَإِنْ عَصَيْتُكَ فَلِمَكَ الْحُجَّةُ ، وَإِنْ أَطَعْتُكَ فَلِمَكَ الْمِنَّةُ ، يَا مَنْ يُمْهَلُ فَلَا يَعْجَلُ ، وَيَعْلَمُ فَلَا يَجْهَلُ ، وَيُعْطَى فَلَا يَبْخُلُ ، يَا أَحَقَّ مَنْ عُبِدَ وَحَمِدَ ، وَسُئِلَ وَرُجِيَ ، وَاعْتُمِدَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مُطَهَّرٍ مَكْنُونٍ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ ، وَكُلِّ ثَنَاءٍ عَالٍ رَفِيعٍ كَرِيمٍ رَضِيَتْ بِهِ مَدْحَهُ لَكَ ، وَبِحَقِّ كُلِّ مَلَكٍ قَرِيبٍ مَنَزَلْتَهُ عِنْدَكَ ، وَبِحَقِّ كُلِّ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ إِلَى عِبَادِكَ ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ جَعَلْتَهُ مُصَدِّقًا لِرُسُلِكَ ، وَبِكُلِّ كِتَابٍ فَضَّلْتَهُ وَبَيَّنْتَهُ وَأَحْكَمْتَهُ ، وَشَرَعْتَهُ وَنَسَخْتَهُ ، وَبِكُلِّ دُعَاءٍ سَمِعْتَهُ فَأَجَبْتَهُ ، وَعَمَلٍ رَفَعْتَهُ ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَنْ عَظَّمْتَ حَقَّهُ ، وَأَعْلَيْتَ قَدْرَهُ ، وَشَرَفْتَ بُنْيَانَهُ ، مِمَّنْ أَسَمِعْتَنَا ذِكْرَهُ ، وَعَرَفْتَنَا أَمْرَهُ ، وَمِمَّنْ لَمْ تُعَرِّفْنَا مَقَامَهُ ، وَلَمْ تُظْهِرْ لَنَا شَأْنَهُ ، مِمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ أَوَّلِ مَا ابْتَدَأْتَ بِهِ خَلْقَكَ ، وَمِمَّنْ تَخَلَّقُهُ إِلَى انْقِضَاءِ عِلْمِكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِتَوْحِيدِكَ الَّذِي فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ ، وَأَخَذْتَ بِهِ الْمَوَاقِيقَ ، وَأَرْسَلْتَ بِهِ الرُّسُلَ ، وَأَنْزَلْتَ عَلَيْهِ الْكُتُبَ ، وَجَعَلْتَهُ أَوَّلَ فُرُوضِكَ ، وَنَهَيْتَهُ طَاعَتِكَ ، فَلَمْ تَقْبَلْ حَسَنَهُ إِلَّا مَعَهَا ، وَلَمْ تَغْفِرْ سَيِّئَهُ إِلَّا

بَعِيدَهَا ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَمَعِيدِكَ وَكَرَمِكَ وَعِزِّكَ وَجَلَالِكَ وَعَفْوِكَ وَامْتِنَانِكَ وَتَطَوُّلِكَ ، وَبِحَقِّكَ الَّذِي هُوَ أَعْظَمُ مِنْ حُقُوقِ خَلْقِكَ ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ خَاصًّا وَعَامًّا ، وَأَوَّلًا وَآخِرًا ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْأَمِينِ ، رَسُولِكَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَنَبِيِّكَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ ، وَبِالرَّسَالَةِ الَّتِي آدَاها وَالْعِبَادَةَ الَّتِي اجْتَهَدَ فِيهَا ، وَالْمِحْنَةَ الَّتِي صَبَرَ عَلَيْهَا ، وَالْمَغْفِرَةَ الَّتِي دَعَا إِلَيْهَا ، وَالِدِيَانَةَ الَّتِي أَحْرَضَ عَلَيْهَا مُنْذُ وَقْتِ رِسَالَتِكَ إِيَّاهُ إِلَى أَنْ تَوَفَّيْتَهُ ، بِمَا بَيَّنَّ ذَلِكَ مِنْ أَقْوَالِهِ الْحَكِيمَةِ ، وَأَفْعَالِهِ الْكَرِيمَةِ ، وَمَقَامَاتِهِ الْمَشْهُورَةِ ، وَسَاعَاتِهِ الْمَعْدُودَةِ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ كَمَا وَعَدْتَهُ مِنْ نَفْسِكَ ، وَتُعْطِيَهُ أَفْضَلَ مَا أَمَلَ مِنْ ثَوَابِكَ ، وَتُزَلِّفَ لِمَدِينِكَ مَنَزِلَتَهُ ، وَتُعَلِّيَ عِنْدَكَ دَرَجَتَهُ ، وَتَبْعَثَهُ الْمَقَامَ الْمُحْمَدِيَّ ، وَتُورِدَهُ حَوْضَ الْكَرَمِ وَالْجُودِ ، وَتُبَارِكَ عَلَيْهِ بِرَكَّةٍ عَامَّةٍ تَامَّةٍ خَاصَّةٍ مَاسَّةٍ زَاكِيَةٍ عَالِيَةٍ سَامِيَةٍ لَا انْقِطَاعَ لِذَوَامِهَا ، وَلَا نَقِيصَةَ فِي كَمَالِهَا ، وَلَا مَزِيدَ إِلَّا فِي قُدْرَتِكَ عَلَيْهَا ، وَتَزِيدَهُ بَعِيدَ ذِلَّتِكَ مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ ، وَأَقْدِرُ عَلَيْهِ ، وَأَوْسَعُ لَهُ ، وَتُوَعِّتِي ذَلِكَ حَتَّى ازْدَادَ فِي الْأَيِّمَانِ بِهِ بَصِيرَةً ، وَفِي مَحَبَّتِهِ ثَبَاتًا وَحُجَّةً ، وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ ، الْمُتَتَجِبِينَ الْأَبْرَارِ ، وَعَلَى جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَحَمَلِهِ عَرْشِكَ أَجْمَعِينَ ، وَعَلَى جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصِيبُحْتُ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ، قَدْ زَلَّ مَضِرَعِي وَأَنْقَطَعَ مَسْأَلَتِي ، وَذَلَّ نَاصِرِي ، وَأَسْلَمَنِي أَهْلِي وَوُلْدِي بَعْدَ قِيَامِ حُجَّتِكَ ، وَظُهُورِ بَرَاهِينِكَ عِنْدِي ، وَوُضُوحِ دَلَائِلِكَ .

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ أَكْمَدَى الطَّلَبَ ، وَأَعْيَتِ الْحِيلَ إِلَّا عِنْدَكَ ، وَأَنْغَلَقَتِ الطُّرُقُ وَضَاقَتِ الْيَمَاهُ إِلَّا إِلَيْكَ ، وَدَرَسَتِ الْأَمَالُ وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ ، وَكُذِّبَ الظَّنُّ وَأُخْلِفَتِ الْعِدَاهُ إِلَّا

عِدَّتْكَ .

اللَّهُمَّ إِنَّ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لِفَضْلِكَ مُتْرَعَةٌ ، وَأَبْوَابُ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَةٌ وَالْأَسْبَابُ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مُبَاحَةٌ ، وَأَنْتَ لِدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ الْأَعْيَابِ ، وَالصَّارِحِ إِلَيْكَ وَلِيِّ الْأَعْيَانِ ، وَالْقَاصِدِ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ ، وَإِنَّ مَوْعِدَكَ عَرِضٌ عَنْ مَنَعِ الْبَاطِلِينَ ، وَمَنْدُوحَةٌ عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ ، وَدَرَكٌ مِنْ حَبْلِ الْمَوَازِينِ [حَبْلِ الْمَوَازِينِ] ، وَالرَّاحِلِ إِلَيْكَ يَا رَبِّ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ مِنْكَ ، وَأَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ السَّيِّئَةُ دُونَكَ وَمَا أُبْرئُ نَفْسِي مِنْهَا ، وَلَا أَرْفَعُ قَدْرِي عَنْهَا ، إِنَّي لِنَفْسِي يَا سَيِّدِي لَطْلُومٌ ، وَبِقَدْرِي لَجْهُولٌ إِلَّا أَنْ تَرْحَمَنِي ، وَتَعُودَ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ ، وَتَدْرَأَ عِقَابَكَ عَنِّي ، وَتَرْحَمَنِي ، وَتَلْحَظَنِي بِالْعَيْنِ الَّتِي أَنْصَدْتَنِي بِهَا مِنْ حَيْرَةِ الشَّكِّ ، وَرَفَعْتَنِي مِنْ هَوَاهُ الضَّلَالَةِ ، وَأَنْعَشْتَنِي مِنْ مِيتَةِ الْجَهْلِ وَهَيَّدْتَنِي بِهَا مِنَ الْأَنْجِحِ [الْأَنْجِحِ] الْحَائِزِ .

اللَّهُمَّ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادِهِ وَإِخْلَاصُ نِيَّتِهِ ، وَقَدْ دَعَوْتُكَ بِعَزْمِ إِرَادَتِي وَإِخْلَاصِ طَوْبَتِي وَصَادِقِ نِيَّتِي ، فَهَا أَنَا ذَا مَسْكِينِكَ ، بَائِسِكَ ، أَسِيرِكَ ، فَقِيرِكَ ، سَائِلِكَ ، مُنِيخُ بِنَائِكَ ، قَارِعُ بَابِ رَجَائِكَ ، وَأَنْتَ آتِسُ الْأَنْسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ ، وَأَحْرَى بِكَفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَيْكَ ، وَأَوْلَى بِنَصْرِ الْوَاتِقِ بِسُكِّكَ ، وَأَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُتَقَطِّعِ إِلَيْكَ ، سِرِّي لَكَ مَكْشُوفٌ ، وَأَنَا إِلَيْكَ مَلْهُوفٌ ، وَأَنَا عَاجِزٌ وَأَنْتَ قَدِيرٌ ، وَأَنَا صَغِيرٌ وَأَنْتَ كَبِيرٌ ، وَأَنَا ضَعِيفٌ وَأَنْتَ قَوِيٌّ ، وَأَنَا فَقِيرٌ وَأَنْتَ غَنِيٌّ ، إِذَا أَوْحَشْتَنِي الْغُرْبَةَ آتَسَيْتَنِي ذِكْرَكَ ، وَإِذَا صَبَبْتَ عَلَيَّ الْأُمُورَ اسْتَجَزْتُ بِكَ ، وَإِذَا تَلَاَحَكْتَ عَلَيَّ الشَّدَائِدُ أَمَلْتُكَ ، وَأَيْنَ يَذْهَبُ بِي عَنْكَ ، وَأَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ وَرِيدِي ، وَأَخْصَنُ مِنْ عَدِيدِي ، وَأَوْحِيدُ مِنْ مَكَانِي ، وَأَصِحُّ فِي مَعْقُولِي ، وَأَزْمَةُ الْأُمُورِ كُلِّهَا بِيَدِكَ ، صَادِرَةٌ عَنْ قَضَائِكَ ، مُدْعَنَةٌ بِالْخُضُوعِ لِقُدْرَتِكَ ، فَفَيْرَةٌ إِلَى عَفْوِكَ ، ذَاتُ فَاقِهِ إِلَى قَارِبٍ مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَقَدْ مَسَّنِي الْفَقْرُ ، وَنَالَني الضَّرُّ ، وَشَمَلْتَنِي الْخِصَاصَةُ ، وَعَزَّتْنِي

الْحَاجَهُ ، وَتَوَسَّمتُ بِالذُّلِّهِ ، وَعَلَبْتَنِي الْمَسْكَنَةُ ، وَحَقَّتْ عَلَيَّ الْكَلِمَةُ وَأَحَاطَتْ بِي الْخَطِيئَةُ ، وَهَذَا الْوَقْتُ الَّذِي وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ فِيهِ
الْأَجَابَةَ ، فَاْمَسِيحَ مَا بِي بِيْمِينِكَ الشَّافِيهِ ، وَانْظُرْ إِلَيَّ بِعَيْنِكَ الرَّاحِمِهِ ، وَأَدْخِلْنِي فِي رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ ، وَأَقْبَلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، فَإِنَّكَ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَيَّ أَسِيرَ فَكَّرْتَهُ ، وَعَلَى ضَالِّ هِدْيَتِهِ ، وَعَلَى حَائِرِ آوِيَتِهِ ، وَعَلَى ضَعِيفِ قُوَّتِهِ ، وَعَلَى
خَائِفِ آمَنَتِهِ .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْ ، وَابْتَلَيْتَنِي فَلَمْ أَصْبِرْ ، فَلَمْ يُوجِبْ عَجْزِي عَنْ شُكْرِكَ مَنْعَ الْمَيُوءِ مَلٍ مِنْ فَضْلِكَ ، وَأَوْجِبْ
عَجْزِي عَنْ الصَّبْرِ عَلَيَّ بِبَلَاءِكَ كَشَفَ ضُرِّكَ ، وَإِنْزَالَ رَحْمَتِكَ ، فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلَاءِهِ صَبْرِي فَعَاقَانِي ، وَعِنْدَ نِعْمَائِهِ شُكْرِي
فَاعْطَانِي ، أَسْأَلُكَ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِكَ ، وَالْأَيْزَاعَ لِشُكْرِكَ وَالْإِعْتِدَادَ بِنِعْمَائِكَ ، فِي أَغْفَى الْعَافِيهِ ، وَأَسْبَغِ النُّعْمَةَ ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ لَا تُخْلِنِي مِنْ يَدِكَ ، وَلَا تُتْرِكْنِي لِقَاءِ عَدُوِّكَ وَلَا لِعِدْوِي ، وَلَا تُوحِشْنِي مِنْ لَطَائِفِكَ الْخَفِيَّةِ ، وَكَفَايَتِكَ الْجَمِيلَةِ ، وَإِنْ
شَرَدْتُ عَنْكَ فَارُدُّدْنِي إِلَيْكَ ، وَإِنْ فَسَدْتُ عَلَيْكَ فَأَصْلِحْنِي لَكَ فَإِنَّكَ تَرُدُّ الشَّارِدَ ، وَتُصْلِحُ الْفَاسِدَ ، وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ اللَّائِيْدِ بِعَفْوِكَ ، الْمُسْتَجِيرِ بِعِزِّ جَلَالِكَ ، قَدْ رَأَى أَعْلَامَ قُدْرَتِكَ ، فَأَرِهَ آثَارَ رَحْمَتِكَ ، فَإِنَّكَ تُبْدِي
الْخَلْقَ ثُمَّ تُعِيدُهُ ، وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْكَ ، وَلَكَ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .

اللَّهُمَّ فَتَوَلَّنِي وَلَا يَهْ تُغْنِنِي بِهَا عَنْ سِوَاهَا ، وَأَعْطِنِي عَطِيَّتَهُ لَا أَحْتَاْجُ إِلَى غَيْرِكَ مَعَهَا ، فَإِنَّهَا لَيْسَتْ بِبِيْدِعٍ مِنْ وَلَايَتِكَ ، وَلَا بِبُنْكَرٍ مِنْ
عَطِيَّتِكَ ، وَلَا بِأَوْلَى مِنْ كِفَايَتِكَ ، أَدْفَعِ الصَّرْعَةَ ، وَانْعَشِ السَّقَطَةَ ، وَتَجَاوِزْ عَنِ الزَّلَّةِ ، وَأَقْبَلِ التَّوْبَةَ ، وَارْحَمْ الْهَفْوَةَ ، وَأَنْجِ مِنَ
الْوَرْطَةِ ، وَأَقِلِ الْعَثْرَةَ ، يَا مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ ، وَغِيَاثَ الْكُرْبَةِ ، وَوَلِيَّ النِّقْمَةِ [النُّعْمَةِ] ،

وَصَاحِبِي فِي الشُّدَّةِ ، وَرَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، أَنْتَ رَحْمَانِي ، إِلَى مَنْ تَكَلَّمْتَنِي ؟ إِلَى بَعِيدٍ يَنْجِهْنِي ؟ أَوْ عَدُوٍّ يَمْلِكُ أَمْرِي ؟ وَإِنْ لَمْ تَكُ عَلَيَّ سَاحِطًا فَمَا أُبَالِي ، غَيْرَ أَنَّ عَفْوَكَ لَا يَضِيقُ عَنِّي وَرِضَاكَ يَنْفَعُنِي ، وَكَنْفَكَ يَسِيءُنِي ، وَيَدُوكَ الْبَاسِطَةَ تَدْفَعُ عَنِّي ، فَخُذْ بِيَدِي مِنْ دَحْضِ الذُّلِّهِ [الزَّلَّةِ] [الْمَزَلَّةِ] فَقَدْ كَبُوتُ ، فَتَبَتَّنِي عَلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ ، وَاهْدِنِي وَإِلَّا غَوَيْتُ ، يَا هَادِيَ الطَّرِيقِ يَا فَارِجَ الْمُضْطَرِّقِ ، يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ ، يَا جَارِي اللَّصِيقِ ، يَا رُكْنِي الْوَثِيقَ ، يَا كَنْزِي الْعَتِيقَ احْلُلْ عَنِّي الْمُضْطَرِّقَ ، وَاكْفِنِي شَرَّ مَا أُطِيقُ وَمَا لَا- أُطِيقُ ، يَا أَهْلَ التَّقْوَى ، وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ ، وَذَا الْعِزِّ وَالْقُدْرَةِ ، وَالْأَلَاءِ وَالْعِظْمَةِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ ، وَأَكْرَمَ النَّاطِرِينَ ، وَرَبَّ الْعَالَمِينَ ، لَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي ، وَلَا تُخَيِّبْ دُعَائِي ، وَلَا تُجْهِدْ بِلَائِي ، وَلَا تُسَيِّئْ قَضَائِي ، وَلَا تَجْعَلِ النَّارَ مَأْوَايَ ، وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ مَثْوَايَ ، وَأَعْطِنِي مِنَ الدُّنْيَا سُوءًا لِي وَمُنَايَ ، وَبَلِّغْنِي مِنَ الْآخِرَةِ أَمَلِي وَرِضَايَ ، وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ، وَأَنْتَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ . «

دعای دوم

٢ دعاء دوم (١): « حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ ، حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي ، حَسْبِيَ اللَّهُ الْعَلِيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، حَسْبِيَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ حَسْبِي ، حَسْبِيَ حَسْبِي حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ .

اللَّهُمَّ احْرُسْ نَبِيَّ بَعِيَّتِكَ الَّتِي لَا- تَنَامُ ، وَاكْفِنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا- يُرَامُ ، وَاحْفَظْنِي بِعِزِّكَ ، وَاكْفِنِي شَرَّهُ بِقُدْرَتِكَ ، وَمِنْ عَلَيَّ بِنَصْرِكَ وَإِلَّا هَلَكْتُ وَأَنْتَ رَبِّي .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَجَلٌ وَأَخِيرٌ مِمَّا أَحَافُ وَأَحْذَرُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ ، وَأَسْتَعِينُكَ عَلَيْهِ ، وَأَسْتَكْفِيكَ

إِيَّاهُ ، يَا كَافِيَ مُوسَى فِرْعَوْنَ ، وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْأَعْرَابِ ، الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، أَوْلِيكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ، لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَعْسِرُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سِدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سِدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ » بعد از آن این دعا است (۱) « بِاللَّهِ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِاللَّهِ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِالرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَتَقَرَّبُ .

اللَّهُمَّ لَيْسَ لِي صِيْعُ مَوْتَةٍ ، وَسَيْهْلٌ لِي حُزُونَتُهُ ، وَوَجْهٌ سَمِعَهُ وَبَصَرَهُ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ إِلَيَّ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ ، وَأَذْهَبْ عَنِّي غَيْظَهُ وَبَأْسَهُ وَمَكْرَهُ وَجُنُودَهُ وَأَحْزَابَهُ ، وَأَنْصِرْ زُنِي عَلَيْهِ بِحَقِّ كُلِّ مَلَكٍ سَاطِعٍ فِي رِيَاضِ قُدْسِكَ ، وَفَضَاءِ نُورِكَ ، وَشَرِبَ مِنْ حَيَوَانِ مَائِكَ ، وَأَنْقِذْنِي بِنَصِيرِكَ الْعِيَامِ الْمُحِيطِ ، جَبْرِيْلُ عَنْ يَمِينِي ، وَمِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي ، وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَمَامِي ، وَاللَّهُ وَوَلِيِّي وَحَافِظِي وَنَاصِرِي وَأَمِيَانِي ، فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ، أَسْتَتِرُتُ وَاحْتَجَبْتُ وَأَمْتَنَعْتُ وَتَعَزَّزْتُ بِكَلِمَةِ اللَّهِ الْوَحِيدِ الْإِلَهِيِّ الْأَعَزِّ الْأَعْلِيِّ ، الَّتِي مَنْ امْتَنَعَ بِهَا كَانَ مَحْفُوظًا ، إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصِّدِّيقَ الْحَقِيْقَ ربيع می گوید دعا را در پوستی نوشته ، در حمایل شمشیرم گذاردم ، قسم به خدا بعد از آن از منصور نترسیدم (هیبت او را مرا نگرفت .

دعای سوم

۳ دعائی است (۲) که با انا انزلناه خوانده است ، در کتابی کهنه که مهج از آن نقل کرده ، حضرت فرموده باشند ، وارد شدم بر ابی جعفر (منصور) و قصد

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۲۸۱ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۲۸۱/۲۸۲ .

کشتن مرا داشت ، انا انزلناه را خواندم ، سپس ۷ بار گفتم « يا الله يا الله اِنِّي اَتَشْفَعُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ اَنْ تُقَلِّبَهُ لِي » هر کس بمانند این گرفتار شد همانکار را انجام دهد ، و گر نبود که ما آن را (انا انزلناه ظاهراً و دعای بعد از آن) می خوانیم و شیعیان خود را امر به خواندن آن می کنیم هرآینه مردم آنان را می ربوندند لکن این (سوره انا انزلناه) و الله برای آنان پناهگاهی است .

دعای چهارم

۴ دعاهائی است که از حضرت نقل شده ، در بار چهارم که منصور ، ابراهیم بن جبلة را به مدینه فرستاد که حضرت را به کوفه بیاورد (۱) چون خبر به حضرت در مدینه رسید این دعا را خواند « اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقْتِيْ فِيْ كُلِّ كَرْبٍ (كَرْبِهِ خ ل) وَرَجَائِيْ فِيْ كُلِّ شِدَّةٍ ، وَاتِّكَالِيْ فِيْ كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِيْ عَلَيْكَ تِقَةٌ ، وَبِكَ عُدَّةٌ ، فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ فِيْهِ الْقَوِيُّ وَتَقِلُّ فِيْهِ الْحَيْلَةُ ، وَتَعْيِيْ فِيْهِ الْاُمُوْر ، وَيَخْذُلُ فِيْهِ الْقَرِيْبُ ، وَيَشْتَمُ فِيْهِ الْعَدُوُّ ، وَاَنْزَلْتَهُ بِكَ وَشَكَوْتُهُ ، اِلَيْكَ رَاغِبًا فِيْهِ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ ، فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ ، فَاَنْتَ وِلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ ، وَمُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ ، لَكَ الْحَمْدُ كَثِيْرًا وَلَكَ الْمَنْ فَاضِلًا » تا اینجا دعای متفاوتی مختصر در کتاب اختیار (۲) ابن باقی از ریان بن الصلت از امام رضا علیه السلام ذکر شده ، که ریان می گوید در هیچ سختی به این دعا دعا نکردم مگر آنکه خداوند فرج برایم کرد و در این دعاء این فقرات اضافه شده « وَبِنِعْمَتِكَ تَتَمُّ الصَّالِحَاتُ ، يَا مَعْرُوْفًا بِالْمَعْرُوْفِ ، يَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوْفِ مَوْصُوْفٌ ، اَتَى مِنْ مَعْرُوْفِكَ مَعْرُوْفًا تُغْنِيْنِيْ بِهِ عَنِ مَعْرُوْفٍ مِنْ سِوَاكَ ، بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ » چون

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۲۸۴ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۰۲ .

خواست (۱) سوار بر مرکب شود می فرمود: «اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ، وَبِكَ أَسْتَجِجُ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَوَجَّهُ، اللَّهُمَّ ذَلِّ لِي حُزُونَتَهُ، وَكُلَّ حُزُونَةٍ، وَسَيِّئِهِ لِي صُعُوبَتَهُ وَكُلَّ صُعُوبَةٍ، وَارْزُقْنِي مِنَ الْخَيْرِ فَوْقَ مَا أَرْجُو وَاصْرِفْ عَنِّي مِنَ الشَّرِّ فَوْقَ مَا أَخِذَرُ، فَإِنَّكَ تَمَحُّو مَا تَشَاءُ وَتَثْبُتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ» چون داخل کوفه شدیم، پیاده شد، دو رکعت نماز خوانده، سپس دست خود را سوی آسمان بالا برد و گفت: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقَلَّتْ، وَالرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَأَتْ، وَالشَّيَاطِينَ وَمَا أَضَلَّتْ، وَالْمَلَائِكَةَ وَمَا عَمَلَتْ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّئِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي خَيْرَ هَذِهِ الْبُلْدَةِ، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا قَدِمْتُ لَهُ، وَأَنْ تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّهَا وَشَرَّ مَا فِيهَا وَشَرَّ أَهْلِهَا وَشَرَّ مَا قَدِمْتُ لَهُ.»

ربیع می گوید چون حضرت به منصور رسید، داخل شده به منصور خبر قدوم حضرت و ابراهیم را دادم، مسیب بن زهیر ضبی را فرا خوانده، شمشیری به او داد و گفت وقتی که جعفر بن محمد علیه السلام وارد شد و با حضرت مخاطبه کردم (سخن گفتم) و به سوی تو اشاره کردم، گردن حضرت را بزن و اجازه نخواه... حضرت مجامع (اطراف) پرده را گرفته این دعا را خواند «يا الله جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَاللَّهُ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ تَوَلَّيْنِي فِي هَذِهِ الْفِدَاءِ، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ بِشَيْءٍ لَا طَاقَةَ لِي بِهِ» سپس بر منصور وارد شد، و لبهای خود را به چیزی حرکت داد که نفهمیدم چه گفت، منصور همانند آتشی که بر او آب بریزند خاموش شد، تا آنجا که حضرت را با غالیه بدست خود معطر ساخته، و ۴۰۰۰ درهم به حضرت داده بر مرکب

خود حضرت را سوار نمود، دعائی حضرت خواندند، بعداً دعای حال ورود را از حضرت می پرسد، و به وی یاد می دهند، دعائی است که در شبی از شبهای درگیری بین حضرت رسول صلی الله علیه و آله با یهود و قبیله فزاره و غطفان که سخت ترین روزها بر حضرت بوده و حضرت امیر علیه السلام در این شب از مسلمین به تنهائی نگهبانی می کرد، جبرئیل از سوی خداوند برای آن حضرت هدیه آورد «اللَّهُمَّ احْرُسِينَا بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَاکْفُنَا بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَأَعِزَّنَا (أَعِدْنَا خ ل) بِسُلْطَانِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ، وَارْحَمْنَا بِقُدْرَتِكَ عَلَيْنَا، وَلَا تُهْلِكْنَا، فَأَنْتَ الرَّجَاءُ، رَبُّ كَمٍ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي، وَكَمْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي بِهَا قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي، فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرَمْنِي، وَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي، يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَنْقُضِي أَبَدًا، وَيَا ذَا النِّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصِي عَدَدًا، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، وَأَذْرَأُ بِحُكْمِكَ فِي نُحُورِ الْأَعْدَاءِ وَالْجَبَّارِينَ، اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى دِينِي بِعُدَّتِي وَعَلَى آخِرَتِي بِتَقْوَايَ، وَاحْفَظْنِي فِيمَا غَبْتُ عَنْهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِيمَا حَضَرْتُهُ، يَا مَنْ لَا تَنْقُضُهُ الْمَغْفِرَةُ، وَلَا تَضُرُّهُ الْمَعْصِيَةُ، أَسْأَلُكَ فَرْجًا عَاجِلًا، وَصَبْرًا جَمِيلًا، وَرِزْقًا وَسِعًا وَالْعَافِيَةَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ، وَالشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ» ربيع می گوید به خدا قسم سه بار منصور مرا فرا خوانده به قصد کشتن، با خواندن این کلمات خداوند بین او و بین قتل حائل می شد، یکی از راویان می گوید: عباس بن عبدالعظیم (راوی دیگر) هیچ شبی از دکان خودم برنگشتم مگر آنکه به این کلمات دعاء می کردم، شبی فراموشم شد، در بین خواب بیدار شدم، و یادم آمد دعاء را نخوانده ام، در همانجا دکانم را با این کلمات تعویذ نموده و از همانجا دستم را می گرداندم، روز بعد صبح زود رفتم، در دکانم مردی را دیدم که

دکان بر او بسته بود ، پرسیدم چه می کنی ؟ گفت برای دزدی وارد دکان شدم ، هر بار خواستم بیرون روم با روئی آهنین بین من و بیرون شدنم حائل می شد .

دعای پنجم

۵ دعائی است (۱) که دربار پنجم ، منصور دستور احضار حضرت را در بغداد با اهانت به همان حالی که حضرت بوده می دهد ، در اواخر شب محمد پسر ربیع حاجب که از همه پسرانش سخت دل تر و بی باک تر بوده ، به دستور پدر با نردبان از دیوار خانه بالا-رفته و حضرت را پا و سر برهنه پیاده با عمری بیش از ۷۰ (۲) سال بیرون می آورد ، در بین راه از ضعف حضرت به رحم می آید ، و حضرت را سوار می کند ، ربیع چشمش به حضرت افتاده گریه می کند ، دو رکعت نماز حضرت می خواند ، بعد از آن دعائی می خواند که ربیع نمی فهمد ، چون در صحن ایوان (قبه خضراء که حمراء یعنی سرخ خوانده می شد) رسید ، ایستاد ، لبهای خود را حرکت داده که ربیع ندانست حضرت چه گفته آن جناب را وارد بر منصور می کند ، با عتاب و خطاب اهانت آمیز آن سرور مواجه می شود ، و سه بار شمشیر را از غلاف هر بار مقداری بیش از بار قبل از آن بیرون آورد ، خطاب به حضرت ، و آن حضرت را در انکار اتهاماتی که برای قیام بر علیه منصور به حضرت وارد آورده اند تصدیق می کند ، ریش حضرت را با غالیه ، ربیع به دستور منصور معطر کرد ، و بر مرکب خوبی حضرت را سوار ، ۱۰ هزار درهم به حضرت می دهد و دستور مشایعت را تا منزل آن حضرت به ربیع می دهد . . . تا که ربیع از حضرت دعاها را می خواهد ، دعاء اول دعاء کرب

۱- (۱) بحار الأنوار ۲۸۸/۹۴/۲۹۲ .

۲- (۲) این نظر پسر ربیع است والا عمر حضرت به ۷۰ سال نرسید .

و سختیها هست ، بر هیچکس قبل از امروز دعاء نکردم ، و دعاء دیگر که لبها را بخواندنش حرکت دادم دعاء رسول الله صلی الله علیه و آله روز جنگ احزاب است که پیغمبر صلی الله علیه و آله به این دعاء دعاء می کرد و حضرت امیر علیه السلام هر گاه کاری حضرت را (محزون) می کرد می خواند . « اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بَعِينِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَ اَكْفُنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ ، وَ اغْفِرْ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ ، رَبِّ لَا أَهْلِكُ وَأَنْتَ الرَّجَاءُ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعَزُّ وَأَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ ، بِاللَّهِ اسْتَفْتِحُ ، وَ بِاللَّهِ اسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَتَوَجَّهُ ، يَا كَافِيَ إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ ، وَ مُوسَى فِرْعَوْنَ ، اكْفِنِي مِمَّا أَنَا فِيهِ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ ، حَسْبِيَ الْمَانِعُ مِنَ الْمَمْنُوعِينَ ، حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي مُذُ قَطُّ حَسْبِي ، اللَّهُ إِلَّا إِلَهُهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ » سپس فرمود : اگر ترس از منصور نبود این مال (۱۰ هزار درهم که منصور به حضرت داد) بتو (ربیع) می دادم ، ولی زمینی در مدینه دارم که ۱۰ هزار درهم خواستی به تو نفروختم ، آن را به تو بخشیدم .

و در روایتی (۱) دیگر از کتاب روضه از ربیع صاحب منصور دعای دیگری شبیه به همین دعا از امام صادق علیه السلام نقل شده (برای نجات از شر منصور) و دعاء فرج خوانده شود « اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بَعِينِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَ اَكْفُنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ ، وَ اِرْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ ، وَلَا أَهْلِكُ وَأَنْتَ رَجَائِي ، فَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لَكَ بِهَا شُكْرِي ، وَ كَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي قَلَّ لَكَ بِهَا صَبْرِي ، فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي ، وَ يَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي ، وَ يَا مَنْ رَأَى عَلَى الْخَطَايَا فَلَمْ يَفْضَحْنِي ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى دِينِي

بِالدُّنْيَا وَعَلَى الْآخِرَةِ بِالتَّقْوَى ، وَاحْفَظْنِي فِيَمَا غِبْتُ عَنْهُ ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِيَمَا حَضَرَ رَتَّهُ ، يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ ، وَلَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ ، هَبْ لِي مَا لَا يَنْقُصُكَ ، وَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ ، إِنَّكَ رَبُّ وَهَّابٌ ، أَسْأَلُكَ فَرْجًا قَرِيبًا ، وَصَبْرًا جَمِيلًا ، وَرِزْقًا وَاسِعًا ، وَالْعَافِيَةَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ وَشُكْرَ الْعَافِيَةِ .

در کتاب کشف الغمه (۱) از کتاب محمد بن طلحه در جریان سفر حج منصور که در سال ۱۴۷ مدینه آمد ، و سه بار دستور احضار حضرت را داد ، در حالی که قصد کشتن آن سرور را داشت . . . دعای آن جناب را این گونه آورده « اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَاعْفِرْ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ وَلَا أَهْلِكَ وَأَنْتَ رَجَائِي ، اللَّهُمَّ أَنْتَ أَكْبَرُ وَأَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَأُخْذَرُ ، اللَّهُمَّ بِكَ ادْفَعْ فِي نَحْرِهِ وَاسْتَعِذْ بِكَ مِنْ شَرِّهِ . »

دعای ششم

۶ دعائی (۲) است در مورد بار ششم که منصور حضرت را از مدینه احضار کرد ، و بار دوم به سمت بغداد بود ، ذکر شده ، مردی از بنی مخزوم از قریش مدینه از حضرت به منصور سعایت کرد ، که جعفر بن محمد علیه السلام معلی بن خنیس مولی خود را برای جمع آوری اموال از شیعیان فرستاده و به محمد بن عبدالله کمک مالی می کرده (و این داستان بعد از قتل محمد و ابراهیم فرزندان عبدالله بن حسن فرزند زاده حسن بن علی علیه السلام بود والی مدینه عموی منصور ، داود ، نامه منصور را که دستور فرستادن حضرت را به سوی منصور داشت نزد حضرت فرستاد ، و از آن بزرگوار خواست که از فردای آن روز حرکت را به

۱- (۱) بحار الأنوار ۲۲۳/۹۵/۲۲۴ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۲۹۴/۹۴/۲۹۵ .

سوی منصور تأخیر نیندازد .

راوی روایت صفوان جمال می گوید (آن روزها در مدینه بوده) حضرت به من دستور آماده کردن راحله را داد ، که روز بعد به عراق رهسپار شویم ، و همان هنگام به سمت مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله رهسپار ، و من با حضرت بودم ، بین وقت نماز ظهر و عصر بود ، چند رکعت نماز خوانده دستها را بالا برده ، این دعاء را از حضرت حفظ کردم « يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ اِيْتِدَاءٌ وَلَا اِنْتِهَاءٌ ، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ اَمِيدٌ وَلَا نِهَائِيَّةٌ ، وَلَا مِيْقَاتٌ وَلَا غَايَةٌ ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ ، وَالْبَطْشِ الشَّدِيدِ ، يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اللُّغَاتُ ، وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتُ ، يَا مَنْ قَامَتْ بِجَبْرُوتِهِ الْاَرْضُ وَالسَّمَاوَاتُ ، يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ ، يَا وَاَسِعَ الْمَغْفِرَةِ ، يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاخْرُشِيْنِي فِي سَفَرِي وَمَقَامِي وَفِي حَرَكَتِي وَاِنْتِقَالِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَاکْنُفْنِي بِرُكْبَتِكَ الَّتِي لَا يُضَامُ اللّٰهُمَّ اِنِّي اَتُوْجُهْ فِي سَفَرِي هَيْدَا بِلَا تَقِهْ مِنْي لِغَيْرِكَ ، وَلَا رَجَاءٍ يَأُوِي بِي اِلَّا اِلَيْكَ ، وَلَا قُوَّةَ لِي اَتَكِلُ عَلَيْهَا ، وَلَا حِيَلَةَ اَلْحِجَا اِلَيْهَا اِلَّا اِيْتِعَاءَ فَضْلِكَ ، وَالتَّيْمَانَ عَافِيَتِكَ ، وَطَلَبَ فَضْلِكَ وَاجْرَائِكَ لِي عَلَيَّ اَفْضَلِ عَوَائِدِكَ عِنْدِي ، اللّٰهُمَّ وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِي فِي سَفَرِي هَيْدَا مِمَّا اُحِبُّ وَاُكْرَهُ ، فَمَهْمًا اَوْفَعْتَ عَلَيْهِ قَدْرَكَ ، فَمَحْمُوْدٌ فِيهِ بِلاؤُكَ ، مُتَّصِحٌّ فِيهِ قِصَاوَةُكَ ، وَاَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثَبِّتُ ، وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتَابِ .

اللّٰهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّي فِيهِ مَقَادِيْرَ كُلِّ بَلَاءٍ ، وَمَقْضِيَّ كُلِّ لَأْوَاءٍ وَابْسِطْ عَلَيَّ كَنَفًا مِنْ رَحْمَتِكَ ، وُلُطْفًا مِنْ عَفْوِكَ ، وَتَمَامًا مِنْ نِعْمَتِكَ ، حَتَّى تَحْفَظْنِي فِيهِ بِاَحْسَنِ مَا حَفِظْتَ بِهِ غَائِبًا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ، وَخَلَقْتَهُ فِي سِتْرِ كُلِّ عَوْرَةٍ ، وَكِفَايَةَ كُلِّ مَضْرَرَةٍ وَصَرَفِ كُلِّ مَحْدُوْرٍ ، وَهَبْ لِي فِيهِ اٰمَنًا وَاِيْمَانًا وَعَافِيَةً وَيُسْرًا وَصَبْرًا وَشُكْرًا ، وَارْجِعْنِي فِيهِ سَالِمًا اِلَى سَالِمِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ » تا آنجا که شخص مخزومی را منصور حاضر کرد ،

و حضرت او را قسمی خاص دادند ، قسم تمام نشده که ساعی مرد ، و این امر منصور را ترسانده ، اندامش به لرزه افتاد ، و حضرت را مخیر بین ماندن با اکرام نزد خود ، یا رفتن به سوی حرم جدش (مدینه) کرد .

دعای هفتم

۷ دعائی (۱) است که بار هفتم چون منصور حضرت را احضار کرده ، قسم خورده کار حضرت را تمام ، کرده قبل از شام از آن بزرگوار فارغ شود ، خوانده اند ، روایت را محمد بن عبدالله اسکندری که از ندیمان و خواص و صاحب سر منصور بوده ، نقل می کند ، که منصور شمشیر داری را خواست ، و به او گفت ، چون ابو عبدالله صادق علیه السلام را حاضر کرده او را سرگرم سخن نموده ، و عرقچین را از سرم برداشتم ، این نشانه باشد که گردن حضرت را بزن . راوی می گوید در آن وقت حضرت را حاضر کرده ، در خانه به حضرت پیوستم ، لبهای خود را حرکت می داد ، ندانستم چه می خواند ، قصر را دیدم موج می زند ، گویا کشتی است در بین لجه های دریا ، منصور را دیدم با پای و سر برهنه پیشاپیش حضرت راه می رود ، دندانهای وی به هم خورده اندامش می لرزد ، گاهی رنگش سرخ گاهی زرد می شود ، بازوی حضرت را گرفته بر تخت سلطنت خود نشاند ، مانند بنده پیش روی ارباب خود نشست ، تا آنجا که حضرت زود از نزد وی بیرون رفتند ، منصور لحاف خواست ، و خوابید ، نصف شب از خواب بیدار شد ، من بالای سرش نشسته بودم خوشحال شد ، و از من خواست که نمازهای خود را قضاء کند بیرون بروم ، نماز را قضاء کرده و گفت چون امام را حاضر کرده و آن تصمیم بد را درباره اش گرفتم ، ازدهائی دیدم که تمام خانه و قصر را با دم

خود در بر گرفته ، لب بالای خود را در اعلی و در پایین لب پایین را نهاده ، به زبانی تیز گویا عربی روشن ، به من گفت ، ای منصور ، خداوند مرا سوی تو فرستاده و امر فرموده که اگر درباره امام پدیده ای آوری تو و هر که در خانه است همه را بلعم ... سپس می گوید بعد از چند روز با اجازه منصور به زیارت حضرت رفته ، سلام کردم ، به حق جدش محمد رسول الله صلی الله علیه و آله از آن حضرت درخواست کردم که آن دعائی را که وقت وارد شدن بر منصور خواند به من بیاموزد ، حضرت به من فرمود ، این دعا حرزی است دارای جلال ، دعائی بزرگ است از پدران کریمم حفظ کرده ام ، و او حرزی است که از کتاب خدای عزوجل ، کتاب عزیزی که باطل (بیهوده) در او نه از جلو و از دنبال راه نداشته از نزد حکیم حمید نازل شده استخراج گردیده ، و این حرزی است جلیل و دعائی است بزرگ مبارک و مستجاب است .

راوی گوید : چون ابو مخلص عبدالله بن یحیی از بغداد برای پیغام خراسان نزد امیر ابی الحسن نصر بن احمد به بخارا آمد ، این حرز در دفتر او راقش از نقره با آب طلا نوشته بود ، او را به شیخ ابو الفضل محمد بن عبدالله بلعمی بخشید ، و گفت از با ارزش ترین هدیه ها و جلیل ترین بخششهاست ، هر که خداوند توفیق خواندش را به او صبح هر روز داد ، او را از جمیع بلاها حفظ کرده ، و از شر متمردين جن و انس و شیاطین ، سلطان جائر و درندگان و شر مرضها و آفات و دردها (مرضها) حفظ می کند ، و این مجرب است مگر آنکه برای خدا خالص نباشد (۱) .

« لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَدًا حَقًّا حَقًّا ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعْبُدًا وَرِقًا ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَطُّفًا وَرَفْقًا ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، أُعِيدُ نَفْسِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَذُرِّيَّتِي وَدُنْيَايَ وَجَمِيعَ مَنْ أَمْرُهُ يَعْنِينِي مِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ يُوءَدِينِي ، أُعِيدُ نَفْسِي وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي ، وَمَا أُغْلِقْتَ عَلَيْهِ أَبْوَابِي ، وَأَحَاطْتُ بِهِ جُدْرَانِي ، وَجَمِيعَ مَا أَتَقَلَّبُ فِيهِ مِنْ نِعَمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِحْسَانِهِ ، وَجَمِيعَ إِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، وَبِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الْكَامِلَةِ الْمُتَعَالِيَةِ الْمُتَيْفِهِ الشَّرِيفَةِ الشَّافِيَةِ الْكَرِيمَةِ الطَّيِّبَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْعَظِيمَةِ الْمُخْرُوجَةِ الْمَكُونَةِ الَّتِي لَا يَحْرَاقُهَا بَرْ وَلَا فَاجِرٌ ، وَبِأَمِّ الْكِتَابِ وَفَاتِحَتِهِ وَخَاتِمَتِهِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورِهِ شَرِيفِهِ ، وَآيَةِ كَرِيمِهِ مُحْكَمِهِ ، وَشِفَاءِ وَرَحْمِهِ ، وَعُودِهِ وَبَرَكَهِ ، وَبِالتَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، وَبِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ، وَبِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، وَبِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، وَبِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، وَبِالْأَلَاءِ اللَّهِ ، وَعَزَّةَ اللَّهِ ، وَقُدْرَةِ اللَّهِ ، وَجَلَالِ اللَّهِ ، وَقُوَّةِ اللَّهِ ، وَعَظْمَةِ اللَّهِ ، وَسُلْطَانِ اللَّهِ ، وَمَنْعَةِ اللَّهِ ، وَمَنْ اللَّهِ ، وَحِلْمِ اللَّهِ ، وَعَفْوِ اللَّهِ ، وَغُفْرَانِ اللَّهِ ، وَمَلَائِكَةِ اللَّهِ ، وَكُتُبِ اللَّهِ ، وَأَنْبِيَاءِ اللَّهِ ، وَرُسُلِ اللَّهِ ، وَمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَعِقَابِهِ ، وَسَيْخِطِ اللَّهِ وَنَكَالِهِ ، وَمِنْ نَقْمَتِهِ وَإِعْرَاضِهِ وَصِيدُوْدِهِ وَخِذْلَانِهِ ، وَمِنْ الْكُفْرِ وَالنَّفَاقِ وَالْحَيْرَةِ وَالشُّرْكِ وَالشُّكِّ فِي دِينِ اللَّهِ وَمِنْ شَرِّ يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنُّشُورِ ، وَالْمَوْقِفِ وَالْحَسْبَابِ ، وَمِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ ، وَمِنْ زَوَالِ النُّعْمَةِ ، وَحُلُولِ النُّقْمَةِ ، وَتَحَوُّلِ الْعَافِيَةِ ، وَمُوجِبَاتِ الْهَلَكَةِ ، وَمَوَاقِفِ الْخِزْيِ وَالْفَضِيحَةِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوَى مُرْدٍ ، وَقَرِينِ سَوْءٍ مُكْدٍ ، وَجَارٍ مُوْدٍ ، وَغَنَى مُطْغٍ وَفَقْرٍ مُنْسٍ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ ، وَصَيْلَةٍ لَا تَنْفَعُ ، وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ ، وَعَيْنٍ لَا تَدْمَعُ ، وَبَطْنٍ لَا

يَسْبُغُ ، وَمِنْ نَصَبٍ وَاجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ ، وَمِنْ مُزْدٍ إِلَى النَّارِ ، وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِي النَّفْسِ وَالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ ، وَعِنْدَ مُعَايِنِهِ مَلَكِ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامَ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ ، وَمِنْ شَرِّ فَسَادِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ، وَمِنْ شَرِّ فَسَادِ الْجِنَّ وَالْأَنْسِ وَالشَّيَاطِينِ ، وَمِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَأَتْبَاعِهِ ، وَمِنْ شَرِّ السَّلَاطِينِ وَأَتْبَاعِهِمْ ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُقْمٍ وَآفَةٍ ، وَعَمٍّ وَهَمٍّ ، وَفَاقِهِ وَعَيْدَمٍ ، وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ، وَمِنْ شَرِّ الْفُسَاقِ وَالْفَجَّارِ ، وَالذُّعَارِ وَالْحُسَادِ ، وَالْأَشْرَارِ وَالشَّرَاقِ وَاللُّصُوصِ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَجِزُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ ، وَأَخْتَرِسُ بِكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنَ الْحَرَقِ وَالْعَرَقِ وَالشَّرَقِ ، وَالنَّهْدَمِ وَالْحَسِيفِ وَالْمَسِيخِ وَالْحِجَارَةِ وَالصَّيْحَةِ ، وَالزَّلَازِلِ وَالْفِتَنِ وَالْعَيْنِ وَالصَّوَاعِقِ ، وَالْجُنُونِ وَالْجَذَامِ وَالْجَبْرَصِ وَالْأَمْراضِ وَالْأَفْئَاتِ وَالْمُصْطَبَاتِ وَالْعَاهَاتِ ، وَأَكُلِ السَّبْعِ وَمِيتَةِ السُّوءِ ، وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَايَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ، وَالْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ ، وَخَاصَّةً مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ بِهِ مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُغَطِّيَنِي مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوا ، وَأَنْ تُعِيدَنِي مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا ، وَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ .

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاعْتَصِمْتُ بِاللَّهِ ، وَاللَّجَأْتُ ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ، وَمَا شَاءَ اللَّهُ ، وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ، وَمَا النَّصِيرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ، وَمَا صَبْرِي إِلَّا بِاللَّهِ ، وَنِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ ، وَنِعْمَ الْمَوْلَى اللَّهُ ، وَنِعْمَ النَّصِيرُ اللَّهُ ، وَلَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا اللَّهُ ، وَلَا

يَصِيرُفُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ، وَإِنَّ الْأَئْمَرَ كُلَّهُ بِيَدِ اللَّهِ، وَأَسْتَكْفِي اللَّهُ بِاللَّهِ، وَأَسْتَعْنِي بِاللَّهِ، وَأَسْتَقْبِلُ
اللَّهِ، وَأَسْتَتَغِيثُ بِاللَّهِ، وَأَسْتَتَعَفَّرُ اللَّهَ، وَصَلَّى إِلَيَّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ، وَعَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ، وَعَلَى رُسُلِ اللَّهِ وَمَلَائِكَهَ اللَّهُ،
وَعَلَى الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ، وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ، كَتَبَ اللَّهُ
لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي، إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ، لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً، إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيّاً، وَاجْعَلْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيْرًا، إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ، وَاللَّهُ يَعِصَمُكُمْ مِنَ النَّاسِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ، كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ، قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً .

فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ، لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ،
وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيْرًا، وَقَرَّبْنَا نَجِيًّا، وَرَفَعْنَا مَكَانًا عَلِيًّا، سَيَجْعَلُ اللَّهُمَّ الرَّحْمَنُ وُدًّا،
وَأَلْفَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي، وَلِتُصْنَعَ عَلَيَّ عَيْنِي، إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ، فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ، فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ
تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ، وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ، وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا، لَا تَخَفْ، نَجَّوْتِ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ، لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْأَعْلَى، لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى، لَا تَخَافَا إِنْ نَبِيَّ مَعَكُمْ أَسْمِعْ وَأَرَى، لَا تَخَفْ... إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ، وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا
عَزِيْزًا، وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ، إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا، فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَلَقَّاهُمْ
نَضْرَةً وَسُرُورًا، وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا، وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ، يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ، وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ، رَبَّنَا أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا، وَجَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ، إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا

لَكُمْ ، فَاحْشَوْهُمْ فَرَّادَهُمْ إِيمَانًا ، وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسِهِمْ سُوءٌ ، رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ، وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ، رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ، إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ، إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ، رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا ، سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ، وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ ، وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا ، وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ، وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ، وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا ، وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ، إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ، فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَوْ مَنْ كَانَ مِثْنًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ ، هُوَ الَّذِي آتَيْكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ، وَاللَّفْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ، لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ، وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ ، إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ، سَيَسْأَلُكَ عَمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ لَكُمْ سُلْطَانًا ، فَلَا يَصْعَقُونَ إِيَّاكُمْ بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ ، عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ، رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ، إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ، مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذَةٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ، فَسَيَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ، وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ، إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ، حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الم ، اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، الم ، ذَلِكِ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ، الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ ، وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ ، اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ، وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ، وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ، فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ ، وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ ، فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى ، لَا انْفِصَامَ لَهَا ، وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ، شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ، قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ ، تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ ، وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ ، وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ ، وَتُنزِلُ مَنْ تَشَاءُ ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ ، وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ، وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَتَنْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ، رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا ، وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ، لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ ، غَزِيْرٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ ، حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ ، بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ، إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ، الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ ، لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ ، وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ، فَفَقَطِعْ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ ، رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ، يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ، وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ، فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ، إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ، ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ، يُعْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ، أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَعْمُرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ، اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ، وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعِيدٍ إِضْلَاحِهَا ، وَاذْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ، الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ، وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ، وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ، وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ، وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ، رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ، وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ، وَاعْفُزْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ، وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ، يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ، إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ، ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، وَالصَّافَاتِ صَفًا ، فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ، فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ، إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ، إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ، وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ، لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى ، وَيُقْسِدُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا ، وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ، إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ، يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ، إِنَّ اسْمِي تَطَعْتُمْ أَنْ تَتَّقُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاتَّقُوا ، لَا تَتَّقُوا إِلَّا بِسُلْطَانٍ ، فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبُّكُمْ تُكذَّبَانِ ، يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا ، أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ، يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ، إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ، وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ ، يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ، وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ، يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ، وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ، وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ، وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا

يُؤْءِمُّونَ بِالْأَخْرِهِ حِجَاباً مَسْتُوراً ، وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ ، وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ، وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَخِيدَهُ
وَلَوْ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ، أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ، وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ ، وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً ،
فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ، أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ ، وَجَعَلْنَا
مَنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمَنْ خَلْفَهُمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ، وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ، وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ، إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ، وَقَالَ الْمَلِكُ انْتَوْنِي بِهِ أَسَى تَخْلُصُهُ لِنَفْسِي ، فَلَمَّا
كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ، فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ،
إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبُّكُمْ ، مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ، قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ، هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَاتَى تُؤَفِّكُونَ ، ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ، هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ، رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ، رَبَّنَا أفرغ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَبَّتْ أقدَامُنَا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ، لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ، وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ،
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ، هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَهُوَ الْعَزِيزُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ، وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ، مَلِكِ النَّاسِ ، إِلَهِ النَّاسِ ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ، اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَ بِي شَرًّا ، أَوْ بِأَهْلِي شَرًّا ، أَوْ بِأَسَا أَوْ ضَرًّا ، فَاقْمَعْ رَأْسَهُ ، وَاصْرِفْ عَنِّي سُوءَهُ وَمَكْرُوهَهُ ، وَاعْقِدْ عَنِّي لِسَانَهُ ، وَاحْبِسْ كَيْدَهُ ، وَارْزُقْ عَنِّي إِرَادَتَهُ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الْكُفْرِ ، أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا (كَلَّمَا ظ) ذَكَرَكَ الذَّاكِرُونَ ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلِآبَائِنَا وَلِأُمَّهَاتِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَعْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ ، وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ ، إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ ، وَمُنزِلُ الْبَرَكَاتِ ، وَدَافِعُ السَّيِّئَاتِ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَعِيَالِي وَأَمَانَتِي وَجَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، فَإِنَّهُ لَا تَضِيْعُ صَنَائِعُكَ ، وَلَا تَضِيْعُ وَدَائِعُكَ ، وَلَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً ، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اَيْنَ عِبَارَتِ نِزِ اِضَافَه وَارِدِ شَدَه فَإِنِّي أَرْجُوكَ وَلَا أَرْجُو أَحَدًا سِوَاكَ ، فَإِنَّكَ اللَّهُ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَذْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَنَجِّنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

۸ از جمله دعاهاى بیست و سه گانه (۱) که از آن بزرگوار (امام

ششم علیه السلام) برای دفع شر منصور ذکر شده این دعاست «اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْخُمْسَةِ، وَرَبَّ الْخُمْسَةِ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْخُمْسَةِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُصْرِفَ أَدِيَّتَهُ وَمَعْرَتَهُ عَنِّي، وَتَرْزُقَنِي مَعْرُوفَهُ وَمَوَدَّتَهُ» .

دعای هشتم و نهم

۹ دعای دیگر (۱) دربار دیگری که بر منصور وارد شده، فضل بن ربیع آنرا نقل کرده و امان از غرق و سوختن و دشمنان است، و جبرئیل روز احزاب بر حضرت صلی الله علیه و آله نازل گردانده، گردآوری از چند روایت است «شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ، وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ، بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ» .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِكَ، وَعَظْمِهِ طَهَارَتِكَ، وَتَرْكِيهِ جَلَالَتِكَ، مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَعِيَاةٍ، وَطَارِقِ الْأَيْسِ وَالْجِنِّ، إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ عِيَاذِي فِيكَ أَعُوذُ، وَأَنْتَ مَلَاذِي فِيكَ أَلُوذُ، يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ، وَخَضَعَتْ لَهُ مَعَالِيظُ الْفِرَاعِنَةِ، أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ، وَكَرَمِ جَلَالِكَ مِنْ خِزْيِكَ، وَكَشْفِ سِتْرِكَ، وَنَشْيَانِ ذِكْرِكَ، وَالْأَيْضِرَابِ عَنِ شُكْرِكَ، أَنَا فِي كَنَفِكَ مِنْ لَيْلِي وَنَهَارِي، وَتَوْمِي وَقَرَارِي، وَظَعْنِي وَاسْتِقْرَارِي، ذِكْرُكَ شِعَارِي، وَتَنَابُوءُكَ دِنَارِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، تَنْزِيهَا لَوْجْهِكَ، وَكَرَمًا لِسُبْحَاتِ وَجْهِكَ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَجْرِي لِي كَنَفِكَ، وَقِنِي شَرَّ عَذَابِكَ، وَاضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ، وَوَقِّ رُوعِي بِحُرْمَتِكَ، وَاحْفَظْ عِنَايَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَوَقِّ رُوعَتِي بِخَيْرٍ وَأَمْنٍ وَسِتْرٍ وَحِفْظٍ مِنْكَ سُبْحَانَكَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ الرَّمْلِ وَالْحَصَى سُبْحَانَكَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ قَطْرَاتِ مَاءِ الْبِحَارِ سُبْحَانَكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ قَطْرَاتِ الْأَمْطَارِ

سُبْحَانَكَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَاهُ الْمُحْصُونَ ، وَ تَكَلَّمَ بِهِ الْمُتَكَلِّمُونَ ، وَفَوْقَ ذَلِكَ ، وَقَدَرَ ذَلِكَ ، إِلَى مُنْتَهَى قُدْرَتِكَ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

دعای دهم و یازدهم

۱۰ دعای دیگر (۱) که ربیع روایت کرده در حالی که منصور دوانیقی سخن درشت به حضرت می گفت ، و شمشیر را بیرون کشیده برای کشتن آن جناب از حضرت نقل شده « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَبِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ ، وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ ، وَبِاخْتِصَاصِكَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، أَنْتَ الْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ ، أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَأُذْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ ، فَكَفِّنِي يَا كَافِي مُحَمَّدٍ الْأَخْزَابِ ، وَإِبْرَاهِيمَ النَّمْرُودَ (نمرود ظ) اللَّهُ-اللَّهُ-اللَّهُ رَبِّي ، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ ، حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي ، حَسْبِيَ ثُمَّ هُوَ حَسْبِي ، وَحَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، اللَّهُمَّ اخْرِسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَاحْفَظْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ ، وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ ، اللَّهُمَّ لَا أَهْلِكَ وَأَنْتَ رَجَائِي ، أَنْتَ أَجَلٌ وَأَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأُحْذِرُ ، بِاللَّهِ أَشْتَفِيحُ ، وَبِاللَّهِ أَشْتَجِيحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَثِقُ ، اللَّهُمَّ رَبِّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ ، فَإِنِّي أُذْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ ، وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ ، فَكَفِّنِي يَا كَافِي مُوسَى فِرْعَوْنَ وَيَا كَافِي مُحَمَّدٍ الْأَخْزَابِ . »

۱۱ دعای دیگر (۲) که طبق روایت ، رسول خدا صلی الله علیه و آله در حال خواب آن را به حضرت یاد داده ، « اللَّهُمَّ قَدْ أَكْدَى الطَّلَبُ ، وَأَعْيَتِ الْحِيلَةُ إِلَّا إِلَيْكَ ، وَدَرَسَتِ الْأَمَالُ وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ ، وَخَابَتِ الثَّقَةُ وَأَخْلَفَ الظَّنُّ إِلَّا بِكَ ، وَكَذَبَتِ الْأَلْسُنُ وَأَخْلَفَتِ الْعِدَاتُ إِلَّا عِدَّتَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُسْرَعَةً ، وَمَنَاهِلَ الدُّعَاءِ (الرجاء خ ل)

۱- (۱) بحار الانوار ۳۰۹/۹۴/۳۱۰.

۲- (۲) بحار الانوار ۳۱۰/۹۴/۳۱۱.

لَكَ مُفْتَحَهُ (مترعه) وَأَجِدُكَ لِدَعَاتِكَ بِمَوْضِعِ إِجَابِهِ ، وَلِلصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرَصِدِ إِغَاثِهِ ، وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ مِنَ الرِّضَا بِضَةِ مَانِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبِاخِلِينَ ، وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسِيئَاتِ ثَرِينٍ ، وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لَا تَحْجُبُ عَن خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْإِئْمَاءُ دُونَكَ ، فَاعْلَمْ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ الْإِعْرَادِهِ ، وَخُضُوعُ الْإِسْتِغَاثَةِ ، وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الْإِعْرَادِهِ ، وَخُضُوعِ الْإِسْتِغَاثَةِ قَلْبِي ، فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتَهُ بِهَا أَمَلَهُ ، أَوْ صَارِخٍ أَغْنَتْ صِرْمَتَهُ ، أَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ فَرَّجْتَ عَنْهُ كَرْبَتَهُ ، أَوْ غَنِيٍّ أَتَمَمْتَ نِعَمَكَ عَلَيْهِ ، أَوْ فَقِيرٍ أَهْدَيْتَ إِلَيْهِ غِنَاكَ ، وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةُ عَلَيْكَ حَقٌّ ، وَعِنْدَكَ مَنَزَلَةٌ ، إِلَّا صِلَيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلَصْتَنِي مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ ، وَفَعَلْتَ بِي كَذَا وَكَذَا . به جای کذا و کذا حاجت خود را بگوید .

دعای دوازدهم

۱۲ دعائی (۱) دیگر بار دیگری که حضرت بر منصور وارد شد خواند. « اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ، وَإِلَيْكَ الْمُسْتَكِي ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ الْقَدِيمُ وَالْآخِرُ الدَّائِمُ ، وَالذَّيَانُ يَوْمَ الدِّينِ ، تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِلا مَعَالِيهِ ، وَتُعْطِي مَنْ تَشَاءُ بِلا مَنْ وَتَقْضِي مَا تَشَاءُ بِلا ظُلْمٍ ، وَتُدَاوِلُ الْأَيَّامَ بَيْنَ النَّاسِ ، وَيَرْكَبُونَ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ خَيْرَ مَا أَرْجُو ، وَمَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْذَرُ وَمَا لَا أَخْذَرُ ، إِنْ خَذَلْتَ فَبَعْدَ تَمَامِ الْحُجَّةِ وَإِنْ عَصَمْتَ فَتَمَامِ النُّعْمَةِ ، يَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَوْمَ حُنَيْنٍ ، وَيَا صَاحِبَ عَلِيِّ يَوْمَ صِفِّينَ ، وَيَا مُبِيرَ الْجَبَّارِينَ ، وَيَا عَاصِمَ النَّبِيِّينَ ، أَسْأَلُكَ بِيَسِّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ، وَأَسْأَلُكَ بِطِهِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي تَأْيِيدًا تَرْبِيطًا بِهِ جَاشِي (جَاشِي) ، وَتَشِيدُ بِهِ خَلِيئِي ، وَأَدْرُوكَ (أَدْرَأُ بِكَ) فِي نُحُورِ الْأَعْمِدَاءِ ، يَا كَرِيمَ ، هَا أَنَا ذَا ، فَاصْرِغْ بِي مَا شِئْتُمْ ، لَنْ يُصَيِّبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي ، أَنْتَ حَسْبِي وَنِعْمَ

الْوَكِيلُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ، إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ .

دعای سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم

۱۳ دعای دیگر که از جدش (۱) روایت کرده ، باری دیگر که بر منصور داخل شد ، و آن ۷ کلمه است که بر آن حضرت با سبع مثانی نازل شده : « اللَّهُمَّ يَا كَافِيَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ ، يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ ، اكْفِنَا كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى لَا يَضُرَّ مَعَ اسْمِكَ شَيْءٌ » (۲) .

۱۴ دعائی (۳) که در دخول بر منصور بعد از خواندن چهار رکعت نماز ، سه بار خوانده « اللَّهُمَّ يَا كَافِيَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْكَ شَيْءٌ إِكْفِنِي عَادِيَةَ فُلَانٍ » .

۱۵ دعائی (۴) که چون بر منصور وارد شد ، دستور قتل حضرت را هرگاه سر خود را بلند کرد ، داده ، خوانده اند .

« اللَّهُمَّ لَا يَكْفِي مِنْكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ ، وَأَنْتَ تَكْفِي مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ ، فَاكْفِنِي شَرَّ عَيْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمَا نَصَبَ لِي مِنْ حَرَبِهِ » غلام می گوید : (مأمور قتل حضرت) واللّه ترا ندیدم و بین من و شما حائل پدید آمد .

و دعائی (۵) دیگر شبیه به همین که بار دیگری آن حضرت خوانده : « يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ خَلْقِهِ كُلِّهِ ، وَلَا يَكْفِيهِ أَحَدٌ ، اكْفِنِي شَرَّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ » .

(توضیح در خواندن این دو دعاء به جای عبدالله بن محمد یا عبدالله بن

۱- (۱) بحار الانوار ۹۴/۳۱۱ .

۲- (۲) این دعا مشتمل بر ۵ جمله است .

۳- (۳) بحار الانوار ۹۴/۳۱۱ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۲ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۲ .

محمد بن علی ، دشمن خود را نام ببرد) .

دعای شانزدهم، هفدهم و هجدهم

۱۶ دعائی است (۱) که هنگامی بر منصور وارد شدند ، خواندند ، و از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت کرده اند ، که برای گرفتاری به حضرت علی علیه السلام یاد داده اند (و از متن دعا استفاده می شود که در مورد خطر و ترس از کسی است) « اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ ، وَأَشْتَعِيدُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ ، وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ ، يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي ، إِكْفِنِي كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَخَافَ مَعَكَ شَيْئًا » .

۱۷ در مورد دیگری (۲) که فرمان قتل حضرت را منصور داده بود ، حضرت دعاء را خواندند ، منصور دستور داد ۳۰ بدره به حضرت بدهند و برای حضرت بلند شده و جلو حضرت نشست . دعا را جبرئیل هدیه برای رسول خدا صلی الله علیه و آله آورد « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَابِغَ النَّعْمِ ، يَا دَافِعَ النَّقْمِ ، يَا بَارِي النَّسَمِ ، وَعَالِمًا غَيْرَ مُعَلَّمٍ ، وَعَالِمًا بِجَمِيعِ الْأُمَّمِ ، وَيَا مُوِنِسَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ ، إِذْفَعْ عَنِّي كُلَّ بَأْسٍ وَأَلَمٍ وَعَافِنِي مِنْ كُلِّ عَاهَةٍ وَسُقْمٍ ، وَمِنْ شَرِّ مَنْ لَا يَخْشَاكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ » .

۱۸ دعائی به روایت (۳) ابن انجب در تواریخ امامان ۱۲ گانه علیهم السلام آورده ، که منصور ، ربیع را فرمان به احضار حضرت داد ، و تصمیم کشتن آن بزرگوار را داشت ، چشمش به حضرت افتاد ، مرحبا گفت ، حضرت را بر تخت خود نشانید ، و از حال و حوائجش سؤال کرد ، با غالیه (حضرت را معطر)

۱- (۱) بحار الانوار ۳۱۲/۹۴/۳۱۳ .

۲- (۲) بحار الانوار ۳۱۳/۹۴ .

۳- (۳) بحار الانوار ۳۱۳/۹۴ .

ساخت ، ربیع می گوید شک نداشتیم ، که تو را می کشد ، دیدم وقت ورود ، لبهایتان به چیزی در حرکت است ، چه بود ؟ حضرت فرمود : گفتیم : « اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بَعِيَّتِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَاكْفُنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ ، وَاحْفَظْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ ، وَلَا تُهْلِكْنِي وَأَنْتَ رَحِيمٌ ، رَبِّ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي ، وَكَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي بِهَا قَلَّ لَكَ عِنْدَ بَلِيَّتِي صَبْرِي ، فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرَمْنِي ، وَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي ، وَيَا مَنْ رَأَى عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَنْفُضْ حَنِي ، يَا ذَا النِّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا ، وَيَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا ، أَعْنِي عَلَى دِينِي بِدُنْيَا وَعَلَى آخِرَتِي بِتَقْوَى ، وَاحْفَظْنِي فِيمَا غَبْتُ عَنْهُ ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِيمَا حَضَرْتُ ، يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الدُّنُوبُ ، وَلَا تَنْفُضُهُ الْمَغْفِرَةُ ، اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ ، وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُضُكَ ، يَا وَهَّابٌ ، أَسْأَلُكَ لِي فَرْجًا قَرِيبًا ، وَصَبْرًا جَمِيلًا ، وَالْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ ، وَشُكْرَ الْعَافِيَةِ » و همین دعاء را با تفاوتی (۱) در بعض جملات در کتاب العدد القویه برادر علامه از کتاب روضه از قول ربیع حاجب آورده ، و مرحوم علامه مجلسی (۲) با اشاره به جلالت و عظمت شأن دعا و اختلاف روایات در بعض فقرات آن از بعض کتب این گونه نقل کرده : « اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بَعِيَّتِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَاكْفُنَا بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ ، وَارْحَمْنَا بِقُدْرَتِكَ ، وَلَا تُهْلِكْنَا ، فَأَنْتَ الرَّجَاءُ ، رَبِّ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي ، وَكَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي بِهَا قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي ، فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرَمْنِي ، وَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلَايَتِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي ، وَيَا مَنْ رَأَى عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَنْفُضْ حَنِي ، وَيَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَنْقُضِي أَبَدًا ، وَيَا ذَا النِّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصَى

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۶ .

عَيْدًا ، صَيْلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ ، وَأَذْرًا بِحُكِّكَ فِي نَحْرِ الْأَعْدَاءِ وَالْجَبَّارِينَ ، اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى دِينِي بِجُدِّيَائِي ، وَعَلَى آخِرَتِي بِتَقْوَائِي ، وَاحْفَظْنِي فِيمَا غَبْتُ عَنْهُ ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِيمَا حَذَرْتَهُ ، يَا مَنْ لَا تَنْقُضُهُ الْمَغْفِرَةُ ، وَلَا تَضُرُّهُ الْمَعْصِيَةُ ، أَسْأَلُكَ فَرجًا عَاجِلًا ، وَصَبْرًا جَمِيلًا ، وَرِزْقًا وَاسِعًا ، وَالْعَافِيَةَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ ، وَالشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ ، يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاعْفِرْ وَارْحَمْ .

دعای نوزدهم

۱۹ در مهج الدعوات از کتاب خصائص (۱) محمد بن علی اصفهانی مسنداً از قیس بن ربیع از گفته پدرش دارد ، که منصور (یعنی دوانیقی) یکی از سردارانش را با هزار نفر به مدینه فرستاد و دستور داد که سر جعفر بن محمد و موسی بن جعفر علیهما السلام را در مسیرش بگیرد ، خبر به امام صادق علیه السلام رسید ، امر فرمود ، دو شتر در خانه حضرت بستند ، و فرزندان خود موسی و اسماعیل و محمد و عبدالله را گرد هم آورد ، و در محراب نشسته ، همه می کرد ، ابو نصر می گوید : آقایم موسی بن جعفر علیه السلام به من گفت ، که سردار هجوم کرده ، پدر خود را دیدم با دعا همه می کند ، سردار آمد با هر که با او بود ، گفت سر این دو ایستاده را بر گیرید سر آن دو را گرفته ، و پیش منصور آمدند ، چون بر منصور وارد شدند ، منصور سر در توبره ای که در آن دو سر را نهاده بودند ، کرد ، دید دو سر شتر است ، پرسید این چیست ؟ سردار گزارش داد ، سریع داخل اطاق (یا خانه ای) که جعفر بن محمد در آن بود شدم ، سرم دور برداشت ، و جلو چشم خود را ندیدم ، و دیدم دو شخص ایستاده اند ، بخیالم آمد که آن دو جعفر و موسی

فرزندش باشد ، سر آن دو را گرفتم ، منصور دستور داد ، این را پنهان کن بر من ، تا مرگ منصور به کسی نگفتم .

ربیع می گوید از موسی بن جعفر علیه السلام از دعاء پرسیدم ، فرمود از پدرم از دعاء پرسیدم ، گفت دعای حجاب است « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ، وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ، وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَخَدَّهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي بِهِ تُحْيِي وَتُمِيتُ ، وَتَرْزُقُ وَتُعْطِي وَتَمْنَعُ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنَا بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ فَأَعْمِ عَنَّا عَيْنَهُ ، وَأَضْمِمْ عَنَّا سَمْعَهُ ، وَاشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهُ ، وَاعْلَلْ عَنَّا يَدَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا كَيْدَهُ ، وَخُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ » .

موسی علیه السلام فرمود ، پدرم گفت این دعای حجاب از تمام دشمنان است .

دعای بیستم

۲۰ در کتاب عیون اخبار الرضا علیه السلام (۱) روایتی مسند از حسن بن الفضل از امام هشتم از پدرش امام هفتم صلوات الله علیهما آورده ، که منصور دوانیقی دنبال امام ششم علیه السلام فرستاد به قصد کشتن آن حضرت ، و نطع (پوستی که برای کشتن افراد پهن می کردند) و شمشیری برای اینکار نهاد ، و به ربیع دستور داد هنگامی که با حضرت سخن گفتم ، و دستم را بر دست دیگر زدم ، گردن حضرت را بزن ، امام علیه السلام وارد شد و از دور نگاه به منصور کرد ، منصور به حرکت درآمد و به حضرت مرحبا و اهلاً بک گفت ، تا آنجا که حضرت را اذن برگشت داد ، ربیع وقتی که حضرت بیرون شد ، از حضرت پرسید ، چه چیزی دیدم که لبها را به آن

به حرکت آوردی؟ (شمشیر و نطع را دیدی برای شما آماده بود) حضرت فرمودند: چون شر در رویش دیدم، گفتم «حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ، وَحَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ، وَحَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ، وَحَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي، حَسْبِي مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي، حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» .

دعای بیست و یکم و بیست و دوم

۲۱ در امالی طوسی قدس سره روایت مسندی (۱) (لکن ضعیف) درباره احضار امام صادق علیه السلام نزد منصور که قسم به کشتن حضرت خورده بود، آورده، که چون بر منصور وارد شد، و چشم حضرت بر منصور افتاد، لبها را به خواندن چیزی حرکت داد که نفهمیدم چه گفت، منصور برای حضرت از جا بلند و معانقه کرد و آن بزرگوار را در کنار خود نشاند، تا آنجا که ربیع می گوید، حضرت را قسم دادم (که علت تغییر نظر منصور چه بود) حضرت فرمود: دیشب رسول خدا صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم، حضرت فرمود: هنگامی که چشمت بر او افتاد بگو: «بِسْمِ اللَّهِ أَشْتَفِيحُ، وَبِسْمِ اللَّهِ أَشْتَنْجِحُ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَوَجَّهُ، اللَّهُمَّ ذَلِّ لِي صُعُوبَةَ أَمْرِي وَكُلَّ صَعُوبَةٍ، وَسَهِّلْ لِي حُزُونَهُ أَمْرِي وَكُلَّ حُزُونَةٍ، وَاكْفِنِي مَثُونَةَ أَمْرِي وَكُلَّ مَثُونَةٍ» .

۲۲ و در روایتی مرسل (۲) در جریان احضار منصور حضرت را در ربنده، که به شتاب تصمیم ریختن خون آن بزرگوار، داشت و با ورود حضرت به آن سرور مرحبا مرحبا، گفته و پیوسته حضرت را بالا برد، تا بر تشک خود

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۱۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۱۸ .

نشاند ، دستور حاضر کردن غذا داد و حوائج حضرت را بر آورده ، اجازه برگشتن داد ، دعای آن جناب را در وقت ورود این گونه آورده : « ما شاء الله ، لا یأتی بالخیر إلا الله ، ما شاء الله لا یرف السوء إلا الله ، ما شاء الله کل نعمه من الله ، ما شاء الله لا حول ولا قوه إلا بالله » در روایت کشف الغمه از کتاب دلایل حمیری ما شاء الله را بجزء ما شاء الله آخر دو بار گفته .

دعای بیست و سوم

۲۳ در کتاب طب الائمه (۱) وارد شده ، از گفته موسی بن جعفر علیه السلام که ابو الدوانیق (منصور عباسی) حضرت امام صادق علیه السلام را احضار کرد ، و صاحب مدینه آن بزرگوار را گرفته ، نزد منصور فرستاد ، و منصور خیلی شتاب نموده ، و حرص بر کشتن حضرت داشت ، با برخورد به حضرت ، بر روی آنجناب خندید ، و مرحبا گفته ، و حضرت را نزد خود نشاند ، تا آنجا که اجازه برگشتن داد ، و آنچه به حضرت بخشید ، آنجناب نپذیرفت ، تا که منصور ۱۰۰ هزار درهم دستور داد در اختیار آن بزرگوار قرار داده بین اهل بیت حضرت تقسیم شود ، دعای آن سرور را این چنین نقل کرده (در حالی که بر منصور وارد شده به وی نظر کرده) « یا مَنْ لا یضام ولا یرام ، وبه یواصل الأرحام صیل علی مُحَیِّدٍ وَآلِهِ ، وَاکْفِنی شَرَّهُ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ » جاسوس منصور خبر را به وی رساند ، منصور گفت ، والله هنوز تمام نکرده بود تا آنچه در سینه ام از شر بود برطرف شد .

پاره ای از این دعاها مناسب با مورد توسل بود ، ولی اینجا ثبت کردیم .

دعای تضرع

۲۴ در کتاب مهج الدعوات (۲) دعائی به عنوان دعاء تضرع به امام

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۱۹ ۲۲۰ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۳۸۰ ۳۸۲ .

ششم علیه السلام نسبت داده ، که حضرت در سختیها می خواندند ، و دست را تا آرنج برهنه می کردند و صدای خود را بلند و بسیار گریه می کرد « اللَّهُمَّ لَوْ لَا أَنْ أُلْقَى بِيَدِي ، وَأُعِينَ عَلَي نَفْسِي ، وَأُخَالِفَ كِتَابِكَ ، وَقَدْ قُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ فَإِنِّي قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ، لَمَا انْشَرَحَ قَلْبِي وَلِسَانِي لِدُعَائِكَ وَالطَّلِبِ مِنْكَ ، وَقَدْ عَلِمْتَ مِنْ نَفْسِي فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ مَا عَرَفْتَ .

اللَّهُمَّ مَنْ أَعْظَمَ جُزْماً مِنِّي ، وَقَدْ سَاوَرْتُ مَعْصِيَتَكَ الَّتِي زَجَرْتَنِي عَنْهَا بِنَهْيِكَ إِيَّايَ ، وَكَاثَرْتَ الْعَظِيمَ مِنْهَا الَّتِي أُوجِبَتِ النَّارَ لِمَنْ عَمِلَهَا مِنْ خَلْقِكَ ، وَكُلُّ ذَلِكَ عَلَي نَفْسِي جَنِيْتُ ، وَإِيَّايَ أُوْبِقْتُ ، إِلَهِي فَتَدَارِكْنِي بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا تَجْمَعُ الْخَيْرَاتِ لِأَوْلِيَائِكَ وَبِهَا تَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ عَن أَجْبَائِكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ النَّصُوحَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ عَثْرَتِي ، وَأَقْلِبْ عَثْرَتِي .

اللَّهُمَّ لَوْ لَا رَجَائِي لِعَفْوِكَ لَصَيَّمْتُ عَنِ الدُّعَاءِ ، وَلَكِنَّكَ عَلَي كُلِّ حَالٍ يَا إِلَهِي غَايَةَ الطَّالِبِينَ ، وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ ، وَاسْتِعَاذَةَ الْعَائِدِينَ .

اللَّهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِيدُكَ مِنْ غَضَبِكَ ، وَسُوءِ سَخَطِكَ ، وَعِقَابِكَ وَنِقْمَتِكَ ، وَمِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ ، وَأَسْأَلُكَ الْغَنِيمَةَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي بِالْعَافِيَةِ أَيْدِئاً مِمَّا أَبْقَيْتَنِي ، وَأَسْأَلُكَ الْفُوزَ بِالْجَنَّةِ وَالرَّحْمَةَ إِذَا تَوَفَّيْتَنِي ، فَهَبْ لِي بِذَلِكَ لَطِيفٌ وَعَلَيْهِ قَادِرٌ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ كُلَّ حَاجَةٍ لَا يُجِيرُنِي مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ ، يَا مَنْ هُوَ عُدَّتِي فِي كُلِّ عُسْرٍ وَيُسْرٍ ، يَا مَنْ هُوَ حَسَنُ الْبَلَاءِ عِنْدِي ، يَا قَدِيمَ الْعَفْوِ عَنِّي ، إِنِّي لَا أَرْجُو غَيْرَكَ ، وَلَا أَدْعُو سِوَاكَ إِذَا لَمْ تُجِبْنِي .

اللَّهُمَّ فلا- تَحْرِمْنِي لِقَاءَهُ شُكْرِي ، وَلَا- تُؤْخِرْ بَيْنِي لِكَثْرَةِ ذُنُوبِي ، فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ، إِلَهِي أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ ، بِسُّس الْعَبْدِ أَنَا ، وَخَيْرُ الْمَوْلَى أَنْتَ ، يَا مَحْشَى الْإِنْتِقَامِ ، وَيَا مَرْهُوبَ الْبَطْشِ ، يَا مَعْرُوفًا بِالْمَعْرُوفِ ، إِنِّي لَيْسَ أَخَافُ مِنْكَ إِلَّا عَدْلَكَ ، وَلَا- أَرْجُو الْفَضْلَ وَالْعَفْوَ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ ، وَأَنَا عَبْدُكَ وَلَا عَبْدَ لَكَ أَحَقُّ بِاسْتِجَابِ جَمِيعِ الْعُقُوبَةِ بِذُنُوبِهِ مِنِّي وَلَكِنِّي وَسِعَ عَنِّي عَفْوُكَ وَحِلْمُكَ وَأَخَّرْتَنِي إِلَى الْيَوْمِ ، فَلَيْتَ شِعْرِي يَا إِلَهِي الْإِعْزَادَ إِثْمًا أَخَّرْتَنِي ؟ أَمْ لَيْتَمَ لِي رَجَائِي مِنْكَ وَيَتَحَقَّقَ حُسْنُ ظَنِّي بِكَ ؟ فَأَمَّا بِعَمَلِي فَقَدْ أَعْلَمْتُكَ إِلَهِي إِنِّي مُسِيءٌ حَقٌّ لِجَمِيعِ عُقُوبَتِكَ بِذُنُوبِي ، غَيْرَ أَنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، وَأَنْتَ بِي أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِي وَعِنْدَ أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ رَحْمَةُ الرَّحْمَةِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا- تُشَوِّهْ خَلْقِي بِالنَّارِ ، وَلَا تَقْطَعْ عَصْبِي بِالنَّارِ يَا اللَّهُ ، وَلَا تَفْلِقْ قِحْفَ رَأْسِي بِالنَّارِ يَا رَحْمَانُ ، وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنَ أَوْصَالِي بِالنَّارِ يَا كَرِيمُ ، وَلَا تَهْشِمْ عِظَامِي بِالنَّارِ يَا عَفْوُ ، وَلَا تَصِلْ شَيْئًا مِنْ جَسَدِي بِالنَّارِ يَا رَحِيمًا عَفْوُكَ عَفْوُكَ ، ثُمَّ عَفْوُكَ عَفْوُكَ فَهَائِهِ لَا- يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ غَيْرُكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، يَا مُحِيطًا بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَمُدَبِّرَ أُمُورِهِمَا أُولَاهَا وَآخِرَهَا ، أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي ، وَأَصْلِحْ لِي نَفْسِي وَمَالِي وَمَا حَوْلَتْنِي ، يَا اللَّهُ مُخْلِصِي مِنْ الْخَطَايَا ، يَا اللَّهُ مُنَّ عَلَى بَتْرِكِ الْخَطَايَا ، يَا رَحِيمُ تَحَنَّنْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ ، يَا عَفْوُ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ ، يَا حَنَّانُ جُدْ عَلَيَّ بِسَعَةِ عَافِيَتِكَ ، يَا مَنَّانُ امْنُنْ عَلَيَّ بِالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَوْجِبْ لِي الْجَنَّةَ الَّتِي حَشُوها رَحْمَتُكَ ، وَسَيِّئَاتُهَا مَلَأَتْكَ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَكْرِمْنِي وَلَا تَجْعَلْ لِي حَيْدًا مِنْ خَلْقِكَ عَلَيَّ سَبِيلًا أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنْتَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ . . سپس حاجت خود را نام می برد .

۲۵ دعائی است که حضرت (۱) برای دفع هول و غم به بعض اصحابشان آموخته اند « أَعَدَدْتُ لِكُلِّ عَظِيمِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، مُحَمَّدُ النَّوْرُ الْأَوَّلُ ، وَعَلِيٌّ النَّوْرُ الثَّانِي ، وَالْأَعْيُنُ الْعِدَّةُ لِلِقَاءِ اللَّهِ ، وَحِجَابٌ مِنْ أَعْدَاءِ اللَّهِ ، ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَةِ اللَّهِ ، وَأَسْتَلُّ اللَّهَ - عَزَّوَجَلَّ الْكِفَايَةَ »

۲۶ دعائی است (۲) که حضرت به حسن عطار که املاکش را سلطان گرفته بود یاد دادند ، دنبال دو رکعت فجر (نماز نافله صبح یا نماز صبح) خوانده شود گونه راست را بر زمین (مهر) نهاده می گوید : « يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ » تا نفس قطع شود « انقطع الرجاء إِلَّا مِنْكَ » تا نفس قطع شود « يَا أَحَدٌ مِنْ لَا أَحَدَ لَهُ » تا نفس قطع شود « أَرْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » تا نفس قطع شود . می گوید سه روز این کار را کردم ، مالم به من برگردانده شد و ۱۰۰ هزار درهم هم اضافه شد .

دعای امام هفتم علیه السلام در زندان هارون

۲۷ دعاء امام هفتم علیه السلام (۳) در زندان هارون است که حضرت آزاد شد ، آن را ابو الحسن رازی مؤذن مشهد امام حسین علیه السلام آورده « يَا سَامِعُ كُلِّ صَوْتٍ ، يَا مُخَيِّئِ النَّفُوسِ مِنْ بَعِيدِ الْمَوْتِ ، مَا لِي إِلَهَ غَيْرُكَ فَأَدْعُوكَ ، وَلَا شَرِيكَ لَكَ فَأَرْجُوكَ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَخَلِّصْنِي يَا رَبِّ مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا تَخَلَّصُ الْوَلَدَ مِنْ ضَيْقِ الْمَشِيمَةِ وَاللَّحْمِ (وَالرَّحْمِ ظ) بِرَحْمَتِكَ ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنِي يَا رَبِّ مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُّ بِمَشِيَّتِكَ وَإِرَادَتِكَ ، بِحَقِّ

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۲ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹/۳۱۲ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۴ .

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا تُخَلِّصُ الثَّمَرَ مِنْ بَيْنِ مَاءٍ وَطِينٍ وَرَمَلٍ بِقُدْرَتِكَ وَجَلَالِكَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّصِ بَنِي يَاسِرٍ مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ ، بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا تُخَلِّصُ الْبَيْضَةَ مِنْ جَوْفِ الطَّائِرِ بِعَفْوِكَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَخَلِّصِ بَنِي يَاسِرٍ مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ ، بِنِعْمَتِكَ وَتَكْبِيرِكَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَخَلِّصِ بَنِي يَاسِرٍ مِمَّا أَنَا فِيهِ ، وَمِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ بِقُوَّتِكَ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا تُخَلِّصُ الطَّائِرَ مِنْ جَوْفِ الْبَيْضَةِ بِعِزَّتِكَ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

دعاء دیگر (۱) در حبس در سجده خوانده و دو گونه خود را بر خاک می مالید « یا مُیْدِلُ کُلَّ جَبَّارٍ ، وَمُعِزُّ کُلِّ ذَلِيلٍ ، قَدْ وَحَقَّكَ بَلَعٌ مَجْهُودِي ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ عَنِّي . »

عوذۀ امام کاظم علیہ السلام

۲۸ عوذہ (۲) امام کاظم علیہ السلام وقتی کہ حضرت در برکہ سباع انداختہ شد (مانند باغ وحش در میان درندگان) : « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ ، اَنْجَزَ وَعَدَهُ ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ ، وَاعَزَّ جُنْدَهُ ، وَهَزَمَ الْاَعْزَابَ وَحْدَهُ ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسِیْتُ فِی حِمٰی اللّٰهِ الَّذِی لَا یُسَبِّحُہُ الرَّیّاحُ ، وَلَا تُخْرِقُہُ الرِّیّاحُ ، وَذَمَّہُ اللّٰهُ الَّذِی لَا تُخْفَرُ ، وَفِی عِزِّہُ اللّٰهُ الَّذِی لَا تُسَبِّحُہُ النَّجْمُ ، وَفِی حِزْبِہُ الَّذِی لَا یُعْلَبُ ، وَفِی جُنْدِہُ الَّذِی لَا یُهْزَمُ ، بِاللّٰهِ اَسْتَفْتِحُ ، وَبِہِ اَسْتَنْجِحُ وَتَعَزَّزْتُ وَانْتَصِرْتُ وَتَقَوَّیْتُ وَاحْتَرَزْتُ ، وَاسْتَعْنْتُ بِاللّٰهِ ، وَبِقُوَّتِہُ اللّٰهِ ، صَرَبْتُ عَلٰی اَعْدَائِیْ وَقَهَرْتُہُمْ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَاسْتَعْنْتُ عَلَیْہُمْ بِاللّٰهِ ، وَفَوَّضْتُ اَمْرِیْ اِلٰی اللّٰهِ ، حَسْبِیَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ ، وَتَرَاهُمْ یَنْظُرُونَ اِلَیْکَ وَہُمْ لَا یُبْصِرُونَ ، شَآہَتْ وُجُوہُ اَعْدَائِیْ فَہُمْ لَا

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۳۱۴ ۳۱۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۳۲۷ ۳۳۱ .

يُنصِرُونَ ، صُمُّ بُكْمٍ عُمَى فَهَمْ لَا- يَرْجِعُونَ ، غَلِبْتُ أَعْدَاءَ اللَّهِ بِكَلِمَةِ اللَّهِ ، فَلَجَتْ حُجَّهَ اللَّهِ عَلَى أَعْدَاءِ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ وَجُنُودِ
 إِبْلِيسَ أَجْمَعِينَ ، لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذَى ، وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمُ الْأَعْدَابَ ثُمَّ لَا يُنصِرُونَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَيْنَ مَا تُفُوقُوا أُخِذُوا
 وَقُتِلُوا تَفْتِيلًا- ، لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ ، بِأَسَدِهِمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ، تَحَسَّبُ بِهِمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ،
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ، تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِصْنِ الْحَصِينِ ، فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ، فَأَوْتَتْ إِلَى رُكْنٍ
 شَدِيدٍ ، وَالتَّجَأْتُ إِلَى الْكَهْفِ الْمَنِيعِ الرَّفِيعِ ، وَتَمَسَّكْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ ، وَتَدَرَعْتُ بِهَيْبَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَتَعَوَّذْتُ بِعُودِهِ سُلَيْمَانَ
 بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاحْتَرَزْتُ بِخَاتَمِهِ ، فَأَنَا أَيْنَ كُنْتُ كُنْتُ آمِنًا مُطْمَئِنًّا ، وَعِيدُوِي فِي الْأَهْوَالِ حَيْرَانٌ ، وَقَدْ حُفَّ بِالْمَهَانَةِ ،
 وَالْبَسَ الدَّلَّ ، وَقَمَعَ بِالصَّغَارِ ، وَضَرَبْتُ عَلَى نَفْسِي سُرَادِقَ الْحِيَاطَةِ ، وَعَلَقْتُ عَلَى هَيْكَلِ الْهَيْبَةِ ، وَتَوَجَّجْتُ بِتَاجِ الْكِرَامَةِ ، وَتَقَلَّدْتُ
 بِسَيْفِ الْعِزِّ الَّذِي لَا- يُفْلُ ، وَخَفَيْتُ عَيْنَ الظُّنُونِ وَتَوَارَيْتُ عَيْنَ الْعُيُونِ ، وَأَمِنْتُ عَلَى رُوحِي ، وَسَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِي ، وَهَمُّ لِي
 آضِحٌ مَعُونٌ ، وَمِنِّي خَائِفُونَ ، وَعَنِّي نَافِرُونَ ، كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَوَتْ مِنْ قَسْوَرِهِ ، قَصَرْتُ أَيْدِيَهُمْ عَنْ بُلُوغِي وَصَمْتُ آذَانَهُمْ عَنِ
 اسْتِمَاعِ كَلَامِي ، وَعَمَيْتُ أَبْصَارَهُمْ عَنْ رُوعِي ، وَخَرِسْتُ أَلْسِنَتَهُمْ عَنْ ذِكْرِي ، وَذَهَلْتُ عُقُولَهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِي ، وَتَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ ،
 وَارْتَعِدَتْ فَرَائِضُهُمْ مِنْ مَخَافَتِي وَأَنْفَلَّ حَيْدُهُمْ ، وَأَنْكَسِرَتْ شَوْكَتُهُمْ ، وَنُكِسَتْ رُءُوسُهُمْ ، وَأَنْحَلَّ عَزْمُهُمْ ، وَتَشَتَّتْ جَمْعُهُمْ ،
 وَاخْتَلَفَتْ كَلِمَتُهُمْ ، وَتَفَرَّقَتْ أُمُورُهُمْ ، وَضَعُفَ جُنْدُهُمْ ، وَأَنْهَزَمَ جَيْشُهُمْ ، وَلَوْا مُدْبِرِينَ ، سَيَهْزَمُ الْجَمْعُ ، وَيُولُونَ الدُّبْرَ ، بَلِ السَّاعَةُ
 مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ، عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ، وَبِعُلُوِّ اللَّهِ الَّذِي كَانَ يَغْلُو بِهِ عَلَيَّ
 صَاحِبِ الْخُرُوبِ مُنْكَسِ الْفُرْسَانِ ، وَمُبِيدِ الْأَقْرَانِ ، وَتَعَزَّزْتُ مِنْهُمْ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى ، وَكَلِمَاتِهِ الْعُلْيَا وَتَجَهَّزْتُ عَلَى

أَعْدَائِي بِأَسِ اللَّهِ ، بِأَسِ شَدِيدٍ وَأَمْرٍ عَتِيدٍ ، وَأَذَلَّتُهُمْ ، وَجَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَوَطَّئْتُ رِقَابَهُمْ ، فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِي خَاضِعِينَ ، خَابَ مَنْ نَاوَانِي ، وَهَلَكَ مَنْ عَادَانِي ، وَأَنَا الْمُوَدِّدُ الْمَحْبُورُ الْمُظْفَرُ الْمَنْصُورُ ، قَدْ كَرَّمْتَنِي كَلِمَةُ التَّقْوَى ، وَاسْتَمْسَكْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى ، وَاعْتَصَيْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ ، فَلَا يَضُرُّنِي بَغْيُ الْبَاغِينَ ، وَلَا كَيْدُ الْكَائِدِينَ ، وَلَا حَسَدُ الْحَاسِدِينَ ، أَبَدَ الْأَبْدِينَ ، فَلَنْ يَصِلَ إِلَيَّ أَحَدٌ ، وَلَنْ يَضُرَّنِي أَحَدٌ ، وَلَنْ يَقْدَرَ عَلَيَّ أَحَدٌ ، بَلْ أَنَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ، يَا مُتَفَضِّلُ ، تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ مِنَ الْإِيءِ عِدَاءٍ ، وَحُلِّ بِنِيِّ وَبَيْنَهُمْ بِالْمَلَانِكَةِ الْغَلَاظِ الشَّدَادِ ، وَمِيدَنِي بِالْجُنْدِ الْكَثِيفِ ، وَالْإِيءِ رَوَاحِ الْمُطِيعَةِ يَخْضِعُونَ لَهُمْ بِالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ ، وَيَقْدِفُونَهُمْ بِالْإِيءِ حَجَارِ الدَّامِغَةِ ، وَيَضْرِبُونَهُمْ بِالسَّيْفِ الْقَاطِعِ ، وَيَزْمُونَهُمْ بِالشَّهَابِ الثَّاقِبِ ، وَالْحَرِيقِ الْمُلْتَهَبِ ، وَالشُّوَاطِظِ الْمُحْرِقِ ، وَالنَّحَاسِ النَّافِدِ ، وَيُقْسِدُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا ، وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ، ذَلَّلْتُهُمْ وَزَجَرْتُهُمْ وَعَلَوْتُهُمْ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، بَطِهَ وَيَسَ وَالذَّارِيَاتِ ، وَالطَّوَّاسِتِينَ ، وَتَنْزِيلِ ، وَالْحَوَامِيمِ ، وَكَهَيْعِصَ ، وَحَمَ عَسَقَ ، وَقَ ، وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ، وَتَبَارَكَ وَنَ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ، وَبِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ، وَبِالطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ ، فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ، وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ، وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ، وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ، إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ، مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ، فَوَلُّوا مُدْبِرِينَ ، وَعَلَى أَعْقَابِهِمْ نَاصِبِينَ ، وَفِي دِيَارِهِمْ جَائِمِينَ ، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا آتَوْا يَعْمَلُونَ ، فَعَلُّوا هُنَالِكَ وَأَنْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ، وَأَلْقَى السَّحْرَهُ سَاجِدِينَ ، فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا ، وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ، وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ، وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ ، وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ، الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ ، إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ ، فَآخِشُوهُمْ فَرَادَهُمْ إِيمَانًا ، وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ ، وَنَعْمَ الْوَكِيلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِهِ لَمْ يَمَسْسِهِمْ سُوءٌ ، وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ، وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ ، وَأَذْرَأُ بِكَ فِي نُحُورِهِمْ ، وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا عِنْدَكَ ، فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، جَبْرَائِيلُ عَنْ يَمِينِي ، وَمِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي ، وَإِسْرَافِيلُ مِنْ وَرَائِي ، وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ شَفِيعِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ ، وَاللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَيَّ ، يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ، أَحْجَزُ بَيْنِي وَبَيْنَ أَعْدَائِي ، فَلَنْ يَصِلُوا إِلَيَّ بِسُوءِ أَيْدِيٍّ ، بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ سِتْرُ اللَّهِ الَّذِي سَتَرَهُ بِهِ الْأَنْبِيَاءُ عَنِ الْفِرَاعِنَةِ وَمَنْ كَانَ فِي سِتْرِ اللَّهِ كَمَا كَانَ مَحْفُوظًا حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِي يَكْفِينِي مَا لَا يَكْفِينِي أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَ حِفْظِكَ الَّذِي لَا تَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ وَلَا تَخْرِقُهُ الرَّمَاحُ وَوَقِّ رُوحِي بِرُوحِ قُدْسِكَ الَّذِي مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مُعْظَمًا فِي أَعْيُنِ النَّاطِرِينَ وَكَبِيرًا فِي صُدُورِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَوَفَّقْنِي بِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِيَّ وَأَمْتَالِكَ الْعُلَيَّا لِصِيْلَاحِي فِي جَمِيعِ مَا أَوْءَمَلْتَهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي أَبْصَارَ النَّاطِرِينَ وَاصْرِفْ عَنِّي قُلُوبَهُمْ مِنْ شَرِّ مَا يُضْمَرُونَ إِلَيَّ مَا لَا يَمْلِكُهُ أَحَدٌ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ مَلَاذِي فَبِكَ الْوُدُّ وَأَنْتَ مَعَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِي أُمْسِي وَأَصِيْبِحُ مُسْتَجِيرًا بِوَجْهِكَ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَبْلَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سُبْحَانَ مَنْ أَلْجَأَ الْبَحَارَ بِقُدْرَتِهِ وَأَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ بِكَلِمَتِهِ وَاسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِعَظَمَتِهِ وَقَالَ لِمُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى وَمَا تُوْفِّقُنِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ .

دعاهای دیگر آن حضرت

۲۹ در مهج الدعوات دعائی (۱) را ذکر کرده به سند صحیح از عبدالله بن مالک خزاعی وارد شده که آن را پیغمبر صلی الله علیه و آله به موسی بن جعفر در زندان هارون (در حالت سجده) یاد داده اند، و هارون به عبدالله بن مالک دستور آزادی حضرت را داده و می گوید ۳ هزار درهم نیز تقدیم حضرت کند «یا سَابِغِ النَّعْمَ، یا دَافِعِ النَّقَمَ، یا بَارِئِ النَّسَمِ یا مُجَلِّیَ الْهَمَمِ، یا مُعْشِرَی الظُّلَمِ، یا کَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ، یا ذَا الْجُودِ وَالْکَرَمِ، یا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ، یا مُدْرِكَ کُلِّ فَوْتٍ ویا مُحِیَ الْعِظَامِ وَهِيَ رَمِيمٌ، وَمُنْشِئَهَا بَعْدَ الْمَوْتِ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَوْجًا وَمَخْرَجًا، یا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» .

۳۰ در همان کتاب حرزی (۲) را برای موسی بن جعفر علیه السلام از یافته شیخ علی بن عبدالصمد از کتب اصحاب از روایت مشایخ رحمهم الله آورده، که هارون فضل بن ربیع را فراخوانده و ۱۰۰ هزار درهم را دستور داد به منزل خود ببرد، در مقابل حاجت هارون را برآورده و سوی منزل موسی بن جعفر علیه السلام رفته سر حضرت را بیاورد، فضل گوید: رفتم، حضرت را در حال ایستاده دیدم نماز می خواند، نشستم تا نماز را تمام کرده، رو به من کرد تبسم فرمود و به من گفت دانستم برای چه حاضر شدی، به من مهلت بده تا دو رکعت نماز بخوانم، مهلت دادم حضرت ایستاده وضوی کامل گرفته و دو رکعت نماز خوانده، با رکوع و سجود نیک و بعد از نماز این حرز را خواند و در مکان خود ناپدید شد نمی دانم، آیا زمین او را بلعید یا آسمان وی را ربود، پیش هارون رفتم و داستان

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۴/۳۳۱ . ۳۳۲ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۴/۳۳۲ . ۳۳۷ .

را به او بازگو کردم هارون رشید گریه کرد، سپس گفت خداوند او را از من پناه داد، و از حضرت روایت شده که هر که هر روز این حرز (دعا) را به نیت خالص و باطن راست بخواند، خداوند از هر محذور و آفت او را حفظ می کند، و اگر در محنت باشد خداوند وی را از آن خلاص می سازد، و شر آن را کفایت می کند، و هر که نمی تواند بخواند، این دعا (حرز) را با خود برای تبرک نگاه دارد تا خداوند او را نفع بخشد و محذور و آنچه می ترسد را از او کفایت سازد.

دعا این است « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَأَعْلَى وَأَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَأُخْذَرُ ، وَأَشْيَتَجِيرُ بِاللَّهِ أَنْ رَا سَه بَار بگویی عَزَّ جَارُ اللَّهِ وَجَلَّ ثَنَاءُ اللَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُوَحَّدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَصَلَّى اللَّهُ مَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

اللَّهُمَّ اخْرِسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَاكْتَفِنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ ، وَأَعْفِرْ لِي بِقُدْرَتِكَ ، فَهَأَنْتَ رَحِيمِي ، رَبِّ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لِمَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي ، وَكَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي بِهَا قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي ، يَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي ، فَلَمْ يَحْرَمْنِي ، وَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِي ، فَلَمْ يَخْذُلْنِي ، وَيَا مَنْ رَأَى عَلَيَّ الْخَطَايَا فَلَمْ يَفْضَحْنِي ، يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقُضِي أَبَدًا ، يَا ذَا النِّعَمِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ .

اللَّهُمَّ بِكَ أَذْفَعُ ، وَأَذْرَأُ فِي نَحْرِهِ ، وَأَسْتَعِيدُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ .

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى دِينِي بِجَدُّنِي ، وَعَلَى آخِرَتِي بِتَقْوَايَ ، وَاحْفَظْنِي فِيمَا غَبْتُ عَنْهُ ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِيمَا حَضَرْتُهُ ، يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ ، وَلَا تَنْقُضُهُ الْمَغْفِرَةُ ، اعْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ ، وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ ، إِنَّكَ وَهَّابٌ ، أَسْأَلُكَ فَرَجًا قَرِيبًا ، وَمَخْرَجًا رَحِيمًا ، وَرِزْقًا وَاسِعًا ، وَصَبْرًا جَمِيلًا ، وَعَافِيَةً مِنْ جَمِيعِ الْبَلَايَا ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْأَمْنَ وَالصَّحَّةَ وَالصَّبْرَ وَدَوَامَ الْعَافِيَةِ ، وَالشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُلْبِسَنِي عَافِيَتَكَ فِي دِينِي ، وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَإِخْوَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَجَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
، وَأَسْأَلُكَ ذَلِكَ كُلَّهُ يَا رَبِّ ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي فِي كَنَفِكَ ، وَفِي جِوَارِكَ ، وَفِي حِفْظِكَ وَحِزْزِكَ وَعِيَاذِكَ ، عَزَّ
جَارُكَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ .

اللَّهُمَّ فَرِّغْ قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ وَذِكْرِكَ ، وَأَنْعِشْهُ بِخَوْفِكَ أَيَّامَ حَيَاتِي كُلِّهَا ، وَاجْعَلْ زَادِي مِنَ الدُّنْيَا تَفْوَاكَ ، وَهَبْ لِي قُوَّةَ أَحْتِمِلُ بِهَا
جَمِيعَ طَاعَتِكَ ، وَأَعْمَلُ بِهَا جَمِيعَ مَرْضَاتِكَ ، وَاجْعَلْ فِرَارِي إِلَيْكَ ، وَرَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ ، وَأَلْبَسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ
خَلْقِكَ ، وَالْأَنْسَ بِأَوْلِيَانِكَ ، وَأَهْلِ طَاعَتِكَ ، وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلَا لِكَافِرٍ عَلَيَّ مِنْهُ ، وَلَا لَهُ عِنْدِي يَدًا ، وَلَا لِي إِلَيْهِ حَاجَةٌ ، إِلَهِي
قَدْ تَرَى مَكَانِي ، وَتَسْمَعُ كَلَامِي ، وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَتِي ، وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي ، يَا مَنْ لَا يَصَدُّهُ نَعْتُ النَّاعِتِينَ ، وَيَا
مَنْ لَا يَجْأوزُهُ رِجَاءُ الرَّاجِينَ ، يَا مَنْ لَا يَضِيغُ لِمَدْيِهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ ، يَا مَنْ قَرَّبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ ، يَا مَنْ بَعْدَ عَوْنِهِ عَنِ
الظَّالِمِينَ ، قَدْ عَلِمْتَ مَا نَالَنِي مِنْ فُلَانٍ ، مِمَّا حَظَرْتَ ، وَأَنْهَيْتَ مِنِّي مَا حَجَرْتَ ، بَطْرًا فِي نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ ، وَاعْتِرَافًا بِسِتْرِكَ عَلَيْهِ ،
اللَّهُمَّ فَخُذْهُ عَن ظُلْمِي بِعِزَّتِكَ ، وَأَفْلُلْ حِدَّةَ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ ، وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيْمَا يَلِيهِ ، وَعَجْزًا عَمَّا يَنْوِيهِ ، اللَّهُمَّ لَا تُسَوِّغْهُ
ظُلْمِي ، وَأَحْسِنْ عَلَيْهِ عَوْنِي ، وَأَعِصْمْنِي مِنْ مِثْلِ فِعَالِهِ ، وَلَا تَجْعَلْنِي بِمِثْلِ حَالِهِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَجِزْتُ بِكَ ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ [عَلَيْكَ] ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَأَلْبَجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، وَضَعَفْتُ رُكْنِي إِلَى قُوَّتِكَ ،
مُسْتَجِيرًا بِكَ مِنْ ذِي التَّعَزُّزِ عَلَيَّ ، وَالْقُوَّةِ عَلَيَّ ضَيْمِي ، فَأَيُّنِي فِي جِوَارِكَ ، فَلَا ضَيْمَ عَلَيَّ جَارِكَ ، رَبِّ فَاقْهَرْ عَنِّي قَاهِرِي
بِقُوَّتِكَ ، وَأَوْهِنْ

عَنِّي مُسِيئَتِي بِعَزَّتِكَ ، وَاقْبِضْ عَنِّي ضَائِمِي بِقَسِيطِكَ ، وَخُذْ لِي مِمَّنْ ظَلَمَنِي بِعِدْلِكَ ، رَبِّ فَأَعِزَّنِي بِعِيَاذِكَ فَبِعِيَاذِكَ ائْتَمَعَ عَائِدُكَ ، وَأَدْخِلْنِي فِي جَوَارِكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَائُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ، وَأَسِئِلُ عَلَى سِتْرِكَ مَنْ تَسْتُرُهُ ، فَهُوَ الْأَمِنُ الْمُحْصَنُ الَّذِي لَا يُرَاعَى ، رَبِّ وَاضْمُمْنِي فِي ذَلِكَ إِلَى كَنَفِكَ فَمَنْ تَكْنُفُهُ ، فَهُوَ الْأَمِنُ الْمَحْفُوظُ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ ، وَلَا حِيلَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا ، مَنْ يَكُنْ ذَا حِيلَةٍ فِي نَفْسِهِ ، أَوْ حَوْلٍ يَتَقَلَّبُهُ أَوْ قُوَّةٍ فِي أَمْرِهِ بِشَيْءٍ سِوَى اللَّهِ ، فَإِنَّ حَوْلِي وَقُوَّتِي ، وَكُلَّ حِيلَتِي بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَعَدِّ الصَّمِيدِ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، وَكُلُّ ذِي مَلِكٍ فَمَمْلُوكٌ لِلَّهِ ، وَكُلُّ قَوِيٍّ ضَعِيفٌ عِنْدَ قُوَّةِ اللَّهِ ، وَكُلُّ ذِي عِزٍّ فَعَالِيَةٌ لِلَّهِ ، وَكُلُّ شَيْءٍ فِي قَبْضِهِ لِلَّهِ ، ذَلِكَ كُلُّ عَزِيزٍ لِبَطْشِ اللَّهِ ، صِغَرُ كُلِّ عَظِيمٍ عِنْدَ عَظَمَةِ اللَّهِ ، خَضَعُ كُلِّ جَبَّارٍ عِنْدَ سُلْطَانِ اللَّهِ ، وَاسِيَةٌ تَطَهَّرَتْ وَاسِيَةٌ تَطَلَّتْ عَلَى كُلِّ عَدُوٍّ لِي بِتَوْلَى اللَّهِ ، دَرَأَتْ فِي نَحْرِ كُلِّ عَادٍ عَلَى اللَّهِ ، ضَرَبَتْ بِإِذْنِ اللَّهِ بَيْنَ كُلِّ مُتَرَفٍ ذِي سَيُورِهِ ، وَجَبَّارٍ ذِي نَحْوِهِ ، وَمُتَسَلِّطٍ ذِي قُدْرِهِ ، وَوَالٍ ذِي إِمْرِهِ ، وَمُسْتَعِدٍّ ذِي أُبْهَةِ ، وَعَيْنِيذٍ ذِي ضَعْفِهِ ، وَعِيدُوٍّ ذِي غِيَلِهِ ، وَمُيَدِرِيٍّ ذِي حِيلِهِ ، وَحَاسِدٍ ذِي قُوَّةٍ ، وَمَاكِرٍ ذِي مَكِيدِهِ ، وَكُلُّ مُعِينٍ أَعَانَ عَلَى بِمَقَالِهِ مُغْوِيَهُ ، أَوْ سَجَائِيهِ مُشْلِيَهُ ، أَوْ حِيلِهِ مُوَعِدِيَهُ أَوْ غَائِلِهِ مُرْدِيَهُ ، أَوْ كُلِّ طَاغٍ ذِي كِبْرِيَاءٍ ، أَوْ مُعْجَبٍ ذِي خِيَلَاءٍ عَلَى كُلِّ سَبَبٍ ، وَبِكُلِّ مَيْذَهَبٍ فَأَخَذْتُ لِنَفْسِي وَمَالِي حِجَابًا دُونَهُمْ ، بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ ، وَأَحْكَمْتَ مِنْ وَحْيِكَ ، الَّذِي لَا يُؤْءَتِي مِنْ سُورِهِ بِمِثْلِهِ ، وَهُوَ الْحَكْمُ الْعِيدُ ، وَالْكِتَابُ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ، وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاجْعَلْ حَمِيدِي لَكَ ، وَتَنَائِي عَلَيْكَ فِي الْعَافِيَةِ وَالْبَلَاءِ وَالشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ دَائِمًا لَا يَنْقُضِي وَلَا يَبِيدُ ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ .

اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ، وَبِكَ أَلُوذُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَإِيَّاكَ أَعْبُدُ، وَإِيَّاكَ أَسْتَعِينُ، وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ، وَأَذْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِ أَعْيَادِي، وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ، وَأَسْتَكْفِيكُهُمْ فَاكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ، وَمِمَّا شِئْتَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، فَسَيَكْفِيكُهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، قَالَ سَيَنْشُدُ عَضْدَكَ بِأَخِيكَ، وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا، فَلَا يَصْلُونَ إِلَيْكُمَا بِيَاتِنَا، أَنْتُمَا وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ، لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا، أَسْمَعُ وَأَرَى، قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ، أَخَذْتُ بِسَمْعٍ مَنْ يُطَالِبُنِي بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللَّهِ، وَبَصَرِهِ وَقُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللَّهِ، وَحَبْلِهِ الْمَتِينِ وَسُلْطَانِهِ الْمُبِينِ، فَلَيْسَ لَهُمْ عَلَيْهَا سُلْطَانٌ وَلَا سَبِيلٌ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا، وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا، فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ.

اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ ذِي قُدْرَةٍ، وَقُوَّتُكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ، وَسُلْطَانُكَ أَجَلُّ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَكُنْ عِنْدَ ظَنِّي فِيمَا لَمْ أَجِدْ فِيهِ مَفْزَعًا غَيْرَكَ، وَلَا مَلْجَأَ سِوَاكَ، فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ عَدْلَكَ أَوْسَعُ مِنْ جَوْرِ الْجَبَّارِينَ، وَأَنَّ إِنْصَافَكَ مِنْ وَرَاءِ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ، صَبَّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ، وَأَجْزِنِي مِنْهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، أَعِيدْ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمِيَالِي وَوُلْدِي، وَمَنْ تَلَحُّقَهُ عَنَائِي، وَجَمِيعَ نَعِيمِ اللَّهِ عِنْدِي، بِبِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَضَعَتْ لَهُ الرَّقَابُ، وَبِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَافَتْهُ الصُّدُورُ، وَوَجَلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي نَفَسَ عَنْ دَاوُدَ كُرْبَتَهُ، وَبِسْمِ اللَّهِ الَّذِي قَالَ لِلنَّارِ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ، وَبِعَزِيمَةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْصِي، وَبِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَيْطِيلَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ، مِنْ شَرِّ فُلَانٍ، وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَهُ الرَّحْمَنُ، وَمِنْ شَرِّ مَكْرِهِمْ وَكَيْدِهِمْ وَحَوْلِهِمْ وَقُوَّتِهِمْ وَحِيلَتِهِمْ]، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ، وَبِكَ أَسْتَعِيثُ، وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَخَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ،

وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ ، وَفِي جَمِيعِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ ، مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَاجْعَلْ لِي سَيِّئَهُمَا فِي كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ ، وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ ، وَفِي جَمِيعِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ ، مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِلَيْكَ أَتَوَجَّهُ ، وَبِكِتَابِكَ أَتَوَسَّلُ ، أَنْ تَلْطَفَ لِي بِلُطْفِكَ الْخَفِيِّ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، جَبْرَائِيلُ عَنْ يَمِينِي ، وَمِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي ، وَإِسْرَافِيلُ أَمَامِي ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خَلْفِي ، وَبَيْنَ يَدَيَّ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، شَيْبَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ مُعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا .

عوذۀ امام رضا عليه السلام

۳۱ عوذۀ ای است کہ از امام رضا علیہ السلام (۱) بعد از مرگ آن بزرگوار دیدہ شد و گفتہ شدہ کہ پدران حضرت می گفتہ اند جدشان علی صلوات اللہ علیہ از دشمنان پناہ (بخدا) می بردہ و در غلاف شمشیر آن حضرت بودہ ، و بر فرزندان و کسانش شرط کردہ کہ با این حرز کسی را نفرین نکنند ، چون ہر کہ با آن دعا کند دعایش از خداوند جل اسمہ ممنوع نخواہد شد و آن دعا اینست « اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ ، وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَوَجَّهُ ، اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي حُرُوتَهُ ، وَكُلَّ حُزُونِهِ ، وَذَلِّ لِي صِعُوبَتَهُ ، وَكُلَّ صِعُوبِهِ ، وَاكْفِنِي مُنُونَهُ ، وَكُلَّ مُنُونِهِ ، وَارْزُقْنِي مَعْرُوفَهُ وَوَدَّهُ ، وَاصْرِفْ عَنِّي ضَرَّهُ وَمَعَرَّتَهُ ، إِنَّكَ تَمَحُّو مَا تَشَاءُ ، وَتُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ ، أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ، إِنْ أَرْسَلَ رَبُّكَ لَنْ يَصِبَ لِمَا إِلَيْكَ ، طه ، حم ، لَا يُبْصِرُونَ ، جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ، وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سِدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سِدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ، أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ مُعَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ

وَأَبْصَارِهِمْ ، وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ، لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ، فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ، صُمُّكُمْ بَعْضٌ عَمَى فَهْمٌ لَا - يَعْقِلُونَ ، طَسْم ، تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ، لَعَلَّكَ بَاطِعٌ لِنَفْسِكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ، إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً ، فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ، الْأَسْمَاءُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَبِالْعِزِّ الَّتِي لَا يُرَامُ ، وَبِالْمُلْكِ الَّتِي لَا يُضَامُ ، وَبِالنُّورِ الَّتِي لَا يُطْفَأُ ، وَبِالْوَجْهِ الَّتِي لَا يَبْلَى ، وَبِالْحَيَاةِ الَّتِي لَا تَمُوتُ ، وَبِالصَّمَدِيَّةِ الَّتِي لَا تَقْهَرُ ، وَبِالِدَيْمُومِيَّةِ الَّتِي لَا تَفْنَى ، وَبِالْإِسْمِ الَّتِي لَا يُرَدُّ ، وَبِالرُّبُوبِيَّةِ الَّتِي لَا تُسْتَدَلُّ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » و به جای این جمله حاجت خود را بگوید .

دعاء در سختی ها

۳۲ دعائی است (۱) که در اصل یونس بن بکر یافت شده و دارد که برای سختیها از حضرت امام هشتم دعائی خواسته که آن بزرگوار این دعا را برایش نوشته و فرموده باشند در هر سختی با این دعا کن اجابت شده و آنچه آرزو داری به تو عطا شود . « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ إِنَّ دُنُوبِي وَكَثْرَتَهَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ ، وَحَجَبْتَنِي عَنِ اسْتِثْهَالِ رَحْمَتِكَ ، وَبَاعَدْتَنِي عَنِ اسْتِجَابِ مَغْفِرَتِكَ ، وَلَوْ لَا تَعَلَّقِي بِالْإِنِّكَ ، وَتَمَسَّكِي بِالْدُّعَاءِ وَمَا وَعَدْتَ أَمْثَالِي مِنَ الْمُسْرِفِينَ ، وَأَمْثَالِي مِنَ الْخَاطِئِينَ ، وَوَعَدْتَ الْفَاقِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِقَوْلِكَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَحَدَّزْتَ الْفَاقِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ فَقُلْتَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَأْفَتِكَ إِلَى دُعَائِكَ فَقُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ

داخِرِينَ إِلَهِي لَقَدْ كَانَ الْأَيْيَاسُ عَلَيَّ مُسْتَمِلًا وَالْقَنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ عَلَيَّ مُلْتَحِفًا إِلَهِي لَقَدْ وَعَدْتَ الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِحُكِّكَ ثَوَابًا
 وَأَوْعَدْتَ الْمُسِيءَ ظَنَّهُ بِحُكِّكَ عِقَابًا اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمْسَكَكَ رَمَقِي حُسْنُ الظَّنِّ بِحُكِّكَ فِي عِتْقِي رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتَعَمَّدِ زَلَّتِي وَإِقَالَهِ عَثْرَتِي
 اللَّهُمَّ قَوْلُكَ الْحَقُّ الَّذِي لَا خُلْفَ لَهُ وَلَا تَبْدِيلَ يَوْمَ نَدْعُوا كُلُّ أَنَسٍ بِإِمَامِهِمْ وَذَلِكَ يَوْمَ النُّشُورِ إِذَا تُفْتَحُ فِي الصُّورِ وَبُعْتِرَ مَا فِي
 الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أُوْفِي وَأَشْهَدُ وَأُقِرُّ وَلَا أَنْكُرُ وَلَا أَجْحِدُ وَأُسِرُّ وَأُعْلِنُ وَأُظْهِرُ وَأُبْطِنُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا
 شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدُ الْأَوْصِيَاءِ وَوَارِثُ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَّمَ
 الدِّينَ وَمُبِيرُ الْمُشْرِكِينَ وَمُمِيزُ الْمُنَافِقِينَ وَمُجَاهِدُ الْمَارِقِينَ إِمَامِي وَحُجَّتِي وَعَزْوَتِي وَصِرَاطِي وَدَلِيلِي وَمَحَجَّتِي وَمَنْ لَا أَتَقُ بِأَعْمَالِي
 وَلَوْ زَكَّتْ وَلَا أَرَاهَا مُنْجِيَةً لِي وَلَوْ صِلَحَتْ إِلَّا - بِوَلَايَتِهِ وَالْإِسْتِمَامِ بِهِ وَالْأَقْرَارِ بِفَضَائِلِهِ وَالْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَالتَّسْلِيمِ لِرُؤَاتِهَا وَأَقْرُّ
 بِأَوْصِيَاءِهِ مِنْ أَبْنَائِهِ أَنَّمَا وَحُجَجًا وَأَدِلَّةً وَسُرُجًا وَأَعْلَامًا وَمَنَارًا وَسَادَةً وَأَبْرَارًا وَأَوْمُنُ بِسِرِّهِمْ وَجَهْرِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَغَائِبِهِمْ
 وَشَاهِدِهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ لَا - شَكَّ فِي ذَلِكَ وَلَا - اِرْتِيَابَ عِنْدَ تَحْوُلِكَ وَلَا انْقِلَابِ اللَّهُمَّ فَادْعِنِي يَوْمَ حَشْرِي وَنَشْرِي بِإِمَامَتِهِمْ
 وَأَنْقِذْنِي بِهِمْ يَا مَوْلَايَ مِنْ حَرِّ النَّيرانِ وَإِنْ لَمْ تَزُقْنِي رُوحَ الْجَنَانِ فَإِنَّكَ إِنْ أَعْتَقْتَنِي مِنَ النَّارِ كُنْتُ مِنَ الْفَائِزِينَ اللَّهُمَّ وَقَدْ
 أَصِيبَحْتُ يَوْمِي هَذَا لَا ثِقَةَ لِي وَلَا رَجَاءَ وَلَا لَجَأَ وَلَا مَفْزَعَ وَلَا مَنْجَى غَيْرَ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثُمَّ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ وَمُحَمَّدَ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيَّ
 وَمُحَمَّدَ وَعَلِيَّ وَالْحَسَنَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ تُقِيمُ الْحِجَّةَ إِلَى الْحُجَّةِ الْمَشْهُورَةِ مِنْ وُلْدِهِ الْمَرْجُوعِ لِلْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ فِي هَذَا
 الْيَوْمِ وَمَا بَعْدَهُ حِصْنِي مِنَ الْمَكَارِهِ وَمَعْقِلِي مِنَ الْمَخَافِ وَنَجِّنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَفَاسِقٍ

وَمِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَمَا أُنْكِرُ وَمَا اسْتَيْرَ عَنِّي وَمَا أَبْصَرْتُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَيَّ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ اللَّهُمَّ فَبِنَوْسَلِي بِهِمْ إِلَيْكَ وَتَقَرُّبِي بِمَحَبَّتِهِمْ وَتَحْصِينِي بِإِمَامَتِهِمْ افْتَحْ عَلَيَّ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَبْوَابَ رِزْقِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَجَنِّبْنِي إِلَى خَلْقِكَ وَجَنِّبْنِي بَعْضَهُمْ وَعِدَاؤَهُمْ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَلِكُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَلِكُلِّ ذِي شَفَاعَةٍ حَقٌّ فَاسْأَلُكَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ إِلَيْكَ سَيِّبِي وَقَدَّمْتَهُ أَمَامَ طَلِبَتِي أَنْ تُعَرِّفَنِي بِرُكَّةِ يَوْمِي هَذَا وَشَهْرِي هَذَا وَعَامِي هَذَا اللَّهُمَّ وَهُمْ مَفْرَعِي وَمَعُونَتِي فِي شِدَّتِي وَرَخَائِي وَعَافِيَتِي وَبَلَائِي وَنَوْمِي وَيَقْظَتِي وَطَعْنِي وَإِقَامَتِي وَعُسْرِي وَيُسْرِي وَعَلَائِيَتِي وَسِرِّي وَإِصْبَاحِي وَإِمْسَائِي وَتَقَلُّبِي وَمَتَوَايَ وَسِرِّي وَجَهْرِي اللَّهُمَّ فَلَا تُخَيِّبْنِي بِهِمْ مِنْ نَائِلِكَ وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُؤْهِسْنِي مِنْ رَوْحِكَ وَلَا تَبْتَلِنِي بِإِنْغِلَاقِ أَبْوَابِ الْأَعْزَاقِ وَسِدَادِ مَسَالِكِهَا وَازْتِنَاجِ مِذَاهِبِهَا وَافْتِخِ لِي مِنْ لَدُنْكَ فَتَحاً يَسِيراً وَاجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ ضَنْكٍ مَخْرَجاً وَإِلَى كُلِّ سَعَةٍ مَنَهْجاً إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ .

عوذہ امام ہشتم علیہ السلام

۳۳ عوذہ ای (۱) است کہ امام ہشتم بہ آن تعوذ کردہ ہنگامی کہ حضرت را بہ دستور ہارون در برکہ السباع (جای درندگان انداختند ، فضل بن ربیع می گوید در آن ۴۰ درندہ بود و بہ حضرت با این عوذہ خطری از درندگان نرسید ، علی بن طاووس صاحب کتاب مہج کہ این روایت را ذکر کردہ می گوید ، بسا این داستان از امام ہفتم موسی بن جعفر علیہ السلام باشد کہ نزد ہارون زندانی بود .

فضل می گوید دعا را نوشتم در دفتری و در دستمالی در آستین خود آن را بستم ہر بار کہ بر ہارون وارد می شدم بہ سوی من می خندید و حوائج را

بر آورده می کرد و در هر سفری حرز و امان من از هر چیز ترسناکی بود و در هر سختی افتادم با این دعا دعا کردم برایم فرج حاصل شد .

دعاء این است : « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، لَا شَرِيكَ لَهُ ، أَنْجِرْ وَعَدَّهُ ، وَنَصِرْ عَبْدَهُ ، وَأَعِزَّ جُنْدَهُ ، وَهَرَمَ الْأَعْزَابَ وَحَدَّهُ ، فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمْسَيْتُ وَأَصْبَحْتُ فِي حِمَى اللَّهِ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ ، وَذَمَّتِهِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَلَا تُخْفَرُ وَفِي عِزِّهِ الَّذِي لَا يَذَلُّ وَلَا يُفْهَرُ ، وَفِي حِزْبِهِ الَّذِي لَا يُغْلَبُ ، وَفِي جُنْدِهِ الَّذِي لَا يُهْزَمُ ، وَحَرِيمِهِ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ ، بِاللَّهِ اسْتَجِرْتُ ، وَبِاللَّهِ أَضِيحْتُ ، وَبِاللَّهِ اسْتَنْجَحْتُ وَتَعَزَّزْتُ وَتَعَوَّذْتُ وَانْتَصِرْتُ وَتَقَوَّيْتُ ، وَبِعِزِّهِ اللَّهُ قَوِيْتُ عَلَى أَعْدَائِي ، وَبِجَلَالِ اللَّهِ وَكِبْرِيائِهِ ظَهَرْتُ عَلَيْهِمْ وَفَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ اسْتَعْنْتُ عَلَيْهِمْ بِاللَّهِ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ، وَحَشِيْبِي اللَّهُ وَنَعِيمِ الْوَكِيلِ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ، أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَحِجْتُ حُجَّهَ اللَّهِ ، وَغَلَبَتْ كَلِمَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ وَجُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعِينَ ، لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ، وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمْ الْأَعْدَابَ ثُمَّ لَا يُنْصِرُونَ ، ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُفُوقُوا أَحَادُوا وَقَتَلُوا تَقْتِيلًا ، لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ ، بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ، تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِفْظِ الْمَحْفُوظِ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ، آوَيْتُ إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَالتَّجَأْتُ إِلَى كَهْفٍ رَفِيعٍ وَتَمَسَّكْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ ، وَتَدَرَعْتُ بِدِرْعِ اللَّهِ الْحَصِيَّةِ ، وَتَدَرَقْتُ بِدِرْعِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَتَعَوَّذْتُ بِعُودِهِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ ، وَتَحَنَّنْتُ بِخَاتَمِهِ ، فَأَنَا حَيْثُمَا سَلَكَتُ آمِنٌ مُطْمَئِنٌّ وَعِدَائِي فِي الْأَهْوَالِ حَيْرَانٌ قَدْ حُفَّ بِالْمِهَانِهِ ، وَأُلْبَسَ الدَّلَّ ، وَقِنَعَ بِالصَّغَارِ ضَرَبْتُ عَلَى نَفْسِي سُرَادِقَ الْحَيَاطَةِ ، وَلَبَسْتُ دِرْعَ ، الْحِفْظِ وَعَلَقْتُ عَلَى هَيْكَلِ الْهَيْبَةِ وَتَوَجَّجْتُ بِتِيَاغِ الْكِرَامَةِ وَتَقَلَّدْتُ بِسَيْفِ الْعِزِّ الَّذِي لَا يُفْلُ وَخَفِيْتُ عَنْ أَعْيُنِ الْبَاغِيْنَ النَّاطِرِينَ ، وَتَوَارَيْتُ عَنِ الظُّنُونِ ، وَأَمِنْتُ عَلَى نَفْسِي ، وَسَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِي بِجَلَالِ اللَّهِ ، فَهُمْ

لِي خَاضِعُونَ وَعَنِّي نَافِرُونَ ، كَأَنَّهُمْ حُمْرٌ مُسِيئُونَ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرِهِ ، قَصْرَتْ أَيْدِيهِمْ عَنْ بُلُوغِي ، وَعَمِيَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُوءَيْتِي ، وَخَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِكْرِي ، وَذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِي ، وَتَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ ، وَارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ وَنَفُوسُهُمْ مِنْ مَخَافَتِي بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، يَا هُوَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، أَفَلَمْ جُنُودُهُمْ ، وَاكْسَرُوا شُوكَتَهُمْ ، وَنَكَّسُوا رُءُوسَهُمْ ، وَأَعْمَأَبْصَارَهُمْ ، فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِي خَاضِعِينَ ، وَأَنْهَزَمَ جَيْشُهُمْ وَوَلَّوْا ، مُدْبِرِينَ سَيِّهَزَمَ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ، بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ، وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمِيحِ البَصِيرِ عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بَعْلُو اللَّهِ الَّذِي كَانَ يَغْلُو بِهِ عَلَيَّ صَاحِبِ الحُرُوبِ ، مُنَكَّسِ الرَّيَاثِ وَمُيَسِّدِ الأَعْقَابِ ، وَتَعَوَّذْتُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الحُسْنَى وَكَلِمَاتِهِ العُلْيَا ، وَظَهَرْتُ عَلَيَّ أَعْدَائِي بِئَاسٍ شَدِيدٍ وَأَمْرٍ رَشِيدٍ ، وَأَذَلُّنَّهُمْ وَقَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ ، وَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِي خَاضِعِينَ ، فَخَابَ مَنْ نَاوَانِي وَهَلَكَ مَنْ عَادَانِي ، وَأَنَا المُوَعَّدُ المُنْصُورُ وَالمُظْفَرُ المَتَوَجِّعُ المَحْجُورُ ، وَقَدْ لَزِمْتُ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَاسْتَمْسَكْتُ بِالعُرْوَةِ الوُثْقَى ، وَاعْتَصِمْتُ بِجِبْلِ اللَّهِ المَتِينِ ، فَلَنْ يَضُرَّنِي كَيْدُ الكَاذِبِينَ وَحَسَدُ الحَاسِدِينَ ، أَبَدَ الأَبْدِينَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ ، فَلَنْ يَرَانِي أَحَدٌ ، وَلَنْ يُنْذِرَنِي أَحَدٌ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ، أَسْأَلُكَ يَا مُتَفَضِّلٌ أَنْ تَفْضَلَ عَلَيَّ بِالأَمْرِ وَالْإِيمَانِ عَلَيَّ نَفْسِي وَرُوحِي بِالسَّلَامَةِ مِنْ أَعْدَائِي وَأَنْ تَحُولَ بَيْنِي وَبَيْنَ شَرِّهِمْ بِالمَلَائِكَةِ الغِلَظِ الشَّدَادِ ، لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ، وَأَيَّدَنِي بِالجُنْدِ الكَثِيفَةِ وَالأَعْرَاحِ العَظِيمَةِ المُطِيعَةِ فَيَجِيبُونَهُمْ بِالحُجَّةِ البَالِغَةِ ، وَيَقْدِفُونَهُمْ بِالحِجْرِ الدَّمَاعِ وَيَضْرِبُونَهُمْ بِالسَّيْفِ القَاطِعِ ، وَيَرْمُونَهُمْ بِالشَّهَابِ الثَّاقِبِ ، وَالحَرِيقِ المُلْتَهَبِ وَالشُّوَاظِ المُحْرِقِ ، وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا ، وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ، قَدَفْتُهُمْ وَرَجَزْتُهُمْ بِفَضْلِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِطَهٍ وَيَسٍ وَالدَّارِيَاتِ وَطَوَاسِينِ وَتَنْزِيلِ القُرْآنِ العَظِيمِ وَالحَوَامِيمِ ، وَبِكَهَيْعِصٍ ، وَبِكَافٍ كَفِيَّتْ ، وَبِهَاءٍ هَيْدِيَّتْ ، وَبِنِيَاءٍ يُسِّرُ لِي ، وَبِعَيْنٍ عَلَوْتُ ، وَبِبَصَادٍ صَدَقْتُ ، أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، وَبُنُونٍَ وَالقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ، وَبِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ،

وَبِالطُّورِ ، وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ، فِي رَقٍّ مَشْهُورٍ ، وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ، وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ، وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ، إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ، مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ، فَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ، وَعَلَى أَعْتَابِهِمْ نَاكِصِينَ ، وَفِي دِيَارِهِمْ حَائِنِينَ ، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ، فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ، وَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ، فَوَقَّاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا ، وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ، وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ ، وَاللَّهُ مَخِيْرُ الْمَاكِرِينَ ، الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى دِيَارِهِمْ فَأَتَى الْفِرْعَوْنَ أَصْحَابُ الْأَنْبِيَاءِ مُسَبِّحِينَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَنَاكِسِينَ رُءُوسِهِمْ لِلَّهِ إِذْ أُنزِلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ فَانظُرْ إِلَى إِلَهِ الْعَالَمِينَ ، وَانظُرْ إِلَى بَيْتِ أَدْنَىٰ أَلْيَسَ الْبَيْتُ الَّذِي بُنِيَ لِلرَّبِّ الْعَلِيِّ الَّذِي لَمْ يُفْضَلْ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ، وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَخْذَرُ ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، جَبْرِئِيلُ عَنْ يَمِينِي ، وَمِيكَائِيلُ عَنْ شِمَالِي ، وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَمَامِي ، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُطَلُّ عَلَيَّ ، يَمْنَعُكُمْ مِنِّي وَيَمْنَعُ الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ ، يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ، أَحْجُزُ بَيْنِي وَبَيْنَ أَعْدَائِي حَتَّى لَا يَصِلُوا إِلَيَّ بِسُوءٍ ، سَتَرْتُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ بِسِتْرِ اللَّهِ الَّذِي يُسْتَتَرُ بِهِ مِنَ سَيِّئَاتِ الْفِرْعَانِ وَمَنْ كَدَانَ فِي سِتْرِ اللَّهِ كَانَ مَحْفُوظًا ، حَسْبِيَ الَّذِي يَكْفِي مَا لَا يَكْفِي أَحَدٌ سِوَاهُ ، وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ .

اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَيَّ سِرَادِقَاتِ حِفْظِكَ الَّذِي لَا يَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ ، وَلَا تَخْرِقُهُ الرِّمَاحُ ، وَاكْفِنِي شَرَّ مَا أَخَافُهُ بِرُوحِ قُدْسِكَ الَّذِي مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مَسْتُورًا عَنْ عُيُونِ النَّاطِرِينَ ، وَكَبِيرًا فِي صُدُورِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ ، وَوَفِّقْ لِي بِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِيَّ وَكَلِمَاتِكَ الْعُلَيَّا صَلَاحِي فِي جَمِيعِ مَا أَوْءَمَلْتَهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّ قُلُوبِهِمْ ، وَشَرَّ مَا يُضْمِرُونَ ، إِلَى خَيْرِ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَايَ وَمَلَاذِي ، فَبِكَ الْوُدُ ، وَأَنْتَ مَعَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ ، يَا مَنْ دَانَ لَهُ

رَقَابُ الْجَبَابِرَةِ ، وَخَضَعَتْ لَهُ عَمَالِقُ الْفِرَاعِنَةِ ، أَجْزَنِي اللَّهُمَّ مِنْ خَزِيكَ ، وَكَشِفِ سِتْرِكَ ، وَنَسِيَانِ ذِكْرِكَ ، وَالْأَيْضُضَرَابِ عَنْ شُكْرِكَ ، أَنَا فِي كَنْفِكَ لَيْلِي وَنَهَارِي وَنَوْمِي وَقَرَارِي وَأَنْتَبَاهِي وَأَنْتِشَارِي ، ذِكْرُكَ شِعَارِي وَتَنَاوُؤُكَ دِثَارِي .

اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِي أَمْسِي وَأَصْبِحُ مُسْتَجِيرًا بِكَ ، وَبِأَمَانِكَ مِنْ خَوْفِكَ ، وَسُوءِ عَذَابِكَ وَأَضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ ، وَارْزُقْنِي حِفْظَ عِنَايَتِكَ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ .

حرز امام جواد علیه السلام

۳۴ حرز امام جواد علیه السلام سید ابن طاووس در روایتی (۱) (ضعیف) به دو طریق از صدوق قدس سره مسنداً از حکیمه دختر امام محمد تقی علیه السلام از گفته ام عیسی دختر مأمون همسر امام محمد تقی ذکر کرده ، که در حال مستی مأمون شبانه امام جواد علیه السلام را با شمشیر پاره پاره کرد ، روز به او خبر دادم یاسر را فرستاد ، مژده سلامتی حضرت را آورد ، تا آنجا که حضرت بر روی پوست آهوی تهامه این حرز را نوشته به یاسر دادند و بفرمایند در لوله نقره ای آن را قرار داده وضوئی نیکو کامل گرفته ، و ۴ رکعت نماز در هر رکعت حمد را یک بار و آیه الکرسی و شهد الله و سوره های الشمس وضحیها واللیل اذا یغشی و قل هو الله هر کدام را ۷ بار بخواند ، سپس وقت سختیها و گرفتاریها بر بازوی راست خود ببندد ، به حول و قوه خداوند از هر چیزی که بر حذر است و می ترسد سالم می ماند و سزاوار است در وقت قمر در عقرب نباشد ، و چنانچه با اهل روم و پادشاهشان بجنگد با اذن خداوند به برکت این حرز بر آنها غالب گردد ، و روایت شده که مأمون این خواص را که شنید ، در جنگ با اهل روم خداوند او را پیروز گرداند

و غنيمت آنچه خدا خواست (یعنی بسیار) به دست آورد و در هر جنگ و درگیری این حرز را از خود جدا نمی کر حرز این است .

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ، وَيُفْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ، إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوْءُفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِكُ الدَّيَّانُ يَوْمَ الدِّينِ تَفَعَّلُ مَا تَشَاءُ بِلا مُعَالَبَةٍ ، وَتُعْطِي مَنْ تَشَاءُ بِلا مَنِّ ، وَتَفَعَّلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ ، وَتُدَاوِلُ الْأَيَّامَ بَيْنَ النَّاسِ ، وَتُرَكِّبُهُمْ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُورَةِ الْمَعِيدِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُورَةِ السَّرَائِرِ ، السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ النَّصِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمِينِ ، وَالْعَرْشِ الَّذِي لَا يَتَحَرَّكُ ، وَأَسْأَلُكَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ ، وَبِالْحَيَاةِ الَّتِي لَا تَمُوتُ ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ ، الَّذِي هُوَ مُحِيطٌ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ ، وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ ، وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبُحُورُ ، وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْكَرْسِيُّ ، وَبِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُورَةِ الْعَرْشِ ، وَبِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُورَةِ الْعِزَّةِ ، وَبِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُورَةِ الْعُظْمَةِ ، وَبِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُورَةِ الْبُهَاءِ ، وَبِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُورَةِ الْقُدْرَةِ ، وَبِاسْمِكَ الْعَزِيزِ وَبِاسْمَائِكَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُكْرَمَاتِ الْمُخْزُونَاتِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ .

وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ خَيْرًا مِمَّا أَرْجُو ، وَأَعُوذُ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَخِذَرُ وَمَا لَا أَخِذَرُ ، يَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ حُنَيْنٍ ، وَيَا صَاحِبَ عَلِيٍّ يَوْمَ صِفِّينَ ، أَنْتَ يَا رَبُّ مُبِيرُ الْجَبَّارِينَ ، وَقَاصِمُ الْمُتَكَبِّرِينَ ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ طِهِ وَيَسِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَالْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ ،

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُشَدَّ بِهِ عَضُدَ صَاحِبِ هَذَا الْعُقَدِ ، وَأَذْرَأَ بِكَ فِي نَحْرِ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ، وَكُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ، وَعَدُوِّ شَدِيدٍ ، وَعَدُوِّ مُنْكَرِ الْأَخْلَاقِ ، وَاجْعَلْهُ مِمَّنْ أَسْلَمَ إِلَيْكَ نَفْسَهُ ، وَفَوَّضَ إِلَيْكَ أَمْرَهُ وَأَلْجَأَ إِلَيْكَ ظَهْرَهُ .

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي ذَكَرْتَهَا وَقَرَأْتَهَا وَأَنْتَ أَعْرَفُ بِحَقِّهَا مِنِّي ، وَأَسْأَلُكَ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ ، وَالْجُودِ الْكَرِيمِ ، وَلِيَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ ، وَالْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ ، وَالْأَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ ، وَأَسْأَلُكَ يَا نُورَ النَّهَارِ ، وَيَا نُورَ اللَّيْلِ وَنُورَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَنُورَ النُّورِ ، وَنُوراً يُضِيءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ ، يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ كُلِّهَا ، فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَالْجِبَالِ ، وَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا يَفْنَى وَلَا يَبِيدُ وَلَا يَزُولُ ، وَلَا لَهُ شَيْءٌ مَوْصُوفٌ ، وَلَا إِلَيْهِ حُدٌّ مَنْسُوبٌ ، وَلَا مَعَهُ إِلَهٌ ، وَلَا إِلَهَ سِوَاهُ ، وَلَا لَهُ فِي مُلْكِهِ شَرِيكَ ، وَلَا تُضَافُ الْعِزَّةُ إِلَّا- إِلَيْهِ ، وَلَمْ يَزَلْ بِالْعُلُومِ عَالِماً ، وَعَلَى الْعُلُومِ وَاقِفاً ، وَلِلْأُمُورِ نَاطِماً وَبِالْكَيْنُونِيَّةِ عَالِماً ، وَلِلتَّنْذِيرِ مُحْكِماً ، وَبِالْخَلْقِ بَصِيراً ، وَبِالْأُمُورِ خَبيراً ، أَنْتَ الَّذِي خَشَعَتْ لَكَ الْأَصْوَاتُ ، وَضَلَّتْ فِيكَ الْأَعْيُنُ ، وَضَاقَتْ دُونَكَ الْأَسْبَابُ ، وَمَلَأَ كُلُّ شَيْءٍ نُورَكَ ، وَوَجَلَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ ، وَهَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ ، وَتَوَكَّلَ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ ، وَأَنْتَ الرَّبُّ فِي جَلَالِكَ ، وَأَنْتَ الْبَهِيُّ فِي جَمَالِكَ ، وَأَنْتَ الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ ، وَأَنْتَ الَّذِي لَا يُدْرِكُكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْعَظِيمُ ، وَمُجِيبُ الدَّعَوَاتِ ، قَاضِي الْحَاجَاتِ ، مُفْرَجُ الْكُرْبَاتِ ، وَلِيُّ النِّقَمَاتِ ، يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ ، وَفِي دُنُوِّهِ عَالٍ ، وَفِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ ، وَفِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ ، وَفِي مُلْكِهِ عَزِيزٌ ، صَيَّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَآخِرُسَ صَاحِبِ هَذَا الْعُقَدِ وَهَذَا الْجِزْرِ وَهَذَا الْكِتَابِ ، بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَآكُنْفُهُ بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يَرَامُ ، وَارْحَمْهُ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ ، فَإِنَّهُ مَرْزُوقُكَ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ الَّذِي لَا صَاحِبَ لَهُ وَلَا وَلَدَ ، بِسْمِ اللَّهِ قَوِيَّ الشَّانِ ، عَظِيمِ الْبُرْهَانِ ، شَدِيدِ السُّلْطَانِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَمَا كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، أَشْهَدُ أَنْ نُوحاً رَسُولُ اللَّهِ ، وَأَنَّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ ، وَأَنَّ مُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ ، وَنَجِيُّهُ ، وَأَنَّ عِيسَى ابْنُ

مَزِيمَ رُوحِ اللَّهِ وَكَلِمَتَهُ ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّاعَةِ الَّتِي يُوَعَدُ فِيهَا بِإِبْلِيسَ اللَّعِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَيَقُولُ اللَّعِينُ فِي تَلْمِذِكَ السَّاعَةِ ، وَاللَّهُ مَيَّا أَنَا مُهَيِّجٌ مَرَدِهِ ، اللَّهُ مُنُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْقَاهِرُ وَهُوَ الْغَالِبُ لَهُ الْقُدْرَةُ السَّابِقَةُ ، وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ كُلِّهَا وَصِفَاتِهَا وَصُورَتِهَا ، وَهِيَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْعَرْشَ وَالْكَرْسِيَّ وَاسْتَوَى عَلَيْهِ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصْرِفَ عَنِّي صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا كُلَّ سُوءٍ وَمَحْذُورٍ فَهُوَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ وَأَنْتَ مَوْلَاهُ ، فَفِيهِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ اذْفَعْ عَنْهُ الْأَسْمَاءَ كُلِّهَا ، وَاقْمَعْ عَنْهُ أَبْصَارَ الظَّالِمِينَ ، وَالسَّيِّئَةِ الْمُعَانِدِينَ ، وَالْمُرِيدِينَ لَهُ الشُّوْءَ وَالضَّرَّ ، وَادْفَعْ عَنْهُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَمَخُوفٍ ، وَأَيُّ عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ أَوْ سُلْطَانٍ مَارِدٍ أَوْ شَيْطَانٍ أَوْ شَيْطَانِهِ أَوْ جِنِّيٍّ أَوْ جِنِّيَّةٍ أَوْ غَوْلٍ أَوْ غَوْلَةٍ ، أَرَادَ صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا بِظُلْمٍ أَوْ ضَرْراً أَوْ مَكْرٍ أَوْ مَكْرُوهٍ أَوْ كَيْدٍ أَوْ خَدِيْعَةٍ أَوْ نِكَايَةٍ أَوْ سَعْيَةٍ أَوْ فَسَادٍ أَوْ غَرْقٍ أَوْ اضْطِلَامٍ أَوْ عَطَبٍ أَوْ مُغَالَبَةٍ أَوْ غَدْرٍ أَوْ قَهْرٍ أَوْ هَتِكٍ سِتْرٍ أَوْ اقْتِنَادٍ أَوْ آفَةٍ أَوْ عَاهَةٍ أَوْ قَتْلِ أَوْ حَرْقٍ أَوْ انْتِقَامٍ أَوْ قَطْعٍ أَوْ سِحْرِ أَوْ مَسْخٍ أَوْ مَرَضٍ أَوْ سَقَمٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ جُدَامٍ أَوْ بُوءَسٍ أَوْ فَاقَةٍ أَوْ آعَةٍ (عَاهَةٍ ظ) أَوْ سَعْبٍ أَوْ عَطَشٍ أَوْ وَسْوَسهٍ أَوْ نَقْصٍ فِي دِينٍ أَوْ مَعِيشَةٍ فَكَفَيْهِ (فَكَفَيْهِ ظ) بِمَا شِئْتُمْ وَكَيْفَ شِئْتُمْ ، وَأَنْتَى شِئْتُمْ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَلَا- حَوْلَ وَلَا- قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

و در روایت (۱) دارد که لوله نقره ای که حرز را در آن می نهد این کلمات را با نقره خالص روی آن نقش کند « یا مشهوراً فی السَّمَاوَاتِ ، یا مَشْهُوراً فی الْأَرْضِينَ ، یا مَشْهُوراً فی الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، جَهَدَتِ الْجَبَابِرَةَ وَالْمُلُوكُ عَلَى إِطْفَاءِ نُورِكَ ، وَإِحْمَادِ ذِكْرِكَ

فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتَمَّ ثُورَكَ وَيُبَوحَ بِذِكْرِكَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ» و به جای فابی الله در نسخه ای و ابیت دارد .

مرحوم علامه مجلسی می گوید که در جزء سوم کتاب الواحد یافته ، که مراد به این جملات مولا امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام است .

حرز دفع هم و غم

۳۵ حرز (۱) برای هم و غمی از خط شهید رحمه الله نقل شده « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، عُبُودِيَّةً وَرِقًّا ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَقُولًا وَصِدْقًا ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذُخْرًا يَبْقَى ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شَوْقًا شَوْقًا ، بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ ، وَاللَّجَأْتُ ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ ، وَمَا تَوَفَّقَنِي إِلَّا بِاللَّهِ ، نِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ ، وَنِعْمَ النَّصِيرُ اللَّهُ ، لَا يَأْتِي بِالْخَيْرَاتِ إِلَّا اللَّهُ ، وَمَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْ اللَّهِ ، وَإِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ، أَسْتَظْهِرُ بِاللَّهِ وَأَسْتَعِينُ بِاللَّهِ ، وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى مَلَائِكَتِهِ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِهِ ، إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ ، وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ، كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ، إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ، لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ، إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ، وَاللَّهُ يَعِصَمُكُمْ مِنَ النَّاسِ ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ، قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ، وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ، لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ، رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ ، وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ، وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ، وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ، سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ، وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِنِّي ، لَا تَخَفُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ، لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ، لَا تَخَفُ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ، وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ، وَمَنْ يَتَوَكَّلْ

عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ، إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ، فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ،
 وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ، وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ، فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ، إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا يُخْرِجُونَهُمْ مِنْ كُحُبِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ، رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا ، وَثَبِّتْ أقدامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ، الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
 فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ آلِهِمْ وَفَضَّلَ لَهُمْ يَمَسُّهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ، هُوَ
 الَّذِي أَيْدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ، وَاللَّفَّ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ، لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ، وَلَكِنَّ اللَّهَ -الَّذِي أَلْفَ
 بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ سَيَسْأَلُ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ ، وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصْعَقُوكَ إِلَّا بِمَا يَأْتِيَنَّكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ ، رَبَّنَا
 عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ، رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ، إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي
 وَرَبِّكُمْ ، مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ، فَسَيَذَكُوكُمْ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ، إِنَّ
 اللَّهَ -بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ -إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، رَبِّ أَنَّى مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ
 أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، أَلَمْ يَكُنْ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ، الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
 بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ، وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ،
 أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ، اللَّهُ -إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ ، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ، وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ
 وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ، وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
 ، فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَكَهَّ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسِيئًا ، وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ ، وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ، وَإِذَا ذُكِرْتُمْ فِي الْقُرْآنِ وَحِيدَهُ وَلَوْ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ، أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ ، وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصِيرِهِ غِشَاوَةً ، وَأُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ، وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ، وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا ، فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ، وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ، وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ، إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ، فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَ بِي سُوءًا أَوْ مَكْرُوهًا فَاقْمَعْ رَأْسَهُ ، وَاعْقِلْ لِسَانَهُ ، وَأَلْجِمْ فَاةً ، وَرُدِّ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ ، وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ كَيْفَ شِئْتَ ، وَأَنْتَ شِئْتَ ، وَاجْعَلْنِي مِنْهُ وَمِنْ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا فِي حِمَاكَ ، فَإِنَّ حِمَاكَ عَزِيزٌ ، وَجَارَكَ مَنِيعٌ ، وَسُلْطَانَكَ قَاهِرٌ ، وَأَمْرَكَ غَالِبٌ ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ ، أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الْجَهَالَةِ ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَا بَائِنًا وَلَا إِهْمَاتِنَا وَلَا إِذْرِيَاتِنَا وَلِجَمِيعِ الْمَيُوءِ مِينَينَ وَالْمَيُوءِ مِمَاتٍ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَحِيدِهِ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَمَّرَتْهُ الطَّاهِرِينَ «

حرزها واحتجابات متعددی از ائمه علیهم السلام در مهج نقل کرده .

دعائی که مستجاب می شود و برای سختی زائیدن است

۳۶ در مهج الدعوات (۱) در روایتی ضعیف از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله که آورده که هر که به این نامها دعا کند خداوند عزوجل دعایش را مستجاب گرداند ، و اگر

این دعا نزد زنی خواند شود که زائیدن بر او سخت شده خداوند آن را بر او آسان سازد «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ اخْتَجَبَ بِشِعَاعِ نُورِهِ عَنْ نَوَاطِرِ خَلْقِهِ ، يَا مَنْ تَسَرَّبَلْ بِالْجَلَالِ وَالْعَظَمَةِ ، وَاسْتَهَرَّ بِالتَّجَبُّرِ فِي قُدْسِهِ ، يَا مَنْ تَعَالَى بِالْجَلَالِ وَالْكِبْرِيَاءِ فِي تَفَرُّدِ مَجِيدِهِ ، يَا مَنْ انْقَادَتِ الْأُمُورُ بِأَرْمَتِهَا طَوْعاً لِإِعْمَرِهِ ، يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُونَ مُجِيبَاتٍ لِإِدْعَاوَتِهِ ، يَا مَنْ زَيْنَ السَّمَاءِ بِالنُّجُومِ الطَّالِعَةِ ، وَجَعَلَهَا هِدَايَةً لِحَلْقِهِ ، يَا مَنْ أَنْارَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ الْمُظْلَمِ بِلُطْفِهِ ، يَا مَنْ أَنْارَ الشَّمْسِ الْمُنِيرَةِ وَجَعَلَهَا مَعَاشاً لِحَلْقِهِ ، وَجَعَلَهَا مُفَرِّقَةً بَيْنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِعَظَمَتِهِ ، يَا مَنْ اسْتَوْجَبَ الشُّكْرَ بِبَشَرِ سَحَابٍ نَعِمَهُ أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَّتٌ بِهِ نَفْسِكَ ، أَوْ اسْتَأْثَرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ أَثْبَتَهُ فِي قُلُوبِ الصَّافِينَ الْحَافِينَ حَوْلَ عَرْشِكَ ، فَتَرَاجَعَتِ الْقُلُوبُ إِلَى الصُّدُورِ عَنِ الْبَيَانِ بِإِخْلَاصِ الْوَحْدَانِيَّةِ ، وَتَحْقِيقِ الْفِرْدَاوَيْيَةِ مُقَرَّةً لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ ، وَأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ ، أَنْتَ اللَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي تَجَلَّيْتَ بِهَا لِلْكَلِيمِ عَلَى الْجَبَلِ الْعَظِيمِ ، فَلَمَّا بَدَأَ شِعَاعُ نُورِ الْحُجُبِ مِنْ بَهَاءِ الْعَظَمَةِ ، خَرَّتِ الْجِبَالُ مُتَدَكِّدَةً لِعَظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ وَهَيْبَتِكَ وَخَوْفًا مِنْ سَيْطُوتِكَ رَاهِبَةً مِنْكَ ، فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، وَأَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي فَتَقَّتْ بِهِ رَتَقَ عَظِيمِ جُفُونِ عَيُونِ النَّاطِرِينَ الَّذِي بِهِ تَدْبِيرُ حِكْمَتِكَ وَشَوَاهِدُ حُجَجِ أَنْبِيَائِكَ يَعْرِفُونَكَ بِفِطْنِ الْقُلُوبِ ، وَأَنْتَ فِي غَوَامِضِ مُسَرَّاتِ سَرِيرَاتِ الْغُيُوبِ ، أَسْأَلُكَ بِعِزِّهِ ذَلِكَ الْإِسْمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُصْرِفَ عَنِّي جَمِيعَ الْأَقَاتِ وَالْعَاهَاتِ وَالْأَعْرَاضِ وَالْأَمْرَاضِ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ وَالشُّكَّ وَالشُّرُوكَ وَالْكَفْرَ وَالنَّفَاقَ وَالشَّقَاقَ وَالْغَضَبَ وَالْجَهْلَ وَالْمَقْتِ وَالضَّلَالَةَ وَالْعُسْرَ وَالضِّيْقَ وَفَسَادِ الضَّمِيرِ وَحُلُولِ النَّقْمَةِ وَشَمَاتَةِ الْإِعْدَاءِ وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ لِمَا تَشَاءُ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .»

دعای ملهوب و مکروب

۳۷ در قرب الاسناد(۱) روایتی مسند از ابن صدقه (مسعده) آورده که از امام صادق علیه السلام دعائی خواست حضرت ، دعاء الحاح را به وی تعلیم داد «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَبِهِ تَقُومُ الْأَرْضُ وَبِهِ تَفْرَقُ الْجَمْعُ وَبِهِ تَجْمَعُ الْمُتَفَرِّقُ وَبِهِ تَرْزُقُ الْأَحْيَاءَ وَبِهِ أَحْصَيْتَ عَدَدَ النَّوَى وَالرَّمْلِ وَوَرَقِ الْأَشْجَارِ وَقَطْرِ الْبُحُورِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ» .

و امام ششم علیه السلام اضافه فرمود « يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ سَمَاءٌ عَنِ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضٌ عَنِ أَرْضٍ وَلَا جَنْبٌ عَنِ قَلْبٍ وَلَا سِتْرٌ عَنِ كِنٍّ وَلَا جَبَلٌ عَمَّا فِي أَرْضِهِ وَلَا بَحْرٌ عَمَّا فِي قَعْرِهِ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا تَغْلِبُهُ كَثْرَةُ الْحَاجَاتِ وَلَا يُبْرِمُهُ إِحْحَاحُ الْمُحِجِّينَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » سپس حاجت خود را بخواه .

۳۸ در روایت خصال(۲) شیخ صدوق قدس سره مسند به سند ضعیفی از ابن عباس آمده که پیغمبر صلی الله علیه و آله کلماتی که جبرئیل به عنوان هدیه از ناحیه خداوند عزوجل برای حضرت آورده بود ، به حضرت امیر علیه السلام آموختند که به هیچ یک از انبیاء قبلاً داده نشده ۱۹ حرف است ، هیچ ملهوف و مکروب و محزون و مغمومی به این ها دعا نکند یا نزد دزدی یا آتش سوزی بخواند و هیچ بنده ای که از سلطانی (مقامی) می ترسد نخواند مگر آنکه خداوند برایش فرج سازد .

حضرت امیر علیه السلام چگونگی دعا کردن به آنها را می پرسد حضرت بفرمایند بگو « يَا عِمَادَ مَنْ لَاعِمَادَ لَهُ ، وَيَا ذُخْرَ مَنْ لَادُخْرَهُ ، وَيَا سَنَدَ مَنْ لَاسَنَدَ لَهُ ، وَيَا حِرْزَ مَنْ لِحِرْزَهُ »

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۴ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۵ .

لَا حِرْزَ لَهُ ، وَيَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ ، وَيَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ، وَيَا حَسَنَ الْبَلَاءِ ، وَيَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ ، وَيَا عِزَّ الضُّعْفَاءِ ، وَيَا مُنْقِذَ الْعَرْقَى ، وَيَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى ، يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ ، يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ ، أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ ، وَتَوَرَّ النَّهَارِ ، وَضَوْءُ الْقَمَرِ ، وَشُعَاعُ الشَّمْسِ ، وَدَوِيُّ الْمَاءِ ، وَخَفِيفُ الشَّجَرِ ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، أَنْتَ وَخِذْكَ لِاشْرِيكَ لَكَ « پس می گوئی: «اللَّهُمَّ افْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا» و به جای این جمله حاجت خود را بگوید ، همانا از مجلس بلند نشدی تا حاجت روا شود انشاء الله .

دعای حاجت

۳۹ در امالی طوسی به روایتی مسند(۱) (ضعیف) از علی بن ابی طالب علیه السلام آمده ، که هر گاه بر پیغمبر گرفتاری یا همی رخ می داد ، این دعا را می خواندند و هیچ مسلمی به این دعا دعا نمی کند سه بار ، الا آنکه خواسته اش به او عطا می شود مگر سؤال گناهی یا قطع رحمی نماید ، « يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كَاشِفُ الْهَمِّ ، مُجِيبُ دَعْوِهِ الْمُضْطَرِّينَ ، أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بِيَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، رَحْمَانُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمُهُمَا ، ارْحَمْنِي رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

۴۰ در روایت مسند(۲) (اعتبارش ثابت نیست) محاسن برقی از عبدالله بن جعفر ، دعائی برای برآوردن حاجت از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّنْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ مُقْتَدِرٌ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، مَا تَشَاءُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَكُونُ » سپس حاجت

۱- (۱) بحار الانوار ۹۵/۱۵۶ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۵/۱۵۷ .

خود را درخواست می کند .

دعای الحاج و حاجت

۴۱ در کتاب غیبت شیخ طوسی قدس سره (۱) مسنداً (بسندی ضعیف) از حضرت حجه عجل الله فرجه آمده ، که امام ششم علیه السلام در دعاء الحاج می گفت « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ ، وَبِهِ تَقُومُ الْأَرْضُ ، وَبِهِ تَفْرُقُ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ ، وَبِهِ تَجْمَعُ بَيْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَبِهِ تَفْرُقُ بَيْنَ الْمُجْتَمِعِ وَبِهِ أَحْصَيْتَ عِدَدَ الرِّمَالِ ، وَزَنَةَ الْجِبَالِ ، وَكَوَيْلَ الْبَحَارِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا » .

۴۲ در کتاب مکارم الاخلاق (۲) در مورد حاجت مرسلأ ، دعاء حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را آورده « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ هُوَ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ » .

۴۳ از امام ششم علیه السلام (۳) درخواست حاجت را از پدر بزرگوارش به این گونه ذکر کرده که هرگاه حاجتی بر آن حضرت وارد می شد ، بدون قرائت و رکوع سجده می کرد ، سپس ۷ بار می گفت « یا ارحم الراحمین » و هیچ مؤمنی این را نگفت مگر آنکه خداوند جل جلاله می گوید ، همانا من ارحم الراحمین ، هستم حاجتت را درخواست کن .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۸ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۹ .

دعاهای متعدد برای حاجت و رفع گرفتاری

۴۴ در همان (۱) کتاب وارد شده که پیغمبر صلی الله علیه و آله برای برآورده شدن حاجت ، به حضرت امیر علیه السلام فرمودند : یا علی هنگامی که از منزلت برای حاجتی بیرون می روی ، آیه الکرسی را بخوان که حاجت برآورده می شود ان شاء الله .

۴۵ و در مورد مهمات از امام ششم علیه السلام (۲) آورده که هرگاه به مرد گرفتاری یا شدتی دست داد ، زانوها و دست های خود تا آرنج را برهنه ساخته و به زمین بچسباند و هم چنین سینه خود را سپس دعاء کند .

۴۶ و در روایتی دیگر (۳) گفته حضرت علی علیه السلام به پسرش را دارد هرگاه کاری بزرگ در دین یا دنیا بر تو نازل شد وضو بگیر و دستهای خود را بالا ببر ، و هفت بار یا الله یا الله بگو ، همانا مستجاب می شود .

۴۷ و از امام هفتم علیه السلام آمده (۴) هیچ کس نیست امری برایش آید ، که وی را اندوهناک سازد ، یا گرفتاری به او روی دهد ، و سر خود را به سوی آسمان بلند سازد ، و سه بار بگوید « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ » مگر آنکه خداوند برای گرفتاریش فرج کرده ، و اندوهش را برطرف سازد ، انشاء الله تعالی .

۴۸ دعائی در کشف الغمه (۵) از دلائل حمیری از گفته غلام امام ششم علیه السلام از گفته امام هفتم علیه السلام دارد ، که به برادرش اسحاق آموخته ، و فرموده آن را به کسی که اهل نیست نیاموزد و به کسی جز شیعیانشان یاد ندهد « يَا سَابِقَ كُلِّ

- ۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۹ مکارم الاخلاق / ۴۰۰ .
- ۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۹ ، مکارم الاخلاق / ۴۰۱ .
- ۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۹ مکارم الأخلاق / ۴۰۱ .
- ۴- (۴) بحار الأنوار ۹۵/۱۵۹ مکارم الاخلاق / ۴۰۱ .
- ۵- (۵) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۰ .

فَوْتٍ ، يَا سَامِعاً لِكُلِّ صَوْتٍ قَوِيٍّ أَوْ خَفِيِّ ، يَا مُحِيِبَ الْفُؤُسِ بَعِيدِ الْمَوْتِ ، لَا تَعْشَاكَ الظُّلُمَاتُ الْحَنَدَسِيَّةُ ، وَلَا تَشَابَهُ عَلَيْكَ اللُّغَاتُ الْمُخْتَلِفَةُ ، وَلَا يَشْعَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ ، يَا مَنْ لَا يَسْغَلُهُ دَعْوُهُ دَاعٍ دَعَاهُ مِنَ السَّمَاءِ ، يَا مَنْ لَهُ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِهِ سَمْعٌ سَامِعٌ ، وَبَصَرٌ نَافِذٌ ، يَا مَنْ لَا تُعْلِطُهُ كَثْرَةُ الْمَسَائِلِ ، وَلَا يُبْرِئُهُ الْإِحْرَاحُ الْمُلْحِنَ ، يَا حَتَّى حِينَ لَا حَتَّى فِي دَيْمُومِهِ مُلْكِهِ وَبَقَائِهِ ، يَا مَنْ سَكَنَ الْعُلَى وَاحْتَجَبَ عَنْ خَلْقِهِ بِنُورِهِ ، يَا مَنْ أَشْرَقَتْ لِنُورِهِ دُجَى الظُّلَمِ ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِي هُوَ مِنْ جَمِيعِ أَرْكَانِكَ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ « سپس حاجات خود را درخواست کن .

۴۹ در کتاب فلاح السائل ضمن روایتی (۱) مسند به دو طریق ضعیف یکی ، از امام دهم علیه السلام از پدران ایشان علیهم السلام و یکی از امام ششم علیه السلام آورده که هر که جلو دعاء خود این دعا را بخواند دعایش مستجاب شود « مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَجُّهًا إِلَى اللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَبُّدًا لِلَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطُّفًا لِلَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ تَذَلُّلًا لِلَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِئْصَارًا بِاللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِئْكَانَةً لِلَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ تَضَرُّعًا إِلَى اللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِغَاثَةً بِاللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِغَاثَةً بِاللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » .

۵۰ در روایت مسند ضعیف دیگری راوی از امام دهم علیه السلام (۲) دعائی خاص می خواهد ، حضرت بفرماید بگو : « يَا عِمْدَتِي دُونَ الْعِيدِ ، يَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمِدُ ، وَيَا كَهْفِي وَالسَّنْدُ ، وَيَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ ، يَا مَنْ هُوَ اللَّهُ أَحَدُ ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ ، وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا ، أَنْ تُصِلَنِي عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » به جای این جمله حاجت خود را بخواهد حضرت فرمود از خداوند سبحان خواسته ام

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۱ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۵/۱۶۲ .

که هر که به این دعا دعا کند خداوند او را ناامید نسازد .

دعایی که رد نشود

۵۱ در دعوات راوندی مرسللاً از حضرت امیر علیه السلام (۱) وارد شده هر که ۱۰۰ آیه از قرآن از هر جا که خواست بخواند سپس ، بار بگوید یا الله ، اگر دعا بر سنگ سخت کند او را بیرون می آورد .

و از امام ششم علیه السلام مرسللاً (۲) وارد شده هر کس سه بار بگوید « یا مَنْ یَفْعَلُ ما یَشَاءُ وَلا یَفْعَلُ ما یَشَاءُ أَحَدٌ غَیْرَهُ » دعایش مستجاب می شود .

۵۲ و روبه راه ترین (۳) و رساترین دعا اینست که بگوید : « یا الله الذی لیس کَمِثْلِهِ شَیْءٌ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ وَأَفْعَلْ بَی کَذَا وَكَذَا » به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

۵۳ و در همان کتاب (۴) دارد که مردی از رسول خدا صلی الله علیه و آله دعائی سؤال کرد که رد نشود ، حضرت این دعا را به او یاد داد « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْاَعْلٰی الْاَجْلِ الْاَعْظَمِ » چند بار این را بگو سپس حاجت خود را درخواست کن .

۵۴ و ایضاً مرسللاً از ثمالی (۵) آورده که علی بن الحسین علیه السلام دعائی به او آموخته که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده باشند ، دعائی است هر آنگاه خداوند به آن خوانده شود اجابت می کند ، و هنگامی که به آن خواسته شود عطا فرماید « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدُ لَا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ ، بَدِیْعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ، ذُو الْجَلالِ

۱- (۱) بحار الانوار ۹۵/۱۶۲ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۲ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۳ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۳ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۳ .

والاکرام ، أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » و به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

مناجات برای حاجت

۵۵ و مرسلًا از پیغمبر صلی الله علیه و آله (۱) آورده که جبرئیل علیه السلام این مناجات را برای درخواست حاجت به آن حضرت داده : « اللَّهُمَّ جَدِّيرٌ مَنْ أَمَرْتَهُ بِالْدُّعَاءِ أَنْ يَدْعُوكَ ، وَمَنْ وَعَدْتَهُ بِالْإِئْتِجَابِ أَنْ يَرْجُوكَ ، وَلِي اللَّهُمَّ حَاجَةٌ قَدْ عَجَزْتُ عَنْهَا حِيلَتِي ، وَكَلْتُ مِنْهَا طَاقَتِي ، وَضَعُفْتُ عَنْ مَرَامِهَا قُوَّتِي ، وَسَوَّلْتُ لِي نَفْسِي الْإِئْتِمَارَ بِالسُّوءِ ، وَعَيَّدَوِي الْغُرُورَ الَّذِي أَنَا مِنْهُ وَمِنْهَا مَبْلُؤٌ أَنْ أَرْعَبَ إِلَيَّ ضَعِيفٌ مِثْلِي ، وَمَنْ هُوَ فِي النُّكُولِ شَكْلِي ، حَيْثِي تَدَارَكْتَنِي رَحْمَتُكَ وَيَادَرْتَنِي بِالتَّوْفِيقِ رَأْفَتُكَ ، وَرَدَدْتَ عَلَيَّ عَقْلِي بِتَطَوُّلِكَ ، وَأَلْهَمْتَنِي رُشْدِي بِتَفْضُلِكَ ، وَأَجَلَيْتَ بِالرَّجَاءِ لَكَ قَلْبِي وَأَزَلْتَ خُدْعَةَ عَدُوِّي عَنْ لُبِّي ، وَصَحَّحْتَ فِي التَّأَمُّلِ فِكْرِي ، وَشَرَحْتَ بِالرَّجَاءِ لِي لِي لِي الْفُوزَ بِبُلُوغِ مَيَا رَجْوَتِهِ ، وَالْوُصُولَ إِلَيَّ مَا أَمَلْتُهُ ، فَوَقَّفْتُ اللَّهُمَّ رَبِّ بَيْنَ يَدَيْكَ سَائِلًا لِمَكَ مِمَّا دَعَا إِلَيْكَ وَاتَّقَا بِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ فِي قَضَاءِ حَاجَتِي ، وَتَحْقِيقِ أُمِّيَّتِي ، وَتَضْيِيقِ رَغْبَتِي فَأَعِزَّنِي اللَّهُمَّ رَبِّ بِكَرَمِكَ مِنَ الْخَيْبَةِ ، وَالْقُنُوطِ وَالْإِئْتِمَانِ وَالتَّشْبِيطِ بِهَيْئَةِ إِجَابَتِكَ ، وَسَابِغِ مَوْهَبَتِكَ ، إِنَّكَ وَلِيُّي وَبِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ مَلِيٌّ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ . »

۵۶ حسن بن محبوب در کتاب المشیخه (۲) از امام پنجم علیه السلام در روایتی مرسل آورده که هیچ مؤمنی نگفت ۱۰ بار بیای یا الله مگر آنکه خداوند تعالی بفرماید ، لیبک عبدی ، حاجت خود را بخواه ، و در کتاب (۳) صلاه محمد بن علی بن محبوب از امام صادق علیه السلام نیز وارد است که هر که ۱۰ بار یارب یارب گفت به

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۳ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۴ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۱۶۴ .

وَأَرْضِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعَالَيْتَ أَنْ يَكُونَ لَكَ شَرِيكٌ وَتَكَبَّرْتَ أَنْ يَكُونَ لَكَ ضِدٌّ يَا نُورَ
النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ لَا خَامِدٌ لِنُورِكَ يَا مَلِيكَ كُلِّ مَلِيكَ يَفْنَى غَيْرَكَ يَا نُورَ النُّورِ يَا مَنْ مَلَأَ أَرْكَانَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا مَنْ أَمْرُهُ كَلِمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا هَيَّا شَرَاهِيئاً آذُونِي أَصْبَاوْثَ آلِ شَدَايَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا
رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا غَايَةَ مُنْتَهَاهُ وَرَغْبَتَاهُ» (۱) چون ابراهیم دعا کرد ، فرشتگان از صدای ابراهیم به فریاد آمدند ،
ندا از علی اعلی برآمد « یا نار کونی برداً وسلاماً علی ابراهیم » تندتر از چشم به هم زدن آتش خاموش شد .

دعای امام زین العابدین علیه السلام

۵۹ در روایتی مرسل صاحب مهج الدعوات (۲) از ابو حمزه ثمالی آورده ، که باری دست پسر شکست ، او را نزد شکسته بند
یحیی بن عبدالله بردم ، نگاه کرد ، گفت شکست سختی می بینم با طاق خود بالا رفت تا دستمالی و رفاده (وسیله بستن)
بیاورد ، در همان ساعت به یاد دعای علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام افتادم دست پسر را گرفته و دعا را بر آن
خوانده و جای شکسته را دست کشیدم به اذن خدای تعالی شکسته خوب شد ، یحیی بن عبدالله (شکسته بند) پائین آمده ،
چیزی ندید ، دست دیگر را نگاه کرد شکستگی ندید ، گفت سبحان الله و این کار را نسبت به سحر شیعه داد ، گفتم مادرت
به عزایت بنشیند ، این سحر نیست دعای مولایم علی بن الحسین را یادم آمد که به من یاد

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۰ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۵/۲۳۰ .

داد، با آن دعا کردم، از من خواست به او یاد دهم گفتم بعد از آن چه شنیدم (یعنی این کار را سحر دانستی) تو اهل نیستی ،
 حمران به عین از ابو حمزه با قسم خدا دعا را می گیرد ، گفت ، بنویسد « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، یَا حَیُّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ ، یَا
 حَیُّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ ، یَا حَیُّ مَعَ کُلِّ حَیٍّ ، یَا حَیُّ حَیْنَ لَا حَیَّ ، یَا حَیُّ یَبْقَی وَیَفْنِی کُلُّ حَیٍّ ، یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، یَا حَیُّ یَا
 کَرِیْمُ ، یَا مُحِیِّ الْمَوْتِی ، یَا قَائِمَ عَلٰی کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ ، اِنِّی اَتُوْجِّهُ اِلَیْکَ ، وَاتُوَسَّلُ اِلَیْکَ بِجُوْدِکَ وَکَرَمِکَ وَرَحْمَتِکَ ،
 الَّتِی وَسَّعَتْ کُلَّ شَیْءٍ ، وَاتُوَجِّهُ اِلَیْکَ ، وَاتُوَسَّلُ اِلَیْکَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الْقُرْآنِ ، وَبِحُرْمَةِ الْاِسْلَامِ ، وَشَهَادَةِ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ ،
 وَحَدِکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ ، وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُکَ وَرَسُوْلُکَ ، وَاتُوَجِّهُ اِلَیْکَ ، وَاتُوَسَّلُ اِلَیْکَ ، وَاسْتَشْفِعُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمٰهِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا ، وَبِاَمِیرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلِیِّ بْنِ اَبِی طَالِبٍ ، وَفَاطِمَةَ الرَّهْمٰهِ ، وَالحَسَنَ وَالحُسَیْنَ ، عَبْدَیْکَ
 وَاَمِیْنِیْکَ وَحُجَّتَیْکَ عَلٰی الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ ، وَعَلِیِّ بْنِ الْحَسَنِیْنَ زَیْنِ الْعَابِدِیْنَ ، وَنُوْرِ الرَّاهِدِیْنَ ، وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِیِّیْنَ وَالمُرْسَلِیْنَ ،
 وَاِمْرَامِ الْخَاشِعِیْنَ ، وَوَلِیِّ الْمُؤْمِنِیْنَ ، وَالقَائِمِ فِی خَلْقِکَ اَجْمَعِیْنَ ، وَبِاِقْرِ عِلْمِ الْاَوْلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ ، وَالدَّلِیْلِ عَلٰی اَمْرِ النَّبِیِّیْنَ
 وَالمُرْسَلِیْنَ ، وَالمُقْتَدِیْ بِاَبَائِهِ الصّٰلِحِیْنَ ، وَكَهْفِ الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّٰدِقِ ، مِنْ اَوْلَادِ النَّبِیِّیْنَ ، وَالمُقْتَدِیْ بِاَبَائِهِ
 الصّٰلِحِیْنَ ، وَالبَّارِ مِنْ عَثْرَتِهِ الْبَرَّرِ الْمُتَّقِیْنَ ، وَوَلِیِّ دِیْنِکَ ، وَحُجَّتِکَ عَلٰی الْعَالَمِیْنَ ، وَمُوْسٰی بْنِ جَعْفَرِ الْعَبْدِ الصّٰلِحِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ
 الْمُؤْسَلِیْنَ ، وَلِسَانِکَ فِی خَلْقِکَ اَجْمَعِیْنَ ، وَالنّٰطِقِ بِاَمْرِکَ ، وَحُجَّتِکَ عَلٰی بَرِیَّتِکَ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی الرِّضَا الْمُؤْتَصِّی ، الزَّکِیِّ
 الْمُصْطَفِی ، الْمُخْصُوْصِ بِکَرَامَتِکَ ، وَالدّٰعِی اِلٰی طَاعَتِکَ ، وَحُجَّتِکَ عَلٰی الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیِّ الرَّشِیْدِ ، الْقَائِمِ
 بِاَمْرِکَ ، النَّاطِقِ بِحُکْمِکَ ، وَحَقِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلٰی بَرِیَّتِکَ ، وَوَلِیِّکَ وَابْنِ اَوْلِیَائِکَ ، وَحَسِیْبِکَ وَابْنِ اَحْبَابِکَ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
 ، السَّرَاجِ ،

الْمُنِيرِ ، وَالرُّكْنَ الْوَثِيقِ ، الْقَائِمِ بِعِدْلِكَ ، وَالِدَاعِي إِلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ ، وَحُجَّتِكَ عَلَى بَرِيَّتِكَ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ، عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ ، وَخَلِيفَتِكَ الْمُؤَدَّى عَنْكَ فِي خَلْقِكَ ، عَنْ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ ، وَبِحَقِّ خَلْفِ الْأَعْتَمَةِ الْمَاضِيَةِ ، وَالْإِمَامِ الزَّكِيِّ الْهَادِي الْمُهْدِيِّ ، وَالْحُجَّةِ بَعْدَ آبَائِهِ عَلَى خَلْقِكَ ، الْمُؤَدَّى عَنْ عِلْمِ نَبِيِّكَ ، وَوَارِثِ عِلْمِ الْمَاضِيَةِ مِنَ الْوَصِيَّةِ ، الْمَخْصُوصِ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ آبَائِهِ الصَّالِحِينَ .

يَا مُحَمَّدُ يَا أَيُّهَا الْقَاسِمَةُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي إِلَى اللَّهِ أَتَشْفَعُ بِكَ وَبِالْأَعْتَمَةِ مِنْ وُلْدِكَ وَبِعَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَقَاطِمَةَ ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، وَعَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، وَعَلِيٍّ بْنِ مُوسَى ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَالْخَلْفِ الْقَائِمِ الْمُتَنْظَرِ .

اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى مَنْ اتَّبَعَهُمْ وَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صِ لَاهِ الْمُرْسَلِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّالِحِينَ صِ لَاهِ لَا- يَفْسِدُ عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ .

اللَّهُمَّ الْحَقُّ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَشِيعَتَهُمْ بِنَبِيِّكَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَالْحَقُّنَا بِهِمْ مُؤْمِنِينَ مُخْتَبِينَ فَائِزِينَ مُتَّقِينَ صَالِحِينَ خَاشِعِينَ عَابِدِينَ مُؤَقِّقِينَ مُسَدِّدِينَ عَامِلِينَ زَاكِينَ مُزَكِّينَ تَائِبِينَ سَاجِدِينَ رَاكِعِينَ شَاكِرِينَ حَامِدِينَ صَابِرِينَ مُحْتَسِبِينَ مُبِينِينَ مُصِيبِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَلَّى وَلِيَّهُمْ ، وَأَتَبَرَّأُ إِلَيْكَ مِنْ عِدْوِهِمْ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَمُؤَالَاتِهِمْ وَطَاعَتِهِمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَاصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ أَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ ، اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَرُوحَهُ وَوَلَدَيْهِ عَبِيدُكَ وَإِمَاؤُكَ ، وَأَنْتَ وَلِيُّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ وَالْأَوْلِيَاءُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ مِنْ بَرِيَّتِكَ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُوَدِّعُونَ لَا

يَسْبِقُونَكَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِكَ يَعْمَلُونَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهِمْ وَأَتَشْفَعُ بِهِمْ إِلَيْكَ أَنْ تُحْيِيَنِي مَحْيَاهُمْ وَتُمِيتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَمِلَّتِهِمْ ، وَتَمْنَعَنِي مِنْ طَاعِهِ عِدْوَهُمْ وَتَمْنَعُ عِدْوَكَ وَعِدْوَهُمْ مِنِّي ، وَتُعِينَنِي بِكَ وَأَوْلِيَانِكَ عَمَّنْ أَعْنَيْتَهُ عَنِّي ، وَتُسَيِّهَلْنِي لِمَنْ أَحْوَجْتَهُمْ إِلَيَّ وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي حِفْظِكَ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَتُلَبِّسَنِي الْعِافِيَةَ حَيْثِي تَهَنَّنِي الْمَعِيشَةَ ، وَالْحِظِي بِلِحْظِهِ مِنْ لِحْظَاتِكَ الْكَرِيمَةِ الرَّحِيمَةِ الشَّرِيفَةِ ، تَكْشِفُ بِهَا عَنِّي مَا قَدْ ابْتَلَيْتُ بِهِ ، وَدَبَّرَنِي بِهَا إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِكَ وَأَجْمَلِهَا عِنْدِي ، وَقَدْ ضَاعَتْ قُوَّتِي وَقَلَّتْ حِيلَتِي ، وَنَزَلَ بِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ ، فَزِدَّنِي إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِكَ ، فَصَدِّقْ أَيْسُرَ مِمَّا عِنْدَ خَلْقِكَ ، فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا رَجَاؤُكَ فِي قَلْبِي ، وَقَدِيمًا مَا مَنَنْتَ عَلَيَّ وَقَدَّرْتَنِي يَا سَيِّدِي وَرَبِّي وَخَالِقِي وَمَوْلَايَ وَرَازِقِي عَلَى إِذْهَابِ مَا أَنَا فِيهِ كَقَدَّرْتَنِي عَلَيَّ حَيْثُ ابْتَلَيْتَنِي بِهِ ، إِلَهِي ذِكْرُ عَوَائِدِكَ يَوْمَ نَسْنِي ، وَرَجَاءُ إِعْصَامِكَ يَقْرُبُنِي ، وَلَمْ أَحُلْ مِنْ نِعْمَتِكَ مُنْذُ خَلَقْتَنِي ، فَأَنْتَ يَا رَبِّ ثِقْتِي وَرَجَائِي وَإِلَهِي وَسَيِّدِي وَالذَّابُّ عَنِّي ، وَالرَّاحِمُ بِي ، وَالْمُتَكَفِّلُ بِرِزْقِي ، فَأَسْأَلُكَ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، أَنْ تَجْعَلَ رُشْدِي بِمَا قَضَيْتَ مِنَ الْخَيْرِ وَحَتَمْتَهُ وَقَدَّرْتَهُ ، وَأَنْ تَجْعَلَ خَلَاصِي مِمَّا أَنَا فِيهِ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا بِكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، وَلَا أَعْتَمِدُ فِيهِ إِلَّا عَلَيْكَ ، فَكُنْ يَا رَبِّ الْأَرْبَابِ ، وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ ، عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّي بِكَ وَأَعْطِنِي بِكَ وَأَعْطِنِي مَسْأَلَتِي يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ ، وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ، وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ ، وَيَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ ، وَيَا أَفْهَرَ الْقَاهِرِينَ ، وَيَا أَوْلَ الْأَوْلِينَ وَيَا آخِرَ الْأَخِيرِينَ ، وَيَا حَبِيبَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى وَجْمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ ، وَالْأَوْصِيَاءِ الْمُتَّبِعِينَ ، حَبِيبَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَوْصِيَاءِهِ وَأَنْصَارِهِ وَخُلَفَائِهِ وَأَحْبَائِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَحُجَجِكَ الْبَالِغِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ الْمُطَهَّرِينَ الرَّاهِدِينَ أَجْمَعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

دعای علوی مصری برای رفع سختی

۶۰ دعاء معروف به دعای علوی مصری برای هر سختی و کاری بزرگ در مهج الدعوات (۱) سید بن طاوس قدس سره طی روایتی مسند (و ضعیف) از گفته محمد بن علی علوی حسینی مصری دارد، اندوه سختی به من رسید و امر بزرگی از طرف مردی از ملوک اهل شهرم (داهیه) به من دست داد که سبب ترس من از او شد، به حدی که امید برای خلاصی جانم نداشتم، آهنگ مشهد ساداتم و پدرانم صلوات الله علیهم أجمعین را (در کربلاء) کرده، به آن بزرگواران، و به قبورشان پناه بردم، و از بزرگی سطوت کسی که از او می ترسیدم پناه دهی خواستم، ۱۵ روز در آنجا مانده شب و روز تضرع می کردم، صاحب الزمان ولی رحمن علیه وعلی آباءه أفضل التحیه والسلام به نظرم آمد بین خواب و بیداری، به من (بعد از کلماتی) فرمود، چرا خدا پروردگار خود و پدرانت را به دعاهائی که اجدادم پیغمبران صلوات الله علیهم هرگاه در سختی بودند دعا می کردند نمی خوانی و خداوند عزوجل آن را از آنان برطرف می ساخت، پرسیدم به چه چیز دعاء کردند تا من خدای را با آن بخوانم؟ فرمود شب جمعه بلند شو و غسل کرده و نمازت (نماز شب) را بخوان از سجده شکر که فارغ شدی در حالی که بر سر زانوهایت نشستی، این دعاء را بخوان با حالت ابتهال (زاری و تضرع و توجه به خدا) ۵ شب پیایی می آمد و گفته شب اول را با دعاء تکرار می کرد، تا دعاء را حفظ کردم شب جمعه شد، نیامد بلند شدم غسل کردم، و لباسهایم را تغییر دادم، خود را به بوی خوش خوشبو کردم و بعد از نماز شب سر زانوهایم نشستم، و خدای را به این دعاء خواندم، شب شنبه به همان گونه که

شبهای پیش می آمد ، آمد ، و به من فرمود ، محمد ، دعایت مستجاب شد دشمنت را هنگامی که از دعاء فارغ شدی خداوند هلاک فرمود ، صبح شد همتی به جز وداع ساداتم (ائمه علیهم السلام خصوص سید الشهداء) و کوچ کردن به منزلی که از آن فرار کرده بودم نداشتم ، در بین راه فرستاده فرزندانم و نامه هایشان به من رسید که مردی که از او فرار کردی گروهی را جمع نمود و دعوتی برایشان برپا کرد خوردند و آشامیدند و پراکنده شده ، مرد با غلامانش در آنجا خوابیدند ، صبح شد حسی از او شنیده نشد ، پرده از وی برداشتن ناگهان دیدند از قفا سر بریده شده و خونهای وی جاری است ، و این حادثه شب جمعه اتفاق افتاده ، و نمی دانند که کار کیست ، و مرا به مبادرت سوی منزل می خوانند ، چون به منزل رسیدم و پرسیدم که در چه وقتی کشته شده ، معلوم شد که در حال فراغت من از دعا بوده و اینک این دعا : « رَبِّ مَنْ ذَا الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ ، وَمَنْ ذَا الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تُعْطِهِ ، وَمَنْ ذَا الَّذِي نَادَى نَادِيًا فَحَيَّيْتَهُ ، أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَبْعَدْتَهُ ، رَبِّ هَذَا فِرْعَوْنُ ذُو الْأَعْوَتَادِ مَعَ عِنَادِهِ وَكُفْرِهِ وَعُتُوهِ وَأَدْعَائِهِ الرُّبُوبِيَّةَ لِنَفْسِهِ ، وَعَلِمَكَ بِأَنَّهُ لَا يَتُوبُ ، وَلَا يَرْجِعُ ، وَلَا يَتُوبُ ، وَلَا يُؤْمِنُ ، وَلَا يَخْشَعُ ، اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَأَعْطَيْتَهُ سُوءَهُ ، كَرَمًا مِنْكَ وَجُودًا ، وَقَلَّةً مِقْدَارًا لِمَا سَأَلَكَ عِنْدَكَ ، مَعَ عَظَمَةِ عِنْدِهِ ، أَخَذًا بِحُجَّتِكَ عَلَيْهِ ، وَتَأْكِدًا لَهَا حِينَ فَجَرَ وَكَفَرَ ، وَاسْتِطَالَ عَلَى قَوْمِهِ وَتَجَبَّرَ ، وَبِكْفَرِهِ عَلَيْهِمْ افْتَخَرَ ، وَبِظُلْمِهِ لِنَفْسِهِ تَكَبَّرَ ، وَبِحِلْمِكَ عَنْهُ اسْتِكْبَرَ ، فَكَتَبَ وَحَكَمَ عَلَى نَفْسِهِ جُزَاءَهُ مِنْهُ ، أَنَّ جَزَاءَ مِثْلِهِ أَنْ يُغْرَقَ فِي الْبَحْرِ ، فَجَزَيْتَهُ بِمَا حَكَمَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ ، إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ، وَابْنُ أُمَّتِكَ ، مُعْتَرِفٌ لِمَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ ، مُقَرِّبٌ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ مَخَالِقِي ، لَا إِلَهَ لِي غَيْرُكَ ، وَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ ، مُقَرِّبٌ بِأَنَّكَ رَبِّي ، وَإِلَيْكَ إِيَابِي ، عَالِمٌ بِأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ ، وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ ، لَا مُعَقَّبَ

لِحُكْمِكَ ، وَلَا رَادَّ لِقَضَائِكَ ، وَأَنَّكَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ ، وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ، لَمْ تَكُنْ مِنْ شَيْءٍ ، وَلَمْ تَبْنِ عَنْ شَيْءٍ ، كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَأَنْتَ الْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَالْمَكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ ، خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِتَقْدِيرٍ ، وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَذَلِكَ كُنْتَ وَتَكُونُ ، وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ ، لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ، وَلَا تُوصَفُ بِالْأَهْوَامِ ، وَلَا تُدْرَكُ بِالْحَوَاسِّ ، وَلَا تُقَاسُ بِالْمِقْيَاسِ ، وَلَا تُشَبَّهُ بِالنَّاسِ ، وَإِنَّ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ عِبِيدُكَ وَإِمَاءُكَ ، وَأَنْتَ الرَّبُّ وَنَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَنَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَنَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ .

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي إِذْ خَلَقْتَنِي بَشَرًا سَوِيًّا ، وَجَعَلْتَنِي غَنِيًّا مَكْفِيًّا ، بَعِيدًا مَا كُنْتُ طِفْلًا صَبِيًّا تُفَوِّتُنِي مِنَ الثَّنْدِي لَبْنًا مَرِيئًا وَعَدَّتِي غِدَاءً طَيِّبًا هَنِيئًا وَجَعَلْتَنِي ذَكَرًا مِثْلًا سَوِيًّا .

فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا إِنْ عَدَّ لَمْ يُحْصَ ، وَإِنْ وُضِعَ لَمْ يَتَسَعِ لَهُ شَيْءٌ حَمْدًا يَفُوقُ عَلَى جَمِيعِ حَمْدِ الْحَامِدِينَ ، وَيَعْلُو عَلَى حَمْدِ كُلِّ شَيْءٍ ، وَيُفَخِّمُ وَيُعْظِمُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ ، وَكُلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَمَدَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ وَزِنَهُ مَا خَلَقَ ، وَزِنَهُ أَجَلُ مَا خَلَقَ ، وَبِوزْنِهِ [بِوزْنِ] أَخْفُ مَا خَلَقَ ، وَبِعَدَدِ أَضْعَافِ مَا خَلَقَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ حَتَّى يَرْضَى رَبُّنَا وَبِعَدَدِ الرِّضَا وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ يَغْفِرَ لِي رَبِّي وَأَنْ يُحَمَدَ لِي أَمْرِي وَيَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ .

إِلَهِي وَإِنِّي أَنَا أَدْعُوكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَفْوَتُكَ أَبُوْنَا آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ مُسِيءٌ ظَالِمٌ حِينَ أَصَابَ الْخَطِيئَةَ ، فَغَفَرْتَ لَهُ خَطِيئَتَهُ ، وَتُبَّتْ عَلَيْهِ ، وَاسْتَجَبْتَ دَعْوَتَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي ، وَتَرْضَى عَنِّي ، فَإِنْ لَمْ تَرْضَ عَنِّي ، فَاعْفُ عَنِّي فَإِنِّي مُسِيءٌ ظَالِمٌ خَاطِئٌ عَاصٍ ، وَقَدْ يَعْفُو السَّيِّدُ عَنْ عَبْدِهِ ، وَلَيْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ ، وَأَنْ تَرْضَى عَنِّي خَلْفَكَ ، وَتَمِيطَ عَنِّي حَقَّكَ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ فَجَعَلْتَهُ صِدِّيقًا نَبِيًّا ، وَرَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ مَا بِي إِلَى جَنَّتِكَ ، وَمَحَلِّي فِي رَحْمَتِكَ وَتُسَكِّنَنِي فِيهَا بِعَفْوِكَ ، وَتُرَوِّجَنِي مِنْ حُورِهَا بِقُدْرَتِكَ يَا قَدِيرٌ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَهُوَ أَنَّى مَغْلُوبٌ فَانْتَصَرَ ، فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مِنْهُمْ وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُرُونًا ، فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ، وَحَمَلْنَاهُ وَنَجَّيْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَاحِ وَدُسِيرٍ ، فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنَجِّنِي مِنْ ظُلْمٍ مَنْ يُرِيدُ ظُلْمِي ، وَتَكْفِ عَنِّي شَرَّ كُلِّ شَيْطَانٍ جَائِرٍ ، وَعَدُوِّ قَاهِرٍ ، وَمُسْتَخَفِّ قَادِرٍ ، وَجَبَّارٍ عَنِيدٍ ، وَكُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ، وَإِنْسِي شَدِيدٍ ، وَكَيْدِ كُلِّ مَكِيدٍ ، يَا حَلِيمُ يَا وَدُودٌ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبِيدُكَ وَنَبِيِّكَ صَالِحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَأَعْلَيْتَهُ عَلَى عَدُوِّهِ ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخَلِّصَنِي مِنْ شَرِّ مَا يُرِيدُ بِي أَعْدَائِي (بِهِ) وَبِنَعْيِي لِي حُسَادِي ، وَتَكْفِينِيهِمْ بِكَفَايَتِكَ وَتَتَوَلَّانِي بِوَلَايَتِكَ ، وَتَهْدِي قَلْبِي بِهُدَاكَ ، وَتَوَعِّدَنِي بِتَقْوَاكَ وَتُبَصِّرَنِي بِمَا فِيهِ رِضَاكَ وَتُعِينَنِي بِغِنَاكَ يَا حَلِيمُ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبِيدُكَ وَنَبِيِّكَ وَحَلِيلُكَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ أَرَادَ نُمُزُودُ الْإِقَاءَةَ فِي النَّارِ ، فَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسِلَاقًا ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُبَرِّدَ عَنِّي حَرَّ نَارِكَ وَتُطْفِئَ عَنِّي لَهَبِيهَا ، وَتَكْفِينِي حَرَّهَا ، وَتَجْعَلَ نَائِرَةَ أَعْدَائِي فِي شِعَارِهِمْ وَدَنَارِهِمْ ، وَتُرَدِّدَ كَيْدَهُمْ فِي نَحْرِهِمْ ، وَتُبَارِكَ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْحَمِيدُ

الْمَجِيدُ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ نَبِيًّا وَرَسُولًا وَجَعَلْتَ لَهُ حَرَمَكَ مُنْسِيًا وَمَسِيكًا وَمَأْوَى ،
وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ رَحْمَةً مِنْكَ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُفْسِحَ لِي فِي قَبْرِى ، وَتُحِطَّ
عَنِّي وَزَرِي ، وَتُشَدَّ لِي أَرْزِي ، وَتُغْفَرَ لِي ذُنُوبِي ، وَتُرْزُقَنِي التَّوْبَةَ بِحِطِّ السَّيِّئَاتِ ، وَتَضَاعِفَ الْحَسَنَاتِ ، وَكُشِفَ الْبَلِيَّاتِ ، وَرَبِحَ
التَّجَارَاتِ ، وَدَفَعَ مَعْرَهُ السَّعَايَاتِ ، إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ ، وَمُنزِلُ الْبَرَكَاتِ ، وَقَاضِي الْحَاجَاتِ ، وَمُعْطِي الْخَيْرَاتِ ، وَجَبَّارُ
السَّمَاوَاتِ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ ابْنُ خَلِيلِكَ الَّذِي نَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ ، وَفَدَيْتَهُ بِذَبْحِ عَظِيمٍ ، وَقَلَبْتَ لَهُ الْمَشْقَصَ حَتَّى نَاجَاكَ مُوقِنًا
بِذَبْحِهِ ، رَاضِيًا بِأَمْرِ وَالِدِهِ ، وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُنَجِّنِي مِنْ كُلِّ
سُوءٍ وَبَلِيَّةٍ ، وَتُضَرِّفَ عَنِّي كُلَّ ظُلْمَةٍ وَخِيَمَةٍ ، وَتُكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أُمُورِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي ، وَمَا أَحْزَاؤُهُ وَأَخْشَاهُ ، وَمِنْ شَرِّ
خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ بِحَقِّ آلِ يَس .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَجَعَلْتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْخَشْفِ وَالْهَيْدَمِ وَالْمَثَلِ وَالشِّدَّةِ وَالْجَهْدِ ، وَأَخْرَجْتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ
الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَأْذَنَ بِجَمْعِ مَا شِئْتَ مِنْ
شَمْلِي ، وَتُقَرَّ عَيْنِي بِوَالِدِي وَأَهْلِي وَمِيَالِي ، وَتُصَلِّحَ لِي أُمُورِي ، وَتُبَارِكَ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي ، وَتُبَلِّغَنِي فِي نَفْسِي آمِيَالِي ،
وَتُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ، وَتُكْفِنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ بِالْمُصِطَفِينَ الْأَخْيَارِ الْأَعْيُنَةِ الْأَبْرَارِ ، وَنُورِ الْأَنْوَارِ ، مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْأَخْيَارِ الْأَعْيُنَةِ الْمَهْدِيِّينَ ، وَالصَّفْوَةَ الْمُتَنَجِّينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَتُرْزُقَنِي مُجَالِسَتَهُمْ وَتَمَنَّ عَلَيَّ بِمِرَافَقَتِهِمْ ، وَتُوفِّقَ
لِي صُحْبَتَهُمْ مَعَ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ ، وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ

وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ، وَأَهْلٍ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ ، وَحَمَلِهِ عَرْشِكَ وَالْكَرُوبِيِّينَ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَأَلْتُكَ بِهِ يَعْقُوبُ ، وَقَدْ كُفَّ بَصِيرُهُ ، وَشُتِّتَ جَمْعُهُ ، وَفَقِدَ قُرَّةَ عَيْنِهِ ابْنَهُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ ، وَأَقْرَرْتَ عَيْنَهُ ، وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَأْذَنَ لِي بِجَمْعِ مَا تَبَدَّدَ مِنْ أَمْرِي ، وَتُقَرِّ عَيْنِي بِوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي ، وَتُضِلِّحَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، وَتُبَارِكَ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي ، وَتُبَلِّغْنِي فِي نَفْسِي آمَالِي ، وَتُضِلِّحَ لِي أَفْعَالِي وَتَمُنَّ عَلَيَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْمَعَالِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ يُوسُفُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَانجَّيْتَهُ مِنْ غِيَابَةِ الْجُبِّ ، وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ ، وَكَفَيْتَهُ كَيْدَ إِخْوَتِهِ ، وَجَعَلْتَهُ بَعِيدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلَكًا ، وَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَدْفَعَ عَنِّي كَيْدَ كُلِّ كَائِدٍ ، وَشَرَّ كُلِّ حَاسِدٍ ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ ، إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ ، وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ، وَضَرَبْتَ لَهُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا ، وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ تَبِعَهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا ، وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُعِيدَنِي مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ ، وَتُقَرِّبَنِي مِنْ عَفْوِكَ وَتَنْسِرَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ ، مَا تُغْنِينِي بِهِ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ ، وَيَكُونُ لِي بَلَاغًا أَنَالُ بِهِ مَغْفِرَتَكَ وَرِضْوَانَكَ ، يَا وَلِيَّ وَوَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ دَاوُدُ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَسَيَّخَرْتَ لَهُ الْجِبَالَ ، يُسَبِّحُنَ مَعَهُ بِالْعَشِيِّ وَالْأَبْحَارِ ، وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلُّ لَهَا أَوَاتٍ ،

وَسَدَّدْتَ مُلْكَهُ ، وَآتَيْتَهُ الْحِكْمَةَ ، وَفَضَّلَ الْخِطَابَ ، وَأَلَنْتَ لَهُ الْحَدِيدَ ، وَعَلَّمْتَهُ صَنْعَهُ لِبُوسِ لَهُمْ ، وَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُسَيِّخِرَ لِي جَمِيعَ أُمُورِي ، وَتُسَيِّهَلَ لِي تَقْدِيرِي ، وَتَرْزُقَنِي مَعْفَرَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَتَدْفَعَنَّ عَنِّي ظُلْمَ الظَّالِمِينَ ، وَكَيْدَ الْمُعَانِدِينَ وَمَكْرَ الْمَاكِرِينَ ، وَسَيِّطَوَاتِ الْفِرَاعِنَةِ الْجَبَّارِينَ وَحَسَدَ الْحَاسِدِينَ ، يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ ، وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ ، وَثِقَةَ الْوَائِقِينَ ، وَذَرِيعَةَ الْمُؤْمِنِينَ ، وَرَجَاءَ الْمُتَوَكِّلِينَ ، وَمُعْتَمَدَ الصَّالِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِالِاسْمِ الَّذِي سَأَلْتَهُ بِهِ عِبْدُكَ وَنَبِيِّكَ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَخِيذٍ مِنْ بَعِيدِي ، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ، فَاسْتَجِبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَأَطَعْتَ لَهُ الْخَلْقَ ، وَحَمَلْتَهُ عَلَى الرِّيْحِ ، وَعَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّيْرِ ، وَسَيَّخَرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ مِنْ كُلِّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ ، وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ، هَذَا عَطَاؤُكَ ، لَا عَطَاءَ غَيْرِكَ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَهْدِيَ لِي قَلْبِي ، وَتَجْمَعَ لِي لُبِّي وَتَكْفِينِي هَمِّي ، وَتُوِّدَ مِنْ خَوْفِي ، وَتُنْفِكَ أَسْرِي ، وَتَشُدَّ أَرْزِي ، وَتُمَهِّلَنِي وَتُنْفِسِنِي ، وَتُسَيِّحِبَ دُعَائِي ، وَتُسَمِّعَ بِتَدَائِي ، وَلَا تَجْعَلَ فِي النَّارِ مَأْوَايَ ، وَلَا الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّي وَأَنْ ، تُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي ، وَتُحَسِّنَ خَلْقِي ، وَتُعْتِقَ رَقَبَتِي ، فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَوْءَمَلِي .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ لَمَّا خَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ بَعِيدَ الصَّحَّةِ ، وَنَزَلَ الشَّقْمُ مِنْهُ مَنْزِلَ الْعَافِيَةِ ، وَالضُّيْقُ بَعَدَ السَّعَةِ ، فَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ ، حِينَ نَادَاكَ دَاعِيًا لَكَ ، رَاغِبًا إِلَيْكَ ، رَاجِيًا لِفَضْلِكَ ، شَاكِيًا إِلَيْكَ ، رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، فَاسْتَجِبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَكْشِفَ ضُرِّي ، وَتُعَافِيَنِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوُلْدِي وَإِخْوَانِي فِيكَ ، عَافِيَهُ بِأَقْبِيهِ شَافِيَهُ كَافِيَهُ وَافِرَهُ هَادِيَهُ نَامِيَهُ

مُسْتَعِينَهُ عَنِ الْإِثْمِ وَالْأَسْوَءِ وَالْأَعْدَاءِ دُونِهِ ، وَتَجْعَلَهَا شِعْرًا مَعَارِي وَدِنَارِي ، وَتُمْنِعَنِي بِسَمْعِي وَبَصِيرِي ، وَتَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِي بَطْنِ الْحُوتِ ، حِينَ نَادَاكَ فِي ظُلُمَاتِ ثَلَاثِ لَيَالٍ ، أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَأَنْبَتَ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَفْطِينِ ، وَأَرْسَلْتَهُ إِلَى مَائِهِ أَلْفِ أَوْ يَزِيدُونَ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي ، وَتُدَارِكَنِي بِعَفْوِكَ ، فَقَدْ عَرَفْتُ فِي بَحْرِ الظُّلْمِ لِنَفْسِي ، وَرَكِبْتَنِي مَظَالِمَ كَثِيرَةٍ لِحَلْقِكَ عَلَيَّ ، وَصَلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاسْتُرْنِي مِنْهُمْ وَأَعْتَقْنِي مِنَ النَّارِ ، وَاجْعَلْنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ فِي مَقَامِي هَذَا بِمَنْكَ يَا مَنَانُ إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ إِذْ أَيْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَأَنْطَقْتَهُ فِي الْمَهْدِ ، فَأَحْيَا بِهِ الْمَوْتَى وَأُبْرَأَ بِهِ الْإِثْمَ وَالْأَسْوَءَ بِإِذْنِكَ ، وَخَلَقَ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَصَارَ طَائِرًا بِإِذْنِكَ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُفْرِغَنِي لِمَا خُلِقْتُ لَهُ ، وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا تَكَفَّلْتَهُ لِي ، وَتَجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ وَزُهَادِكَ فِي الدُّنْيَا ، وَمِمَّنْ خَلَقْتَهُ لِلْعَافِيَةِ وَهَنَاتُهُ بِهَا مَعَ كَرَامَتِكَ ، يَا كَرِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آصَفُ بْنُ بَرْخِيَا عَلَيَّ عَرْشِ مَلِكِهِ سَبَأَ فَكَانَ أَقْلَ مَنْ لَحَظَهُ الطَّرْفَ حَتَّى كَانَ مُصَوَّرًا بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَمَّا رَأَتْهُ قِيلَ أَهْكَذَا عَرْشُكَ ؟ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ فَاسْتَجِبْتَ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُكْفِّرَ عَنِّي سَيِّئَاتِي ، وَتَقْبَلَ مِنِّي حَسَنَاتِي ، وَتَقْبَلَ تَوْبَتِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ ، وَتُغْنِي فَقْرِي ، وَتَخْرِبَ كَسْرِي ، وَتُحْيِيَ فُؤَادِي بِذِكْرِكَ ، وَتُحْيِيَنِي فِي عَافِيَةٍ ، وَتُمَيِّتَنِي فِي عَافِيَةٍ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ زَكَرِيَّا ، حِينَ سَأَلَكَ دَاعِيًا رَاجِيًا

لِفَضْلِكَ ، فَقَامَ فِي الْمَحْرَابِ يُنَادِي نِدَاءً خَفِيًّا ، فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا يَرِثُنِي وَيَرِثَ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ، فَوَهَبْتَ لَهُ يَحْيَىٰ وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ ، وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُبْقِيَ لِي أَوْلَادِي ، وَأَنْ تُمَتِّعَنِي بِهِمْ ، وَتَجْعَلَنِي وَإِيَّاهُمْ مُؤَمِّينَ لِمَكَ ، رَاغِبِينَ فِي ثَوَابِكَ ، خَائِفِينَ مِنْ عِقَابِكَ ، رَاغِبِينَ لِمَا عِنْدَكَ ، آيِسِينَ مِمَّا عِنْدَ غَيْرِكَ ، حَتَّى تُحْيِيَنَا حَيَاءً طَيِّبَةً ، وَتُمِيتَنَا مَيْتَةً طَيِّبَةً إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي سَأَلْتِكَ بِهِ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنُ ، إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ ، وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ ، وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا ، وَكُنْتَ مِنْهَا قَرِيبًا ، يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُفَرِّعَنِي بِالنَّظْرِ إِلَى جَنَّتِكَ وَأَوْلِيَّاتِكَ ، وَتُفَرِّحَنِي بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَتُوَدِّنَنِي بِهِ وَبِآلِهِ وَبِمُصَاحِبَتِهِمْ وَمُرَافَقَتِهِمْ ، وَتُمْكِنَ لِي فِيهَا ، وَتُنَجِّنِي مِنَ النَّارِ ، وَمَا أَعَدَّ لِأَهْلِهَا مِنَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ وَالشَّدَائِدِ وَالْأَنْكَالِ وَأَنْوَاعِ الْعَذَابِ بِعَفْوِكَ إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَيْتَكَ عَبْدُكَ وَصِدْقَتِكَ مَرْيَمُ التُّبُولُ ، وَأُمُّ الْمَسِيحِ الرَّسُولِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ وَمَرْيَمُ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَا فَزَجَّهَا فَفَخَّخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهَا وَكُنْتَ مِنْهَا قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُحْصِنَنِي بِحُصْنِكَ الْحُصِينِ وَتُحْجِبَنِي بِحِجَابِكَ الْمُنِيعِ ، وَتُخْرِزَنِي بِحِرْزِكَ الْوَثِيقِ ، وَتُكْفِنَنِي بِكِفَايَتِكَ الْكَافِيَةِ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ طَاغٍ وَظُلْمِ كُلِّ بَاغٍ ، وَمَكْرِ كُلِّ مَآكِرٍ ، وَعَدْرِ كُلِّ غَادِرٍ ، وَسَيْحِرِ كُلِّ سَاحِرٍ ، وَجَوْرِ كُلِّ سَيْلَطَانٍ فَاجِرٍ ، بِمَنْعِكَ يَا مَنِيعُ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيِّكَ وَصِدْقَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَيَّ وَخِيَمِكَ وَبَعِيثِكَ إِلَى بَرِّيَّتِكَ ، وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ مُحَمَّدًا خَاصَّتَكَ

وَخَالِصْتُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ ، وَأَيَّدْتَهُ بِجُنُودٍ لَمْ يَرَوْهَا ، وَجَعَلْتَ كَلِمَتَكَ الْعُلْيَا ، وَكَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى ، وَكُنْتُ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، صَلَاةَ زَاكِيَّةٍ طَيِّبَةٍ نَامِيَةٍ بَاقِيَةٍ مُبَارَكَةٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَبِيهِمْ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ ، وَيَبَارِكْ عَلَيْهِمْ كَمَا يَبَارِكُ عَلَيْهِمْ ، وَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ كَمَا سَلِّمْتَ عَلَيْهِمْ ، وَزِدْهُمْ فَوْقَ ذَلِكَ كُلِّهِ زِيَادَةً مِنْ عِنْدِكَ وَاخْلُطْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مِنْهُمْ ، وَاحْشُرْنِي مَعَهُمْ ، وَفِي زُمْرَتِهِمْ ، حَيْثُ تَسْقِيَنِي مِنْ حَوْضِهِمْ ، وَتُدْخِلْنِي فِي جُمَّلَتِهِمْ ، وَتَجْمَعْنِي وَإِيَّاهُمْ ، وَتَقَرَّ عَيْنِي بِهِمْ ، وَتُعْطِنِي سُوءَ لِي ، وَتُبَلِّغْنِي آمَالِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي ، وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي ، وَتُبَلِّغَهُمْ سِيَلاَمِي ، وَتُرَدِّدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامَ وَرَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتَهُ .

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُنَادِي فِي أَنْصِافِ كُلِّ لَيْلَةٍ هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَأَعْطِيَهُ ؟ أَمْ هَلْ مِنْ دَاعٍ فَأُجِيبَهُ ؟ أَمْ هَلْ مِنْ مُسْتَعْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ ؟ أَمْ هَلْ مِنْ رَاجٍ فَأُبْلِغَهُ رَجَاءَهُ ؟ أَمْ هَلْ مِنْ مُؤَمِّلٍ فَأُبْلِغَهُ أَمَلَهُ ؟ هَا أَنَا سَائِلُكَ بِفَنَائِكَ وَمُسْتَكِينُكَ بِبَابِكَ وَصَّعِيفُكَ بِبَابِكَ ، وَفَقِيرُكَ بِبَابِكَ وَمُؤَمِّلُكَ بِفَنَائِكَ ، أَسْأَلُكَ نَائِلُكَ ، وَأَرْجُو رَحْمَتَكَ ، وَأُؤَمِّلُ عَفْوَكَ ، وَأَلْتَمِسُ غُفْرَانَكَ ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَعْطِنِي سُوءَ لِي ، وَبَلِّغْنِي أَمَلِي ، وَاجْرِزْ فَقْرِي ، وَارْحَمْ عَضِي يَانِي ، وَاعْفُ عَن ذُنُوبِي ، وَفُكِّ رَقَبَتِي مِنْ مَظَالِمِ لِعِبَادِكَ رَكِبْتِي ، وَفَوِّضْ عَفْيِي ، وَأَعِزِّمْ مَشِيكَتِي ، وَتَبَّتْ وَطْأَتِي ، وَاعْفِرْ جُزْمِي ، وَأَنْعِمْ يَا لِي ، وَأَكْثِرْ مِنَ الْحَلَالِ مَالِي ، وَخِزْلِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي وَأَفْعَالِي ، وَرَضْنِي بِهَا ، وَارْحَمْنِي ، وَوَالِدِي وَمَا وَلَدَا مِنَ الْمُؤَمِّنِينَ وَالْمُؤَمِّنَاتِ ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ، الْأَخْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَخْيَاتِ ، إِنَّكَ سَيِّعُ الدَّعَوَاتِ ، وَالْهَمْنِي مِنْ بَرِّهِمَا مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ ثَوَابَكَ وَالْجَنَّةَ ، وَتَقْبَلُ حَسَنَاتِهِمَا ، وَاعْفِرْ سَيِّئَاتِهِمَا ، وَاجْزِهِمَا بِأَحْسَنِ مَا فَعَلَا بِي ثَوَابَكَ وَالْجَنَّةَ .

إِلَهِي وَقَدْ عَلِمْتُ يَقِينًا أَنَّكَ لَا تَأْمُرُ بِالظُّلْمِ ، وَلَا تَرْضَاهُ ، وَلَا تَمِيلُ إِلَيْهِ ، وَلَا تَهْوَاهُ ، وَلَا

تُجِبُّهُ وَلَا تَعْشَاهُ، وَتَعْلَمُ مَا فِيهِ هَوَاءُ الْقَوْمِ، مِنْ ظُلْمِ عِبَادِكَ وَبَغْيِهِمْ عَلَيْنَا، وَتَعِدُّ بِهِمْ بَغِيرَ حَقِّ وَلَا مَعْرُوفٍ، بَلْ ظُلْمًا وَعَيْدَوَانًا وَزُورًا وَبُهْتَانًا، فَإِنْ كُنْتَ جَعَلْتَ لَهُمْ مِدَّةً لَا يُدُّ مِنْ بُلُوغِهَا، أَوْ كَتَبْتَ لَهُمْ آجَالًا يَنَالُونَهَا، فَقَدْ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الصِّدْقُ، يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ، فَأَنَا أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَنْبِيَائَكَ وَرُسُلِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبُونَ، أَنْ تَمْحُوَ مِنْ أُمَّ الْكِتَابِ ذَلِكَ، وَتَكْتُبَ لَهُمْ الْإِضْمِحْلَالَ وَالْمَحَقَّ، حَتَّى تُقَرِّبَ آجَالَهُمْ، وَتَقْضِيَ مُدَّتَهُمْ، وَتَذْهَبَ أَيَّامُهُمْ، وَتَبْتَرَّ أَعْمَارُهُمْ، وَتُهْلِكَ فُجَارَهُمْ، وَتَسْلُطَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ، حَتَّى لَا يُبْقِيَ مِنْهُمْ أَحَدًا، وَلَا تُنْجِيَ مِنْهُمْ أَحَدًا، وَتَفَرِّقَ جُمُوعَهُمْ، وَتَكِلَ سِلَاحَهُمْ، وَتُبَدِّدَ شَمْلَهُمْ، وَتَقْطَعَ آجَالَهُمْ، وَتَقْصِرَ أَعْمَارَهُمْ، وَتَزَلْزَلَ أَقْدَامَهُمْ، وَتَطْهَرَ بِلَادَكَ مِنْهُمْ، وَتُظْهِرَ عِبَادَكَ عَلَيْهِمْ فَقَدْ غَيَّرُوا سُنَّتَكَ، وَنَفَضُوا عَهْدَكَ، وَهَتَكُوا حَرِيمَكَ، وَأَتَوْا مَا نَهَيْتَهُمْ عَنْهُ، وَعَتَوْا عُنُوقًا كَبِيرًا، وَضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآذِنْ لِجَمْعِهِمْ بِالشَّيَاتِ، وَلِحَيِّهِمْ بِالْمَمَاتِ، وَلِإِزْوَاجِهِمْ بِالنَّهْبَاتِ، وَخَلِّصْ عِبَادَكَ مِنْ ظُلْمِهِمْ، وَاقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنْ هَضْمِهِمْ، وَطَهِّرْ أَرْضَكَ مِنْهُمْ، وَآذِنْ بِحَصْدِ نَبَاتِهِمْ، وَاسْتَنْصِلِ شَأْنَهُمْ، وَشَتَاتِ شَمْلَهُمْ، وَهَدِّمْ بُتْيَانَهُمْ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَإِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ، وَرَبِّي وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عِبَادُكَ وَرَسُولُكَ، وَنَبِيَّكَ وَصِيْفِيَّكَ مُوسَى وَهَارُونَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ حِينَ قَالَا- دَاعِيَيْنِ لَكَ، رَاجِعِينَ لِفَضْلِكَ، رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، رَبَّنَا لِيُضْمَلُوا عَنْ سَبِيلِكَ، رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ، وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ، فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ، فَمَنْنْتَ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِمَا بِالْأَجَابَةِ لَهُمَا إِلَى أَنْ قَرَعْتَ سَمْعَهُمَا بِأَمْرِكَ اللَّهُمَّ رَبِّ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا، وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَطْمِسَ عَلَى أَمْوَالِ هَؤُلَاءِ الظَّالِمَةِ ، وَأَنْ تُشَدِّدَ عَلَى قُلُوبِهِمْ ، وَأَنْ تَخْسِفَ بِهِمْ بَرَكَ ، وَأَنْ تُعْرِقَهُمْ فِي بَحْرِكَ ، فَإِنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَمَا فِيهِمَا لَكَ ، وَأَرِ الْخَلْقَ قُدْرَتَكَ فِيهِمْ ، وَبَطْشَكَ عَلَيْهِمْ ، فَافْعَلْ ذَلِكَ بِهِمْ ، وَعَجِّلْ ذَلِكَ لَهُمْ ، يَا خَيْرَ مَنْ سِئَلٍ ، وَخَيْرَ مَنْ دُعِيَ ، وَخَيْرَ مَنْ تَدَلَّتْ لَهُ الْوُجُوهُ ، وَرُفِعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي ، وَدُعِيَ بِالْأَلْسُنِ وَشَخَصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ ، وَأَمَّتْ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَنُقِلَتْ إِلَيْهِ الْأَقْدَامُ ، وَتُحَوِّكَمِ إِلَيْهِ فِي الْأَعْمَالِ إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَبْهَائِهَا ، وَكُلِّ أَسْمَائِكَ بِهِيُّ ، بَلْ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُرَكِّسَهُمْ عَلَى أُمَّ رُءُوسِهِمْ فِي زُبَيْتِهِمْ ، وَتُرَدِّيَهُمْ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِمْ وَارْمِهِمْ بِحَجْرِهِمْ ، وَذَكِّهِمْ بِمَشَاقِصِهِمْ ، وَاكْتَبِهِمْ عَلَى مَنَاحِرِهِمْ ، وَاخْتَنِقَهُمْ بِوَتْرِهِمْ ، وَارْزُدْ كَيْدَهُمْ فِي نُحُورِهِمْ ، وَأَوْبِقُهُمْ بِنَدَامَتِهِمْ ، حَتَّى يُسْتَحْذَلُوا وَيَتَضَاءَلُوا بَعْدَ نَحْوَتِهِمْ ، وَيَنْقَمِعُوا وَيَخْشَعُوا بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِمْ ، أَذِلَّاءَ مَأْسُورِينَ فِي رَبْقِ حَبَائِلِهِمُ الَّتِي كَانُوا يُؤْءَمِّلُونَ أَنْ يَرَوْنَا فِيهَا ، وَتُرِينَا قُدْرَتَكَ فِيهِمْ ، وَسَيْلَطَانِكَ عَلَيْهِمْ ، وَتَأْخُذَهُمْ أَخْذَ الْقِرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ، إِنَّ أَخْذَكَ الْأَلِيمَ الشَّدِيدَ ، أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ، فَإِنَّكَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ شَدِيدُ الْعِقَابِ شَدِيدُ الْمِحَالِ .

اللَّهُمَّ صِدِّقْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَعَجِّلْ إِبْرَادَهُمْ عَذَابَكَ الَّذِي أَعِدَدْتَهُ لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَمْثَالِهِمْ ، وَالطَّاعِينَ مِنْ نُظَرَائِهِمْ ، وَارْفَعْ حِلْمَكَ عَنْهُمْ ، وَاخْلَعْ عَلَيْهِمْ غَضَبَكَ الَّذِي لَا يَقُومُ لَهُ شَيْءٌ ، وَأْمُرْ فِي تَعْجِيلِ ذَلِكَ بِأَمْرِكَ الَّذِي لَا يُرَدُّ ، وَلَا يُؤْءَخَّرُ ، فَإِنَّكَ شَاهِدٌ كُلُّ نَجْوَى ، وَعَالِمٌ كُلِّ فَحْوَى ، وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِيَةٌ ، وَلَا يَذْهَبُ عَنْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَائِنَةٌ ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ عَالِمٌ مَا فِي الصُّمَائِرِ وَالْقُلُوبِ .

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ وَأُنَادِيكَ بِمَا نَادَاكَ بِهِ سَيِّدِي ، وَسَأَلَكَ بِهِ نُوحٌ ، إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ ، وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ، أَجَلُ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ نِعْمَ الْمُجِيبُ ، وَنِعْمَ

الْمِدْعُو، وَنِعْمَ الْمَسْئُولُ، وَنِعْمَ الْمُعْطَى، أَنْتَ الَّذِي لَا تُحَيِّبُ سَائِلَكَ، وَلَا تَمَلُّ دُعَاءَ مَنْ أَمَلَكَ، وَلَا تَتَبَرَّمُ بِكَثْرَةِ حَوَائِجِهِمْ إِلَيْكَ وَلَا بِقَضَائِهَا لَهُمْ، فَإِنَّ قَضَاءَ حَوَائِجِ جَمِيعِ خَلْقِكَ إِلَيْكَ فِي أَسْرَعِ لَحْظٍ مِنْ لَمَحِ الطَّرْفِ وَأَخْفُ عَيْنِكَ وَأَهْوَنُ مِنْ جَنَاحِ بَعُوضِهِ، وَحَاجَتِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُغْفِرَ لِي ذَنْبِي، فَقَدْ جِئْتُكَ ثَقِيلًا الظَّهْرَ بَعْظِيمَ مَا بَارَزْتُكَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِي، وَرَكِبْتَنِي مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ مَا لَا يَكْفِينِي، وَلَا يُخَلِّصُنِي مِنْهُ غَيْرُكَ وَلَا يَقْصِدُ عَلَيْهِ وَلَا يَمْلِكُهُ سِوَاكَ، فَاغْصُ يَا سَيِّدِي كَثْرَةَ سَيِّئَاتِي بِسِيرِ عِبْرَاتِي، بَلِّ بِقَسَاوَةِ قَلْبِي وَجُمُودِ عَيْنِي، لَا بَلِّ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَأَنَا شَيْءٌ، فَلْتَسِدْ غِنَى رَحْمَتِكَ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، لَا تَمْتَحِنِّي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا بِشَيْءٍ مِنَ الْمَحَنِ، وَلَا تَسَلِّطْ عَلَيَّ مِنْ لَّا- يَرْحَمُنِي، وَلَا- تُهْلِكُنِي بِذُنُوبِي، وَعَجِّلْ خَلَاصِي مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ، وَادْفَعْ عَنِّي كُلَّ ظُلْمٍ وَلَا- تَهْتِكْ سِتْرِي، وَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ جَمْعِكَ الْخَلَائِقَ لِلْحِسَابِ، يَا جَزِيلَ الْعَطَاءِ وَالثَّوَابِ.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُحَيِّنِي حَيَاةَ السُّعْدَاءِ، وَتُمَيِّتَنِي مِيتَةَ الشُّهَدَاءِ، وَتَقْبَلَنِي قَبُولَ الْأَعْوَدَاءِ، وَتَحْفَظْنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّلِيَّةِ مِنْ شَرِّ سَيِّئَاتِهَا وَفُجَارِهَا وَشَرَّ رَارِهَا وَمُحِبِّهَا وَالْعَامِلِينَ لَهَا فِيهَا، وَقِنِي شَرَّ طُعَانِهَا وَحُسَادِهَا، وَبَاغِي الشُّرُوكِ فِيهَا، حَتَّى تَكْفِينِي مَكْرَ الْمَكْرِهِ، وَتَقْفَأَ عَنِّي أَعْيُنَ الْكُفْرِهِ، وَتُفْجِمَ عَنِّي أَلْسِنَ الْفَجْرِهِ وَتَقْبِضَ لِي عَلَى أَيْدِي الظُّلْمَةِ، وَتُوِّءَ مِنِّي لِي كَيْدَهُمْ، وَتُمَيِّتَهُمْ بِغَيْظِهِمْ، وَتَشْغَلَهُمْ بِأَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأَفْتِدَتِهِمْ، وَتَجْعَلَنِي مِنْ ذَلَامِكَ كُلِّهِ فِي أُمَّتِكَ وَأَمَانِكَ وَحِرْزِكَ وَسُلْطَانِكَ وَحِجَابِكَ، وَكَفَيْكَ وَعِيَاذِكَ وَخِيَارِكَ، إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ، وَبِكَ الْوُدُّ، وَبِكَ أَعْبُدُ، وَإِيَّاكَ أَرْجُو، وَبِكَ أَسْتَعِينُ، وَبِكَ أَسْتَكْفِي، وَبِكَ أَسْتَتَعِثُ، وَبِكَ أَسْتَقْدِرُ، وَمِنْكَ أَسْأَلُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا

تَرَدَّنِي إِلَّا- بِدَنْبِ مَغْفُورٍ وَسِعِي مَشْكُورٍ ، وَتَحَارِهِ لَنْ تَبُورَ ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَلَا- تَفْعَلَ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ ، فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى ، وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ، وَأَهْلُ الْفَضْلِ وَالرَّحْمَةِ .

إِلَهِي وَقَدْ أَطَلْتُ دُعَائِي ، وَأَكْثَرْتُ خِطَابِي وَضَيْقُ صَدْرِي حَدَانِي عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ ، وَحَمَلَنِي عَلَيْهِ ، عَلِمًا مِنِّي بِأَنَّهُ يُجْزِيكَ مِنْهُ قَدْرُ الْمِلْحِ فِي الْعَجِينِ ، بَلْ يَكْفِيكَ عَزْمُ إِرَادِهِ ، وَأَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ بَيْنَهُ صَادِقِهِ ، وَلِسَانِ صَادِقِهِ ، يَا رَبِّ فَتَكُونُ عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِكَ بِكَ ، وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِي ، فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُقِرَّنَ دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ مِنْكَ ، وَتُبَلِّغَنِي مَا أَمَلْتُهُ فِيكَ ، مِنْهُ مِنْكَ وَطَوْلًا وَقُوَّةً وَحَوْلًا ، وَلَا تُقِيمَنِي مِنْ مَقَامِي هَذَا إِلَّا بِقَضَائِكَ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ ، فَإِنَّهُ عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَخَطَرُهُ عِنْدِي جَلِيلٌ كَثِيرٌ ، وَأَنْتَ عَلَيْهِ قَدِيرٌ ، يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ ، إِلَهِي وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ وَالْهَارِبِ مِنْكَ إِلَيْكَ ، مِنْ ذُنُوبٍ تَهَجَّمَتْهُ ، وَعُيُوبٍ فَضَحَتْهُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةَ رَحْمَةٍ ، أَفُوزُ بِهَا إِلَى جَنَّتِكَ ، وَاعْظِفْ عَلَيَّ عَظْفَهُ أَنْجُو بِهَا مِنْ عِقَابِكَ ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ لَكَ ، وَبِيَدِكَ وَمَفَاتِيحُهُمَا وَمَعَالِيْقُهُمَا إِلَيْكَ ، وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ هَيِّنٌ يَسِيرٌ ، وَأَفْعَلُ بِي مَا سَأَلْتُكَ يَا قَدِيرٌ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ « حكايتی در ذیل این دعاء از علی بن حماد (راوی اول این دعا) در بحار ذکر کرده قابل توجه است .

دعای رام شدن اسب سرکش

۶۱ در دعوات راوندی (۱) مرسلًا از ابن عباس داستانی ذکر کرده که در زمان عمر گزه اسبهای در سرزمین آذربایجان بر صاحبشان یاغی شده ، دست نمی دادند ، عمر نامه ای نوشت و به او گفت به خدا پناه ببر ، ابن عباس می گوید سخت افسرده شدم ، خبر را به حضرت امیر علیه السلام دادم ، فرمود : ناامید برمی گردد

(مدتی گذشت) مرد آمد و زخمی در پیشانیش بود که نزدیک بود دست در آن داخل شود، تا آنجا که او را نزد حضرت امیر علیه السلام بردم، بعد از آنکه عمر بر او بانک زد و گفت دروغ گفתי نامه ام را نبردی (آنجناب به او رو کرد، و فرمود: هر گاه برگشتی به جایی که در آن هستنند برو و بگو «اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ عَلَى عِلْمِ عَلَى الْعَالَمِينَ فَذَلَّلْ لِي صُيُوعُوبَتَهَا وَحُزُونَتَهَا وَاكْفِنِي شَرَّهَا فَإِنَّكَ الْكَافِي الْمُعَافِي وَالْغَالِبُ الْقَاهِرُ» سال بعد مرد آمد و با او مقداری از قیمت آنها بود، و هر سال حج می کرد، و خداوند برکت به دارائی او داد، حضرت فرمودند هر که چیزی از مال یا کسان یا فرزند یا فرعونی از فرعونها (سلاطین ظالم) بر او سخت شده، فرمان نبرد، به این دعا نزد خدا ابتهال (تضرع و زاری کند) آنچه می ترسد را خدا کفایت سازد.

دعای یعقوب برای برگرداندن یوسف علیهما السلام

۶۲ در مهج الدعوات (۱) دعائی از یعقوب علیه السلام مرسلأ آورده، که چون خداوند جل جلاله یوسف علیه السلام را به وی برگرداند، به این دعاء دعاء کرده «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِغَيْرِ مِثَالٍ وَيَا مَنْ بَسَطَ الْأَرْضَ بِغَيْرِ أَعْوَانٍ وَيَا مَنْ دَبَّرَ الْأُمُورَ بِغَيْرِ وِزِيرٍ وَيَا مَنْ يَزُوقُ الْخَلْقَ بِغَيْرِ مُشِيرٍ وَيَا مَنْ يُحَرِّبُ الدُّنْيَا بِغَيْرِ اسْتِمَارٍ» سپس به هر چه خواستی دعاء کن اجابت می شود.

دعای یوسف وصی حضرت موسی علیه السلام

۶۳ دعائی مسنداً (۲) در مهج الدعوات از کتاب فضل الدعاء سعد بن عبدالله از امام رضا علیه السلام نقل کرده، که مردی از صحابه در صحیفه ای آن را یافته، و نزد پیغمبر صلی الله علیه و آله آورد، حضرت ندای صلاه جامعه دادند، در منبر آن را

۱- (۱) بحار الانوار ۹۵/۱۷۲. مستدرک الوسائل ۱ ۵، باب ۴۰/۸ ابواب ذکر.

۲- (۲) بحار الانوار ۹۵/۱۷۳.

خواندند ، نامه یوشع بن نون وصی حضرت موسی علیه السلام بود پائین آمدند ، سپس بر منبر رفته فرمودند هر که دوست دارد که ثنای وی برتر از ثناء مجاهدین باشد هر روز این گفته را بگوید ، اگر حاجتی دارد برآورده می شود ، دشمن سرکوب ، دین اداء ، گرفتاری بر طرف شود . . . دعا این است :

« إِنَّ رَبُّكُمْ لَرَوْءُفٌ رَحِيمٌ ، أَلَا- إِنَّ خَيْرَ عِبَادِ اللَّهِ التَّقِيُّ الْخَفِيُّ ، وَإِنَّ شَرَّ عِبَادِ اللَّهِ الْمُشَارُ إِلَيْهِ بِالْأَعْيَابِ ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكْتَالَ بِالْمَكِّيِّ وَالْأَعْيَابِ ، وَأَنْ يُوءَدَّى الْحُقُوقَ الَّتِي أَنْعَمَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْهِ ، فَلْيَقُلْ فِي كُلِّ يَوْمٍ ، سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، وَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ ، وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ حَتَّى يَرْضَى اللَّهُ » .

دعای یونس و دعای حضرت عیسی علیهما السلام

۶۴ دعای یونس(۱) ابن متی علیه السلام است مرسلأ در مهج آورده ، و خداوند او را از غم نجات داد ، « يَا رَبِّ مِنَ الْجِبَالِ أَنْزَلْتَنِي ، وَمِنَ الْمَسْجِدِ أَخْرَجْتَنِي ، وَفِي الْبَحَارِ صَيَّرْتَنِي ، وَفِي بَطْنِ الْحُوتِ حَبَسْتَنِي ، فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ » .

۶۵ دعای عیسی علیه السلام است ، در مهج الدعوات(۲) مسندأ از سعید بن هبه الله راوندی از کتاب قصص الانبياء مسندأ از امام صادق علیه السلام از پدرانش از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده ، که چون یهود به گمان خود برای کشتن حضرت عیسی جمع شدند ، جبرئیل با بال خود او را پوشاند ، و چشم آن حضرت به نامه ای افتاد در باطن بال جبرئیل (نه روی آن) « اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَعَزِّ ، وَأَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الصَّمِيدِ ، وَأَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوَثْرِ ، وَأَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ »

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۴ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۵ .

الْمُتَعَالِ ، الَّذِي ثَبَّتَ بِهِ أَعَزَّكَ كُلَّهَا أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي مَا أَصِيبُحْتُ وَأُمْسَيْتُ فِيهِ » این دعا را کرد خداوند تعالی به جبرئیل ، وحی کرد که او را به بالا- نزد خدا ببرد ، سپس پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود ، یا بنی عبدالمطلب از پروردگارتان با این کلمات بخواهید ، قسم به خدائی که جانم به دست اوست هیچ بنده ای با اخلاص نیت این دعاء را نمی کند مگر آنکه عرش به لرزه درآید ، و مگر آنکه خداوند فرشتگان را شاهد گرفته که دعای کننده را با این کلمات مستجاب کردم و خواسته اش را در عاجل دنیا و آخرت می دهم سپس به اصحاب فرمودند ، بخواهید ، و اجابت را دیر نخوانید .

۶۶ و در روایتی دیگر مرسل^(۱) نسبت به دعاء عیسی علیه السلام وارد شده که پیغمبر صلی الله علیه و آله در باطن جبرئیل علیه السلام (شاید منظور باطن بال جبرئیل باشد) دعاء را دید ، به علی علیه السلام و عباس دعاء را یاد داده و فرمود یا علی ای بهترین بنی هاشم ، ای فرزندان عبدالمطلب پروردگار خود را با این کلمات سؤال کنید ، تا آنجا که مانند ذیل دعای ۶۵ است و دعا این است « اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ ، وَأَعُوذُ بِاسْمِكَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ ، وَأَعُوذُ بِكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوَتَرِ ، وَأَعُوذُ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ، الَّذِي مَلَأَ الْأَرْكَانَ كُلَّهَا أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمًّا مَا أَصِيبُحْتُ فِيهِ وَأُمْسَيْتُ » و دعاء عیسی علیه السلام به روایتی دیگر این گونه است « اللَّهُمَّ خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَمُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَمُخْلِصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ فَارْجُ عَنَّا وَخَلِّصْنَا مِنْ شِدَّتِنَا » .

دعای حضرت امیر علیه السلام

۶۷ از نوشته شهید اول ابن مکی قدس سره مرسل^(۲) ذکر شده که حضرت

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۷۹ .

امیر علیه السلام در حال مرگ خود، دعائی را به حضرت امام حسن علیه السلام یاد داده اند که اصل آن از قرآن است، از پیغمبر صلی الله علیه و آله یاد گرفته، و بعد از نماز صبح یا نماز عصر به آن دعاء می شود سپس حوائج خود را هر چه خواهد نام می برد « سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ، يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ، وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمَلَكُوتِ وَالْمَلَكُوتِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ وَالْحَبْرُوتِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ ، رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ ، اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَضَعُدُ وَلَا يَنْفَدُ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ وَمَعِيَ وَقَدَامِي وَخَلْفِي » يا الله ۱۰ بار یا رحمان ۱۰ بار یا رحیم ۱۰ بار یا رب ۱۰ بار یا حی یا قیوم ۱۰ بار یا بديع السموات والأرض ۱۰ بار یا ذاالجلال والاکرام ۱۰ بار یا حنان یا منان ۱۰ بار اللهم صل على محمد وال محمد ۱۰ بار و حاجت خود را بخواه .

دعاء در مهمات

۶۸ روایتی مسند (۱) شیخ طوسی در امالی آورده که خالی از اعتبار نیست (لکن چون مورد اتفاق نبود در اینجا ایراد کردیم) مسعده بن صدقه از امام ششم علیه السلام ، درخواست یاددان دعائی در مهمات می کند ، حضرت علیه السلام دعائی را که دعاء جد خود علی بن الحسین علیه السلام برای مهمات بود در او راقی از نامه ای کهنه به او دادند ، که آن را نوشت ، می گوید هیچ گرفتاری برای من پیش نیامد که

مهم باشد مگر آنکه با این دعاء دعاء کردم خداوند فرج برایم فرمود گرفتاریم را برطرف کرده خواسته ام را عطا فرمود «اللَّهُمَّ هَدَيْتَنِي فَلَهَوْتُ، وَوَعظتَ ففَقَسَوْتُ، وَأَبْلَيْتَ الْجَمِيلَ ففَعَصَيْتُ، وَعَرَفْتَ فَأَصْرَرْتُ، ثُمَّ عَرَفْتَ فَاسْتَعْفَرْتُ، فَأَقْلَبْتَ، فَعُدْتُ فَسَتَوْتُ، فَلَمَكَ الْحَمِيدُ إِلَهِي تَقَعَّمْتُ أَوْدِيَةَ هَلَاكِ كِي، وَتَحَلَّلْتَ شِعَابَ تَلْفِي، تَعَرَّضْتُ فِيهَا لِسَيِّطَوَاتِكَ، وَبَحَلُولِهَا لِعُقُوبَاتِكَ، وَوَسَّيْتَنِي إِلَيْكَ التَّوْحِيدُ، وَذَرَيْتَنِي أَنِّي لَمْ أُشْرِكْ بِكَ شَيْئًا، وَلَمْ أَخِذْ مَعَكَ إِلَهًا، وَقَدْ فَرَزْتُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِي، وَإِلَيْكَ يَفِرُّ الْمُسِيءُ، أَنْتَ مَفْرَعُ الْمُضِيعِ حَظِّ نَفْسِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ.

إِلَهِي فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ، وَشَحَذَ لِي طَبَهَ مُدَيْتِهِ، وَأَرْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ، وَدَافَ لِي قَوَاتِلَ سُومِهِ، وَسَدَّدَ نَحْوِي صَوَائِبَ سَهَامِهِ، وَلَمْ تَنْمَ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسَتِهِ، وَأَظْهَرَ أَنَّ يُسَيِّمَنِي الْمَكْرُوهَ، وَيُجِرُّعَنِي دُعَافَ مَرَارَتِهِ، فَنَظَرْتَ يَا إِلَهِي إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَاحِشِ، وَعَجَزِي عَنِ الْإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَيْدَنِي بِمَحَارِبَتِهِ، وَوَحِيدَتِي فِي كَثِيرِ عِدَدٍ مَنْ نَاوَانِي، وَأَرْصَدَ لِي الْبَلَاءَ، فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي، فَأَبْتَدَأْتَنِي بِنُصَيْرَتِكَ، وَشَدَّدْتَ أَرْزِي بِقُوَّتِكَ، ثُمَّ فَلَّتْ حَدَّهُ، وَصَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعِهِ وَحَدَّهُ، وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي، وَجَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُودًا عَلَيْهِ فَرَدَّدْتَهُ، لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ، وَلَمْ يَبْرُدْ حَرَارَهُ غَيْظِهِ، قَدْ عَضَّ عَلَيَّ شَوَاهُ، وَأَذْبَرَ مُوَلِيًّا قَدْ أَخْلَفَ سَرَايَاهُ.

وَكَمَ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ، وَنَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَايِدِهِ، وَوَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ، وَأَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبْعِ لِمَصَايِدِهِ، وَانْتَظَرَ الْإِنْتِهَازَ لِفَرِيَسَتِهِ، فَنادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَعِينًا بِكَ، وَاثِقًا بِسِرْعَةِ إِجَابَتِكَ، عَالِمًا أَنَّهُ لَنْ يُضْطَهَدَ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنْفِكَ، وَلَنْ يَفْرَعَ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعَاقِلِ انْتِصَارِكَ، فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ.

وَكَمَ مِنْ سَحَابٍ مَكْرُوهٍ جَلَيْتَهَا، وَغَوَاشِي كُرْبَاتٍ كَشَفْتَهَا، لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ،

وَقَدْ سئِلْتُ فَأَعْطَيْتَ ، وَلَمْ تُسْأَلْ فَأَبْتَدَأْتَ ، وَاسْتَمِيعَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَيْتَ ، أَبَيْتَ إِلَّا إِحْسَانًا ، وَأَبَيْتَ إِلَّا تَفْحُمَ حُرْمَاتِكَ ، وَتَعَدَّى حُدُودِكَ ، وَالْعَفْلَةَ عَن وَعِيدِكَ ، فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي مِنْ مُفْتَدِرٍ لَا يُعْلَبُ ، وَذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ ، هَذَا مَقَامٌ مَنِ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّقْصِيرِ ، وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالمُحَمَّدِيِّهِ الرَّفِيعِهِ ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالعُلُويِّهِ البَيْضَاءِ ، فَأَعِدْنِي مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ ، وَشَرِّ مَنْ يُرِيدُ بِي سُوءًا ، فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وُجْدِكَ ، وَلَا يَتَكَادُكَ فِي قُدْرَتِكَ ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ المَعَاصِي مَا أَبْقَيْتَنِي ، وَارْحَمْنِي بِتَرْكِ تَكْلِيفِ مَا لَا يَغِينُنِي ، وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي ، وَأَلْزِمْ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي ، وَاجْعَلْنِي أَتْلُوهُ عَلَى مَا يُرْضِيكَ بِهِ عَنِّي ، وَنُوِّزْ بِهِ بِصَيْرِي ، وَأَوْعِهِ سَمْعِي ، وَأَشْرَحْ بِهِ صَدْرِي ، وَفَرِّجْ بِهِ قَلْبِي ، وَأَطْلُقْ بِهِ لِسَانِي ، وَاسْتَعْمِلْ بِهِ بَدَنِي ، وَاجْعَلْ فِئِ مِنَ الحَوْلِ وَالْقُوَّةِ مَا يَسْهَلُ ذَلِكَ عَلَيَّ ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَيْلِي وَنَهَارِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَمُنْقَلَبِي وَمَمَاتِي عَافِيَةً مِنْكَ وَمُعَافَاةً وَبَرَكَهَةً مِنْكَ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَمَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَأَمَلِي وَإِلَهِي وَغِيَاثِي وَسَيِّدِي وَخَالِقِي وَنَاصِرِي وَثِقَتِي وَرَحِيَابِي لَكَ مَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَلَكَ سَمْعِي وَبَصِيرِي وَبَيْدِكَ رِزْقِي ، وَإِلَيْكَ أَمْرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَلَكَتَنِي بِقُدْرَتِكَ ، وَقَدَّرْتَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِكَ ، لَكَ القُدْرَةُ فِي أَمْرِي وَنَاصِرِي بِيَدِكَ لَا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَ رِضَاكَ ، بِرَأْفَتِكَ أَرْجُو رَحْمَتِكَ ، وَبِرَحْمَتِكَ أَرْجُو رِضْوَانِكَ ، لَا أَرْجُو ذَلِكَ بِعَمَلِي ، فَقَدْ عَجَزْتُ عَن عَمَلِي ، فَكَيْفَ أَرْجُو مَا قَدْ عَجَزَ عَنِّي ، أَشْكُو إِلَيْكَ فَاقْتِي وَضَعْفَ قُوَّتِي وَإِفْرَاطِي فِي أَمْرِي وَكُلُّ ذَلِكَ مِنْ عِنْدِي ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي

فَاكْفِنِي ذَلِكَ كُلَّهُ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِكَ ، وَإِبْرَاهِيمَ حَلِيلِكَ ، وَيَوْمَ الْفَزَعِ الْأَعْيُنِ مِنَ الْأَمِينِينَ فَأَمْنِي ، وَبِيسَارِكَ فَيْسُرْنِي ، وَبِأُظْلَالِكَ فَأُظْلِنِي ، وَمَقَارِهِ مِنَ النَّارِ فَجَنِّبْنِي ، وَلَا تُسَيِّمْنِي السُّوءَ ، وَلَا تُخْزِنِي ، وَمِنَ الدُّنْيَا فَسَيِّئْ لِمَنِي ، وَحُجَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَقِّنِي ، وَبِذِكْرِكَ فَذَكِّرْنِي ، وَلِلْيَسْرَى فَيَسِّرْ لِي وَلِلْعُسْرَى فَجَنِّبْنِي ، وَالصَّلَاةَ وَالزَّكَاةَ مَا دُمْتُ حَيًّا فَأَلْهِمْنِي ، وَلِعِبَادَتِكَ فَوَفِّقْنِي ، وَفِي الْفِقْهِ وَمَرْصَاتِكَ فَاسْتَعْمِلْنِي ، وَمِنْ فَضْلِكَ فَارْزُقْنِي ، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ فَبَيِّضْ وَجْهِي ، وَحَسَابًا يَسِيرًا فَحَاسِبْنِي ، وَبِقِيحِ عَمَلِي فَلَا تَفْضَحْنِي ، وَبِهَيْدَاكَ فَاهْدِنِي ، وَبِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ فَتَثِّبْنِي ، وَمَا أَحْبَبْتَ فَحَبِّبْهُ إِلَيَّ ، وَمَا كَرِهْتَ فَبَعْضْهُ إِلَيَّ ، وَمَا أَهَمَّنِي مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاكْفِنِي ، وَفِي صَلَاتِي وَصِيَامِي وَدُعَائِي وَنُسُكِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَبَارِكْ لِي ، وَالْمَقَامَ الْمُخْمُودَ فَابْعَثْنِي ، وَسَيِّئًا نَصِيرًا فَاجْعَلْ لِي ، وَظُلْمِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي فَتَحَيَّرْ أَوْزَ عَنِّي ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَخِيَا وَالْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِي ، وَمِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ فَجَنِّبْنِي ، وَمِنْ أَوْلِيَائِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاجْعَلْنِي ، وَأَدِمْ صَالِحَ الَّذِي آتَيْتَنِي ، وَبِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ فَاعْزِزْنِي ، وَبِالطَّيِّبِ عَنِ الْخَبِيثِ فَاكْفِنِي ، أَقْبَلْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ إِلَيَّ ، وَلَا تَصْرِفْهُ عَنِّي ، وَإِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ فَاهْدِنِي ، وَلِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى فَوَفِّقْنِي .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرِّيَاءِ ، وَالسُّمْعَةِ وَالْكِبْرِيَاءِ ، وَالتَّعَظُّمِ وَالْخِيَلَاءِ ، وَالْفَخْرِ وَالْبِدَاحِ ، وَالْأَشْرِ وَالْبَطْرِ ، وَالْأَعْيَابِ عَجَابِ بِنَفْسِي وَالْحَيْبَرِيَّةِ ، رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْبُخْلِ ، وَالشُّحِّ وَالْحَسَدِ ، وَالْحِرْصِ وَالْمُنَافَسَةِ وَالْغِشِّ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الطَّمَعِ وَالطَّمَعِ ، وَالْهَلَعِ وَالْجَزَعِ ، وَالرَّيْبِ وَالْقَمْعِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَغْيِ وَالظُّلْمِ ، وَالْإِعْتِدَاءِ وَالْفَسَادِ ، وَالْفُجُورِ وَالْفُسُوقِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ وَالْعُدْوَانِ وَالطُّغْيَانِ .

رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ، وَالْقَطِيعَةِ وَالسَّيِّئَةِ، وَالْفَوَاحِشِ وَالذُّنُوبِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْأَسْئِمِ وَالْمِأْثِمِ، وَالْحَرَامِ وَالْمُحَرَّمِ، وَالْخَبْثِ وَكُلِّ مَا لَا تُحِبُّ.

رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَمَكْرِهِ وَبَغْيِهِ، وَظُلْمِهِ وَعُدْوَانِهِ، وَشَرِّكَهِ وَزَبَانِيَّتِهِ وَجُنْدِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمَا يَعْزُجُ فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ، مِنْ دَابَّهِ وَهَامِهِ، أَوْ جِنِّ أَوْ إِنْسٍ، مِمَّا يَتَحَرَّكُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمَا يَعْزُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كَاهِنٍ وَسَاحِرٍ، وَزَاكِنٍ وَنَافِثٍ وَرَاقٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ، وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَنَافِسٍ وَظَالِمٍ وَمُعَانِدٍ وَجَائِرٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَمَى وَالصَّمَمِ وَالْبُكْمِ وَالْبَرَصِ وَالْحِرْدَامِ وَالشَّكِّ وَالرَّيْبِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَسَلِ وَالْعَجْزِ وَالْتَفْرِيطِ وَالْعَجَلِهِ وَالتَّضْيِيعِ وَالْأَبْطَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقَلْبِ وَالذَّلَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الضُّبِقِ وَالشِّدَّةِ وَالْقَيْدِ وَالْحَبْسِ وَالْوَتَاقِ وَالشُّجُونِ وَالْبَلَاءِ وَكُلِّ مُصِيبَةٍ لَا صَبْرَ لِي عَلَيْهَا آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ أَعْطِنَا كُلَّ الَّذِي سَأَلْنَاكَ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ عَلَى قَدْرِ جَلَالِكَ وَعَظَمَتِكَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.»

دعای یعقوب علیه السلام

۶۹ در تفسیر قمی دارد (۱) که چون فرستاده یعقوب علیه السلام نامه یعقوب را برای سلطان مصر برد، حضرت دست خود را به سوی آسمان بلند کرده گفت «یا حَسَنَ الصُّحْبَةِ یا کَرِيمَ الْمُعُونَةِ یا خَيْرَ إِلَهٍ ائْتِنِي بِرُوحٍ مِنْكَ وَفَرِّجْ مِنْ عِنْدِكَ» جبرئیل علیه السلام بر حضرت نازل شد، دعائی به حضرت تعلیم داد که خداوند چشمش و دو پسرش را به او برگرداند، گفت بگو: «یا مَنْ لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ إِلَّا

هُوَ ، يَا مَنْ سَدَّ السَّمَاءَ بِالْهَوَاءِ ، وَكَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ ، وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ ، ائْتِنِي بِرُوحٍ مِنْكَ وَفَرَجٍ مِنْ عِنْدِكَ ، «
می گوید طلوع فجر نشده بود تا آنکه پیراهن یوسف بر او انداخته شد چشمش را خداوند و فرزندش را بر او برگرداند ، این
دعاها را با مختصر تفاوتی دعوات راوندی (۱) آورده .

دعای یوسف علیه السلام

۷۰ در همان تفسیر (۲) دارد که جبرئیل علیه السلام به یوسف علیه السلام گفت : بگو : « أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ وَإِحْسَانِكَ
الْقَدِيمِ وَلُطْفِكَ الْعَمِيمِ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمٌ » آن را گفت پس پادشاه خواب را دید ، فرج حضرت در آن شد .

۷۱ در روایتی مسند (۳) (قریب به اعتبار) از ریّان آمده که از امام رضا علیه السلام شنیدم که به کلماتی دعاء می کرد ، در
هیچ سختی به آنها دعاء نکردم ، مگر آنکه خداوند برایم فرج کرد ، آن کلمات اینهاست ، « اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقْتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ ،
وَأَنْتَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ ، وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ ، كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ ، وَتَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ ، وَتَعْيَا
فِيهِ الْأُمُورُ ، وَيَخْذُلُ فِيهِ الْبَعِيدُ وَالْقَرِيبُ وَالصَّادِقُ ، وَيَشْمَتُ فِيهِ الْعَدُوُّ ، أَنْزَلْتَهُ بِكَ وَشَكَوْتُهُ إِلَيْكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ ،
فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ وَكَفَيْتَنِيهِ ، فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ ، وَصَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ ، فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَلَكَ الْمَنْ فَاضِلًا ،
بِنِعْمَتِكَ تَبَتُّمُ الصَّالِحَاتُ ، يَا مَعْرُوفًا بِالْمَعْرُوفِ مَعْرُوفٌ ، وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوفِ مَوْصُوفٌ ، أَنْلِنِي مِنْ مَعْرُوفِكَ مَعْرُوفًا تُغْنِينِي بِهِ
عَنْ مَعْرُوفٍ مِنْ سِوَاكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۸۶ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۱۸۷ .

دعای رفع هم

۷۲ در مکارم الاخلاق (۱) مرسلأ از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، که هر که به این دعا دعا کند ، خداوند همش را برطرف ساخته ، اندوه او را به شادی مبدل فرماید : « اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ ، وَابْنُ أُمَّتِكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ ، عَدِلٌ فِي قَضَائِكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْثَرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي ، وَنُورَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي » .

۷۳ همان کتاب در روایتی (۲) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد ، که به حضرت علی علیه السلام فرمود : هر گاه در ورطه ای افتادی بگو « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ » همانا خداوند سبحانه آن بلاء را دفع می کند ، و در مرسل (۳) امام صادق علیه السلام ایاک نعبد وایاک نستعین را ندارد ، و در روایت احمد دارد که آن را ۷ بار تکرار کند ، اگر بلاء برطرف شد و گر نه ۷۰ بار آنرا کامل کند .

۷۴ در کتاب نوادر راوندی مسنداً (۴) از امام صادق علیه السلام از پدرانیش از گفته رسول خدا صلی الله علیه و آله دارد ، هر که هممایش زیاد شد زیاد استغفار کند ، هر که بر وی تنگدستی اصرار دارد بسیار بگوید « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » .

۷۵ از خط شهید اول قدس سره مرسلأ از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده (۵) هیچ بنده ای

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۳ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۴ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۵ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۴ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۴ .

نیست که بترسد نعمت از او برود ، یا نعمت بر او ناگهان برسد ، یا عافیت تغییر یابد ، و بگوید « یا حَىُّ یا قَيُّوْمُ ، یا وَاِجْدُ ، یا مَجِيْدُ ، یا بَرُّ ، یا كَرِيْمُ ، یا رَحِيْمُ ، یا غَنِيٌّ ، تَمَمُّ عَلَيْنَا نِعْمَتِيكَ ، وَهَبْ لَنَا (هُنَّ) كَرَامَتِكَ ، وَالْبَسْنَا عَافِيَتِكَ » مگر آنکه خداوند تعالی خیر دنیا و آخرت به او عطا فرماید .

دعای حضرت امیر و دعاهاى امام حسین علیه السلام در حاجت مهم

۷۶ در روایت مسندی ضعیف (۱) که امالی طوسی آورده از عبدالله بن جعفر دارد که علی بن ابی طالب علیه السلام مرا کلمات فرج تلقین کرد و خیر داد که پیغمبر صلی الله علیه و آله به آن حضرت تلقین نمود ، و فرمود : هرگاه گرفتاری یا سختی بر او وارد شد اینها را بگوید : « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَتَبَارَكَ اللَّهُ ، رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » .

۷۷ دعائی است که در دعوات (۲) راوندی از زین العابدین علیه السلام ایراد کرده ، که به گفته آن حضرت ، روزی که پدر آن بزرگوار (سید الشهداء علیه السلام) شهید شد و خونها می جوشید پدرم مرا در بر گرفت ، و به من می گفت فرزندم ، این دعا را حفظ کن که مادرم فاطمه علیها السلام به من یاد داد ، و به آن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله یاد داده ، که جبرئیل علیه السلام به آن حضرت در مورد حاجت مهم (هم) و غم و نازله (گرفتاری) که پیش آید و کار بزرگ سخت (کمر شکن) یاد داد « بِحَقِّ يَسِّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

وَ بِحَقِّ طِهِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَى حَوَائِجِ السَّائِلِينَ ، يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۶ .

الصَّمِيرِ ، يَا مُنْفَسٌ [مُنْفَسًا] عَنِ الْمَكْرُوبِينَ ، يَا مُفْرَجٌ [مُفْرَجًا] عَنِ الْمُعْمُومِينَ ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ ، يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلُ بِي كَذَا وَكَذَا » (به جای این جمله اخیر حاجت خود را بخواهد)

دعای موسی علیه السلام در حال شکافته شدن دریا

۷۸ در دعوات راوندی (۱) نیز مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد که جبرئیل به من گفت کلماتی را که موسی علیه السلام در حال شکافته شدن دریا گفت ، به تو یاد ندهم ؟ گفتیم : بلی به من گفت : بگو : « اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ ، وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى ، وَبِكَ الْمُسْتَعَاثُ ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » .

۷۹ عدّه الداعی (۲) در روایتی از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد که جبرئیل در حال شادی و خنده ، این دعا را از آسمان برای حضرت به عنوان هدیه خداوند نازل کرد و کلماتی است از گنجهای عرش که خداوند پیغمبر را به آن گرامی داشته « يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ ، وَسَتَرَ الْقَبِيحَ ، يَا مَنْ لَمْ يُوْءَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ ، وَلَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى ، وَمُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى ، يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ ، يَا عَظِيمَ الْمَنْ ، يَا مُبْتَدِئًا بِالنَّعْمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، يَا رَبَّنَا وَيَا سَيِّدَنَا وَيَا مَوْلَانَا وَيَا غَايَةَ رَغْبَتِنَا ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ أَنْ لَا تُشَوِّهَ خَلْقِي بِالنَّارِ » و پیغمبر صلی الله علیه و آله از جبرئیل ثواب این کلمات را می پرسد ، تا آنجا که می گوید به منافقین اینها را یاد ندهید ، همانا اینها دعای مستجاب است برای گوینده آن انشاء الله ، و دعای اهل بیت معمور است که در حال طواف بر آن می خوانند .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۱۹۸ .

دعای خلاصی از زندان و دعای رفع فقر

۸۰ مهج الدعوات (۱) دعائی ایراد کرده که طبق روایتی، مردی که در شام مدت زیادی در تنگنا در حبس بود، از حضرت زهرا علیها السلام در خواب یاد گرفته، خواند و از زندان خلاص شده به منزلش برگشت «اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَمَنْ عَلاَهُ، وَبِحَقِّ الْوَحْيِ وَمَنْ أَوْحَاهُ، وَبِحَقِّ النَّبِيِّ وَمَنْ نَبَّأَهُ، يَا سَمِيعَ كُلِّ صَوْتٍ، يَا جَامِعَ كُلِّ قَوْتٍ، يَا بَارِيَّ النَّفْسِ بَعِيدَ الْمَوْتِ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِي بَيْتِهِ، وَآتِنَا وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، فَرَجاً مِنْ عِنْدِكَ عَاجِلاً، بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم تَسْلِيماً».

۸۱ در جنه الامان روایتی مرسل (۲) از بعض کتب اصحاب از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده، که به مردی که ثروتمند بود فقیر شده و سالم بود مریض شده، نزد مردم مقبول بود مبعوض شده، بر مردم سبک بود سنگین شده، شادمان بود اندوهها بر او جمع شده، زمین با آن وسعت بر وی تنگ شده، و می گفت در طول روز دنبال روزی می کرده، به قوتی دست پیدا نمی کنم، گویا نامم از دفتر ارزاق محو شده حضرت چند چیز را که سبب این گرفتاریها بود به وی گفتند، گفت هیچکدام را نیاوردم، یاد دادند بتقوی عمل کند، و ضمیر (باطن) خود را خالص سازد، این دعا را که دعاء فرج است بخواند «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِلَهِي طُمُوحُ الْأَمَالِ قَدْ خَابَتْ إِلَّا لَدَيْكَ، وَمَعَاكِفُ الْهَمِّ قَدْ تَقَطَّعَتْ إِلَّا عَلَيْكَ، وَمَدَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَيَّمَتْ إِلَّا إِلَيْكَ، فَإِلَيْكَ الرَّجَاءُ، وَإِلَيْكَ الْمُلْتَجَا، يَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ، وَيَا أَجْوَدَ مَسْئُولٍ، هَرَبْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي، يَا

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۰۳.

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۰۳.

مَلَجًا الْهَارِبِينَ بِأَثْقَالِ الذُّنُوبِ ، أَحْمِلُهَا عَلَى ظَهْرِي ، وَلَا أَجِدُ لِي شَافِعًا سِوَى مَعْرِفَتِي بِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاءُ الطَّالِبُونَ ، وَلَجَأَ إِلَيْهِ الْمُضْطَّرُّونَ ، وَأَمَلٌ مِثْلُ لَدَيْهِ الرَّاغِبُونَ ، يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ ، وَأَطْلَقَ الْأَلْسُنَ بِحَمْدِهِ ، وَجَعَلَ مَا أَمْتَنَ بِهِ عَلَيَّ عِبَادَهُ كِفَاءً لِتَأْدِيَةِ حَقِّهِ ، صَيَّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَلَا تَجْعَلْ لِلْهَوَمِ [لِلْهُمُومِ] عَلَيَّ عَقْلِي سَبِيلًا ، وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلَيَّ عَمَلِي دَلِيلًا ، وَافْتِيحْ لِي بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، يَا وَلِيَّ الْخَيْرِ » چون مرد نیت خود را خالص گرداند به این دعاء دعاء کرده به بهترین حالت برگشت .

دعای کامل که جبرئیل آورده

۸۲ دعائی است که در کتاب قدیمی به سندی (غیر معتبر) (۱) از عبدالله ابن العلاء از امام صادق علیه السلام از پدر بزرگوارش محمد بن علی علیه السلام ایراد کرده ، و آن را سری از سر رسول الله صلی الله علیه و آله دانسته ، که جبرئیل علیه السلام برای آن بزرگوار آورده و به حضرت علی بن ابی طالب و فاطمه علیهما السلام یاد داد ، به عنوان دعاء کامل ، هر که در هر روز آن را در جلوی خود قرار دهد (شاید یعنی آن در صدر روز بخواند) تا آنجا که بفرماید ، دعائی است که گوینده اش هیچ چیز از خداوند عزوجل درخواست نمی کند مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید ، چون صبح کردی ، سه بار بگو « اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا ، وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسَيِّدَاتِكَ وَسَيِّمَاتِكَ وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، وَأَنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ الْأَرْضِ بَيْنَ السَّابِعِ السُّفْلَى بَاطِلٌ مَا خَلَا وَجْهَكَ الْكَرِيمَ ، فَإِنَّهُ أَعَزُّ وَأَكْرَمُ وَأَجَلُّ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ ، أَوْ تَهْتَدِيَ الْقُلُوبُ لِكُلِّ عَظَمَتِهِ ، يَا مَنْ فَاقَ مَدْحَ الْمَادِحِينَ فَخَرُّ مَدْحِهِ وَعَدَا وَصَفَ الْوَاصِفِينَ مَا تَرَى حَمْدِهِ ، وَجَلَّ عَنْ مَقَالِهِ النَّاطِقِينَ تَعْظِيمُ شَأْنِهِ »

سپس ١١ بار می گوئی « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » آنگاه ١١ بار « سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ ، عَدَدَ خَلْقِ اللَّهِ ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ ، وَمِثْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَرْضِهِ ، وَعَدَدَ مَا جَرَى بِهِ قَلَمُهُ وَأَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَرَضِيَ نَفْسَهُ » سپس می گوئی « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمُبَارَكِينَ ، وَصَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَحَمَلِهِ عَرْشِكَ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ ، صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِمْ حَتَّى تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِيدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَلِكِ الْمَوْتِ وَأَعْوَانِهِ وَرِضْوَانِ وَخَزَنَةِ الْجَنَانِ وَصَلِّ عَلَى مَالِكِ وَخَزَنَةِ النَّيْرَانِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ حَتَّى تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِيدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَالسَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبُرُورَةِ وَالْحَفَظَةِ لِبَنِي آدَمَ ، وَصَلِّ عَلَى مَلَائِكَةِ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى ، وَمَلَائِكَةِ الْأَرْضِ مِنَ السَّابِعَةِ السُّفْلَى ، وَمَلَائِكَةِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَالْأَرْضِيِّينَ وَالْأَقْطَارِ ، وَالْبَحَارِ وَالْأَنْهَارِ ، وَالْبَرَارِ وَالْقِفَارِ ، وَصَلِّ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ أُعْنِيَتْهُمْ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ بِتَقْدِيرِكَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ حَتَّى تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِيدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى أَبِي آدَمَ وَأُمِّي حَوَاءَ وَمَا وَلَدَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِمْ حَتَّى تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا وَتَزِيدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا ، مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ ، وَعَلَى أَصْحَابِهِ الْمُتَتَجِبِينَ وَأَزْوَاجِهِ الْمُطَهَّرِينَ ، وَعَلَى ذُرِّيَّةِ مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى كُلِّ نَبِيٍّ بَشَرَ بِمُحَمَّدٍ ، وَعَلَى كُلِّ نَبِيٍّ وَلَمَدَ مُحَمَّدًا ، وَعَلَى كُلِّ مَرْأَةٍ صَالِحَةٍ كَفَلَتْ مُحَمَّدًا ، وَعَلَى كُلِّ مَنْ صَيَّرَ لَكَ رِضًا لَكَ وَرِضًا لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِمْ حَتَّى تُبَلِّغَهُمُ الرِّضَا ، وَتَزِيدَهُمْ بَعْدَ الرِّضَا مِمَّا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَيَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرْحَمِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْتَنَا أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ صَلَّيَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ كُلِّ صَلَاةٍ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ كُلِّ حَرْفٍ فِي صَلَاةٍ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ شَعْرٍ مِنْ صَلَّيَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ شَعْرٍ مِنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ نَفْسٍ مِنْ صَلَّيَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ نَفْسٍ مِنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ سُكُونٍ مِنْ صَلَّيَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ سُكُونٍ مِنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ حَرَكَةٍ مِنْ صَلَّيَ عَلَيْهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِعِدَدِ حَرَكَاتِهِمْ وَصِفَاتِهِمْ وَدَقَائِقِهِمْ وَسَاعَاتِهِمْ ، وَعِدَدِ زَنَةِ ذَرِّ مَا عَمِلُوا أَوْ لَمْ يَعْمَلُوا أَوْ كَانَ مِنْهُمْ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ .

اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالْمِنَّةُ وَالْفَضْلُ وَالطَّوْلُ وَالنَّعْمَةُ وَالْعِظَمَةُ وَالْحَبْرُوتُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْقَهْرُ وَالْفَخْرُ وَالسُّوءُ دَدُ وَالسُّلْطَانُ وَالْإِمْتِنَانُ وَالْكَرَمُ وَالْجَلَالُ وَالْجَبَرُ وَالْتَوْحِيدُ وَالْتَمَجِيدُ وَالْتَهْلِيلُ وَالْتَكْبِيرُ وَالْتَقْدِيرُ وَالْعِظَمَةُ وَالرَّحْمَةُ وَالْمَغْفِرَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ ، وَلِمَكَ مَا زَكَ وَطَابَ مِنَ الثَّنَاءِ الطَّيِّبِ وَالْمِدْحِ الْفَاخِرِ وَالْقَوْلِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ ، الَّذِي تَرْضَى بِهِ عَنْ قَائِلِهِ ، وَتَرْضَى بِهِ مِمَّنْ قَالَهُ وَهُوَ رِضًا لَكَ ، فَتَقَبَّلْ حَمْدِي بِحَمْدِ أَوْلِ الْحَامِدِينَ ، وَثَنَائِي بِثَنَاءِ أَوْلِ الْمُثَنِّينَ ، وَتَهْلِيلِي بِتَهْلِيلِ أَوْلِ الْمُهْلِلِينَ ، وَتَكْبِيرِي بِتَكْبِيرِ أَوْلِ الْمُكْبِرِينَ ، وَقَوْلِي الْحَسَنِ الْجَمِيلِ بِقَوْلِ أَوْلِ الْقَائِلِينَ الْمُجْمِلِينَ الْمُثَنِّينَ عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ مُتَّصَةً بِلا ذَلِكُكَ كَذَلِكَ مِنْ أَوْلِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَبِعِدَدِ زَنَةِ ذَرِّ الرَّمَالِ وَالتَّلَالِ وَالجِبَالِ ، وَعِدَدِ جُرْعِ مَاءِ الْبِحَارِ ، وَعِدَدِ قَطْرِ الْأَمْطَارِ ، وَوَرَقِ الْأَشْجَارِ ، وَعِدَدِ النُّجُومِ ، وَعِدَدِ زَنَةِ ذَلِكُكَ ، وَعِدَدِ الثَّرَى وَالتَّوَى وَالْحَصِي ، وَعِدَدِ زَنَةِ ذَرِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَيْنَ ذَلِكُكَ وَمَا فَوْقَ ذَلِكُكَ مِنْ لَدُنِ الْعَرْشِ إِلَى قَرَارِ الْأَرْضِ السَّابِعَةِ السُّفْلَى ، وَعِدَدِ حُرُوفِ الْأَفَاظِ أَهْلِهِنَّ ، وَعِدَدِ أَرْزَامِهِمْ وَدَقَائِقِهِمْ وَسَيَكُونِهِمْ وَحَرَكَاتِهِمْ وَأَشْعَارِهِمْ وَأَبْشَارِهِمْ ، وَعِدَدِ زَنَةِ مَا عَمِلُوا أَوْ لَمْ يَعْمَلُوا أَوْ كَانَ مِنْهُمْ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ .

أَعِيدُ أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَنَفْسِي وَمَالِي وَذُرِّيَّتِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَقَرَابَاتِي وَأَهْلَ بَيْتِي وَكُلَّ ذِي رَحْمٍ لِي دَخَلَ فِي الْأَسْلامِ وَجِيرَانِي وَإِخْوَانِي وَمَنْ قَلَّدَنِي دُعَاءً أَوْ أَسَدَى إِلَيَّ بَرًّا أَوْ اتَّخَذَ عِنْدِي يَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، بِاللَّهِ وَبِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الشَّامِلَةِ الْكَامِلَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُتَعَالِيَةِ الزَّكِيَّةِ الشَّرِيفَةِ الْمُنِيعَةِ الْكَرِيمَةِ الْعَظِيمَةِ الْمَكُونَةِ

الْمَخْرُوعَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ، وَبِأَمِّ الْكِتَابِ وَخَاتِمَتِهِ وَمَا بَيْنَهُمَا، مِنْ سُورَةِ شَرِيفِهِ وَآيَةِ مُحْكَمِهِ وَشِفَاءِ وَرَحْمَتِهِ، وَعُودِهِ وَبَرَكَتِهِ، وَبِالتَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ، وَبِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى، وَبِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَ اللَّهُ، وَبِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَ اللَّهُ، وَبِكُلِّ حُجَّةٍ أَقَامَهَا اللَّهُ، وَبِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ، وَبِكُلِّ نُورٍ أَنْارَهُ اللَّهُ، وَبِكُلِّ آيَةٍ آتَاهُ اللَّهُ وَعَظَمَتِهِ.

أَعِيدُ وَأَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ، وَمِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأُحْذِرُ، وَمِنْ شَرِّ مَا رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى مِنْهُ أَكْبَرُ، وَمِنْ شَرِّ فَسَقِهِ الْجِنَّ وَالْأَنْسِ وَالشَّيَاطِينِ وَالسَّلَاطِينِ وَإِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَأَتْبَاعِهِ، وَمِنْ شَرِّ مَا فِي النُّورِ وَالظُّلْمَةِ، وَمِنْ شَرِّ مَا دَهَمَ أَوْ هَجَمَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ هَمٍّ وَعَظْمٍ وَأَفٍّ وَنَدَمٍ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي أَخَذَ بِنَاصَةِ يَتِيهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ».

۸۳ رسالاً از اسماء آمده که (۱) پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود: هر که را همی و غمی و گرفتاری و بلائی و شدتی به او رسید پس بگوید: «اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ».

دعای فرج

۸۴ در کتاب عدّه الداعی (۲) دعائی در روایتی مرسل آمده که علی بن مهزیار برای فرج از امام نهم علیه السلام به درخواست محمد بن حمزه علوی تقاضا کرده بود، و حضرت به علی بن مهزیار نوشتند که ملازمت کند بخواندن «يَا مَنْ يَكْفِي مَنْ كَلِّشِي، وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ، اِكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي» همانا امیدوارم که از آنچه در غم است

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۰۸.

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۰۸.

کفایت شود ان شاء الله .

۸۵ در کتاب عیون(۱) اخبار الرضا علیه السلام شیخ صدوق روایتی مسند آورده که هارون الرشید به فضل حاجب خود دستور احضار موسی بن جعفر علیه السلام را داد (در آن هنگام حضرت در بغداد بوده اند و ظاهراً داستان در آنجا بوده) رفتم به خرابه ای کوخی (خانه ای از نی) از چوبهای خرما بود ، بر حضرت وارد شدم ، و با سلام حضرت را برای حضور نزد هارون فراخواندم ، تا آنجا که وقت ورود ، فضل هارون را مانند زن (جوان مرده) می بیند ، ایستاده سرگردان ، تا آنجا که حضرت را خلعت داده گرمی می دارد ، تا آنجا که از حضرت پرسیدم چه گفتی که امر هارون را کفایت شدی (شر هارون از شما رفع شد) ؟ حضرت فرمود : دعای جدم علی بن ابی طالب علیه السلام این دعا را که می خواند ، در برابر هر لشکری قرار می گرفت آنها را شکست می داد و در برابر هر اسب سوار او را مقهور می کرد این دعا کفایت البلاء است « اللَّهُمَّ بِكَ أَسَاوِرُ ، وَبِكَ أَحْيَاوِلُ ، وَبِكَ أَصُولُ ، وَبِكَ أَنْتَصِرُ ، وَبِكَ أَمُوتُ ، وَبِكَ أَحْيَا ، أَسَلِمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَلَا حَوْلَ ، وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَنِي وَرَزَقْتَنِي وَسَتَرْتَنِي ، وَعَنِ الْعِبَادِ بَلُطْفٍ مَا حَوَّلْتَنِي أَعْيُنَتِي ، إِذَا هَوَيْتُ رَدَدْتَنِي ، وَإِذَا عَثَرْتُ قَوْمَتِي ، وَإِذَا مَرَضْتُ شَفَيْتَنِي ، وَإِذَا دَعَوْتُ أَجَبْتَنِي ، يَا سَيِّدِي ارْضَ عَنِّي ، فَقَدْ أَرْضَيْتَنِي » .

دعای کفایه البلاء

۸۶ امالی طوسی روایتی مسند(۲) را از محمد بن اعین از امام ششم علیه السلام ایراد کرده ، که حضرت فرمودند : علی بن الحسین علیه السلام می گفت ، این کلمات را

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۰۸ ۲۱۲ ۲۱۴ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۵/۲۱۵ .

هرگاه گفتم باکی ندارم ، اگر جن و انس بر من اجتماع کنند (که ضرری و آسیبی به من برسانند « بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَإِلَى اللّٰهِ ، وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ ، اللّٰهُمَّ إِلَيْكَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي ، وَإِلَيْكَ وَجْهْتُ وَجْهِي ، وَإِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي ، فَاحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي ، وَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَأَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ »

و دروایت طب الأئمه مسنداً (۱) از حسین بن علی علیه السلام کلمات را به این گونه آورده « بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَإِلَى اللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، اللّٰهُمَّ اكْفِنِي بِقُوَّتِكَ وَحَوْلِكَ وَقُدْرَتِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ مُغْتَالٍ وَكَيْدِ الْفُجَّارِ ، فَإِنِّي أَحِبُّ الْأَعْبْرَارَ وَأُوَالِي الْأَخْيَارَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ . »

نفرین بر ظالم

۸۷ در امالی طوسی قدس سره مسنداً روایتی (۲) از امام دهم علیه السلام را آورده که مردی نزد امام صادق جعفر بن محمد علیه السلام آمد ، و از مردی که به او ظلم کرده شکایت کرد ، حضرت دعاء (نفرین) مظلوم را که پیغمبر صلی الله علیه و آله به امیرالمؤمنین علیه السلام آموخت به او یاد دادند ، و هیچ مظلومی بر ظالمی به این دعاء (نفرین) نمی کند جز آنکه خداوند او را بر ظالمش یاری می دهد و او را کفایت می کند : « اللّٰهُمَّ طَمَّهْ بِالْبَلَاءِ طَمَّاً وَعَمَّهْ بِالْبَلَاءِ عَمَّاً ، وَقُمَّهْ بِالْأَذَى قَمَّاً ، وَارْمِهِ بِيَوْمٍ لَا مَعَادَ لَهُ ، وَسَاعَهُ لَا مَرَدَّ لَهَا ، وَأَبْجَحْ حَرِيمَهُ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ ، وَاكْفِنِي أَمْرَهُ ، وَقِنِي شَرَّهُ ، وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ ، وَأَخْرِجْ قَلْبَهُ ، وَسُدِّ فَاةَ عَنِّي ، وَخَشَعْتَ الْأَصْوَاتَ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ، وَعَنْتِ الرَّجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ، وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ، اخْسَوْا فِيهَا وَلَا

۱- (۱) بحار الانوار ۹۵/۲۲۰

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۱۵

تُكَلِّمُونَ، صَهْ صَهْ « ۷ بار (احتمال دارد کل دعاء را ۷ بار بخواند) .

۸۸ در ثواب الاعمال شیخ صدوق قدس سره مرسل^(۱) از امام هفتم علیه السلام آورده که هر کس جلو دارد بین خود و بین جباری قل هو الله احد را ، خداوند او را از وی منع می کند ، آن را جلو روی و دنبال سر و از سمت راست و از سوی چپ بخواند چون چنین کرد ، خداوند خوبی او (جبار را) روزی او کرده و از شرش منع می کند ، و فرمود : هر گاه چیزی را ترسیدی پس ۱۰۰ آیه از هر جای قرآن خواستی بخوان ، سپس سه بار بگو « اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي الْبَلَاءَ » .

۸۹ در کتاب طب الأئمه مسند^(۲) از محمد بن سعید (والد سعید بن محمد الشعیری) از امام صادق علیه السلام آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : هر که انسانی قصد سوء درباره اش گرفت ، و بخواهد که خداوند بین او و آن مانع شود ، هنگامی که او را (قصد سوء کننده را) می بیند بگوید : « أَعُوذُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ ، مِنْ حَوْلِ خَلْقِهِ وَقُوَّتِهِمْ وَأَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ » سپس آنچه را خداوند عزوجل به پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله گفت بگوید : « فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ » خداوند کید هر کید کننده و مکر هر مکر کننده و حسد هر حسد برنده را از او می گرداند ، و این کلمات را نگوید مگر در روی او ، همانا خداوند بحول خود او را کفایت می کند .

۹۰ در ارشاد شیخ مفید قدس سره ^(۳) در روایتی مسند (خالی از اعتبار نیست)

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۱۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۲۰ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۲۲۱ .

از امام چهارم علیه السلام وارد شده ، که می فرمود ندیدم مانند تقدم در دعاء (یعنی دعا کردن قبل از بلا و گرفتاری) همانا بنده در هر وقتی اجابت حاضرش نیست ، از دعاء حضرت هنگامی که خبر رسید مسرف بن عقبه (فرستاده شقی یزید پلید) متوجه مدینه است این است « رَبِّ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي ، وَكَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ أَبْتَلَيْتَنِي بِهَا ، قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي ، فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي ، فَلَمْ يَحْرِمْنِي ، وَقَلَّ عِنْدَ بَلَائِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي ، يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا ، وَيَا ذَا النِّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفَعْ عَنِّي شَرَّهُ ، فَإِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَاسْتَتَعِذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ » مسرف وارد مدینه شد و گفته می شد کسی را جز علی بن الحسین قصد ندارد ، بر حضرت سلام کرد و آن بزرگوار را گرامی داشت و چیزی تقدیم کرد و صلّه داد .

۹۱ در مکارم الاخلاق مرسلًا (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هر گاه از مردی ترسیدی ، و خواستی شر او را کفایت شوی دنبال ماه در اول ماه باش ، ماه را که دیدی بر پاهای خود بایست ، و گویا که به او اشاره می کنی در گفتار ، بگو : « أَيْوَدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ ، تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ، لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ ، وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ » و با این کلمات به سوی خانه مردی که از او می ترسی اشاره کن سپس بگو : « فَاخْتَرَقَتْ فَاخْتَرَقَتْ ، اللَّهُمَّ طَمَّهْ بِالْبَلَاءِ طَمًّا ، وَعَمَّمْهُ بِالْعَمَاءِ عَمًّا ، وَارْمِهِ بِحِجَارِهِ مِنْ سَبْجِيلٍ ، وَطَيِّرْكَ الْأَبَائِيلَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمَ » و همین سخنان را شب دوم و سوم ماه می گوئی ، اگر نتیجه داد و به آنچه می خواهی در ماه اول رسیدی ، و گر نه در ماه

دوم در پی هلال در شب اول باش و آنچه گذشت را می گوئی و در شب دوم و سوم و اگر نتیجه نداد همین عمل را در ماه سوم می آوری و بعد از آن به اذن خدای عزوجل حاجتی نداری (یعنی به مقصود می رسی).

دعای رفع شدت

۹۲ در همان کتاب (۱) مرسلأ دارد که مردی نزد امام صادق علیه السلام شکایت ظالمی را که به او ستم می کند کرد، حضرت به او فرمود: بگو: «یا ناصِرَ الْمَظْلُومِ الْمَبْعُغِيِّ عَلَيْهِ» ان کان فلان بن فلان (نام آن مرد و پدرش را ببرد) يَظْلِمُنِي فَأَبْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبِرُهُ وَبَلَاءٍ لَا تَشْتُرُهُ» مرد بر ظالمش به این دعاء نفرین نکرد مگر سه بار او را پیسی در پیشانی گرفت، سپس بعد از آن فقیر شد.

در همین زمینه نفرین از امام رضا علیه السلام این گونه نقل شده «اللَّهُمَّ اطْرُقْهُ بِلَيْلِهِ لَا أُخْتَّ لَهَا وَأَبِخْ حَرِيمَهُ».

و از امام صادق علیه السلام (۲) در حال داخل شدن بر منصور (هنگامی که در شدت خشم بود) وارد شده که دعاء کرد «یا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَيَا عَوْثِي عِنْدَ كَرْبَتِي، أَخْرَسَنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاکْنَفَنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ».

۹۳ در رجال کشی (۳) روایتی آمده مسند (ضعیف) از رزام مولی خالد قسری که در مدینه شکنجه می شده، و گاهی به سقف او را می آویختند، و در را بر روی او می بستند، در یکی از روزها از روزنه نامه ای از راه می افتد، نامه را باز کرده (با سنگی ریگی بسته بود) خط امام ششم علیه السلام در آن نامه بعد از بسم الله

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۲۲.

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۲۳.

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۲۲۴ ۲۲۵.

نوشته بود، ای رزام بگو: « یا کائناً قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ ، وَ یا کائناً بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ ، وَ یا مُکَوَّنَ کُلِّ شَیْءٍ ، البِسْنی دِرْعَکَ الحَصِیْنَه مِنْ شَرِّ جَمِیعِ خَلْقِکَ » رزام می گوید این دستور را عمل کردم بعد از آن شکنجه نشدم .

دعای رفع بلا

۹۴ در همان کتاب روایتی (۱) از معتب به سندی در (مستدرک مایل به اعتبار است) که عبدالله بن عبدالرحمن اصم مسمعی در آن است نقل کرده ، که چون داود بن علی (حاکم مدینه) معلی بن خنیس را کشت ، امام ششم علیه السلام شب پیوسته در حال قیام و سجده بود ، در آخر شب در سجده شنیدم که می گوید : « اللَّهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُکَ بِقُوَّتِکَ الْقَوِیَّهَ وَمَحَالِکَ الشَّدِیدَ ، وَبِعِزَّتِکَ الَّتِی جَلَّ خَلْقِکَ لَهَا ذَلِیلٌ ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَأْخُذَهُ السَّاعَهَ السَّاعَهَ » می گوید قسم به خدا حضرت سر از سجده برداشته بود تا صدای شیون را شنیدیم ، گفتند داود بن علی مرده است .

۹۵ در مهج الدعوات مسنداً (۲) از گفته الیسع بن حمزه قمی آورده که از ناحیه عمرو بن مسعده وزیر معتصم خلیفه عباسی خبری (چیزی) ناپسند هولناک (ناجور) بمن رسید که بر خون خود و فقر بازماندگان ترسیدم ، نامه ای به آقا امیر امام ابی الحسن عسکری علیه السلام (امام دهم) نوشته از آنچه بر من رسیده شکایت کردم ، به من نوشت ترسی و باکی بر تو نیست ، به این کلمات خداوند را بخوان خداوند ترا از آنچه در آن افتادی زود خلاص کرده برایت فرج می سازد ، همانا آل محمد علیهم السلام هنگام نزدیکی بلا و غلبه دشمنان و نزد ترس از فقر و تنگی

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۲۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۲۹ ۲۳۰ .

سینه (اضطراب و دلهره) به این کلمات دعاء می کنند یسع ، می گوید به کلماتی که آقا میم برایم نوشته بود در صدر روز دعا کردم ، به خدا قسم نصف روز نگذشته بود که فرستاده وزیر (عمرو بن مسعده) آمد ، و گفت وزیر را اجابت کن ، حرکت کرده وارد بر وزیر شدم ، چون مرا دید به سویم لبخند زد و دستور داد آهن ها و غلها را از من باز کردند ، و امر کرد خلعت فاخری از لباسهایش به من بدهند ، و عطری به من هدیه داد ، و مرا نزدیک کرده ، مقرب قرار داد ، شروع کرد با من سخن گفتن و پوزش خواستن و به برگرداندن آنچه از (اموال) من بیرون کشیده بودند فرمان داده ، و جائزه نیکی به من داد و همان پستی که پیشتر داشتم به همان ناحیه مرا گرداند و منطقه متصل به آن را نیز به او اضافه کرد .

دعاء این است « يَا مَنْ تُحَلُّ بِأَسْمَائِهِ عَصْدُ الْمَكَارِهِ ، وَيَا مَنْ يُفَلُّ بِذِكْرِهِ حَيْدُ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُدْعَى بِأَسْمَائِهِ الْعِظَامِ مِنْ ضَبِيقِ الْمَخْرَجِ إِلَى مَحَلِّ الْفَرَجِ ، ذَلَّتْ لِقَعْدَرَتِكَ الصُّعَابُ وَتَسَبَّيْتُ بِلُطْفِكَ الْأَشْيَاءَ بَابٌ ، وَجَزَى بِطَاعَتِكَ الْقَضَاءَ ، وَمَضَّتْ عَلَيَّ ذَلِكُ الْأَشْيَاءِ ، فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُيُوءَ تَمْرَةٍ ، وَبِإِرَادَتِكَ دُونَ وَحْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ ، وَأَنْتَ الْمَرْجِيُّ لِلْمُهَمَّاتِ ، وَأَنْتَ الْمَفْرُوعُ لِلْمَلَمَّاتِ ، لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ ، وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ ، وَقَدْ نَزَلَ بِي مِنَ الْأَمْرِ مَا قَدْ فَدَحَنِي ثِقْلُهُ ، وَحَلَّ بِي مِنْهُ مَا بَهَطَنِي حَمْلُهُ ، وَبِقَعْدَرَتِكَ أُوْرِدْتُ عَلَيَّ ذَلِكُكَ وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ ، فَلَا مُضِيدَ لِمَا أُوْرِدْتُ ، وَلَا مُسِيرَ لِمَا عَسَرْتُ ، وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتُ وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَعْلَقْتُ ، وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ ، وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ ، إِلَّا أَنْتَ ، صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَافْتَحَ لِي بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ ، وَاصْبِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ ، وَأَنْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكُوتُ ، وَارْزُقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُكَ ، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا وَحَيًّا وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا هَنِيئًا ، وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ

عَنْ تَعَاهُيدِ فَرَائِضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ ، فَقَدْ ضَمْتُ بِمَا نَزَلَ بِي ذُرْعًا ، وَامْتَلَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ جَزَعًا ، وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا يُبْلِيْتُ بِهِ ، وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ ، فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَإِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَوْجِبِهِ مِنْكَ ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَذَا الْمَنْنِ الْكَرِيمِ ، فَأَنْتَ قَادِرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ » .

۹۶ دعائی در مهج الدعوات مرسل (۱) از علی بن الحسین علیه السلام ذکر کرده که به حسن بن الحسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام آموخت ، هنگامی که به دستور ولید بن عبدالملک ، صالح بن عبدالله المری ، عامل ولید در مدینه ، حسن را که در حبس بود بیرون آورده ۵۰۰ تازیانه در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله بر او بزند ، حضرت به حسن فرمودند پسر عمو خداوند را به دعاء کرب بخوان برایت فرج سازد ، حسن پرسید پسر عم آن دعا چیست ؟ حضرت فرمود : بگو : « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » حسن دعا را تکرار می کرد ، صالح از خواندن نامه ولید فارغ شد ، و پائین آمد ، گفت سجدت مردی مظلوم را می بینم کارش را تأخیر بیندازید ، به مراجعه به ولید ، نوشت او را رها کن .

نفرین بر ظالم

۹۷ دعائی است که ابوالحسن علی بن محمد علیهما السلام (امام دهم) بر علیه متوکل عباسی کرده ، در مهج الدعوات (۲) دارد ، که حضرت بزرافه حاجب متوکل (که شیعه بود) بفرمایند چون به زحمت و مشقت افتادم (روزی گرم که متوکل دستور داد همه پیاده بیرون بیایند و خود و وزیرش فتح بن خاقان سواره

۱- (۱) بحار الانوار ۲۳۳/۹۵/۲۳۴ .

۲- (۲) بحار الانوار ۲۳۴/۹۵/۲۴۰ .

باشند) رجوع کردم به گنجھائی که از پدرانمان ارث برده ایم، عزیزتر از قلعه ها و اسلحه و سپرها است، و آن دعاء مظلوم بر ظالم است، دعاء کردم (نفرین کردم) او را، خداوند هلاک ساخت (تا سه روز بعد از آن واقعه) و از حضرت دعاء را یاد گرفت و آن اینست «اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْمَلِكُ الْمُتَعَزِّزُ بِالْكِبْرِيَاءِ، الْمُتَفَرِّدُ بِالْبِقَاءِ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْمُقْتَدِرُ الْقَهَّارُ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنَا عَبْدُكَ وَأَنْتَ رَبِّي، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِإِسَاءَتِي، وَاسْتَغْفِرُ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي وَفُلَانًا عَبْدَانِ مِنْ عِبِيدِكَ، نَوَاصِيهِنَا بَيْنَ بَيْدِكَ، تَعَلَّمْ مُسْتَفْرِنًا وَمُسْتَوْدَعِنَا، وَتَعَلَّمْ مُنْقَلَبِنَا وَمَثْوَانَا، وَسِرِّنَا وَعَلَانِيَتَنَا، وَتَطَّلِعْ عَلَيَّ يَتَاتِنَا، وَتَحِيطْ بِضَمَائِرِنَا، عَلِمَكَ بِمَا تُبَدِيهِ كَعِلْمِكَ بِمَا تُخْفِيهِ، وَمَعْرِفَتَكَ بِمَا نُبْطِئُهُ كَمَعْرِفَتِكَ بِمَا نُنْظِرُهُ، وَلَا يُنْطَوِي عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أُمُورِنَا، وَلَا يُسَيِّرُ دُونَكَ حَيَّالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا، وَلَا لَنَا مِنْكَ مَعْقِلٌ يُحْصِيْنَا، وَلَا حِرْزٌ يُحْرِزُنَا، وَلَا مَهْرَبٌ يَفُوتُكَ مِنَّا، وَلَا يَمْتَنِعُ الظَّالِمُ مِنْكَ بِسُلْطَانِهِ، وَلَا يُجَاهِدُكَ عَنْهُ جُنُودُهُ، وَلَا يُعَالِيكَ مُعَالِبٌ بِمَنْعِهِ، وَلَا يُعَارِزُكَ مُتَعَزِّزٌ بِكَتْرِهِ، أَنْتَ مُدْرِكُهُ أَيْنَ مَا سَلَكَ، وَقَادِرٌ عَلَيْهِ أَيْنَ لَحِيَ، فَمَعَاذُ الْمَظْلُومِ مِنَّا بِكَ، وَتَوَكَّلُ الْمُقْهُورِ مِنَّا عَلَيْكَ، وَرُجُوعُهُ إِلَيْكَ، وَيَسْتَتِعِثُ بِكَ إِذَا خَذَلَهُ الْمُغِيثُ، وَيَسْتَصِيرُ رُخْكَ إِذَا قَعِدَ عَنْهُ النَّصِيرُ، وَيَلْجُؤُ بِسُكِّكَ إِذَا نَفَثَهُ الْأَعْفِيَّةُ، وَيَطْرُقُ بِأَبْيِكَ إِذَا غَلَقَتْ دُونَهُ الْأَبْوَابُ الْمُزْتَجِّهَ، وَيَصِلُ إِلَيْكَ إِذَا اخْتَجَبَتْ عَنْهُ الْمُلُوكُ الْعَافِلَةُ، تَعَلَّمْ مَا حَلَّ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَشْكُوهُ إِلَيْكَ، وَتَعْرِفْ مَا يُضِلُّ لِحُجَّتِهِ قَبْلَ أَنْ يَدْعُوكَ لَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ سَمِيعًا بَصِيرًا لَطِيفًا قَدِيرًا.

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ كَانَ فِي سَابِقِ عِلْمِكَ وَقَضَائِكَ وَمَاضِي حُكْمِكَ وَنَافِذِ مَشِيئَتِكَ فِي خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ، سَيِّعِيهِمْ وَشَقِيهِمْ وَفَاجِرِهِمْ وَبَرِّهِمْ، أَنْ جَعَلْتَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَيَّ قُدْرَةً فَظَلَمَنِي بِهَا، وَبَعَى عَلَيَّ لِمَكَانِهَا، وَتَعَزَّزَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِهِ الَّذِي حَوَّلْتَهُ إِلَيَّ، وَتَجَبَّرَ عَلَيَّ

بِعُلُوِّ حِيَالِهِ الَّتِي جَعَلْتَهَا لَهُ ، وَغَرَّهُ إِمْلَاءُكَ لَهُ وَأَطْعَاهُ حِلْمِكَ عَنْهُ ، فَقَصَّ دَنِي بِمَكْرُوهِ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَيْهِ ، وَتَعَمَّدَنِي بِشَرِّ ضَعْفُتِ عَنِ احْتِمَالِهِ ، وَلَمْ أَقْدِرْ عَلَى الْإِنْتِصَارِ لِضَعْفِي ، وَالْإِنْتِصَافِ مِنْهُ لِذُلِّي ، فَوَكَّلْتَهُ إِلَيْكَ ، وَتَوَكَّلْتُ فِي أَمْرِهِ عَلَيْكَ وَتَوَاعَدْتُهُ بِعُقُوبَتِكَ ، وَحَدَّرْتُهُ سَيِّطَوَاتِكَ ، وَخَوَّفْتُهُ نِقَمَتِكَ ، فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَكَ عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَحَسَبَ أَنَّ إِمْلَاءُكَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ ، وَلَمْ تَنْهَهُ وَاحِدَةً عَنْ أُخْرَى ، وَلَا أَنْزَجَرَ عَنْ ثَانِيَةٍ بِأُولَى وَلَكِنَّهُ تَمَادَى فِي عَيْهِ ، وَتَتَابَعَ فِي ظُلْمِهِ ، وَلَمَّحَ فِي عِدَاوَتِهِ ، وَاسْتَشْرَى فِي طُغْيَانِهِ ، جُرْأَةً عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي ، وَتَعَرُّضًا لِسَيِّحِطِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ، وَقَلَّهَ اكْتِرَاثِ بِنَاسِكَ الَّذِي لَا تَحْبِسُهُ عَنِ الْبَاطِنِينَ ، فَهَا أَنَا ذَا يَا سَيِّدِي مُسْتَضْعَفٌ فِي يَدَيْهِ ، مُسَيِّضًا تَحْتَ سُلْطَانِهِ ، مُسْتَنْدِلٌ بِعِقَابِهِ ، مَعْلُوبٌ مَبْغِيٌّ عَلَيَّ مَقْصُودٌ ، وَجَلُّ حَائِفٌ مُرَوِّعٌ مَقْهُورٌ ، قَدْ قَلَّ صَبْرِي وَضَاقَتْ حِيلَتِي ، وَانْغَلَقَتْ عَلَيَّ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَيْكَ ، وَانْسَدَّتْ عَلَيَّ الْجِهَاتُ إِلَّا جِهَتَكَ ، وَالتَّبَسَّتْ عَلَيَّ أُمُورِي فِي رَفْعِ مَكْرُوهِهِ عَنِّي ، وَاشْتَبَهَتْ عَلَيَّ الْأَرْاءُ فِي إِزَالِهِ ظُلْمِهِ وَخَذَلَنِي مَنْ اسْتَنْصَيْرْتُهُ مِنْ عِبَادِكَ ، وَأَسْلَمَنِي مَنْ تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ خَلْقِكَ طُرًّا ، وَاسْتَشْرُتُ نَصِيحِي فَأَشَارَ عَلَيَّ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ ، وَاسْتَشْرَدْتُ دَلِيلِي فَلَمْ يَدْلِنِي إِلَّا عَلَيْكَ ، فَرَجَعْتُ إِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ صَاحِرًا رَاغِمًا مُسَيِّئِكِنًا ، عَالِمًا أَنَّهُ لَا فَرَجَ لِي إِلَّا عِنْدَكَ ، وَلَا خَلَاصَ لِي إِلَّا بِكَ ، أَتَنْجِزُ وَعْدَكَ فِي نُصَيْرَتِي ، وَإِجَابَةِ دُعَائِي ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ الَّذِي لَا - يُرَدُّ وَلَا - يُبَدَّلُ ، وَمَنْ بُعِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصَيْرْتَهُ اللَّهُ ، وَقُلْتَ حَيْلَ جَلَابِكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ ، اذْعُونِي أَسِيَّتَجِبْ لَكُمْ ، وَأَنَا فَاعِلٌ مَا أَمَرْتَنِي فَاسِيَّتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي ، وَإِنِّي لَأَعْلَمُ يَا سَيِّدِي أَنَّ لَكَ يَوْمًا تَنْتَقِمُ فِيهِ مِنَ الظَّالِمِ لِلْمَظْلُومِ ، وَأَتَيِّقُنُ أَنَّ لَكَ وَقْتًا تَأْخُذُ فِيهِ مِنَ الْغَاضِبِ لِلْمَغْضُوبِ ، لِأَنَّكَ لَا يَسِيْبُكَ مُعَانِدٌ ، وَلَا يَخْرُجُ عَنْ قَبْضَتِكَ مُنَابِدٌ ، وَلَا تَخَافُ فُوتَ فَائِتٍ ، وَلَكِنَّ جَزَعِي وَهَلَعِي لَا يُبَلِّغَانِ بِي الصَّبْرَ عَلَيَّ أَنَاتِكَ ، وَانْتِظَارِ حِلْمِكَ ، فَقُدِّرْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ ،

وَسُلْطَانُكَ غَالِبٌ كُلِّ سُلْطَانٍ وَمَعَادُ كُلِّ أَحَدٍ إِلَيْكَ ، وَإِنْ أَمَهَلْتَهُ ، وَرُجُوعُ كُلِّ ظَالِمٍ إِلَيْكَ وَإِنْ أَنْظَرْتَهُ ، وَقَدْ أَضْرَرْنِي يَا رَبِّ
 حِلْمُكَ عَنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ ، وَطَوْلُ أُنَاتِكَ لَهُ ، وَإِمَهَالُكَ إِيَّاهُ ، وَكَادَ الْقُنُوطُ يَسْتَتَوَلِي عَلَيَّ لَوْ لَا الثَّقَةُ بِكَ وَالْيَقِينُ بِوَعْدِكَ ، فَإِنْ
 كَانَ فِي قَضَائِكَ النَّافِذِ وَقُدْرَتِكَ الْمَاضِيَةِ أَنْ يُنِيبَ أَوْ يَتُوبَ أَوْ يَرْجِعَ عَنْ ظُلْمِي أَوْ يَكْفَ مَكْرُوهَهُ عَنِّي ، وَيَنْتَقِلَ عَنْ عَظِيمِ مَا
 رَكِبَ مِنِّي ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَوْقِعْ ذَلِكَ فِي قَلْبِهِ السَّاعِيَةِ السَّاعِيَةِ فَبِئْسَ إِزَالِيهِ نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ ،
 وَتَكْدِيرِهِ مَعْرُوفِكَ الَّذِي صَيَّرْتَهُ عِنْدِي ، وَإِنْ كَانَ فِي عِلْمِكَ بِهِ غَيْرُ ذَلِكَ ، مِنْ مَقَامٍ عَلَيَّ ظُلْمِي ، فَأَسْأَلُكَ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِ
 الْمُبَغِيَّ عَلَيْهِ إِجَابَةَ دَعْوَتِي ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخُذْهُ مِنْ مِيَامِنِهِ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ، وَافْحِأَهُ فِي غَفْلَتِهِ مَفَاحِيَهُ مَلِيكَ
 مُنْتَصِرٍ ، وَاسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ وَسُلْطَانَهُ ، وَفَلِّ عَنْهُ جُنُودَهُ وَأَعْوَانَهُ ، وَمَزِّقْ مُلْكُهُ كُلَّ مُمَزَّقٍ ، وَفَرِّقْ أَنْصَارَهُ كُلَّ مُفَرِّقٍ وَأَعْرِهِ مِنْ نِعْمَتِكَ
 الَّتِي لَمْ يُقَابِلْهَا بِالشُّكْرِ ، وَأَنْزِعْ عَنْهُ سَرَيزَالَ عِزِّهِ الَّذِي لَمْ يُجَازِهِ بِالْأَحْسَانِ ، وَأَقْصِمْهُ يَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ ، وَأَهْلِكْهُ يَا مُهْلِكَ الْقُرُونِ
 الْخَالِيَةِ وَأَبْرُهُ يَا مُبِيرِ الْأُمَمِ الظَّالِمَةِ ، وَاخْذُلْهُ يَا خَاذِلَ الْفِتَنِ الْبَاطِنِيَةِ ، وَأَبْتِرْهُ عُمُرَهُ ، وَأَبْتِرْهُ مُلْكَهُ ، وَعَفِّ أَثْرَهُ وَأَقْطَعْ خَبْرَهُ ، وَأَطْفِئْ
 نَارَهُ ، وَأَظْلِمْ نَهَارَهُ ، وَكَوِّرْ شَمْسَهُ ، وَاهْشِمْ شِدَّتَهُ ، وَجُدِّ سَيَانَهُ ، وَأَرْغِمْ أَنْفَهُ ، وَلَا تَدْعُ لَهُ جُنَّةً إِلَّا هَتَكَتْهَا ، وَلَا دِعَامَةً إِلَّا قَصَمَتْهَا
 ، وَلَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقَتْهَا ، وَلَا قَائِمَةً عَلُوًّا إِلَّا وَضَعَتْهَا ، وَلَا رُكْنًا إِلَّا وَهَنْتَهُ ، وَلَا سَبَبًا إِلَّا قَطَعْتَهُ ، وَأَرِهِ أَنْصَارَهُ وَجُنْدَهُ عَبَادِيَدَ
 بَعِيدِ الْأُفْهِ ، وَشَدَّتِي بَعِيدِ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ ، وَمَقْنَعِي الرُّعُوسِ بَعِيدِ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَأَشْفِ بِرِوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْمُتَقَلِّبَةَ الْوَجَلَةَ
 وَالْأَعْفُنْدَةَ اللَّهْفَةَ ، وَالْأُمَّةَ الْمُتَحَيِّرَةَ ، وَالْبَرِيَّةَ الضَّائِعَةَ وَأَذِلِّ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ ، وَالْأَعْحَاكَامَ الْمُهْمَلَةَ ، وَالسُّنَنَ الدَّائِرَةَ ، وَالْمَعَالِمَ
 الْمُغَيَّرَةَ ، وَالْآيَاتِ الْمُحَرَّفَةَ ، وَالْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَةَ ، وَالْمَحَارِيبَ الْمُجْفُوهَةَ ، وَالْمَسَاجِدَ الْمَهْدُومَةَ ، وَأَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ

السَّاعِبَةِ ، وَأَرُو بِهِ اللَّهَوَاتِ اللَّاعِبَةِ ، وَالْأَعْبَادَ الظَّامِئَةَ ، وَأَرِخْ بِهِ الْأَعْقَادَ الْمُتَعَبَةَ ، وَاطْرُقْهُ بِإِيْلِهِ لَا أُخْتَّ لَهَا ، وَسَاعَهُ لَا شِفَاءَ مِنْهَا ، وَبِنَكْبِهِ لَا انْتِعَاشَ مَعَهَا وَبِعَثْرِهِ لَا إِقَالَهَ مِنْهَا ، وَأَبْجَحْ حَرِيمَهُ ، وَنَعَّضْ نِعْمَتَهُ وَأَرِهِ بَطْشَتَكَ الْكُبْرَى ، وَنَقَمَتَكَ الْمُثْلَى وَقُدْرَتَكَ الَّتِي هِيَ فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ ، وَسَيْلَانَكَ الَّذِي هُوَ أَعَزُّ مِنْ سَيْلَانِهِ ، وَاعْلَبْهُ لِي بِقُوَّتِكَ الْقَوِيَّةِ ، وَمِحَالِكَ الشَّدِيدِ ، وَامْنَعْنِي بِمَنْعَتِكَ الَّتِي كَمَلُ خَلْقٍ فِيهَا ذَلِيلٌ ، وَابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ ، وَكَلِّهِ إِلَى نَفْسِهِ فِيمَا يُرِيدُ ، إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ ، وَأَبْرَثُهُ مِنْ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَأَخْرِجْهُ إِلَى حَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ ، وَأَذِلَّ مَكْرَهُ بِمَكْرِكَ ، وَادْفَعْ مَشِيئَتَهُ بِمَشِيئَتِكَ ، وَأَسْقِمْ جَسَدَهُ وَأَيِّنْهُ وَلَمُدَّهُ ، وَأَنْقُصْ أَجَلَهُ ، وَخَيِّبْ أَمَلَهُ ، وَأَدِلْ دَوْلَتَهُ ، وَأَطِلْ عَوْلَتَهُ ، وَاجْعَلْ شُغْلَهُ فِي يَدَيْهِ وَلَا تَفُكَّهُ مِنْ حُزْنِهِ ، وَصَيِّرْ كَيْدَهُ فِي ضَلَالٍ ، وَأَمْرَهُ إِلَى زَوَالٍ ، وَنِعْمَتَهُ إِلَى انْتِقَالٍ ، وَجَدَّهُ فِي سِفَالٍ ، وَسَيْلَانَهُ فِي اضْمِحْلَالٍ ، وَعَاقِبَهُ أَمْرَهُ إِلَى شَرِّ حَالٍ ، وَأَمْتَهُ بِغَيْظِهِ إِذَا أَمْتَهُ ، وَأَبْقِهِ لِحُزْنِهِ إِنْ أَبْقَيْتَهُ ، وَقَبِي شَرَّهُ وَهَمَزَهُ وَلَمَزَهُ ، وَسَطَوْتَهُ وَعَدَاوَتَهُ ، وَالْمَحَهُ لِمَحَهُ تَدَمَّرُ بِهَا عَلَيْهِ ، فَإِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا .

حرز یمانی

۹۸ حرز یمانی به دو طریق مسند (ولی به احتمال قوی سند روایت عبدالله بن جعفر متصل نباشد) (۱) در مهج الدعوات آمده هر دو ضعیف است ، لکن می توان اطمینان داشت که این دعاء (با اختلاف در بعض عبارات و سند) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام صادر شده ، از عبدالله بن عباس در هر دو سند ، و از عبدالله بن جعفر در یکی آمده ، که امام حسن علیه السلام برای مردی که بوی مسک از وی ساطع بود ، دارای منظری شگفت انگیز ، و زبانی فصیح بود ، از حضرت اجازه ورود می خواهد ، آن بزرگوار اجازه دادند ، مرد بر حضرت وارد سلام

کرده ، و وضع خوب زندگی خود را شرح داد ، لکن در مقابل از دشمنی که در قبال او کاری از وی ساخته نیست ، و درمانده وجود دارد ، شبی در خواب هاتفی ندا داد ، که برخاسته نزد بهترین خلق خدا بعد از پیغمبر صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام رفته و دعائی برای سرکوب و نجات از این دشمن از آن جناب بخواه که پیغمبر به آن حضرت آموخته ، و در آن اسم اعظم خداست و از حضرت با التماس درخواست یاد دادن آن دعاء را نمود ، حضرت ، دوات و کاغذی خواستند ، و دعاء را برایش نوشتند ، و دعا این است « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنْتَ رَبِّي ، ظَلَمْتُ نَفْسِي ، وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي ، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي يَا غَفُورًا يَا شَكُورًا .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَيَّ مَا خَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ ، وَمَا وَصَلَ إِلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ السَّابِغِ ، وَمَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ ، وَبَيَّوَأْتَنِي بِهِ مِنْ مَظْنَنِهِ الْعِدْلِ ، وَأَنْلَتَنِي مِنْ مَنَّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ وَمِنْ الدَّفَاعِ عَنِّي ، وَالتَّوْفِيقِ لِي وَالْإِعْجَابِ لِدُعَائِي ، حَتَّى أُنَاجِيكَ دَاعِيًا ، وَأَدْعُوكَ مُضَامًا ، وَأَسْأَلُكَ فَاجِدَكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَابِرًا ، وَفِي الْأُمُورِ نَاطِرًا ، وَلِدُنُوبِي غَافِرًا ، وَلِعُورَاتِي سَيَاتِرًا ، لَمْ أَغِدَمْ خَيْرَكَ طَرْفَهُ عَيْنٍ مُيِّدٌ أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْإِحْتِبَارِ لِتَنْظُرَ مَا أُقَدِّمُ لِإِمْدَارِ الْقَرَارِ ، فَأَنَا عَتِيقُكَ مِنْ جَمِيعِ الْأَفْسَاتِ وَالْمَصَائِبِ فِي اللَّوَاظِبِ وَالْعُمُومِ الَّتِي سَيَاوَرْتَنِي فِيهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِضِ أَضْيَانِ الْبَلَاءِ وَمَضِيرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ ، لَا أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ ، وَلَا أَرَى مِنْكَ غَيْرَ التَّفَضُّلِ ، خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ ، وَفَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعْمَتُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ ، وَسَوَابِقُ لَمْ تُحَقِّقْ حَيْدَارِي ، بَلْ صَيَّدَتْ رَحَائِي وَصَيَّاحِبَتْ أَسْفَارِي ، وَأَكْرَمْتَ أَحْضَارِي ، وَشَفَيْتَ أَمْرَاضِي وَأَوْصَابِي ، وَعَافَيْتَ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ ، وَلَمْ تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي ، وَرَمَيْتَ مِنْ رَمَانِي ، وَكَفَيْتَنِي مَثُونَهُ مِنْ عَادَانِي فَحَمْدِي

لَمَكَ وَاصِلٌ ، وَثَنَائِي لَكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّشْيِيحِ ، خَالِصاً لِتَذَكْرِكَ وَمَرْضِيّاً لَكَ بِنَاصِعِ التَّوْحِيدِ ، وَإِمْحَاضِ التَّمَجِيدِ ، بِطَوْلِ التَّعْدِيدِ ، وَمَزِيَّةِ أَهْلِ الْمَزِيدِ ، لَمْ تُعَنْ فِي قُدْرَتِكَ ، وَلَمْ تُشَارِكْ فِي إِلَهِيَّتِكَ ، وَلَمْ تُعَلِّمْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ ، وَلَا حَرَقْتَ الْأَهْوَءَ حُجْبِ الْغُيُوبِ فَتَعَقَّدُ فِيكَ مَحْدُوداً فِي عَظَمَتِكَ ، فَلَا يَبْلُغُكَ بَعْدَ الْهَمِّ ، وَلَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِكْرِ ، وَلَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرٌ نَاطِرٌ فِي مَجْدِ جَبْرُوتِكَ ، اِزْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ قُدْرَتِكَ ، وَعَلَا عَنْ ذَلِكَ كِبَرِيَاءُ عَظَمَتِكَ ، لَا يَنْقُصُ مَا أَرَدَتْ أَنْ يَزْدَادَ ، وَلَا يَزْدَادُ مَا أَرَدَتْ أَنْ يَنْقُصَ ، وَلَا أَحَدٌ حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ ، كَلَّتِ الْأَهْوَءُ عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ ، وَأَنْحَسِرَتْ الْعُقُومُ عَنْ كُنْهِ عَظَمَتِكَ ، وَكَيْفَ تُوَصِّفُ وَأَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيّاً دَائِماً فِي الْغُيُوبِ وَخَيْدِكَ ، لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ ، حَارَ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتِ مِذَاهِبِ التَّفْكِيرِ ، فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الْإِسْتِكَانَةِ لَكَ وَأَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ ، وَاسْتَسَلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ ، وَخَضَعَتْ لَكَ الرَّقَابُ ، وَكَلَّ دُونَ ذَلِكَ تَخْيِيرُ اللَّغَاتِ ، وَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَصْيِيرِ الْوُجُوهِ الصِّفَاتِ ، فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرَفُهُ إِلَيْهِ حَسِيراً ، وَعَقَلَهُ مَبْهُوراً وَتَفَكَّرَهُ مُتَحَيِّراً .

اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِياً مُتَشَبِّهاً مُسْتَوْثِقاً ، يَدُومُ وَلَا يَبِيدُ ، غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ ، وَلَا مَطْمُوسٍ فِي الْعَالَمِ ، وَلَا مُنْتَقَصٍ فِي الْعِرْفَانِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ مَا لَا تُحْصِيهِ مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ، وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ، وَفِي الْبَرَارِيِّ وَالْبِحَارِ ، وَالْغُدُوقِ وَالْأَصَالِ وَالْعَيْشِيِّ وَالْأَنْبَارِ ، وَفِي الظَّهَائِرِ وَالْأَسْحَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِيْقِكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي الرَّغْبَةَ وَجَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وِلَايَةِ الْعِصْمَةِ ، فَلَمْ أَبْرَحْ فِي سُبُوغِ نِعْمَائِكَ وَتَتَابِعِ آلائِكَ ، مَحْفُوظاً لَكَ فِي الْمَنْعَةِ وَالِدَّفَاعِ ، مَحُوطاً بِكَ فِي مَثْوَايَ وَمُنْقَلَبِي ، وَلَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي ، إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّي إِلَّا طَاقَتِي ، وَلَيْسَ سُكْرِي وَإِنْ بَالَغْتُ

فِي الْمَقَالِ ، وَبِالْعُتِّ فِي الْفَعَالِ ، بِيَالِغِ أَدَاءِ حَقِّكَ ، وَلَا مُكَافِيًا لِفَضْلِكَ ، لِإِيَّاكَ أَنْتَ اللَّهُ ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَلَا تَغِيبُ عَنْكَ غَائِبُهُ ، وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ ، وَلَمْ تَضِلَّ لَكَ فِي ظِلْمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةٌ إِلَّا أَنْتَ أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلُ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَأَضْعَافَ مَا حَمِدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجْدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَكَبْرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ ، وَعَظَمَكَ بِهِ الْمُعْظِمُونَ ، حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنِّي وَخِدِي فِي كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَأَقْلٍ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ ، وَتَوْحِيدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِينَ ، وَتَقْدِيرِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِينَ ، وَتَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ ، وَمِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَارِفٌ مِنْ رِزْقِكَ اِعْتِبَارًا وَفَضْلًا ، وَسَأَلْتَنِي مِنْهُ يَسِيرًا صَغِيرًا ، وَأَعْفَيْتَنِي مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ ، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي رَغْبَةٍ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ ، فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي بِهِ مِنْ حَقِّكَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي عَلَى شُكْرِكَ ، ابْتِدَاءً لِي بِالنِّعَمِ فَضْلًا وَطَوْلًا وَأَمْرَتَنِي بِالشُّكْرِ حَقًّا وَعَدْلًا ، وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَضْعَافًا وَمَزِيدًا ، وَأَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ اِعْتِبَارًا وَفَضْلًا ، وَسَأَلْتَنِي مِنْهُ يَسِيرًا صَغِيرًا ، وَأَعْفَيْتَنِي مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِي لِلشُّؤْمِ مِنْ بِلَائِكَ ، مَعَ مَا أَوْلَيْتَنِي مِنَ الْعِافِيَةِ ، وَسَوَّغْتَ مِنْ كَرَائِمِ النُّجْلِ ، وَضَاعَفْتَ لِي الْفَضْلَ مَعَ مَا أَوْدَعْتَنِي مِنَ الْحُجَّةِ الشَّرِيفَةِ ، وَيَسَّرْتَ لِي مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَاصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً ، وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ .

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَسِيرُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ ، وَلَا يَمَحِقُهُ إِلَّا عَفْوُكَ ، وَلَا يَكْفُرُهُ إِلَّا فَضْلُكَ ، وَهَبْ لِي فِي يَوْمِي هَذَا يَقِينًا تَهَوُّنٌ عَلَيَّ بِهِ مُصَابَاتِ الدُّنْيَا وَأَحْزَانَهَا ، بِشَوْقٍ إِلَيْكَ ، وَرَغْبَةٍ فِيمَا عِنْدَكَ ، وَاكْتُبْ لِي عِنْدَكَ الْمَغْفِرَةَ ، وَبَلِّغْنِي الْكَرَامَةَ ، وَارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ وَلَا عَنْ قَضَائِكَ مُمْتَنِعٌ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ، فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ،

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ ، وَالشُّكْرَ عَلَى نِعْمَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ ، وَبَعِي كُلِّ بَاغٍ ، وَحَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ ، بِكَ أَصُولُ عَلَى الْأَعْدَاءِ ، وَبِكَ أَرْجُو وَلايَةَ الْأَعْجَبَاءِ ، مَعَ مَا لَا أَسْتِطِيعُ إِحْصَاءَهُ ، وَلا تَعْدِيدُهُ مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِكَ ، وَطُرْفِ رِزْقِكَ ، وَأَلْوَانِ مَا أَوْلَيْتَ مِنْ إِزْفَادِكَ ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ رِفْدُهُ ، الْبَاسِطُ بِالْحَقِّ يَدُكَ ، وَلا تَضَادُّ فِي حُكْمِكَ ، وَلا تُنَازِعْ فِي أَمْرِكَ ، تَمْلِكُ مِنَ الْأَنْعَامِ مَا تَشَاءُ ، وَلا يَمْلِكُونَ إِلا مَا تُرِيدُ ، قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ ، وَتَوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ، وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ، أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْخَالِقُ الْبَارِي الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدِّسُ فِي نُورِ الْقُدْسِ ، تَرَدَّدْتَ بِالْمَجْدِ وَالْعِزِّ ، وَتَعَظَّمْتَ بِالْكِبَرِيَاءِ ، وَتَغَشَّيْتَ بِالنُّورِ وَالْبَهَاءِ ، وَتَجَلَّيْتَ بِالْمَهَابَةِ وَالسَّنَاءِ ، لَكَ الْمَنْ الْقَدِيمُ ، وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ ، وَالْجُودُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ ، جَعَلْتَنِي مِنْ أَفْضَلِ بَنِي آدَمَ ، وَجَعَلْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا صَبِيحًا سَوِيًّا مُعَافَى ، وَلَمْ تَشْغَلْنِي نَفْصَانًا فِي بَدَنِي ، وَلَمْ تَمْنَعْكَ كَرَامَتِكَ إِيَّايَ ، وَحَسُنَ صَبِيحُكَ عِنْدِي ، وَفَضْلُ إِنْعَامِكَ عَلَيَّ ، إِنْ وَسَّعَتْ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا ، وَفَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا ، فَجَعَلْتَ لِي سَمْعًا وَفُؤَادًا يَعْرِفَانِ عَظَمَتَكَ ، وَأَنَا بِفَضْلِكَ حَامِدٌ ، وَبِجَهْدِ نَفْسِي لَكَ شَاكِرٌ ، وَبِحَقِّكَ شَاهِدٌ ، فَإِنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ ، وَحَيٌّ بَعِيدٌ كُلُّ حَيٍّ ، وَحَيٌّ تَرْتِ الْحَيَاةَ ، لَمْ تَقْطَعْ خَيْرَكَ عَنِّي طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي كُلِّ وَقْتٍ ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِي عُقُوبَاتِ النِّقَمِ ، وَلَمْ تُغَيِّرْ عَلَيَّ دَقَائِقَ الْعِصْمِ ، فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلا عَفْوَكَ وَإِجَابَةَ دُعَائِي حِينَ رَفَعْتُ رَأْسِي بِتَحْمِيدِكَ وَتَمْجِيدِكَ ، وَفِي قِسْمِهِ الْأَعْرَاقِ حِينَ قَدَّرْتَ ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَ عِلْمُكَ وَعَدَدَ

مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ ، وَعَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ فِيَمَا بَقِيَ كَمَا أَحْسَيْتَ فِيَمَا مَضَى فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ بِتَوْحِيدِكَ وَتَمَجِيدِكَ وَتَحْمِيدِكَ وَتَهْلِيلِكَ وَتَكْبِيرِكَ وَتَعْظِيمِكَ ، وَبُنُورِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعُلُوكَ وَجَمَالِكَ وَجَلَالِكَ وَبَهَائِكَ وَسَيِّدَانِكَ وَقُدْرَتِكَ ، وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ وَفَوَائِدَكَ ، فَإِنَّهُ لَا يَغْتَرِيكَ لِكَثْرَتِهِ مَا يَنْدَفِقُ بِهِ عَوَائِقُ الْبُخْلِ ، وَلَا يَنْقُصُ جُودَكَ نَقْصَةٌ يَرِي فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ ، وَلَا تُفْنِي خَزَائِنَ مَوَاهِبِكَ النَّعْمَ ، وَلَا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلَاقٍ فَتُكْذِبِي ، وَلَا يَلْحَقُكَ خَوْفُ عَدَمٍ فَيَنْقُصُ فَيْضُ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا خَاشِعًا ، وَيَقِينًا صَادِقًا ، وَلِسَانًا ذَاكِرًا ، وَلَا تُؤْءِ مَنِّي مَكْرَكَ ، وَلَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ ، وَلَا تُنْسِ نِي ذِكْرَكَ ، وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْ جِوَارِكَ ، وَلَا تَقْطَعْ عَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَلَا تُؤْءِ سِينِي مِنْ رَوْحِكَ ، وَكُنْ لِي أُنْسًا مِنْ كُلِّ وَحْشَةٍ ، وَاعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ ، وَنَجِّنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ ، فَإِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي وَلَا تَضَعْ عَنِّي ، وَزِدْنِي وَلَا تَنْقُصْنِي ، وَارْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَخْذُلْنِي ، وَآثِرْنِي وَلَا تُؤْءِثِرْ عَلَيَّ ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا .

ابن عباس می گوید حضرت به او سفارش کردند که یک روز هم خواندن دعاء را ترک نکند ، در روایت اول دارد که همانا امید دارم هنگامی که به شهر خود (که در یمن بوده) رسیدی ، خداوند دشمنت را هلاک کرده باشد ، همانا از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم اگر مردی این دعاء را با نیت راست و دلی خاشع بخواند ، سپس کوهها را فرمان دهد یا او راه می روند و اگر بر دریا بخواند روی دریا راه می رود ، و اختلافی بین دو روایت در دعاء موجود است اینک دعاء به روایت دیگر :

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ »

عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى مَا خَصَّصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ ، وَوَصَلَ إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ ، وَمَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِحْسَانِيَّتِكَ ، وَيَوَّأْتَنِي بِهِ مِنْ مِطْنَةِ الصُّدُقِ ، وَأَنْلَتَنِي بِهِ مِنْ مَنِّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ ، وَمِنْ الدَّفَاعِ عَنِّي ، وَالتَّوْفِيقِ لِي ، وَالْأَجْرِ بِإِيَّاهِ لِإِدْعَائِي حِينَ أَنْاجِيكَ رَاغِبًا وَأَدْعُوكَ مُصَافِيًا ، وَحَتَّى أَرْجُوكَ وَأَجِدَكَ فِي الْمَوَاضِعِ كُلِّهَا لِي حَيَابِرًا ، وَفِي الْمَوَاطِنِ نَاطِرًا ، وَعَلَى الْأَعْيَادِ نَاصِرًا ، وَلِلدُّنُوبِ سَاتِرًا ، لَمْ أَعِدَمْ فَضْلَكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ مُيِّدًا أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْإِحْتِبَارِ ، لِتَنْظُرَ مَا أُهْدِمُ لِدَارِ الْقَرَارِ ، فَأَنَا عَتِيفُكَ مِنْ جَمِيعِ الْمَصَائِبِ وَاللَّوَاظِبِ ، وَالْعُمُومِ الَّتِي سَاوَرْتَنِي فِيهَا الْهُمُومُ ، بِمَعَارِيضِ أَضْيَانِ الْبَلَاءِ ، وَمَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ ، لَا أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلِ ، وَلَا أَرَى مِنْكَ إِلَّا التَّفَضُّلَ ، حَيْزُوكَ لِي شَامِلٌ ، وَفَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعْمَتُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ ، لَمْ تُحَقِّقْ حَيَاةَ بِي ، وَصَيَّدْتَ رَجَائِي ، وَصَاحَبْتَ أَسْفَارِي ، وَأَكْرَمْتَ أَحْضَارِي ، وَشَفَيْتَ أَمْرَاضِي ، وَعَافَيْتَ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ ، وَلَمْ تُشْمِتْ بِي أَعْيَادِي ، وَرَمَيْتَ مِنْ رَمَانِي ، وَكَفَيْتَنِي شَنَّانَ مَنْ عَادَانِي ، فَحَمِيدِي لَكَ وَاصِلٌ ، وَثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِاللَّوَانِ السَّبِيحِ ، خَالِصًا لِذِكْرِكَ ، وَمَرْضِيًّا لَكَ بِنَاصِعِ التَّحْمِيدِ ، وَإِخْلَاصِ التَّوْحِيدِ ، وَإِمْحَاضِ التَّمَجِيدِ ، بِطَوْلِ التَّعْدِيدِ ، فِي إِكْذَابِ أَهْلِ التَّنْذِيدِ ، لَمْ تُعَنْ فِي قُدْرَتِكَ ، وَلَمْ تُشَارِكْ فِي إِلَهِيَّتِكَ ، وَلَمْ تُعَايِنِ إِذْ حَبَسَتْ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِرِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَلَا خَرَفَتْ الْأَوْهَامَ حُجَبِ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ ، فَاعْتَقَدْتُ مِنْكَ مَخْدُودًا فِي عَظَمَتِكَ ، لَا يَبْلُغُكَ بَعْدَ الْهَمَمِ وَلَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ ، وَلَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاطِرِ فِي مَجْدِ جَبْرُوتِكَ ، اذْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ قُدْرَتِكَ ، وَعَلَا عَنْ ذَلِكَ كَبِيرُ عَظَمَتِكَ ، لَا يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزِدَادَ ، وَلَا يَزِدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْقُصَ ، لَا أَحِيدُ شَهْدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ ، وَلَا يَبْتَدُ حَضْرَكَ حِينَ بَدَأْتَ النُّفُوسَ ، كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ ، وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ

عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ ، وَكَيْفَ تُوصَفُ وَأَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَخَيْدِكَ ، لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ وَلَا هَجَمَتِ الْعُيُونُ عَلَيْكَ ، فَتُدْرِكُ مِنْكَ إِنْشَاءً ، وَلَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ لِصِفَتِكَ ، وَلَا تَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلَالَ عِزَّتِكَ ، حَارَتْ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْكِيرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذَلِّهِ الْإِسْتِكَانَةَ لَكَ ، وَأَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ وَاسْتَسْلِمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ ، وَخَضَعَتْ لِمَكِّ الرِّقَابُ ، وَكَلَّ دُونَ ذَلِكَ تَحْيِيرَ اللُّغَاتِ ، وَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْيِيرُ فِي تَضَاعِيفِ الصِّفَاتِ ، فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرَفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا ، وَعَقَلُهُ مَبْهُوتًا ، وَتَفَكَّرَهُ مُتَحَيِّرًا .

اللَّهُمَّ فَلِكِ الْحَمِيدُ مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا ، مُتَسِمًا مُسْتَوْسِمًا ، يَدُومُ وَلَا يَبْدُ [أَبِيدُ] غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ ، وَلَا مَطْمُوسٍ فِي الْعَالَمِ ، وَلَا مُنْتَقَصٍ فِي الْعِرْفَانِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِيمَا لَا تُحْصِي مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذْ أُذْبِرُ ، وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ، وَفِي النَّبْرِ وَالْبَحَارِ وَالْغُدُودِ وَالْأَصَالِ ، وَالْعَشِيِّ وَالْأَيْفُكَارِ ، وَالظَّهِيرَةِ وَالْأَيْسَحَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِيقِكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي النَّجَاةَ ، وَجَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وِلَايَةِ الْعِضْمَةِ ، فَلَمْ أَبْرَحْ فِي سَبُوحِ نِعْمَائِكَ ، وَتَتَابِعِ آلائِكَ مَحْفُوظًا لَكَ فِي الْمَنْعَةِ وَالِدَّفَاعِ ، لَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي ، إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّي إِلَّا طَاعَتِي ، فَلَيْسَ شُكْرِي وَلَوْ دَأْبَتْ مِنْهُ فِي الْمَقَالِ ، وَبَالَغَتْ فِي الْفِعَالِ ، يَبْلُغُ أَدْنَى حَقِّكَ ، وَلَا مَكَافٍ فَضْلِكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، لَمْ تَغِبْ وَلَا يَغِيبُ عَنْكَ غَائِبُهُ ، وَلَا تَخْفَى فِي غَوَامِضِ الْوَلَايِحِ عَلَيْكَ خَافِيَهُ ، وَلَمْ تَضِلَّ لَكَ فِي ظُلْمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّهُ ، إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا شِئْتَ أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ .

اللَّهُمَّ فَلِعِنَّا الْحَمِيدُ مِثْلَ مَا حَمَدْتَ بِهِ نَفْسِيكَ ، وَحَمَدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجَدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَكَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ ، وَعَظَّمَكَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ ، حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنِّي وَخَيْدِي فِي كُلِّ طَرَفِهِ عَيْنٌ وَأَقْلٌ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ ، وَتَوْحِيدِ أَصِيَانِ الْمُخْلِصِينَ ، وَتَنَاءِ

جَمِيعِ الْمُهْلَلِينَ ، وَتَفْهِيسِ أَحْبَابِكَ الْعَارِفِينَ ، وَمِثْلِ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ وَمَحْمُودٌ بِهِ فِي جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ ، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي الْبَرَكَةِ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ ، فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي مِنْ حَمْدِكَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي عَلَى شُكْرِكَ مِنْ ثَوَابِهِ ابْتِدَاءً لِلنَّعْمِ فَضْلاً وَطَوَلاً ، وَأَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ حَقّاً وَعَدْلاً ، وَوَعَدْتَنِي أَضْعَافاً وَمَزِيداً ، وَأَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ اعْتِبَاراً وَفَرْضاً ، وَسَأَلْتَنِي مِنْهُ صَغِيراً ، وَأَعْفَيْتَنِي مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْ لِي لِلشُّؤْمِ مِنْ بَلَائِكَ ، وَجَعَلْتَ بِلَيْتِي الْعَافِيَةَ ، وَأَوْلَيْتَنِي بِالْبَسِيطَةِ وَالرِّخَاءِ ، وَشَرَعْتَ لِي أَيْسَرَ الْفَضْلِ مَعَ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِيفَةِ ، وَيَسَّرْتَ لِي مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ ، وَاصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ .

اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَسِعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ ، وَلَا يَمْحَاهُ إِلَّا يَمْحَاهُ [إِلَّا عَفْوُكَ ، وَلَا يُكَفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُكَ ، وَهَبْ لِي فِي يَوْمِي هَذَا يَقِيناً يُهَيِّؤُنِي عَلَيَّ مُصْطَبَاتِ الدُّنْيَا وَآخِرَاتِهَا ، وَشَوْقاً إِلَيْكَ وَرَغْبَةً فِيْمَا عِنْدَكَ ، وَاكْتُبْ لِي مِنْ عِنْدِكَ الْمَغْفِرَةَ ، وَبَلِّغْنِي الْكِرَامَةَ مِنْ عِنْدِكَ ، وَارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ ، وَلَا عَنْ فَضْلِكَ مَمْنَعٌ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ، فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ ، وَالشُّكْرَ عَلَى نِعْمَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ ، وَبَغْيِ كُلِّ بَاغٍ ، وَحَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ ، بِكَ أَصُولُ عَلَى الْأَعْيَادِ ، وَإِيَّاكَ أَرْجُو الْوَلَايَةَ لِلْأَعْيَادِ ، مَعَ مَا لَا أَسْتَطِيعُ إِحْصَاءَهُ ، وَلَا تَعْدِيدَهُ ، وَمِنْ فَوَائِدِ فَضْلِكَ وَطُرْفِ رِزْقِكَ وَالْوَانِ مَا أَوْلَيْتَنِي مِنْ إِزْفَادِكَ ، فَأَنَا مُقَرَّبٌ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ ، الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ ، وَلَا تُتَارَعُ فِي أَمْرِكَ ، تَمْلِكُ مِنَ الْأَنْعَامِ مَا تَشَاءُ ، وَلَا يَمْلِكُونَ إِلَّا مَا تُرِيدُ ، أَنْتَ الْمُنْعَمُ الْمُفْضَلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِي نُورِ

الْقُدْسِ ، تَرَدَّيْتَ الْمَجِيدَ بِالْعِزِّ ، وَتَعَظَّمْتَ الْعِزَّ بِالْكَبْرِيَاءِ ، وَتَعَشَّيْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ ، وَتَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ ، لَكَ الْمَنْ الْقَدِيمُ ، وَالسُّلْطَانَ السَّامِعُ ، وَالْحَوْلُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ ، إِذْ جَعَلْتَنِي مِنْ أَفْضَلِ بَنِي آدَمَ ، وَجَعَلْتَنِي سَمِيعاً بَصِيراً صَاحِباً سَوِيّاً مُعَافاً ، لَمْ تَشْغَلْنِي فِي نُفْصَانٍ فِي بَدَنِي ، ثُمَّ لَمْ تَمْنَعْكَ كِرَامَتُكَ إِيَّايَ وَحُسْنَ صَنِيعِكَ عِنْدِي وَفَضْلَ نِعْمَاتِكَ ، عَلَيَّ إِنْ وَسِعَتْ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَفَضْلَتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا ، فَجَعَلْتَ لِي سَمِعاً يَعْقِلُ آيَاتِكَ ، وَبَصِيراً يَرَى قُدْرَتَكَ ، وَفَوْءَاداً يَعْرِفُ عَظَمَتَكَ ، فَأَنَا لِفَضْلِكَ عَلَيَّ حَامِئٌ ، وَتَحْمِيدُهُ لَكَ نَفْسِي ، وَبِحَقِّكَ شَاهِدٌ ، لِأَنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ ، وَحَيٌّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ ، وَحَيٌّ تَرْتُ الْحَيَاةَ ، لَسَمَ تَقْطَعُ عَنِّي خَيْرَكَ فِي كُلِّ وَقْتٍ ، وَلَسَمَ تُنْزِلُ بِي عُقُوبَاتِ النَّقْمِ ، وَلَسَمَ تُغَيِّرُ عَلَيَّ وَثَائِقَ الْعِصَمِ ، فَلَسَمَ أَذْكَرُ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي ، وَالْإِسْتِجَابَةَ لِإِدْعَائِي حِينَ رَفَعْتُ رَأْسِي ، وَأَنْطَلَقْتُ لِسَانِي بِتَحْمِيدِكَ وَتَمْجِيدِكَ ، لَا فِي تَقْدِيرِكَ خَطَاءً حِينَ صَوَّرْتَنِي ، وَلَا فِي قِسْمِهِ الْأَعْرَاقِ حِينَ قَدَّرْتَ ، فَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُكَ ، فَعِدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ وَعِدَدَ مَا وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ فِيَمَا بَقِيَ كَمَا أَحْسَيْتَ إِلَيَّ فِيَمَا مَضَى ، فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَتَمْجِيدِكَ وَتَحْمِيدِكَ وَتَهْلِيلِكَ وَتَكْبِيرِكَ وَتَعْظِيمِكَ وَتَنْوِيرِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعُلُوبِكَ وَحَيَاتِكَ وَوَفَائِكَ وَمَنِّكَ وَجَلَالِكَ وَجَمَالِكَ وَبَهَائِكَ وَسُلْطَانِكَ وَقُدْرَتِكَ ، أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ وَفَوَائِدَ كِرَامَتِكَ ، فَإِنَّهُ لَا يَعْتَرِيكَ لِكَثْرَةِ مَا يَنْدَفِقُ مِنْ سُيُوبِ الْعَطَايَا عَوَاقِبُ الْبُخْلِ ، وَلَا يَنْقُصُ جُودَكَ التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ ، وَلَا يُجِمُّ خَزَائِنُكَ الْمَنْعُ ، وَلَا يُؤْثِرُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ مُنْحَكُ الْفَائِقِ الْجَلِيلِ وَتَخَافُ ضَيْمِ إِمْلَاقِ فَتْكَدِي ، وَلَا يُلْحَقُكَ خَوْفُ عُدْمِ ، فَتَفِيضُ فَيْضَ فَضْلِكَ ، وَتَرْزُقِنِي قَلْباً حَاشِئاً ، وَيَقِيناً صَادِقاً ، وَلِسَاناً ذَاكِراً ، وَلَا تُؤْهِمُنِي مَكْرَكَ ، وَلَا تَكْشِفْ عَنِّي سِرَّكَ ، وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ ، وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي بَرَكَتَكَ ، وَلَا

تَقَطَّعَ مِنِّي رَحْمَتَكَ ، وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْ جِوَارِكَ ، وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ رَوْحِكَ وَكُنْ لِي أَيْسَاءً مِنْ كُلِّ وَحْشَةٍ ، وَاعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ .

روایتی دیگر

علامه مجلسی قدس سره (۱) می گوید حرز یمانی به صورتی دیگر مشهور است و در کتب مأثوره ندیدم ، لکن از دعاهاى مشهور است ، و دارای فائده های تجربه شده می باشد ، و قبل از دعاء سوره فاتحه را با آیه الکرسی و نامهای ۹۹ گانه خدا را بخواند سپس بگوید : « اللَّهُمَّ يَا لَطِيفُ اغْنِنِي ، وَأَذْرِ كُنِي بِحَقِّ لُطْفِكَ الْخَفِيِّ إِلَهِي كَفَى عِلْمُكَ عَنِ الْمَقَالِ ، وَكَفَى كَرَمُكَ عَنِ السُّوْءِ ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ ، وَيَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَسْتَعِيْثُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ ؟ وَمَنْ ذَا الَّذِي اسْتَجَارَكَ فَلَمْ تُجِرْهُ ؟ وَمَنْ ذَا الَّذِي اسْتَيْتَعَتْ بِكَ فَلَمْ تُعِثْهُ ؟ وَآ غَوَاثُهُ وَآ غَوَاثُهُ وَآ غَوَاثُهُ اغْنِنِي يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ » سپس دعاء را بخواند « اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ ، عَمِلْتُ سُوءً وَظَلَمْتُ نَفْسِي ، وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي ، فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا شَكُورُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَيَّ مَا اخْتَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ ، وَأَوْصَيْتَ إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ ، وَأَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ ، وَبَوَّأْتَنِي بِهِ مِنْ مَظَنَّةِ الصَّدَقِ ، وَأَنْلَتَنِي بِهِ مِنْ مَنِّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ ، وَأَحْسَنْتَ إِلَيَّ مِنْ انْدِفَاعِ الْبَلِيَّةِ عَنِّي ، وَالتَّوْفِيقِ لِي ، وَالْإِجَابَةِ لِتَدْعَائِي حِينَ أَنْادِيكَ دَاعِيًا ، وَأُنَاجِيكَ رَاغِبًا ، وَأَدْعُوكَ ضَارِعًا مُتَضَرِّعًا مُصَافِيًا ، وَحِينَ أَرْجُوكَ رَاجِيًا ، فَاجِدْكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَارًا حَاضِرًا حَفِيًّا بَارًّا ، وَفِي الْأُمُورِ نَاصِرًا وَنَاطِرًا ، وَلِلْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ غَافِرًا ، وَلِلْعُيُوبِ سَاتِرًا ، لَمْ أَعْدَمْ

عَوْنِكَ وَبَرَكَ وَإِحْسَانِكَ وَخَيْرِكَ لِي طَرْفَةَ عَيْنٍ مُدًّا أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْإِحْتِبَارِ ، وَالْفِكْرَ وَالْإِعْتِبَارِ ، لِتَنْظُرَ فِيمَا أُقَدِّمُ إِلَيْكَ لِسِدَارِ الْقَرَارِ
فَأَنَا عَتِيقُكَ يَا إِلَهِي مِنْ جَمِيعِ الْمَضَالِّ وَالْمَضَارِّ ، وَالْمَصَائِبِ وَالْمَعَائِبِ وَاللَّوْازِبِ وَاللَّوْازِمِ وَالْهُمُومِ الَّتِي قَدْ سَاوَرْتَنِي فِيهَا الْعُمُومُ ،
بِمَعَارِيضِ أَصْدَانِ الْبَلَاءِ ، وَضُرُوبِ جَهْدِ الْقَضَاءِ ، وَلَا أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ ، وَلَمْ أَرَ مِنْكَ إِلَّا التَّنْفِيزَ ، خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ ،
وَصَيْعُكَ بِي كَامِلٌ ، وَلُطْفُكَ لِي كَافِلٌ ، وَفَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعْمُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ ، وَأَيَادِيكَ لَدَيَّ مُتَّظَاهِرَةٌ ، لَمْ تَخْفِرْ لِي
جَوَارِي ، وَصَدَقْتَ رَجَائِي ، وَصَاحَبْتَ أَسْفَارِي ، وَأَكْرَمْتَ أَحْضَارِي وَحَقَّقْتَ آمَالِي ، وَشَفَيْتَ أَمْرَاضِي ، وَعَافَيْتَ مُنْقَلَبِي وَمَتَوَايَ ،
وَلَمْ تُشْمِتْ بِي أَعْيَادِي ، وَرَمَيْتَ مِنْ رَمَانِي بِسُوءٍ ، وَكَفَيْتَنِي شَرًّا مِنْ عَادَانِي ، فَحَمَدِي لَكَ وَاصِبٌ ، وَثَنَائِي عَلَيْكَ مُتَوَاتِرٌ دَائِمٌ ،
مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِالْوَانِ التَّنْسِيحِ لَكَ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّمْجِيدِ خَالِصًا لِذِكْرِكَ وَمَرْضِيًّا لَكَ بِنَاصِعِ التَّوْحِيدِ ، وَإِخْلَاصِ التَّنْفِيدِ ،
وَإِمْحَاضِ التَّمْجِيدِ وَالتَّحْمِيدِ بِطُولِ التَّعْبُدِ وَالتَّعْدِيدِ ، لَمْ تُعْنِ فِي قُدْرَتِكَ ، وَلَمْ تُشَارِكْ فِي إِلَهِيَّتِكَ ، وَلَمْ تُعَلِّمْ لَكَ مَا يَبْهَتُهُ وَمَاهِيَّتُهُ
فَتَكُونَ لِلْأَشْيَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مُجَانِسًا ، وَلَمْ تُعَيِّنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْعَرَائِمِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَلَا حَرَقْتَ الْأَهْوَاءَ حُجْبِ الْغُيُوبِ
إِلَيْكَ ، فَأَعْتَقَدَ مِنْكَ مَحْدُودًا فِي عَظَمَتِكَ ، لَا يَبْلُغُكَ بَعْدَ الْهَمِّ ، وَلَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ ، وَلَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ بَصِيرُ النَّاطِرِينَ فِي
مَجْدِ جَبْرُوتِكَ ، أَرْتَفَعْتَ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ قُدْرَتِكَ ، وَعَلَا عَنْ ذِكْرِ الذَّاكِرِينَ كِبَرِيَاءَ عَظَمَتِكَ ، فَلَا يَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتَ
أَنْ يَزْدَادَ ، وَلَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْتَقِصَ ، وَلَا صِدْقٌ شَهَدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ ، وَلَا نِدْمٌ حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النَّفُوسَ ، كَلَّتِ
الْأَلْسُنُ عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ ، وَانْحَسِرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ ، وَكَيْفَ يُوصَفُ كُنْهُ صِفَتِكَ يَا رَبِّ ، وَأَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ
الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْزُلْنَا أَيْدِيًا سِرْمَدِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ ، وَخَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، لَيْسَ فِيهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ ، وَلَمْ يَكُنْ
إِلَهُ سِوَاكَ ،

حَارَتْ فِي بَحَارِ مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفَكِيرِ ، وَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذِلَّةِ الْإِسْتِكَانَةِ لَكَ لِعِزَّتِكَ ، وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ ، وَاسْتَسَلِمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ ، وَخَضَعَتْ لَكَ الرَّقَابُ ، وَكَلَّ دُونَ ذَلِكَ تَحْبِيرُ اللُّغَاتِ ، وَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَصَارِيفِ الصِّفَاتِ ، فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرَفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا ، وَعَقَلُهُ مَبْهُوتًا ، وَتَفَكَّرُهُ مُتَحِيرًا أَسِيرًا .

اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمِيدُ حَمِيدًا كَثِيرًا دَائِمًا مُتَوَالِيًا مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا مُسْتَوْثِقًا ، يَدُومُ وَيَتَصَاعَفُ ، وَلَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ ، وَلَا مَطْمُوسٍ فِي الْمَعَالِمِ ، وَلَا مُنْتَقَصٍ فِي الْعِرْفَانِ ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَكَارِمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى ، فِي اللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ، وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ، وَفِي الْبَرِّ وَالْبَحَارِ ، وَالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ، وَالْعِشِيِّ وَالْأَيْبُكَارِ ، وَالظَّهِيرَةِ وَالْأَيْسَحَارِ ، وَفِي كُلِّ جُزْءٍ مِنْ أَجْزَاءِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِيقِكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي النَّجَاةَ ، وَجَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وِلَايَةِ الْعِصْمَةِ ، فَلَمْ أَبْرَحْ مِنْكَ فِي سُبُوحِ نِعْمَائِكَ ، وَتَتَابِعِ آيَاتِكَ ، مَحْرُوسًا لَكَ فِي الرَّدِّ وَالْإِمْتِنَاعِ مَحْفُوظًا لَكَ فِي الْمَنْعَةِ وَالِدَّفَاعِ عَنِّي ، وَلَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي ، وَلَمْ تَرْضَ عَنِّي إِلَّا طَاعَتِي فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَلَا تَغِيبْ عَنكَ غَائِبُهُ ، وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ ، وَلَنْ تَضِلَّ عَنْكَ فِي ظِلْمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةٌ ، إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ ، فَلَكَ الْحَمِيدُ مِثْلَ مَا حَمَدْتْ بِهِ نَفْسَكَ ، وَأَضْمَعُ مَا حَمَدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجْدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَكَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ ، وَسَبَّحَكَ بِهِ الْمَسْبُحُونَ ، وَهَلَّلَكَ بِهِ الْمُهَلِّلُونَ ، وَعَظَّمَكَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ ، وَوَحَدَكَ بِهِ الْمُوَحِّدُونَ ، حَتَّى يَكُونَ لَكَ مَنِي وَوَحْدِي فِي كُلِّ طَرَفِهِ عَيْنٍ وَأَقْلٍ مِنْ ذَلِكَ مِثْلُ حَمْدِ جَمِيعِ الْحَامِدِينَ ، وَتَوْحِيدِ أَصْنَانِ الْمُوَحِّدِينَ ، وَالْمُخْلِصِينَ ، وَتَقْدِيسِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِينَ ، وَتَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ وَالْمُصَلِّينَ

وَالْمُسْتَبِحِينَ ، وَمِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَالِمٌ وَعَارِفٌ وَهُوَ مَحْمُودٌ مَحْبُوبٌ وَمَحْجُوبٌ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ ، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي بَرَكَهٍ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ ، فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي بِهِ مِنْ حَقِّكَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ عَلَى شُكْرِكَ ، ابْتِدَأْتَنِي بِالنِّعَمِ فَضْلاً وَطَوَّلاً ، وَأَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ حَقّاً وَعَدِلاً وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَضْعَافاً وَمَزِيداً ، وَأَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ وَاسْتِعْماً اخْتِياراً وَرِضاً ، وَسَيِّئَاتِنِي مِنْهُ شُكْراً يَسِيراً صَغيراً ، إِذْ نَجَّيْتَنِي وَعَيَّيْتَنِي مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ ، وَلَمْ تَسَلِّمْ لِي لِسُوءِ قَضَائِكَ وَبَلَائِكَ ، وَجَعَلْتَ مَلْبَسَتِي الْعَافِيَةَ ، وَأَوْلَيْتَنِي الْبَسِيطَةَ وَالرَّخَاءَ ، وَشَرَعْتَ لِي مِنَ الدِّينِ أَيْسَرَ الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ ، وَسَوَّغْتَ لِي أَيْسَرَ الصَّدَقِ ، وَضَاعَفْتَ لِي أَشْرَفَ الْفَضْلِ وَالْمَزِيدِ ، مَعَ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِيفَةِ ، وَبَشَّرْتَنِي بِهِ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَاصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً ، وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً ، وَأَوْضَحِهِمْ حُجَّةً ، وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً ، وَأَقْرَبَهُمْ مَنزِلَةً ، مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ .

اللَّهُمَّ صِدِّقٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَغْفِرْ لِي مَا لَا يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ ، وَلَا يَمَحِقُهُ إِلَّا عَفْوُكَ ، وَلَا يُكَفِّرُهُ إِلَّا تَجَاوُزُكَ وَفَضْلُكَ ، وَهَبْ لِي فِي سَاعَتِي هِدْيَةً وَيَوْمِي هِدْياً وَلَيْلَتِي هِدْيَةً وَشَهْرِي هِدْياً وَسَنَّتِي هِدْيَةً يَقِيناً صَادِقاً ، يُهَوِّنُ عَلَيَّ مَصَائِبَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُخْزَانَهُمَا ، وَيُسَوِّقُنِي إِلَيْكَ ، وَيُرْعِيْنِي فِيمَا عِنْدَكَ ، وَآكُتِبُ لِي عِنْدَكَ الْمَغْفِرَةَ ، وَبَلِّغْنِي الْكِرَامَةَ مِنْ عِنْدِكَ ، وَأَوْزِعْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِيُّ الرَّفِيعُ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ ، وَلَا عَنْ قَضَائِكَ مُمْتَنِعٌ .

اللَّهُمَّ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ، فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ ، وَالشُّكْرَ عَلَى

نَعِمَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَعَلَّمَ وَلَا أَعْلَمُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ تَعَلَّمَ وَلَا أَعْلَمُ ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ، وَأَسْأَلُكَ أَمْنًا مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ ، وَبَعِي كُلِّ بَاغٍ ، وَحَسِيدِ كُلِّ حَاسِدٍ ، وَظَلَمِ كُلِّ ظَالِمٍ ، وَمَكْرِ كُلِّ مَآكِرٍ ، وَكَيْدِ كُلِّ كَايِدٍ ، وَغَدْرِ كُلِّ غَادِرٍ ، وَسِحْرِ كُلِّ سَاحِرٍ ، وَشَمَاتِهِ كُلِّ كَاشِحٍ ، بِكَ أَصُولُ عَلَى الْأَعْيَادِ ، وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَلَا يَهِي الْأَعْيَادُ وَالْأَوْلِيَاءُ وَالْقُرَنَاءُ وَالْأَقْرَبَاءُ ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا لَا أَسِيءُ بِطَيْعِ إِحْصَاءٍ وَلَا تَعْدِيدِهِ ، مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِكَ ، وَعَوَارِفِ رِزْقِكَ وَالْوَانَ مَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِزْفَادِكَ ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْفَاشِقِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ ، لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ ، وَلَا تُتَارَعُ فِي سُلْطَانِكَ وَمُلْكِكَ وَأَمْرِكَ ، تَمْلِكُ مِنَ الْأَنْعَامِ مَا تَشَاءُ ، وَلَا يَمْلِكُونَ مِنْكَ إِلَّا مَا تُرِيدُ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ الْقُدُّوسُ فِي نُورِ الْقُدْسِ ، تَرَدَّدْتَ بِالْمَجِيدِ وَالْبَهَاءِ وَتَعَطَّيْتَ بِالْعِزِّ وَالْعَلَاءِ ، وَتَأَزَّرْتَ بِالْعِظَمِ وَالْكِبْرِيَاءِ ، وَتَغَشَّيْتَ بِالنُّورِ وَالضِّيَاءِ ، وَتَجَلَّيْتَ بِالْمَهَابَةِ وَالْبَهَاءِ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْمَنُّ الْقَدِيمُ ، وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ ، وَالْمُلْكُ الْبَازِخُ ، وَالْجُودُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَةُ الْكَامِلَةُ ، وَالْحِكْمَةُ الْبَالِغَةُ ، وَالْعِزَّةُ الشَّامِلَةُ ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَعَلْتَنِي مِنْ أُمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ أَفْضَلُ بَنِي آدَمَ ، الَّذِينَ كَرَّمْتَهُمْ وَحَمَلْتَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ، وَرَزَقْتَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ، وَفَضَلْتَهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْتَهُمْ مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِيلًا ، وَخَلَقْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا صَاحِبًا سَوِيًّا سَالِمًا مُعَافًا ، وَلَمْ تَشْغَلْنِي بِنُقْصَانٍ فِي بَدَنِي عَنْ طَاعَتِكَ ، وَلَمْ تَمْنَعْنِي كَرَامَتِكَ إِلَّا بِأَيِّ وَحْسَنِ صَنِيعِكَ عِنْدِي وَفَضْلِ مَنَائِحِكَ لَدَيَّ وَنِعْمَائِكَ عَلَيَّ ، أَنْتَ الَّذِي أَوْسَعْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفَضَلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ تَفْضِيلًا ، فَجَعَلْتَ لِي سَمْعًا يَسْمَعُ آيَاتِكَ ، وَعَقْلًا يَفْهَمُ إِيْمَانِكَ ، وَبَصِيرًا يَرَى قُدْرَتَكَ ، وَفُوءًا يَدَاغِي عِزَّتِكَ ، وَقَلْبًا يَعْتَقِدُ تَوْحِيدَكَ ، فَإِنِّي لِفَضْلِكَ عَلَيَّ حَامِدٌ ، وَلَكَ نَفْسِي شَاكِرَةٌ ، وَبِحَقِّكَ

شَاهِدَةٌ ، فَإِنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ ، وَحَيٌّ بَعِيدٌ كُلُّ حَيٍّ ، وَحَيٌّ بَعِيدٌ كُلُّ مَيِّتٍ ، وَحَيٌّ لَمْ تَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ ، وَلَمْ تَقْطَعْ خَيْرَكَ عَنِّي طَرْفَهُ عَيْنٍ ، فِي كُلِّ وَقْتٍ ، وَلَمْ تَقْطَعْ رَحَائِي ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِي عُقُوبَاتِ النَّقْمِ ، وَلَمْ تَمْنَعْ عَنِّي دَقَائِقَ الْعِصْمِ ، وَلَمْ تُعَيِّرْ عَلَيَّ وَثَائِقَ النَّعْمِ ، فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي ، وَالتَّوْفِيقَ لِي وَالْإِسْتِجَابَةَ لِإِدْعَائِي حِينَ رَفَعْتُ صَوْتِي وَرَفَعْتُ رَأْسِي ، وَانْطَلَقْتُ لِسَانِي وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ بِأَنْوَاعِ حَوَائِجِي فَقَضَيْتَهَا ، وَأَسْأَلُكَ بِتَمَجِيدِكَ وَتَحْمِيدِكَ وَتَوْحِيدِكَ وَتَعْظِيمِكَ وَتَفْضِيلِكَ وَتَكْبِيرِكَ وَتَهْلِيلِكَ ، وَإِلَّا- فِي تَقْدِيرِكَ خَلَقِي حِينَ صَوَّرْتَنِي ، فَأَحْسِنْتَ صُورَتِي ، وَإِلَّا فِي قَسِيمِهِ الْأَعْرَاقِ حِينَ قَدَّرْتَهَا لِي ، لَكَانَ فِي ذَلِكَ مَا يَشْغَلُ شُكْرِي عَنْ جَهْدِي ، فَكَيْفَ إِذَا فَكَّرْتُ فِي النَّعْمِ الْعِظَامِ الَّتِي أَتَقَلَّبُ فِيهَا ، أَوْ لَا أَبْلُغُ شُكْرَ شَيْءٍ مِنْهَا ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُكَ ، وَعَدَدَ مَا وَسَّعَهُ رَحْمَتُكَ ، وَعَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ ، وَأَضْعَافَ مَا تَسْتَوْجِبُهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ إِلَيَّ فِيَمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي ، كَمَا أَحْسِنْتَ إِلَيَّ فِيَمَا مَضَى مِنْهُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَتَمَجِيدِكَ وَتَحْمِيدِكَ وَتَهْلِيلِكَ وَكِبْرِيَاؤِكَ وَكَمَالِكَ وَتَعْظِيمِكَ وَنُورِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعِلْمِكَ وَحِلْمِكَ وَعُلُوكَ وَوَقَارِكَ وَمَنِّكَ وَبَهَائِكَ وَجَمَالِكَ وَجَلَالِكَ وَسُلْطَانِكَ وَعَظَمَتِكَ وَقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَإِحْسَانِكَ وَغُفْرَانِكَ وَامْتِنَانِكَ وَرَحْمَتِكَ وَنَبِيَّتِكَ وَوَلِيَّتِكَ وَعِزَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَنْ تُصَيِّرَ لِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ لَا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ وَفَضْلَكَ وَجَمَالَكَ وَجَلَالَكَ وَقُوَّتَكَ كَرَامَاتِكَ ، فَإِنَّهُ لَا يَعْزِيبُكَ لِكَثْرَةِ مَا قَدْ نَشَرْتَ بِهِ مِنَ الْعَطَايَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ ، وَلَا يَنْقُصُ جُودَكَ التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ ، وَلَا تَنْفُذُ خَزَائِنِكَ مَوَاهِبِكَ الْمُتَسَيِّعَةَ ، وَلَا تَوَعُّثُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ مِنْحُكَ الْفَائِقَةَ الْجَمِيلَةَ الْجَلِيلَةَ ، وَلَا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلَاقِ فَتُكْدِي ، وَلَا يَلْحَقُكَ خَوْفٌ عَدَمٍ فَيَنْتَقِصَ مِنْ جُودِكَ فَيْضُ فَضْلِكَ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا خَاشِعًا خَاضِعًا ضَارِعًا وَيَدَنَا صَابِرًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا حَامِدًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا ، وَوَلَدًا صَالِحًا ،
 وَسِتًّا طَوِيلًا ، وَامْرَأَةً صِدِّيقَةً ، وَعَمَلًا صَالِحًا ، وَعَيْنًا بَاكِئَةً ، وَتَوْبَةً مَقْبُولَةً ، وَأَسْأَلُكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا ، وَلَا تُؤْهِمْنِي مَكْرَكَ ، وَلَا
 تُنْسِنِي ذِكْرَكَ ، وَلَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ ، وَلَا تَقْنَطْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَلَا تُبْعِدْنِي مِنْ كَنَفِكَ وَجِوَارِكَ ، وَأَعِزَّنِي ، وَلَا تُؤْهِمْنِي
 مِنْ رَحْمَتِكَ وَرَوْحِكَ ، وَكُنْ لِي أُنَيْسًا مِنْ كُلِّ رَوْعَةٍ وَوَحْشَةٍ ، وَأَعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ ، وَنَجِّنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ وَإِهَانَةٍ
 وَذُلٍّ وَعِلَةٍ وَقَلْبَةٍ وَمَرَضٍ وَبَرَصٍ وَفَقْرٍ وَفَاقَةٍ وَوَبَاءٍ وَبَلَاءٍ وَزَلْزَلَةٍ وَغَرَقٍ وَحَرَقٍ وَشَرَقٍ وَسَرَقٍ وَحَرٍّ وَبَرَدٍ وَجُوعٍ وَعَطَشٍ وَغَيٍّ وَضَلَالَةٍ
 وَغُصَّةٍ وَمِحْنَةٍ وَشِدَّةٍ فِي الدَّارَيْنِ إِنَّكَ لَا تُخَلِّفُ الْمِعَادَ ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي وَلَا تَضَعْ عَنِّي ، وَادْفَعْ عَنِّي ، وَلَا تَدْفَعْ عَنِّي ، وَأَعْطِنِي وَلَا
 تَحْرِمْنِي ، وَأَكْرِمْنِي وَلَا تُهِنِّي ، وَزِدْنِي وَلَا تَنْقُصْنِي ، وَارْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي ، وَأَنْصِرْنِي وَلَا تَخْذَلْنِي ، وَاسْتُرْنِي وَلَا تَفْضَحْنِي ،
 وَآثِرْنِي وَلَا تُؤْهِثْنِي عَلَيَّ أَحَدًا فِي أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَفَرِّجْ هَمِّي ، وَاكْشِفْ غَمِّي ، وَأَهْلِكْ عِدْوِي ، وَاحْفَظْنِي وَلَا تُضَيِّعْنِي ،
 فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

اللَّهُمَّ مَا قَدَّرْتَ لِي مِنْ أَمْرٍ وَشَرَعْتَ فِيهِ بِتَوْفِيقِكَ وَتَدْبِيرِكَ فَتَمِّمْنِي لِي بِأَحْسَنِ الْوُجُوهِ كُلِّهَا ، وَأَصْلِحْ لِي وَأَصْلِحْ لِيهَا ، فَإِنَّكَ عَلَى مَا
 تَشَاءُ قَدِيرٌ ، وَبِالْأَجَابَةِ جَدِيرٌ ، يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُونَ بِأَمْرِهِ ، يَا مَنْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ، يَا
 مَنْ أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 أَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا دَائِمًا أَبَدًا فَضْلًا كَثِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دعای سریع الاجابه

٩٩ در همان کتاب (١) دعائی سریع الاجابه در پیش آمدها و سختیها از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آورده «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، وَأَنَا عَبْدُكَ ، ظَلَمْتُ نَفْسِي ، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي ، فَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا غَفُورٌ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَيَّ مَا خَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرِّغَائِبِ ، وَوَصَلَّ إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ ، وَعَلَى مَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ وَتَوَلَّيْتَنِي بِهِ مِنْ رِضْوَانِكَ وَأَنْلَيْتَنِي مِنْ مَنِّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ وَمِنَ الدَّفَاعِ عَنِّي ، وَالْإِعْتِاقِ لِي ، وَالْإِعْتِاقِ لِي بِدَعَائِي حَتَّى أَنْجِيكَ رَاغِبًا ، وَأَدْعُوكَ مُصَافِيًا وَحَتَّى أَرْجُوكَ فَأَجِدَكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَابِرًا ، وَفِي أُمُورِي نَاطِرًا ، وَلَا تَذُنُوبِي غَافِرًا ، وَلِعَوْرَاتِي سَاطِرًا ، لَمْ أَغِدَمْ خَيْرَكَ طَرَفَهُ عَيْنٍ مُيِّدٌ أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْإِحْتِبَارِ لِتَنْظُرَ مَاذَا أُفِدُّمُ لِإِدَارِ الْقَرَارِ ، فَأَنَا عَتِيقُكَ اللَّهُمَّ مِنْ جَمِيعِ الْمَصَائِبِ وَاللَّوَاظِبِ وَالْعُمُومِ الَّتِي سَاورَتْنِي فِيهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِضِ الْقَضَاءِ ، وَمَصِيرُوفِ جُهْدِ الْبَلَاءِ ، لَا أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ ، وَلَا أَرَى مِنْكَ غَيْرَ التَّفَضُّلِ ، خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ ، وَفَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ ، وَنِعْمُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ سَوَابِغٌ لَمْ تُحَقِّقْ حِدَارِي ، بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِي ، وَصَاحَبْتَ أَسْفَارِي ، وَأَكْرَمْتَ أَحْضَارِي ، وَشَفَيْتَ أَمْرَاضِي ، وَعَافَيْتَ أَوْصَابِي ، وَأَحْسَنْتَ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ ، وَلَمْ تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي ، وَرَمَيْتَ مِنْ رَمَانِي ، وَكَفَيْتَنِي شَرَّ مَنْ عَادَانِي .

اللَّهُمَّ كَمْ مِنْ عَدُوٍّ ائْتَصَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَشَحَذَ لِقَتْلِي ظُبَهُ مُدْيَتِهِ ، وَأَرْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ ، وَدَافَ لِي قَوَاتِلَ سُومِهِ ، وَسَدَّدَ لِي صَوَابَ سَهَامِهِ ، وَأَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ ، وَيُجْرِعَنِي ذُعُافَ مَرَارَتِهِ ، فَنَظَرْتَ يَا إِلَهِي إِلَى ضَعْفِي عَنِ ائْتِمَالِ الْفَوَادِحِ ، وَعَجَزِي عَنِ الْإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ ، وَوَحَدْتَنِي فِي كَثِيرٍ مِنْ نَاوَانِي وَأَرْصَدَ لِي فِيمَا لَمْ أُعْمَلْ فِكْرِي فِي الْإِنْتِصَارِ مِنْ مِثْلِهِ ، فَأَيَّدْتَنِي يَا رَبِّ بِعَوْنِكَ ، وَشَدَّدْتَ أَيْدِي

بَنَصِيرِكَ ، ثُمَّ فَلَلْتُ لِي حَيْدَهُ ، وَصَيَّرْتُهُ بَعِيدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَخَدَّهُ ، وَأَعْلَيْتُ كَعْبِي عَلَيْهِ ، وَرَدَدْتُهُ حَسِيرًا لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ ، وَلَمْ تَبْرُدْ
حَزَازَاتُ غَيْظِهِ ، وَقَدْ غَضَّ عَلَيَّ [عَلَيَّ] شَوَاهُ وَآبَ مُوَلِّيًا قَدْ أَخْلَفْتُ سَرَايَاهُ ، وَأَخْلَفْتُ آمَالَهُ .

اللَّهُمَّ وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَى عَلَيَّ بِمَكَامِعِهِ ، وَنَصَبَ لِي شَرَكًا مَصَائِدِهِ ، وَأَضْبَأَ إِلَيَّ ضُبُوءَ السَّبْعِ لِطَرِيدَتِهِ ، وَأَنْتَهَزَ فُرْصَتَهُ ، وَاللِّحَاقَ
لِقَرِيبَتِهِ ، وَهُوَ مُظْهِرٌ بِشَاشَةِ الْمَلَقِ ، وَيَبْسُطُ إِلَيَّ وَجْهًا طَلْقًا ، فَلَمَّا رَأَيْتَ يَا إِلَهِي دَعَلَ سَيْرِيرَتِهِ ، وَقَفَّحَ طَوِيَّتِهِ ، أَنْكَسَتْهُ لِأُكْمِ رَأْسِهِ
فِي زُبَيْتِهِ ، وَأَرْكَسَتْهُ فِي مَهْوَى حَفِيرَتِهِ وَأَنْكَضَتْهُ عَلَيَّ عَقِبِهِ ، وَرَمَيْتُهُ بِحَجَرِهِ ، وَنَكَأَتْهُ بِمَشْقَصِهِ ، وَخَنَقَتْهُ بِوَتْرِهِ ، وَرَدَدَتْ كَيْدَهُ فِي
نَحْرِهِ ، وَرَبَّقَتْهُ بِنِدَامَتِهِ ، وَاسْتَحْدَلَتْ وَتَضَاءَلَ بَعِيدَ نَحْوَتِهِ ، وَبَحَعَ وَأَنْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ، ذَلِيلًا مَأْشُورًا فِي حَبَائِلِهِ الَّتِي كَانَ يُحِبُّ أَنْ
يَرَانِي فِيهَا ، وَقَدْ كِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتُكَ أَنْ يَحُلَّ بِي مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَالْحَمْدُ لِرَبِّ مُقْتَدِرٍ لَا يُنَازِعُ ، وَلَوْلِيٍّ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ ، وَقَيُّومٍ
لَا يَغْفُلُ ، وَحَلِيمٍ لَا يَجْهَلُ ، نَادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَجِيرًا بِكَ ، وَانْقَأَ بِسُرْعَةٍ إِجَابَتِكَ ، مُتَوَكِّلًا عَلَيَّ مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ
دِفَاعِكَ عَنِّي ، عَالِمًا أَنَّهُ لَمْ يَضْطَهْدْ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كِفَايَتِكَ ، وَلَا تَفْرَعُ الْقَوَارِعُ مِنْ لَجَأٍ إِلَى مَعْقِلِ الْإِنْتِصَارِ بِكَ ، فَخَلَّصْتَنِي يَا
رَبِّ بِقُدْرَتِكَ ، وَنَجَّيْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِتَطَوُّلِكَ وَمَنَّكَ .

اللَّهُمَّ وَكَمْ مِنْ سَيِّئَةٍ مَكْرُوهَةٍ جَلِيَّتِهَا ، وَسَيِّئَةٍ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا ، وَجَدَاوِلِ كَرَامَةٍ أَجْرَيْتَهَا ، وَأَعْيُنِ أَجْدَاثٍ طَمَسَتْهَا ، وَنَاشِي رَحْمَةٍ
نَشَرْتَهَا ، وَغَوَاشِي كُرْبٍ فَرَجْتَهَا ، وَغُمَمِ بَلَاءٍ كَشَفْتَهَا ، وَجُنَّةِ عَافِيَةٍ أَلْبَسْتَهَا ، وَأُمُورٍ حَادِثَةٍ قَدَّرْتَهَا ، لَمْ تُعْجِزْكَ إِذْ طَلَبْتَهَا ، وَلَمْ
تَمْتَنِعْ مِنْكَ إِذْ أَرَدْتَهَا .

اللَّهُمَّ وَكَمْ مِنْ حَاسِدٍ سُوءِ تَوَلَّى بِحَسَدِهِ ، وَسَيِّئِ بَعْدٍ لِسَانِهِ ، وَوَحْزَنِي بَعْرَبِ عَيْنِهِ ، وَجَعَلَ عِزِّي عَرَضًا لِمَرَامِيهِ ، وَقَلَّدَنِي
خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيهِ ، كَفَيْتَنِي أَمْرَهُ .

اللَّهُمَّ وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ ، وَعُيُودٍ إِمْلَاقٍ ضَرَرْتَنِي جَبْرَتٍ وَأَوْسَعْتَ ، وَمِنْ صِدْرٍ عَهِ أَقَمْتَ ، وَمِنْ كُرْبَةٍ نَفَّسْتَ ، وَمِنْ مَسِيكَةٍ حَوَّلْتَ ، وَمِنْ نِعْمَةٍ حَوَّلْتَ ، لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ ، وَلَا بِمَا أُعْطِيتَ تَبَخَّلُ ، وَلَقَدْ سِئِلْتُ فَبَدَلْتُ ، وَلَمْ تُسْأَلْ فَاثْبَتَدَأْتُ ، وَاسْتُجِيبَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَيْتَ ، أَبَيْتَ إِلَّا إِنْعَامًا وَامْتِنَانًا وَتَطَوُّلًا ، وَأَبَيْتَ إِلَّا تَفْحُومًا عَلَى مَعَاصِيكَ ، وَانْتَهَاكَ لِجُرْمَاتِكَ ، وَتَعَدَّيَا لِجُدُودِكَ ، وَغَفَلَهُ عَنِ وَعِيدِكَ ، وَطَاعَهُ لِعُدْوَى وَعَدْوِكَ ، لَمْ تَمْنَعْ عَنِ إِتْمَامِ إِحْسَانِكَ ، وَتَتَابِعِ امْتِنَانِكَ ، وَلَمْ يَحْجُرْنِي ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ .

اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ الْمُعْتَرِفِ لَكَ بِالتَّقْصِيرِ عَنْ أَدَاءِ حَقِّكَ ، الشَّاهِدِ عَلَى نَفْسِهِ بِشُبُوحِ نِعْمَتِكَ ، وَحُسْنِ كِفَايَتِكَ ، فَهَبْ لِي اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي مَا أَصِلُ بِهِ إِلَى رَحْمَتِكَ ، وَأَتَّخِذُهُ سُلْمًا أَعْرُجُ فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ ، وَأَمْنٌ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ ، فَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ ، وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ حَمِيدِي لِمَكَ مُتَوَاصِلٌ ، وَثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ ، مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِالْوَانِ التَّسْبِيحِ ، وَفُنُونِ التَّقْسِدِيسِ ، خَالِصًا لِذِكْرِكَ ، وَمَرْضِيًا لَكَ بِنَاصِعِ التَّوْحِيدِ ، وَمَحْضِ التَّحْمِيدِ ، وَطُولِ التَّعْدِيدِ فِي إِكْذَابِ أَهْلِ التَّنْذِيدِ ، لَمْ تُعْنِ فِي شَيْءٍ مِنْ قُدْرَتِكَ ، وَلَمْ تُشَارِكْ فِي إِلَهِيَّتِكَ ، وَلَمْ تُعَايِنِ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ ، وَفَطَرْتَ الْخَلَائِقَ عَلَى صُنُوفِ الْهَيْئَاتِ ، وَلَا خَرَقْتَ الْأَهْوِيَّاتِ حُجُبِ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ ، فَاعْتَقَدْتُ مِنْكَ مَحْمُودًا فِي عَظَمَتِكَ ، وَلَا كَيْفِيَّةَ فِي أَرْزَلَتِكَ ، وَلَا مُمَكِّنًا فِي قَدَمِكَ ، وَلَا يَبْلُغُكَ بُعْدُ الْهَمَمِ ، وَلَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ ، وَلَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاطِرِينَ فِي مَجْدِ جَبْرُوتِكَ ، وَعَظِيمِ قُدْرَتِكَ اذْتَفَعْتُ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَهُ قُدْرَتِكَ ، وَعَلَا عَنْ ذَلِكَ كِبْرِيَاءَ عَظَمَتِكَ ، وَلَا يَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتُ أَنْ يَزْدَادَ ، وَلَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتُ أَنْ يَنْتَقِصَ ، وَلَا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ ، وَلَا ضِدٌّ حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ ، كَلَّتِ الْأَعْلُسُ عَنْ تَبْيِينِ صِفَتِكَ ، وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ ، وَكَيْفِ

تُدْرِكُكَ الصِّفَاتُ ، أَوْ تَحْوِيكَ الْجِهَاتُ ، وَأَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًا دَائِمًا فِي الْعُيُوبِ وَحَدَاكَ ، لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ ، حَارَتْ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْكِيرِ ، وَحَسِرَ عَنْ إِذْرَاكَ بَصِيرُ الْبَصِيرِ ، وَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ ، وَعَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الْإِسْتِيكَانَةِ لِعِزَّتِكَ ، وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ ، وَاسْتَسَلِمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ ، وَخَضَعَتِ الرَّقَابُ لِسُلْطَانِكَ ، فَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَصَارِيفِ الصِّفَاتِ لَكَ ، فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا ، وَعَقَلَهُ مَبْهُوتًا مَبْهُورًا ، وَفَكَرَهُ مُتَحَيِّرًا .

اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا مُتَّسِقًا مُسْتَوْسِقًا يَدُومُ وَلَا يَبِيدُ ، غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ ، وَلَا مَطْمُوسٍ فِي الْعَالَمِ ، وَلَا مُنْتَقَصٍ فِي الْعِرْفَانِ ، فَلَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا لَا تُحْصِي مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ، وَفِي الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ، وَفِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ، وَبِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ، وَالْعَشِيِّ وَالْأَيْبُكَارِ ، وَالظَّهِيرَةِ وَالْأَشْحَارِ .

اللَّهُمَّ بِتَوْفِيْقِكَ أَحْضَرْتَنِي النَّجَاهَ ، وَجَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وِلَايَةِ الْعِصْمَةِ لَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي ، إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّي إِلَّا بِطَاعَتِي ، فَلَيْسَ شُكْرِي وَإِنْ دَابَّتْ مِنْهُ فِي الْمَقَالِ ، وَيَبَالِغَتْ مِنْهُ فِي الْفَعَالِ ، بِبَالِغِ أَدَاءِ حَقِّكَ ، وَلَا مُكَافِ فَضْلِكَ ، لِإِيَّاكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ عَنْكَ غَائِبُهُ ، وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيُهُ ، وَلَا تَضِلُّ لَكَ فِي ظُلْمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّهُ ، إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمَدْتَ بِهِ نَفْسِيكَ ، وَحَمَدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ ، وَمَجَدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ ، وَكَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ ، وَعَظَّمَكَ بِهِ الْمُعْظِمُونَ ، حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنِّي وَخِدِي فِي كُلِّ طَرَفِهِ عَيْنٌ ، وَأَقْلٌ مِنْ ذَلِكَ مِثْلُ جَمِيعِ الْحَامِدِينَ ، وَتَوْجِيدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِينَ ، وَتَقْدِيسِ أَحْبَابِكَ الْعَارِفِينَ ، وَتَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ ، وَمِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ وَمَحْمُودٌ بِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ وَالْجَمَادِ ، وَأَرْعَبُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فِي شُكْرِ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ ،

فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي مِنْ ذَلِكَ ، وَأَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي عَلَى شُكْرِكَ ابْتِدَاءً تَنِي بِالنَّعْمِ فَضْلاً وَطَوَلاً ، وَأَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ حَقّاً وَعَدِلاً ،
وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَضْعَافاً وَمَزِيداً ، وَأَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ اعْتِبَاراً وَامْتِحَاناً ، وَسَأَلْتَنِي مِنْهُ قَوْضاً يَسِيراً صَغِيراً ، وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَضْعَافاً
وَمَزِيداً وَعَطَاءً كَثِيراً ، وَعَافَيْتَنِي مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِي لِلشُّوْءِ مِنْ بَلَانِكَ ، وَمَنَحْتَنِي الْعَافِيَةَ ، وَأَوْلَيْتَنِي بِالْبَسِيطَةِ وَالرَّخَاءِ ،
وَضَاعَفْتَ لِي الْفَضْلَ مَعَ مَا وَعَدْتَنِي بِهِ مِنَ الْمَحَلِّهِ الشَّرِيفِ ، وَبَشَّرْتَنِي بِهِ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ الْمَنِيَعَةِ وَاصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ
دَعْوَةً ، وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً ، مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ .

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ ، وَلَا يَمَحِقُهُ إِلَّا عَفْوُكَ ، وَهَبْ لِي فِي يَوْمِي هَذَا وَسَاعَتِي هَذِهِ يَقِيناً يَهْوُونَ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ
الدُّنْيَا وَأَحْزَانَهَا ، وَيُشَوِّقُنِي إِلَيْكَ ، وَيُرَغِّبُنِي فِيمَا عِنْدَكَ ، وَاكْتُبْ لِي الْمَغْفِرَةَ وَبَلِّغْنِي الْكِرَامَةَ ، وَارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ ،
فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ ، وَلَا عَن قَضَائِكَ مُمْتَنِعٌ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي
وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ، فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّيِّاتِ فِي الْأَمْرِ ، وَالْعَزِيمَةَ فِي الرَّشْدِ ، وَالْإِهْيَامَ الشُّكْرِ عَلَى نِعْمَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ ، وَبَغْيِ
كُلِّ بَاغٍ ، وَحَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ .

اللَّهُمَّ بِكَ أَصُولُ عَلَى الْأَعْدَاءِ ، وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَلا يَه الْأَعْجَبِ ، وَمَعَ مَا لَا أَسْتَطِيعُ إِحْصَاءَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِكَ ، وَأَصْنَافِ رِفْدِكَ ،
وَأَنْوَاعِ رِزْقِكَ ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمِيدُكَ ، الْبَاسِطُ بِالْحَقِّ يَدُكَ ، لا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ ، وَلا
تُنَازِعُ فِي مُلْكِكَ ، وَلا تُرَاجِعُ فِي أَمْرِكَ ، تَمْلِكُ مِنَ الْأَنْامِ مَا شِئْتَ ، وَلا يَمْلِكُونَ إِلا مَا تُرِيدُ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِي نُورِ الْقُدْسِ ، تَرَدَّدَتْ بِالْعِزِّهِ

وَالْمَجْدِ ، وَتَعَظَّمْتَ بِالْقُدْرَةِ وَالْكِبْرِيَاءِ ، وَعَشَّيْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ ، وَجَلَلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الْعَظِيمُ ، وَالْمَنْ الْقَدِيمُ ، وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ ، وَالْحَوْلُ الْوَاسِعُ ، وَالْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ ، وَالْحَمْدُ الْمُسْتَبِيعُ ، الَّذِي لَا يَنْفَدُ بِالشُّكْرِ سِرْمَدًا ، وَلَا يَنْقُضُهُ أَيْدَاءٌ ، إِذْ جَعَلْتَنِي مِنْ أَفْضَلِ بَنِي آدَمَ ، وَجَعَلْتَنِي سَيِّمِيًا بِصَبْرٍ صَاحِبًا سَوِيًّا مُعَافًى ، لَمْ تَشْغَلْنِي بِنُفْصَانٍ فِي يَدَيَّ ، وَلَا بِبَآفِهِ فِي جَوَارِحِي ، وَلَا عِيَاهِهِ فِي نَفْسِي وَلَا فِي عَقْلِي ، وَلَمْ يَمْنَعَكَ كَرَامَتِكَ إِيَّايَ ، وَحُسْنُ صُنْعِكَ عِنْدِي ، وَفَضْلُ نِعْمَائِكَ عَلَيَّ إِذْ وَسَّعْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا ، وَفَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِيلًا ، وَجَعَلْتَنِي سَيِّمِيًا أَعْيَ مَا كَلَّفْتَنِي بِصَبْرًا ، أَرَى قُدْرَتَكَ فِيمَا ظَهَرَ لِي وَاسْتَرَعَيْنِي ، وَاسْتَوْدَعْتَنِي قَلْبًا يَشْهَدُ لِعَظَمَتِكَ ، وَلِسَانًا نَاطِقًا بِتَوْحِيدِكَ ، فَإِنِّي لِفَضْلِكَ عَلَيَّ حَامِدٌ ، وَلِتَوْفِيقِكَ إِيَّايَ بِحَمْدِكَ شَاكِرٌ ، وَبِحَقِّكَ شَاهِدٌ ، وَإِلَيْكَ فِي مِلْمِي وَمَهْمِي ضَارِعٌ لِأَنَّكَ حَتَّى قَبْلَ كُلِّ حَتَّى ، وَحَتَّى بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ ، وَحَتَّى تَرْتِ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا ، وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ .

اللَّهُمَّ لَا تَقْطَعْ عَنِّي خَيْرَكَ فِي كُلِّ وَقْتٍ ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِي عُقُوبَاتِ النَّقَمِ ، وَلَمْ تُغَيِّرْ مَا بِي مِنَ النُّعْمِ ، وَلَا أَخْلَيْتَنِي مِنْ وَثِيقِ الْعِصْمِ ، فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ وَإِنْعَامِكَ عَلَيَّ إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي ، وَالِاسْتِجَابَةَ لِذُعَائِي ، حِينَ رَفَعْتَ رَأْسِي بِتَحْمِيدِكَ وَتَمْجِيدِكَ ، لَا فِي تَقْدِيرِكَ جَزِيلٍ حَظِّي حِينَ وَفَوْتُهُ انْتَقَصَ مُلْكُكَ ، وَلَا فِي قِسْمِهِ الْأَعْرَاقِ حِينَ قَتَرْتَ عَلَيَّ تَوْفِيرُ مُلْكِكَ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، وَعَدَدَ مَا أَدْرَكَتُهُ قُدْرَتُكَ ، وَعَدَدَ مَا وَسَّعَتْهُ رَحْمَتُكَ وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُلِّهِ ، حَمْدًا وَاصِلًا مُتَوَاتِرًا مُتَوَازِيًا لِأَلَايِكَ وَأَسْمَائِكَ .

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ إِلَيَّ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي ، كَمَا أَحْسَنْتَ إِلَيَّ (مِنْهُ) فِيمَا

مَضَى ، فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَتَهْلِيلِكَ وَتَمَجِيدِكَ وَتَكْبِيرِكَ وَتَعْظِيمِكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَهُ مِنْ ذَلِكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الرُّوحِ الْمَكُونِ الْحَيِّ الْحَيِّ وَبِهِ وَبِهِ وَبِكَ وَبِكَ وَبِكَ ، أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ ، وَفَوَائِدَ كَرَامَتِكَ ، وَلَا تُوَلِّئَنِي غَيْرَكَ ، وَلَا تَسَلِّمْنِي إِلَى عِدُوِّي ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي ، وَأَحْسِنْ إِلَيَّ أَتَمَّ الْأَحْسَنِ عَاجِلًا وَآجِلًا ، وَحَسِّنْ فِي الْعَاجِلِ عَمَلِي وَبَلِّغْنِي فِيهَا أَمَلِي ، وَفِي الْأَجَلِ وَالْخَيْرِ فِي مُنْقَلَبِي ، فَإِنَّهُ لَا تُفْقِرُكَ كَثْرَةُ مَا يَنْدَفِقُ بِهِ فَضْلُكَ وَسَيِّبُ الْعَطَايَا مِنْ مَنَّكَ ، وَلَا يَنْقُصُ جُودَكَ تَقْصِيرِي فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ ، وَلَا تُجِمَّ خَزَائِنَ نِعْمَتِكَ النَّعْمَ ، وَلَا يَنْقُصُ عَظِيمَ مَوَاهِبِكَ مِنْ سَيِّعَتِكَ الْأَعْطَاءَ ، وَلَا يُؤْثِرُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ الْفَاضِلِ الْجَلِيلِ مَنَحُكَ ، وَلَا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلَاقٍ فَتُكْدِي ، وَلَا يَلْحَقَكَ خَوْفٌ عُدْمٍ فَيَنْقُصَ فَيْضُ مُلْكِكَ وَفَضْلِكَ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا حَاشِيَةً ، وَبِقِينًا صَادِقًا ، وَبِالْحَقِّ صَادِعًا ، وَلَا تُؤْمِنْنِي مَكْرَكَ ، وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ ، وَلَا تَهْتِكْ عَنِّي سِرَّكَ ، وَلَا تُوَلِّئَنِي غَيْرَكَ ، وَلَا تُقْطِنِي مِنْ رَحْمَتِكَ ، بَلْ تَعَمِّدْنِي بِفَوَائِدِكَ ، وَلَا تَمْنَعْنِي جَمِيلَ عَوَائِدِكَ ، وَكُنْ لِي فِي كُلِّ وَحْشَةٍ أُنَيْسًا ، وَفِي كُلِّ جَزَعٍ حَصِينًا ، وَمِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ غِيَاثًا ، وَنَجِّنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ ، وَاعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ زَلَلٍ وَخَطَاةٍ ، وَتَمِّمْ لِي فَوَائِدَكَ ، وَقِنِّي وَعِيدَكَ ، وَاصْرِفْ عَنِّي أَلِيمَ عَذَابِكَ ، وَتَدْمِيرَ تَنكِيلِكَ ، وَشَرِّفْنِي بِحِفْظِ كِتَابِكَ ، وَأَصْلِحْ لِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَهْلِي وَوُلْدِي ، وَوَسِّعْ رِزْقِي وَأِدْرَهُ عَلَيَّ ، وَأَقْبِلْ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي وَلَا تَضَعْ عَنِّي ، وَارْحَمْنِي وَلَا تَعِدِّبْنِي ، وَانصُرْنِي وَلَا تَخْذُلْنِي ، وَآثِرْنِي وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيَّ ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي يُسِيرًا وَفَرَجًا ، وَعَجَلًا إِجَابَتِي ، وَاسْتَنْقِذْنِي مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِي ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ .

دعای رفع اندوه

۱۰۰ در کتاب دعوات راوندی (۱) مرسلأ آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود: هیچکس را هم و اندوهی نرسید و بگوید «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ ناصِيتِي بِيَدِكَ ، ماضٍ فِي حُكْمِكَ ، عَدَلٍ فِي قَضَائِكَ ، أَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسِكَ ، وَأَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبْعًا لِقَلْبِي ، وَتُورَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي » مگر آنکه خداوند همش را برطرف کرده بجایش سرور نازل فرماید .

۱۰۱ و از امام زین العابدین علیه السلام (۲) دارد که پیغمبر صلی الله علیه و آله به چند نفر که بر آنها حضرت وارد شدند ، دعائی آموختند که از دنیا و آخرت برتر است ، هرگاه گرفتار و اندوهناک شدید خداوند عزوجل را بخوانید ، برایتان فرج می سازد «اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ رَبُّنَا رَبُّنَا لَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا» سپس به هر چه خواستید دعا کنید .

۱۰۲ و از امام ششم علیه السلام (۳) ذکر کرده که اندوهها نادرستیهای دلهاست همانگونه که بیماریها ناتندرسی بدنها است ، پس هر که را اندوهی یا بلائی رسید بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ ، يَا مُفَجِّرَ الْأَنْهَارِ وَمُطْعِمَ الثَّمَارِ ، يَا مَنْ تَسَبَّحَ لَهُ ظُلْمَةَ اللَّيْلِ وَضَوْءَ النَّهَارِ ، وَمَا عَلَى الْأَرْضِ وَقَعِرَ الْبِحَارِ ، افْتَحْ لَنَا فِي هَذِهِ السَّاعَةِ ، وَسَهِّلْ لَنَا صَالِحَ الْأَسْبَابِ ، وَيَسِّرْ لَنَا التَّوْبَةَ ، يَا تَوَّابَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ يَا سَمِيعَ يَا وَهَّابَ » .

دعای فرج

۱۰۳ در مهج مرسلأ (۴) دعائی از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده به عنوان دعاء فرج .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۳۷۹ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۷۹ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۵/۲۸۰ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۵/۲۸۱ .

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ ، يَا اللَّهُ ، يَا اللَّهُ ، يَا مَنْ عَلَا فَقَهْرُهُ ، وَيَا مَنْ بَطَنَ فَخْبَرُهُ ، وَيَا مَنْ مَلَكَ فَقْدَرَهُ ، وَيَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرُهُ ، وَيَا مَنْ عَصِيَ فَغَفَرَ ، يَا مَنْ لَا يُحِيطُ بِهِ الْفِكْرُ ، وَيَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ ، وَيَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ ، يَا عَالِي الْمَكَانِ ، يَا شَدِيدَ الْأَعْرَافِ ، يَا مَنْزِلَ الْفُرْقَانِ ، يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ ، يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ ، يَا تَبِيرَ الْبُرْهَانِ ، يَا عَظِيمَ الشَّانِ ، يَا ذَا الْمَنْ وَالْأَحْسَانِ ، وَيَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ ، يَا رَحِيمَ يَا رَحِيمَانُ ، يَا رَبَّ الْأَعْرَابِ ، يَا تَوَّابُ ، يَا وَهَّابُ ، يَا مُعْتِقَ الرَّقَابِ ، يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ ، يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ ، يَا مُرْحِصَ الْأَعْيَادِ ، يَا مَنْزِلَ الْأَمْطَارِ ، يَا مُنْبِتَ الْأَشْجَارِ فِي الْأَرْضِ الْقِفَارِ ، وَمُخْرِجَ الثَّمَارِ ، يَا دَائِمَ التَّبَاتِ ، يَا مُخْرِجَ التَّبَاتِ ، يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ ، يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ ، يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ ، يَا مَنْ لَا تُضَجِرُهُ الْأَعْصَاتُ ، وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ اللَّغَاتُ ، وَلَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ ، يَا مُعْطَى السُّوءَاتِ ، يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ ، يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ، يَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ ، يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ ، يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ، يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ ، يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ ، يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ ، يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ ، يَا مَنْزِلَ الْبَرَكَاتِ ، يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ ، يَا رَادَّ مَا كَانَ فَاتٍ ، يَا جَمَالَ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ ، يَا سَابِعَ النَّعْمِ ، يَا كَاشِفَ الْأَلَمِ ، يَا شَافِيَ السَّقَمِ ، يَا مَعِيدَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ ، يَا أَجْوَدَ الْأَعْجُودِينَ ، يَا أَكْرَمَ الْأَعْكَرَمِينَ ، يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، يَا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِينَ ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ ، يَا مُتَجَاوِزاً عَنِ الْمُسَيِّئِينَ ، يَا مَنْ لَا يَعْجَلُ عَلَى الْخَاطِئِينَ ، يَا فَكَكَ الْمَأْسُورِينَ ، يَا مُفْرَجَ غَمِّ الْمُغْمُومِينَ ، يَا جَامِعَ الْمُتَفَرِّقِينَ ، يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ ، يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ ، يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ ، يَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ ، يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ ، يَا عَضِمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَإِلَيْهِ التَّقْدِيرُ ، يَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، يَا

خَالِقِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ ، يَا فَالِقَ الْأَعْضِيَّاحِ ، يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ ، يَا بَاعِثَ الْأَعْرَواحِ ، يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ ، يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ ، يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ ، يَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ ، يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ ، يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ ، يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ ، يَا عَوْنَ مَنْ لَا عَوْنَ لَهُ ، يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ ، يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ ، يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ، يَا حَسِينَ التَّجَاوُزِ ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ، يَا مُبْتَدِئًا بِالنَّعْمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، يَا ذَا الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ ، يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ، يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ ، يَا مَنْ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ الْعُيُوبَ ، وَبِمَعْرِفَتِكَ مَا فِي ضَمَائِرِ الْقُلُوبِ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ ، اضْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ ، وَأَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ ، أَوْ اسْمًا تَأَثَّرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِي كُلِّهَا حَتَّى انْتَهَى إِلَى اسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَيَّ جَمِيعِ اسْمَائِكَ ، أَسْأَلُكَ بِهِ أَنْ تَصِلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تُيسِّرَ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَتُفَرِّجَ عَنِّي الْهَمَّ وَالْغَمَّ ، وَالْكَرْبَ وَمَا ضَاقَ بِهِ صِدْرِي ، وَعَيْلَ بِهِ صَبْرِي ، فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَيَّ فَزَجِي سِوَاكَ ، وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ ، يَا مَنْ لَا يَكْشِفُ الْكَرْبَ غَيْرُهُ ، وَلَا يُجَلِّي الْحُزْنَ سِوَاهُ ، وَلَا يُفَرِّجُ عَنِّي إِلَّا هُوَ ، اكْفِنِي شَرَّ نَفْسِي خَاصَّةً ، وَشَرَّ النَّاسِ عَامَّةً ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، وَأَصْلِحْ أُمُورِي ، وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَزَجًا وَمَخْرَجًا ، فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ ، وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

دعای رفع گرفتاری و سلطان

۱۰۴ برای گرفتاری و سلطان از آن حضرت صلی الله علیه و آله (۱) وارد شده ، هر گاه گرفتاری یا ترس از سلطان بر شما هیجان کرد ، یا حاجتی خواستید با این دعا خداوند را بخوانید ، قسم به کسی که مرا به حق پیغمبر مبعوث کرده ، در هیچ

جهتی این دعاء را نکردم مگر یاری شدم ، و بر هیچ دشمنی مگر پیروز گشتم ، و آنچه دوست داشتم و چشمش به آن روشن می شد دیدم « يَا عَالَمِ الْغُيُوبِ وَالسَّرَائِرِ ، يَا مُطَاعُ ، يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ ، يَا هَازِمَ الْأَعْرَابِ لِأَخِي مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، يَا كَائِدَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى ، يَا مُنْجِي عِيسَى مِنْ أَيْدِي الظَّالِمَةِ ، يَا مُخَلِّصَ نُوحٍ مِنَ الْعَرَقِ ، يَا قَاصِدَ كُلِّ خَيْرٍ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا خَالِقَ الْخَيْرِ ، يَا أَهْلَ الْخَيْرِ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِي كَذَا وَكَذَا (به جای این کلمات حاجت و خواسته خود را بگوید) فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَفَرِّجْ عَنِّي وَأَغْنِنِي وَاسْتَجِبْ لِي وَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

۱۰۵ در مهج الدعوات روایتی مسند(۱) (بعید نیست معتبر باشد) از ابی حمزه ثمالی آورده ، می گوید : امام پنجم علیه السلام فرمود قسم به خدا ، من به کلامی تکلم کردم که هیچ کس به آن تکلم نکند ، جز آنکه خداوند آنچه او را در امر دنیا و آخرت مهم است کفایت کند ، گفتم خداوند مرا فدایت کند ، به من خبر ده ، فرمود بله ، هنگام بیرون آمدن از منزل بگوید « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ خَيْرَ أُمُورٍ كُلِّهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْأَخْرَةِ » .

۱۰۶ دعاء دیگری از آن حضرت آورده(۲) در گرفتاری یا هنگامی از شر سلطان بترسند یا کاری که نمی توانند با آن مقابله کنند ، ما اهل بیت با آن در این جاها دعاء می کنیم « يَا كَائِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَيَا مُكُونًا كُلِّ شَيْءٍ ، وَيَا بَاقِيًا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا » (به جای جمله اخیر حاجت

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۵/۲۸۳

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۵/۲۸۴

خود را بگوید .

دعای عافیت

۱۰۷ دعائی است به نام دعاء عافیت ، که در مهج الدعوات (۱) مسنداً از امام ششم علیه السلام آورده ، که پدر بزرگوارش امام باقر علیه السلام فرمود ، پسر هر که بلائی که به آن مبتلا شده از مردم پنهان کرده و به خدا شکایت کرد که او را عافیت بخشد نزد این دعا خداوند او را از آن بلاء عافیت دهد ، و این دعاء را حضرت امام ششم علیه السلام به مردی یاد دادند که یکی از دستهایش فلج شده افتاده بود ، ریگ داشت که با سختی بول می کرد ، و از پدرم درخواست می کرد که برایش دعاء کند ، پدرم به خواهش آن مرد دستهای مبارکش را بر بدن آن مرد کشید ، و فرمود این دعا را هنگامی نماز شب می خوانی در سجده بگو و بعد از چند روز مرد آمد و هیچ چیز از آنچه می داشت با او نبود (خوب شده بود) « اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْعَلِيلِ الدَّلِيلِ الْفَقِيرِ ، أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ ، وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ ، وَضَمَّ عَمَلُهُ مِنَ الْخَطِيئَةِ وَالْبَلَاءِ دُعَاءَ مَكْرُوبٍ إِنْ لَمْ تُدَارِكْهُ هَلَاكُكَ ، وَإِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلَا حِيلَ لَهُ ، فَلَا تُحِطْ بِهِ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَالْهَى مَكْرَكَ ، وَلَا تُثَبِّتْ عَلَيَّ غَضَبَكَ ، وَلَا تَضْطَرَّنِي إِلَى الْيَأْسِ مِنْ رَوْحِكَ ، وَالْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَطُولِ الصَّبْرِ عَلَى الْأَذَى ، اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِي عَلَى بَلَائِكَ ، وَلَا غِنَى بِي عَنْ رَحْمَتِكَ - وَهَذَا ابْنُ نَبِيِّكَ وَحَبِيبِكَ صِلْ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَاللَّهِ ، بِهِ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ ، فَإِنَّكَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعًا لِلْخَائِفِ ، وَاسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنٌ ، فَاكْشِفْ ضُرِّي ، وَخَلِّصْنِي مِنْ هَذِهِ الْبَلِيَّةِ إِلَى مَا قَدْ عَوَّدْتَنِي مِنْ عَافِيَتِكَ وَرَحْمَتِكَ ، انْقَطِعِ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ » .

دعاء برای کارهای متعدد

۱۰۸ رسلاً از امام صادق علیه السلام (۱) آمده ، که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود حبیبم رسول خدا صلی الله علیه و آله مرا دعائی آموخت که با آن احتیاج به دواء پزشکان ندارم ، پرسیده شد چه هست ؟ فرمود ۳۷ تهلیل (لا اله الا الله یا نظیر آن) از ۲۴ سوره قرآن از بقره تا مزمل می باشد ، هر گرفتاری اینها را بگویند خداوند برایش فرج سازد و هیچ بدهکاری نمی گویند ، مگر خداوند بدهیش را اداء می کند ، و هیچ غائبی نمی گویند مگر غربتش را خداوند رد سازد ، و هیچ صاحب حاجتی نمی گویند ، مگر آنکه حاجتش را برآورده کند ، و هیچ ترسانی نمی گویند مگر خداوند ترسش را ایمن سازد ، تا آنجا ، و هر که آنها را در سفر بخواند ، بجز خوبی در سفر نمی بیند از سوره بقره ۲ آیه « وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ » (۲) و از آل عمران ۵ آیه « الْمَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ » (۳) و از نساء ۱ آیه « اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا » (۴) و از مائده ۱ آیه « لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ » (۵)

۱- (۱) بحار الانوار ۹۵/۲۸۷ ۲۹۱ .

۲- (۲) البقره : ۱۶۴ ، ۲۵۶ .

۳- (۳) آل عمران : ۲ ، ۳ ، ۷ ، ۱۹ ، ۲۰ ، ۶۳ .

۴- (۴) النساء : ۸۸ .

إِلَّا إِلَهَ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ» (١) و از انعام ٢ آیه « ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَتَبِعَ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ» (٢) و از اعراف ١ آیه « قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْتِي مِنَ الْبَالِغِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ» (٣) و از براءه (توبه) ٢ آیه « اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» (٤) و از يونس ١ آیه « حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ» (٥) و از هود ١ آیه « فَهَاتِمِ يَسِّرْ تَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ» (٦) و از رعد ١ آیه « وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ» (٧) و از نحل ١ آیه « يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

١- (١) المائدة : ٧٤ .

٢- (٢) الانعام : ١٠٣ ، ١٠٧ .

٣- (٣) الأعراف : ١٥٩ .

٤- (٤) البراءه (التوبه) : ٣٢ ، ١٣٠ .

٥- (٥) يوسن : ٩١ .

٦- (٦) هود : ١٥ .

٧- (٧) رعد : ١ .

أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿١﴾ واز طه ٣ آيه « يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ، إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٢﴾ واز انبياء ٢ آيه « وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ، وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣﴾ واز مؤمنون ١ آيه « فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿٤﴾ واز نمل ١ آيه « وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ، اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٥﴾ واز قصص ٢ آيه « وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ، وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦﴾ واز فاطر ١ آيه « يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تَوْعَفُوكُونَ ﴿٧﴾ واز صافات ١ آيه « إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُسْتَكْبِرُونَ ﴿٨﴾ واز ص ١ آيه « قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ

١- (١) النحل : ٣ .

٢- (٢) طه ٧ ، ٩ ، ١٤ ، ١٥ ، ٩٩ .

٣- (٣) الانبياء : ٢٦ ، ٨٨ .

٤- (٤) المؤمنون : ١١٧ .

٥- (٥) النمل : ٢٦ ، ٢٧ .

٦- (٦) القصص : ٧١ ، ٨٩ .

٧- (٧) الفاطر : ٤ .

٨- (٨) الصافات : ٣٦ .

الْقَهَّارُ» (۱) و از غافر ۲ آیه « ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآتَىٰ تُوءَفَّكَونَ ، ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ ، هُوَ الْحَيُّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » (۲) و از دخان ۱ آیه « لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَعْوَالِينَ » (۳) و از حشر ۲ آیه « هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ، هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤَمِّنُ الْمُهَيِّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ » (۴) و از تغابن ۱ آیه « اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ » (۵) و از مزمل ۱ آیه « رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا » (۶) .

دعای حضرت امیر علیه السلام بر فراش پیغمبر صلی الله علیه و آله

۱۰۹ در کتاب استدراک مسنداً (۷) از اعمش نقل کرده ، که منصور دوانیقی او را طلب کرد ، تطهیر کرده کفن پوشیده ، حنوط کرده ، نزد او حاضر شد ، منصور از او خواست حدیثی را به او حدیث کند که منصور و اعمش از جعفر بن محمد علیه السلام در مورد بنی حمان شنیده ، گفتم : کدام حدیث ؟ گفت : حدیث ارکان جهنم ، گفتم مرا معاف کن ، گفت راه ندارد ، گفتم حدیث کرد ما را جعفر بن محمد علیه السلام از پدران‌شان علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود ، برای جهنم ۷ در است ،

۱- (۱) ص : ۶۶ .

۲- (۲) الغافر : ۶۳ ، ۶۵ ، ۶۶ .

۳- (۳) الدخان : ۸ .

۴- (۴) الحشر : ۲۳ ، ۲۴ .

۵- (۵) التغابن : ۱۴ .

۶- (۶) المزمل : ۱۰ .

۷- (۷) بحار الانوار ۹۵/۲۹۱ .

و آنها ارکان برای ۷ فرعون است ، سپس اعمش گفت : نمرود بن کنعان (فرعون خلیل) و مصعب بن الولید (فرعون موسی) و ابا جهل ابن هشام ، و اول ، و ثانی و ششم یزید کشنده فرزندانم ، آنگاه ساکت شدم ، به من گفت فرعون هفتم ؟ گفتم مردی از فرزندان عباس به خلافت می رسد ملقب به دوانیقی است ، نامش منصور می باشد ، گفت راست گفتی ، این گونه ما را جعفر بن محمد علیه السلام حدیث کرد پس سر خود را بالا- گرفت ، بالای سرش جوانی امرد (موی رویش روئیده بود) خوشروتر از او ندیده بودم ، گفت اگر یکی از درهای جهنم باشم ، چرا این را باقی گذارم ، جوان علوی حسینی بود ، به منصور گفت از تو ای امیرمؤمنان بحق پدرانم درخواست عفو دارم ، منصور نپذیرفت ، به مرزبان دستور نابود کردن او را داد ، چون دستش را دراز کرد (مرزبان) جوان لبهای خود را به سخنی حرکت داد ، ندانستم چه بود ، ناگهان گویا پرنده ای بود پرواز کرد ، اعمش گفت : بعد از چند روز به من گذر کرد ، به حق امیرالمؤمنین علیه السلام قسمش دادم که آن سخن را به من بیاموزد ، گفت این دعاء محنت مال ما اهل بیت است ، دعاء حضرت امیر علیه السلام است چون بر فراش پیغمبر خوابید (آن شبی که قریش قصد کشتن پیغمبر را داشتند) آن دعا این است :

« يَا مَنْ لَيْسَ مَعَهُ رَبٌّ يُدْعَى ، يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ خَالِقٌ يُخْشَى ، يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ إِلَهٌ يُتَّقَى ، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُرْشَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ نَدِيمٌ يُعْشَى ، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُنَادَى ، يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّوءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا ، يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى عِظَمِ الذُّنُوبِ إِلَّا رَحْمَةً وَعَفْوًا » هر چه دوست داشتی از خدا درخواست کن همانا خداوند نزدیک است ، اجابت می کند .

اعمش می گوید منصور فرمانی غلیظ درباره مردی داد، در اطاقی حبس شد تا امر منصور درباره اش اجرا شود سپس در باز شد دیده نشد، منصور پرسید، چیزی از او شنیدید بگوید؟ گماشته زندان گفت او را شنیدم می گفت: «یا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ فَادْعُوهُ وَلَا رَبَّ سِوَاهُ فَارْجُوهُ نَجِّنِي السَّاعَةَ» منصور گفت، به خدا پناه به کریمی برد او را نجات داد.

دعاهای زیادی در باب روزی و دفع فقر و جلب غنی وارد شده که به دو روایت از بین آنها اکتفا می کنیم.

۱۱۰ روایت مسند امالی طوسی (۱) از امام رضا از پدرانیش علیهم السلام از پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله وارد شده، که هر که در هر روز ۱۰۰ بار بگوید لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ با آن غناء (ثروت) را جلب نموده و فقر (تنگدستی) را دفع کرده و بر خود در آتش را بسته و درب بهشت را باز نموده. و در روایتی دیگر ۳۰ بار وارد شده.

۱۱۱ روایتی مسند (۲) در اختصاص از برید آورده که نزد امام ششم علیه السلام شکایت از تغییر حال (اینکه به فقر گرفتار شده) کرده، حضرت به او فرمودند، وارد کوفه شدی ۱۰ درهم جویا شو، اگر هم نداری یک تشک (یا متکا) به ۱۰ درهم فروخته، ۱۰ نفر از اصحاب خود را به طعام دعوت کن، هنگامی که خوردند از آنها بخواه برایت از خداوند بخواهند (چون به دستور عمل کرد) می گوید چیزی درنگ نکردم تا دنیا بر من میل کرد (دنیادار و پولدار شدم).

۱- (۱) بحار الانوار ۲۹۳/۹۵ و ۲۰۶/۹۳/۲۰۷.

۲- (۲) بحار الانوار ۲۹۸/۹۵.

دعاهای متعددی غیر از نمازها برای اداء دین وارد شده که یکی از آنها را اینجا ذکر می کنم .

دعای حاجت دنبال نماز

۱۱۲ در کتاب مکارم الاخلاق (۱) مرسلأ خبری از حسین بن خالد آورده که ۳۰۰ هزار درهم در بغداد برایم بدهی لازم شد و ۴۰۰ هزار درهم طلب داشتم ، و طلبکارها مهلتی و فرصتی به من نمی دادند طلبی که داشتم دریافت کرده ، دین را بپردازم ، وقت حج رسید ، پنهانی به حج رفتم و می خواستم خدمت ابوالحسن امام هفتم علیه السلام برسم ، نتوانستم ، نامه ای به حضرت نوشته حال خود را و بدهی که دارم و آنچه دارم شرح دادم ، در عرض همان نامه من نوشت دنبال (تعقیب) هر نمازی بگو « اللهم انی أسألك یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت ، أن تزحمني بلا اله الا أنت ، اللهم انی أسألك یا لا اله الا أنت بحق لا اله الا أنت ، أن ترضی عني بلا اله الا أنت . اللهم انی أسألك یا لا اله الا أنت ، بحق لا اله الا أنت أن تغفر لی بلا اله الا أنت » سه بار این دعا را دنبال هر نماز واجبی اعاده کن (بخوان) همانا حاجت برآورده می شود انشاء الله تعالی .

حسین می گوید اینکار را ادامه دادم چهار ماه بر من نگذشت ، که طلب خود را وصول کرده همه بدهی خود را پرداختم و ۱۰۰ هزار درهم هم اضافه آوردم .

دعاهای فراوانی با مزایای زیادی با اسناد ضعیفی وارد شده که پاره ای از آنها را در اینجا ایراد می کنیم .

دعا برای استجاب

۱۱۳ در مهج الدعوات (۱) از گفته سلیمان بن ابراهیم از موسی بن یزید از انس بن اویس از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، که هر که به این نامها دعا کند خداوند مستجاب کند ، و آثار دیگری نیز در این روایت برای دعا ذکر شده « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، اللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ ، وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ ، وَاَنْتَ الرَّحِیْمُ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْعَزِیْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ، الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِیْدُ الْمَجِیْدُ الْمُبِیْدُ الْمُعِیْدُ الْوَدُوْدُ الشَّهِیْدُ الْقَدِیْمُ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ الْعَلِیْمُ الصَّادِقُ الرَّءُوْفُ الرَّحِیْمُ الشَّكُوْرُ الْعَفُوْرُ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ، ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِیْنُ ، الرَّقِیْبُ الْحَفِیْظُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ ، الْعَظِیْمُ الْعَلِیْمُ الْغَنِیُّ الْوَلِیُّ الْفَتَّاحُ الْمُزْتَمِعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْعِیْدُ الْوَفِیُّ الْوَلِیُّ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ الْخَلَّاقُ الرَّزَّاقُ الْوَهَّابُ التَّوَّابُ ، الرَّبُّ الْوَكِیْلُ اللَّطِیْفُ الْخَبِیْرُ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ الدَّیَّانُ الْمُتَعَالِیُّ ، الْقَرِیْبُ الْمُجِیْبُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِیُّ الْحَیُّ الدَّائِمُ الَّذِی لَا یَمُوْتُ ، الْقُدُّوْمُ النُّوْرُ الْعَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ، الْاَعْدَدُ الصَّمِیْدُ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ ، ذُو الطُّوْلِ الْمُقْتَدِرُ عَلَامُ الْغُیُوْبِ الْبِیْدِیُّ الْبَدِیْعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِی الظَّاهِرُ الْمُقِیْتُ الْمَغِیْثُ الدَّافِعُ الرَّافِعُ الصَّارُّ النَّافِعُ ، الْمَعَزُّ الْمِیْدُ الْمُطْعَمُ الْمُنْعَمُ الْمُهَيَّبُ الْمُكْرَمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمَلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضَلُ الْمُحِبُّ الْمُمِیْتُ الْفَعَّالُ لِمَا یُرِیْدُ ، مَا لَکَ الْمُلْکُ تُوعَتْی الْمُلْکُ مَنْ تَشَاءُ ، وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشَاءُ ، وَتَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بَیْدُکَ الْخَیْرُ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ، تُوَلِّجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ ، وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمِیْتِ ، وَتُخْرِجُ الْمِیْتَ مِنَ الْحَیِّ ، وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ ، فَالِقُ الْاَصْبَاحِ ، وَفَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوْیِ ، یُسَبِّحُ لَهُ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ .

اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ فِي يَوْمِي هَذَا وَلَيْتَنِي هَذِهِ ، فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيِ ذَلِكَ ، مَا شِئْتُ مِنْهُ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ ، فَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ .

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَبَسِّرْ أُمُورِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَأَغْنِنِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ ، وَصُنْ وَجْهِي وَيَدِي وَلِسَانِي عَنْ مَسْأَلِهِ غَيْرِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا ، فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ ، وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدِ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ .

دعا برای حاجت

۱۱۴ در همان کتاب دعائی مرسل^(۱) از او ایس قرنی از علی بن ابی طالب علیه السلام آورده و از جمله آثار آن استجابت دعاء بر آورده شدن حوائج است دعاء اینست « يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيَّمِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْقَاهِرِ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ يَا مَنْ يَنَادِي مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ بِاللَّيْسَنَةِ شَتَّى وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ ، وَحَوَائِجٍ أُخْرَى ، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ ، أَنْتَ الَّذِي لَا تُغَيِّرُكَ الْأَعْزَمَةَ وَلَا تُحِيطُ بِكَ الْأَعْمَكَةُ ، وَلَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ، يَسِّرُ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ ، وَفَرِّجْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ ، وَسَيِّئِلْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ حُزْنَهُ سَيِّئِحَانِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي ، فَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا . »

دعای دیگر

۱۱۵ دعاء دیگری از اویس قرنی (۱) از حضرت امیر علیه السلام وارد شده که باعث استجابت دعاء است « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ وَلَا اَسْأَلُ غَیْرَكَ وَارْغَبْ اِلَیْ غَیْرِكَ ، یَا اَمَانَ الْخَائِفِیْنَ ، وَجَارَ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ ، اَنْتَ الْفَتْاحُ ذُو الْخَیْرَاتِ ، مُقْبِلُ الْعَثْرَاتِ ، مِیَاحِی السَّیِّئَاتِ ، وَكَاتِبُ الْحَسَنَاتِ ، وَرَافِعُ الدَّرَجَاتِ ، اَسْأَلُكَ بِاَفْضَلِ الْمَسْأَلِ كُلِّهَا ، وَانْجِحْهَا لِیْ لَا یَتَّبِعِیْ لِلْعِبَادِ اَنْ یَسْأَلُوْكَ اِلَّا بِهَا ، یَا اللّٰهُ مِیَا رَحْمَانَ وَبِاسْمِ مَائِكَ الْحُسَیْنِیِّ وَبِاَمْتَالِكَ الْعُلَیَّا ، وَنَعْمِكَ الَّتِیْ لَا تُحْصِیْ ، وَبِاَكْرَمِ اَسْمَائِكَ عَلَیْكَ وَاحْبَبْهَا اِلَیْكَ ، وَاشْرَفْهَا عِنْدَكَ مَنْرَلَهٗ ، وَاقْرَبْهَا مِنْكَ وَسِیْلَهٗ ، وَاجْزَلْهَا مَبْلَغًا ، وَاسْرِعْهَا مِنْكَ اِجَابَهٗ ، وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْجَلِیْلِ الْاَعْجَلِ الْعَظِیْمِ الَّذِیْ تُجِئُهٗ وَتَرْضَاهُ ، وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهٖ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاَهٗ ، وَحَقُّ عَلَیْكَ اَلَّا تَحْرِمَ سَائِلَكَ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِی التَّوْرٰهٖ وَالْاِنْجِیْلِ وَالزَّبُوْرِ وَالْفُرْقٰنِ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ عَلِمْتَهٗ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ اَوْ لَمْ تُعَلِّمُهٗ اَحَدًا ، وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهٖ حَمَلَهٗ عَرْشِكَ ، وَمَلَأْتِكْتِكَ وَاصِفِیَاوَهٗ كَمَنْ مِنْ خَلْقِكَ ، وَبِحَقِّ السَّائِلِیْنَ لَكَ ، وَالرَّاغِبِیْنَ اِلَیْكَ ، وَالْمُتَعَوِّذِیْنَ بِحَمَلِكَ ، وَالْمُتَضَرِّعِیْنَ لِحَدِیْكَ ، وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِی بَرٍّ اَوْ بَحْرٍ ، اَوْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ ، اَدْعُوْكَ دُعَاَهٗ مَنْ قَدْ اَشْتَدَّتْ فَاقَتُهٗ ، وَعَظُمَ جُرْمُهٗ ، وَاشْرَفَ عَلَی الْهَلَكَهٗ ، وَضَعُفَتْ قُوَّتُهٗ ، وَمَنْ لَا یَتَّقُ بِشَیْءٍ مِنْ عَمَلِهٖ ، وَلَا یَجِدُ لِذَنْبِهٖ غَافِرًا غَیْرَكَ ، وَلَا لِسِغْمِهٖ شَاكِرًا سِوَاكَ هَرَبْتُ مِنْكَ اِلَیْكَ ، مُعْتَرِفًا غَیْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِكَ ، یَا اُنْسَ كُلِّ فَقِیْرٍ مُسْتَجِیْرٍ اَسْأَلُكَ بِمَائِكَ اَنْتَ اللّٰهُ اِلَّا اَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ، بِیَدِیْعِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ، ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ، عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَهٗ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ ، اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ ، وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ ، وَاَنْتَ الْعَزِیْزُ وَاَنَا الدَّلِیْلُ ، وَاَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقِیْرُ ، وَاَنْتَ الْحَیُّ وَاَنَا الْمَیِّتُ ، وَاَنْتَ الْبَاقِیُّ وَاَنَا الْفَآئِیُّ ، وَاَنْتَ الْمُحْسِنُ وَاَنَا الْمُسِیءُ ، وَاَنْتَ

الْغُفُورُ وَأَنَا الْمُدْنِبُ ، وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْخَاطِئُ ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ ، وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ ، وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ ، وَأَنْتَ الْأَمِينُ وَأَنَا الْخَائِفُ ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ ، وَأَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَاسْتَعْنْتُ بِهِ وَرَجَوْتُهُ ، لِإِيَّانِكَ كَمْ مِنْ مُدْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ ، وَكَمْ مِنْ مُسِيءٍ قَدْ تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَاعْفُ لِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي مِمَّا نَزَلَ بِي ، وَلَا تَفْضَحْنِي بِمَا جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي ، وَخُذْ بِيَدِي وَبِيَدِ الْوَالِدِيِّ وَوَالِدِي وَارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

دعای حضرت امیر علیه السلام که به مشمول آموختند

۱۱۶ در همان کتاب مهج الدعوات (۱) دارد که از جماعتی روایت شده که حدیث را به حسین بن علی علیه السلام اسناد می دهند که با علی بن ابی طالب علیه السلام در طواف بودم ، شبی تاریک ، کم نور ، طواف خالی بود و زوار در خواب ، و چشمها آرام ، ناگهان به صدای حزینی اندوهناک از قلب دردناکی پناه خواهی کسی که طلب رحم می کرده شنید ، چهار بیت شعر را می خواند (مضمون آنها استغاثه به خدا و طلب عفو از جرم و گناهش بود) حضرت امیر علیه السلام به من گفت : ابا عبدالله شنیدی صدای منادی گناه مستغیث پروردگار را ؟ گفتم بله ، شنیدم ، حضرت مرا دستور دادند که شاید او را ببینی ، بین رکن و مقام او را ایستاده یافتم ، به او سلام کردم ، و گفتم اجابت کن به خدا پسر عموی رسول خدا صلی الله علیه و آله را ، شتاب کرده سلام نماز را داد ، سخن نگفتم ، با دست اشاره کرد پیش رو ، پیش افتادم او را نزد امیرالمؤمنین علیه السلام آوردم ، حضرت به وی نظر افکند ، جوانی خوش رو لباسهای پاکیزه ، حضرت از وی پرسید ، چه کسی است این مرد ؟ خود را عرب معرفی کرد و از حالش و سبب گریه و استغاثه اش پرسیدند ، خود را عاق معرفی کرد

و دعایش مستجاب نمی شود، آن بزرگوار پرسید، برای چه؟ پاسخ داد، برای آنکه سرگرم بازی و طرب در عرب بودم، در ماه رجب و شعبان به گناه خود ادامه می دادم، و باکی از خداوند نداشتم، پدر مهربانی رفیق (نرم برخورد) داشتم مرا از سقوط در حوادث برحذر می داشت و از عقاب آتشها مرا می ترساند، تا آنجا که بر او پریدم و زدم، و یک روز آهنگ پولهای نقره ای کردم که آنها را بگیرم و در راه خود مصرف کنم، مرا مانع شد، دستش را پیچیدم، و کتک دردناکی به او زدم و پولها را گرفته رفتم، اشاره با دستش به زانوهایش کرد، می خواست از جا حرکت کند، از شدت درد نتوانست آنها را حرکت دهد، بنا کرد به گفتن .

پنج بیت شعر را آورده که در آن شعر آخری پدر فرزند را نفرین کرده، سپس به خدا قسم خورد که به سوی بیت الله الحرام رفته و شکایت مرا به خدا کند، چند هفته روزه گرفت و رکعاتی نماز خواند دعا کرد سوار بر شتری (تند رو) تا روز حج اکبر به مکه وارد شد، از مرکب خود پیاده شد، و رو به بیت الله الحرام نموده و سعی و طواف آورد و به استار (پوشش کعبه) آویزان، و دعا کرد، چهار بیت شعر نفرین پسر خواند .

جوان می گوید: قسم به کسی که آسمان را آفریده و آب را بیرون آورده دعایش تمام نشده بود که بر من آنچه می بینید نازل شد، سپس دست راست خود را نشان داد که در کنارش شل شده، گفت از سه سال پیش از او درخواست می کنم که همانجا که نفرینم کرده، به من دعا کند پذیرفت، تا امسال پذیرفت، او را سوار بر ناقه ای کرده تند رهسپار طریق می شدیم به امید عافیت، تا آنکه

پرنده ای در شب (در جایی که اسم برده) پرید ، شتری که بر او سوار بود رم کرده او را به قعر وادی انداخت ، بین دو سنگ متلاشی شد ، در همانجا دفنش کردم و از این بزرگتر که من شناخته نمی شوم مگر (کسی که به نفرین پدرش گرفتار شده) .

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دو بار به او فرمود : اتاک الغوث (فریاد رس آمد ترا) دعائی بتو یاد ندهم که رسول خدا صلی الله علیه و آله به من یاد داده و در او اسم اکبر اعظم عزیز اکرم خداست هر که به او دعاء کند اجابتش می کند و هر که به این دعا درخواست از او کند عطا می فرماید ، فرج از هم کرده گرفتاری را برطرف غم را زائل و سقیم (ناسالم) را خوش و شکسته را جبر و منجبر و فقیر را غنی و دین را اداء و چشم زخم را رد و گناهان را آمرزش و عیبه را پوشش و هر ترسوئی را از شیطان سرکش و ظالم معاند امن می دهد ، تا آنجا که فرمود ، تقوی خدا را داشته باش مرا به تو رحم آمد ، و باید صدق نیت از تو خدا بداند که این دعا را در معصیت نخوانی و بجز کسی که به او اطمینان دینی داری اظهار نکنی ، اگر نیت خود را خالص کردی خداوند دعایت را مستجاب کرده ، و پیغمبر محمد صلی الله علیه و آله را در خواب می بینی ترا مژده بهشت و اجابت می دهد .

حسین بن علی علیه السلام می گوید : شادی من به فائده دعاء بیش از شادی مرد به عافیت و آنچه بر سر او آمده ، بود .

چون از پدرم این دعاء را نشنیده بودم و پیش از این نمی شناختم ، سپس به من فرمود دوات و سفیدی (کاغذی) بیاور ، آنچه املاء می کنم بنویس ، این کار را کردم فرمود : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْأَكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ ، يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا أَيْنَ هُوَ وَلَا حَيْثُ هُوَ إِلَّا هُوَ ، يَا ذَا الْمُلْكِ
 وَالْمَلَكُوتِ ، يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ ، يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤَمِّنُ يَا مُهَيِّمُنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا
 مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا وَدُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيْعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا كَرِيمُ يَا
 حَلِيمُ يَا قَدِيمُ ، يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ يَا
 دَلِيلُ يَا هَادِيُ يَا يَادِيُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِيُ يَا عَادِلُ يَا فَاضِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا
 مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ ،
 وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مَشِيرًا وَلَا احتَاجَ إِلَى ظَهِيرٍ ، وَلَا كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الْجَاهِلُونَ عُلوًّا كَبِيرًا ، يَا
 عَالِمُ يَا شَامِخُ يَا بَادِخُ يَا فَتَاحُ يَا مُفْرَجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ ، يَا
 مَنْ لَا يَفُوتُهُ هَرَابٌ ، يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبُ الْأَسْبَابِ يَا مُفْتَحُ الْأَبْوَابِ ، يَا مَنْ حَيْثُ مَا دَعِيَ أَجَابَ ، يَا طَهُورُ يَا
 شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ ، يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَثِرُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ
 يَا سِنْدُ يَا كَافِيُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ يَا مُعَافِيُ يَا مُنْعَمُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَفَهَرَ ، وَيَا مَنْ مَلَكَ فَفَسَدَرَ ، وَيَا مَنْ
 بَطَنَ فَخَبَّرَ ، وَيَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ ، وَيَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ وَسَتَرَ ، يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ ، وَلَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ ، وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ ، يَا رَازِقُ
 الْبَشَرِ وَيَا مُقَدِّرُ كُلِّ قَدَرٍ ، يَا عَالِي الْمَكَانِ ، يَا شَدِيدَ الْأَعْرَاقِ ، وَيَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ ، يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْأَعْسَانِ ، يَا ذَا
 الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ ، يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ ، يَا عَظِيمَ الشَّانِ ، يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ ، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنِ شَأْنٍ ، يَا سَامِعُ

الأَصْوَاتِ ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ، يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ ، يَا قَاضِيَ الحَاجَاتِ ، يَا مُنْزِلَ البَرَكَاتِ ، يَا رَاحِمَ العَبْرَاتِ ، يَا مُقِيلَ العَثْرَاتِ ،
 يَا كَاشِفَ الكُرَيَاتِ ، يَا وَلِيَّ الحَسَنَاتِ ، يَا رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ، يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ ، يَا مُحِيِيَ الأَمْوَاتِ ، يَا مُطَّلِعَ [مُطَّلِعاً] عَلَى
 النِّيَّاتِ ، يَا رَادَّ مَرَا قَدَفَاتِ ، يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الأَصْوَاتُ ، يَا مَنْ لَا تُضْجِرُهُ المَسْأَلَاتُ ، وَلَا تَعْشَاهُ الظُّلْمَاتُ ، يَا نُورَ الأَرْضِ
 وَالسَّمَاوَاتِ ، يَا سِيَاحَ النِّعَمِ ، يَا دَافِعَ النِّقَمِ ، يَا بَارِيَّ النَّسَمِ ، يَا جَامِعَ الأُمَّمِ ، يَا شَافِيَ السَّقَمِ ، يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلْمِ ، يَا ذَا الجُودِ
 وَالكَرَمِ ، يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ ، يَا أَجْوَدَ الأَعْجُودِينَ ، يَا أَكْرَمَ الأَعْكْرَمِينَ ، يَا أَسْمَعَ السَّمِيعِينَ ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ ، يَا جَارَ
 المُسْتَجِيرِينَ ، يَا أَمَانَ الخَائِفِينَ ، يَا ظَهِيرَ اللَّاجِينَ ، يَا وَلِيَّ المُوْءَمِنِينَ ، يَا غِيَاثَ المُسْتَعِيْثِينَ ، يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ ، يَا صَاحِبَ كُلِّ
 قَرِيبٍ ، يَا مُوْنِسَ كُلِّ وَحِيدٍ ، يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ ، يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ ، يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالٍّ ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الكَبِيرِ ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ
 الصَّغِيرِ ، يَا جَابِرَ العَظْمِ الكَسِيرِ ، يَا فَاكَّ كُلِّ أُسِيرٍ ، يَا مُغْنِيَ البَائِسِ الفَقِيرِ ، يَا عِصْمَةَ الخَائِفِ المُسْتَجِيرِ ، يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالتَّقْدِيرُ
 ، يَا مَنْ العَسِيرُ عَلَيْهِ يَسِيرُ ، يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ بَصِيرٌ ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ ، يَا فَالِقَ الأَعْصَابِ ، يَا بَاعِثَ الأَعْرَاحِ ، يَا ذَا الجُودِ وَالسَّمَاحِ ، يَا مَنْ
 بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ ، يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ ، يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ ، يَا مُحِيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعِيدَ المَوْتِ ، يَا عِدَّتِي فِي شِدَّتِي ، يَا حَافِظِي فِي
 غُزْبَتِي ، يَا مُوْنِسِي فِي وَحْدَتِي ، يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي ، يَا كَنَفِي حِينَ تُعِينِي المَذَاهِبُ ، وَتُسَلِّمُنِي الأَقَارِبُ ، وَيُخَذِّلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ
 ، يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ ، يَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ ، يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ ، يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ ، يَا
 غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ ، يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ ، يَا جَارِيَّ اللِّصِيقِ ، يَا رُكْنِي الوَثِيقِ ، يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ ، يَا رَبَّ البَيْتِ العَتِيقِ ، يَا

شَفِيقُ يَا رَفِيقُ ، فُكِّنِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ ، وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضِيقٍ ، وَاكْفِنِي شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ ، يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَيَّ يَعْثُوبَ ،
 يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ ، يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ ، يَا رَافِعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ ، يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُوسُفَ فِي الظُّلُمَاتِ ، يَا
 مُصِيطِنِي مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ ، يَا مَنْ غَفَرَ لِأَيْدَمَ خَطِيئَتَهُ ، وَرَفَعَ إِدْرِيسَ بِرَحْمَتِهِ ، يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ ، يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا
 الْأَمْوَالِي وَتَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِنْهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى ، وَالْمَوْءَتَفِكَ أَهْوَى ، يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ ، وَدَمَّيْدَمَ
 عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ ، يَا مَنْ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ، يَا مَنْ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيمًا ، وَاتَّخَذَ مُحَمَّدًا صِدْقًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ خَلِيلًا
 وَحَبِيبًا ، يَا مُؤَمِّتِي لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ ، وَالْوَاهِبَ سُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا يَتَّبِعِي لِأَعْدَائِهِ مِنْ بَعْدِهِ ، يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقُرَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ ،
 يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَاةَ ، وَرَدَّ لِيُوشَعَ نُورَ الشَّمْسِ بَعِيدَ غُرُوبِهَا ، يَا مَنْ رَبَّطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى ، وَأَخْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ بِنْتِ
 عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بَنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ ، وَسَيَّكَنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ ، يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى ، يَا مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ
 الذَّبْحِ ، يَا مَنْ قَبَلَ قُرْيَانَ هَابِيلَ ، وَجَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِيلَ ، يَا هِرَازِمَ الْأَعْرَابِ ، صَدَّقَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى جَمِيعِ
 الْمُرْسَلِينَ ، وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَهْلِي طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيَ عَنْهُ فَحَتَمَتْ لَهُ عَلَى
 الْأَعْيَابِ ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمَ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمَ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِهٍ بِهٍ بِهٍ بِهٍ بِهٍ
 بِهٍ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَهُ بِهٍ نَفْسَكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهٍ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، وَبِمَا لَوْ أَنَّ مَا
 فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ، وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي بَيَّنَّهَا فِي
 كِتَابِكَ ، فَقُلْتُ وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا ، وَقُلْتُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ، وَقُلْتُ وَإِذَا سَأَلْتِكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
 أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا

دَعَانِ ، وَقُلْتَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ، وَأَنَا أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَأَطْمَعُ فِي إِجَابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي ، وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي « فافعل بی کذا و کذا (باید حاجت خود را بگویند) و از خداوند تعالی آنچه دوست داری درخواست کرده ، حاجتت را نام می بری ، و به این دعاء دعاء نمی کنی ، مگر پاک باشی ، سپس به جوان فرمود شب دهم شد به این دعاء دعاء کن و روز بعد خبرش را برایم بیاور .

حسین بن علی علیه السلام می گویند : جوان نامه را گرفت ، و رفت ، فردا شد ، خیلی از صبح نگذشته بود که جوان در حالی که سالم و عافیت یافته بود پیش آمد ، و نامه را در دست داشت و می گفت این قسم به خدا اسم اعظم است ، دعایم قسم به پروردگار کعبه مستجاب شد ، حضرت علی علیه السلام به او فرمود : مرا حدیث کن (ماجرا را بگو) جوان گفت هنگامی که چشمها به خواب آرام شد و شب تاریک گشت ، دستم را با نامه بالا بردم خدا را به حقش بارها خواندم بار دوم جواب داده شدم ، بس است ، خدای را به اسم اعظم خواندی ، سپس خوابیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم ، دست شریفش بر من کشید ، و می فرمود خدای بزرگ را نگهدار ، همانا تو بر خوبی هستی ، بیدار شدم در حال عافیت همانگونه که می بینید خداوند جزای خیر به شما بدهد .

دعای برای استجاب

۱۱۷ دعائی عظیم در مهج الدعوات و جمال الاسبوع (۱) آورده که ۶ روایت مختلف در آن وارد شده ، و دور نیست که با این اسناد معتبر باشد ، در یکی از آن روایات مرسلأ از معاویه بن وهب از امام ششم علیه السلام آورده با شرحی

مفصل و آثار فراوان و یکی از آنها استجاب دعا است ، و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که دعا را به امام حسین علیه السلام آموخته تعهد گرفته که آن را به جز از اهل بیت و شیعیان و اولیاء و دوستانشان به دیگران نیاموزد ، و امام حسین علیه السلام تعهد می کند .

اینک دعاء « سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ فِي آثَانِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَيْشِيِّ وَالْأَنْكَارِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ، يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَيُحْيِي الْأَمْزُضَ بَعِيدَ مَوْتِهَا ، وَكَذَلِكَ تُخْرِجُونَ ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ، سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ وَالْجَبْرُوتِ ، سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ ، سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ ، سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ، سُبُوْحُ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ ، فَأَتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَعَافِيَتَكَ لِي بِالنَّجَاهِ مِنَ النَّارِ ، وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَعَافِيَتَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي ، اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ ، وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ ، وَأَمْسَيْتُ ، أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا ، وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ ، وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ وَسَمَاقَاتِكَ وَأَرْضِكَ ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا صِلَاؤُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ ، وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، تُحْيِي وَتُمِيتُ وَتُحْيِي وَتُحْيِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ ، وَالنَّارَ حَقٌّ ، وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا ، وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، وَالْحَسَنَ

وَالْحُسَيْنِ ، وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ ، وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ، وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ ، وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ ، وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْأَئِمَّةَ مِنَ الْإِمَامَةِ وَالْمُهَدِّيُونَ ، غَيْرِ الصَّالِحِينَ وَالْمُضِلِّينَ ، وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَّ أَوْءِكَ الْمُضِيَّاتِ ، وَحِزْبِكَ الْغَالِبِينَ ، وَصِدْقِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، وَنَجْوَاؤِكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لَوْلَايَتِكَ ، وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ ، وَاصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ ، وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ ، صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامَ .

اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَقَدْ رَضِيتَ عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيداً تَضَعُ لَكَ السَّمَاءُ أَكْنَافَهَا ، وَتُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُونَ وَمَنْ عَلَيْهَا ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمِيداً يَصِيدُ وَلَا يَنْفَدُ ، وَحَمِيداً يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ ، سِرِّمداً مِيدداً لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ أَبداً حَمداً يَصِيدُ عَدُوَّهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهُ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ وَمَعِيَ وَفِيَّ وَقَبْلِي وَبَعْدِي وَأَمَامِي وَوَلَدِي ، فَإِذَا مِتُّ وَفَنَيْتُ وَبَقَيْتُ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَبُعِثْتُ ، وَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا ، عَلَى جَمِيعِ نِعَمَائِكَ كُلِّهَا ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ عَرْقٍ سَاكِنٍ ، وَعَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَبَطْشَةٍ وَحَرَكَهٍ وَنَوْمَةٍ وَيَقْظَةٍ وَلِحَظَةٍ وَطَرْفَةٍ وَنَفْسٍ وَعَلَى كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةٍ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ ، وَلَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ ، وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَسِرُّهُ ، وَأَنْتَ مُنْتَهَى الشَّانِ كُلِّهِ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمِيدِ ، وَوَارِثَ الْحَمِيدِ ، وَبَيِّدِ الْحَمِيدِ ، وَمُبْتَدِعَ الْحَمِيدِ ، وَوَافِيَ الْعَهْدِ ، وَصَادِقَ الْوَعْدِ ، عَزِيزَ الْجُنْدِ قَدِيمَ الْمَجْدِ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ، رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ، مُنْزِلَ الْآيَاتِ ، مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ ، مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ ، وَجَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرِ الذَّنْبِ ، وَقَابِلِ التَّوْبِ ، شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي [ذَا] الطُّوْلِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، إِلَيْكَ الْمَصِيرُ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَمَلَكَ فِي السَّمَاءِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي الْبَحَارِ وَالْعُيُونِ وَالْأَعْدِيَةِ وَالْأَنْهَارِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَالْوَرَقِ وَالْحَصِيِّ وَالشَّرَى وَالْجِنَّ وَالْأَنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالطَّيْرِ وَالْوُحُوشِ وَالْأَنْعَامِ وَالسَّبَاعِ وَالْهَوَامِّ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، حَمْدًا كَثِيرًا دَائِمًا مُبَارَكًا فِيهِ أَبَدًا ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُوَحَّدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُحْيِي ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ « ۱۰ بار « استغفر الله الذي لا إله إلا هو الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ » ۱۰ بار ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ۱۰ بار ، يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ ۱۰ بار ، يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ ۱۰ بار ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۱۰ بار ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ ۱۰ بار ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ ۱۰ بار ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ۱۰ بار ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ۱۰ بار بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱۰ بار آمين آمين ، افعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا (به جای این حاجت خود را می گوید) این دعا را بعد از صبح یک بار ، و بعد از عصر یک بار می خواند سپس به هر چه خواست دعا می کند .

در روایتی دیگر باز هم از امام حسین علیه السلام نقل شده که با روایت اول

اختلاف دارد آمده ، « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ، يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَيُخِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ، سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ وَالْجَبْرُوتِ ، سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ ، سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ ، سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى ، سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ، سُبْحَانَ اللَّهِ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ ، فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَتَمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَعَافِيَتَكَ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ .
اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ ، وَبِفَضْلِكَ اسْتِغْنَيْتُ ، وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ ، ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْكَ ، أَسْأَلُكَ تَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ ، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، أَنْتَ الْجِدُّ ، لَا يَنْفَعُ ذَا الْجِدِّ ، مِنْكَ الْجِدُّ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأُشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ فِي سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ ، أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ .

اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقَدْ رَضَيْتَ بِهَا عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَكَ السَّمَاوَاتُ كَنَفِيهَا ، وَتُسَبِّحُ

لَكَ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيداً يَضِيْعُ عُدُّ أَوَّلُهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهُ ، حَمْداً يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ ، سِرْمَداً أَبداً لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ ، حَمْداً يَضِيْعُ عُدُّ وَلَا يَنْفَدُ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِيَّ وَعَلَيَّ وَمَعِيَ وَقَبْلِي وَبَعْدِي وَأَمَامِي وَوَرَائِي وَخَلْفِي ، وَإِذَا مِتُّ وَفَنَيْتُ يَا مَوْلَايَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَيَّ جَمِيعِ نِعَمِكَ كُلِّهَا ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي كُلِّ عِزْقٍ سَاكِنٍ وَعَلَى كُلِّ عِزْقٍ ضَارِبٍ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ كُلِّ أَكْلِهِ وَشُرْبِهِ وَبَطْشِهِ وَنَشْطِهِ وَعَلَى كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرِهِ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمُنُّ كُلُّهُ وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ ، وَلَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ ، وَلَكَ الْأَمْرُ كُلُّهُ ، وَيَبِيدُ الْخَيْرُ كُلُّهُ ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ، عَلَانِيَتُهُ وَسِرُّهُ ، وَأَنْتَ مُنْتَهَى الشَّانِ كُلِّهِ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ فِيَّ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ عَفْوِكَ عَنِّي بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلَيَّ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ صَاحِبِ الْحَمِيدِ ، وَوَارِثِ الْحَمِيدِ ، وَمَالِكِ الْحَمِيدِ وَوَارِثِ الْمُلْكِ ، يَدِيْعُ الْحَمْدِ ، وَمُتَبَدِّعِ الْحَمْدِ ، وَفِي الْعَهْدِ صَادِقِ الْوَعْدِ ، عَزِيْزِ الْجُنْدِ قَدِيْمِ الْمَجْدِ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ رَفِيْعِ الدَّرَجَاتِ ، مُجِيبِ الدَّعَوَاتِ ، مُنْزِلِ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ ، مُخْرِجِ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ ، مُبَدِّلِ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ ، وَجَاعِلِ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التُّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، إِلَيْكَ الْمَصِيرُ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ، وَفِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ، وَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ كُلِّ نَجْمٍ فِي السَّمَاءِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي السَّمَاءِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي الْبِحَارِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ الشَّجَرِ وَالْوَرَقِ وَالْتَرَى

وَالْمَيْدَرِ وَالْحَصِيِّ وَالْجَنِّ وَالْأَنْسِ وَالطَّيْرِ وَالْبَهَائِمِ وَالسَّبَّاحِ وَالْأَنْعَامِ وَالْهَوَامِّ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ وَتَحْتَ الْأَرْضِ وَمَا فِي السَّمَاءِ ، وَلَكَ الْحَمْدُ عِدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، حَمِيداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ أَيْدِياً « سپس ۱۰ بار می گویی: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » ۱۰ بار « أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ » ۱۰ بار ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ يَا رَحْمَنَ يَا رَحِيمَ يَا رَحِيمَ يَا حَنَّانَ يَا حَنَّانَ يَا مَنَّانَ يَا مَنَّانَ يَا حَيَّ يَا قَيُّومَ هَرَكْدَامَ ۱۰ بار ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۱۰ بار ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱۰ بار ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ۱۰ بار ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمَحَمَدِ ۱۰ بار ، آمِينَ آمِينَ ۱۰ بار ، سپس همه حوائج دنیا و آخرت خود را بعد از آن درخواست می کنی انشاء الله اجابت می شوی .

دعای فرج

۱۱۸ مرسللاً (۱) دعائی از ابی ابراهیم موسی بن جعفر الصادق امام هفتم علیه السلام آمده که هیچ اندوهگین به او دعاء نمی کند جز آنکه خداوند برایش فرج سازد و هیچ گرفتاری مگر آنکه خداوند گرفتاری او را برطرف سازد تا آنجا که چیزی از خداوند نمی خواهد مگر آنکه به او عطا فرماید « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَثْنَى عَلَيْكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مِنْ تَنَائِي عَلَيْكَ وَمَخْدِكَ ، مَعَ قَلْبِهِ عَمَلِي وَقَضِيرِ تَنَائِي ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ ، وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَأَنَا الضَّعِيفُ إِلَيْكَ ، وَأَنْتَ الْقَوِيُّ ، وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ ، لَا يَزُولُ مُلْكُكَ ، وَلَا يَبِيدُ عَرْكَكَ ، وَلَا تَمُوتُ ، وَأَنَا خَلَقْتُ أَمُوتُ وَأَزُولُ وَأَفْنَى ، وَأَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا

يَطْعُمُ ، وَالْفَرْدُ الْوَاحِدُ بِغَيْرِ شَبِيهِ ، وَالِدَائِمُ بِلا مُدَّةٍ ، وَالْباقِي إِلَى غَيْرِ غَايَةٍ ، وَالْمَتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ ، وَالْعَالِبُ عَلَى الْأُمُورِ بِلا زَوَالٍ وَلَا فَنَاءٍ ، تُعْطَى مَنْ تَشَاءُ كَمَا تَشَاءُ ، الْمَعْبُودُ بِالْعُبُودِيَّةِ ، وَالْمَحْمُودُ بِالنِّعَمِ ، الْمَرْهُوبُ بِالنِّقَمِ ، حَتَّى لَا يَمُوتَ ، صِيَمَدٌ لَا يَطْعُمُ ، وَقَيُومٌ لَا يَنَامُ ، وَجَبَّارٌ لَا يَظْلِمُ ، وَمُحْتَجِبٌ لَا يُرَى ، سَمِيعٌ لَا يَشُكُّ ، بَصِيرٌ لَا يَزْتَابُ ، غَنِيٌّ لَا يَحْتَاجُ ، عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ ، خَبِيرٌ لَا يَذْهَلُ ، ابْتَدَأَتْ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَتَعَطَّفَتْ الْفَخْرَ بِالْكَرِيَاءِ ، وَتَجَلَّتْ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ ، وَالْجَمَالَ وَالنُّورَ ، وَاسْتَشَعَرَتْ الْعِظَمَةَ بِالسُّلْطَانِ الشَّامِخِ ، وَالْعِزَّ الدِّيَاخِ ، وَالْمُلْكِ الظَّاهِرِ ، وَالشَّرْفِ الْقَاهِرِ ، وَالْكَرَمِ الْفَاخِرِ وَالنُّورِ السَّاطِعِ ، وَالْأَلَاءِ الْمُتَظَاهِرَةِ ، وَالْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالنِّعَمِ السَّابِغَةِ ، وَالْمَنْنِ الْمُتَمَدِّدَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ ، كُنْتَ إِذْ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ ، فَكَانَ عَرْشُكَ عَلَى الْمَاءِ ، إِذْ لَا أَرْضَ مِدْحِيَّةٍ وَلَا سِمَاءَ مَبْنِيَّةٍ ، وَلَا شَمْسٌ تُضَيُّ ، وَلَا قَمَرٌ يَجْرِي ، وَلَا نَجْمٌ يَسِيرِي ، وَلَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ ، وَلَا سَيْحَابَةٌ مُنْشَأَةٌ ، وَلَا دُنْيَا مَعْلُومَةٌ ، وَلَا آخِرَةٌ مَفْهُومَةٌ ، وَتَبَقِيَ وَخَيْدَكَ وَخَيْدَكَ كَمَا كُنْتَ وَخَيْدَكَ ، عَلِمْتَ مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ ، وَحَفِظْتَ مَا كَانَ بَعْدَ أَنْ يَكُونَ ، لَا مُنْتَهَى لِنِعْمَتِكَ ، نَفَذَ عِلْمُكَ فِيمَا تُرِيدُ وَمَا تَشَاءُ مِنْ تَبْدِيلِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ وَمَا ذَرَأْتَ فِيهِنَّ وَخَلَقْتَ وَبَرَأْتَ مِنْ شَيْءٍ ، وَأَنْتَ تَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخَيْدَكَ لَا شَرِيكَ لِمَكَ ، أَنْتَ اللَّهُ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ اللَّهُ اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ، اللَّهُ اللَّهُ الْفَرْدُ الصَّمِيدُ ، اللَّهُ اللَّهُ يَدْبِغُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عِزُّكَ عَزِيزٌ ، وَجِبَارُكَ مَنِيعٌ ، وَأَمْرُكَ غَالِبٌ ، وَأَنْتَ مَلَائِكَ قَاهِرٌ عَزِيزٌ فَآخِرٌ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، خَلَوْتَ فِي الْمَلَكُوتِ ، وَاسْتَبْرَأْتَ بِالْجَبْرُوتِ ، وَحَارَتْ أَبْصَارُ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ ، وَذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ فِي فِكْرِ عَظَمَتِكَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَرَى مِنْ بَعْدِ ارْتِفَاعِكَ وَعُلُوِّ مَكَانِكَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَمُنْتَهَى الْأَرْضِينَ السُّفْلَى ، مِنْ عِلْمِ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ، وَالظُّلُمَاتِ وَالْهَوَى وَتَرَى بَثَّ الذَّرِّ فِي الثَّرَى وَتَرَى قِوَامَ التَّمَلُّ عَلَى الصِّفَا ، وَتَسْمِعُ خَفَقَانَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ ، وَتَعْلَمُ تَقَلُّبَ التِّيَّارِ فِي

الْمِيَاءِ ، تُعْطَى السَّائِلَ ، وَتَنْصُرُ الْمَظْلُومَ ، وَتُجِيبُ الْمُضْطَرَّ ، وَتُؤَمِّنُ الْخَائِفَ ، وَتَهْدِي السَّبِيلَ وَتَجِزُّ الْكَسِيرَ ، وَتُعْنِي الْفَقِيرَ ، قَضَاؤُكَ فَضْلٌ ، وَحُكْمُكَ عَدْلٌ ، وَأَمْرُكَ حَزْمٌ ، وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَمَشِيئَتُكَ عَزِيمَةٌ ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ ، وَكَلَامُكَ نُورٌ ، وَطَاعَتُكَ نَجَاهٌ ، لَيْسَ لَكَ فِي الْخَلْقِ شَرِيكٌ ، وَلَوْ كَانَ لَكَ شَرِيكٌ لَتَشَابَهَ عَلَيْنَا ، وَلِذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ ، وَلَعَلَّ عَلَوًا كَبِيرًا ، جَلَّ قَدْرُكَ عَنْ مَجَاوِرِهِ الشُّرَكَاءِ ، وَتَعَالَيْتَ عَنْ مُخَالَطَةِ الْخُلَطَاءِ ، وَتَقَدَّسَتْ مِنْ مَلَامَسَةِ النَّسَاءِ ، فَلَا وَلَدٌ لَكَ وَلَا وَالِدٌ ، كَذَلِكَ وَصَفَتْ نَفْسُكَ فِي كِتَابِكَ الْمَكْنُونِ الْمُطَهَّرِ الْمُنَزَّلِ الْبُرْهَانِ الْمُضِيِّ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّ الْهُدَى ، نَبِيِّ الرَّحْمَةِ الْقُرْشِيِّ الرَّكِيِّ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْأَبْطَحِيُّ الْمُضَرِّيِّ الْهَاشِمِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ وَرَحَّمَهُ وَكَرَّمَهُ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، ذَلَّ كُلُّ عَزِيزٍ لِعَزَّتِكَ ، وَصَدَّ مُعَزَّتُ كُلِّ عَظْمَةٍ لِعَظَمَتِكَ ، لَا يُفْزِعُكَ لَيْلٌ دَامِسٌ ، وَلَا قَلْبٌ هَاجِسٌ ، وَلَا جَبَلٌ بَازِخٌ ، وَلَا عَلْوٌ شَامِخٌ ، وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ أُبْرَاجٍ ، وَلَا بَحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجٍ ، وَلَا حُجُبٌ ذَاتُ أَرْتَاجٍ وَلَا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ ، وَلَا لَيْلٌ دَاجٍ ، وَلَا ظَلَمٌ ذَاتُ أَدْعَاجٍ ، وَلَا سَهْلٌ وَلَا جَبَلٌ وَلَا بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا شَجَرٌ وَلَا مَدْرٌ ، وَلَا يُسْتَتِرُّ مِنْكَ شَيْءٌ ، وَلَا يَحُولُ دُونَكَ سِتْرٌ ، وَلَا يَقُوتُكَ شَيْءٌ ، السِّرُّ عِنْدَكَ عِلْمِيَّةٌ ، وَالْغَيْبُ عِنْدَكَ شَهَادَةٌ ، تَعْلَمُ وَهُمْ الْقُلُوبُ ، وَرَجَمَ الْعُيُوبِ ، وَرَجَعَ الْأَلْسُنِ ، وَخَائِنَةَ الْأَعْيُنِ ، وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ، وَأَنْتَ رَجَاؤُنَا عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ ، وَغِيَاثُنَا عِنْدَ كُلِّ مَحَلٍّ ، وَسَيِّدُنَا فِي كُلِّ كَرِيهَةٍ ، وَنَاصِرُنَا عِنْدَ كُلِّ ظَلَمٍ ، وَقُوتُنَا عِنْدَ كُلِّ ضَعِيفٍ ، وَبَلَاغُنَا فِي كُلِّ عَجْزٍ ، كَمْ مِنْ كَرِيهَةٍ وَشِدَّةٍ ضَعُفَتْ فِيهَا الْقُوَّةُ ، وَقَلَّتْ فِيهَا الْحِيلَةُ ، أَسَلَمْنَا فِيهَا الرَّفِيقُ ، وَخَذَلْنَا فِيهَا الشَّفِيقُ ، أَنْزَلْتَهَا بِكَ يَا رَبِّ وَلَمْ نَزُجْ غَيْرَكَ ، فَفَرَجْتَهَا ، وَخَفَّفْتَ ثِقَلَهَا وَكَشَفْتَ غَمْرَتَهَا وَكَفَيْتَنَا إِيَّاهَا عَمَّنْ سِوَاكَ ، فَلَكَ الْحَمْدُ ، أَفْلَحَ

سَأَلْتُكَ ، وَأَنْجَحَ طَائِبُكَ ، وَعَزَّ جَارُكَ ، وَرَبِحَ مُتَاجِرُكَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ ، وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ ، وَعَلَا مُلْكُكَ وَغَلَبَ أَمْرُكَ
وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ، أَسْأَلُكَ يَا رَبَّ بِأَسْمَائِكَ الْمُتَعَالِيَاتِ الْمُكْرَمَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْمُقَدَّسَةِ الْعَزِيزَةِ ، وَبِأَسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي بَعَثْتَ بِهِ مُوسَى
عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ قُلْتَ إِنِّي أَنَا اللَّهُ فِي الدَّهْرِ الْبَاقِي ، وَبِعِلْمِكَ الْغَيْبِ ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ ، وَبِأَسْمِكَ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ حَوْلَ
كُرْسِيِّكَ ، وَبِكَلِمَاتِكَ الثَّمَاتِ ، يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ وَأَقْدَمَهُ فِي الْعِزِّ ، وَأَدْوَمَهُ فِي الْمُلْكِ وَالْجَبْرُوتِ ، يَا رَحِيمًا بِكُلِّ مُسْتَرْحِمٍ ، وَيَا
رَءُوفًا بِكُلِّ مَسِيكِينٍ ، وَيَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِيَ ، وَأَسْرَعَهُ إِجَابَةً ، وَيَا مُفْرَجًا عَنْ كُلِّ مَلْهُوفٍ ، وَيَا خَيْرَ مَنْ طَلَبَ مِنْهُ الْخَيْرَ وَأَسْرَعَهُ عَطَاءً
وَنَجَاحًا وَأَحْسَنَهُ عَطْفًا وَتَفَضُّلاً ، يَا مَنْ خَافَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورِهِ الْمُتَوَقِّدِ حَوْلَ كُرْسِيِّهِ وَعَرْشِهِ ، صَافُونَ مُسَبِّحُونَ طَائِفُونَ خَاصِعُونَ
مُدْعُونَ ، يَا مَنْ يُشْتَكَى إِلَيْهِ مِنْهُ ، وَيُرْغَبُ مِنْهُ إِلَيْهِ مَخَافَةَ عَذَابِهِ فِي سَهْرِ اللَّيَالِي ، يَا فَعَالَ الْخَيْرِ وَلَا يَزَالُ الْخَيْرُ فَعَالَهُ يَا صَالِحَ خَلْقِهِ
يَوْمَ يَبْعَثُ خَلْقَهُ وَعِيدَاهُ بِالسَّاهِرَةِ ، فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ يَا مَنْ إِذَا هُمْ بِشَيْءٍ أَمْضَاهُ ، يَا مَنْ قَوْلُهُ فَعَالُهُ ، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ كَيْفَ
يَشَاءُ ، وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْخُلْدِ وَالْبَقَاءِ ، وَكَتَبَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ الْمَيُوتِ وَالْفَنَاءِ ، يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي
الْأَعْرَافِ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ ، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِدَدًا ، لَا شَرِيكَ لَكَ فِي الْمُلْكِ ، وَلَا وَلِيٌّ
لَكَ مِنَ الدُّلِّ ، تَعَزَّزْتَ بِالْجَبْرُوتِ ، وَتَقَدَّسَتْ بِالْمَلَكُوتِ ، وَأَنْتَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، وَأَنْتَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ، قَيُّومٌ لَا تَنَامُ ، قَاهِرٌ لَا
تُغْلَبُ وَلَا تُرَامُ ، ذُو الْبِرَاسِ الَّذِي لَا يُشِيَتَصَّامُ ، أَنْتَ مَالِكُ الْمُلْكِ ، وَمُجْرِي الْفُلْكِ ، تُعْطَى مِنْ سِعَةِ ، وَتَمْنَعُ بِقُدْرَتِهِ ، وَتُوَعَّى
الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءٍ ، وَتُنزَعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ ، وَتُعَزُّ مِنْ تَشَاءٍ وَتُنْزَلُ مِنْ تَشَاءٍ ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، تُوَلِّجُ
اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ ، وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ، وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ، وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ، وَتَنْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ،
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مَوْلَانَا وَسَيِّدِنَا

وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْخَالِصِ ، وَصِيْفِيكَ الْمُسِيَّبِ الَّذِي اسْتَحْضَيْتَهُ بِالْحَيَاةِ وَالْتَفْوِيضِ ، وَاتَّمَنَيْتَهُ عَلَيَّ وَحَيْكَ ، وَمَكُونِ سِرِّكَ وَخَفِيِّ عِلْمِكَ ، وَفَضْلَتِهِ عَلَيَّ مِنْ خَلَقْتَهُ وَقَرَّبْتَهُ إِلَيْكَ ، وَاخْتَرْتَهُ مِنْ بَرِيَّتِكَ ، النَّذِيرِ الْبَشِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ الَّذِي أَيْدَتْهُ بِسُلْطَانِكَ وَاسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ ، وَعَلَى أَخِيهِ وَوَصِيِّهِ وَصَهْرِهِ وَوَارِثِهِ ، وَالْخَلِيفَةِ لَكَ مِنْ بَعْدِهِ فِي أَرْضِكَ وَخَلْقِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ ، وَعَلَى ابْنَتِهِ الْكَرِيمَةِ الطَّاهِرَةِ الْفَاضِلَةِ الزَّهْرَاءِ الْغُرَّاءِ فَاطِمَةَ وَعَلَى وَلَدَيْهِمَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْفَاضِلِينَ الرَّاجِحِينَ الزَّكِيِّينَ التَّقِيينَ الشَّهِيدِينَ الْخَيْرِينَ ، وَعَلَى عَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ ، وَسَيِّدِهِمْ ذِي الثَّنَائَاتِ ، وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيَّ بْنِ أَبِي الْبَقَرِ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَاظِمِ ، وَعَلَى بْنِ مُوسَى الرُّضَا ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيَّ الْحِوَادِ ، وَعَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيَّ الْعَسْكَرِيِّينَ ، وَالْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ ، الْقَائِمِ فِي أَرْضِكَ بِمَا يُرْضِيكَ وَالْحُجَّجِ عَلَيَّ خَلْقِكَ ، وَالْخَلِيفَةِ لَكَ عَلَى عِبَادِكَ ، الْمَهْدِيِّ ابْنِ الْمَهْدِيِّينَ ، الرَّشِيدِ ابْنِ الْمُرْشِدِينَ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ، صَلَاةَ تَامَّةَ عَامَّةَ دَائِمَةٍ نَامِيَةً بَاقِيَةً شَامِلَةً مُتَوَاصِلَةً ، وَأَنْ تَعْفِرَ لَنَا وَتَرْحَمَنَا وَتَفْرِّجَ عَنَّا كَرَبْنَا وَهَمَّنَا وَعَمَّنَا .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَا أَشِيءُ غَيْرَكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَا أَرْغَبُ إِلَى سِوَاكَ ، أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَسَائِلِكَ وَأَحْبَبُهَا إِلَيْكَ ، وَأَدْعُوكَ وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِأَحَبِّ أَسْمَائِكَ إِلَيْكَ ، وَأَخْطَاهَا عِنْدَكَ ، وَكُلُّهَا حَظِّي عِنْدَكَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي الشُّكْرَ عِنْدَ النَّعْمَاءِ ، وَالصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ ، وَالنُّصْرَةَ عَلَى الْأَعْيَادِ وَأَنْ تُعْطِنِي خَيْرَ السَّفَرِ وَالْحَضَرِ ، وَالْقَضَاءِ وَالْقَدْرِ ، وَخَيْرَ مَا سَبَقَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ ، وَخَيْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُسْنَ ذِكْرِ الذَّاكِرِينَ ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ، وَارْزُقْنِي خُشُوعَ الْخَاشِعِينَ ، وَعَمَلِ الصَّالِحِينَ ، وَصَبْرَ الصَّابِرِينَ ، وَأَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ، وَسَعَادَةَ الْمُتَّقِينَ وَقَبُولَ

الْفَائِزِينَ ، وَحُسْنَ عِبَادَةِ الْعَابِدِينَ ، وَتَوْبَةَ التَّائِبِينَ ، وَإِجَابَةَ الْمُخْلِصِينَ ، وَيَقِينَ الصَّادِقِينَ ، وَالْبَسِيْنِي مَحَبَّتِكَ ، وَالْهَمْنِي الْخَشِيَةَ لَكَ ، وَاتِّبَاعَ أَمْرِكَ وَطَاعَتِكَ ، وَنَجْنِي مِنْ سَخَطِكَ ، وَاجْعَلْ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلاً ، وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَيَّ سَبِيلاً ، وَلَا لِلشُّلْطَانِ وَكَفْنِي شَرَّهُمَا ، وَسِرِّ ذَلِكَ كُلَّهُ وَعَلَانِيَتَهُ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْإِسْتِعْدَادَ عِنْدَ الْمَوْتِ ، وَاكْتِسَابَ الْخَيْرِ قَبْلَ الْفَوْتِ ، حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ عُدَّةً لِي فِي آخِرَتِي ، وَأُنْسًا لِي فِي وَحْشَتِي ، يَا وَلِيَّ نِعْمَتِي ، اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي ، وَتَجَاوَزْ عَنِّي زَلَّتِي ، وَأَقْلِبْ عَثْرَتِي ، وَفَرِّجْ عَنِّي كُرْبَتِي ، وَأَبْرِذْ بِإِجَابَتِكَ حَرَّ غَلَّتِي ، وَأَفْضِلْ لِي حَاجَتِي ، وَسُدِّدْ بِنِعْمَتِكَ فَاقَتِي ، وَأَعِنِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَحْسِنْ مَعُونَتِي ، وَارْحَمْ فِي الدُّنْيَا غُرْبَتِي ، وَعِنْدَ الْمَوْتِ ضُرْعَتِي ، وَفِي الْقُبُورِ وَحْشَتِي وَبَيْنَ أَطْبَاقِ النَّارِ وَخِدَّتِي ، وَلَقْنِي عِنْدَ الْمَسَاءِ لَهُ حُجَّتِي ، وَاسْتُرْ عَوْرَتِي ، وَلَا تُؤَاخِذْنِي عَلَى زَلَّتِي ، وَطَيِّبْ لِي مَضْجَعِي ، وَهَنْئِي مَعِيشَتِي ، يَا صَاحِبِي الشَّفِيقِ ، وَيَا سَيِّدِي الرَّفِيقِ وَيَا مُوْنِسِي فِي كُلِّ طَرِيقٍ ، وَيَا مَخْرَجِي مِنْ حَلْقِ الْمَضِيقِ ، وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ ، وَيَا مُفْرَجَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ ، وَيَا حَبِيبَ التَّائِبِينَ ، وَيَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ ، يَا نَاصِرَ أَوْلِيَاءِهِ الْمُتَّقِينَ ، يَا مُوْنِسَ أَجْبَائِهِ الْمُسْتَوْحِشِينَ ، وَيَا مَلِكَ يَوْمِ الدِّينِ ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ، وَيَا إِلَهَ الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ ، بِكَ اعْتَصِمْتُ وَبِكَ وَثِقْتُ ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ ، وَبِكَ انْتَصِرْتُ وَبِكَ اخْتَجَزْتُ ، وَإِلَيْكَ هَرَبْتُ ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَعْطِنِي الْخَيْرَ فِيمَنْ أَعْطَيْتَ ، وَاهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ ، وَكَفِّنِي فِيمَنْ كَفَيْتَ ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ ، لَا مَبَازِغَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ ، وَلَا مُبَدِّلَ لِمَنْ وَالَيْتَ ، وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ عَادَيْتَ ، وَلَا مَلْجَأَ وَلَا مُلْتَجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ، فَوَضُّتُ أُمُورِي إِلَيْكَ ، ارْزُقْنِي الْقِسْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ وِزْرٍ ، يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ ، يَا مُحِبِّي كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ

الموت ، يا من لا يخاف الموت ، صل على محمد وآله ، واجلب لي الرزق جلباً ، فإني لا أستطيع له طلباً ، ولا تضرب بالطلب وجهي ، ولا تحرمني رزقي ، ولا تحبس عني إجابتي ، ولا توقف مسألتني ، ولا تطل حيرتي ، وشفع ولايتي ووسيلتي ، بمحمد نبيك وصفيك وخاصيتك وخالصتك ورسولتك النذير المنذر الطيب الطاهر ، وأخيه أمير المؤمنين ، وقائد المؤمنين إلى جنات النعيم وبساطمه الكريمه الزهراء الغراء الطاهره والائمة من ذريتهم الطاهرين الأختيار ، صلي الله عليهم أجمعين ، وارزقني رزقاً واسعاً وأنت خير الرازقين ، فقد قدمت وسيلتي بهم إليك ، وتوجهت بك إليك ، يا برُّ يا رؤوف يا رحيم ، يا الله ، يا ذا المعارج يا ذا المعارج فإنك تزرق من تشاء بغير حساب ، اللهم صل على محمد وآله ، وارحمنا وأعتقنا من النار واختم لنا بخير ، إنك على كل شيء قدير آمين آمين رب العالمين .

دعاء برای استجاب

۱۱۹ دعوات راوندی مرسل (۱) دعائی از امام زین العابدین نزد استجابت دعاء ذکر کرده « اللهم قد أهدى الطلب ، وأعيت الحيل إلا عندك ، وصاقت الميذاهب ، وامتنعت المطالب ، وعسرت الرغائب ، وانقطعت الطرق إلا إليك ، وتصيرت الآمال ، وانقطع الرجاء إلا منك ، وخابت الثقة ، وأخلف الظن إلا بك ، اللهم إني أجد سبيل المطالب إليك منهجه ، ومناهل الرجاء إليك مفتحة ، وأعلم إنك لمن دعاك لموضع إجابته ، وللصارخ إليك لمرصده إغاثته ، وإن القاصد لك لقریب المسافه منك ، ومناجاة العبد إياك غير محجوبه عن استماعك ، وإن في اللهف إلى جودك والرضا بعدتك ، والاستراحه إلى ضمانك عوضاً عن منع الباخلين ، ومندوحة عما قبيل المسئآتيرين ، ودركاً من خير الوارثين ، فاعفُ بلا إله إلا أنت ميا مضي من دنوبي ، واعصمني فيما بقي من عمري ،

وَأَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَجُودِكَ الَّتِي لَا تُغْلَقُهَا عَنْ أَحِبَّائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

دعای متعدد

۱۲۰ دعائی است که در کتاب حج (۱) و عمره از امام ششم علیه السلام آورده ام «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ تَسَمَّيْتَ بِهِ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ، وَهُوَ مَرْفُوعٌ مَخْرُوعٌ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا سُئِلَتْ بِهِ كَانَ حَقًّا عَلَيْكَ أَنْ تُجِيبَ » سپس حاجت خود را بخواهد .

این دعاء را دنبال نماز می خواند ، و اگر کار دردناک فطیعی رخ داد ، این دعا را بخواند «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ وَبِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا مَلَكٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ . » سپس حاجت خود را بخواهد .

۱۲۱ در فلاح السائل روایتی (۲) مسند (ضعیف) از امام ششم علیه السلام آورده که در تعقیب نماز برای برآورده شدن حاجات ذکر شده «اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ بِطَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ وَوَلَايَةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَلَايَةِ الْأَعْتَمَةِ مِنْ أَوْلِيهِمْ إِلَى آخِرِهِمْ يَكُ يَكُ إِمَامَانِ رَا نَامِ مِي بَرْدِ وَ مِي كَوِيدِ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ بِطَاعَتِهِمْ وَوَلَايَتِهِمْ ، وَالرِّضَا بِمَا فَضَّلْتَهُمْ بِهِ ، غَيْرِ مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ عَلَى مَعْنَى مَا أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ عَلَى حُدُودِ مَا آتَانَا فِيهِ وَمَا لَمْ يَأْتِنَا ، مُؤَمِّنٌ مُعْتَرِفٌ مُسَلِّمٌ بِذَلِكَ ، رَاضٍ بِمَا رَضِيَتْ بِهِ يَا رَبُّ ، أُرِيدُ بِهِ وَجْهَكَ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ ، مَرْهُوبًا وَمَرْغُوبًا إِلَيْكَ فِيهِ ، فَأَحِينِي عَلَى ذَلِكَ ، وَأَمْتِنِي إِذَا أَمْتِنِي عَلَى ذَلِكَ ، وَابْعَثْنِي عَلَى ذَلِكَ ، وَإِنْ كَانَ مِنِّي تَقْصِيرٌ فِيمَا مَضَى ، فَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ ، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ

۱- (۱) وسائل الشيعه ۱۳۹ باب ۹۳/۳ ابواب طواف و حج و عمره ۳۰۲۳۰۱ .

۲- (۲) بحار الانوار ۱۰۸۶/۹ .

تَعْلَمُ ، وَمِثْلَ ذَلِكَ أَضْعَافًا لَا تُحْصَى ، وَمِنَ التَّحْمِيدِ وَالتَّعْظِيمِ وَالتَّقْدِيسِ وَالتَّنَائِهِ وَالشُّكْرِ وَالْخَيْرِ وَالْمَدْحِ وَالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ مِثْلَ ذَلِكَ ، وَأَضْعَافَ ذَلِكَ ، وَعَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ ، وَعَدَدَ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ شَيْءٍ ، وَمِثْلَ ذَلِكَ كُلِّهِ ، وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُلِّهِ أَضْعَافًا لَوْ خَلَقْتَهُمْ فَنَطَقُوا بِذَلِكَ مُنْذُ قَطُّ إِلَى الْأَبَدِ لَا انْقِطَاعَ لَهُ يَقُولُونَ كَذَلِكَ ، وَلَا يَسْأَمُونَ وَلَا يَفْتَرُونَ ، أَسْرِعَ مِنْ لَحِيظِ الْبَصِيرِ ، وَكَمَا يَتَّبِعِي لِمَكَ ، وَكَمَا أَنْتَ لَهُ أَهْلٌ ، وَأَضْعَافَ مَا ذَكَرْتُ وَزَنَهُ مَا ذَكَرْتُ ، وَعَدَدَ مَا ذَكَرْتُ ، وَمِثْلَ جَمِيعِ ذَلِكَ ، كُلُّ هَذَا قَلِيلٌ يَا إِلَهِي تَبَارَكْتَ وَتَقَدَّسْتَ وَتَعَالَيْتَ عَلَوًا كَبِيرًا ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، أَسْأَلُكَ عَلَى أَثَرِ هَذَا الدُّعَاءِ بِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِيَّ وَأَمْثَالِكَ الْعُلَيَّا وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَامَاتِ أَنْ تُعَافِنِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ . راوی ابو یحیی می گوید از امام پنجم علیه السلام شنیدم می گفت این دعاء مستجاب است .

۱۲۳ در فلاح السائل و مصباح شیخ و البلد الامین این دعاء (۱) را آورده « يَا اللَّهُ الْمَانِعُ قُدْرَتُهُ خَلَقَهُ ، وَالْمَالِكُ بِهَا سُلْطَانَهُ ، وَالْمُتَسَلِّطُ بِمَا فِي يَدَيْهِ ، كُلُّ مَرْجُوٍّ دُونَكَ يَخِيبُ رَجَاءَ رَاجِيهِ ، وَرَاجِيكَ مَسْرُورٌ لَا يَخِيبُ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ رِضَا لَكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ فِيهِ ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ تُحِبُّ أَنْ تُذَكَّرَ بِهِ ، وَبِحُكْمِ يَا اللَّهُ فَلَيْسَ يَعِيدُكَ شَيْءٌ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحُوطَنِي وَإِخْوَانِي وَوُلْدِي وَتَحْفَظَنِي بِحِفْظِكَ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي فِي كَذَا وَكَذَا » به جای کذا و کذا حاجت خود را ذکر کند ، روایت شده از پیغمبر صلی الله علیه و آله هنگامی که این را گفت پیش از آنکه از آنجا برو (یا جابجا شود) حاجتش برآورده گردد .

دعاء دنبال نماز واجب برای حاجت

۱۲۴ در مجالس صدوق روایتی مسند(۱) (سند آن ضعیف است) از امام ششم علیه السلام ذکر کرده هر که در دنبال هر نماز واجبی ۴۰ بار بگوید «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» قبل از آنکه پاهای خود را بگرداند یعنی به همان حالت نماز باشد، سپس چیزی از خداوند درخواست کند، خداوند به او عطا فرماید.

۱۲۵ روایتی در کتاب(۲) دعائم الاسلام مرسلأ و در جعفریات مسنداً از حضرت امیر علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد، که هیچ کسی از امت من نیست که نماز را آورده سپس با دست راست پیشانی خود را مسح کرده، آنگاه بگوید «اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنِّي الْهَمَّ وَالْحَزْنَ وَالْفِتْنَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ»، مگر آنکه آنچه خواسته خداوند به او عطا فرماید.

۱۲۶ در امالی طوسی قدس سره (۳) مسنداً بسندی (دارای ضعف) محمد بن مسلم از امام ششم علیه السلام نقل کرده، هر که بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخنی بگوید، این دعا را بگوید «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ» ۷ بار آن را تکرار کند خداوند ۷۰ نوع از بلاها را از او دفع می کند، و هم چنین بعد از نماز مغرب ۷۰ بلاء از او دفع می کند، که پست ترین آنها خوره و پیسی است.

۱- (۱) بحار الانوار ۸۶/۲۱.

۲- (۲) بحار الانوار ۸۶/۳۵؛ مستدرک الوسائل ۱/۵۱ باب ۴/۳۲ ابواب سجده شکر.

۳- (۳) بحار الانوار ۸۶/۹۵.

در روایت قوی کافی ، ابوبصیر(۱) از امام ششم علیه السلام نقل کرده هر که این دعا را بعد از نماز صبح و دنبال نماز مغرب ۷ بار بخواند خداوند ۷۰ نوع بلاء از او دفع می کند ، که پست ترین آنها ریح و پیسی و دیوانگی است ، و در روایت دیگری از ابو بصیر دیوانگی و خوره و پیسی آمده .

دعا دنبال نماز صبح و مغرب برای حاجت

۱۲۷ در کتاب امالی شیخ طوسی و مجالس(۲) شیخ مفید روایتی مسند (اما ضعیف) از راوی آورده ، که بسیار بود ناراحتی چشم داشتم ، عبارت (اشتکی هست) شکایت به امام ششم علیه السلام کردم ، دعائی را حضرت به او آموختند ، برای دنیا و آخرت ، و درد چشم نیز کفایت می شود ، بفرمایند بعد از فجر (دمیدن سپیده صبح و دنبال مغرب) منظور بعد از نماز صبح و مغرب است بگو « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْكَ ، اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاَنْ تَجْعَلَ النُّوْرَ فِیْ بَصِیْرِیْ وَالبَصِیْرَةَ فِیْ دِیْنِیْ ، وَالبَقِیَّتِیْ فِیْ قَلْبِیْ ، وَالاِخْلَاصَ فِیْ عَمَلِیْ ، وَالسَّلَامَةَ فِیْ نَفْسِیْ ، وَالسَّعَةَ فِیْ رِزْقِیْ ، وَالشُّكْرَ لَكَ اَبَدًا مَا اَبْقِیْتَنِیْ » .

۱۲۸ و در ثواب الاعمال شیخ صدوق قدس سره (۳) روایتی مسند (ولی ضعیف) از ابی المغیره ، از امام ابی الحسن (امام هفتم علیه السلام) آورده که هر که بعد از نماز صبح و نماز مغرب پیش از آنکه پاهای خود را بگرداند (جابجا شود) یا با کسی سخن گوید ، بگوید : « اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ ، یا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلِّوْا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا ، اللّٰهُمَّ صَلِّ مُحَمَّدًا وَذَرِیَّتَهُ » . خداوند ۱۰۰ حاجت ۷۰ در دنیا

۱- (۱) بحار الانوار ۸۶/۱۳۲ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۶/۹۵ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۸۶/۹۵ .

و ۳۰ در آخرت برای او برآورده سازد .

۱۲۹ در روایت فلاح السائل (۱) که ابو غالب زراری مسنداً بسندی صحیح از امام ششم ذکر کرده ، دارد ، که هر که (نظیر روایت ثواب الاعمال) با تفاوت اینکه ۷۰ حاجت برای آخرت و ۳۰ برای دنیا از او خداوند برآورده سازد و صلوات آخر را این گونه آورده « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ » .

دعای رفع فقر

۱۳۰ در همان کتاب روایتی مسند (۲) (ولی ضعیف) از عبید بن زراره دارد که نزد امام ششم علیه السلام حاضر شدم ، مردی از شیعیان حضرت از فقر و تنگی معیشت به حضرت شکایت داشت ، و اینکه در شهرها برای روزی تلاش دارد ، بر فقرش افزوده می گردد ، حضرت به او فرمود : نماز عشاء را که خواندی در حال تائی (آرامی) بگو : « اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي، وَأَنَا أَطْلُبُهُ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلَى قَلْبِي، فَأَجُولُ فِي طَلْبِهِ الْبُلْدَانَ، فَأَنَا فِيهَا أَنَا طَالِبٌ كَالْحَيْرَانِ، لَا أَدْرِي أَفِي سَهْلٍ هُوَ أَمْ فِي جَبَلٍ، أَمْ فِي أَرْضٍ أَمْ فِي سَمَاءٍ، أَمْ فِي بَرٍّ أَمْ فِي بَحْرٍ، وَعَلَى يَدَيَّ مَيِّنٌ وَمِنْ، قَبِيلٍ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ عِلْمَهُ عِنْدَكَ، وَأَسِيبَابُهُ بِيَدِكَ، وَأَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُهُ بِلُطْفِكَ وَتُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِكَ، اللَّهُمَّ فَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ يَا رَبِّ رِزْقَكَ لِي وَاسِعًا، وَمَطْلَبَهُ سَهْلًا، وَمَأْخَذَهُ قَرِيبًا، وَلَا تَعْنِنِي بِطَلْبِ مَالٍ تُقَدِّرُ لِي فِيهِ رِزْقًا، فَإِنَّكَ غَنِيٌّ عَنِّي عَن عَذَابِي، وَأَنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَجُدْ عَلَيَّ عَبْدِكَ بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ » .

۱- (۱) بحار الانوار ۸۶/۹۷؛ مستدرک الوسائل ۱ ۵ باب ۲۶/۶ ابواب تعقیب .

۲- (۲) بحار الانوار ۸۶/۱۲۴؛ مستدرک الوسائل ۱ ۵ باب ۲۶/۸ ابواب تعقیب .

۱۳۱ در روایتی مرسل (۱) صاحب عدّه الداعی آورده ، که ابو القمقام از امام ابی الحسن امام هفتم علیه السلام دعائی برای برآورده شدن حاجت آموخت و مدّت کمی گذشت ، از بادیه (بیابان) جماعتی آمده خبر دادند مردی از فامیلش مرده و غیر از او وارثی ندارد ، رفت و ثروت را گرفت ، و پیوسته بی نیاز است ، بعد از نماز صبح ۱۰ بار بگوید « سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ ، اسْتَغْفِرُ اللَّهَ - وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ » .

۱۳۲ هلقام بن ابی هلقام می گوید (۲) دعائی جامع برای دنیا و آخرت و موجز امام هفتم علیه السلام به من آموخت ، فرمود دنبال نماز صبح تا طلوع آفتاب بگو « سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ - وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ » از همه اهل بیتم حال بدتر بود ناگهان میراثی از مردی به من رسید که گمان نمی کردم بین ما خویشی باشد امروز من از توانگرترین اهل بیتم هستم .

دعای ادای دین

۱۳۳ عبداللّه بن سنان (۳) در روایت تفسیر عیاشی دعائی از امام ششم علیه السلام آموخته ، که بدهی او بخواندش اداء می شود ، و حالش نیک می گردد ، بعد از نماز صبح بگو « تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُؤْسِ وَالْفَقْرِ وَمِنْ غَلْبَةِ الدَّيْنِ وَالسُّقْمِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُعِينَنِي عَلَى آدَاءِ حَقِّكَ إِلَيْكَ وَالْأَى النَّاسِ » .

۱- (۱) بحار الانوار ۸۶/۱۳۰ ۱۳۱ .

۲- (۲) بحار الانوار ۸۶/۱۳۱ .

۳- (۳) بحار الانوار ۸۶/۱۳۲ ؛ مستدرک الوسائل ۱ ۵ ، باب ۳۳/۱ ابواب تعقیب .

دعای حاجت

۱۳۴ علی بن حاتم از امام ششم علیه السلام در روایت (۱) تهذیب آورده ، که هیچ مؤمنی نیست که خداوند را با توجه قلب به این دعاء بخواند مگر آنکه خداوند عزوجل حاجتش را برآورده سازد « الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْسِي مَنْ ذَكَرَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُحِيبُ مَنْ دَعَاهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَقْطَعُ رَحْمَاءَ مَنْ رَحِمَاهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُذِلُّ مَنْ وَالَاهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَجْزِي بِالْأَيْحَسَانِ إِحْسَانًا ، وَبِالصَّبْرِ نَجَاةً ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثِقَّتُنَا حِينَ تَنْقَطِعُ الْحِجَلُ عَنَّا ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ رَجَاؤُنَا حِينَ يَسُوءُ ظَنُّنَا بِأَعْمَالِنَا ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَغْدُو عَلَيْنَا وَيَرْوِحُ بِنِعْمِهِ فَنَظِلُّ فِيهَا وَنَبِيْتُ بِرَحْمَتِهِ سَيَاكِينًا ، وَنُصِيحُ بِنِعْمَتِهِ مَعَايِينَ ، فَلَمَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَلَمَكَ الْمُنُّ فَاضِلًا ، الَّذِي خَلَقَنِي فَأَحْسَنَ خَلْقِي ، وَصَوَّرَنِي فَأَحْسَنَ صُورَتِي ، وَأَدَّبَنِي فَأَحْسَنَ أَدَبِي ، وَبَصَّرَنِي دِينَهُ ، وَبَسَطَ عَلَيَّ رِزْقَهُ ، وَأَسْبَغَ عَلَيَّ نِعْمَهُ ، وَكَفَانِي الْهَمَّ .

اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ كَثِيرًا ، وَلَكَ الْمُنُّ فَاضِلًا ، وَبِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ .

اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمِيدًا لَا نِهَائَةَ لَهُ دُونَ عِلْمِكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَجْرَ لِقَائِهِ دُونَ رِضَاكَ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بِمَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى نِعْمَائِهِ كُلِّهَا ، حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ إِلَى مَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا تَقُولُ ، وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ وَكَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا أَنْ يُحَمَدَ ،

سپس می گوید: أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَبْدَأُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ يَعُودُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمِدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤَمَّنُ الْمُهِمَّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ، وَالْكَبِيرَاءُ رِدَاؤُهُ كَ .

أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِجُودِكَ الَّذِي أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ جَزِيلٍ مِمَّا أَعْطَيْتَ أَوْلِيَاءَكَ مَا آمَنُ بِهِ مِنْ عَذَابِكَ ، وَأَسْتَوْجِبُ بِهِ كَرَامَتِكَ ، فَإِنَّ فِي عَطَائِكَ خَلْفًا مِنْ مَنَعِ غَيْرِكَ ، وَلَيْسَ فِي مَنَعِكَ خَلْفٌ مِنْ عَطَاءِ غَيْرِكَ ، يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ ، يَا جَامِعَ كُلِّ قُوْتٍ ، يَا بَارِي النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، يَا مَنْ لَا تَشَابَهَ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ ، وَلَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ ، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي ، وَتُعْطِيَنِي سُوءَ لِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

دعای رفع علت

۱۳۵ در کتاب البلد الامین روایتی (۱) مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر کرده که هر که علتی دارد ، چهل بار بعد از صبح (ظاهراً مراد بعد از نماز صبح باشد) بگوید « بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين ، حسبنا الله ونعم الوكيل ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم » سپس دست خود را بر علت کشیده

خوب می شود انشاء الله تعالى .

و از کتاب سرائر(۱) روایتی از حضرت ایراد کرده ، که هر که این را هر روز ۳۰ بار بگوید ، خداوند ۹۹ قسم بلا که سست تر از همه خوره است از او دفع می کند .

دعا بعد از نماز صبح برای حاجت

۱۳۶ در کتاب کافی و من لا یحضره الفقیه(۲) از محمد بن فرج ، روایتی از امام نهم علیه السلام (محمد بن علی الرضا علیه السلام) آورده که دعائی به او یاد دادند و فرمودند هر که دنبال نماز صبح با آن دعا کند ، هیچ حاجتی را طلب نمی کند ، مگر برایش فراهم می شود ، و خداوند مهمش را کفایت می کند « بِسْمِ اللّٰهِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَفْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللّٰهِ ، إِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ، فَوْقَهُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُوا ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ، حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمِهِ مِنَ اللّٰهِ وَفَضِّلَ لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ ، مَا شَاءَ اللّٰهُ لِأَحْوَالِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ ، مَا شَاءَ اللّٰهُ ، مَا شَاءَ النَّاسُ ، مَا شَاءَ اللّٰهُ ، وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ ، حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ ، حَسْبِيَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ حَسْبِي ، حَسْبِيَ اللّٰهُ ، إِلَّا إِلَهَ الْآلَاءِ هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ » و در روایت عده الداعی بعد از من المرزوقین دارد « حَسْبِيَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ، حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي ، حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي ، حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُنْذُ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي » تا آخر .

۱- (۱) بحار الانوار ۸۶/۱۵۴ .

۲- (۲) مرآة العقول ۱۲/۳۴۶ ۳۴۹ و من لا یحضره الفقیه ۱/۲۱۴ ۲۱۵ ، روایت در مرآة مرسل و سند من لا یحضره معلوم نیست . بحار الانوار ۸۶/۱۸۶ .

۱۳۷ در بعض روایات(۱) وارد شده که بعد از نماز مغرب سجده کند و دعاء در آن مستجاب است .

دعا در سجده برای حاجت

۱۳۸ در مکارم الاخلاق(۲) روایتی مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر کرده که بنده هنگامی سجده می کند و می گوید « یا ربّ یا ربّ » تا نفس قطع شود ، پروردگار تبارک و تعالی به او می گوید : لبيك ، چه حاجت داری ؟ و در مرسل دیگری(۳) دارد هنگامی در سجده می گوید « یا ربّاه یا سیداه » تا نفس قطع شود ، جواب داده شود حاجت را بخواه .

و در روایت مسندی(۴) (ضعیف) از امام صادق علیه السلام دارد که هرگاه بنده در سجده سه بار بگوید یا الله یا ربّاه یا سیداه خداوند تبارک و تعالی جواب او را می دهد ، لبيك بنده ام حاجت را بخواه .

و وارد شده(۵) که پیغمبر صلی الله علیه و آله به مردی که در حال سجده بود گذشتند ، می گفت « یا ربّ ماذا عَلَيَّكَ أَنْ تُرْضِيَ عَنِّي كُلَّ مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدِي تَبَعُهُ ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ ، فَإِنَّمَا عَفْوُكَ عَنِ الظَّالِمِينَ ، وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ ، فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

حضرت به او فرمود سر خود را بردار دعایت مستجاب شد تو به دعاء

۱- (۱) بحار الأنوار ۸۶/۱۹۵ و من لا يحضره الفقيه ۱/۲۱۷ ۲۱۸ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۶/۲۰۵ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۸۶/۲۰۶ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۸۶/۲۲۷ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۸۶/۲۰۶ ۲۰۷ ؛ مستدرک الوسائل ۱ ۵ باب ۵/۳۱ ابواب سجده الشکر .

پیغمبری که در عهد عاد بود دعا کردی .

۱۳۹ در کتاب فلاح السائل ذیل تعقیبات نماز عصر (۱) دارد اگر خواستی در حال سجده می گوئی « اللَّهُمَّ لَكَ فَصَدْتُ وَإِلَيْكَ اعْتَمَيْدْتُ وَأَرَدْتُ ، وَبِحَبْلِكَ وَتَقْتِ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ عَالِمٌ بِمَا أَرَدْتُ » روایت شده هر که این را بگوید سر بر نداشته تا حاجتش برآورده انشاء الله تعالی .

دعاء برای رفع گرفتاری و دعاء برای خلاصی از زندان

۱۴۰ در کتاب عده الداعی (۲) از گفته هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام دارد ، که هرگاه مرد پیش آمدی یا سختی به او رسید یا گرفتار کاری شد ، زانوها و بازوها (دستها را تا بازو) برهنه کرده ، آنها را به زمین بچسباند و سینه خود را نیز به زمین چسبانده سپس در حال سجده حاجت خود را بخواهد .

۱۴۱ در روایتی (۳) ضعیف عدی بن حاتم ، دعائی از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده که حضرت قسم خورده اند ، به این دعا؟ هیچ گرفتاری ، و هیچ جنگ زده یا مال برده ای دعاء نمی کند جز آنکه خداوند (او را از تنگی بیرون می آورد بند گرفتاری او را باز کرده ، همش را فرج فرموده ، غمش را زایل کند « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَتَضِيْدِيْقًا ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعْبُدًا وَرِقًا ، يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ بِسُلْطَانِهِ ، يَا مُدِلَّ الْجَبَّارِينَ بِعِظْمَتِهِ ، أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعِينِي الْمَيْدَاهِبُ عِنْدَ حُلُولِ النَّوَائِبِ فَتَضِيْقُ عَلَيَّ الْأَعْرَاضُ بِرُحْبِهَا ، أَنْتَ خَلَقْتَنِي يَا سَيِّدِي رَحْمَةً مِنْكَ لِي ، وَلَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ ، وَأَنْتَ مُوَعِدِي بِالنَّصْرِ مِنْ أَعْدَائِي ، وَلَوْ لَا نَصْرُكَ لَكُنْتُ مِنَ

۱- (۱) بحار الأنوار ۸۶/۲۱۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۶/۲۱۸ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۸۶/۲۲۵ ؛ مستدرک الوسائل ۵۱ باب ۵/۱۲ ابواب تعقیب .

الْمُغْلُوبِينَ ، يَا مُنْشَى الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا ، وَمُرْسِلِ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا ، وَيَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِالْعِزِّ وَالرَّفْعَةِ ، فَأَوْلِيَاوُهُ بِعِزِّهِ يَعْزُّونَ ، وَيَا مَنْ وَضَعَ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَيْدَلَةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ ، فَهُمْ مِنْ سَيِّطَوَاتِهِ خَائِفُونَ ، أَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَاكَ الَّتِي شَقَّقْتَهَا مِنْ عَظَمَتِكَ ، وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ ، وَعَلَوْتَ بِهَا عَلَى خَلْقِكَ ، وَكُلُّهُمْ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ لِعِزَّتِكَ ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي أَوْلَى الْأَمْرَيْنِ تَبَارَكْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

۱۴۲ در کافی بسندی ضعیف روایتی (۱) از زیاد قندی آورده ، که برای خلاصی از زندان به سبب اتهام مالی ، امام هفتم علیه السلام دعائی برای او نوشته که سجده را طول داده و بگوید « یا أَحَدَ مَنْ لَا أَحَدَ لَهُ » تا نفس قطع شود سپس بگوید : « یا مَنْ لَا يَزِيدُهُ كَثْرَةُ الدُّعَاءِ إِلَّا -جُوداً وَكَرَمًا » تا نفس قطع شود ، آنگاه بگو « یا رَبِّ الْأَرْبابِ أَنْتَ أَنْتَ الْأَمْدَى انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ ، یا علی یا عظیم » زیاد می گوید این دعا را کردم خداوند فرج برایم کرد و آزاد شدم .

۱۴۳ روایتی مرسل (۲) در سرائر از امام صادق علیه السلام دارد که هر گاه همی به تو رسید سه بار دست خود را بر جای سجده ات مسح کرده ، بر صورت خود از سمت گونه چپ بکش و بر پهلوی پیشانی به سوی گونه راست ، و در هر بار می گوئی « بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَالسَّقَمِ وَالْعَيْدَمِ وَالصَّغَارِ وَالذَّلِّ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ . »

۱- (۱) بحار الأنوار ۸۶/۲۳۲ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۶/۲۳۲ .

دعاء مبيت

۱۴۴ در کتاب فلاح السائل (۱) دعائی مرسلأ از امام صادق عليه السلام ذکر کرده که برای امان از هر ترسی ، تسبیحی از تربت امام حسین عليه السلام بگیرد و دعای مبيت (شبی که حضرت امیر علیه السلام به جای پیغمبر صلی الله علیه و آله در فراش قرار گرفت) را سه بار خوانده و بخواند « أَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ وَجِوَارِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوُلُ وَلَا يُحَاوِلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرٍ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ ، مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ يَلْبَسُ سَابِعَهُ حَصِيَّةً بَيْنَهُ وَوَلَاءِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْتَجِباً مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَذْيِهِ بِجِدَارٍ حَصِينٍ ، الْأَخْلَاصِ فِي الْإِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ ، وَالْتِمَاشِكِ بِحَبْلِهِمْ ، مُوقِناً أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ ، أُولَى مَنْ وَالُوا وَأَجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا وَأُعَادِي مَنْ عَادُوا فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَعِزَّنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَنْقِيَهُ ، يَا عَظِيمَ حَاجَزَتِ الْأَعَادِي عَنِّي بِيَدَيْعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ » .

سپس تسبیح را بوسیده بر چشمهای خود بنهد و بگوید : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَةِ ، وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا ، وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَأَبِيهِ ، وَبِحَقِّ أُمِّهِ وَبِحَقِّ أَخِيهِ ، وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطَّاهِرِينَ ، اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ ، وَأَمَاناً مِنْ كُلِّ خَوْفٍ ، وَحِفْظاً مِنْ كُلِّ سُوءٍ » سپس آنرا بر پهلوی پیشانی خود بگذارد ، اگر این کار را در صبح کرد تا شب در امان خداست ، و اگر در شب کرد در امان خداست تا صبح .

۱۴۵ دعائی در دعوات راوندی (۲) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شده ، که هرگاه صبح شد سه بار بگوید : « سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ بَعْدَ بَكْوَيْدِ اللَّهِ »

۱- (۱) بحار الانوار ۸۶/۲۷۶ ۲۷۷ .

۲- (۲) بحار الانوار ۸۶/۲۸۳ .

إِنِّي أَعُوذُ بِحُكْمِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ، وَمِنْ فَجْأِ نِقْمَتِكَ، وَمِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ فِي الْكِتَابِ ،
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَعْزَهُ مُلْكِكَ وَشِدَّةَ قُوَّتِكَ ، وَبِعِظَمِ سُلْطَانِكَ ، وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ «
 سپس حاجت خود را می خواهی انشاء الله تعالی برآورده می شود .

دعاء حفظ

۱۴۶ در بلد الامین و دعوات راوندی(۱) مرسلأ از پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده که هر که در حالی صبح می کند ۷ بار
 بگوید « فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، إِنَّ وَليَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ » خداوند او را در آن روز حفظ می کند ، و در همان کتاب از امام صادق
 علیه السلام آورده ، که هر که در صبح روز سه بار بگوید « بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ » تا مساء (از ظهر به بعد) بلائی به او نمی رسد و هم چنین اگر سه بار در مساء بگوید .

روایت است(۲) که خضر و الیاس علیهما السلام در هر موسم حج که از هم جدا می شوند ، این دعاء را می خوانند « بِسْمِ اللَّهِ
 ، مَا شَاءَ اللَّهُ ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ ، كُلَّ نِعْمَةٍ مِنْ اللَّهِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ ، الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَضْرِبُ
 الشُّوْءَ إِلَّا اللَّهُ » هر کس در حالی که صبح می کند سه بار این را بگوید از سوختن و دزدی و خرق (بد اخلاقی) در امان است .

۱- (۱) بحار الأنوار ۸۶/۲۹۸ .

۲- (۲) بحار الانوار ۸۶/۲۹۸ .

دعایی دیگر

۱۴۷ در مهج الدعوات روایتی (۱) به سندی ضعیف از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هیچ بنده این دعاء را در هر صبح نمی خواند ، مگر آنه تا روز بعد در حرز خداست و هر هم و غمی و اندوه و گرفتاری از او کفایت شده ، و برای دخول بر سلاطین نیز می باشد ، و حرز از شیطان است ، در سختیها به او دعاء کنید ، هر اندوهناکی به او دعاء کند خداوند فرج برایش سازد ، و هر زندانی بخواند برایش فرج گردد و حوائج او برآورده می شود ، و مبادا کسی را به او نفرین کنی که از تیر کاری تندتر است .

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ يَا صَرِيحَ الْمَكْرُوبِينَ ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، اكْشِفْ كَرْبِي وَهَمِّي ، فَإِنَّهُ لَا يَكْشِفُ الْكَرْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا أَنْتَ ، فَقَدْ تَعَرَّفُ حَيَّ إِلَى وَحَاجَتِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي ، فَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ .

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ ، وَبِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ ، وَفِي نِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ ، ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْكَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ حِلْمِكَ لِجَهْلِي ، وَمِنْ فَضْلِكَ لِفَاقَتِي ، وَمِنْ مَغْفِرَتِكَ لِخَطَايَايَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ ، وَالشُّكْرَ عِنْدَ الرَّخَاءِ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَحْشَاكَ إِلَى يَوْمِ الْفَاقِ حَتَّى كَأَنَّي أَرَكَ .

اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ أذُكُرَكَ ، لَا أَنْسَاكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا وَلَا صَبَاحًا وَلَا مَسَاءً ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ أُمَّتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ ،

مُجْرَلٌ فِي فَضْلِكَ وَعَطَاؤِكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَيْعَ قَلْبِي ، وَنُورَ بَصِيرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَكْبَرَ مَنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ ، يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ ، يَا عِضْمَةَ الْخَائِفِينَ ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ ، يَا مُغِيثَ الْمَظْلُومِ الْحَقِيرِ ، يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ ، وَيَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ وَيَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ ، يَا مُطْلِقَ الْمَكْبَلِ الْأَسَدِيِّ ، يَا قَاصِمَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ، اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا ، وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ ، وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ مُحْسِنٌ فَأَحْسِنْ إِلَيَّ .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ رَحِيمٌ تُحِبُّ الرَّحْمَةَ فَارْحَمْنِي ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَطِيفٌ تُحِبُّ اللَّطْفَ ، فَالْطُفْ بِي ، يَا مُقِيلَ عَثْرَتِي ، وَيَا رَاحِمَ عَثْرَتِي ، وَيَا مُجِيبَ دَعْوَتِي ، أَسْأَلُكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ ، مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ ، يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ ، اغْفِرْ لِي عِلْمَكَ فِيَّ وَشَهَادَتَكَ عَلَيَّ ، فَإِنَّكَ تَسَمَّيْتَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّبَاتَ فِي الْأَعْمُرِ ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا ، وَلِسَانًا صَادِقًا ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَعْلَمُ ، وَمِنْ خَيْرِ مَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ .

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا ، وَبِكَ نُصْبِحُ وَبِكَ نُمْسِي ، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ

نَمُوتُ ، وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ ، وَإِلَيْكَ الشُّورُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَحَدًا صِدْقًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ، أَفْرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ، وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ ، وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصِيرِهِ غِشَاوَةً ، فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَدَّكَّرُونَ .

اللَّهُمَّ اطْمَسْ عَلَى أَبْصَارِ أَغْيَادِنَا كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَاجْعَلْ عَلَى بَصِيرِهِ غِشَاوَةً ، وَاخْتَمِ عَلَى قَلْبِهِ ، وَأَخْرِجْ ذِكْرِي مِنْ قَلْبِهِ ، وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّي حِجَابًا وَحِصْنًا مَنِيعًا ، لَا يَزُومُهُ سُلْطَانٌ وَلَا شَيْطَانٌ وَلَا إِنْسٌ وَلَا جِنٌّ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ ، وَأَسْتَعِيدُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ ، وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ ، فَكَفِّنِيهِ كَيْفَ شِئْتُمْ وَأَنْتَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ ، وَبِكَ الْمُسْتَعَاثُ ، وَإِلَيْكَ الْمُسْتَكَى ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِدْرَ يَوْمِي هَذَا فَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ صِيْلًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي صِدْرِ جَمِيعِ بَنِي آدَمَ وَخِيَوَاءِ وَالْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالشَّيَاطِينِ وَالْمَرْدَةِ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ، خَيْرُهُمْ بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ ، وَشَرُّهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ ، وَبِاللَّهِ أَسْتَعِينُ عَلَيْهِمْ ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ أَنْ يَطْعَى ، عَزَّ جَارُكَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ، وَخِذْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَارْزُقْنِي الْخَيْرَ كُلَّهُ ، مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى آلَائِهِ ، وَأَحْمَدُهُ عَلَى نِعْمَائِهِ ، وَأَشْكُرُهُ عَلَى آلَائِهِ ، وَأُؤْمِنُ بِقَضَائِهِ الَّذِي لَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّ ، وَلَا خَاذِلَ لِمَنْ نَصَرَ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الْمُصْطَفَى ، وَأَمِينُهُ الْمُرْتَضَى ، انْتَجِبَهُ وَحَبَّاهُ وَاخْتَارَهُ وَارْتَضَاهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا صَادِقًا لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ ، وَرَحْمَةً أَنْالَ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ ، تَمَّ نُورُكَ رَبِّي فَهَدَيْتَ ، وَعَظَمَ حِلْمُكَ رَبِّي فَعَفَوْتَ ، فَلكَ الْحَمْدُ ، وَجْهَكَ أَكْرَمُ
الْوُجُوهِ ، وَجَاهُكَ أَفْضَلُ الْحِجَاهِ ، وَعَظَمْتَكَ أَرْفَعَ الْعَطَايَا وَأَهْنَوْتَهَا ، تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ ، وَتُعْصَى رَبَّنَا فَتَغْفِرُ ، لِمَنْ تَشَاءُ ، تُجِيبُ
دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاكَ ، وَتَكْشِفُ الضَّرَّ ، وَتَشْفِي السَّقِيمَ ، وَتَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ ، لَا يُحْصَى نِعْمَاتُكَ أَحَدٌ ، رَبَّنَا فَلكَ الْحَمْدُ
حَمْدًا أَبَدًا لَا يُحْصَى عَدْدُهُ ، وَلَا يُضْمَحِلُّ سَرْمَدُهُ ، حَمْدًا كَمَا حَمَدَكَ الْحَامِدُونَ مِنْ عِبَادِكَ الْأَوْلِيَاءِ وَالْآخِرِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّصِيبَ الْأَوْفَرَ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَأَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى ، وَالْعَافِيَةَ ، وَالْبُشْرَى عِنْدَ انْقِطَاعِ الدُّنْيَا .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَقْوَى لَا تَنْفَدُ ، وَفَرَجًا لَا يَنْقَطِعُ ، وَتَوْفِيقَ الْحَمْدِ ، وَلبَاسَ التَّقْوَى ، وَزِينَةَ الْإِيمَانِ ، وَمُرَافَقَةَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى
الله عليه و آله فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ ، يَا بَارِئُ لَا يَدَّ لَهُ ، يَا دَائِمٌ لَا نَفَادَ لَهُ ، يَا حَيُّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى ، يَا قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ ، أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى ، وَالْعَافِيَةَ وَالْغِنَى ، وَالتَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ، وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ ، وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي ذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ ،
وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ ، وَبِسُلْطَانِكَ الَّتِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ ، وَبِعِلْمِكَ الَّتِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ ، وَبِاسْمِكَ الَّتِي بَيَّدَ لَهُ كُلُّ
شَيْءٍ وَبِوَجْهِكَ الَّتِي بَقِيَ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّتِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ ، أَنْ تَغْفِرَ لِي كُلَّ ذَنْبٍ ، وَتَمْحُوَ عَنِّي كُلَّ
خَطِيئَةٍ ، وَأَنْ تُوفِّقَنِي لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى ، وَأَنْ تَكْفِينِي مِمَّا هَمَّنِي وَمِمَّا غَمَّنِي مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَنْ تُرْزِقَنِي عَمَلَ الْخَيْرِ كُلِّهِ ، مَا
أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ .

دعاء خیر دنیا و آخرت

۱۴۸ در مهج (۱) دعائی با سندی ضعیف از امام صادق علیه السلام از پدرش از جدش از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله با مزایا و فوائد بسیاری ایراد کرده ، از آن جمله هر خیری برای دنیا و آخرت بخواهد و سه بار این دعا را بخواند خداوند به او عطا فرماید .

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ ، الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ ، وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَشْتَشِيرُ ، الْأَعْوَالُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ ، وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرَّبُّوبِيَّةِ ، نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَيْنَ ، وَقَاطِرُهُمَا وَمُتَبَدِّعُهُمَا ، بَعِيرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا فَاشْتَقَرَّتِ الْأَرْضُ رُضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ السَّمَاءِ ، ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى ، الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ، فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ ، وَلَا مُعَزِّزَ لِمَنْ أَدَلَّتْ ، وَلَا مُيَدِّلَ لِمَنْ أَعَزَّزْتَ ، وَلَا مَيَانِعَ لِمَا أُعْطِيَتْ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءً مَبْنِيَّةً ، وَلَا أَرْضَ مَبْدُوحِيَّةً ، وَلَا شَمْسٌ مُضَيَّةً ، وَلَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ ، وَلَا نَهَارٌ مُضَيٌّ ، وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ ، وَلَا جَبَلٌ رَاسٍ ، وَلَا نَجْمٌ سَيَّارٍ ، وَلَا قَمَرٌ مُنِيرٍ ، وَلَا رِيحٌ تَهْبُتُ ، وَلَا سَيْحَابٌ يَسْكُبُ ، وَلَا بَرَقٌ يَلْمَعُ ، وَلَا رُوحٌ يَتَنَفَّسُ ، وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ ، وَلَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ ، وَلَا مَاءٌ يَطْرُدُ ، كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَكَوْنْتَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَقَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ، وَابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ ، وَأَغْنَيْتَ ، وَأَفْقَرْتَ ، وَأَمَمْتَ ، وَأَحْيَيْتَ ، وَأَضْحَكْتَ ، وَأَبْكَيْتَ ، وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ ، فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ مُتَعَالَيْتَ ، أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ، أَمْرُكَ غَالِبٌ ، وَعِلْمُكَ نَافِذٌ ، وَكَيْدُكَ غَرِيبٌ ، وَوَعْدُكَ صَادِقٌ وَحُكْمُكَ عَدْلٌ ، وَكَلَامُكَ هَيْدَى ، وَوَحْيُكَ نُورٌ ، وَرَحْمَتُكَ وَسِعَةٌ ، وَعَفْوُكَ عَظِيمٌ ، وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ وَعَطَاؤُكَ جَزِيلٌ ، وَحَبْلُكَ مَتِينٌ ، وَإِمْكَانُكَ عَتِيدٌ ، وَجَارُكَ

عَزِيزٌ، وَبَأْسُكَ شَدِيدٌ، وَمَكْرُوكٌ مَكِيدٌ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى، وَحَاضِرٌ كُلِّ مَلَأٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ، وَفَرَجٌ كُلِّ حَزِينٍ، وَغَنَى كُلِّ مِسْكِينٍ، وَحِصْنٌ كُلِّ هَارِبٍ، وَأَمَانٌ كُلِّ خَائِفٍ، حِزْزُ الضُّعْفَاءِ، كَنْزُ الْفُقَرَاءِ، مُفَرِّجُ الْعَمَاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ، ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، تَكْفَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ، وَأَنْتَ حَيَارٌ مَنْ لَا ذِيكَ وَتَصَرَّعَ إِلَيْكَ، عَضَمَهُ مِنْ اعْتَصَمَ بِكَ مِنْ عِبَادِكَ، نَاصِرٌ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ، تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَكَ، جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ، عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ، كَبِيرُ الْكُبَرَاءِ، سَيِّدُ السَّادَاتِ، مَوْلَى الْمَوَالِي صَدْرِيحُ الْمُشْتَصِرِينَ، مُنْفَسٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، مُجِيبُ دَعْوَاهِ الْمُضْطَرِّينَ، أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَبْصِرُ النَّاطِرِينَ، أَحْكُمُ الْحَاكِمِينَ، أَسْرِعُ الْحَاسِبِينَ، أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، خَيْرُ الْغَافِرِينَ، قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ، مُغِيثُ الصَّالِحِينَ، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ، وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ، وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ، وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ، وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ، وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ، وَأَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ، وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَأَنَا الْمُسِيءُ، وَأَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ، وَأَنْتَ الْحَلِيمُ وَأَنَا الْعَجُولُ، وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ وَأَنْتَ الْمُعَافَى وَأَنَا الْمُبْتَلَى، وَأَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَا الْمُضْطَرُّ، وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى عِيَادَكَ بِلَا سُوءِ آلٍ، وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي، وَاسْتُرْ عَلَيَّ عُيُوبِي وَافْتِخْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقاً وَاسْعَاءً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ..

۱۴۹ در مصباح المتعجل (۱) روایتی مرسل از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که

خداوند متعال خود را تمجید می کند (سه ساعت شب و سه ساعت روز) می گوید « إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَمْ أَزَلْ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ مَبْدِيءُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيَّْ يَعُودُ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لِي الْأَسْمَاءُ الْحُسَيْنَى ، إِنِّي أَنَا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى » و فرمود هیچ بنده مؤمنی نیست که بخواند خداوند را با اینها در حالی که دلش سوی خدا باشد مگر آنکه خداوند عزوجل حاجتش را برآورد .

۱۵۰ در فلاح السائل (۱) روایتی (اعتبار سند ثابت نیست) از حلبی از قول امام ششم علیه السلام آورده برای گریه و فرزندش در شب، آخر شب وضو کامل گرفته، دو رکعت نماز بخواند، خداوند را ستوده، مبادا قبل از ستودن و مدح پروردگار چیزی درخواست کند، چون از مدح خداوند فارغ شد درود (صلوات) بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله بفرستد، سپس بخواهد خداوند به او می دهد.

دعاء رفع بلاء

۱۵۱ در کتاب البلد الامین (۲) این دعاء برای دفع بلاء از امام دهم علیه السلام ذکر شده که برای بعضی دوستان خود که در حبس متوکل بود، و او را به عقوبت ترسانده بود، یاد دادند، این نامه را نوشته در سه نسخه در سه جا پنهان کند،

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۳/۳۱۸ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۲/۲۵۳ .

خورشید گسترده شد ، خداوند عزوجل از وی به من و لطفش فرج فرمود بنویسد : « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، إِلَهِي اللَّهُ الْمَلِكِ الدَّيَّانِ ، الرَّؤُوفِ الْمَنَّانِ ، الْأَعَزِّ الصَّمَدِ ، مِنْ عَبْدِهِ الذَّلِيلِ الْبَائِسِ الْمُسْتَتَكِينِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ ، وَمِنْكَ السَّلَامُ ، وَإِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، وَصَلِّمَوَاتُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ ، أَمَا بَعِيدُ فَإِنَّ مَنْ يَخْضَعُ رُئَا مِنْ أَهْلِ الْأَمْوَالِ وَالْحِرَاةِ قَدِ اسْتَعَدُّوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَتَقَدَّمُوا بِسِعَةِ حِرَاهِهِمْ فِي مَصِيفِ الْجَهَنَّمَ ، وَلَمْ شُؤْنِهِمْ ، وَتَأَخَّرَ الْمُشْتَضِعُونَ الْمُقْلُونَ مِنْ تَنْجِزِ حَوَائِجِهِمْ ، لِأَنَّ بَوَابَ الْمُلُوكِ وَمَطَابِعَهُمْ ، فَيَا مَنْ بِيَدِهِ نَوَاصِي الْعِيَادِ أَجْمَعِينَ ، وَيَا مُقَرَّبَ بَوْلَانِيَّتِهِ لِلْمُؤْمِنِينَ ، وَمُذَلَّ الْعَتَاهِ الْجَبَّارِينَ ، أَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي ، وَإِلَيْكَ مَهْرَبِي وَمَلْجَأِي ، وَعَلَيْكَ تَوَكُّلِي وَبِكَ اعْتِصَامِي وَعِيَاذِي ، فَأَلِنْ يَا رَبِّ صِدْقَهُ ، وَسَخِّرْ لِي قَلْبَهُ ، وَرُدِّ عَنِّي نَافِرَهُ ، وَاكْفِنِي مَا تَبِعِيهِ ، فَإِنَّ مَقَادِيرَ الْأَمْوَالِ بِيَدِكَ ، وَأَنْتَ الْفَعَّالُ لِمَا تَشَاءُ ، لَكَ الْحَمْدُ ، وَإِلَيْكَ يَصِيرُ عَدُّ الْحَمِيدِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ، تَمْحُو مَا تَشَاءُ ، وَتُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ أَكِّ وَبَرَكَاتُهُ »

دعای مستجاب بعد از نماز وتر

۱۵۲ روایتی مرسل در کتاب جنه الأمان (۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده ، دارای مزایای بسیاری برای کسی که دنبال نماز وتر دو سجده بیاورد ، در اولی ۵ بار بگوید « سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ » سپس بنشیند و آیه الکرسی را بخواند ، بعد سجده دوم را بیاورد و همین ذکر را ۵ بار بگوید ، از جمله مزایا ، دعایش مستجاب شده خداوند حاجات دنیا و آخرتش را برآورده می سازد .

۱۵۳ در محاسن (۱) از قول سعید بن المسيّب (در اعتبار سند بحث است) از گفته امام چهارم علیه السلام به نقل از پیغمبر صلی الله علیه و آله گفتن « لا إله إلا الله ربنا لا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً » را خیر دنیا و آخرت شمرده و در گرفتاری و غم دعاء کردن به آن را موجب فرج دانسته .

اسم اعظم

۱۵۴ روایاتی متعدّد در تعیین اسم اعظم وارد شده که اکثر یا همه سند ضعیف دارند ، در بعضی (۲) دارد هرگاه خداوند به آن اسم دعاء شود جواب دهد و اگر چیزی از او خواسته شود عطا فرماید : « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ » (۳) اسم بزرگتر و برتر خداست ، و در بعضی (۴) دارد سوره الحمد لله و قل هو الله و آیه الكرسي و انا انزلناه را بخوان سپس رو به قبله کرده ، هر چه خواهی دعاء کن ، و در روایت (۵) امام رضا علیه السلام دارد که بعد از نماز فجر (صبح) ۱۰۰ بار هر که بگوید « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لا- حَيْوَلْ وَ لا- قُوَّةَ الا- بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » به اسم اعظم نزدیکتر از سیاهی چشم به سفیدی آن است و در روایت (۶) دیگر از آن بزرگوار دارد که یا حئی یا قئیوم است ، و در چندین روایت (۷) از طرق اهل سنت به گونه های دیگری ذکر شده و مرحوم علامه طباطبائی قدس سره نظر خاصی در مورد

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۳/۳۰۸ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۳/۲۲۴ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۳/۲۲۳ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۳/۲۲۳ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۹۳/۲۲۳ .

۶- (۶) بحار الأنوار ۹۳/۲۲۳ .

۷- (۷) بحار الأنوار ۹۳/۲۲۴ ۲۲۷ .

اسم اعظم دارد که با ظاهر روایات سازش ندارد(۱).

۱۵۵ در روایتی مرسل(۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که بسیار استغفار کند ، خداوند برای او فرج از هم همتی و مخرج (راه بیرون شدن) از هر تنگنایی قرار می دهد ، و از جایی که گمان ندارد روزی به او می رساند .

۱۵۶ و در روایت(۳) راوندی از موسی بن جعفر علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که همومش زیاد شد بسیار استغفار کند .

۱۵۷ و در مرسله(۴) محمد بن الریان از امام دهم علیه السلام استغفار را برای سختی ها و پیش آمدها و مهمات ذکر فرمود .

۱۵۸ در روایت(۵) صدوق به سندی متصل و ضعیف از امیرالمؤمنین علیه السلام آمده که تعقیب بعد از نماز صبح و بعد از عصر روزی را زیاد می کند .

۱۵۹ قطب راوندی در دعوات(۶) خود از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هیچ بنده ای نیست دنبال نماز دستهای خود را پهن کرده سپس بگوید : « إلهی وإله إبراهيم وإسحق ويعقوب وإله جبرئیل ومیکائیل وإسرافیل ، أسألك أن تستجیب دَعْوَتی فإنی مضطرّ وتعصمی فی دینی فإنی مبتلی ، وتألنی برحمتک فإنی مُدْنِبٌ ، وتنفی عنی الفقر فإنی مسکینٌ » مگر آنکه حق است بر خداوند که دستهای او را

۱- (۱) المیزان ۸/۳۷۱ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۳/۲۸۱ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۳/۲۸۳ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۹۳/۲۸۳ .

۵- (۵) مستدرک الوسائل ۱ ۵ باب ۱/۲ ، ابواب تعقیب .

۶- (۶) مستدرک الوسائل ۱ ۵ باب ۲۲/۱۸ ، ابواب تعقیب .

ناامید برنگرداند .

۱۶۰ شیخ کفعمی در البلد الأمین (۱) از امام صادق علیه السلام مرسلًا نقل کرده هر که دنبال هر نماز فجر و مغرب ۷ بار « بِسْمِ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » بگوید ، خداوند ۷۰ بلا از انواع بلاها که سست تر از همه باد و پیسی و دیوانگی است از او برطرف می کند (دفع می کند) .

دعای ادای دین

۱۶۱ در همان کتاب شیخ کفعمی (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایتی مرسل آورده هر که این کلمات را هر روز ۱۰ بار بگوید (بعد از بیان جمله ای از آثار آن) و دینش را اداء ساخته و هم و غمّش را برطرف کرده و برای گرفتاریش فرج آورد « أَعِدَدْتُ لِكُلِّ هَوْلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ مَا شَاءَ اللَّهُ ، وَلِكُلِّ نِعْمَةٍ أَحْمَدُ لِلَّهِ ، وَلِكُلِّ رَخَاءٍ الشُّكْرُ لِلَّهِ ، وَلِكُلِّ أُعْجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَلِكُلِّ ذَنْبٍ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ، وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ، وَلِكُلِّ ضَيْقٍ حَسْبِيَ اللَّهُ ، وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقَدَرٍ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ، وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ ، وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » .

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱ ۵ باب ۲۶/۴ أبواب تعقیب .

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۱ ۵ باب ۴۰/۱۲ أبواب الذکر . بحار الأنوار ۵/۸۷ . ۶

تکمیل بحث دعاها

این بحث مناسب به توسل به پیغمبر و اهل بیت علیهم السلام است اما چون با دعاهانیز مرتبط است در این جا مطرح شد :

زیارت قبر پیغمبر بزرگ اسلام و قبور امامان، اهل بیت و حضرت زهرا سلام الله علیهم اجمعین

ودعا کردن نزد قبر آنان و هم چنین زیارت قبور امام زاده ها و علماء و شهداء و بزرگان اسلام از زهاد و عباد ، و پدر و مادر ، و مؤمنین .

۱ کسانی از اهل ملل معتقد به عالم بعد از مرگ هستند و انسان را بعد از مردن نابود نمی دانند از زیارت قبور دوری نمی کنند ، و آن را از آداب نیک و دلیل بر وفا دانسته ، و بعضی به برکاتی نائل می گردند ، و حکم زیارت قبر پیغمبر و امامان و حضرت زهرا علیهم السلام مانند زیارت حال حیات آن سروران است ، از جمله برکات برآورده شدن حاجت ، شفاء مریض در دنیا ، شفاعت (۱) روز

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۰، ۱۱۶، ۱۲۱، ۱۲۳، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۵ . کامل الزیارات ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۳۹، ۵۸، ۵۹ . مرآة العقول ۱۸/۲۵۷، ۳۰۶ . وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ باب ۲، ۱۴، ۱۶، ۱۹، ۲۱، ۲۳ و باب ۳، ۲، ۳، ۸ ابواب المزار .

قیامت است و زیارت قبر هر یک از امامان علیهم السلام (۱) مانند زیارت قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده .

زیارت قبر مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله در مدینه طیبه

۱ در روایت معتبر (۲) اربعمأه از حضرت امیر علیه السلام دارد که حج خود را تکمیل کنید (هنگامی که به سوی خانه خدا بیرون شدید) به رسول خدا صلی الله علیه و آله که به آن امر شده و ترک آن آن جفا است و تکمیل کنید به قبرهایی که خداوند زیارت آنها و حق آنها را بر شما لازم کرده و نزد آنها روزی درخواست کنید .

۲ در روایت صحیح (۳) حلبی از امام ششم علیه السلام وارد شده هنگامی وارد مسجد (مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله) شدی اگر بتوانی سه روز چهارشنبه ، پنجشنبه و جمعه بمانی نزد بین قبر و منبر ، نماز بخوان روز چهارشنبه نزد ستونی که بعد از قبر است ، آنجا دعاء کن و هر حاجتی برای آخرت یا دنیا می خواهی درخواست نما ، و روز دوم نزد ستون توبه ، و روز جمعه نزد مقام پیغمبر صلی الله علیه و آله مقابل ستون که عطر بسیار بر آن هست برای هر حاجتی نزد اینها دعاء می کنی و این سه روز را

- ۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۰، ۱۱۷، ۱۱۹، کامل الزیارات ۱۵۰. مرآه العقول ۱۸/۳۰۶، ۳۱۰، ۳۱۴. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۲/۱۵ و باب ۹۰/۱ و ۷۹/۱ و ۸۰/۱، ۲، ۴، ۶، ۹، ۱۰ و ۸۲/۴، ۲۰.
- ۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۰/۱۳۹. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۲/۱۰ ابواب مزار.
- ۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۰/۱۴۷. مرآه العقول ۱۸/۲۷۱. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴، باب ۱۱/۳ ابواب مزار.

روزه باش و نظیر این روایت روایت معاویه بن عمار(۱) از آن بزرگوار است و اضافه دارد نماز را در شبهای این سه روز و دعائی برای حاجت «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَجَمِيعِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا» و به جای کذا و کذا حاجت خود را بگوید .

۳ در روایتی دیگر(۲) (که حسن یا صحیح بلکه صحیح است) معاویه بن عمار در بیان کیفیت زیارت قبر آن حضرت دارد ، اگر حاجتی داری قبر حضرت را بین دو شانه خود قرار داده رو به قبله دستها را بالا- برده حاجت را درخواست کن ، همانا سزاوارتر است که برآورده شود انشاء الله .

۴ در روایتی صحیح(۳) یا معتبر از امام ششم علیه السلام زیارت قبر حضرت را معادل یک حج مبرور با خود پیغمبر صلی الله علیه و آله قرار داده .

زیارت قبر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

۱ در فضل زیارت آن حضرت و استجابت دعاء به دو طریق که یکی خالی از اعتبار نیست مفضل(۴) بن عمر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده که درهای

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۴۷/۱۰۰ . مرآه العقول ۱۸/۲۷۱ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۱۱/۴ ابواب مزار .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۵۱/۱۰۰ ، کامل الزیارات ۱۵/۱۶ . مرآه العقول ۱۸/۲۶۱ ۲۶۲ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۶/۱ ابواب مزار .

۳- (۳) وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۳/۷ ابواب مزار . کامل الزیارات ۱۴/۱۵ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۲۵۸/۱۰۰ ۲۵۹ . کامل الزیارات ۳۹ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۲۳/۱۱ ابواب مزار و باب ۲۷/۱ .

آسمان وقت دعاء برای زائر حضرت باز می شود پس از خیر خواب مباش .

۲ در روایتی مسند (۱) (ضعیف) وارد است که هیچ گرفتاری نزد آن قبر نمی رود و در آنجا چهار رکعت نماز بخواند مگر آنکه خداوند او را شادمان به برآوردن حاجتش برگرداند و قریب به این مضمون در روایتی (۲) مرسل آمده .

۳ در مسند (۳) و ضعیف دیگری دارد که امام ششم علیه السلام فرمود: در ظهر کوفه (نجف اشرف) قبری است هیچ صاحب آفتی به او پناه نمی برد مگر آنکه خداوند او را شفاء می دهد .

۴ و در مسند ابی بصیر (۴) (اعتبارش ثابت نشد) وارد است که در جانب اهل کوفه قبری است هیچ مکروب نزد آن نمی رود مگر آنکه خداوند برایش فرج فرموده دعایش را مستجاب و خوشحال به کسانش برمی گردد .

۵ در روایت (۵) فرحه الغری مرسل از صفوان جمال از گفته امام ششم علیه السلام آمده که به هر قدمی (در راه زیارت قبر آن حضرت) برآوردن ۱۰۰ هزار حاجت را دارد .

۶ در ذیل روایت (۶) زیارتی که از طریق شیخ مفید و سید و شهید رضی الله عنهم و غیر اینان از صفوان وارد شده (زیارت ۱۸) دارد که امام صادق علیه السلام

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۰/۲۵۹ . کامل الزیارات / ۱۶۸ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۰/۲۵۹ . ۲۶۰ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۰/۲۶۱ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۲۳/۵ ابواب مزار .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۰/۲۶۲ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۱۰۰/۲۷۹ .

۶- (۶) بحار الأنوار ۱۰۰/۲۸۹ .

فرمود: بعد از نماز زیارت در دعاء کوشش کن که جای درخواست است، بسیار استغفار کن که جای آمرزش است، حاجتها را بخواه که همانا جای اجابت است.

۷ در ذیل (۱) زیارت ۲۳ حضرت امیر علیه السلام از قول سید بن طاوس و شیخ مفید از گفته سید زیارت دوم دو زیارت عاشوراء از نزد سر حضرت امیر علیه السلام برای امام حسین علیه السلام ذکر کرده، و مرحوم علامه مجلسی استظهار کرده که زیارت مذکور از طریق صفوان از امام صادق علیه السلام وارد شده و در تأیید آن روایت مزار کبیر را آورده که محمد بن خالد طیالسی (۲) از سیف بن عمیره گفته که با صفوان بن مهران جمال و جماعتی از اصحاب بعد از ورود امام ششم علیه السلام سوی غری (نجف اشرف) بیرون رفتند، حضرت امیر علیه السلام را زیارت کرده، بعد از زیارت، صفوان روی خود را به سوی ناحیه ابی عبدالله علیه السلام کرده و گفت امام حسین علیه السلام را از اینجا نزد سر حضرت امیر علیه السلام زیارت کنیم، و از امام صادق علیه السلام ذکر کرده که حضرت به او فرمودند، ای صفوان این زیارت را (برس) و با این دعاء دعاء کن و به این زیارت این دو (بزرگوار) را زیارت کن، همانا من ضامن بر خدا برای هر که آن دو بزرگوار را به این زیارت زیارت کند، و این دعاء را از دور یا نزدیک بخواند که زیارتش قبول تا آنجا که حاجتش از ناحیه خداوند برآورده است هر چه باشد، تا آنجا که ای صفوان هر آنگاه پیش آمدی، حاجتی سوی خدا برایت رخ داد، به این زیارت آن حضرت را زیارت کن، از هر جا

۱- (۱) بحار الأنوار ۳۱۰/۱۰۰/۳۱۱.

۲- (۲) ظاهراً این روایت معتبر است.

باشد و به این دعاء دعاء کن ، و حاجتت را درخواست نما که از خدا حاجت ترا می آید (مستجاب شود تا . . . نظیر آنچه در ذیل زیارت عاشوراء معروفه و دعای صفوان وارد شده .

۸ در روایت (۱) کامل الزیارات مسندی (معتبر) از امام ششم علیه السلام آورده درباره مردی که در مسجد کوفه بر حضرت امیر علیه السلام وارد شده سلام کرد و برای رفتن به مسجد الاقصی (در بیت المقدس) به منظور درک فضل با حضرت وداع می کرد ، حضرت به او فرمودند وسیله سواری (راحله) خود را بفروش و توشه راه خود را بخور ، و در این مسجد نماز کن ، همانا نماز واجب در آن حج میبرور و نافله عمره میبرور است ، تا آنجا که هیچ گرفتاری در آن دعا نکرد که حاجتی از حاجتها بخواهد مگر آنکه خداوند اجابت فرموده ، گرفتاری او را برطرف سازد .

۹ و در روایتی ضعیف (۲) از امام صادق علیه السلام درباره زیارت آن حضرت آمده که هر که جدم (حضرت امیر علیه السلام) را در حالی که معرفت به حق آن حضرت داشته باشد زیارت کند به هر گامی یک حج مقبول و یک عمره میبرور برای او نوشته می شود و در روایتی (۳) از آن حضرت دارد که هر که آن جناب را پیاده زیارت کند به هر گامی یک حج و عمره و اگر پیاده برگردد برای هر گامی ۲ حج و ۲ عمره برای او نوشته می شود .

۱- (۱) بحار الانوار ۴۰۳/۱۰۰/۴۰۴ و کامل الزیارات ۳۲/۳۳ .

۲- (۲) وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۲۳/۳ ابواب مزار .

۳- (۳) وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۲۴/۱ ابواب مزار .

۱۰ و در روایت ضعیف (۱) عبدالله بن طلحه نهدی از امام ششم علیه السلام زیارت حضرت را معادل ۲ حج و ۲ عمره دانسته ، و در روایتی مرسل (۲) برای زیارت آن حضرت به هر قدم که کوتاه بردارد و چانه را سوی زمین بیندازد ۱۰۰ هزار حسنه و محو ۱۰۰ هزار سیئه و رفع ۱۰۰ هزار درجه و مزایای دیگر وارد شده .

زیارت قبر حضرت ابی عبدالله الحسین سید الشهداء علیه السلام

- ۱ در مسند (احتمال اعتبار دارد) (۳) ابی ناب از امام ششم علیه السلام آمده که زیارت آن حضرت معادل عمره است .
- ۲ و در روایات (۴) متعددی که بعض آنها صحیح است ، ثواب زیارت قبر ابی عبدالله الحسین علیه السلام را عمره و عمره مقبوله و در پاره ای معادل حج مبرور با پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده .
- ۳ و در چند روایت (۵) مسند دارد که برای کسی که اراده حج کرد و متمکن از حج نشد ، حج است و برای کسی که اراده عمره کرد و متمکن از عمره

۱- (۱) وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ باب ۲۵/۱ ابواب مزار .

۲- (۲) وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ باب ۲۹/۷ ابواب مزار .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۶ ، کامل الزیارات / ۲۹۷ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ . کامل الزیارات ۱۵۴ ۱۵۷ . وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ باب ۳۷ و ۳۸ ، ابواب مزار .

۵- (۵) بحار الأنوار ۱۰۱/۳۱ ۳۲ . کامل الزیارات ۱۵۶ ۱۵۷ .

نشد عمره است. و در روایت صحیح دارد که مجزی از حج برای کسی است که عرفه نزد آن بزرگوار باشد.

۴ و در قسمی (۱) معادل حج و عمره و ۲ حج و دو حج و یک عمره و در دیگری (۲) معادل یک حج با عمره و ۲ حج و ۳ حج و ۱۰ حج با پیغمبر صلی الله علیه و آله. و در روایتی تا ۱۰ حج و عمره و در قسمی ۲۰ حج و ۲۰ عمره و در بعضی ۲۰ حج و ۲۲ و ۲۵ حج و ۳۰ حج مقبول و ۴۰ و ۵۰ حج و ۷۰ و در پاره ای ۸۰ حج مبرور و ۹۰ حج و عمره و در بعضی دیگر (۳) نسبت به زائر عارف به حق حضرت ۱۰۰ حج با پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر شده و بعضی ثواب زیارت روز عید را ۱۰۰ عمره و ۱۰۰ غزوه با پیغمبری مرسل یا امام عدل ذکر کرده.

و در مسند (۴) بشیر دهان (خالی از اعتبار نیست) از امام صادق علیه السلام برای کسی که در فرات غسل کرده به زیارت قبر حسین علیه السلام برود و عارف به حق حضرت باشد به هر قدمی که بردارد و می گذارد ثواب ۱۰۰ حج مقبول و ۱۰۰ عمره مبرور و ۱۰۰ غزوه با پیغمبری مرسل که با دشمنان خدا و پیغمبر باشد

- ۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۳، ۳۲، ۳۵، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۳، ۷۲. کامل الزیارات ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۳۸، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰.
- ۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۹، ۳۲، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳. کامل الزیارات ۶۸، ۱۴۰، ۱۵۸، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۸۳. مرآة العقول ۱۸/۳۰۷، ۳۰۸. وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ باب ۲/۲۰ و باب ۳۹/۱ و باب ۳۵ از ابواب مزار.
- ۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۳۴، ۴۲. کامل الزیارات ۱۶۲. مرآة العقول ۱۸/۳۰۷ و وسائل الشیعه ۱۰/۱۴، باب ۴۵/۱۱ و باب ۴۹/۱ از ابواب مزار.
- ۴- (۴) وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ باب ۵۹/۸ ابواب مزار. کامل الزیارات ۱۸۵.

می دهد .

۵ و در مسند (۱) امّ سعید احمسیه (معتبر است ظاهراً) ثواب حج و عمره و اعتکاف ۲ ماه در مسجد الحرام و روزه ۲ ماه آمده و در روایتی (۲) مسند ظاهراً معتبر و در روایتی مرسل (۳) ثواب ۱۰۰۰ حج و ۱۰۰۰ عمره وارد شده ، اختلاف ثوابها حمل بر اختلاف اشخاص در معرفت و اعمال و کمی ترس یا کمی فاصله تا قبر حضرت و زیادتی آن شده ، و به فرموده علامه مجلسی (۴) مراعات حال سائل را در ضعف و قوّت ایمان می کردند تا سبب انکار و کفرش نشود .

۶ و در روایت (۵) مسند (خالی از اعتبار نیست) یسار از امام ششم علیه السلام متجاوز از ۱۰۰۰ حج و عمره برای بعض زوار قبر حضرت ذکر شده .

۷ در مسند (۶) یونس بن ظبیان (ضعیف) از امام ششم علیه السلام دارد هر که قبر حسین علیه السلام را روز عرفه زیارت کند خداوند برایش هزار هزار حج با قائم علیه السلام و هزار هزار عمره با رسول الله صلی الله علیه و آله می نویسد .

- ۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۷۱ . کامل الزیارات / ۱۱۰ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۳۹/۲ ابواب مزار .
- ۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۸ . ۴۳۲۰ . کامل الزیارات ۱۴۲/۱۴۵ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۴۵/۱۸ .
- ۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۹۱ .
- ۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۱/۴۴ .
- ۵- (۵) بحار الأنوار ۱۰۱/۸۹ . کامل الزیارات ۱۷۳ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۴۹/۳ ابواب مزار .
- ۶- (۶) بحار الأنوار ۱۰۱/۸۸ ، کامل الزیارات ۱۷۲ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۴۹/۲ .

۸ و در روایت معتبر (۱) بشیر دهان از آن حضرت ثواب ۱۰۰۰ حج و ۱۰۰۰ عمره و ۱۰۰۰ غزوه با پیغمبری مرسل برای زیارت روز عرفه ذکر کرده .

۹ در بعض مسندات (۲) (معتبر) از امام ششم علیه السلام برای کسی که پیاده به زیارت قبر حضرت برود آمده برای هر قدم خداوند یک حسنه می نویسد و یک سیئه محو می کند و در بعضی ۱۰۰۰ حسنه می نویسد و ۱۰۰۰ سیئه محو می فرماید و ۱۰۰۰ درجه برای او بالا می برد .

۱۰ و در مسند (۳) بشیر دهان (معتبر) از آن حضرت داریم ، مؤمن هنگامی که به زیارت آن حضرت (امام حسین علیه السلام) عارفاً بحقه برود ، و در فرات غسل کند ، برای هر قدم یک حج و یک عمره مبرور و قبول و یک غزوه با پیغمبر یا امامی عادل نوشته می شود .

۱۱ و در مرسله (۴) بشیر وارد شده از امام صادق علیه السلام ، هر کس بیاید قبر امام حسین علیه السلام را وضوء بگیرد و در فرات غسل کند هیچ قدمی بر نمی دارد و نمی گذارد مگر آنکه خداوند برایش حج و عمره می نویسد . و در مسند قدامه بن مالک از امام ششم علیه السلام در زیارت حضرت برای هر قدمی یک حج و هر

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۸۹ ، کامل الزیارات ۱۷۲ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۴۲ ، کامل الزیارات ۱۳۳ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۴۱/۱ ، ۳ ، ۴ ، ۵ ابواب مزار .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۴۳ ، کامل الزیارات ۱۸۴ ، ۱۸۵ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۴۶ ، کامل الزیارات ۱۸۶ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۵۹/۳ و ۶۴/۷ ابواب مزار .

قدمی که بر می دارد یک عمره آمده (چندان اعتبار ندارد) .

۱۲ و در مسند(۱) ضعیف حسین بن سعید نیز از آن حضرت دارد ، به هر قدمی که بر می دارد و می گذارد برای اوست حج مقبول با مناسکش . و در مسند بشیر دهان (ظاهراً معتبر است) برای روز عرفه که در فرات غسل کند و زیارت برود هر قدمی یک حج با مناسکش است و غزوه ذکر کرده و در مسند دیگری بشیر از حضرت برای زیارت روز عرفه کسی که عارف به حق حضرت امام حسین علیه السلام باشد ثواب ۱۰۰۰ حج و ۱۰۰۰ عمره و ۱۰۰۰ غزوه با پیغمبری مرسل آورده .

۱۳ در مسند(۲) ضعیف ، جابر جعفی از امام ششم علیه السلام وارد شده که هر رکعت یا رکوعی از (نماز) که نزد آن حضرت (قبر آن حضرت) رکوع کرده (یا می آوری) مانند ثواب کسی است که ۱۰۰۰ بار حج و عمره انجام بدهد و ۱۰۰۰ بنده آزاد سازد .

۱۴ در مسند(۳) مصباح شیخ قدس سره به روایتی مسند (ضعیف) در دستور زیارت قبر حضرت به صفوان جمال امام صادق علیه السلام فرمان سه روز روزه و غسل قبل از بیرون شدن برای زیارت می دهد ودعائی برای وداع با کسان وی تا آنجا که هر که حسین علیه السلام را با این زیارت ، زیارت کند ، خداوند برای هر

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۴۷ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۴۹/۱۴ و ۵۰/۳ و ۵۹/۶ ابواب مزار .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۳۰ ، کامل الزیارات ۲۰۷ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۹۷ ۲۰۲ .

قدمی ۱۰۰ هزار حسنه برای او می نویسد و ۱۰۰ هزار سیئه از او محو کرده و ۱۰۰ هزار حاجت برای او برآورده سازد آسان تر از آنها او را از آتش دور گرداند .

۱۵ در مصباح شیخ طوسی قدس سره (۱) رفاعه نخّاس از قول امام ششم علیه السلام نقل کرده (برای او که از لحاظ مالی نتوانسته بود حج برود) که پدر من به من خبر داد ، هر که بیرون شود برای قبر امام حسین علیه السلام عارف بحق آن بزرگوار باشد ، بدون تکبیر ۱۰۰۰ حج و ۱۰۰۰ عمره با پیغمبر یا وصی پیغمبری برای او نوشته شود . اعتبار روایت بعید نیست .

برآورده شدن حاجت و رفع گرفتاری و برطرف شدن آفت و زیادتی روزی و طول عمر از خواص زیارت قبر اُبی عبدالله الحسین علیه السلام است . مرحوم علامه مجلسی بابی در کتاب مزار بحار (۲) عنوان کرده و ۱۷ روایت در آن ذکر نموده که مزایای فوق در آن آمده .

۱۴ روایت از کامل الزیارات ۲ روایت از ثواب الاعمال یک روایت از تهذیب شیخ طوسی قدّست اسرارهم ، بنابراین گرچه بعضی از سندها ضعیف است اما به لحاظ تعدد و کثرت روایات در موارد اتفاق سند اعتبار دارد .

در روایت اولی (۳) فضیل بن یسار از گفته امام ششم علیه السلام دارد که به جانب

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۹۱ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۴۹/۱۱ ابواب مزار .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۴۵ ، ۴۸ ، کامل الزیارات ۱۶۷ ، ۱۶۸ ، ۱۳۳ ، ۱۳۶ ، ۱۵۱ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۳۷/۸ ، ۹/۱۱ ، و باب ۶۴/۱۰ ابواب مزار .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۴۵ . کامل الزیارات ۱۶۷ .

شما قبری است هیچ مکر و بی (گرفتاری ، درمانده ای) نزد آن نمی رود مگر آنکه خداوند (گرفتاری ، درماندگی او را تنفیس نموده (برطرف سازد) حاجتش را بر می آورد ، صاحب کامل (۱) این روایت را در باب زیارت ابی عبدالله علیه السلام ایراد کرده ولی علامه مجلسی قدس سره (۲) احتمال داده که مراد از صاحب قبر حضرت امیر علیه السلام باشد ، و نظیر صدر این روایت را کنانی (۳) و در روایت پنجم محمد بن مسلم از امام پنجم علیه السلام (۴) ذکر کرده ، همانا حسین علیه السلام صاحب کربلاء مظلوم ، مکروب و تشنه لَهفان کشته شد ، خداوند بر خود قسم خورده که هیچ لَهفانی (درمانده افسرده (مکروبی و گناهکار و اندوهناک و تشنه و کسی که عاهه (آفت ، علت) دارد نیست که ، نزد او بیاید و دعاء کند ، و به وسیله حسین بن علی علیهما السلام تقرّب به خدای عزوجل بجوید مگر آنکه خداوند گرفتاری او را برطرف کرده خواسته اش را عطا نموده گنااهش را آمرزیده عمرش را زیاد کرده روزیش را گسترش دهد ، پس ای صاحبان چشمها عبرت بگیرید .

و در صحیح (۵) مضمرة ابن حازم دارد که می فرمود : هر که سال بر او گذشت و قبر حسین علیه السلام نرفت خداوند یکسال از عمرش را کم می کند ، و اگر بگویم یکی از شما سی سال قبل از اجلش می میرد راست گفتم ، و این بدین جهت است که زیارتش را ترک می کنید ، پس زیارتش را وامگذارید ، خداوند

۱- (۱) کامل الزیارات ۱۶۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۴۵ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۵۶ ، کامل الزیارات ۱۶۷ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۱/۴۶ ، کامل الزیارات ۱۶۸ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۱۰۱/۴۷ ، کامل الزیارات ۱۵۱ .

عمرهای شما را طولانی کرده ، روزیهاتان را زیاد می کند ، و هرگاه زیارتش را ترک کردید از عمرتان و روزیتان کم می کند پس پیشی گیرید در زیارت آن حضرت و آن را وامگذارید ، همانا حسین بن علی علیهماالسلام شاهد شما نزد خدا ورسولش و نزد فاطمه و نزد امیرالمؤمنین علیهم السلام است .

استجاب دعا برای زائر قبر امام حسین علیه السلام

۱ ۲ در دو روایت یکی به طریق صفوان جمال(۱) و دیگری از طریق هشام(۲) بن سالم از امام ششم علیه السلام وارد شده (روایت اولی خالی از اعتبار نیست) هر که نزد حضرت دو رکعت نماز بخواند هیچ چیزی از خداوند درخواست نمی کند مگر آنکه به او عطاء فرماید . و در روایت عبدالله بن فضل هاشمی(۳) نیز برآوردن حاجت آمده .

۳ و در روایت مسند (معتبر است ظاهراً) ابی النمیر(۴) از امام پنجم علیه السلام دارد ، هیچ کس نیست که نزد قبر حسین علیه السلام دو یا چهار رکعت نماز بخواند سپس از خداوند حاجتی درخواست کند مگر آنکه او را برآورده سازد . و در روایت مسند(۵) از امام ششم علیه السلام دارد که هر کس آن حضرت را زیارت کرده و ۲ یا ۴ رکعت نماز نزد آن حضرت بخواند برای وی یک حج و عمره نوشته می شود و هم

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۵۰ ، کامل الزیارات ۱۲۹ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۵۱ ، کامل الزیارات ۲۳ و ۱۲۸ .

۳- (۳) وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۳۷/۱۱ از ابواب مزار .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۱۰/۱۴۰ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۶۹/۴ ابواب مزار .

۵- (۵) وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۶۹/۸ ابواب مزار . کامل الزیارات / ۲۵۱ .

چنین است هر که امام واجب الاطاعه را زیارت کند .

و در مرسل مصباح الزائر از امام صادق علیه السلام داریم که هر که امام واجب الاطاعه را بعد از وفاتش زیارت کرده ، نزد او چهار رکعت نماز بخواند ، برایش یک حج و عمره نوشته می شود(۱)

۴ در روایتی(۲) مسند که مفضل از امام ششم علیه السلام ذکر کرده دارد ، که هیچ بنده ای (از زوار قبر حسین علیه السلام) حاجتی از حوائج دنیا و آخرت از خداوند نمی خواهد مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید .

۵ در امالی طوسی(۳) مسنداً (به سندی ضعیف) از محمد بن مسلم و عدّه الداعی مرسلّاً دارد که از امام پنجم و ششم علیهما السلام شنیده که خداوند به عوض قتل حسین علیه السلام ۱ امامت را در دودمان حضرت قرار داده ۲ شفاء را در تربت آن بزرگوار ۳ اجابت دعا را نزد قبرش ۴ ایام رفت و برگشت زائر به حساب (عمر آنان) نمی آید .

۶ در روایت مسند (صحیح) شعیب(۴) عرقوفی از امام ششم علیه السلام دارد که حضرت فرمود هیچ کس نزد او (قبر ابی عبدالله علیه السلام) نماز نمی خواند مگر خداوند آن را قبول نموده و هیچکس نزد او دعاء نمی کند مگر آنکه دعایش مستجاب می شود زود یا در آینده .

۱- (۱) وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ باب ۶۹/۹ ابواب مزار .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰/۶۵ ، کامل الزیارات ۱۳۵/۱۳۶ .

۳- (۳) بحار الانوار ۱۰/۶۹ . وسائل الشیعه ۱۰/۱۴ ، باب ۳۷/۳۴ و باب ۷۶/۱ ابواب مزار .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰/۸۳ . کامل الزیارات ۲۵۲ .

۷ در روایت مسند(۱) (اعتبارش ثابت نشد) ابن مسکان از آن حضرت دارد که خداوند تبارک و تعالی متجلی می شود برای زوار قبر حسین علیه السلام پیش از اهل عرفات و حوائج آنان را برآورده می سازد تا آنجا و در مرتبه دوم به اهل عرفات .

۸ در مسند(۲) (ضعیف) ابن ظبیان از آن سرور وارد شده که هر که شب نیمه شعبان و شب فطر و شب عرفه در یکسال حسین علیه السلام را زیارت کند خداوند برای او ۱۰۰۰ حج میبرد و ۱۰۰۰ عمره قبول شده می نویسد و ۱۰۰۰ حاجت از حوائج دنیا و آخرت از وی برآورده شود .

۹ در روایت مسند(۳) (معتبر) زید شحام برای زیارت حضرت در روز عرفه ثواب ۱۰۰۰ حج مقبول و ۱۰۰۰ عمره میبرد ذکر کرده .

۱۰ در مرسل مصباح(۴) از امام صادق علیه السلام دارد که هر که حسین علیه السلام را در نیمه شعبان زیارت کند خداوند عزوجل برایش ۱۰۰۰ حج می نویسد .

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۸۶ ، کامل الزیارات ۱۶۵ و ۱۷۰ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۴۹/۱۵ ابواب مزار .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۹۰ ، کامل الزیارات ۱۸۰ ۱۸۱ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ ، باب ۵۴/۱۲ ابواب مزار .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۹۳ ، کامل الزیارات ۱۷۴ ۱۸۲ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۴۹/۱۰ و ۵۱/۵ ابواب مزار .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۱/۱۰۰ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۵۱/۱۲ ابواب مزار .

فضل زیارت قبر حضرت روز عاشوراء

قبلاً دو روایت که با زیارت مرتبط نیست ذکر می شود .

۱ از امام هشتم علیه السلام (۱) در روایتی مسند (خالی از اعتبار نیست) دارد هر که واگذارد تلاش در حوائج خود را روز عاشوراء ، خداوند برایش حوائج دنیا و آخرت را برآورده سازد .

۲ و در روایتی (۲) دیگر مسند (اعتبارش بعید نیست) از آن حضرت ریّان بن شیبب آورده ، که روز اول محرم را هر که روزه شود ، سپس خداوند را بخواند خداوند دعایش را مستجاب گرداند ، همانگونه که برای زکریّا علیه السلام مستجاب کرد .

۳ در کامل الزیارات به دو سند (۳) از امام باقر علیه السلام درباره زیارت امام حسین علیه السلام در روز عاشوراء آورده ، که هر کس حسین علیه السلام را روز عاشوراء زیارت کند ، و بماند تا گریه کند ، خداوند عزوجل را روز قیامت ملاقات کرده به ثواب ۲ هزار حج و ۲ هزار عمره و ۲ هزار هزار غزوه و ثواب هر حج و عمره و غزوه مانند ثواب کسی است که حج و عمره و غزوه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم آورده باشد .

۴ و در روایت (۴) دیگری (معتبر) محمد بن خالد طیالسی از سیف بن

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۲/۱۰۱ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۷۶۶ ابواب مزار .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۲/۱۰۱ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۲۹۰/۱۰۱ ، ۲۹۳ ، ۲۹۴ ، کامل الزیارات ۱۷۴ ۱۷۵ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۵۵/۵ ابواب مزار .

۴- (۴) بحار الأنوار ۲۹۶/۱۰۱ ۳۰۰ .

عمیره از صفوان بن مهران جمال دارد که حضرت امام ششم علیه السلام به او فرمود: هرگاه حاجتی برایت پیش آمد هر جا باشی به این زیارت (زیارت عاشوراء)، زیارت کن و با این دعاء (دعاء صفوان بعد از زیارت) دعاء کن و حاجت خود را از پروردگارت بخواه، خواهد از خداوند آمد، و خداوند خلف وعده با رسولش نمی کند بِمَنِّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، و قبل از این صفوان می گوید امام ششم علیه السلام به من فرمود، این زیارت را داشته باش (برس) و با این دعاء دعاء و زیارت کن همانا من ضامنم بر خدای تعالی برای هر که به این زیارت زیارت کند و با این دعاء دعاء کند (از نزدیک یا دور) زیارتش قبول، و سعیش مشکور، و سلامش رسیده ممنوع نخواهد بود، و حاجتش به هر جا برسد از ناحیه خداوند تعالی برآورده است و خداوند او را ناامید نمی کند.

سند زیارت عاشورا

این زیارت دارای چهار سند است: ۱ سند اول کامل الزیارات (۱) حسن است. ۲ سند دوم کامل الزیارات (۲) مشتمل بر محمد بن اسماعیل تا مالک جهنی ظاهراً مرسل می باشد چون اسناد صاحب کامل به محمد بن اسماعیل روشن نیست. ۳ روایت شیخ قدس سره (۳) در مصباح است، سند به لحاظ عقبه ضعیف

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۹۰، کامل الزیارات ۱۷۴.

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۹۰، کامل الزیارات ۱۷۴.

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۹۳.

است . و گفته صاحب شفاء الصدور(۱) که سند را حجت و بر طریقه متأخرین حسن یا صحیح دانسته اشکال دارد .

۴ روایت محمد بن خالد(۲) نزد مشهور قوی اما معتبر است فقط علامه خوئی قدس سره در وثاقت احمد بن محمد بن یحیی که در سلسله سند آمده مناقشه دارد ، ولی به هر حال چهار طریق موجب اطمینان و اعتبار زیارت می گردد و ضعف بعض اسناد باعث توقف نمی شود ، چون اخبار متعددی که درباره موضوع واحدی وارد شده ، با تعاضد آن موضوع را اعتبار داده ، مانند روایت صحیح می گردد و علامه خوئی قدس سره (۳) در ترجمه محمد بن جعفر بن عون اسدی و کیل ناحیه بعد از ایراد عده روایات ضعیف گفته (این روایات گرچه ضعیف الاسناد هستند لکن تضافر (تعدد) آنها بی نیاز از نظر در سند هر یک از آنها می کند .

توضیح درباره سند دوم که در صدر آن محمد بن اسماعیل است : این روایت را صاحب کامل از محمد بن اسماعیل بلا واسطه نقل می کند و در باب ۷۹ سند(۴) این گونه است : حدثنی محمد بن جعفر ، عن محمد بن الحسین ، عن محمد بن اسماعیل ، عن صالح بن عقبه . و در سند سوم که شیخ در مصباح آورده(۵) محمد بن اسماعیل بن بزیر از صالح بن عقبه است باحتمال قوی (بلکه یقیناً)

۱- (۱) شفاء الصدور فی شرح زیاره العاشور ۱/۶۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۹۶ .

۳- (۳) معجم رجال الحدیث ۱۵/۱۶۸ .

۴- (۴) کامل الزیارات / ۲۱۳ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۱۰۱/۲۹۳ .

محمد بن اسماعیل در سند دوم همین ابن بزیع باشد و روایت از کتاب وی نقل شده ، بنابراین سند دوم از ارسال بیرون و صحیح می باشد .

زیارت آن حضرت از راه دور

۱ در مسند سدیر(۱) (خالی از اعتبار نیست) از امام ششم علیه السلام وارد شده که به او (سدیر که فرسخها از کربلاء دور بود) فرمود ، پشت بامت برو ، سمت راست و چپ را التفات کرده ، سر را به سوی آسمان بلند کن ، سپس رو به قبر حسین علیه السلام شده و می گوئی « السلام علیک یا ابا عبدالله ، السلام علیک ورحمه الله وبرکاته » برای یک زیارت نوشته می شود ، و زیارت حج و عمره ای است .

و در اسناد مؤلف(۲) مزار کبیر (اعتبار سند ثابت نیست) بین دو سلام سلام دیگری ذکر شده « السلام علیک یا بن رسول الله » و در مسند(۳) دیگری (که خالی از اعتبار نیست) قبل از بالا رفتن پشت بام غسل دارد . و در روایتی(۴) مرسل برای زیارت هر یک از امامان زیارتی از راه دور از امام صادق علیه السلام وارد شده که بالاترین جای منزل خود رفته دو رکعت نماز بخواند و به سوی قبر امام علیه السلام اشاره به سلام نماید .

- ۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۱/۳۶۵ ، کامل الزیارات ۲۸۷ . مرآه العقول ۱۸/۳۱۹ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۶۳/۲ ابواب مزار .
- ۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۳۶۶ .
- ۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۱/۳۶۷ ، کامل الزیارات ۲۸۸ .
- ۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۱/۳۶۵ . کامل الزیارات ۲۸۶/۲۸۷ .

زیارت قبر امام هفتم و نهم علیهما السلام (در کاظمین)

در مرسل (۱) کامل الزیارات از امام دهم علیه السلام دارد بعد از زیارت امام نهم علیه السلام و حاجتت را درخواست کن ، ان شاء الله برآورده می شود ، و در زیارت امام هفتم علیه السلام در ۲ مورد ، در یک مورد خدا را بخوان و در هر دو مورد حاجت خود را بخواه .

زیارت قبر امام هشتم علیه السلام

در فضل زیارت آن سرور مسندات متعددی وارد شده بین ۷۰ و ۷۰۰ و ۱۰۰۰ و ۷۰ هزار و ۱۰۰ هزار و هزار حج ، یعنی ثواب آن .

۱ در روایت سلیمان (۲) بن حفص (آن اعتبار را ندارد) از موسی بن جعفر علیه السلام ۷۰ حج مبرور وارد شده ، راوی با تعجب می پرسد ۷۰ حج ؟ حضرت بفرمائید : بلی ۷۰ هزار حج ، باز می پرسد ۷۰ هزار حج ؟ حضرت بفرمائید بسا حجی که قبول نشود .

۲ در روایت یحیی (۳) بن سلیمان مازنی (که خالی از اعتبار نیست) از آن حضرت دارد ۷۰ سپس ۷۰۰ بعداً بفرمایند ۷۰ هزار .

۳ و در مسند (۴) بزندی (صحیح) به سه طریق وارد شده که نامه ابی

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۲/۷ ، ۸ ، کامل الزیارات ۳۰۲/۳۰۱ . مرآه العقول ۱۸/۳۰۴ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۲/۳۵ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۸۷/۱ ابواب مزار .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۲/۴۱ ، ۴۲ . کامل الزیارات ۳۰۷/۳۰۸ . مرآه العقول ۱۸/۳۱۳ .

۴- (۴) عیون اخبار الرضا ۲/۲۵۷ . بحار الأنوار ۱۰۲/۳۳۳ . کامل الزیارات / ۳۰۶ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ ، باب ۸۷/۳ ابواب مزار .

الحسن الرضا عليه السلام را خواندم به شيعه من ابلاغ کن که زیارت من نزد خدای عزوجل معادل ۱۰۰۰ حج است به ابی جعفر امام نهم علیه السلام گفتم ۱۰۰۰ حج؟ فرمود ای والله هزار هزار حج برای کسی که زیارتش کند در حالی که عارف به حقیقتش باشد. و در اسناد شیخ طوسی ۱۰۰۰ حج و ۱۰۰۰ عمره که همه قبول شده باشد.

۴ در روایت مسند(۱) (خالی از اعتبار نیست) حسن بن فضال از آن حضرت ثواب ۱۰۰۰ حج مبرور و عمره مقبوله ذکر شده.

۵ در روایت(۲) صحیح یا معتبر دیگری از ابو الصلت از امام هشتم علیه السلام دارد هر که مرا در غربتم زیارت کند خداوند تعالی برای او اجر ۱۰۰ هزار شهید و ۱۰۰ هزار صدیق و ۱۰۰ هزار حاج و معتمر و ۱۰۰ هزار مجاهد می نویسد.

رفع گرفتاری و برآورده شدن حاجت در زیارت آن بزرگوار

۱ در مسند(۳) جابر جعفی (خالی از اعتبار نیست) از امام پنجم از پدر از جلدش از امیرالمؤمنین علیهم السلام وارد شده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود: زود باشد پاره ای از من در خراسان دفن می شود، هیچ مکروبی (گرفتاری) او را زیارت نمی کند،

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۲/۳۱. عیون اخبار الرضا ۲/۲۵۶. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۸۷/۴ ابواب مزار.

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۱/۳۲. عیون اخبار الرضا ۲/۲۵۶. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۸۷/۵ ابواب مزار.

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۲/۳۴، عیون اخبار الرضا ۲/۲۵۷ ۲۵۸. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۸۲/۱۷ ابواب مزار.

مگر آنکه خداوند گرفتاری او را برطرف کرده، و هیچ گناهکار، مگر خداوند گناهانش را بیامرزد.

۲ و در روایت (۱) مسند (صحیح) یاسر خادم دارد که امام رضا علیه السلام فرمود: همانا من به زهر از روی ستم کشته می شوم، و در جای غربت دفن می گردم، پس هر که بار خود را به سوی زیارت من ببندد دعایش مستجاب و گناهش آمرزیده می شود.

۳ در مرسل (۲) بعض اصحاب از کتاب فصل الخطاب از امام هشتم علیه السلام نقل کرده که هر که بار خود را ببندد، به سوی زیارت من، دعایش مستجاب شده، گناهانش آمرزیده گردد، و هر که مرا در آن بقعه زیارت کند، مانند کسی است که رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کرده و خداوند ثواب ۱۰۰۰ حج میروور و ۱۰۰۰ عمره مقبول برایش می نویسد.

۴ در روایت (۳) مسند صقر بن دلف (ابی دلف) به دو طریق (ضعیف) آمده از آقایم علی بن محمد بن علی الرضا علیه السلام شنیدم می گفت: هر که را حاجتی به سوی خداوند عزوجل می باشد پس قبر جدم رضا علیه السلام را در طوس با غسل زیارت کند و نزد سر آن بزرگوار دو رکعت نماز بخواند، و حاجت خود را از خداوند در قنوت درخواست کند، همانا برایش استجاب می کند مادام که در

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۲/۳۶، عیون أخبار الرضا ۲/۲۵۴ ۲۵۵. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۸۴/۱ ابواب مزار.

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۲/۴۴.

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۲/۴۹، عیون اخبار الرضا ۲/۲۶۲. وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۸۸/۲ ابواب مزار.

گناه یا قطع رحم نباشد .

فضل زیارت امامین همامین ابی الحسن علی بن محمد

النقی امام دهم و ابی محمد حسن بن علی الزکی العسکری

امام یازدهم علیهماالسلام در سامرا

۱ در بحثهای گذشته معلوم شد که زیارت هر یک از امامان علیهم السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است . در امالی طوسی (۱) عموی پدر منصوری به سند ضعیف از امام دهم علیه السلام دعائی آموخته که به آن دعاء تقرب به سوی خداوند عزوجل نماید ، حضرت دعائی به او یاد دادند که بسیار به آن دعاء می کنند و از خداوند عزوجل درخواست کرده اند هر که در مشهد آن حضرت به آن دعاء کند ، خداوند او را ناامید نکند . .

« يَا عِدَّتِي عِنْدَ الْعَدَدِ، وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمِدِ، وَيَا كَهْفِي وَالسَّنْدِ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ، وَيَا قُلُّهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، أَسْئَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ، وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا، صَلِّ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ، وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا » به جای آن حاجت خود را بخواهد .

نکته قابل توجه ، دعاهای فراوانی از امام سجاد علیه الصلاه والسلام در موارد مختلف وارد شده که معروف ترین آنها در صحیفه سجادیه ثبت شده و به این صحیفه ، صحیفه های متعدد دیگر ملحق شده که مشتمل بر دعاهای آن بزرگوار اضافه از آنچه در صحیفه آمده است می باشد ، برای اختصار فقط به آنها اشاره شد ، امید است اهل ایمان از فضائل و برکات اهل بیت و کلمات آن

بزرگواران بهره کامل را ببرند .

تذکر در باب درخواست حاجت روایاتی متعدد وارد شده که شخص حاجت خود را با توسل بنویسد و سند اغلب یا تمامی آنها ضعیف است ، ولی رجاء می توان آنها را انجام داد .

۱ استغاثه به حضرت مهدی عجل الله فرجه در مصباح(۱) کفعمی و البلد الامین مرسلأ و مقطوعأ آورده و اسناد به معصوم علیه السلام نداده لذا دارای اعتبار نیست در نامه ای می نویسی و روی قبر یکی از امامان می اندازی یا آنرا بسته مهر کرده و در گِل پاکیزه ای قرار داده در نهر یا چاه عمیق یا گودال آب آن را می اندازی که به حضرت صاحب الامر علیه السلام می رسد و خود وی برآوردن حاجت را سرپرست می شود ، می نویسی : « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، کَتَبْتُ (اِلَيْكَ) يَا مَوْلَايَ ، صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ مُسْتَبَغِيًّا ، وَشَكَوْتُ مَا نَزَلَ بِي مُسْتَجِيرًا بِاللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ، ثُمَّ بِكَ مِنْ اَمْرٍ قَدْ دَهَمَنِي ، وَاشْغَلَ قَلْبِي ، وَاَطَالَ فِكْرِي ، وَسَلَبَنِي بَعْضَ لُجْبِي ، وَغَيَّرَ خَطِيرَ نِعْمَةِ اللّٰهِ عِنْدِي ، اَسَلَمَنِي عِنْدَ تَخَلُّلِ وُرُودِهِ الْخَلِيلُ ، وَتَبَرَّأْتُ مَنِّي عِنْدَ تَرَائِي اِقْبَالِهِ لِي اِلَيْ [الْحَمِيمِ ، وَعَجَزْتُ عَنْ دِفَاعِهِ حِيلَتِي ، وَخَانَنِي فِي تَحْمِلِهِ صَبْرِي ، وَقُوَّتِي ، فَلَجَأْتُ فِيهِ اِلَيْكَ ، وَتَوَكَّلْتُ فِي الْمَسْأَلَةِ لِلّٰهِ جَلَّ ثَنَاوُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْكَ ، فِي دِفَاعِهِ عَنِّي ، عَلِمًا بِمَكَانِكَ مِنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَلِيَّ التَّدْبِيرِ ، وَمَالِكَ الْأُمُورِ وَائْتِقًا مِنْكَ بِالْمُسَارَعَةِ فِي الشَّفَاعَةِ اِلَيْهِ جَلَّ ثَنَاوُهُ فِي أَمْرِي ، مُتَّقِنًا لِإِجَابَتِهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اِيَّاكَ يَا عِظَائِي سُوءِي ، وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ جَدِيرٌ بِتَحْقِيقِ ظَنِّي ، وَتَصْدِيقِ أَمَلِي فِيكَ فِي أَمْرٍ كَذَا وَكَذَا ، فِيمَا لَا طَاقَةَ لِي بِحَمْلِهِ ، وَلَا صَبْرَ لِي عَلَيْهِ ، وَإِنْ كُنْتُ مُسْتَحِقًّا لَهُ ، وَلَا ضَعْفًا فِي بَقِيحِ أَفْعَالِي ، وَتَفْرِيطِي فِي الْوَاجِبَاتِ

الَّتِي لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، فَأَغْنِنِي يَا مَوْلَايَ صِلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ عِنْدَ اللَّهْفِ ، وَقَدِّمِ الْمَسْأَلَةَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرِي ، قَبْلَ حُلُولِ التَّلْفِ ، وَشِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ ، فَبِكَ بَسَطَتِ النُّعْمَةُ عَلَيَّ ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ -جَلَّ جَلَالُهُ لِي نَصْرًا عَزِيزًا ، وَفَتْحًا قَرِيبًا ، فِيهِ بُلُوغُ الْأَمَالِ ، وَخَيْرُ الْمَبَادِي وَخَوَاتِيمِ الْأَعْمَالِ ، وَالْأَعْمُنُ مِنَ الْمَخَاوِفِ كُلِّهَا فِي كُلِّ حَالٍ ، إِنَّهُ حَيْلٌ ثَنَاوَةٌ ، لِمَا يَشَاءُ فَعَالٌ ، وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فِي الْمَبْدِ وَالْمَالِ »

سپس به نهر یا گودال بالا-رفته و یکی از نواب خاص آن سرور را ، عثمان بن سعید عمری یا فرزندش محمد بن عثمان یا حسین بن روح ، یا علی بن محمد صیمری ندا کرده بنام و می گوئی « سَلَامٌ عَلَيْكَ ، أَشْهَدُ أَنَّ وَفَاتَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَأَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ اللَّهِ مَرْزُوقٌ ، وَقَدْ خَاطَبْتِكَ فِي حَيَاتِكَ الَّتِي لَكَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، وَهَذِهِ رُفَعَتِي وَحَاجَتِي إِلَى مَوْلَانَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَسَلِّمْهَا إِلَيْهِ ، فَأَنْتَ الثَّقَةُ الْأَمِينُ » سپس آن را در نهر یا چاه یا گودال آب انداخته حاجت برآورده می شود ان شاء الله .

۲ توسل به اهل بیت علیهم السلام در کتاب البلد الامین(۱) مرسلًا از امام صادق علیه السلام ذکر کرده(۲) هر گاه تو را حاجتی سوی خدای تعالی باشد یا از چیزی می ترسی بعد از « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ » در سفیدی (کاغذی) بنویس : « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوْجِّهُ اِلَیْکَ ، بِاِحْبَابِ الْاَسْمَاءِ اِلَیْکَ ، وَاَعْظَمِهَا لَدَیْکَ ، وَاَتَقَرَّبُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ ، بِمَنْ اَوْجِبَتْ حَقُّهُ عَلَیْکَ ، بِمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ ، وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَجَعْفَرَ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَى ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ، وَالْحُجَّجَةَ الْمُتَنْظِرِ ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعِیْنَ ، اَكْفِنِیْ كَذَا وَكَذَا »

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۲/۲۳۵ ۲۳۶ .

۲- (۲) در پاورقی . بودن این روایت را در مصباح ذکر کرده با زیادتی .

(حاجت خود را ذکر می کنی) سپس نامه را تا کرده در گلوله گلی گذارده در آب جاری یا چاهی می اندازی ، همانا خدای تعالی برایت فرج می کند ، سپس گفته و از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود ، هر کس روزیش بر او کم شد ، یا معیشت بر او تنگ آمد یا برای او حاجتی مهم در امر دنیا یا آخرت پیش آمد پس در نامه سفیدی نوشته ، و آن را هنگام طلوع خورشید در آب جاری بیندازد و نامها در یک خط باشد . « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، الْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُبِیْنِ ، مِنْ الْعَبْدِ الذَّلِیْلِ ، اِلَى الْمَوْلٰی الْجَلِیْلِ ، سَلَامٌ عَلٰی مُحَمَّدٍ ، وَعَلٰی وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ ، وَعَلٰی مُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسٰی وَعَلٰی وَمُحَمَّدٍ وَعَلٰی وَالْحَسَنِ وَالْقَائِمِ ، سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِیْنَ ، رَبِّ مَسْنٰی الضُّرِّ وَالْخَوْفِ ، فَاکْشِفْ ضُرِّی ، وَآمِنْ خَوْفِی ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاسْأَلْکَ بِکُلِّ نَبِیٍّ وَوَصِیٍّ وَصِدِّیقٍ وَشَهِیْدٍ ، اَنْ تُصَلِّیَّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ، اَشْفَعُوْا لِیْ یَا سَادَاتِیْ بِالشَّأْنِ الَّذِیْ لَکُمْ عِنْدَ اللّٰهِ ، فَاِنَّ لَکُمْ عِنْدَ اللّٰهِ لَشَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ ، فَقَدْ مَسْنٰی الضُّرُّ ، یَا سَادَاتِیْ ، وَاللّٰهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ ، فَافْعَلْ بِیْ یَا رَبِّ کَذَا وَکَذَا » (به جای این جمله حاجت خود را بنویسد) و نامه دیگری نیز ذکر کرده (بر کاغذ) نوشته می شود و در آب فرستاده می گردد : « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، مِنْ الْعَبْدِ الذَّلِیْلِ ، اِلَى الْمَوْلٰی الْجَلِیْلِ ، رَبِّ اِنِّیْ مَسْنٰی الضُّرُّ ، وَانْتِ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاکْشِفْ هَمِّی ، وَفَرِّجْ عَنِّیْ غَمِّی ، بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ » .

۳ نامه به خدای تعالی از کتابی (۱) قدیمی بدون سند ، دعائی برای مهمات و سختیها بعد از نماز شب با نامه که شرح حال را دارا باشد ذکر کرده ، نیت خود

را خالص کرده ، و شك را در باطن زائل (برطرف) نموده ، نماز عشاء را خوانده سپس همانگونه که نشسته ای دو رکعت نماز می خوانی ، در رکعت اولی فاتحه و سوره واقعه ، و در رکعت دوم حمد و قل هو الله احد ، و سخن گفتن را واگذار ، و به چیزی جز تسبیح و ذکر خود را مشغول نساز ، در فراش خود که قرار گرفتی تسبیح حضرت فاطمه علیهاالسلام گفته سپس بر پهلوی راست خوابیده ، خدا را ذکر می گویی تا تو را خواب فرا گیرد ، هر بار بیدار شدی خداوند عزوجل را با تقدیس و تعظیم و هر ذکری که تو را حاضر شد یاد می کنی ، ثلث آخر (شب) که شد بلند شده وضوء کامل می گیری و ۸ رکعت نماز متصل (یعنی هر دو رکعت به یک سلام بدون فاصله می خوانی در (هر ظ) رکعتی فاتحه و قل هو الله احد را ۵۰ بار سپس دو رکعت ، در رکعت اولی حمد و سبح اسم ربك الاعلی و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون ، خوانده از این دو رکعت که فارغ شدی ، نماز وتر را می خوانی ، در آن سوره حمد و قل هو الله احد خوانده ، به دعای وتر دعا کرده ، قنوت را با خشوع و تضرع و استکانت طول می دهی ، از نماز وتر که فارغ شده سلام دادی ، بلند شده دست راست خود را با نامه ای که به خط خود می نویسی بالا برده و سر را برهنه کرده ، با دست چپ اعتماد بر کمر خود می کنی و می گویی : « یا رب » تا نفس قطع شود ، « یا سیدی » همین گونه ، « یا مولای » همین گونه ، « هذا مقام العائذ الضارح الذلیل الخاشع البائس الفقیر المسکین الحقییر ، المسیتکین المسیتجیر ، الذی لا یجد لکشف ما به غیرک ، ولا یزجع فیما قد أحاط به إلی سواک ، سیدی أنا من قد علمت ، وفی ما عرفت من ضعیفی عن عبادتک إلا بتوفیقک ، وتقصریری عن شکرک إلا بعونک ، أقر بذنبی فی ذلک ، وأعترف بجزومی ، وأسأل الصّفح

عَنِّي ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَبْلِغُهُمُ السَّاعَةَ السَّاعَةَ عَنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ ، وَأَقْبَلْنِي بِهِمْ ، اللَّهُمَّ عَلَيَّ مَا كَانَ مِنِّي ،
 وَارْحَمْ ضَعْفَ رُكْنِي ، وَاسْتَجِبْ دُعَائِي ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » سپس گریه کرده یا خود را به گریه زن و از دعاء
 خودداری کن ، و چشمت خاشع باشد ، و دستت با نامه به سوی آسمان بلند ، و باید در این حال تنها بوده ، و اگر می توانی تو
 را کسی نبیند ، و اگر طاقت داری ، تا طلوع فجر همین گونه باش ، و اگر نتوانی و خسته شدی و صبرت کم باشد ، پس سجده
 کن و دو گونه خود را بر خاک (مهر) بنه و انگشت سبابه راست خود را در حالی که گونه ات بر خاک است بالا ببر و پناه به
 پروردگارت برده استغاثه به او بکن و بگو : « سَيِّدِي أَوْبَقْتَنِي الدُّنُوبُ ، وَحَيَّرْتَنِي الْخُطُوبُ ، وَأَخَذَقْتَنِي بِه (بی . ظ) الْكُرُوبُ ،
 وَانْقَطَعَ رَجَائِي فِي كَشْفِ ذَلِكَ إِلَّا مِنْكَ ، وَثِقْتِي لِمَنْ يَنْصِرِفُ عَنْكَ ، إِلَهِي وَسَيِّدِي ، فَأَنْظُرْ بَعَيْنِ رَأْفَتِكَ إِلَيَّ ، وَجِدْ بِجُودِكَ
 وَإِحْسَانِكَ عَلَيَّ ، وَأَجِرْنِي فِي لَيْلَتِي ، وَأَقْبَلْ قِصَّتِي ، وَأَقْضِ حَاجَتِي ، وَاسْتَجِبْ دَعْوَتِي ، وَاكْشِفْ حَيْرَتِي ، وَأَزِلْ الْفَقْرَ وَالْفَاقَةَ
 عَنِّي ، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ ، وَدَرِكِ الشَّقَاءِ ، وَأَعْطِنِي سُؤْلِي وَمَسْأَلَتِي ، بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ ، يَا مَوْلَايَ ، إِنَّكَ قَرِيبٌ
 مُجِيبٌ » و نیت کن که کارهایی که بر آن هستی (از کارهای ناپسند) ترک کرده به نیت کسی که کلاً می خواهد آنها را
 ترک کرده منیب باشد ، همانا خداوند عزوجل اکرم مدعو واقرب مجیب ، و نامه ای که باید نوشته شود به این شرح است «
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، مِنَ الْعَبْدِ الدَّلِيلِ الْحَقِيرِ الْفَقِيرِ ، الْمُذْنِبِ الْجَانِي عَلَى نَفْسِهِ ، الْمُتَقَطِّعِ بِه السَّائِلِ الْمُسْتَكِينِ الْمُقَرَّبِ بِدُنُوبِهِ
 ، الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ الْمُسْتَجِيرِ بِرَبِّهِ ، إِلَى الْمَوْلَى الْكَرِيمِ الْعَظِيمِ ، الْعَلِيِّ الْأَعْلَى ، رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ ، مَالِكِ الْأُمُورِ ، وَعَلَامِ
 الْغُيُوبِ ، مَنْ لَا ضِدَّ لَهُ ، وَلَا نِدَّ لَهُ ، وَلَا صَاحِبَةَ وَلَا وَلَدَ لَهُ ، الْأَعْلَى الصَّمَدِ ،

الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ .

أَقُولُ بِخُضُوعٍ وَخُشُوعٍ ، رَبِّ عَمِلْتُ سُوءًا ، وَظَلَمْتُ نَفْسِي ، فَصَيَّلْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاعْفُ عَنِّي ، وَاعْفِرْ خَطَايَايَ ، وَاصْرِفْ عَنِّي زَلَّتِي ، وَخُذْ بِيَدِي بِجُودِكَ وَمَخْرَجِكَ ، ثُمَّ أَقُولُ ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ ، يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ، يَا مُنْفَسِّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

إِلَهِي وَسَيِّدِي ، أَنَا عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ ، فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ ، بِهِ جَاءَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ ، وَبَدَرَ رَا بَنُويسِدَ أَنْشَأْتَنِي وَكُنْتُ صَغِيرًا ، وَأَغْنَيْتَنِي وَكُنْتُ فَقِيرًا ، وَرَفَعْتَنِي وَكُنْتُ حَقِيرًا ، وَجَبَرْتَنِي وَكُنْتُ كَسِيرًا ، وَمَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَأَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، نَأَشْتَنِي وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ مِنَ الْمِحْنَةِ تَكْرُمًا ، وَنَعَشْتَنِي بَعِيدِ قَلْبِهِ ، وَأَسْبَغْتَ عَلَيَّ النُّعْمَةَ ، وَأَوْجَبْتَ عَلَيَّ الْمِنَّةَ ، وَبَلَّغْتَنِي فَوْقَ الْأُمَمِيِّهِ ، لِتَبْلُونِي ، فَتَعَرَّفَ شُكْرِي ، وَمِقْدَارَ سَعْيِي ، وَطَاعَتِي ، وَإِقْرَارِي ، وَإِنَائَتِي ، أَخْذًا بِالْفَضْلِ عَلَيَّ ، وَتَأْكِيدًا لِلْحُجَّةِ فِيمَا لَدَيَّ ، فَجَحَدْتُ حَقَّ نِعْمَتِكَ ، وَنَسَيْتُ مَا عِنْدِي مِنْ مَنِّكَ ، وَقَادَنِي الْجَهْلُ وَالْعَمَى إِلَى رُكُوبِ الزَّلَلِ وَالْخَطَاةِ ، حَتَّى وَقَعْتُ فِي غَوَايِهِ الرَّدَى ، وَتَيَدَّلْتُ بِالتَّقْصِيرِ وَالْعَمَى ، وَرَكِبْتُ طَرِيقَ مَنْ حَارَ ، وَطَعْنَا وَرَكِبْتُ ، فَحَلَّ بِي مَا كُنْتُ أَخْفَتَنِي ، وَبَرَحَ مِنِّي الْخَفَاءُ ، وَصِرْتُ إِلَى حَالِ الْبُؤْسِ وَالضَّرَاءِ بَعْدَ إِحْسَانِكَ ، الْكَامِلِ وَنِعْمَتِكَ الْمُتْرَادِفِهِ ، وَسَتْرِكَ الْجَمِيلِ ، وَصِيَانَتِكَ التَّامَّةِ .

إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ ، فَقَدْتُ تَغْيِيرَ الزَّلْمَلِ حِيَالِي ، وَكُسِفَ يَأَلِي ، وَظَهَرَ اخْتِلَالِي ، وَشَاعَتْ فَاقَتِي ، وَشُهِرَ فَقْرِي ، وَانْقَطَعَتْ مِنِ الْمُخْلُوقِينَ آمِيَالِي ، وَأَنْتَ الْعَائِدُ عَلَى الْعَاصِينَ بِالنُّعْمِ ، وَالْأَخِذُ عَلَى الْمُسِيئِينَ بِالْإِحْسَانِ وَالْمِنَّةِ ، فَضْلًا مِنْكَ وَطَوْلًا ، وَجُودًا وَمَخْرَجًا ، وَوَلِيٌّ بِإِتْمَامِ مَا ابْتَدَأْتَ فِي أَمْرِي مِنِّي ، وَرَبٌّ مَا أَسْدَيْتَ مِنْ مَعْرُوفِكَ عِنْدِي ، فَقَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي ، وَفَرَطْتُ فِي أَمْرِي ، وَقَصَّرْتُ فِي حَقِّكَ عِنْدِي ، وَأَنَا عَائِدٌ مِنْكَ بِكَ ، وَهَارِبٌ

إِلَيْكَ عَنكَ ، مِنَ الْحَرَمَانِ وَسُوءِ الْفَضَاءِ مُتَوَسِّلُ بِكَ إِلَيْكَ فِي قَبُولِي وَالصَّنْحِ عَنِّي ، وَإِثْمَامِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَإِصْلَاحِهِ لِي ، وَ كَشْفِ الضَّرِّ وَالْفَقْرِ وَالنَّاقَةِ عَنِّي ، وَالْأَخْلَافِ وَالْبُلُوعِ حَتَّى يَجْرِيَ حَالِي عَلَى أَجْمَلِ حَالٍ ، وَأَسْبِغِ نِعْمَهُ كَأَنْتَ عَلَيَّ فِي وَقْتِ مِنَ الْأَعْوَقَاتِ .

يَا رَبِّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي أَخْلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ ، وَعَيَّرْتَ حَالِي ، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ وَأَسْتَشْفِعُ إِلَيْكَ ، وَأُقْسِمُ عَلَيْكَ ، يَا مَنْ لَا مَسْئُولَ غَيْرُهُ وَلَا رَبَّ سِوَاهُ ، بِجَاهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ ، وَبِجَاهِ أَوْلِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ وَأَصِيْفِيَّائِكَ وَأَحِبَّائِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَمُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَالْخَلْفِ الصَّادِقِ الصَّالِحِ صَاحِبِ زَمَانِكَ ، وَالْقَائِمِ بِحُجَّتِكَ وَأَمْرِكَ ، وَعَيْنِكَ فِي عِبَادِكَ مِنْ وُلْدِ نَبِيِّكَ صِلَاؤَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَسَيِّدِ الْأُمَمِ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ خَالِصًا .

وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَبِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُمْ عَلَيْكَ ، وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَتُبَلِّغَهُمْ سَلَامِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ ، وَتَكْشِفَ بِهِمْ ضُرِّي ، وَتَفَرِّجَ بِهِمْ هَمِّي ، وَتُخْرِجَنِي بِهِمْ عَنْ حَيْرَتِي ، إِلَى رَوْحِكَ وَفَرَجِكَ وَخَلَاصِكَ وَعَافِيَّتِكَ ، وَأَنْ تَغْفِرَ ذُنُوبِي الَّتِي أَصَابَتْني إِلَى مَا أَنَا فِيهِ ، وَأَنْ تَأْخُذَ بِيَدِي وَتَغْفُوَ عَنِّي عَفْوًا أَلْقِيَاكَ بِهِ وَأَنْتَ مِنِّي رَاضٍ ، وَتَتِمَّ مَا ابْتَدَأْتَ بِهِ مِنْ أَمْرِي إِحْسَانًا إِلَيَّ ، وَتَكْمِيلًا لِلنِّعْمَةِ عِنْدِي ، وَحِرَاسَةً لِي مِمَّا أَبْقَيْتَنِي ، وَتُفْتَحَ مِمَّا انْغَلَقَ مِنْ أَسْبَابِي فَتَرْزُقْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ مِنْكَ رِزْقًا وَاسِعًا ، وَاسِعًا وَاسِعًا ، صَبَابًا صَبَابًا صَبَابًا ، حَلَالًا طَيِّبًا مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَلَا كَدَرٍ ، وَلَا مَنَّهُ مِنْ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ، إِلَّا سَيِّعَهُ مِنْ عَطَايَاكَ السَّابِغِهِ ، وَخَزَائِنِكَ الْعَظِيمَةِ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ .

فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَجِّلْ ذَلِكَ عَلَيَّ فِي يُسْرِ مِنْكَ ، وَعَافِيهِ

وَنِعْمَهُ وَسَيِّئَاتِهِ وَحَمِيدِ عَاقِبِهِ ، وَسَيِّئِهِ لِي قَضَاءَ دُيُونِي كُلِّهَا ، وَصِيْلَاحِ شُئُونِي كُلِّهَا عَاجِلًا عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ ، وَخُذْ بِنَاصِيَتِي إِلَى الْعَمَلِ بِطَاعَتِكَ ، وَطَاعَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صِيْلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ ، فِيمَا تَهَبُّهُ لِي ، وَآخِرُشُهُ عَلَيَّ وَعِنْدِي مَا أَبْتَقِيْتَنِي ، وَأَقْبِلْ عَلَيَّ بِصَبَاحٍ يَكُونُ لِي فِيهِ كَامِلُ الْفَلَاحِ وَالصَّلَاحِ وَالنَّجَاحِ ، وَتَعْجِيلِ السَّرَاحِ ، يَا مَنْ بِيَدِهِ خَزَائِنُ كُلِّ مِفْتَاحٍ ، فَإِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَمَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، وَالصَّلَاةُ عَلَيَّ رَسُوْلِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ ، وَعَلَى جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ ، وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ ، وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ الطَّاهِرِينَ ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ ، وَمَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَهُوَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ » سپس نامه را گرفته در دریا یا نهر جاری انداخته ، خداوند حاجات تو را برآورده و ان شاء الله عزوجل برایت فرج سازد .

۴ نامه ای به خدای (۱) سبحانه در مهمات . در روایتی مرسل از امام پنجم علیه السلام وارد شده ، هرگاه امر مهمی (دهمک) یا حاجتی برایت رخ داد که خداوند سبحان حقیقت آن و صدق گفتار را می داند ، اوست عالم بغیبتها و امور پنهانی ، پس طاهر (پاکیزه با طهارت) باش و روز پنجشنبه را روزه بگیر و صبح جمعه شد بامداد یا مرکب این نامه را نوشته تا کرده وسط دریا رو به قبله شو و نام خداوند عزوجل جلاله را ببر و صلوات بر پیغمبر و آل ابرار آن حضرت (صلی الله علیه وعلیهم) بفرست و بگو : « اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ » و آن را در دریا بنیاداز همانا خداوند جلت عظمته حاجت را برآورده ، به قدرت خود ترا کفایت می کند . سوره حمد و آیه الكرسي را تا هم فیها خالدون می نویسی ، و همچنین الم الله لا

إله إلا هو الحي القيوم تا وقودها النار و قل اللهم مالك الملك تا بغير حساب ، و إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ تا قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ، وَلَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ تا رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَقُلْ ادْعُوا اللَّهَ - أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ تا وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا سِيس مى نویسی « الله اكبر الله اكبر لا-اله الا-الله والله اكبر ، الله اكبر ولله الحمد رب العالمين » و طه ما انزلنا عليك القران لتشقى تا له الاسماء الحسنی « يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، يَا كَهْفِي إِذَا ضَاقَتْ عَلَيَّ مَذَاهِبِي ، وَعَظَمْتَ هُمُومِي ، وَقَلَّ صَبْرِي ، وَضَعَفْتَ حِيلَتِي ، وَكَثُرَتْ فِاقَتِي ، وَسَاءَتْ ظُنُونِي ، وَقَطَطْتَ نَفْسِي ، وَعَجَزْتُ عَنْ تَدْبِيرِ حَالِي ، وَتَحَيَّرْتُ فِي أَمْرِي ، خَلَقْتَنِي كَيْفَ شِئْتُمْ ، وَكُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَتِيًّا ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَفَرِّجْ هُمُومِي ، وَاكْشِفْ غُمُومِي ، وَأَزِلْ عَذَابَ قَلْبِي ، وَغَيِّرْ مَا تَرَى مِنْ سُوءِ حَالِي ، وَآمِنْ خَوْفِي ، وَيَسِّرْ مَا قَدْ تَعَسَّرَ مِنْ أَمْرِي ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي مَخْرَجًا ، وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ لَا-أَحْتَسِبُ ، إِنَّكَ تَقْدِرُ عَلَيَّ ذَلِكَ ، يَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ وَهَيَّ رَمِيمٌ » .

سِيس مى نویسی : « مِنَ الْعَبِيدِ الدَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ ، اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ ، الْقَدِيمُ الْأَزَلِيُّ الْأَيْدِيُّ ، بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَفَاطِرُهُمَا وَنُورُهُمَا ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، وَالْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ ، وَسَيِّئِ اللَّامِ عَلَى آلِ يَاسِيَةَ فِي الْعَالَمِينَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنَ وَحُجَّجَكَ يَا رَبِّ عَلَى خَلْقِكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ لِأَنَّكَ أَنْتَ إِلَهِي وَخَالِقِي ، وَإِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ، لَا إِلَهَ غَيْرُكَ ، وَ لَا مَعْبُودَ سِوَاكَ ، أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي إِذَا دُعِيتَ بِهَا أُجِبْتَ ، وَإِذَا سُئِلْتَ بِهَا أُعْطِيتَ ، إِلَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَفَعَلْتَ بِي كَذَا وَكَذَا » و حاجت خود را در ورقه مى نویسی ، و بر پیامبر و آل او صلوات مى فرستی و رحمه الله وبرکاته بر

اهل بیت او و بر اصحاب محمد المنتجبین الاخیار الذین لا یریوا ولا بدّلوا ، ولا حول ولا قوّه إلا باللّٰه العلیّ العظیم وحسبنا اللّٰه ونعم الوکیل .

۵ در همان کتاب قدیمی (۱) بدون اسناد به معصوم نسخه نامه ای داده که نوشته می شود و به مشهد مولانا امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرستاده می شود .

عبدک یا امیرالمؤمنین فلان بن فلان (نام خود و پدرش را بنویسد) ، « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ کَثِیْرًا کَمَا هُوَ اَهْلُهُ ، وَصَلِّیْ اللّٰهُ عَلَی السَّادَةِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ وَآلِهِ الصَّادِقِیْنَ الْفَاضِلِیْنَ ، وَسَلِّمْ تَسْلِیْمًا ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ، وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ ، اَقْوٰی مُعِیْنٍ ، وَاَهْدٰی دَلِیْلٍ ، یَا مَوْلَایَ وَاِمَامِیَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ ، صَلِّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَعَلٰی اَخِیْكَ رَسُوْلِهِ وَنَبِیِّهِ ، وَابْنِیْكَ السَّبْطِیْنَ الْفَاضِلِیْنَ ، سَیِّدِیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ مِمَّنْ خَلَقَ اللّٰهُ ، وَعَرْسَتِكَ الْبُتُوْلِ الطَّاهِرَةِ الزَّكِيَّةِ ، سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ ، عَلَیْكُمْ السَّلَامُ .

اَشْكُوْ اِلَیْكَ یَا مَوْلَایَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ ، مَا اَنَا فِیْهِ مِنْ كَدًا وَكَدًا بِه جَای كَذَا و كَذَا حَاجَتْ خُود رَا بِنُوِیْسِدْ وَاَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَوْلَاكَ عَلَیْكَ ، وَبِحَقِّ اَخِیْكَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ ، صَلِّی اللّٰهُ عَلَیْكُمْ اِیَّا ، وَبِحَقِّكَ وَمَوْضِعِكَ مِنَ اللّٰهِ ، وَبِحَقِّ اَبْنَائِكَ اُتْمَمِ الْهُدٰی ، صَامَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ اَجْمَعِیْنَ ، وَبِحَقِّ الزَّهْرَاءِ الطَّاهِرَةِ ، اَنْ تَشْفَعَ لِیْ اِلَى اللّٰهِ الْكَرِیْمِ ، فِی كَشْفِ ذَلَمِكَ ، وَتَفْرِیْجِهِ وَاِغْنَائِیْ عَنِ كَدًا وَكَدًا بِه جَای كَذَا و كَذَا اَنْجَه از آن در رنج است بنویسد وَرَدِّیْ اِلَى كَدًا وَكَدًا ، (به جَای كَذَا و كَذَا) اَنْجَه می خواهد بنویسد وَاَنْ یُبَارِكَ لِیْ فِی نَفْسِی وَوُلْدِیْ وَاَخِیْ وَاُخْتِی وَزَوْجَتِی ، وَمَا تَحْوِیْهِ یَدِیْ ، وَاَنْ یَرْحَمَنِیْ وَیَغْفِرَ لِیْ ،

وَيَرْضَى عَنِّي ، وَيُلْحِقَنِي بِكُمْ ، وَلَا يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ، وَيُمِيتَنِي عَلَى طَاعَتِكُمْ ، وَمُوَالَتِي إِيَّاكُمْ ، وَيُخْرِجَ أَوْلَادِي مُؤْمِنِينَ قَائِلِينَ بِكُمْ ، وَأَنْ يُبَلِّغَنِي مَحَابِّي فِي نَفْسِي ، وَجَمِيعِ إِخْوَانِي ، وَأَنْ يَرْحَمَنِي وَوَالِدَتِي وَأَهْلِي وَوُلْدِي ، وَيَرْضَى عَنِّي وَعَنْهُمْ ، وَيُدْخِلَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ فِي قُبُورِنَا الضِّيَاءِ وَالنُّورِ ، وَالْفُسْحَةِ وَالسُّرُورِ ، وَأَنْ يَتَدَيَّ فِي كُلِّ مَا دَعَوْتُ لِنَفْسِي وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ .

سَمِعَ اللَّهُ مَذْلِكَ مِنْكَ فِي وَلِيِّكَ ، وَشَفَعَكَ فِيهِ ، وَحَشَرَهُ مَعَكَ ، وَلَا فَرْقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الدَّائِمِ .

أُشْهِدُكَ أَنِّي أُوَالِي مَنْ وَالَاكَ ، وَأُبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ ، وَمِمَّنْ ظَلَمَكَ ، وَأَذِيَّتَكَ حَقَّكَ ، وَقَدَّمَ غَيْرَكَ عَلِيَّكَ ، وَمَنْ قَتَلَكَ ، اللَّهُمَّ فَارْتَبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ ، وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَهْلَ الْبَيْتِ الْمُبَارَكِ ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ »

۶ در همان کتاب (۱) از عبدالله بن جعفر حمیری مرسلأ آورده که نزد مولایم ابی محمد ، حسن بن علی عسکری صلوات الله علیه بودم که رقعہ ای از زندان از بعض موالی حضرت رسید در آن از سنگینی آهن و بدحالی و تحامل سلطان ذکر کرده بود ، حضرت به وی نوشتند ای بنده خدا ، همانا خداوند عزوجل بندگانش را آزمایش کرده تا صبرشان آزموده شود و ثواب صالحین را به آنها بدهد ، بر تو باد صبر ، و نامه ای به خدای عزوجل نوشته و آن را به مشهد حسین بن علی صلوات الله علیه بفرست و از نزد آن جناب به سوی خدای عزوجل ، و آن را دفع کن جائی که تو را کسی نبیند ، در نامه بنویس « إلی الله الْمَلِكِ

الدَّيَّانِ ، الْمُتَحَنِّنِ الْمَنَّانِ ، ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، وَذِي الْمَنَنِ الْعِظَامِ ، وَالْأَيْدِي الْجِسَامِ ، وَعَالِمِ الْخَفِيَّاتِ ، وَمُجِيبِ الدَّعَوَاتِ ، وَرَاحِمِ الْعَبْرَاتِ ، الَّذِي لَا تَسْعَلُهُ اللَّغَاتُ ، وَلَا تُحَيِّرُهُ الْأَصْوَاتُ ، وَلَا تَأْخُذُهُ السَّنَاتُ ، مِنْ عَبِيدِهِ الدَّلِيلِ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ، الْمُسْتَجِيرِ الضَّعِيفِ الْمُسْتَجِيرِ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ ، وَمِنْكَ السَّلَامُ ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلَامُ ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ ، وَالْإِكْرَامِ ، وَالْمَنَنِ الْعِظَامِ ، وَالْأَيْدِي الْجِسَامِ ، إِلَهِي مَسْنِي وَأَهْلِي الضُّرِّ ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، وَأَرْأَفُ الْأَرْأَفِينَ ، وَأَجْوَدُ الْأَجْوَدِينَ ، وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ، وَأَعْدَلُ الْفَاصِلِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُ بَابَكَ ، وَنَزَلْتُ بِفَنَائِكَ ، وَاعْتَصَمْتُ بِحَبْلِكَ ، وَاسْتَعْتَمْتُ بِكَ ، وَاسْتَجَرْتُ بِكَ ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغْنِنِي ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَجْزِنِي ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ خُذْ بِيَدِي ، إِنَّهُ قَدْ عَلَا الْجَبَابِرَةُ فِي أَرْضِكَ ، وَظَهَرُوا فِي بِلَادِكَ ، وَاتَّخَذُوا أَهْلَ دِينِكَ حَوْلًا ، وَاسْتَأْثَرُوا بِفَيْءِ الْمُسْلِمِينَ ، وَمَنْعُوا ذَوِي الْحُقُوقِ حُقُوقَهُمُ الَّتِي جَعَلْتَهَا لَهُمْ ، وَصَدَّ رُفُوهَا فِي الْمَلَاهِي وَالْمَعَارِفِ ، وَاسْتَضَعَرُوا آلَاءَكَ ، وَكَذَّبُوا أَوْلِيَاءَكَ وَتَسَلَطُوا بِجَبْرِيَّتِهِمْ لِيُعْزُوا مَنْ أَدَلَّتْ ، وَيُدْلُوا مَنْ أَعَزَزْتَ ، وَاحْتَجَبُوا عَمَّنْ يَسْأَلُهُمْ حَاجَةً ، أَوْ مَنْ يَنْتَجِعُ مِنْهُمْ فَايَدَهُ ، وَأَنْتَ مَوْلَايَ سَامِعُ كُلِّ دَعْوَةٍ ، وَرَاحِمُ كُلِّ غَيْرَةٍ ، وَمُقِيلُ كُلِّ عَثْرَةٍ ، سَامِعُ كُلِّ نَجْوَى ، وَمَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى ، لَا يَخْفَى عَلَيْكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى ، وَالْأَرْضِينَ السُّفْلَى ، وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى .

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ أُمَّتِكَ ، ذَلِيلٌ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ ، مُسْرِعٌ إِلَى رَحْمَتِكَ ، رَاجٍ لثَوَابِكَ ، اللَّهُمَّ إِنَّ كُلَّ مَنْ أَتَيْتَهُ فَعَلَيْكَ يَدُلُّنِي ، وَإِلَيْكَ يُرْشِدُنِي ، وَفِيمَا عِنْدَكَ يُرْعِيُنِي ، مَوْلَايَ وَقَدْ أَتَيْتَكَ رَاجِيًا ، سَيِّدِي وَقَدْ قَصَيْدْتُكَ مُؤَمِّلًا ، يَا خَيْرَ مَأْمُولٍ ، وَيَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ ، صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، وَلَا تُخَيِّبْ أَمَلِي ، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي ، وَاسْتَجِبْ دُعَائِي ، وَارْحَمْ تَضَرُّعِي ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغْنِنِي ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَجْزِنِي ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ خُذْ بِيَدِي ،

أَنْقِذْنِي وَاسْتَنْفِذْنِي ، وَوَقِّفْنِي وَاكْفِنِي .

اللَّهُمَّ إِنِّي قَصِيءُ دُنُوكَ بِأَمْرٍ فَسِيحٍ ، وَأَمَلْتُكَ بِرَجَاءٍ مُنْبَسِطٍ ، فَلَا تُحَيِّبْ أَمَلِي ، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي ، اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يَخِيبُ مِنْكَ سَائِلٌ ، وَلَا يَنْفُضُكَ نَائِلٌ ، يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا عِمَادَاهُ يَا كَهْفَاهُ يَا حِصْنَاهُ يَا حِرْزَاهُ يَا لَجْنَاهُ .

اللَّهُمَّ إِيَّاكَ أَمَلْتُ يَا سَيِّدِي ، وَلَكَ أَسَلَمْتُ مَوْلَايَ ، وَلِبَابِكَ قَرَعْتُ ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَلَا تَرُدَّنِي بِالْخَيْبَةِ مَحْزُونًا ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَفَضَّلْتَ عَلَيْهِ بِإِحْسَانِكَ ، وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ بِتَفَضُّلِكَ ، وَوَجِدْتَ عَلَيْهِ بِنِعْمَتِكَ ، وَأَسْبَغْتَ عَلَيْهِ آلَاءَكَ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ غِيَاثِي وَعِمَادِي ، وَأَنْتَ عِصْمَتِي وَرَجَائِي ، مَا لِي أَمَلُ سِوَاكَ ، وَلَا رَجَاءَ غَيْرِكَ .

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَجِدْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ ، وَآمُنْ عَلَيَّ بِإِحْسَانِكَ ، وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ ، يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ ، وَأَنْتَ خَيْرٌ لِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَمَنْ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ .

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ قِصَّتِي إِلَيْكَ لَا إِلَى الْمَخْلُوقِينَ ، وَمَسْأَلَتِي لَكَ إِذْ كُنْتَ خَيْرَ مَسْئُولٍ وَأَعَزَّ مَيَّامُولٍ ، اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِإِحْسَانِكَ ، وَمُنِّ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَعَافِيَتِكَ ، وَحَصِّنْ دِينِي بِإِلْغَانِي ، وَاحْرُزْ أَمَانَتِي بِالْكَفَايَةِ ، وَاشْغَلْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ ، وَلِسَانِي بِذِكْرِكَ ، وَجَوَارِحِي بِمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ .

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا خَاشِعًا ، وَلِسَانًا ذَاكِرًا ، وَطَرْفًا غَاضًّا ، وَيَقِينًا صَاحِبًا ، حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ ، وَلَا تَقْدِيمَ مَا أَجَلْتَ ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ، وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاسْتَجِبْ دُعَائِي ، وَارْحَمْ تَضَرُّعِي ، وَكُفِّ عَنِّي الْبَلَاءَ ، وَلَا تُشِمِّتْ بِي الْأَعْدَاءَ ، وَلَا حَاسِدًا وَلَا تَسْلُبْنِي نِعْمَةَ الْبَسِيَّتَيْنِهَا ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا .

۷ در بحار(۱) از نسخه قدیمی از مؤلفات بعض اصحاب رضی الله عنهم دعاء توسل را از روایت محمد بن بابویه رحمه الله از ائمه عليهم السلام ایراد کرده و صاحب نسخه گفته (یا ابن بابویه) در هیچ امری دعاء نکردم مگر سرعت اجابت را دیدم

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا إِمَامَ الرَّحْمَةِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ، يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ ، يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلَاتِنَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعِي لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَيُّهَا عَبْدُ اللَّهِ ، يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الشَّهِيدُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ

عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَيُّهَا جَعْفَرُ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ ، أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَيُّهَا عَبْدُ اللَّهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَيُّهَا الْحَسَنُ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ ، أَيُّهَا الْكَاطِمُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى أَيُّهَا الرِّضَا يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْجَوَادُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَيُّهَا الْحَسَنُ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا ، وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ .

يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ ، وَالْخَلْفَ الْحُجَّهَ ، أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ، يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا ، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا ، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ . سبب حاجت خود را خواسته ، همانا برآورده شود إن شاء الله تعالى .

تکمیل در مورد زیارت قبر حضرت زهراء سیده نساء العالمین صلوات الله علیها

شیخ طوسی قدس سره (۱) دارد که آنچه در فضل زیارت آن حضرت روایت شده بیش از حد احصاء است . در اینجا پاره ای روایات ایراد می شود :

۱ شیخ طوسی قدس سره (۲) در روایتی مسند (اعتبار سند ثابت نیست) از جدّ یزید بن عبدالملک آورده که بر حضرت وارد شده به او سلام کردند ، و پرسیدند چه چیز تو را آورده (برای چه آمده ای ؟) جواب داد در جستجوی برکت ، بفرمایند پدرم به من خبر داد هر که سه روز بر او و بر من سلام دهد خداوند بهشت را بر او واجب گرداند . پرسیدم در زندگی حضرت و شما ؟ فرمود بلی و بعد از مرگمان .

۱- (۱) التهذیب ۶/۱۰ . وسائل الشیعه ۱۴۱۰ باب ۱۸/۱ ابواب مزار .

۲- (۲) التهذیب ۶/۱۰ ، بحار الأنوار ۱۰۰/۱۹۴ .

۲ در کتاب بشاره المصطفیٰ (۱) مسنداً (اعتبار سند بعید نیست) از امام ششم علیه السلام از پدرشان از گفته جابر بن عبدالله انصاری از پیغمبر صلی الله علیه و آله در حدیثی طولانی آورده، هر که فاطمه علیها السلام را زیارت کند مانند این است که مرا زیارت کرده، و هر که علی بن ابی طالب علیه السلام را زیارت کند، مانند این است که فاطمه علیها السلام را زیارت کرده و هر که حسن و حسین علیهما السلام را زیارت کند، مانند این است که علی علیه السلام را زیارت کرده، و هر که ذریه این دو را زیارت کند مانند این است که آن دو را زیارت کرده.

زیارت قبور چهار امام حضرت امام حسن مجتبی

و حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین

و حضرت امام محمد باقر و حضرت امام جعفر صادق علیهم السلام

در اینجا به ذکر چند روایت اکتفاء می شود:

۱ شیخ طوسی قدس سره در تهذیب (۲) روایتی مسند ضعیف از امام حسن علیه السلام ایراد کرده که حضرت گفتند: یا رسول الله برای زائر ما چه چیز است؟ حضرت فرمود: هر که مرا زنده یا مرده زیارت کند، یا پدرت را زنده یا مرده زیارت کند، یا برادرت را زنده یا مرده زیارت کند، یا تو را زنده یا مرده زیارت کند، بر من حق است که او را روز قیامت استنقاذ کنم (از گرفتاری ها بیرون آورم).

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۲ ۱۰ باب ۲/۴ ابواب مزار.

۲- (۲) تهذیب الأحکام ۶/۴۶.

۲ در مسند دوم (۱) (ظاهراً صحیح باشد) از امام ششم علیه السلام آورده که پیغمبر صلی الله علیه و آله در جواب سؤال حضرت امام حسین علیه السلام بابا چه چیز برای کسی است که بعد از مرگ شما را زیارت کند؟ فرمود: پسر کم هر که مرا زائر بیاید بعد از مرگ برای او بهشت است و هر که بابایت را زائر بیاید بعد از مرگش برای اوست بهشت و هر که برادرت را زائر بعد از مرگ بیاید، برای اوست بهشت، و هر که تو را زائر بیاید بعد از مرگت برای اوست بهشت.

۳ در تهذیب (۲) مرسللاً از امام صادق علیه السلام ذکر کرده هر که مرا زیارت کند گناهایش آمرزیده می شود و فقیر نمی میرد. و در روایتی (۳) مرسل نیز از امام یازدهم علیه السلام دارد هر که جعفر و پدرش (امام ششم و پنجم علیهما السلام) را زیارت کند ناراحتی چشم نمی بیند و ناتندرستی به او نمی رسد و به بلاء نمی میرد و قبلاً روایت (۴) زید شحام از امام ششم علیه السلام را ذکر کردیم که زیارت هر امام به منزله زیارت رسول الله صلی الله علیه و آله است.

در چندین روایت که بعضی صحیح است تأکید بر زیارت (۵) قبور شهداء شده و روایتی مرسل (۶) از پیغمبر صلی الله علیه و آله دارد هر که مرا زیارت کند و عموم حمزه را زیارت نکند به تحقیق مرا جفا کرده.

۱- (۱) تهذیب الأحکام ۶/۴۶.

۲- (۲) تهذیب الأحکام ۶/۸۹.

۳- (۳) تهذیب الأحکام ۶/۸۹.

۴- (۴) تهذیب الأحکام ۶/۹۱.

۵- (۵) بحار الأنوار ۱۰۰/۲۱۴ ۲۱۵؛ وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۱۲/۱ ۲/۶ ابواب مزار؛ مستدرک الوسائل ۲ ۱۰ باب ۱۰/۱ ابواب مزار.

۶- (۶) مستدرک الوسائل ۲ ۱۰ باب ۱۰/۲ ابواب مزار.

زیارت اولاد ائمه عليهم السلام

از مسلمات مذهب است که زیارت آنان که بر طریقه حقه ثابت بودند مستحب مؤکد است ، چون یکی از موارد مودت که در قرآن کریم نسبت به خویشان پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد شده زیارت قبورشان می باشد ، البته قبور عده زیادی از آنان مشخص و معلوم است ، و قبوری بسیار هم به آنان نسبت داده می شود و در مواردی حال آنان معلوم نیست ، ولی تا مخالفت آنان با امامان معصوم عليهم السلام ثابت نشده ، اصل استقامت و اعتقاد به امامت آن بزرگواران می باشد ، و هنگامی زیارت قبور مؤمنین و صلحاء مستحب و تأکید شده باشد ، زیارت امام زاده های متدین به طریق اولی مستحب است .

مرحوم علامه مجلسی (۱) اصل در آنان را ایمان و درستی می داند تا خلاف آن ثابت شود ، و عده ای را از خوبان و کسانی که متهم به بدی عقیده و رفتار بودند ذکر کرده ، ولی احتیاط ترک تعرض به احوال مشکوک الحال آنان است ، بلکه آنها که بدی عقیده و رفتارشان محرز شده را نیز متعرض نشود بهتر است ، و در بین قبور امام زاده ها قبرهای حضرت عباس علیه السلام و حضرت مسلم (گو اینکه فرزند امام نیست) و حضرت علی اکبر و حضرت عبدالعظیم و حضرت فاطمه معصومه عليهم السلام ابراهیم پسر پیغمبر صلی الله علیه و آله و ابراهیم مجاب معروف و مشهور است ، و قبور نواب چهارگانه امام عصر عجل الله فرجه و هم چنین عده زیادی از اصحاب پیغمبر بزرگ اسلام و حضرت امیر علیهما السلام معلوم است ، مانند سلمان فارسی و حذیفه بن الیمان و حضرت جعفر بن ابی طالب و کمیل بن زیاد و میثم

تمار و حجر بن عدی ، و عده زیادی از علماء و بزرگان چون شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و شیخ طوسی و علامه بحر العلوم و قبر علامه حلی و محقق اردبیلی و قبر شیخ حرّ عاملی و شیخ بهائی و مجلسی اوّل و دوّم قدّس اللّٰه أسرارهم ، بلکه اطراف قبر حضرت امیر علیه السلام و صحن مطهر حضرت مملو از قبور بزرگان و صلحاء و زهاد و عباد است ، و هم چنین مشهد مقدس و قم مقدسه و خیلی از شهرها ، و در زیارت قبر مؤمنین روایات متعدد در دست است از باب نمونه به ذکر چند روایت اکتفاء می کنیم .

۱ در کامل الزیارات مسنداً (۱) از امام هفتم و در دیگری از امام هشتم علیهما السلام (۲) آورده (گر چه سند اول احتمال ارسال دارد) هر که توان زیارت ما را ندارد ، پس نیکان از موالی (دوستان) ما را زیارت کند ، ثواب زیارت ما برایش نوشته می شود .

۲ در روایتی مسند و صحیح (۳) از امام رضا علیه السلام آمده هر که سوی قبر برادر مؤمن خود برود و دست خود را بر قبر بنهد و ۷ بار انا انزلناه بخواند از روز فزع یا از روز فزع اکبر در امان است .

۳ در چندین روایت مسند ، بعضی زیارت (۴) پیغمبر صلی الله علیه و آله و جمعی از اصحاب را هر عصر پنجشنبه برای بقیع مدنیین و بعضی زیارت (۵) حضرت

۱- (۱) بحار الأنوار ۱۰۲/۲۹۵ . کامل الزیارات / ۳۱۹ . تهذیب الأحکام ۶/۱۱۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۱۰۲/۲۹۵ . کامل الزیارات / ۳۱۹ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۱۰۲/۲۹۵ . کامل الزیارات ۳۱۹/۳۲۰ . تهذیب الأحکام ۶/۱۱۷ .

۴- (۴) بحار الأنوار ۱۰۲/۲۹۶ . کامل الزیارات / ۲۹۶ .

۵- (۵) بحار الأنوار ۱۰۲/۲۹۶ . کامل الزیارات / ۳۲۰ ۳۲۱ .

امیر علیه السلام قبور مردگان و بعضی زیارت(۱) امام پنجم علیه السلام و دعاء برای مردی از شیعیان کوفه که در بقیع دفن شده بود آورده .

۴ در روایت صحیح(۲) کلینی از امام ششم علیه السلام در باره زیارت قبور وارد شده ، آنها انس به شما می گیرند ، هنگامی که از آنها غائب شدید به وحشت می افتند .

۵ و در روایتی(۳) که به سه سند آمده و یکی صحیح است از امام ششم علیه السلام وارد شده ، که مرده هایتان را زیارت کنید ، به زیارت شما خوشحال می شوند ، یکی (یا هر یک از شما) حاجت خود را نزد قبر پدر و مادر خود به دعای خود (یا بعد از دعاء برای آنها) بخواهد .

۱- (۱) بحار الانوار ۱۰۲/۲۹۷ . کامل الزیارات ۳۲۱ ۳۲۲ . وسائل الشیعه ۱۰ ۱۴ باب ۱۰۱/۱ ابواب مزار .

۲- (۲) وسائل الشیعه ۳۱ باب ۵۴/۳ ابواب دفن .

۳- (۳) وسائل الشیعه ۳۱ باب ۵۴/۵ ابواب دفن .

بخش چهارم: نمازهای حاجت که بعضی شامل روزه نیز هست

اشاره

« وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِي إِذَا

دَعَانِي فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ » (١)

« وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ » (٢)

١- (١) سورة البقره : ١٨٦ .

٢- (٢) سورة المؤمن : ٦٠ .

نمازهای حاجت بر دو قسمند: ۱ آنها که دارای سند معتبر است. ۲ آنها که سند معتبر ندارد. و هر یک از این دو قسم بر چهار نوع تقسیم می شود: ۱ در شب یا روز مخصوص خوانده می شود. ۲ در ماه خاص شب یا روز خوانده می شود. ۳ در هنگامی خاص از شب یا روز خوانده می شود. ۴ اختصاص به زمان خاص از شب یا روز یا هفته یا ماه ندارد.

نوع اول: نمازهایی هستند که در شب پنجشنبه یا جمعه یا روز پنجشنبه و جمعه و یا در سایر شبها و روزهای هفته خوانده می شود و دارای سند معتبر است.

۱ شیخ کلینی قدس سره در روایتی (۱) معتبر از سکونی از امام ششم علیه السلام آورده که هر کس بین جمعه تا جمعه پانصد رکعت نماز بخواند برای اوست نزد خداوند هر چه بخواهد، مگر تمنای حرام کند.

۲ در کتاب جمال الاسبوع (۲) روایت مسندی آورده که مفضل بن عمر می گوید: من و تنی چند از اصحاب امام ششم علیه السلام (که آنها را نام برده) نزد امام

۱- (۱) بحار الأنوار: ۸۹/۳۶۳؛ وسائل الشیعه ۵ باب ۸۵/۱ صلاه الجمعه؛ مستدرک الوسائل ۱ باب ۶/۱؛ مسند جعفریات؛ جامع الأحادیث ۲۶۶/۲۶۷..

۲- (۲) بحار الأنوار: ۹۰/۳۱۴.

بودیم ، در این هنگام مردی به نام اسماعیل بن قیس موصلی وارد شد ، حضرت در سجده بود . و ما مشغول سخن گفتن بودیم ، چون امام سر از سجده برداشت ، به وی نگاه کرده پرسید : این اندوه و نفس چیست ؟

عرض کرد : مولایم فدایت شوم به حقّ خودت قسم طاقتم طاق و سینه ام تنگ آمده .

حضرت فرمود : کجائی تو از نماز حوائج ؟

پرسید : چگونه آنرا بیاورم فدایت گردم ؟

حضرت فرمود : روز پنجشنبه بعد از ضحی (پیش از ظهر) غسل کرده . در جای نماز خود قرار بگیر ، و چهار رکعت نماز بیاور و در هر رکعت سوره فاتحه (حمد) یک بار و انا انزلناه را ۱۰ بار می خوانی چون سلام نماز را دادی ، ۱۰۰ بار بگو : « اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ » . سپس دستهای خود را به سوی آسمان بالا برده ، و ۱۰ بار بگو : « يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ » . بعد تسبیح خود را حرکت داده می گوئی : « يَا رَبِّ يَا رَبِّ » تا نفس قطع شود . سپس دستها را باز کرده برابر صورت بالا برده ۱۰ بار می گوئی : « يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ » و بگو « يَا اَفْضَلَ مَنْ رُجِيَ وَيَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَيَا اَجْوَدَ مَنْ سَمِعَ وَاَكْرَمَ مَنْ سُوِّلَ ، يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَلَيْهِ مَا يَفْعَلُهُ ، يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ اَجَابَ ، اَسْأَلُكَ بِمَوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعِزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَاَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْعِظَامِ ، وَبِكُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ عَظِيمٌ وَاَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِفَضْلِكَ الْعَظِيمِ ، وَاَسْأَلُكَ بِاَسْمِكَ الْعَظِيمِ ، دَيَّانِ الدِّينِ مُحَمَّدِي الْعِظَامِ وَهِيَ رَمِيمٌ ، وَاَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْ تَصِلَ لِي عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي وَتُيسِّرَ لِي مِنْ اَمْرِي ، فَلَا تُعَسِّرْ عَلَيَّ ، وَتَسِيْهُلْ لِي مَطْلَبَ رِزْقِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ ، يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ ، يَا قَدِيْرًا عَلٰی مَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ غَيْرُكَ ، يَا اَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَئِمَّةِ كَرِيمِينَ .»

حضرت فرمودند: چند بار این را بگو (یا این کار را بکن) سالی گذشت. در خانه امام ششم علیه السلام بودیم ناگهان داود بر ما وارد شد و از آستین خود کیسه ای را بیرون آورد و گفت: فدایت شوم این ۵۰۰ دینار است، به برکت شما بر من لازم آمد و به آنچه از خیر به من آموختی خداوند بر من گشود.

و در روایت طوسی (۱) دارد حتی آنکه از کسی طلب داشتم و آن را از من بازداشته بود. نزد بعض حکام قسم خورده بود بعد از آن نزد من آمد و طلب مرا با خود آورد. با این که بیش از سه بار این نماز را نخواندم. و از من درخواست حلّیت کرد او را حلال کردم.

امام علیه السلام به وی فرمود: خدای را سپاس گزار و هیچکس تو را از بندگی پروردگارت سرگرم نسازد و حال برادران خود را برس.

و در روایت طوسی نیز روایت را با تفاوتی آورده که در آن اسماعیل شکایت از غم و هم و زیادتی بدهی دارد.

و نیز در روایت کتاب اغسال (۲) ابن عیاش به نقل از البلد الامین مسنداً و در مصباح المتعجد مرسلأً با تفاوتی روایت را آورده و در نقل مصباح انا انزلناه را ۲۰ بار گفته.

۳ در کتاب عیون اخبار الرضا علیه السلام (۳) شیخ صدوق قدس سره روایتی مسند آورده

۱- (۱) بحار الأنوار: ۳۳۳/۹۰/۳۳۴.

۲- (۲) بحار الأنوار: ۳۳۴/۹۰.

۳- (۳) بحار الأنوار ۳۴۲/۹۱/۳۴۴ و وسائل الشیعه ۵/۸ باب ۳۲/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه.

گر چه سند ظاهراً صحیح نیست ، لکن شاهد صدق بر مضمون آن هست . و روایاتی ضعیف (۱) مؤید آن می باشد که فضل بن ربیع حاجب هارون گفته : بعد از نصف شب مسرور کبیر که از خواص هارون است ، بدون سلام و اجازه وارد شد ، وی را بحضور هارون می خواند با آنکه جنب بوده ، فرصت غسل کردن نداشته و چنین پنداشته که باید کشته شود ، چون بر هارون وارد شد ، سلام می کند جواب می شنود او را ساعتی وامیگذارد تا ترسش برطرف شود ، سپس او را به زندان موسی بن جعفر علیهماالسلام فرستاده دستور می دهد ۳۰ هزار درهم و ۵ خلعت و سه مرکب سواری در اختیار آن حضرت بگذارد ، خواست بماند خواست ، به هر شهری که دوست دارد برود .

حضرت پولها و خلعتها را نمی پذیرد ، فضل حضرت را قسم می دهد که مبادا هارون از رد آنها خشمگین شود ، حضرت به او می فرماید هر چه دوست داری انجام ده . از حضرت سبب این کرامت را می پرسد بفرماید : شب چهارشنبه پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم به من گفتند ، موسی تو زندانی ، مظلومی ، سه بار فرمود سپس فرمود : (وَإِنْ أَدْرَى لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ) روز آینده را روزه بگیر و دنبال آن پنچشنبه و جمعه را روزه بدار ، وقت افطار ۱۲ رکعت نماز

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۰/۳۳۲ و ۹۱/۳۴۲ و ۳۴۳ . از جمله روایات روایت صدوق است که علی بن ابراهیم مرسلأ از مردی آورده و از جمله دعاهای آن حضرت است : « يَا سَيِّدِي نَجِّنِي مِنْ حَبْسِ هَارُونَ وَخَلِّصْنِي مِنْ يَدِهِ ، يَا مُخَلِّصَ الشَّجَرِ مِنْ بَيْنِ رَمْلِ وَطِينٍ وَمَاءٍ ، وَيَا مُخَلِّصَ اللَّبَنِ مِنْ بَيْنِ فَرْثِ وَدَمٍ ، وَيَا مُخَلِّصَ الْوَلَدِ مِنْ بَيْنِ مَشِيمِهِ وَرَحِمٍ وَيَا مُخَلِّصَ النَّارِ مِنْ بَيْنِ الْحَدِيدِ وَالْحَجَرِ ، وَيَا مُخَلِّصَ الْأَسْرَاحِ مِنْ بَيْنِ الْأَعْشَاءِ وَالْأَمْعَاءِ ، خَلِّصْنِي مِنْ يَدِ هَارُونَ » . وسائل الشيعه ۵ ۸ باب ۳۲/۲ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

در هر رکعت حمد را یک بار و قل هو الله را ۱۲ بار بخوان ، چهار رکعت که خواندی سجده کن ، سپس بگو : « يَا سَابِقَ الْفُوتِ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ وَهِيَ رَمِيمٌ بَعْدَ الْمَوْتِ ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ ، وَأَنْ تُعَجِّلَ لِي الْفَرَجَ مِمَّا أَنَا فِيهِ »

این کار را کردم ، پس آنچه دیدی رخ داد (یعنی از زندان به این گونه آزاد شدم .

۴ در روایتی صحیح (۱) شیخ صدوق قدس سره از امام صادق علیه السلام ذکر کرده : هرگاه حاجتی مهم تو را سوی خداوند باشد ، سه روز پیاپی روزه بدار ، چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه ، روز جمعه که شد (انشاء الله تعالی) غسل کن ، لباس نوی پاکیزه پوشیده به بالاترین اطاق خانه خود بالا رو ، دو رکعت نماز بخوان ، دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرده بگو : « اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِمَعْرِفَتِيْ بُوْحَيِّدَايَتِكَ وَصَيِّمَدَايَتِكَ ، وَاِنَّهُ لَا قَادِرَ عَلَيَّ قَضَاءِ حَاجَتِيْ غَيْرُكَ ، وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبُّ اَنَّهُ كَلَّمَا تَظَاهَرَتْ نِعْمَتُكَ عَلَيَّ اَشْتَدَّتْ فَاقَتِي الْيَكَّ وَقَدْ طَرَقَنِيْ هُمُّ كَذَا وَكَذَا فِيْ اِيْنَجَا حَاجَتِ خُودِ رَا بَكُوِيْدِ وَاَنْتَ بِكَشْفِهِ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسِيعٌ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ ، فَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ وَضَعْتَهُ عَلَيَّ الْجِبَالِ فَنَسَفَتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَيَّ السَّمَاوَاتِ (عَلَيَّ السَّمَاءِ فَقِيهِ) فَاَنْشَقَّتْ وَعَلَى النُّجُومِ فَمَا نَشَرَّتْ (فَاَنْتَشَرْتُ) وَعَلَى الْأَرْضِ فَسَطِحَتْ ، وَاَسْئَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِيْ جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ (جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَالْأُمَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَبِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ) أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِيْ

۱- (۱) وسائل الشيعه ۸۵ باب ۲۸/۱۰ از ابواب بقيه صلوات مندوبه . من لا يحضره الفقيه ۱/۳۵۱ . بحار الأنوار ۹۰/۳۳ .

(وَأَنْ تُسِّرَ فِيهِ) وَتُسِّرَ لِي عَسِيرَهَا وَتَكْفِينِي مُهَمَّهَا ، فَإِنْ فَعَلْتَ فَلَكَ الْحَمِيدُ ، وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمِيدُ غَيْرُ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا- مُتَّهَمٍ فِي قَضَائِكَ وَلَا حَائِفٍ فِي عَيْدِكَ « پس گونه خود را می چسبانی به زمین و می گویی: «اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بَنَ مَرِيَّتِي عَبْدُكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ وَهُوَ عَبْدُكَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَأَنَا عَبْدُكَ أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي » .

سپس امام ششم علیه السلام فرمود: بسا حاجتی دارم، به این دعا دعا می کنم برگشته ام حاجت برآورده شده.

قسم اول از نمازهایی که سند معتبر ندارد و در روز یا شب مخصوص خوانده می شود:

۱ در کتاب اختیار(۱) ابن الباقی روایتی مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده، هر که می خواهد دعایش مستجاب شود روز یکشنبه وضو گرفته ۲ رکعت نماز بعد از ظهر بخواند، و ۱۱ بار بگوید: « وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ » ، سپس شروع به خواندن سوره انعام نموده به آیه « ذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينِ » رسید دو باره ۱۱ بار « وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ » را بخواند، به آیه « وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ » رسید بگوید: « رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَوْلِ الْأَنْبِيَاءِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ » چون به آیه « إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ » رسید ۴۶ بار می گوید: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) . سپس می گوید: « صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ » چون رسید بین دو الله، رُسل الله، الله، الله می گوید: « إِلَهِي مَنْ ذَا

اللّٰذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي تَضَرَّعَ إِلَيْكَ فَلَمْ تَرْحَمْهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي انْقَطَعَ إِلَيْكَ فَلَمْ تَصِلْهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَكَ فَلَمْ تَنْصُرْهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي اسْتَنْجَدَكَ فَلَمْ تُنْجِدْهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي اسْتَضَيَّرَكَ فَلَمْ تُضَيِّرْهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي اسْتَعْفَرَكَ فَلَمْ تُعْفِرْ لَهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي اسْتَعَاذَ بِكَ فَلَمْ تُعِزَّهُ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي تَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ تَكْفِهِ ، إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَلَمْ تُقَرِّبْهُ إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي اسْتَعَاثَ بِكَ فَلَمْ تُعِثَّهُ إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَبْعَدْتَهُ وَهَرَبَ إِلَيْكَ فَأَسْلَمْتَهُ ، وَاعْوَاثَاهُ بِكَ يَا اللَّهُ ، وَاعْوَاثَاهُ ، وَاعْوَاثَاهُ ، بِكَ يَا اللَّهُ ، وَاعْوَاثَاهُ وَاعْوَاثَاهُ بِكَ يَا اللَّهُ ، يَا مُغِيثُ أَعْنِي وَيَا مُغِيثُ أَعْنِي يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

۲ سید بن طاوس در جمال الاسبوع (۱) روایتی مرسل از رسول اکرم صلی الله علیه و آله برای حاجت ذکر کرده ، هر کس روز دو شنبه چهار رکعت نماز بخواند (دو رکعت دو رکعت) در هر رکعت ۷ بار سوره حمد و یکبار سوره انا انزلناه ، چون فارغ شود ۱۰۰ بار بگوید « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » و ۱۰۰ بار بگوید « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ جِبْرِئِيلَ » و ۱۰۰ بار ظالمین را لعنت کند و آیه الكرسي را بخواند .

سپس گونه راست را در جای سجده بر زمین نهاده بگوید : « اللَّهُمَّ رَبِّي حَقًّا حَقًّا » تا نفس قطع شود ، بعد بگوید : « لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَبِمَوَاضِعِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » به جای کذا و کذا حاجت خود را درخواست کند .

سپس گونه چپ را بر زمین نهاده می گوید : « يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا جِبْرِئِيلُ بِكُمْ أَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ » بعد سجده کرده ، این گفته را تکرار کند ، و حاجت خود را

درخواست می نماید ، خداوند ۷۰ هزار قصر در بهشت به او عطاء می کند تا آخر روایت ، و در روایت (۱) انس (که ضعیف است) از آن حضرت تا « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي جِبْرَائِيل » دارد .

۳ در روایتی مرسل (۲) از رسول خدا صلی الله علیه و آله نمازی برای شب سه شنبه وارد شده دو رکعت است ، در هر رکعتی فاتحه الكتاب و آیه الكرسي و قل هو الله احد وشهد الله را یک بار می خواند ، آنچه بخواند خداوند به وی عطا می کند .

۴ و در مرسلی دیگر (۳) از رسول خدا صلی الله علیه و آله نمازی برای روز چهارشنبه ۱۲ رکعت وارد شده (دو رکعت دو رکعت) در هر رکعتی یک بار فاتحه الكتاب و هر یک از قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را سه بار می خواند ، منادی از نزد عرش وی را ندا می کند ای بنده خدا ، کار (عمل) را از سر بگیر ، خداوند گناه سابق (متقدم) و لاحق (متأخر) را بر تو آمرزید . . تا آنجا که خداوند تعالی ۷۰ هزار حاجت که از همه پایین تر آمرزش است برایش برآورده سازد و وی را تشنگی و گرسنگی نمی رسد .

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱ باب ۶۱ ۴۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) بحار الأنوار : ۹۰/۳۲۲ وسائل الشیعه ۸۵ باب ۴۹/۱۰ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۳- (۳) بحار الأنوار : ۹۰/۳۲۳ وسائل الشیعه ۸۵ باب ۴۹/۱۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

نمازهایی که با سند ضعیف برای شب یا روز پنجشنبه یا جمعه وارد شده و بعضی مشتمل بر روزه هم هست

۵ در مصباح المتهجد (۱) و غیر آن از عاصم بن حمید از امام ششم علیه السلام آورده هر آنگاه حاجتی برای یکی از شما رخ داد، روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته، روز جمعه غسل کند، لباس پاکیزه پوشیده بالاترین جای خانه دو رکعت نماز می خواند، سپس دست خود را به سوی آسمان بلند کرده و می گوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحِحِكَ لِمَعْرِفَتِي بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَصِدْقِ مَدَائِيَّتِكَ، وَأَنَّه لَا قَادِرَ عَلَى قَضَائِ حَاجَتِي غَيْرُكَ، وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبُّ أَنَّه كَلَّمَا شَاهِدْتُ نِعْمَكَ عَلَيَّ، اِسْتَدْتُ فَاقْتَى إِلَيْكَ، وَقَدْ طَرَفَنِي يَا رَبُّ مِنْ مُهِمِّ أَمْرِي مَا قَدْ عَرَفْتَهُ قَبْلَ مَعْرِفَتِي، لِإِيَّاكَ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ، فَاسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَوَاتِ فَانْشَقَّتْ، وَعَلَى الْأَرْضَيْنِ فَانْبَسَطَتْ، وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ، وَعَلَى الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ، وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ، وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعِنْدَ الْأَئِمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، أَنْ تَصِلَ لِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَقْضِيَ لِي يَا رَبُّ حَاجَتِي، وَتَيْسِّرَ لِي عَسِيرَهَا وَتَكْفِينِي مُهِمَّهَا، وَتَفْتِيحَ لِي قُفْلَهَا، فَإِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ، وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرُ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ، وَلَا حَائِفٍ فِي عَدْلِكَ.»

سپس گونه راست را بر زمین گذارده می گوئی: «اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتَّى عَبْدَكَ وَنَبِيَّكَ، دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْخُوتِ بِدُعَائِي هَذَا فَاسْتَجَبْتَ لَهُ، وَأَنَا أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ» سپس می گوئی: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُسْنَ الظَّنِّ بِكَ، وَالصُّدْقِ»

۱- (۱) مکارم الأخلاق: ۳۷۷ با تفاوتی. جامع الاحادیث ۷/۲۴۷؛ بحار الانوار؛ ۹۰/۲۹؛ ۳۳؛ وسائل الشیعه ۵ باب ۸
۲۸/۱۴ از ابواب بقیه صلوات مندوبه.

فِي التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ تَبْتَلِيَنِي بِبَلِيَّةٍ تَحْمِلُنِي ضَرُورَتُهَا عَلَى رُكُوبِ مَعَاصِيكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَقُولَ قَوْلًا أَلْتَمِسُ بِهِ سِوَاكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ تَجْعَلَنِي عِظَةً لِعَيْرِي ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ أَحَدٌ أَسْعَدَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنِّي ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَكَلَّفَ طَلَبَ مَا لَمْ تَقْسِمْ لِي ، وَمَا قَسِمْتَ لِي مِنْ قِسْمٍ أَوْ رَزَقْتَنِي مِنْ رِزْقٍ فَأَتَنِي بِهِ فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيهِ حَلَالًا طَيِّبًا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُزْخِرُحُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَوْ يُبَاعِدُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَوْ يَصْرِفُ بَوَجهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ تَحُولَ خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَجَوْرِي وَاتِّبَاعَ هَوَايَ وَاسْتِعْجَالَ شَهْوَتِي دُونَ مَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَثَوَابِكَ وَنَائِلِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَوَعْدِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ عَلَى نَفْسِكَ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِبَيْتِكَ وَصَفِيَّتِكَ وَحَبِيبِكَ وَأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الذَّابِّ عَنْ حَرِيمِ الْمُؤْمِنِينَ ، الْقَائِمِ بِحُجَّتِكَ ، الْمُطِيعِ لِأَمْرِكَ ، الْمُبْلَغِ لِرِسَالَتِكَ ، النَّاصِحِ لِأُمَّتِهِ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ ، إِمَامِ الْخَيْرِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ ، وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ ، وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ، وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ ، وَحُجَّتِكَ عَلَى الْعَالَمِينَ ، الدَّاعِي إِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ ، الَّذِي بَصُرَتْهُ سَبِيلُكَ ، وَأَوْضَحَتْ لَهُ حُجَّتَكَ وَبُرْهَانَكَ ، وَمَهَّدَتْ لَهُ أَرْضَكَ وَالزَّمَّتْهُ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ ، وَعَرَجَتْ بِهِ إِلَى سَمَاوَاتِكَ ، فَصَلِّ لِي بِجَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ ، وَغَيْبَتِهِ فِي حُجْبِكَ ، فَنَظَرَ إِلَى نُورِكَ ، وَرَأَى آيَاتِكَ ، وَكَانَ مِنْكَ كَقَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ، فَأَوْحَيْتَ إِلَيْهِ بِمَا أَوْحَيْتَ ، وَنَاجَيْتَهُ بِمَا نَاجَيْتَ ، وَأَنْزَلْتَ عَلَيْهِ بَوْحِيَّتَكَ [عَلَى لِسَانِ [طَاوُسِ الْمَلَائِكَةِ ، الرُّوحِ الْأَمِينِ رَسُولِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ، فَأَظْهَرَ الدِّينَ لِأَوْلِيَاءِكَ الْمُتَّقِينَ ، فَأَدَّى حَقَّكَ ، وَفَعَلَ مَا أَمَرْتَ بِهِ فِي كِتَابِكَ بِقَوْلِكَ ، يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ، وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ، وَاللَّهُ يَعِصُ مُكَّ مِنْ النَّاسِ ، فَفَعَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَلَّغَ رِسَالَتِكَ ، وَأَوْضَحَ حُجَّتَكَ ، فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَدَّقْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ ، وَاغْفِرْ لِي ، وَارْحَمْنِي ، وَتَجَاوَزْ عَنِّي ، وَارزُقْنِي ، وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ ، وَاحْشُرْنِي فِي زَمْرَتِهِ ، وَاجْعَلْنِي مِنْ جِيرَانِهِ فِي جَنَّتِكَ ، إِنَّكَ جَوَادٌ

كَرِيمٍ ، اللَّهُمَّ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِوَلِيِّكَ ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، وَوَصِيِّ نَبِيِّكَ مُؤَلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، قَسِيمِ النَّارِ ، وَقَائِدِ الْأَبْرَارِ ، وَقَاتِلِ الْكُفْرَةِ وَالْفَجْرَةِ ، وَوَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ ، وَسَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ ، وَالْمُؤَدَّى عَنْ نَبِيِّهِ ، وَالْمُوفَى بَعَهْدِهِ ، وَالذَّائِدَ عَنْ حَوْضِهِ ، الْمُطِيعَ لِأَمْرِكَ ، عَيْنَكَ فِي بِلَادِكَ ، وَحُجَّتَكَ عَلَى عِبَادِكَ ، زَوْجِ الْبُتُولِ ، سَيِّدِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، وَوَالِدِ السَّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، رِيحَانَتِي رَسُولِكَ ، وَشَنْفَى عَرْشِكَ ، وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، مُغْسَلِ جَسَدِ رَسُولِكَ ، وَحَبِيبِكَ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ ، وَمُلْحِدِهِ فِي قَبْرِهِ ، اللَّهُمَّ فَبَحِّثْ عَلَيَّكَ وَبِحَقِّ مُحَبِّبِيهِ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَأَهْلِي وَوُلْدِي وَقَرَابَتِي وَخَاصَّتِي وَعَامَّتِي ، وَجَمِيعِ إِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ ، وَسُقْ إِلَيَّ رِزْقًا وَاسْتَعَا مِنْ عِنْدِكَ ، تَسِدُّ بِهِ فَاقَتِي ، وَتَلْمُ بِهِ شَعْنِي ، وَتُعْنِي بِهِ فَقْرِي ، يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ ، يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ ، وَارْزُقْنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، يَا قَرِيبُ ، يَا مُجِيبُ ، اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِأَوْلِيِّ النَّبِيِّ الطَّيِّبِ الزَّكِيِّ ، الْإِمَامِ ابْنِ الْإِمَامِ ، السَّيِّدِ ابْنِ السَّيِّدِ ، الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْقَتِيلِ الْمَسْلُوبِ الْمَظْلُومِ ، قَتِيلِ كَرْبَلَاءِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِسَيِّدِ الْعَابِدِينَ ، وَقُرَّةِ عَيْنِ الصَّالِحِينَ ، عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِبَاقِرِ الْعِلْمِ ، صَاحِبِ الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ ، وَوَارِثِ مَنْ كَانَ قَبْلَهُ ، مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالصَّادِقِ الْخَيْرِ [الْحَبْرِ] الْفَاضِلِ ، جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْكَرِيمِ الشَّهِيدِ الْهَادِي الْمَوْلَى [الْوَلِيِّ] مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالشَّهِيدِ الْغَرِيبِ الْمَدْفُونِ بِطُوسَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالزَّكِيِّ النَّقِيِّ ، مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالطُّهْرِ الطَّاهِرِ النَّقِيِّ ، عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِوَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْبَقِيَّةِ الْبَاقِي ، الْمُقِيمِ بَيْنَ أَوْلِيَائِهِ ، الَّذِي رَضِيَتْهُ لِنَفْسِكَ ، الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ ، الْفَاضِلِ الْخَيْرِ [الْخَيْرِ] نُورِ الْأَرْضِ ، وَعِمَادِهَا وَرَجَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ ،

وَسَيِّدَهَا [وَسَيِّدَهَا] الْأَمِيرَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَالنَّاهِيَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، النَّاصِحَ الْأَمِينِ ، الْمُوَدِّدِ عَنِ النَّبِيِّنَ ، وَخَاتَمِ الْأَوْصِيَاءِ النَّجِيَاءِ الطَّاهِرِينَ صِلَاوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، اللَّهُمَّ بِهِؤَلَاءِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ ، [وَ] بِهِمْ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ ، وَبِهِمْ أَقْسِمُ عَلَيْكَ ، فَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ إِلَّا غَفَرْتَ لِي ، وَرَحِمْتَنِي ، وَرَزَقْتَنِي رِزْقًا وَاسِعًا ، تُغْنِينِي بِهِ عَمَّنْ سِوَاكَ ، يَا عِدَّتِي عِنْدَ كَرْبَتِي ، يَا صَاحِبِي عِنْدَ شِدَّتِي ، يَا وَلِيَّيَّ عِنْدَ نِعْمَتِي ، يَا عِضْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ، يَا مُغِيثَ الْمَلْهُوفِ الضَّرِيرِ ، يَا مُطْلِقَ الْمُكْبَلِ الْأَسِيرِ ، وَيَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَاسِرِ ، يَا مُخْلِصَ الْمَكْرُوبِ الْمَسْجُونِ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقًا وَاسِعًا ، تَلُمُّ بِهِ شِعْيِي ، وَتَجْبُرَ بِهِ فَاقَتِي ، وَتَسْتُرَ بِهِ عَوْرَتِي ، وَتُغْنِيَ بِهِ فَقْرِي ، وَتَقْضِيَ بِهِ دَيْنِي ، وَتَقَرُّ بِهِ عَيْنِي ، يَا خَيْرَ مَنْ سِوَاكَ ، وَيَا أَوْسَعَ مَنْ جَادَ وَأَعْطَى ، وَيَا أَرْأَفَ مَنْ مَلَكَ ، وَيَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِيَ ، وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرِحِمَ ، أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يُفَرِّجُهُ إِلَّا أَنْتَ ، وَلِكَرْبِ لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ ، وَلَهُمْ لَا يَنْفُسُهُ سِوَاكَ ، وَلِرَغْبَةِ لَا تُنَالُ إِلَّا مِنْكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّكَ عَلَيْهِمْ عَظِيمٌ ، وَبِحَقِّ مَنْ حَقُّهُمْ عَلَيْكَ عَظِيمٌ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي الْعَمَلَ بِمَا عَلَّمْتَنِي مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّكَ ، وَأَنْ تَبْسُطَ عَلَيَّ مَا حَظَرْتَ مِنْ رِزْقِكَ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

و قریب به همین روایت را در تهذیب (۱) و فقیه نقل کرده اند .

۶ در مصباح المتعجد و غیر آن روایتی (۲) از میسر (مبشر) بن عبدالعزیز آورده اند که نزد امام ششم علیه السلام بوده ، بعض اصحاب وارد می شود به حضرت گفت : فدایت شوم ، من فقیرم ، حضرت به او فرمودند روز چهارشنبه و پنجشنبه

۱- (۱) جامع الأحادیث : ۷/۲۴۶ .

۲- (۲) بحار الأنوار : ۹۰/۳۶ مکارم الاخلاق : ۳۸۵ .

و جمعه را روزه بگیر و پیش از ظهر جمعه در بالاترین پشت بام خانه خود یا در جلگه ای از زمین (جائی که کسی ترا نبیند) رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کن: سپس در همانجا ۲ رکعت نماز خوانده بر سر زانوهای نشسته و رو به قبله زانوهای را به سمت زمین قرار داده دست راست را بالای دست چپ بگذار و بگو: «اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ، انْقَطِعِ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ، وَخَابَتِ الْأُمَامُ إِلَّا فِيكَ يَا ثِقَةَ مَنْ لَا- ثِقَةَ لَهُ، لَا- ثِقَةَ لِي غَيْرُكَ، اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا، وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ» سپس بر زمین سجده کرده بگو: «يَا مُغِيثُ اجْعَلْ لِي رِزْقًا مِنْ فَضْلِكَ» روز شنبه بر تو طلوع نمی کند مگر با روزی تازه ای.

۷ در مصباح (۱) وبلد الامین و غیر اینها، نمازی برای حاجت از عبدالملک بن عمر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده اند: روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیر، عشیه روز پنجشنبه به ۱۰ مسکین تصدق می دهد به هر کدام یک مد (سه ربع کیلو تقریباً طعام) روز جمعه غسل کرده به صحرا می رود و نماز جعفر را خوانده زانوهای را برهنه بر زمین می گذارد و می گوید: «يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ عَلَى الْقَبِيحِ وَيَا مَنْ لَمْ يُوْءَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَلَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، وَمُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى، يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ، يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا مُبْتَدئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا» «يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ» ۱۰ بار «يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ» ۱۰ بار «يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ» ۱۰ بار «يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ» ۱۰ بار «يَا رَجَاءَاهُ» ۱۰ بار «يَا غِيَاثَاهُ» ۱۰ بار «يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ» ۱۰ بار «يَا رَحْمَانُ» ۱۰ بار «يَا رَحِيمُ» ۱۰ بار «يَا مُعْطَى الْخَيْرَاتِ» ۱۰ بار

« صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا كَأَفْضَلِ مَا صِلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ » ۱۰ بار و حاجت خود را درخواست می کند .

۸ نمازی برای حاجت (۱): در کتب سابق از امام صادق علیه السلام روایت شده به همان ترتیب سه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیرد ، روز جمعه غسل کرده لباسی نو پوشیده به بالا-ترین جای خانه خود رفته و یا در گوشه ای از خانه قرار گرفته ۲ رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی سوره حمد و قل هو الله احد ، و در رکعت دوم سوره حمد و قل یا ایها الکافرون را خوانده ، دستها را به سوی آسمان بلند می کند و می گوید : (و این کار باید نیم ساعت پیش از ظهر باشد) : «
 اللَّهُمَّ إِنِّي ذَخَرْتُ (ذَكَرْتُ) تَوْحِيدِي إِيَّاكَ ، وَمَعْرِفَتِي بِسُكِّكَ ، وَإِخْلَاصِي لَكَ ، وَإِقْرَارِي بِرُبُوبِيَّتِكَ ، وَذَخَرْتُ (ذَكَرْتُ) وَلايَةَ مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ ، مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِيَوْمِ فَرَعِي إِلَيْكَ عَاجِلًا وَآجَلًا ، وَقَدْ فَرَعْتُ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ يَا مَوْلَايَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا ، وَسَأَلْتُكَ مِأَدَّتِي (مَا دَنِي) مِنْ نِعْمَتِكَ وَإِزَاحَهُ مَا أَخْشَاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ ، وَالْبَرَكَهَ لِي فِي جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِيهِ ، وَتَخَصَّصْتَنِي مِنْ صِدْرِي مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجَائِحِهِ وَمُصِيبَةٍ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » . سپس دو رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی یکبار سوره حمد و ۵۰ بار قل هو الله احد ، و در رکعت دوم یک بار حمد و ۶۰ بار سوره انا انزلناه فی ليله القدر را خوانده ، بعد از نماز دستها را دراز کرده این دعا را می خواند : « اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِمَعْرِفَتِي... » که گذشت (۲) .

۱- (۱) بحار الأنوار : ۹۰/۳۸ .

۲- (۲) اختلاف جملات : به جای (انه لا-قادر) : (انه لا يقدر على قضاء حوائجی غیرک) و به جای (وانت تكشفه) : (وانت تكشفه وانت عالم غیر معلم وواسع غیر متکلف) و به جای (فنسفت) : (فاستقرت) و به جای (فانشقت) : (فارتفعت) و بعد از آن واسئلک بالحق ... تا وأن تکفینی مهماتها و بعد از فلک الحمد (والمنة) دارد تا آخر .

و گونه راست را بر زمین نهاده و زانوها را بیرون آورده تا بر جای نماز خود بچسباند و می گوید: «اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتَّى عَبْدُكَ وَنَبِيَّكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ وَهُوَ عَبْدُكَ ، فَاسْتَجَبْتَ لَهُ ، وَأَنَا عَبْدُكَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُ ، يَا كَرِيمَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمَ ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ فَاعْنِي (فَاعْنِنِي) السَّاعَةَ السَّاعَةَ الشَّاعَةَ يَا كَرِيمَ » سپس گونه چپ را بر زمین نهاده و همان دعاء را می خواند ، بعد از آن پیشانی را بر خاک نهاده هر چه خواست دعا کند ، سپس نشسته این دعا را بخواند : « اللَّهُمَّ اسْدُدْ فَقْرِي بِفَضْلِكَ ، وَتَعَمَّدْ ظُلْمِي بِعَفْوِكَ ، وَفَرِّغْ قَلْبِي لِذِكْرِكَ ، اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، وَرَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ ، وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ أَجْمَعِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تَقُومُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِهِ تَرْزُقُ الْأَنْبِيَاءَ وَبِهِ أَحْصَيْتَ عَدَدَ الْجِبَالِ وَكَيْلَ الْبِحَارِ ، وَبِهِ تُرْسِلُ الرِّيَّاحَ وَبِهِ تَرْزُقُ الْعِبَادَ وَبِهِ أَحْصَيْتَ عَدَدَ الرَّمَالِ ، وَبِهِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَبِهِ تَقُولُ لِكُلِّ شَيْءٍ كُنْ فَيَكُونُ أَنْ تَسْتَجِيبَ لِي دُعَائِي وَأَنْ تُعْطِنِي سُوءِي وَأَنْ تُعَجِّلَ لِي الْفَرَجَ مِنْ عِنْدِكَ بِرَحْمَتِكَ فِي عَافِيَةٍ ، وَأَنْ تُؤَمِّنَ خَوْفِي فِي أَنْتُمْ نِعْمَةً وَأَعْظَمَ عَافِيَةٍ وَأَفْضَلَ الرِّزْقِ وَالسَّعَةِ وَالِدَّعَةِ مَا لَمْ تَزَلْ تُعَوِّدُنِيهَا يَا إِلَهِي وَتَرْزُقُنِي الشُّكْرَ عَلَى مَا أَبْلَيْتَنِي وَتَجْعَلَ ذَلِكَ تَامًا أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَصِلَ ذَلِكَ بِنِعْمِ الْآخِرَةِ .

اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ ، وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْحِذْلَانِ وَالنَّضِيرِ ، وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْغِنَى وَالْفَقْرِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ ، فَبَارِكْ لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ ، وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي .

اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَعِيدُكَ حَقٌّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْمَحْيَا وَشَرِّ الْمَمَاتِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْعَجْزِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَالْهَرَمِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ .

اللَّهُمَّ قَدْ سَبَقَ مِنِّي مَا قَدْ سَبَقَ مِنْ زَلَلٍ قَدِيمٍ ، وَمَا قَدْ جَنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِي وَأَنْتَ يَا رَبِّ تَمْلِكُ مِنِّي مَا لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي وَخَلَقْتَنِي يَا رَبِّ وَتَفَرَّدْتَ بِخَلْقِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا إِلَّا بِكَ ، وَلَسْتُ أَرْجُو الْخَيْرَ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ ، وَلَمْ أَضِرِّفْ عَنْ نَفْسِي سُوءًا قَطُّ إِلَّا مَا صِرَفْتَهُ عَنِّي ، أَنْتَ عَلَّمْتَنِي يَا رَبِّ مَا لَمْ أَعْلَمْ ، وَرَزَقْتَنِي يَا رَبِّ مَا لَمْ أَمْلِكْ وَلَمْ أَحْتَسِبْ وَبَلَّغْتَ بِي يَا رَبِّ مَا لَمْ أَكُنْ أَرْجُو ، وَأَعْطَيْتَنِي يَا رَبِّ مَا قَصَرَ عَنْهُ أَمَلِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ اغْفِرْ لِي وَاعْطِنِي فِي قَلْبِي مِنَ الرِّضَا مَا يُهَوِّنُ عَلَيَّ بَوَائِقَ الدُّنْيَا .

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي الْيَوْمَ يَا رَبِّ الْبَابَ الَّذِي فِيهِ الْفَرْجُ وَالْعَافِيَةُ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي بَابَهُ وَهَيِّئْ لِي سَبِيلَهُ وَلِيِّنْ لِي مَخْرَجَهُ ، اللَّهُمَّ وَكُلُّ مَنْ قَدَّرْتَ لَهُ عَلَيَّ مَقْدَرَةً مِنْ خَلْقِكَ ، فَحُذِّ عَنِّي بِقُلُوبِهِمْ وَأَلْسِنَتِهِمْ وَأَسْمَاعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَمِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِهِمْ وَمَنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ، وَمِنْ حَيْثُ شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ وَأَنْتَ شِئْتَ حَتَّى لَا يَصِلَ إِلَيَّ وَاحِدٌ مِنْهُمْ بِسُوءٍ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي فِي حِفْظِكَ وَسِتْرِكَ وَجِوَارِكَ ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ .

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ ، وَمِنْكَ السَّلَامُ ، أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، فَكَأَنَّكَ رَقِيتِي مِنَ النَّارِ ، وَأَنْ تُسَكِّنَنِي دَارَ السَّلَامِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلُهُ وَآجِلُهُ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا

لَمْ أَعْلَمْ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخِذُرُ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ وَفِي قَبْضَتِكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَةٌ بِهِ نَفْسُكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرِ رَجُلٍ مِنْ خَلْقِكَ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

وَأَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ نُورَ صَدْرِي وَرَبِيعَ قَلْبِي ، وَجِلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ غَمِّي وَاشْرَحَ لِي بِهِ صَدْرِي وَيَسِّرْ بِهِ أَمْرِي ، وَاجْعَلْهُ نُورًا فِي بَصِيرَتِي وَنُورًا فِي مَخِي وَنُورًا فِي عِظَامِي وَنُورًا فِي عَصَبِي وَنُورًا فِي قَصَبِي وَنُورًا فِي شَعْرِي وَنُورًا فِي بَشْرِي وَنُورًا مِنْ فَوْقِي وَنُورًا مِنْ تَحْتِي وَنُورًا عَنْ يَمِينِي وَنُورًا عَنْ شِمَالِي وَنُورًا فِي مَطْعَمِي وَنُورًا فِي مَشْرَبِي وَنُورًا فِي مَحْشَرِي وَنُورًا فِي قَبْرِي وَنُورًا فِي حَيَاتِي وَنُورًا فِي مَمَاتِي وَنُورًا فِي كُلِّ شَيْءٍ مِنِّي حَتَّى تُبَلِّغَنِي بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ .

يَا نُورُ يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ كَمَا وَصَفْتَ نَفْسَكَ فِي كِتَابِكَ ، وَعَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ ، وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ « اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ » اللَّهُمَّ فَاهِدِنِي لِنُورِكَ ، وَاهِدِنِي بِنُورِكَ ، وَاجْعَلْ لِي فِي الْقِيَامَةِ نُورًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي تَهْدِينِي بِهِ إِلَى دَارِ السَّلَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوُلْدِي وَكُلِّ مَا أَحْبَبْتُ أَنْ تُلْبِسَنِي فِيهِ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ ، اللَّهُمَّ أَقَلَّ عَثْرَتِي وَآمِنَ رَوْعَتِي وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي ، اللَّهُمَّ مَا لَكَ الْمَلِكِ تُوَّعَّتِي الْمَلِكِ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعَ الْمَلِكِ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَرَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا ، اِرْحَمْنِي وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي ، وَاقْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي ، وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنْتَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا صَادِقًا وَيَقِينًا لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ وَرَحْمَةً أَنَالَ بِهَا شَرَفَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ »

۹ در کتب نامبرده نمازی برای حاجت مانند نمازهای گذشته به روایت (۱) ابان ابن تغلب از امام ششم علیه السلام ذکر شده که روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته دو رکعت نماز هنگام ظهر زیر آسمان بخواند و بگوید: « اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِمَعْرِفَتِي... » که در صفحه ۴۱۸ گذشت و به جای لا- قادر علی قضاء حاجتی: (لا قادر علی خلقه (خلقک) و به جای کَلَّمَا شَاهَدْتَ: (کَلَّمَا تَظَاهَرْتُ نِعْمَتَكَ) و به جای یا رب: (مِنْ هَمِّ كَذَا وَكَذَا) و به جای کَذَا وَكَذَا گرفتاری خود را بگویند و به جای: ما قد عرفته: (مَا أَنْتَ أَعْلَمَ بِهِ مِنِّي وَأَنْتَ بِكَشْفِهِ عَالِمٌ) و بعد از غیر معلم: (وَاسِعٌ غَيْرٌ مُتَكَلِّفٌ) و به جای: بِالْإِسْمِ الَّذِي « بِإِسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى الْجِبَالِ فَنَسِيَمَتْ ، وَعَلَى السَّمَاءِ فَانْشَقَّتْ ، وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ ، وَعَلَى الْأَمْزِضِ فَسَطِطِحَتْ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ ، وَعِنْدَ عَلِيٍّ

وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ وَمُحَمَّدَ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيَّ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي ، وَتُسِّرَ لِي عَسِيرَهَا وَتَفْرِحَ لِي قُفْلَهَا ، وَتَكْفِينِي هَمَّهَا (مُهَمَّهَا) فَإِنْ فَعَلْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ ، غَيْرُ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا- مُتَّهَمٍ فِي قَضَائِكَ وَلَا حَائِفٍ فِي عَيْدِكَ » پس سجده کرده و می گوئی : « اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتَّى عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ ، دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ ، وَفَرَّجْتَ عَنْهُ ، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُ ، وَفَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ » سپس گونه راست را بر زمین گذارده می گویی : « يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ عِنْدِي ، يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ عَنِّي ، يَا مَنْ لَا غِنَى لِمَنْ شَاءَ عَنْهُ ، يَا مَنْ لَا بُدَّ لِمَنْ شَاءَ مِنْهُ ، يَا مَنْ مَصِيرَ كُلِّ شَيْءٍ إِلَيْهِ ، يَا مَنْ رَزَقَ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ ، تَوَلَّيْتَنِي وَلَا تَوَلَّيْتَنِي أَحَدًا مِنْ شِرَارِ خَلْقِكَ ، وَكَمَا خَلَقْتَنِي فَلَا تُضَيِّعْنِي » پس گونه چپ را بر زمین می گذاری و ۱۰ بار می گوئی « اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا » بر می گردی به سجده و می گوئی « اللَّهُمَّ أَنْتَ لَهَا وَلِكُلِّ عَظِيمَةٍ ، وَأَنْتَ لِهَذِهِ الْأُمُورِ الَّتِي قَدْ أَحَاطَتْ بِهَا وَكَتَفْتَنِي فَافْكُنِيهَا وَخَلِّصْنِي مِنْهَا ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » .

۱۰ روایتی (۱) برای برآورده شدن حاجت در کتب سابق از یونس بن عبدالرحمن از بیش از یک نفر از امام ششم علیه السلام آمده که سه روز را به همان ترتیب چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیرد ، دو رکعت نماز پیش از ۲ رکعت قبل از ظهر جمعه بجا آورد سپس این دعاء را بخواند : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الَّذِي خَشَعَتْ لَهُ الْأَعْصَاتُ ، وَعَنْتَ لَهُ الْوُجُوهُ وَذَلَّتْ لَهُ

النُّفُوسُ ، وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْيَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ ، وَأَنَّكَ مُقْتَدِرٌ ، وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ ، وَأَنَّكَ اللَّهُ الْمَاجِدُ الْوَاجِدُ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ سَائِلٌ ، وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ ، وَلَا يَزِيدُكَ كَثْرَةُ الدُّعَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الرَّازِقُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ ، لَكَ الْفَحْرُ ، وَلَكَ الْكِرْمُ ، وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْحَمْدُ ، وَلَكَ الْأَمْرُ ، وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدٌ ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا » و به جای کذا و کذا حاجت خود را بخواهد و این دعاى بدهی نیز هست .

۱۱ در مصباح (۱) المتهجد و غیر آن برای حاجت روزه سه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را از امام صادق علیه السلام ذکر کرده ، و بعد از نماز جمعه این دعا را بخواند : « إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الْحَيِّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِي عَنَتَ لَهُ الْوُجُوهُ ، وَخَشَعَتَ لَهُ الْأَبْصَارُ ، وَأَذْنَتْ لَهُ النَّفُوسُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » . سپس هر چه خواستی دعاء بکن که انشاء الله مستجاب است .

۱۲ در مصباح (۲) و غیر آن نمازی برای حاجت از امام رضا علیه السلام روایت کرده که هر که را حاجتی باشد و از آن به تنگ آمده ، آن را بر پروردگار نازل گرداند . راوی می پرسد چه کند ؟ حضرت فرمود : روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته ، سر خود را روز جمعه با خطمی شسته ، و پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوشد ، و به پاکیزه ترین بوی خوش خود را معطر سازد ، هر

۱- (۱) بحار الأنوار : ۹۰/۴۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۰/۴۷ و وسائل الشیعه ۸۵ باب ۳۹/۱۵ از ابواب نماز جمعه ، جامع الاحادیث ۷/۲۴۵ .

اندازه برایش ممکن است از دارائی خود به مرد مسلمی صدقه بدهد ، سپس در زیر افق آسمان بدون مانعی قرار گرفته ، رو به قبله ایستاده دو رکعت نماز بخواند در رکعت اولی فاتحه الکتاب و قل هو الله را ۱۵ بار خوانده رکوع نماید ، و در رکوع قل هو الله را ۱۵ بار بخواند سر برداشته ، ۱۵ بار بخواند سپس سجده کرده ، ۱۵ بار در سجده قل هو الله را بخواند ، بین دو سجده و در سجده دوم و بعد(۱) از سر برداشتن از سجده دوم نیز ۱۵ بار بخواند ، بعداً برای رکعت دوم مانند رکعت اولی ۱۵ بار ۱۵ بار قل هو الله را می خواند ، چون برای تشهد (بعد از سجده دوم رکعت دوم) نشست ۱۵ بار قل هو الله را خوانده تشهد را می خواند سلام نماز را می دهد ، بعد از سلام ۱۵ بار می خواند ، سپس سجده می کند ۱۵ بار در سجده میخواند ، آنگاه گونه راست را بر زمین گذارده ۱۵ بار ، سپس گونه چپ را گذارده ۱۵ بار می خواند ، بعد به سجده برگشته ۱۵ بار خوانده ، و در حال سجده گریه می کند و می گوید : « یا جوادُ ، یا ماجدُ ، یا واحدُ ، یا أحدُ ، یا صمدُ ، یا من لم یلدْ ولم یولدْ ولم یکنْ له کفواً أحدُ ، یا من هو هکذا ولا هکذا غیره . أشهد أن کلَّ معبودٍ من لدنْ عرشکَ إلی قرارِ أرضکَ باطلٌ الا وجهکَ جلّ جلالکَ . یا معزُّ کلِّ ذلیلٍ ، ویا مذلَّ کلِّ عزیزٍ . تعلم کربتی . فصلّ علی محمدٍ واله وفرّج عنی » بعد گونه راست را بر زمین نهاده سه بار این دعاء را می خواند ، بعد گونه چپ را و سه بار می خواند ، از امام هشتم علیه السلام نقل کرده هنگامی که بنده این کار را انجام داد . خداوند حاجتش را برآورده ، و باید در حاجت خود متوجه به محمد و آل آن حضرت علیهم السلام شده و تمامی را تا آخر نام ببرد .

۱- (۱) جمله (بعد از سر برداشتن از سجده دوم نیز ۱۵ بار بخواند) در روایت نیامده و بعید نیست مراد باشد .

۱۳ در مصباح المتهجد و جمال الاسبوع یعقوب بن یزید (۱) کاتب انباری از امام ابوالحسن ثالث امام علی نقی علیه السلام روایت کرده ، هرگاه ترا حاجتی مهم باشد ، روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته ، غسل جمعه را اول روز آورده به مسکینی به اندازه امکان تصدق بده ، در جائی که بین تو و آسمان سقفی نباشد و پرده ای مانع نبوده ، در زیر آسمان نشسته ، و چهار رکعت نماز بیاور ، در رکعت اولی سوره حمد و یس ، و در رکعت دوم حمد و سوره حم دخان ، و در رکعت سوم ، حمد و سوره اذا وقعت الوقعه ، و در چهارم ، حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک را می خوانی (ظاهراً چهار رکعت ، دو رکعت دو رکعت می خواند) و اگر درست نمی توانی بخوانی حمد و قل هو الله (نسبت پروردگار) را می خوانی ، بعد از فراغ از نماز دستهای خود را سوی آسمان باز کرده و می گوئی «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمِيداً يَكُونُ أَحَقَّ الْحَمْدِ بِكَ ، وَأَرْضَى الْحَمْدِ لَكَ ، وَأَوْجِبَ الْحَمْدِ لَكَ ، وَأَحَبَّ الْحَمْدِ إِلَيْكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَكَمَا رَضِيَتْ لِنَفْسِكَ ، وَكَمَا حَمَدَكَ مَنْ رَضِيَتْ حَمِيدَهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ ، وَلَمَكَ الْحَمْدُ كَمَا حَمَدَكَ بِهِ جَمِيعُ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَكَمَا يَتَّبِعِي لِعِزِّكَ وَكِبْرِيائِكَ وَعَظَمَتِكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمِيداً تَكَلُّ الْأَلْسُنُ عَنْ صِفَتِهِ ، وَيَقِفُ الْقَوْلُ عَنْ مُنْتَهَاهُ ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمِيداً لَا يَقْضِرُ عَنْ رِضَاكَ ، وَلَا يَفْضُلُهُ شَيْءٌ مِنْ مَحَامِدِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالشِّدَّةِ وَالرِّخَاءِ وَالْعَافِيَةِ وَالْبَلَاءِ وَالسَّنِينِ وَالذُّهُورِ ، وَلَمَكَ الْحَمْدُ عَلَى آيَاتِكَ وَنِعْمَاتِكَ عَلَيَّ وَعِنْدِي ، وَعَلَى مَا أَوْلَيْتَنِي ، وَأَبْلَيْتَنِي ، وَعَافَيْتَنِي ، وَرَزَقْتَنِي ، وَأَعْطَيْتَنِي ، وَفَضَّلْتَنِي ، وَشَرَّفْتَنِي ، وَكَرَّمْتَنِي ،

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۰/۴۸ تا ۵۳ ؛ وسائل الشيعه ۸۵ باب ۳۹/۱۶ از ابواب صلاه جمعه ؛ جامع الأحاديث ۷/۲۴۶ .

وَهَيْدَيْتَنِي لِـدِينِكَ ، حَمِيداً لَّا- يُبْلَغُهُ وَصْفٌ وَاصِفٍ وَلَا يُدْرِكُهُ قَوْلٌ قَائِلٍ ، اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمِيدُ حَمِيداً فِيمَا آتَيْتَهُ إِلَيَّ مِنْ إِحْسَانِكَ عِنْدِي ، وَإِفْضَالِكَ عَلَيَّ ، وَتَفْضِيلِكَ إِلَيَّ عَلَى غَيْرِي ، وَلَمَكَ الْحَمِيدُ عَلَى مَا سَوَّيْتَ مِنْ خَلْقِي ، وَأَدَّبْتَنِي فَأَحْسِنْتَ أَدَبِي ، مَنّاً مِنْكَ عَلَيَّ ، لَّا- لِسَابِقِهِ كَانَتْ مِنِّي ، فَأَيُّ النَّعْمِ يَا رَبِّ لَمْ تَتَّخِذْ عِنْدِي ، وَأَيُّ الشُّكْرِ لَمْ تَسَيِّتْ وَجِبْ مِنِّي ، رَضِيَتْ بِلُطْفِكَ لُطْفاً ، وَبِكِفَايَتِكَ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ خَلْفاً ، يَا رَبِّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَيَّ ، الْمُحْسِنُ الْمُتَفَضِّلُ الْمُجْمَلُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَوَاضِلِ وَالنَّعْمِ الْعِظَامِ ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ ، يَا رَبِّ لَمْ تَخْذُلْنِي فِي شَدِيدِهِ ، وَلَمْ تُسَلِّمْنِي بِجَرِيرِهِ ، وَلَمْ تَفْضَحْنِي بِسَرِيرِهِ ، لَمْ تَزَلْ نِعْمَاؤُكَ عَلَيَّ عَامَةً عِنْدَ كُلِّ عُسِيرٍ وَيُسِيرٍ أَنْتَ حَسَنُ الْبَلَاءِ ، وَلَكَ عِنْدِي قَدِيمُ الْعَفْوِ ، أَمْتَعْنِي بِسَمْعِي وَبَصْرِي وَجَوَارِحِي وَمَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي .

اللَّهُمَّ وَإِنْ أَوَّلَ مَا أَسْأَلُكَ مِنْ حَاجَتِي ، وَأَطْلُبُ إِلَيْكَ مِنْ رَغْبَتِي ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهِ بَيْنَ يَدَيِ مَسْأَلَتِي ، وَأَتَفَرَّجُ بِهِ إِلَيْكَ بَيْنَ يَدَيِ طَلِبَتِي ، الصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ كَأَفْضَلِ مَا أَمَرْتَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ ، كَأَفْضَلِ مَا سَأَلْتَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ ، وَكََمَا أَنْتَ مَسْئُومٌ لَهُ وَلَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِعَدَدِ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِمْ ، وَبِعَدَدِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِمْ ، وَبِعَدَدِ مَنْ لَا يُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ ، صِيْلَةٌ دَائِمَةٌ تَصِلُهَا بِالْوَسِيْلَةِ وَالرَّفْعَةِ وَالْفَضِيْلَةِ ، وَصَلِّ عَلَيَّ جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ تَسْلِيماً كَثِيراً ، اللَّهُمَّ وَمِنْ جُودِكَ وَكَرَمِكَ ، أَنْكَ لَا تُحَيِّبُ مَنْ طَلَبَ إِلَيْكَ ، وَسَأَلَكَ وَرَغِبَ فِيمَا عِنْدَكَ ، وَتُبْعِضُ مَنْ لَمْ يَسْأَلْكَ ، وَلَيْسَ أَحَدٌ كَذَلِكَ غَيْرُكَ ، وَطَمَعِي يَا رَبِّ فِي رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ ، وَتَقْتِي بِإِحْسَانِكَ وَفَضْلِكَ حَيْدَانِي عَلَى دُعَائِكَ وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ ، وَإِنْزَالِ حَاجَتِي بِكَ ، وَقَدْ قَدَّمْتُ أَمَامَ مَسْأَلَتِي التَّوَجُّهَ بِنَبِيِّكَ ، الَّذِي جَاءَ بِالْحَقِّ وَالصِّدْقِ مِنْ عِنْدِكَ ، وَتُورِكَ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ ، الَّذِي هَدَيْتَ بِهِ الْعِبَادَ ، وَأَحْيَيْتَ

بُنُورِهِ الْبِلَادَ ، وَخَصَّصِيَتْهُ بِالْكَرَامَةِ ، وَأَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ ، وَبَعَثْتُهُ عَلَى حِينِ فِتْرِهِ مِنَ الرُّسُلِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي مُوءَمِّنٌ بِسِرِّهِ وَعَلَانِيَتِهِ وَسِرِّ أَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ ، وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً وَعَلَانِيَتَهُمْ ، اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَلَا تَقْطَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ عَمَلِي بِهِمْ مُتَقَبِلاً ، اللَّهُمَّ دَلِّكَ عِيَادَكَ عَلَى نَفْسِكَ ، فَقُلْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ ، وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَأِنِّي قَرِيبٌ ، أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسِّرْ تَجِيبُوا لِي وَلْيُؤَمِّنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ، وَقُلْتَ يَا عِبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً ، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ، وَقُلْتَ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ، أَحْسِبُ يَا رَبِّ ، وَنِعْمَ الرَّبُّ أَنْتَ ، وَنِعْمَ الْمُجِيبُ ، وَقُلْتَ قَبْلَ ادْعُوا اللَّهَ - أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيّاً مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنَا أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي إِذَا دُعِيتَ بِهَا أَجَبْتَ ، وَإِذَا سُنِّيتَ بِهَا أُعْطِيتَ ، وَأَدْعُوكَ مُتَضَرِّعاً إِلَيْكَ مَسْكِيناً دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمْتَهُ الْغَفْلَةُ ، وَأَجْهَدْتَهُ الْحَاجَةُ ، أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اسْتَكَانَ ، وَاعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ ، وَرَجَاكَ لِعَظِيمِ مَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ مَثُوبَتِكَ .

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ خَصَّصْتَ أَحَدًا بِرَحْمَتِكَ طَائِعًا لَكَ فِيمَا أَمَرْتَهُ ، وَعَجَلَ لَكَ فِيمَا لَهُ خَلَقْتَهُ ، فَإِنَّهُ لَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ إِلَّا بِكَ وَبِتَوْفِيقِكَ ، اللَّهُمَّ مَنْ أَعْيَدَ وَاسْتَتَعَدَّ لَوْفَادِهِ مَخْلُوقٍ رَحِمَاءَ رَفِيدِهِ وَجَوَائِزِهِ ، فَإِلَيْكَ يَا سَيِّدِي كَمَا نِ اسْتَتَعَدَّادِي ، رَحِمَاءَ رَفِيدِكَ وَجَوَائِزِكَ ، فَاسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُغْطِيَنِي مَسْأَلَتِي وَحَاجَتِي « سِيسَ هِرْ چِهَ اَزْ حَوَائِجِ خَوَاسْتِي دِرْخَوَاسْتِ مِي كَنِي ، بَعْدَ مِي كُوِي : « يَا أَكْرَمَ الْمُتَعَمِّينَ ، وَأَفْضَلَ الْمُحْسِنِينَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَنْ أَرَادَنِي بِشُؤٍ مِنْ خَلْقِكَ فَأَخْرِجْ صِدْرَهُ ، وَأَفْحِمْ لِسَانَهُ ، وَاسْتُدِّ بَصِيرَتَهُ ، وَاقْمَعْ رَأْسَهُ وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلاً فِي نَفْسِهِ ، وَاكْفِنِيهِ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ ، وَلَا تَجْعَلْ مَجْلِسِي هَذَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ الْمَجَالِسِ الَّتِي أَدْعُوكَ بِهَا مُتَضَرِّعاً إِلَيْكَ ، فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا

مَغْفِرَةً لَّا تَعَادِرُ لِي بِهَا ذَنْبًا ، وَاجْعَلْ دُعَائِي فِي الْمُسْتَجَابِ ، وَعَمَلِي فِي الْمَرْفُوعِ الْمُتَقَبَّلِ عِنْدَكَ وَكَلَامِي فِيمَا يَصِدُّ عَدُ إِلَيْكَ مِنْ الْعَمَلِ الطَّيِّبِ ، وَاجْعَلْنِي مَعَ نَبِيِّكَ وَصِدِّيقِكَ وَالْأَيْمَّةِ صِدِّيقِيكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ فِيهِمْ ، اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَتَوَسَّلُ ، وَإِلَيْكَ بِهِمْ أَرْغَبُ ، فَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَقْلِنِي مِنَ الْعَثَرَاتِ ، وَمَصَارِعِ الْعِبْرَاتِ .

بعداً حاجت خود را می خواهی ، به سجده رفتن می گوئی « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ ، لا أُبَلِّغُ مَدْحَتَكَ ، وَلا الثَّنَاءَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ ، اجْعَلْ حَيَاتِي زِيَادَةً لِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ ، وَاجْعَلْ وَفَاتِي رَاحَةً مِنْ كُلِّ سُوءٍ ، وَاجْعَلْ قُرَّةَ عَيْنِي فِي طَاعَتِكَ » سپس می گوئی : « يَا تَقِيَّ وَرَجَائِي ، لا تُحْرِقْ وَجْهِي بِالنَّارِ بَعِيدٍ سِجُودِي لَكَ ، يَا سَيِّدِي مِنْ غَيْرِ مَنْ مَنَى عَلَيْكَ ، بَلْ لَكَ الْمَنْ بِذَلِكَ عَلَيَّ ، فَأَرْحَمَ ضِعْفِي وَرَقَّةَ جِلْدِي ، وَاكْفِنِي مِمَّا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ النَّبِيِّ وَأَهْلِهِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ » سپس می گوئی : « يَا نُورَ النُّورِ ، يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ ، يَا جَوَادُ ، يَا مَاجِدُ ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ ، يَا صَمَدُ ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، يَا مَنْ هُوَ هَكَذَا ، وَلا يَكُونُ هَكَذَا غَيْرُهُ ، يَا مَنْ لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلا فِي الْأَرْضِ مِنَ السُّفْلَى إِلَهَ سِوَاهُ ، يَا مُعَزِّزُ كُلِّ ذَلِيلٍ ، وَمُيَدِّلُ كُلِّ عَزِيزٍ ، قَدْ وَعَزَّتْكَ وَجَلَّالِكَ عَيْلَ صَبْرِي ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ عَنِّي كَذَا وَكَذَا » و حاجت را نام می بری و آنچه را بعینه می خواهی می گوئی « السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » این را سه بار در حال سجده می گوئی ، سپس گونه راست را بر زمین نهاده دعاء آخری را سه بار می گوئی آنگاه سر برداشته با حالت خضوع ۱۰ بار می گوئی « وَاعُوذُ بِاللَّهِ »

وَبِرَسُولِ اللَّهِ وَبِآلِهِ» سپس گونه چپ را بر زمین گذارده و دعای اخیر را (یا نور النور) را می خوانی و به سوی خداوند تعالی تضرع در مسائل (حاجات) خود می نمایی همانا آسانتر مقامی است برای حاجت انشاء الله و به الثقه .

۱۴ در روایت مرسل (۱) کتاب البلد الأمين و کتابی دیگر، برای حاجت ذکر کرده، که سه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه بگیرد، روز جمعه غسل کرده یا وضو بگیرد، و تصدقی به کم یا زیاد کرده نان یا کمتر از آن بدهد، نماز جمعه را که خواند (یا نماز ظهر روز جمعه) این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ، الَّذِي مَلَائَتُ عَظَمَتُهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَأَسْأَلُكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الَّذِي عَنَتَ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَشَعَتَ لَهُ الْأَبْصَارُ، وَوَجَلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْيَتِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَقْضِيَ فِيَّ كَذَا وَكَذَا» (یجای کذا و کذا حاجت خود را نام برد) و فرمود: دستور را به سفیهان یاد ندهید که دعا کرده مستجاب شود و این دستور و دعا را در مورد گناه و قطع رحم بکار نبرند.

۱۵ در روایت مصباح (۲) و البلد الأمين و جمال الاسبوع از امام هفتم موسی کاظم علیه السلام آمده که آن حضرت در شب چهارشنبه پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب می بیند. و سه بار به امام می فرماید، یا موسی تو حبس شدی. مظلومی، سپس می فرماید لَعَلَّه فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ، فردا (روز چهارشنبه) را روزه گرفته

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۰/۷۱. ۷۲

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۰/۳۳۱؛ جامع الأحادیث ۷/۲۸۱.

و دنبال آن پنجشنبه و جمعه را روزه بدار، هنگام عشاءین جمعه شد، بین نماز مغرب و عشاء ۱۲ رکعت نماز بجا آور. در هر رکعت الحمد یکبار و قل هو الله ۱۲ بار، چون چهار رکعت خواندی، سجده کن و در سجده بگو: «اللَّهُمَّ يَا سَابِقَ الْفُوتِ وَيَا سَامِعَ الصَّوْتِ، وَيَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ بَعِيدَ الْمَوْتِ وَهِيَ رَمِيمٌ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ، أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَتُعَجِّلَ لِي الْفَرَجَ مِمَّا أَنَا فِيهِ» پس این کار را کردم آنچه دیدی شد (یعنی از زندان خلاص شدم) و در روایت جمال الاسبوع^(۱) از گفته ربیع آورده که شبی هارون مرا طلبید، و گفت برو نزد موسی بن جعفر علیهما السلام (که در حبس بود) و او را رها کن و اینقدر مال (پول) برای آن حضرت ببر و چقدر بار و لباس (چندین بار به وی مراجعه و سؤال کردم) گفت، وای بر تو می خواهی عهد شکنی کنم؟ گفتم: ای امیرالمؤمنین کدام عهد؟ گفت در حالی که خواب بودم سیاهی از بزرگترین سیاهان بر سینه ام سوار شد. گفت موسی بن جعفر را حبس کرده ای؟ گفتم من او را آزاد کرده به وی خوبی می کنم، از من عهد و پیمان گرفت، سپس در حالی که نزدیک بود جانم برود از سینه ام برخاست، ربیع می گوید نزد موسی بن جعفر علیهما السلام رفتم، حضرت را ایستاده در حال نماز دیدم نشستم تا از نماز فارغ شد، گفتم پسر عمّت (یعنی هارون) سلامت می رساند و به من فرمان داد که چقدر مال و بار برایت بار کنم و اینها بر در است (یعنی آماده است) فرمود اگر بجز این نیز مأموری انجام ده، گفتم نه بحق خدا و بحق جدت

۱- (۱) بحار الأنوار ۹/۳۳۱؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۲۶/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ جامع الأحادیث ۷/۲۸۲/۲۸۳

رسول الله صلى الله عليه و آله که بغیر از این دستوری ندارم ، فرمود مال و بارها را حاجتی ندارم چنانچه حقوق امت در آنهاست ، گفتم شما را قسم می دهم که بپذیرید ، می ترسم که غضب کند ، حضرت فرمود هر چه نظرت هست انجام ده ، سپس نماز و دعا را از حضرت می آموزد در دعا بعد از (الاعظم) الأَعْظَمِ دارد و بعد از کلمه (الفرج) دارد (مِمَّا اَنَا مَمْنُو بِهِ وصال بحرّه یا رب العالمین و در روایت امالی(۱) صدوق و ابن الشیخ و عیون اخبار الرضا علیه السلام نماز را چهار رکعت ذکر کرده و دعای معروف یا مخلص الشجر را آورده .

۱۶ برای رفع ترس از چیزی نمازی وارد(۲) شده است که شب جمعه می خواند ، روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه می گیرد و ۱۲ رکعت نماز در هر رکعت یکبار سوره حمد و ۱۱ بار سوره قل هو الله را می خواند ، چون چهار رکعت خواند می گوید : « اللَّهُمَّ يَا سَابِقَ الْقُوْتِ ، وَيَا سَامِعَ الصَّوْتِ ، وَيَا مُحَيِّى الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَهِيَ رَمِيمٌ ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَعْجَلَ لِي الْفَرَجَ مِمَّا أَنَا فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

۱۷ نمازی(۳) را برای حاجت مهم در جمال الاسبوع بدون اسناد به امام ایراد کرده ، روز پنجشنبه هنگامی که روز بالا آمد غسل کرده ، دو رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی حمد و آیه الکرسی ، و در رکعت دوم الحمد و آخر سوره حشر و انا انزلناه فی ليله القدر خوانده می شود ، چون سلام نماز را داد ،

۱- (۱) جامع الأحادیث ۲۸۳/۲۸۴۷ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۹/۳۲۳؛ جامع الأحادیث ۲۵۶/۲۵۷۷ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۰/۳۱۵ جامع الاحادیث ۷/۲۴۲؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۱/۵۳ بقیه نمازهای مندوبه .

قرآن را گرفته بالای سر قرار می دهد ، می گوید : « بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ إِلَى خَلْقِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ آيَةٍ لَكَ فِيهِ ، وَبِحَقِّ كُلِّ مَوْءَمِنٍ مِيدَحْتَهُ فِيهِ ، وَبِحَقِّكَ عَلَيَّكَ (عَلَيْهِمْ) وَلَا أَحَدٌ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ ، يَا سَيِّدِي بِاللَّهِ ۱۰ مرتبه بِحَقِّ مُحَمَّدٍ ۱۰ مرتبه بِحَقِّ عَلِيٍّ ۱۰ مرتبه وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ ۱۰ مرتبه سپس هر امامی را ۱۰ بار شمرده تا به امام زمان خود برسی ، اضْيَعْ بِي كَذَا وَكَذَا » (به جای کذا و کذا) حاجت خود را می خواهی ، انشاء الله برآورده می شود .

۱۸ نمازی دیگر مرسلاً از پیغمبر صلی الله علیه و آله (۱) برای حاجت در روز پنجشنبه وارد شده ، چهار رکعت ، در رکعت اولی الحمد یکبار و قل هو الله را ۱۱ بار ، و در رکعت دوم الحمد یک بار و قل هو الله را ۲۱ بار ، و در رکعت سوم الحمد یک بار و قل هو الله را ۳۱ بار ، و در رکعت چهارم الحمد یکبار و قل هو الله را ۴۱ بار بخواند ، و هر ۲ رکعت به سلام یعنی دو تا ۲ رکعتی می خواند ، و بعد از سلام در رکعت آخر دو رکعت دوم ۵۱ بار قل هو الله را بخواند ، و ۵۱ بار بگوید « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » سپس سجده کرده در سجده ۱۰۰ بار یا الله یا الله گفته ، و هر چه خواست دعا کند ، و از آن حضرت نقل شده هر که این نماز را بخواند و این گفته را بگوید ، اگر از خداوند در بر کنده شدن کوهها درخواست کند برکنده (زائل) شوند ، یا باران بخواهد بریزد ، بین او و بین خداوند مانعی نباشد ، و خداوند تعالی خشم دارد بر کسی که این نماز را خوانده و حاجت خود را نخواهد .

۱- (۱) بحار الأنوار ۳۱۵/۹۰؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۱/۵۴ بقیه نمازهای مندوبه .

۱۹ روایت مرسلی در مصباح (۱) از امام صادق علیه السلام برای حاجت آورده که روز پنجشنبه بعد از ضحی (پیش از ظهر) غسل کرده، ۴ رکعت نماز، در هر رکعت فاتحه یکبار و انا انزلناه را ۲۰ بار بخواند (ظاهراً دو تا دو رکعتی بخواند) چون سلام دهد ۱۰۰ بار بگوید «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ» سپس دستهای خود را به سوی آسمان بالا برده و ۱۰ بار یا الله یا الله می گوید، بعد سبابه خود را حرکت داده ۱۰ بار یا الله یا الله می گوید، و یا رب یا رب می گوید تا نفس قطع شود، سپس دستها را رو به روی خود قرار داده ۱۰ بار یا الله می گوید، آنگاه می گوید «يَا أَفْضَلَ مَنْ رُجِيَ وَيَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَيَا أَجْوَدَ مَنْ سَمِحَ وَأَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ، يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَلَيْهِ مَا يَفْعَلُهُ، يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ، أَسْأَلُكَ بِمُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْعِظَامِ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ عَظِيمٌ وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِفَضْلِكَ الْعَظِيمِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ، دَيَّانِ الدِّينِ مُحْيِي الْعِظَامِ وَهِيَ رَمِيمٌ، وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي وَتُيسِّرَ لِي مِنْ أَمْرِي، فَلَا تُعَسِّرْ عَلَيَّ، وَتُسَيِّهْ لِي مَطْلَبَ رِزْقِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ، يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ، يَا قَدِيرًا عَلَيَّ مَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ غَيْرُكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ» .

۲۰ در کتاب مصباح المتهجد (۲) و جمال الاسبوع نمازی بدون اسناد به معصوم برای حاجت آورده که سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه را روزه می گیرد شب شد قبل از افطار چیزی تصدق می دهد، نماز عشاء را شب جمعه خوانده

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۴۹/۱۷ نمازهای مندوبه .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۹/۲۸۷؛ مستدرک ۱۶۱ باب ۵۲/۴ ابواب صلاه الجمعه .

فارغ شد به سجده رفته ، می گوید : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَعَيْنِكَ الْمَاضِيَةِ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَقْضِيَ دِينِي وَتُوسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي » هر که بر این عمل ادامه دهد خداوند روزی او را وسعت داده دینش را اداء می فرماید .

۲۱ شیخ قدس سره در مصباح (۱) از محمد بن مسلم از گفته امام پنجم علیه السلام ذکر کرده هر آنگاه چیزی از غم دنیا به یکی از شما رسید ، چه مانع است که روز جمعه ۲ رکعت نماز خوانده ، حمد و ثنای خدای را بجا آورده ، صلوات بر محمد و آل آن حضرت بفرستد ، و دست خود را دراز کرده بگوید دعاء تا آخر (دعا در وسائل و جامع الأحادیث است) .

۲۲ در جمال الاسبوع (۲) نمازی برای برآورده شدن حاجت در شب جمعه ذکر کرده که آخر شب خوانده می شود ، چهار رکعت است ، در رکعت اولی یک بار سوره حمد و یک بار سوره یس خوانده می شود ، سپس رکوع رفته ، چون سر از رکوع برداشت ۱۰۰ بار می خواند « وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ » در رکعت دوم نیز سوره حمد را دو بار و سوره یس را یک بار خوانده ، قنوت می خواند ، رکوع را انجام داده ، سر از رکوع برداشت ذکر قبلی (آیه) را ۱۰۰ بار می خواند ، سپس

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۸/۱۳ أبواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۷۲/۲۷۳ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۹/۳۲۱ ۳۲۲ مستدرک ۶۱ باب ۳۷/۱۳ من ابواب صلاه الجمعه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۵۶ .

سجده رفته ، دو سجده را آورده ، تشهد را می خواند ، سلام نمی دهد ، برای رکعت سوم بایستد ، سوره حمد را سه بار و یس را یک بار می خواند ، بعد از رکوع این آیه را ۱۰۰ بار می خواند « فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ » و در رکعت چهارم سوره حمد را ۴ بار و یس را یک بار می خواند ، رکوع کرده سر از رکوع برداشت ، می خواند « رَبِّ اِنِّي مَسْنِي الضُّرِّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ » بعد از تمام شدن نماز و سلام دادن سجده می کند و ۱۰۰ بار « اسْتَغْفِرُ اللّٰهُ » می گوید ، قسمت راست صورت را روی زمین (مهر) گذارده ، ۱۰۰ بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت می فرستد ، و سمت چپ صورت را بر زمین نهاده این آیه را می خواند « اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ » و هر چه خواست دعا کرده انشاء الله مستجاب می گردد .

۲۳ نمازی دیگر (۱) برای حاجت شب جمعه و شب عید قربان از جمال الاسبوع بدون اسناد بمعصوم وارد شده ، دو رکعت است ، سوره حمد را تا ایاک نعبد و ایاک نستعین خوانده ، و آن را ۱۰۰ بار می خواند ، سپس سوره حمد را تمام کرده ، قل هو الله احد را در هر رکعت ۲۰۰ بار می خواند ، بعد از سلام نماز ۷۰ بار می گوید : « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » سپس سجده کرده ۲۰۰ بار « يَا رَبِّ يَا رَبِّ » گفته هر حاجتی را درخواست می کند .

۲۴ نماز حضرت خضر علیه السلام (۲) در شب جمعه برای حاجت ، چهار رکعت است دو تا ۲ رکعتی ، در رکعت دوم تشهد خوانده سلام می دهد ، و در هر رکعت

۱- (۱) بحار الأنوار ۸۹/۳۲۲؛ مستدرک الوسائل ۱/۶۱ باب ۳۷/۱۴ از ابواب صلاه الجمعة .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۹/۳۲۲؛ مستدرک الوسائل ۱/۶۱ باب ۳۷/۱۷ از ابواب صلاه الجمعة .

سوره حمد را ۱۰۱ بار خوانده ، سپس این آیه را می خواند « وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ، وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ، وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ، إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ، فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا ، وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ » چون از نماز فارغ شود ۱۰۰ بار « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » بگوید سپس حاجت خود را بخواهد انشاء الله برآورده می شود .

۲۵ در مهج الدعوات (۱) والبلد الأمين از بعض کتابها روایتی از ابی عبدالله حسین بن محمد بزوفری نقل کرده ، که از ناحیه مقدسه (امام عصر عجل الله تعالی فرجه) وارد شده ، هر که حاجتی به سوی خدا دارد ، شب جمعه بعد از نصف شب غسل کرده ، در جای نماز خود برود ، دو رکعت نماز بخواند ، در رکعت اولی حمد را می خواند ، به این آیه که رسید (ایاک نعبد و ایاک نستعین) آن را ۱۰۰ بار بخواند ، سوره حمد را تکمیل کرده ، و یکبار سوره قل هو الله را بخواند ، و تسبیح رکوع وسجود را ۷ بار ۷ بار بگوید ، و رکعت دوم را نیز مانند رکعت اولی خوانده ، این دعا را بخواند ، البته حاجتش هر چه باشد برآورده گشته مگر در قطع رحم دعا کند (۲) : « اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ ، فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْأَيْمَانُ بِكَ ، لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا ، وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًا ، مَنَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ ،

۱- (۱) بحار الانوار ۳۲۳/۸۹/۳۲۳ ؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۳۷/۱ صلاه الجمعة ؛ مكارم الأخلاق / ۳۶۲ ؛ جامع الأحاديث ۷/۲۵۵ .

۲- (۲) در مكارم و بحار و مستدرک دارد : اللَّهُمَّ إِنْ أَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدُ لَكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحَبْجَةُ لَكَ مِنْكَ الرُّوحُ وَمِنْكَ الْفَرْجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ فَغَفَرَ إِلَهِي ان كنت تا آخر دعا .

لَا مَنَّا مَنِّي بِهِ عَلَيْكَ ، وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ ، وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ ، وَلَا الْجُحُودِ لِزُبُوبِيَّتِكَ ، وَلَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ ، وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ ، فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيَانُ ، فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ ، وَإِنْ تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا كَرِيمُ » تا نفس قطع شود ، سپس می گوید : « يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ، وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ ، أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ، وَخَوْفِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ ، حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَدًا ، وَلَا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ مَوْعِدًا ، يَا كَافِيَّ إِبْرَاهِيمَ نَمْرُودَ ، وَيَا كَافِيَّ مُوسَى فِرْعَوْنَ وَيَا كَافِيَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْأَخْرَابَ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْفِيَنِي شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ » نام آنکه از او می ترسد و نام پدرش را ببرد ، زود باشد شر آنکه از شرش می ترسد کفایت شود انشاء الله تعالی ، سپس سجده کرده ، حاجت خود را بخواهد و نزد پروردگار تضرع می کند ، چرا که هیچ مرد مؤمن و زن مؤمنه ای نیست ، این نماز را انجام داده و این دعا را بخواند مگر آنکه درهای آسمان برای اجابت بر وی گشوده گشته ، و در همان هنگام و شبش اجابت شده هر چه باشد ، و این از فضل خداوند بر ما و بر مردم است .

۲۶ در روایتی ضعیف (۱) صاحب جمال الاسبوع از سلمان فارسی رضی الله عنه از امیرالمؤمنین علیه السلام از پیغمبر صلی الله علیه و آله نمازی برای شب جمعه ذکر کرده ، چهار رکعت است (متصل به یک سلام) در هر رکعت یک بار سوره فاتحه الکتاب ، و یک بار سوره جمعه ، و هر یک از معوذتین (قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس)

۱- (۱) بحار الأنوار : ۸۹/۳۲۶ مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۳۷/۷ ابواب صلاه الجمعه .

و قل هو الله احد را ۱۰ بار و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون را یکبار می خوانند ، و در هر رکعت ۷۰ بار استغفار کرده ، ۷۰ بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله می فرستند ، و ۷۰ بار می گوید : « سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » خداوند گناه سابق و اخیر او را آمرزیده ۷۰ حاجت دنیائی و ۷۰ حاجت آخرت را از او برآورده می کند ، و ۱۰۰۰ حسنه برای او نوشته و ۱۰۰۰ سیئه (گناه کوچک) را از او محو فرموده ، هر چه بخواهد به او می دهد و اگر عاق والدین باشد او را می آمرزد .

۲۷ دو رکعت نماز دیگر نیز در روایتی (۱) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله برای شب جمعه ذکر کرده در هر رکعت قل هو الله احد را ۵۰ بار می خوانند ، و در آخر نماز بگویند : « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَالْه » خداوند گناه سابق و اخیر او را بخشیده ، تشنگی و گرسنگی قیامت را از وی برطرف کرده ، هر اندوه و افسردگی دارد از بین برده ، از شر شیطان و لشکریانش او را حفظ نموده ، هر چه از خداوند بخواهد به وی عطا می کند ، و نماز و روزه اش را قبول فرموده دعایش را مستجاب می کند .

۲۸ در کتاب مصباح المتهجد (۲) و جمال الاسبوع روایتی ضعیف از داود بن کثیر به نقل از امام صادق علیه السلام ایراد کرده ، بر امام وارد شد ، حضرت را دید نماز

۱- (۱) بحار الأنوار : ۸۹/۳۲۷ مستدرک ۶۱ باب ۳۷/۱۰ از ابواب صلاه الجمعه . وسائل الشیعه ۸۵ ، باب ۳۹/۱۱ ابواب صلاه الجمعه .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۹/۳۶۹ ، ۳۷۰ ؛ وسائل الشیعه ۸۵ باب ۳۹/۱۱ من ابواب صلاه الجمعه .

می خواند و در قیام و رکوع و سجود قنوت می خواند (یا در حال خشوع و خضوع این کارها را می آورد یا دعاء می خواند) بعد از نماز ، حضرت روی کریم خود را به او کرده می گوید : ای داود این ۲ رکعت است ، واللّه کسی این دو رکعت را نمی خواند و آنچه را من در نماز آوردم بیاورد و آتش را به چشم خود ببیند (آتش جهنم) ، از جای خود برنخاستم تا حضرت آن را به من آموختند . پسرش (محمد) که این نماز را از پدر نقل کرده از پدر درخواست می کند نماز را به او یاد دهد ، پدر می گوید می ترسم آن را ضایع سازی ، پسر می گوید : کلاً ، ان شاء الله ، به وی می گوید روز جمعه قبل از ظهر این دو رکعت را بخوان ، در رکعت اولی سوره حمد و انا انزلناه ، و در رکعت دوم حمد و قل هو الله احد را بخوان ، بعد از خواندن سوره قل هو الله دستها را قبل از رکوع بالا- برده) می گوئی : « إِلَهِي إِلَهِي إِلَهِي أَسْأَلُكَ رَاغِبًا وَأَقْصَبًا ، وَإِنِّي أَسْأَلُكَ سَائِلًا ، وَاقِفًا بَيْنَ يَدَيْكَ ، مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ ، إِنَّ أَقْنَطِي ذُنُوبِي نَشَطْنِي عَفْوِكَ ، وَإِنِّي أَسْأَلُكَ عَمَلِي أَنْ تَطْفِنِي صَفْحِكَ ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ ، فَاسْأَلُكَ الْعَفْوَ الْعَفْوُ » سپس رکوع کرده از تسبیح فارغ شدی بگو : « هَذَا وَقُوفُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ ، يَا رَبِّ أَدْعُوكَ مُتَضَرِّعًا وَرَاكِعًا مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِالذَّلِّ خَاشِعًا ، فَلَسْتُ بِأَوَّلِ مُنْطِقٍ مِنْ حِشْمِهِ مُتَذَلِّلًا ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مَوْلَايَ ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مَوْلَايَ » هنگامی که سجده کردی دستهای خود را مانند کسی که حاجت می خواهد پهن کرده بگو : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ ، رَبِّ هَذِهِ يَدَايَ مَبْسُوطَتَانِ بَيْنَ يَدَيْكَ ، هَذِهِ جَوَامِعُ بَدَنِي خَاضِعَةٌ بِفَنَائِكَ وَهَذِهِ أَسْبَابِي مُجْتَمِعَةٌ لِعِبَادَتِكَ ، لَا أَدْرِي بِأَيِّ نِعْمَاتِكَ أَقْلَبُ وَلَا يَهِيَ أَقْصَبُ ؟ لِعِبَادَتِكَ ، أَلِمَسْأَلَتِكَ ، أَمِ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ ، فَأَمْلَأُ قَلْبِي خَشْيَةً مِنْكَ ، وَاجْعَلْنِي فِي كُلِّ حَالَتِي لَكَ قَضِي دِي وَأَنْتَ سَيِّدِي فِي كُلِّ مَكَانٍ وَإِنِّي حَاجِبَتٌ عَنْكَ أَعْيُنَ النَّاطِرِينَ إِلَيْكَ ،

أَسْأَلُكَ بِكَ إِذْ جَعَلْتَ فِيَّ طَمَعًا فِيكَ لِعَفْوِكَ ، أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحَمَنِي مَنْ يَسْأَلُكَ وَهُوَ مَنْ قَدْ عَلِمْتَ بِكَمَالِ عَيْبِهِ وَذُنُوبِهِ ، لَمْ يَبْسُطِ إِلَيْكَ يَدَهُ إِلَّا - ثِقَةً بِحُكْمِكَ وَلَا - لِسَانَهُ إِلَّا فَرَحًا بِكَ ، فَارْحَمْنِي مَنْ كَثُرَ ذَنْبُهُ عَلَى قَلْبِهِ ، وَقَلَّتْ ذُنُوبُهُ فِي سَعَةِ عَفْوِكَ وَجَرَائِي جُزْمِي وَذَنْبِي بِمَا جَعَلْتَ مَنْ طَمِعَ إِذَا يَتَسَّ الْعُزُورُ الْجَهُولُ مِنْ فَضْلِكَ ، أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ لِإِخْوَانِي فِيكَ الْعَفْوِ الْعَفْوِ « سپس نشستند بعد سجده دوم را آورده می گویند : « يَا مَنْ هِدَانِي إِلَيْهِ وَدَلَّنِي حَقِيقَةَ الْوُجُودِ عَلَيْهِ ، وَسَاقَنِي مِنَ الْخَيْرِ إِلَى مَعْرِفَتِهِ وَبَصَّرَنِي رُشْدِي بِرَأْفَتِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْبَلَنِي عَبْدًا وَلَا تَذَرْنِي فَرْدًا ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مَوْلَايَ ، أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مَوْلَايَ » بعد داود گفت قسم بخدا ، بتحقیق جعفر بن محمد علیهما السلام برای من در حالی که رو به قبله بود قسم بر این دو رکعت خورد ، هیچکس از این نماز از نزد خدای تعالی منصرف (فارغ) نمی شود مگر آمرزیده شده و اگر حاجتی دارد خداوند آن را بر آورد .

۲۹ نمازی معروف است به کامله در جمال الاسبوع (۱) به دو طریق از امام صادق علیه السلام از پدرش از جدش علی بن ابی طالب علیهم السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، هر که روز جمعه چهار رکعت نماز قبل از نماز (نماز جمعه یا ظهر) بخواند در هر رکعت ۱۰ بار سوره فاتحه الكتاب و هر یک از سوره های قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را نیز ۱۰ بار و ۱۰ بار آیه الکرسی بخواند ، و در روایت دیگر ۱۰ بار انا انزلناه و ۱۰ بار « شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ » وارد شده ، بعد از فراغ از نماز ۱۰۰ بار بگوید : « أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - رَبِّي وَأَتُوبُ

إليه « و در روایت دیگر « اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ غَافِرِ الذَّنْبِ وَاسِعِ الْمَغْفِرَةِ » و ١٠٠ بار « سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » و ١٠٠ بار درود بر پیغمبر و آل محمد عليهم السلام بفرستد ، سپس این دعاء را بخواند « اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » :

« اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الصَّادِقِينَ كَمَا أَنْتَ ، وَهُمْ بِكَ وَمِنْكَ أَهْلُهُ وَأَكْفِنِي بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كُلِّ مِهِمَّ ، وَأَقْضِ لِي بِهِمْ كُلَّ حَاجَةٍ مَعَ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَوَفِّقْنِي لِمَا يُرِضُ بِكَ عَنِّي ، وَأَرْضِ دُنْيِي لِلَّذِي هُوَ أَفْضَلُ ، وَأَعِصِمْنِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي ، وَأَعِزَّنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ، وَلَا تَسْلِطْهُ عَلَيَّ طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَلَا أَقْلَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ ، وَامْنَعْنِي أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ، أَوْ أَنْ يَصِلَ إِلَيَّ مِنْهُ مَكْرُوهٌ أَوْ أَذَى أَوْ يَسْتَفْزِعَنِي ، أَوْ يُزَيِّنَ لِي ارْتِكَابَ مَا فِيهِ سَيِّئَاتُكَ ، وَابْتِعِدَ مِنْ رِضْوَانِكَ ، إِنَّكَ تَفْعِلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْظُرْ إِلَيَّ فِي وَقْتِي هَذَا وَفِي جَمِيعِ أَوْقَاتِي ، نَظْرَةً يَكُونُ لِي فِيهَا الْخَيْرُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَتَقْلِبْنِي مَعَهَا عَنْ مَوْضِعٍ عَنِّي بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ ، وَتَجْعَلْنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي وَأَهْلِي وَمَنْ أَعْنَى بِهِ وَأَخْرَجَ لِي فِي دَائِعِكَ وَأَمَانِكَ وَعِزِّكَ وَجِوَارِكَ وَحِرَاسَتِكَ ، وَصِيَانَتِكَ ، وَكِلَاءَتِكَ ، وَحِيَاظَتِكَ ، وَرِعَايَتِكَ ، وَحِمَايَتِكَ ، وَمُرَاعَاتِكَ ، حَيْثُ كُنْتَ وَأَيْنَ حَلَلْتَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ وَاكْفِنَا شَرَّ كُلِّ عِدُوٍّ وَبَاغٍ وَحَاسِدٍ وَلِصٍّ وَمُعَانِدٍ وَفَرِيدٍ وَكَائِدٍ وَغَاصِبٍ وَظَالِمٍ وَمُخَاصِمٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنَّ وَالْأَعْنَسِ وَخُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمَنْ فَوْقَهُ وَمَنْ تَحْتَهُ وَطَمِّمْهُ بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَعَمِّمْهُ بِالْبَلَاءِ عَمًّا وَقُمَّهُ بِهِ قَمًّا وَاجْتَنِّهِ عَنِ الْجِدِّ الْأَعْرَضِ وَارْمِهِ بِبَلِيَّتِهِ لَا أُخْتٌ لَهَا وَامْنَعُهُ مِنْ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى أَوْ أَنْ يَصِلَ إِلَيْنَا بِمَكْرُوهٍ وَأَذَى وَاحْتَلُّ بِه كُلِّ

بِإِذْنِ رَبِّكَ وَأَنْزَلَ بِسَاحَتِهِ وَعَفْوَتِهِ كُلَّ لَاءِوَاءٍ وَلَا تُمَهِّلُهُ لِحَظَّةً وَلَا طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ ، وَامُنْ عَلَيَّ بِالْعَفْوِ عَنْ ذُنُوبِي ، وَالتَّعَمُّدِ لِخَطَايَايَ ، وَالصَّفْحِ عَنِ جَرَائِرِي ، وَالْمَسَامَحَةِ لِي ، وَتَرْكِ مَوْءَاخِذَتِي بِجَهْلِي وَسُوءِ عَمَلِي ، وَاعْفُ عَنِّي ، وَاعْفِرْ لِي قَبِيحَ مَا كَانَ مِنِّي بِحُسْنِ مَا عِنْدَكَ ، يَا مَنْ إِذَا وَعِدَ وَفَى ، وَإِذَا تَوَعَّدَ عَفَا ، يَا مَنْ يَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ ، وَيَعْلَمُ مَا يَفْعَلُ عِبَادُهُ ، يَا مَنْ يَأْمُرُ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاعْفُ عَنِّي ، وَتَجَاوُزْ ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ ، يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ ، وَأَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رءُوفٍ ، وَأَعْطَفَ مِنْ كُلِّ عَطُوفٍ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْعِمْ عَلَيَّ بِالْعَفْوِ وَالعَافِيَةِ وَالمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ ، أَنْتَ يَا سَيِّدِي قُلْتَ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ، يَا كَرِيمُ يَا غَفُورُ يَا جَوَادُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُنْفِضِلُ ، يَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْحِمَ ، وَأَجْوَدَ مَنْ سَأَلَ ، وَأَكْرَمَ مَنْ أَعْطَى ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَانظُرْ إِلَيَّ بِعَيْنِكَ الرَّحِيمَةِ نَظْرَةً تَكُونُ لِي فِيهَا الْخَيْرُ ، وَمَعَهَا الْمَغْفِرَةُ وَالرِّضْوَانُ ، وَأَعْتَقْنِي مِنَ النَّارِ ، وَأَنْقِذْنِي مِنَ النَّارِ ، وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ يَا رَحِيمَانُ ، وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ ، وَوَفِّقْنِي لِمَا يُرِضُ بِكَ عَنِّي ، وَطَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ ، وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنَ الذُّنُبِ ، وَطَهِّرْ جَسَدِي مِنَ الدَّنَسِ ، وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ ، وَصِدْرِي مِنَ الْوَسْوَاسِ وَالحَرَجِ ، وَلَا تُخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَارزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا صَبِيحًا هَنِيئًا مَرِيئًا عَفِيًّا دَارًا عَاجِلًا سَيِّحًا سَيِّحًا سَبِيحًا وَشَدِيدًا ، تُغْنِينِي بِهِ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ ، وَتُصَوِّبُنِي بِهِ عَمَّنْ سِوَاكَ ، وَسَهِّلْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا قَدْ عَسِرَ ، وَأَصْلِحْ لِي مَا فَسَدَ ، يَا لَطِيفُ يَا لَطِيفُ ، أَسْئَلُكَ اللَّهُ اللَّطِيفَ لِمَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ تَغْيِيرَهُ أَنْ يُبَسِّرَ ، يَا مَنْ الْعُسْرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ ، أَسْأَلُكَ بِخَفِيِّ لُطْفِكَ ، وَبِمُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ وَبِآلِهِ الطَّيِّبِينَ صَفْوَتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُلَطِّفَ

بِي بُلُطْفِكَ اللَّطِيفِ الْخَفِيِّ وَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ ، وَتَوَخَّحْتَنِي بِنَظَرِكَ وَنَصْرِكَ ، وَتَجَعَّلْتَنِي مِمَّنْ رَضِيَتْ عَنْهُ فَأَرْضَيْتَهُ ،
 وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ ، وَسَأَلَمَكَ فَأَسْبَغْتَهُ ، وَأَمَلَمَكَ فَكُنْتِ عِنْدَ أَمَلِهِ ، يَا أَمَلِي ، يَا ثِقَتِي وَرَجَائِي ، يَا عِدَّتِي ، يَا كَهْفِي يَا سَيِّدِي
 يَا سَيِّدِي ، يَا مُعْتَمِدِي ، يَا مَفْرَعِي ، يَا مَنْ هُوَ وَلِيِّ فِي كُلِّ شِدَّةٍ ، وَعَلَيْهِ تَوَكَّلِي فِي كُلِّ كَرْبَةٍ ، وَذُخْرِي وَذَخِيرَتِي فِي كُلِّ نَائِبَةٍ
 وَضُرُورَةٍ ، وَعُدَّتِي وَعِيَادِي مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَعِلَّةٍ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَهَبْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِوَالِدِي وَذَوِي عِنَايَتِي ، الْعَافِيَةَ
 الشَّافِيَةَ الْكَافِيَةَ الدَّائِمَةَ الثَّامَّةَ السَّابِعَةَ الْكَامِلَةَ ، وَأَدِمْهَا لَنَا وَانْشُرْهَا عَلَيْنَا ، وَامْسَحْ عَلَيْنَا يَدَكَ يَدَ الْعَافِيَةِ ، وَهَبْ لَنَا عَافِيَةَ ، فِي أَثَرِ
 عَافِيَةِ مُنْصَلِّهِ بِعَافِيَةِ عَافِيَةِ تَشْتَمِلُ عَلَى عَافِيَةِ تَحِيْطِ الْعَافِيَةِ ، عَافِيَةِ فِي الدُّنْيَا وَعَافِيَةِ فِي الْآخِرَةِ عَافِيَةَ شَافِيَةَ كَافِيَةَ تَامَّةَ دَائِمَةَ مُتَّابِعَةَ
 مُتْرَادِفَةَ مُتَّصِلَةَ مُتْرَاكِمَةَ مُتَضَاعِفَةَ مُتَوَالِيَةَ ، يَا وَهَّابُ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ ، وَخَلِّصْنِي مِنْ أَذَاهِ
 وَبَلِيَّتِهِ وَسَهْلٍ لِي الْخُرُوجِ إِلَى كُلِّ ذِي حَقٍّ مِنْ حَقِّهِ ، وَتَحَمَّلْ عَنِّي يَا مُؤَلَايَ مَظَالِمَ عِبَادِكَ وَتَبَعَاتِهِمْ ، وَهَبْ لِي مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ ،
 وَاسْتَوْهَبْ لِي مَا بَيْنِي وَبَيْنَ خَلْقِكَ ، يَا مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا يَبِيدُ مَا عِنْدَهُ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَجُدْ لِي بِمَا لَا يَنْقُصُكَ ،
 وَاعْفُ لِي عَمَّا لَا يَضُرُّكَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفِّنِي مُتُونَهُ مَنْ يُعَادِينِي وَيَبْغِينِي وَيَكِيدُنِي وَيُخْلِفُنِي مِمَّا لَا عِلْمَ لِي بِهِ
 وَبِمَا أَنَا فِي غَفْلَةٍ عَنْهُ ، وَخُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ ، وَلَا تُمَهِّلْهُ لِحُظَّةٍ وَلَا
 طَرْفَةَ عَيْنٍ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَارْزُقْنِي الْحَجَّ إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ ، وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ ، مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ ، فِي سَبْعَةِ رِزْقٍ وَكِفَايَةٍ وَخَيْرٍ وَسِعَادَةٍ وَسِلَامَةٍ
 وَغِنَطَةٍ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَانْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ ، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ مَغْفِرَتِكَ ،

وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ سَعَتِكَ وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رِزْقِكَ ، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ غِنَاكَ ، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَوْفِيقِكَ ، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَيْسِيرِكَ ، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ عِصْمَتِكَ ، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ عَفْوِكَ ، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ عَافِيَتِكَ وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ جَوَامِعِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَاتِ وَالسَّعَادَاتِ وَالْمُعُونَاتِ وَالْكَفَايَاتِ وَالْوَقَايَاتِ وَالْأَعْوَارِ وَالزَّرَاقِ الدَّارَةِ مِنْ خَزَائِنِكَ الْوَاسِعَاتِ ، وَأَعْلِقْ عَنِّي أَبْوَابَ الشُّرُورِ وَالْأَثَامِ وَالْأَعْخَامِ وَالْأَسْخَامِ وَالْأَعْمَارِ وَالْأَعْمَارِ وَالْأَعْمَارِ وَالْعَالَمِ وَالْعَاهِيَاتِ وَالْأَفَاتِ وَاللَّوَابِ وَالْمَصَائِبِ وَالْمُهْمَاتِ وَالشَّدَائِدِ وَالْكَرْبَاتِ وَالرَّزِيَّاتِ وَالْفَجِيئَاتِ وَالْحَادِثَاتِ وَالْأَعْدِيَّاتِ وَالْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَالْفَقْرَ وَالْعُدْرَ وَالْمَكْرَ وَالْخَيْرَ وَالْكَفْرَ ، وَعَيْذَابِ الْقَبْرِ وَبَيْتِهِ أَعْدَمُ عَلَيْهَا الصَّبْرُ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ قَدْ أَمَلْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَا تُخَيِّبْنِي ، وَرَجَوْتُكَ فَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي ، دَعْوَتُكَ يَا إِلَهِي فَلَا تَرُدَّ دُعَائِي ، وَابْتَهَلْتُ إِلَيْكَ فَلَا تُعْرِضْ عَنِّي يَا مُعْتَمِدِي ، وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ صِلْمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ ، فَاقْضِ حَوَائِجَنَا صِغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا ، مَا ذَكَرْتَهُ وَنَسِيْتَهُ مِنْهَا ، مَا قَصِدْتَهُ أَوْ سَهَوْتَهُ عَنْهُ ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ وَجَمِيعَ مَا أَنْتَ أَحْصِيهِ لِقَدْرِهِ وَأَنْتَ أَحْصِيهِ لِذُنُوبِي مَنِي فَاعْفُزْهَا لِي ، يَا إِلَهِي إِنَّ ذُنُوبِي كَثِيرَةٌ ، وَأَفْعَالِي سَيِّئَةٌ وَجَرَائِرِي وَإِجْرَامِي عَظِيمَةٌ ، وَإِقْدَامِي وَاجْتِرَائِي أَكْثَرُ مِنْ أَنْ يُحْصِيَ أَوْ يُعَدَّ أَوْ يُدَكَّرَ أَوْ يُنَشَّرَ ، وَاعْتِمَادِي يَا سَيِّدِي عَلَى عَفْوِكَ وَعَلَى مَا وَعَدْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ ، فَإِنَّكَ يَا سَيِّدِي قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ ، يَا عِبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ، إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ، فَاعْفُزْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَأَخْطَأْتُ وَتَعَمَّدْتُ وَحَفِظْتُ وَنَسَيْتُ وَعَلِمْتُ وَشَهِدْتُ ، وَرَحْمَتِكَ وَسَمِعْتُ كُلَّ شَيْءٍ وَأَنَا شَيْءٌ ، فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، مَغْفِرَتِكَ يَا سَيِّدِي أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فَتَفَضَّلْ بِهَا عَلَيَّ ، اغْفِرْ لِي يَا سَيِّدِي مَا تَبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ ، وَاعْفُزْ لِي يَا سَيِّدِي مَا آلَيْتُ عَلَى نَفْسِي أَنْ لَا آتِيَهُ ، وَتَعَمَّدْ لِي مَا أَكْذَبُ عَلَى

نَفْسِي الْأَقْلَاعِ مِنْهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَاصْفَحَ عَمَّا جَعَلْتُ عَلَى نَفْسِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْعَلَلِ وَالْأَخْطَارِ وَالْإِضْطْرَارِ وَالْمَرَضِ أَنْ لَا أَفْعَلَهُ ، فَلَمَّا أَقَلْتُ وَأَنْهَضْتُ وَعَافَيْتُ وَأَتَمَمْتُ لَمْ يَكُنْ مِنِّي وَفَاءً بِهِ ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ ، يَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ عَنْ أَيُّوبَ ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاكْشِفْ ضُرِّي بِرَحْمَتِكَ وَأَقِلَّ عَثْرَتِي بِعِزَّتِكَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْعَلْ لِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِيَائِي وَوَالِدِي وَوَالِدَتِي وَمَنْ يَعْنِينِي أُمْرَهُ وَيَخْصُنِي ، الْبَرَكَهَ الثَّامَّةَ ، وَكُنْ لِي وَلَهُمْ رَاحِمًا وَوَلِيًّا وَحَافِظًا وَنَاصِرًا وَرَازِقًا وَمُعِينًا ، وَاجْعَلْنِي فِي وَدَائِعِكَ وَأَمَانِكَ وَحِرْزِكَ وَحِرَاسَتِكَ وَصِيَانَتِكَ وَخَيْرِ مَا جَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ مِنْ عِنْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَمَا قَسَدْتُمْ لِي مِنْ قِسْمِ أَوْ رِزْقَتِي مِنْ رِزْقِ فَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَسِعًا مُبَارَكًا قَرِيبَ الْمَطْلَبِ ، سَهْلَ الْمَأْخِذِ فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيهِ وَسَلَامِهِ وَسَعَادِهِ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَوَسِّعْ رِزْقِي أَبَدًا مِمَّا أَبْقَيْتَنِي وَوَفَّرَهُ وَلَا تُكِدِّرْهُ ، وَلَا تُعَسِّرْهُ ، وَسَيِّئُهُ ، وَلَا تُنَكِّدْهُ ، وَإِنْ كَانَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ عِنْدَكَ أَنِّي شَقِيٌّ أَوْ مَحْزُومٌ أَوْ مُقْتَرٌّ عَلَى رِزْقِي ، فَامْرُحْ مِنْ أُمَّ الْكِتَابِ شَقَائِي وَحِزْمَانِي وَإِقْتَارِي ، وَاكْتُبْنِي عِنْدَكَ سَيِّدًا مُوَفَّقًا لِلْخَيْرِ مُوسَعًا عَلَى فِي رِزْقِي ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَأَنْتَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ ، يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاعْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي ، وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ، وَجَارِهِمَا عَنِّي بِالْإِحْسَانِ وَإِحْسَانًا ، وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا ، وَنَضْرُ وَجُوهَهُمَا ، وَالْحَقَّهُمَا بِنَبِيِّهِمَا نَبِيَّ الرَّحْمَةِ وَآلِهِ صِلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ ، وَاسْدِقْهُمَا بِكَأْسِهِ مَشْرَبًا مَاءً عَذْبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِئًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ أَبَدًا ، وَبَيِّضْ وَجُوهَهُمَا يَوْمَ تَبْيَضُّ فِيهِ الْوُجُوهُ ، وَأَعْطِهِمَا ، وَأَعْطِهِمَا مُنْتَبَهُمَا وَكِتَابَهُمَا بِأَيْمَانِهِمَا ، وَمَحَّضْ عَنْهُمَا سَيِّئَاتِهِمَا وَضَاعِفْ لَهُمَا حَسَنَاتِهِمَا ، وَكُنْ أَنْتَ يَا سَيِّدِي لَهُمَا ، فَإِنَّهُمَا فَقِيرَانِ إِلَى رَحْمَتِكَ ، مُحْتَاجَانِ إِلَى عَفْوِكَ ، مُضْطَرَّانِ إِلَى غُفْرَانِكَ ،

أَدْخِلْ قُبُورَهُمْ [قُبُورَهُمَا] الضِّيَاءَ وَالنُّورَ وَالْفُرْحَةَ وَالسُّرُورَ وَالسَّعَةَ وَالْحُبُورَ ، وَلَا تُؤْأَخِذْهُمَا بِقَبِيحِ كَانٍ مِنْهُمَا ، وَاجْعَلْهُمَا مِنْ أَهْلِ جَنَّتِكَ جَنَاتِ النَّعِيمِ ، وَأَحِلَّهُمَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ ، لَا يَمَسُّهُمَا فِيهَا نَصَبٌ ، وَلَا يَمَسُّهُمَا فِيهَا لُغُوبٌ ، وَأَجْرُهُمَا مِنَ الْعَذَابِ ، وَأَعْتَفْتُهُمَا مِنَ النَّارِ ، وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمَا فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِكَ وَقَرِّبْ مِنْ رِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ ، وَافْعَلْ مِثْلَ ذَلِكَ بِأَجْدَادِي وَحَدَاتِي وَأَعْمَامِي وَعَمَاتِي وَأَحْوَالِي وَخَالَاتِي وَأَوْلَادِي وَأُمَّهَاتِ أَوْلَادِي وَمَعَارِفِي وَجِيرَانِي وَمَنْ أَحَبَّنِي وَرَبَّانِي وَخَدَمَنِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَعْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَمُحِبِّي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَإِذَا صَرَزْتُ إِلَى دَارِ الْبَلَى وَنَسِينِي أَهْلَ الدُّنْيَا وَلَمْ يَكُنْ لِي زَائِرٌ وَلَا ذَاكِرٌ ، فَكُنْ أَنْتَ يَا سَيِّدِي مُوَسِّئِي وَذَاكِرِي ، وَالنَّاظِرُ إِلَيَّ ، وَالرَّاحِمُ لِي ، وَالْغَافِرُ لِذُنُوبِي ، وَالصَّافِحُ عَنِّي خَطِيئَاتِي ، وَالْمُنَوِّرُ لِحُفْرَتِي ، وَالسَّاتِرُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ خَيْرَ غَايِبٍ أَنْتَظِرُهُ ، وَالْقَبْرَ خَيْرَ بَيْتٍ سَكَنْتُهُ ، وَلِقْنِي حُجَّتِي عِنْدَ خُرُوجِ رُوحِي ، وَسَهْلَ عَلَيَّ فِرَاقَ الدُّنْيَا ، وَأَرِنِي قَبْلَ خُرُوجِ رُوحِي مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنِي ، وَاجْعَلْ مَلَكَ الْمَوْتِ شَفِيقاً رَفِيقاً لِي وَعَلَيَّ ، مُتَحَنِّناً مُتَعَطِّفاً وَبِي رُءُوفاً رَحِيماً ، أَرِنِي يَا سَيِّدِي مَلَائِكَةَ الرَّحْمَةِ وَالْبَشَرِيَّ بِالْمَغْفِرَةِ بِمَا تَكُونُ بِهِ عَيْنِي قَرِيرَةً ، وَنَفْسِي إِلَيْهِ تَائِقَةً سَاكِنَةً وَجَوَارِحِي بِهِ مُطْمَئِنَّةً ، قَبْلَ فِرَاقِ الدُّنْيَا ، وَسَهْلَ عَلَيَّ الْمُسَاءَلَةَ ، وَادْفَعْ عَنِّي الضُّغْطَةَ وَاجْعَلْ لِي فِي قَبْرِي النُّورَ وَالرَّحْمَةَ ، وَاجْعَلْ مُنْقَلَبِي أَطْيَبَ مُنْقَلَبٍ ، وَقَبْرِي أَفْسَحَ قَبْرٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةِ ، وَلَا تَجْعَلْنِي حَطْباً لِلنَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَمَا ذَكَرْتُهُ مِنْ حَوَائِجِي ، وَنَسِيْتُهُ أَوْ حَفِظْتُهُ أَوْ أَهْمَلْتُهُ ، نَطِّقْ بِهِ لِسَانِي أَوْ لَمْ يَنْطِقْ ، فَاقْضِهِ لِي ، وَتَفَضَّلْ بِهِ عَلَيَّ ، وَأَرِنِي فِي يَوْمِي مِنْ عِلَامَاتِ إِجَابَتِكَ وَتَبَاشِيرِ قَبُولِكَ وَإِقْبَالِكَ مَا

أَعْتَبْتُ بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَارْزُقْنِي التَّوْبَةَ قَبْلَ الْمَوْتِ ، وَالْعِصْمَةَ وَالطَّهَارَةَ مِنَ الذُّنُوبِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَوَفِّقْنِي لِلْحَمْدِ عَلَى نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ ، وَالشُّكْرِ لِإِحْسَانِكَ الَّذِي أَسَدَيْتَ إِلَيَّ ، وَالْإِقْبَالَ عَلَى تَحْمِيدِكَ وَتَكْبِيرِكَ وَتَسْبِيحِكَ وَتَقْدِيرِكَ وَتَهْلِيلِكَ وَتَمْجِيدِكَ وَتَعْظِيمِكَ فِي كُلِّ وَقْتٍ ، وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ وَقَدْرِكَ إِذَا قَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ ، وَالصَّبْرَ عَلَى بَلَاءِكَ وَمِحْنِكَ إِذَا ابْتَلَيْتَ وَامْتَحَنْتَ ، وَالتَّسْلِيمَ عِنْدَ حَمِيمِكَ إِذَا حَمَمْتَ وَأَمَرْتَ ، وَرِضْيَ بِقَضَائِكَ ، وَبَارِكْ لِي فِي فَضْلِكَ وَعَطَائِكَ ، وَسَهِّلْ لِي حُلُولَ دَارِ جَنَّتِكَ ، وَأَذْهَبْ عَنِّي الْحَزْنَ بِفَضْلِكَ ، وَجَبِّئْنِي مَعْصِيَتِكَ ، وَأَعِزَّنِي مِنَ التَّعَرُّضِ لِمَا يُسْخِطُكَ وَيُبَاعِدُنِي مِنْ رِضْوَانِكَ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنِي ، وَاحْفَظْ عَلَيَّ ، وَاحْرُسْنِي وَاحْرُسْ عَلَيَّ ، وَاكْفُنِي ، وَاكْفِنِي ، وَاجْعَلْنِي وَأَهْلِي وَوُلْدِي [أَوْ مَنْ يَعِينُنِي أَمْرُهُ وَيُخْصِنِي ، فِي وَدَائِعِكَ الْمُحْفُوظَةِ ، وَصِيَانَتِكَ الْمَكْلُوءَةِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَبِحَقِّ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَرُسُلِكَ وَحَمَلِهِ عَرْشِكَ ، وَبِحَقِّ يَسِّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ، وَبِحَقِّ الْقَبْرِ الَّذِي تَضَمَّنَ حَبِيبَكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَبِحَقِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ ، وَالْأَلَاءِ الْعِظَامِ ، وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِي الْكَرَامِ ، وَبِأَسْمَائِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الْمَكُونِ الْمَخْزُونِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ وَأَسْعَفَتْ ، وَلَمْ تَزِدْ سَائِلَكَ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ أَوْ تَسَمَّيْتَ بِهِ لِأَخِي مِنْ خَلْقِكَ أَوْ مَا تُورِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، وَمَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ ، وَاسْتَقَلَّ بِهِ عَفْوُكَ وَعَرْشُكَ ، وَبِكَ وَلَا شَيْءَ أَعْظَمُ مِنْكَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي ، وَتُجِيبَ نِدَائِي ، وَتَرْحَمَ تَضَرُّعِي ، وَتُقْبَلَ عَلَيَّ ، وَتُقْبَلَ تَوْبَتِي ، وَتُدِيمَ عَافِيَتِي ، وَتُسَهِّلَ قِضَاءَ حَاجَتِي وَدَيْنِي وَتُوسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي ، وَتُصِحِّحَ جِسْمِي ، وَتُطِيلَ عُمْرِي ، وَتَغْفِرَ

ذَنبِي ، وَتُوَفَّقَنِي لِمَا يُرِضُ بِكَ ، وَتُقَلِّبْنِي إِلَى رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةِ بِرَحْمَتِكَ ، وَتُعْتَقِنِي مِنَ النَّارِ بِجُودِكَ ، وَتَكْفِينِي كُلَّ مُهِمٍّ عَنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِكَرَمِكَ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ .

دعاء سجده آخر نماز كامله اللهم اننى اسألك بالمماسه التى لا تتزعزع ، إلا صليت على محمد وآله وعفوت لى ذنبي ، وعزمت على قضاء حوائجى ، وأسألك بالذى نظرت به موسى إلى نورك ولم يشه تطع النظر إليك لجلالك وهيبتك ، إلا صليت على محمد وآل محمد ، وعفوت لى ذنبي وعزمت على قضاء حوائجى ، وأسألك بالقدره التى أنزلت بها الصخره بعيد نورك فأنشقت لاغترازك عن قدرك بلخط أو وهم أو فكر أو روءيه بعلم أو عقل تعاليت عن ذلك علوا كبيرا ، إلا صليت على محمد وآل محمد ، وعفوت لى ذنبي ، وعزمت على قضاء حوائجى ، وأسألك بالقدره التى نظرت بها إلى سائر الجبال ، فتصددعت لكبرياء عظمتك أقطارها إلا صليت على محمد وآل محمد ، وعفوت لى ذنبي ، وعزمت على قضاء حوائجى وأسألك بالقدره التى نظرت بها إلى أعوار البحار ، فمأجت وتقلبت بأمواجها ، إلا صليت على محمد وآل محمد ، وعفوت لى ذنبي ، وعزمت على قضاء حوائجى ، ياكفيل الكفلاء كفلتك نفسى حيث ما توجهت ، فأحفظنى ياخيراً لى من أبى وأمى ، وكفلتك أبى وأمى حتى تحفهميا بنورك ، وتوفقهما لطاعتك ، وتنجيها من عذابك ، وكفلتك ديونى ودئون خلقك على حتى تفضيه بها جميعها عنى ، وتخلصني من تبعاتها ، وأماناتى حتى توءديها وحاجاتى فى الدنيا والآخرة حتى تفضيه بها ، وتغفر لى ، وترحمنى ، وتصلنى على محمد وآل محمد ، يامحتملاً لعظائم الأئمة ، يامنتهى هم المهموم ، وياكاشف الكرب العظيم ، ياربنا العظيم شأنه ، حسبنا أنت إنك ربنا لا إله إلا أنت إذا أردت شيئاً تقول له كن فيكون أسألك بهذا الدعاء وبهذه الأسماء ، أن تصلى على محمد وآل محمد ، وأن تفضى لى حاجاتى ، وتفرج عنى وعن جميع إخوانى ، المؤمنيين والمؤمنات برحمتك يا أرحم

الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيَّ وَتُسَهَّلَ لِي مَطْلَبَ رِزْقِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا قَدِيرًا عَلَيَّ مَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ » .

و در این روایت دارد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود: هر که این نماز را بخواند و این دعا را بگوید خداوند شر اهل آسمان و زمین و شر شیطان و شر هر سلطان ستمگر را از وی بر می دارد، ۷۰ حاجت در دنیا و ۷۰ حاجت در آخرت برایش برآورده، رد نخواهد شد تا آنجا که اگر مردی یا زنی فرزندی برایشان متولد نمی شود این نماز را خوانده و دعا را بخواند خداوند فرزند روزی آنها می کند.

۳۰ نمازی (۱) سید بن طاوس رحمه الله در جمال الاسبوع مسند (بسندی ضعیف) ذکر کرده که هر که روز پنجشنبه ۱۰ رکعت نماز بخواند، در هر رکعت فاتحه و قل هو الله را ۱۰ بار، فرشتگان به وی می گویند درخواست کن داده می شوی (یعنی درخواست و حاجت برآورده می شود).

قسم اول از نمازهایی که سند معتبر دارد و در ماه خاص شب یا روز در مورد حاجت خوانده می شود:

۱ نماز شب (۲) مبعث حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله ۲۷ رجب است که سید ابن طاوس از ثقات در عده ای روایات نقل کرده و به بعضی طرق آن اشاره نموده: از

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۴۹/۲۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ بحار الأنوار ۹۰/۲۷۹.

۲- (۲) اقبال الأعمال ۱۷۷؛ مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۷/۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ وسائل الشیعه ۸۵ باب ۹/۳ ابواب صلوات مندوبه.

امام ابی جعفر ثانی (امام محمد تقی علیه السلام) دارد که آن حضرت فرمود: شبی در رجب هست که برای مردم بهتر از آنچه هست که آفتاب بر آن تابیده، و آن شب ۲۷ رجب است رسول الله صلی الله علیه و آله در صبح آن شب به پیغمبری رسید، برای کسی از شیعه ما که کاری در آن انجام دهد مانند پاداش کار ۶۰ سال است، و آن کار را این گونه بیان فرمودند: هنگامی که نماز عشاء را خواندی، جای خواب خود را گرفتی (خواب رفتی) هر ساعتی از شب پیش از نیمه یا بعد از آن بیدار شدی، ۱۲ رکعت نماز به دوازده سوره از سوره های سبک مفصل (بعد از سوره یس تا حمد) (حمد در اینجا باید اشتباه باشد) (در وسائل و مستدرک سوره جحد دارد که مراد قل یا ایها الکافرون است) هر دو رکعت را که می خوانی، بعد از سلام نشسته هر یک از سوره حمد و معوذتین (سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق) و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیه الکرسی را ۷ بار خوانده، بعد از آن این دعا را می خوانی: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وِلْدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ، وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ عِزِّكَ عَلٰى اَرْكَانِ عَرْشِكَ، وَمُنْتَهٰى الرَّحْمٰىهِ مِنْ كِتَابِكَ، وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ، وَبِحُدُودِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ، وَبِحُدُودِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ، وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا، اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ، وَاَنْ تَفْعَلَ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ» و به هر چه خواهی دعا کن مادام که در گناه و قطع رحم و هلاک قوم مؤمنین نباشد مستجاب خواهد شد، و روزه دار آن روز را که مستحب است و معادل روزه یکسال می باشد.

۲ نماز روز مبعث (۱) دوازده رکعت است ، به قول بعضی پیش از ظهر و در روایت کلینی قدس سره (۲) هر وقت از روز مبعث خوانده می شود و بعض روایات به ابی القاسم حسین بن روح (نایب خاص حضرت ولی عصر ارواحنا فداه) می رسد روایت کلینی از امام صادق علیه السلام و روایت ابان بن صلت از امام نهم علیه السلام وارد شده ، و در تعداد رکعات (۱۲) متفقند ، و در نقل کلینی و مفید دارد ، در هر رکعت حمد و سوره یس را می خواند ، چون فارغ شد در جای خود نشسته چهار بار سوره حمد را می خواند . و در وسائل دارد قل هو الله و معوذتین را نیز ۴ بار می خواند سپس در همانجا چهار بار این ذکر را می گوید : « لا إله إلا الله ، وَاللهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » بعد چهار بار بگوید : « اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً » آنگاه دعا می کند ، در هر خواسته ای که دعا کند

۱- (۱) اقبال الاعمال ۱۸۱ ۱۸۴ مستدرک ۶ ۱ باب ۷/۵ ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ وسائل الشیعه ۸ ۵ باب ۹/۱/۴ ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) در روایت کلینی قدس سره [وسائل الشیعه ۸ ۵ باب ۹/۱ ابواب صلوات مندوبه] به سندی ضعیف از امام ششم علیه السلام دارد ، در هر رکعت امّ القرآن (سوره حمد) و هر سوره که میسر شد می خواند ، چون سلام داد ، در جای خود نشسته ، چهار بار سوره حمد و چهار بار معوذات سه گانه (معوذتین سوره ناس و فلق است) را می خواند ، سپس در همانجا که هست ۴ بار « لا إله إلا الله ، وَاللهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » بخواند ، بعد چهار بار بگوید « اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً » مرحوم مجلسی معوذات سه گانه را سوره ناس و فلق و قل هو الله احد ذکر کرده و احتمال دارد که سومی قل یا ایها الکافرون باشد و احتمال اول (قل هو الله) را در روایت ریّان بن الصلت در مصباح از امام جواد علیه السلام ذکر کرده [مرآة العقول ۱۵/۴۴۹] .

مستجاب است مگر در هلاک قومی یا قطع رحم و این نکته در روایت (۱) شیخ مفید قدس سره با اضافاتی نیز ذکر شده .

۳ سید بن طاوس در کتاب (۲) اقبال نمازی برای حاجت از طریق شیخ طوسی قدس سره که در آخر ماه رجب خوانده می شود ایراد کرده ، ۱۰ رکعت است ، در هر رکعت فاتحه الكتاب یک بار ، و هر یک از قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را ۳ بار می خواند (ظاهراً باید دو رکعت دو رکعت خوانده شود) هر آنگاه سلام نماز را داد ، دستها را به سوی آسمان بالا برده می گوید : « لا إله إلا الله ، وَخِذْهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطاهرين ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » ، سپس دست خود را به صورت کشیده حاجت خود را بخواه که دعایت مستجاب شود .

۴ نماز شب عید فطر بگونه ای که سید ابن طاوس قدس سره (۳) از امام صادق علیه السلام در اقبال نقل کرده ، غروب روز آخر ماه مبارک (شب عید) غسل کرده نماز مغرب و چهار رکعت بعد از آن که به احتمال قوی مراد نافله مغرب که دو ۲ رکعتی است باشد را که خوانده ، دستها را بالا برده می گوید : « يَا ذَا الْمَنِّ يَا ذَا الطُّوْلِ ، يَا ذَا الْجُودِ ، يَا مُضِيَّ طَفِيٍّ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ ، وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ » سپس به سجده می افتد و ۱۰۰ بار در حال سجده « أَتُوبُ إِلَى

۱- (۱) اقبال الاعمال ۱۸۴ .

۲- (۲) اقبال الاعمال ۱۹۰ .

۳- (۳) اقبال الأعمال ۵۷۳ .

الله « می گوید ، آنگاه حاجت خود را درخواست کرده که انشاء الله برآورده می شود .

و در بحار(۱) به نقل از اقبال و علل شیخ صدوق دعا را این گونه آورده : « يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ (يا ذَا الطَّوْلِ يا ذَا الحَوْلِ) يا ذَا الْجُودِ، يا مُصِطَفَى مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلَّى عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ (واهل بيته) وَاعْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ (عَلَي وَنَسِيْتَهُ) وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابِ مُبِينٍ » .

و در روایت مسند حارث اعور(۲) از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دارد که در رکعت اولی یک بار فاتحه و ۱۰۰۰ بار قل هو الله ، و در رکعت دوم یک بار فاتحه و یک بار قل هو الله احد خوانده ، و در سجده بعد از سلام ۱۰۰ بار اتوب الی الله را ذکر کرده سپس می گوید : « يا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ، يا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ، يا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ ، صَلَّى عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، وَافْعَلْ بِي كَذَا » (به جای این جمله حاجت خود را بخواهد ، حضرت سر از سجده برداشت ، رو به ما کرده فرمود : قسم به کسی که جان من در دست اوست ، این نماز را کسی انجام نمی دهد از خداوند چیزی بخواهد مگر آنکه خداوند به او عطا فرماید ، و در روایت حسن بن راشد(۳) از امام ششم علیه السلام این دعا را بعد از نماز ذکر کرده :

« يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ ، يا رَحْمَنُ يا اَللهُ ، يا رَحِيمُ يا اَللهُ ، يا مَلِكُ يا اَللهُ ، يا قُدُّوسُ يا اَللهُ ، يا سَلَامُ يا اَللهُ ، يا مُؤْمِنُ يا اَللهُ ، يا مُهَيِّمُنُ يا اَللهُ ، يا عَزِيزُ يا اَللهُ ، يا جَبَّارُ يا اَللهُ ، يا حَنَّانُ يا اَللهُ »

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۱/۱۱۵ .

۲- (۲) بحار الأنوار : ۹۱/۱۲۰ .

۳- (۳) بحار الأنوار ۹۱/۱۲۱ . اقبال الأعمال ۵۷۵ ۵۷۶ .

الله را دارد چون از نماز فارغ شود ۷۰ بار بر پیغمبر و آل آن حضرت صلوات بفرستد در اقبال دارد بگوید «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ» ، سپس سجده کرده در سجده ۷۰ بار بگوید «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» سر برداشته بگوید: «رَبِّ اغْفِرْ وَاَرْحِمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعَلَّمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ» بعداً به سجده رفته ، بگوید آنچه را در سجده اولی گفت و حاجت خود را در سجده از خداوند بخواهد ، همانا بر آورده شود .

۲ سید بن طاوس در کتاب اقبال(۱) نمازی را از سلمان رضی الله عنه روایت کرده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس یک شب از شبهای ماه رجب ۱۰ رکعت نماز بخواند در هر رکعت فاتحه کتاب و قل یا ایها الکافرون را یک بار ، و قل هو الله احد را ۳ بار ، خداوند گناهی را که در گذشته کرده می آمرزد ، تا آنجا که خداوند دعایش را مستجاب کرده حوائجش را بر می آورد .

۳ ۶۰ رکعت نماز برای ماه رجب(۲) ، هر شب ۲ رکعت ، در هر رکعت یک بار فاتحه کتاب و ۳ بار قل یا ایها الکافرون و ۱ بار قل هو الله بخواند ، چون سلام بدهد دستهای خود را بالا برده بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَآلِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ» دستهای خود را بر روی خود بکشد ، همانا خداوند سبحان دعای او

۱- (۱) اقبال الأعمال ۱۲۲/۱۲۱ ؛ وسائل الشیعه ۸۵ ، باب ۵/۵ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) اقبال الأعمال : ۱۲۱ ؛ وسائل الشیعه ۸۵ باب ۵/۴ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

را مستجاب کرده و ثواب ۶۰ حج و ۶۰ عمره به او می دهد .

در کتاب اقبال از عبدالرحمن بن محمد بن علی الحلوانی در کتاب تحفه از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله این نماز را ذکر کرده .

۴ در کتاب اقبال الأعمال (۱) سید بن طاوس قدس سره مرسلأً از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده ، هر کس سه روز از (ماه) رجب را روزه داشته ، و شبهای آن را قیام کند ، در وسط آن ماه ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ ، قسم به کسی که مرا به حق مبعوث کرده ، از دنیا بیرون نرود مگر با توبه نصوح ، و برای هر روزی که روزه بوده ۷۰ کبیره آمرزیده شود ، و ۷۰ حاجت او نزد فرج اکبر (روز قیامت) و ۷۰ حاجت هنگامی که داخل قبر شود ، و ۷۰ حاجت هنگامی که از قبر بیرون آید ، و ۷۰ حاجت آنگاه که میزان بر پا شود ، و ۷۰ حاجت نزد صراط برآورده شود ، و مانند آنست که برای هر روزی که روزه شود ، ۷۰ نفر از فرزندان اسماعیل را آزاد کرده باشد ، و مانند آنست ۷۰ هزار بار قرآن را ختم کرده باشد .

۵ نمازی سید بن طاوس قدس سره در اقبال (۲) مرسلأً از حضرت امیر علیه السلام از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده برای هر پنجشنبه ماه شعبان ، آسمانها در هر پنج شنبه شعبان آرایش می کنند ، فرشتگان از خداوند درخواست آمرزش و استجابت دعا برای کسی که آن را روزه شود می کنند ، پس هر که در آن دو رکعت نماز در هر رکعت یک بار فاتحه الکتاب و ۱۰۰ بار قل هو الله احد را بخواند ، و چون سلام داد ۱۰۰ بار بر پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات بفرستد ، خداوند هر حاجت از امر دین و دنیا

۱- (۱) اقبال الأعمال ۱۵۶ .

۲- (۲) اقبال الأعمال / ۲۰۱ ؛ وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۷/۵ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

برای وی در دنیا برآورده سازد .

۶ در روایت مرسلی دیگر ، سید در اقبال(۱) برای روز دوشنبه و پنجشنبه ماه شعبان از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، که هر که آن دو روز را روزه بگیرد ، خداوند ۲۰ حاجت از دنیا و ۲۰ حاجت از حوائج آخرت او را برآورده می سازد .

۷ باز در روایت مرسل(۲) دیگری از آن حضرت دو رکعت نماز برای شب ۵ شعبان ذکر کرده ، در هر رکعت یک بار فاتحه و ۵۰۰ بار قل هو الله را می خواند ، هنگامی که سلام داد ۷۰ بار صلوات بر پیغمبر (و آل) آن حضرت بفرستد خداوند ۱۰۰۰ حاجت از حوائج دنیا و آخرت برایش برآورد .

۸ برای شب ۷ شعبان نیز سید در اقبال(۳) روایتی مرسل(۴) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ایراد کرده ، دو رکعت نماز یک بار فاتحه و ۱۰۰ بار قل هو الله در رکعت اولی ، و یکبار حمد و ۱۰۰ بار آیه الکرسی در رکعت دوم بخواند ، و آورده که حضرت فرمود هیچ مرد مؤمن و زن مؤمنه ای این نماز را نمی خواند مگر آنکه خداوند دعایش را مستجاب کرده و حوائجش را برآورده می سازد .

۹ در روایت مرسل دیگر سید(۵) در اقبال نمازی برای شب ۱۵ شعبان ذکر

۱- (۱) اقبال الأعمال / ۲۰۱ .

۲- (۲) اقبال الأعمال / ۲۰۴ ؛ وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۷/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۳- (۳) اقبال الأعمال / ۲۰۴ ؛ وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۷/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۴- (۴) کفعمی در مصباح نماز را یکبار حمد و ۱۰۰ بار قل هو الله در رکعت اولی و در رکعت دوم یکبار حمد و یکبار آیه الکرسی ذکر کرده .

۵- (۵) اقبال الاعمال ۲۰۸ . وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۱/۷ از ابواب صلوات مندوبه (با مختصر تفاوت) .

کرده ، که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده : چهار رکعت نماز بین نماز مغرب و عشاء ، در هر رکعت یک بار فاتحه الكتاب و ۱۰ بار قل هو الله احد ، و در روایت دیگر ۱۱ بار بخواند ، چون فارغ شد ۱۰ بار بگوید : « يَا رَبِّ اغْفِرْ لَنَا » ۱۰ بار « يَا رَبِّ اَرْحَمْنَا » و ۱۰ بار « يَا رَبِّ تُبِّ عَلَيْنَا » و ۲۱ بار قل هو الله را بخواند ، سپس ۱۰ بار بگوید : « سُبْحَانَ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَيُمِيتُ الْأَمْيَاءَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » ، خداوند مستجاب فرموده ، حوائجش را در دنیا و آخرت برآورده سازد و نامه عمل را به دست راستش بدهد ، و تا سال آینده در حفظ خداست .

۱۰ نماز دیگری برای این شب (شب ۱۵ شعبان) سید در اقبال(۱) از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله به نقل از جبرئیل علیه السلام مرسلأ ذکر فرموده ، ۱۰۰ رکعت ، در هر رکعت یک بار فاتحه و ۱۰ بار قل هو الله احد را می خواند (ظاهراً دو رکعت دو رکعت خوانده می شود) بعد از فراغ از نماز ، ۱۰ بار آیه الکرسی و ۱۰ بار فاتحه الكتاب را می خواند ، و ۱۰۰ بار خدا را تسبیح می کند « سبحان الله » می گوید و عنایات و فضل پروردگار را در این شب ذکر کرده تا آنجا که هر که در این شب دعاء کند مستجاب شود و هر سائلی چیزی بخواهد به او عطا می شود .

۱۱ در روایتی مسند(۲) (لکن با سند ضعیف) شیخ حسن بن محمد (فرزند شیخ طوسی قدس سره) از ابی یحیی از قول امام جعفر صادق علیه السلام نمازی برای شب نیمه شعبان ذکر کرده ، بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز ، در رکعت اولی سوره حمد

۱- (۱) اقبال الأعمال ۲۱۲ ۲۱۳ و مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۶/۲ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) اقبال الأعمال / ۲۰۹/۲۱۰ ؛ وسائل الشیعه ۸۵ باب ۸/۳ از ابواب صلوات مندوبه .

و قل يا ايها الكافرون و در ركعت دوم سوره حمد و سوره توحيد (قل هو الله) را مى خواند ، سلام را كه داد ٣٣ بار سبحان الله و ٣٣ بار الحمد لله و ٣٤ بار الله اكبر مى گويد ، چون فارغ شد ، بنابر روايت اقبال اين دعا را مى خواند :

« يا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ [مَلْجِئاً] الْعِبَادُ فِي الْمُهَيْمَاتِ، وَإِلَيْهِ يَفْرَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلَمَّاتِ، يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ، يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ حَوَاطِرُ الْأَعْوَهَامِ، وَتَصَرَّفُ الْخَطَرَاتِ، يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ، يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أُمْتُ إِلَيْكَ بِلَا إِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ، فَيَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ، وَسَمِعْتَ دُعَاءَهُ فَاجَبْتَهُ، وَعَلِمْتَ اسْتِغَاثَتَهُ فَاقْلَنْتَهُ، وَتَجَاوَزْتَ عَنِّي سَالِفِ خَطِيئَتِي وَعَظِيمِ جَرِيرَتِهِ فَصَدِّ اسْتِجْرَاءَ بَيْتِكَ مِنْ ذُنُوبِي، وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ فِي سِتْرِ عُيُوبِي، اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ، وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ، وَتَعَمَّدْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ، وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ، الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِبَاعْتِكَ، وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ، وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصِيَّتَكَ وَصَهْفُوتَكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَاءَ عَدَّ حَيْدُهُ، وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنِعَمَ، وَفَازَ فَعْنَمَ، وَكَفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ، وَاعْصِمْنِي مِنَ الْأَعْزَادِ فِي مَعْصِيَّتِكَ، وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ، وَمَا يُفَرِّبُنِي (لَدَيْكَ) مِنْكَ، وَمَا يُزِلُّنِي عِنْدَكَ، سَيِّدِي إِلَيْكَ بَلْجَا الْهَارِبِ، وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ، وَعَلَى كَرَمِكَ يُعْوَلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ أَذْبَتَ عِبَادَتِكَ بِالتَّكْرُمِ، وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَعْزَمِينَ، وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ، اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَارَجُوتُ مِنْ كَرَمِكَ، وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ، وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قَسَمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ، وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةٍ مِنْ شَرِّ رَارِ بَرِيَّتِكَ، (خَلْقِكَ) رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ، فَانْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ، فَجِدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ، لَا بِمَا اسْتَحِقُّهُ، فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ، وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ، وَعَلِقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ، فَانْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَأَكْرَمُ

الْأَيُّ كَرِيمِينَ، اللَّهُمَّ وَاحْصِصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قِسْمِكَ، وَأَعْيُودُ بِعَفْوِكَ. مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَاغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَحْسِبُ عَلَيَّ الْخُلُقِي، وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ، حَيْثِي أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ، وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَايَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِسَابِغِ نِعْمَاتِكَ، فَتَقْدُ لُذَّتْ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِي مَا سَأَلْتُكَ، وَأَنْزِلْ مَا التَّمَسْتُ مِنْكَ، أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ» و بعداً سجده می کند و طبق روایت و سائل ۲۰ بار یا رب و در اقبال یا رب یا الله آنگاه ۷ بار یا محمد یا الله ۷ بار، ۱۰ بار لا حول ولا قوة الا بالله و ما شاء الله ۱۰ بار و در اقبال ۷ بار و بعد از آن لا قوة الا بالله و ۱۰ بار لا قوة الا بالله دارد آنگاه صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت فرستاده حاجت خود را از خداوند می خواهد، قسم به خدا اگر به تعداد باران با این نماز از خداوند درخواست کنی به همه آنها خداوند به کرم و فضل خود ترا می رساند.

۱۲ و در روایت (۱) دیگر دعاء سجده را محمد بن علی الطرازی در کتاب خود اینگونه آورده ۲۰ بار «یا رَبِّ یا رَبِّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ» ۷ بار «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» ۷ بار «ما شاء الله» ۱۰ بار «لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»، سپس هر اندازه صلوات بر پیغمبر و اهل بیتش بنظرش باشد می فرستد، آنگاه بعد از این نماز و پیش از نماز شب، ۴ رکعت نماز با ۱۰۰۰ بار قل هو الله احد می خوانی و طرازی در کتاب خود روایت کرده، که مولانا امام صادق جعفر بن محمد علیهما السلام این نماز را شب نیمه شعبان و این دعا را خواند، یا من اليه يلجأ العباد تا آخر، سپس سجده کرده در سجده خود ۲۰ بار «یا رَبِّ» ۷ بار «یا الله» ۷ بار «یا رَبِّ مُحَمَّدٍ»

۱۰ بار « لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » ۱۰ بار « لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » گفت ، و دعاها و نماز دیگری نیز از طرازی برای این شب وارد شده .

۱۳ و در روایت (۱) مرسلی دیگر راوی از قول ۳۰ نفر از اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده که هر که این نماز (صد رکعت را) در این شب بخواند خداوند ۷۰ نظر به وی می کند ، در هر نظر ۷۰ حاجت که کمترین آنها آمرزش است از او برآورده سازد ، تا آنجا که هر که این نماز را بخواند هر حاجتی که بخواهد خداوند برآورد . . .

۱۴ چند نماز دیگر سید در اقبال (۲) برای این شب از طریق جدش شیخ طوسی قدس سره و او مرسلأً از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده ، ۲ رکعت و ۴ رکعت و ۱۰۰ رکعت ، هر که خوب طاهر باشد ، و دو لباس پاکیزه بپوشد ، و به سوی جای نماز خود رفته ، نماز عشاء را خوانده ، بعد از آن ۲ رکعت نماز ، در رکعت اولی حمد و سه آیه از اول سوره بقره و آیه الکرسی و سه آیه از آخر سوره بقره ، و در رکعت دوم حمد را خوانده و ۷ بار قل اعوذ برب الناس و ۷ بار قل اعوذ برب الفلق و ۷ بار قل هو الله احد را می خواند ، سلام داده بعد از آن چهار رکعت نماز می خواند ، در رکعت اولی بعد از حمد یس ، در دوم حم الدخان در سوم الم السجده ، در چهارم تبارک الملک را می خواند ، سپس ۱۰۰ رکعت (دو رکعت دو رکعت) در هر رکعت الحمد لله را یک بار و قل هو الله را ۱۰ بار می خواند ، خداوند تعالی سه حاجت در دنیا یا در آخرت برای او برآورده ساخته ، سپس اگر درخواست دیدن مرا در

۱- (۱) اقبال الأعمال / ۲۱۳ ؛ مستدرک الوسائل ۱ / ۶۱ باب ۶/۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) اقبال الأعمال / ۲۱۵ ؛ وسائل الشیعه ۵ / ۸۵ باب ۸/۶ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

خواب کند همان شب مرا می بیند .

۱۵ برای شب ۱۸ شعبان مرسلأ سید در اقبال(۱) از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده ، هر کس ۱۰ رکعت نماز ، در هر رکعت یک بار فاتحه الكتاب و ۵ بار قل هو الله احد بخواند خداوند ، هر حاجتی در آن شب از خدا بخواهد برآورده می کند ، اگر او را شقی خلق کرده (شقی باشد) سعیدش گرداند و در آن سال اگر بمیرد شهید مرده .

۱۶ برای شب ۳۰ شعبان نیز سید رحمه الله نمازی دو رکعت مرسلأ در اقبال(۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده ، در هر رکعت فاتحه الكتاب و سبح اسم ربك الاعلی را ۱۰ بار می خواند ، چون از نماز فارغ شد ۱۰۰ بار صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرستد ، قسم به کسی که به حق مرا پیغمبر مبعوث کرده خداوند . . . و ۱۰۰۰ حاجت برایش برآورده سازد .

۱۷ سید قدس سره در اقبال(۳) در ضمن اعمال شب ۱۹ ماه رمضان که ۱۰۰ رکعت بعد از ۲۰ رکعت است ، بعد از بیان خواندن ۱۰ رکعت از رکعتهای باقی مانده ، دعائی را ذکر کرده « أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأَ الْخَلْقَ ، وَالْيَكَّ يَعُودُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

-
- ۱- (۱) اقبال الاعمال / ۲۳۷ ؛ وسائل الشيعة ۵ ۸ باب ۷/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
 - ۲- (۲) اقبال الأعمال / ۲۴۱ ؛ وسائل الشيعة ۵ ۸ باب ۷/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .
 - ۳- (۳) اقبال الأعمال / ۴۵۳ .

أَنْتَ ، الْوَاحِدُ الْأَعَدُّ الصَّمَدُ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ، يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَأَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، وَالْكَبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ « سپس درود بر پیغمبر و آل محمد بفرست ، و به هر چه خواستی دعا کن ، بعد از دعا از شیخ طوسی از گفته امام ششم علیه السلام آورده هیچ مؤمنی نیست ، که خداوند را به اینها سؤال کند و با اقبال قلب به سوی خداوند باشد ، مگر آنکه خداوند حاجت او را برآورده ، و اگر شقی باشد امید دارم او را سعید گرداند

۱۸ شهید اول قدس سره در روایتی (۱) مسند (بسند ضعیف) از حارث از گفته علی ابن ابی طالب علیه السلام آورده ، که هر کس در شب ۲۱ ماه مبارک رمضان و هم چنین شب ۲۳ این ماه ۸ رکعت نماز بخواند ، آسمانهای هفتگانه برایش گشوده گشته دعایش مستجاب شود ، و در شب ۲۱ مزید اجر نزد خداوند دارد ، و در شب ۲۶ نیز مانند شب ۲۱ برای کسی که ۸ رکعت نماز بخواند هفت آسمان برایش گشوده شده ، دعایش مستجاب با آنچه نزد خداوند اضافه دارد .

۱۹ شیخ صدوق قدس سره در روایتی (۲) مسند به سندی ضعیف از عبدالله بن مسعود و جعفر بن محمد (الدوریستی به سند خود) از پیغمبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده اند ، قسم به

۱- (۱) وسائل الشیعه ۵/۸ باب ۸/۱ از ابواب نافله شهر رمضان .

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۱/۶۱ باب ۸/۱ از ابواب نافله شهر رمضان ؛ اقبال الأعمال ۵۳۹ ؛ وسائل الشیعه ۵/۸ باب ۸/۳ از ابواب نافله شهر رمضان .

کسی که مرا به حق مبعوث کرده ، همانا جبرئیل از اسرافیل از پروردگارش تبارک و تعالی خبر داد ، هر کس در شب آخر ماه رمضان ۱۰ رکعت نماز ، در هر رکعت فاتحه الكتاب یک بار و قل هو الله احد ۱۰ بار بخواند ، و در رکوع و سجود خود ۱۰ بار بگوید : « سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ » و در هر دو رکعت تشهد گفته و سلام دهد ، و بعد از فراغ از سلام آخر ۱۰۰۰ بار استغفار کند ، سپس به سجده رفته ، در سجده بگوید : « يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا، وَتَقَبَّلْ مِنَّا صِيَّاتَنَا وَصِيَّامَنَا وَقِيَامَنَا » پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : قسم به کسی که مرا (بحق) مبعوث کرده سر بر نمی دارد تا خداوند او را بیامرزد . . . (جبرئیل قسم می خورد) به کسی که تو را بحق مبعوث کرده ، از کرامت این شخص و بزرگی منزلتش نزد پروردگارش از او و از آنان (همه اهل منطقه اش) نمازها و روزه ها و قیامشان را پذیرفته و دعایشان را مستجاب می کند .

۲۰ دو رکعت نماز بین مغرب و عشاء و بعد از نافله مغرب سید در اقبال(۱) به روایت حارث اعور از امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده ، که خود آن حضرت شب عید فطر می خوانده ، در رکعت اولی فاتحه را خوانده و ۱۰۰ بار قل هو الله احد ، و در رکعت دوم فاتحه و یک بار قل هو الله ، سپس قنوت آورده و رکوع و سجود ، و سلام داده ، بعداً به سجده می افتد و ۱۰۰ بار در آن حال می گوید « أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ » سپس گفته می شود قسم به کسی که جانم به دست اوست ، هیچ کس آن را به جا

نمی آورد و از خداوند تعالی چیزی درخواست کند، مگر آنکه خداوند به او عطاء می کند و لو گناهانش مانند رمل عاج باشد (جایی پر شن بوده).

۲۱ و در اقبال(۱) دو رکعت نماز برای شب عید فطر از طریق محمد بن ابی قره مسنداً از حسن بن راشد از امام ششم علیه السلام از گفته امیرالمؤمنین علیه السلام ذکر کرده در رکعت اولی حمد را یکبار و قل هو الله احد را ۱۰۰۰ بار، و در رکعت دوم حمد و قل هو الله را یک بار گفته، که هر که بخواند هیچ چیزی از خداوند درخواست نمی کند مگر آنکه به او عطا فرماید، و این مضمون در روایات(۲) متعددی وارد شده.

۲۲ از کتاب ثواب الاعمال سید در اقبال(۳) نمازی ده رکعتی از پیغمبر صلی الله علیه و آله برای شب عید فطر ذکر کرده با حمد یکبار و سوره اخلاص ۱۰ بار، و به جای تسبیح رکوع و سجود «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» بگوید، و بین هر دو رکعت سلام داده بعد از فراغ ۱۰۰۰ بار استغفار می کند، و در سجده شکر می گوید: «یا حَيُّ یا قَيُّوْمُ، یا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، یا رَحْمَنَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِیمَهُمَا، یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ، یا إِلَهَ الْأَعْوَلِینَ وَالْآخِرِینَ، اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَصَلَوَاتِي». سر از سجده برداشته تا آمرزیده شود و روزه اش قبول و از گناهانش گذشت شود.

۲۳ دو رکعت نماز روز عید غدیر (۱۸ ذی الحجه) نیم ساعت قبل از ظهر

۱- (۱) اقبال الأعمال ۵۷۵.

۲- (۲) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۱/۱ ۲/۷ از ابواب بقیه صلوات مندوبه.

۳- (۳) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۱/۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ اقبال الأعمال ۵۷۵.

در روایت اقبال(۱) از امام صادق علیه السلام وارد شده در هر رکعت حمد یک بار (۱۰ بار نیز وارد است) و قل هو الله احد و انا انزلناه و آیه الكرسي را هر کدام ۱۰ بار می خواند . . . و در آن روایت دارد ، هیچ حاجتی از حاجتهای دنیا و آخرت را هر چه باشد از خدای عزوجل درخواست نمی کند ، مگر آنکه در آسانی و عافیت برآورده می سازد ، و بعد از ذکر ثواب فراوان برای اطعام مؤمن (افطار) و درهم در آن ۱۰۰ هزار است تا آنجا که دعائی برای ملاقات برادر مؤمن نقل کرده الحمد لله الذی تا آخر و دعائی بعد از نماز آورده سپس حاجتهای خود را از خداوند درخواست کرده همانا و الله والله والله در این روز برآورده خواهد شد و این نماز را شیخ طوسی قدس سره مرسلأ در مصباح آورده .

۲۴ صاحب اقبال(۲) در روایت مرسلی (ضعیف) از امام صادق علیه السلام دو رکعت نماز شکر برای روز ۲۴ ذی الحجه (روزی که امیرالمؤمنین علیه السلام در رکوع نماز انگشتر تصدق دادند) ذکر کرده ، نیم ساعت قبل از ظهر ، در هر رکعت ام الكتاب (سوره حمد) یک بار و قل هو الله احد ۱۰ بار و آیه الكرسي را تا هم فیها خالدون ۱۰ بار و انا انزلناه را ۱۰ بار می خواند ، هیچ حاجتی از حوائج دنیا و آخرت از خداوند عزوجل درخواست نمی کند ، مگر آنکه پروردگار هر چه باشد او را برآورده سازد ، و این نماز را برای روز عید غدیر نیز ذکر کرده .

۱- (۱) وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۳/۱ از ابواب صلوات مندوبه ؛ مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۳/۱ از ابواب صلوات مندوبه ؛ اقبال الأعمال ۷۹۲ ۷۹۳ .

۲- (۲) اقبال الأعمال ۸۵۶ ۸۵۷ ؛ وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۴۷/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

قسم اول از نمازهایی که سند معتبر دارد برای حاجت در شب یا روز خوانده می شود:

۱ نماز جعفر طیار است . در روایات متعدّد وارد شده از جمله صحیحه (۱) ابی بصیر از امام ششم علیه السلام است که آن حضرت از گفته پیغمبر صلی الله علیه و آله به جعفر فرموده آیا به تو چیزی عنایت نکنم ، نبخشم ، عطا کنم ؟ جعفر عرض کرد : بلی یا رسول الله ، مردم گمان کردند که حضرت طلا یا نقره به جعفر می دهد ، تا آنکه به او فرمود : چیزی به تو می بخشم اگر هر روز آن را بجا آوردی برای تو از دنیا و آنچه در اوست بهتر است ، و اگر آن را دو روز یک بار آوردی ، خداوند ترا بین آن دو روز می آمرزد ، یا در هر جمعه یا هر ماه یا هر سال خداوند ما بین آنها ترا می آمرزد (یعنی گناهان در بین را) .

چهار رکعت نماز شروع کرده می خوانی ، از خواندن حمد و سوره که فارغ شدی ۱۵ بار می گوئی « سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ » در رکوع ۱۰ بار بعد از سر از رکوع برداشتن ۱۰ بار به سجده رفتی ۱۰ بار سر برداشتی ۱۰ بار در سجده دوم ۱۰ بار سر از سجده دوم برداشتی ۱۰ بار در حالی که نشسته ای پیش از برخاستن همه اینها ۷۵ تسبیح می شود ، در هر رکعت ۳۰۰ تسبیح در چهار رکعت ۱۲۰۰ تسبیح و تهلیل و تکبیر و تحمید گفته ای ، خواستی در روز می خوانی خواستی در شب .

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۱/۱ ابواب صلاه جعفر ؛ جامع الأحادیث ۷ / باب ۱/۳ صلاه جعفر .

و در بعضی (۱) روایات دارد که در هر رکعت سوره قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون خوانده شود (بعد از حمد) و در پاره ای (۲) دارد اذ زلزلت و اذا جاء نصر الله و انا انزلناه و قل هو الله احد، و در بعضی (۳) اذا زلزلت در رکعت اولی و العادیات در رکعت دوم و اذا جاء نصر الله در رکعت سوم و قل هو الله را در رکعت چهارم بخواند.

و در روایت (۴) دیگری ضعیف دارد، که نماز را امام هشتم علیه السلام دو رکعتی می خواند، و در هر دو رکعت بعد التسیح و قبل از رکوع قنوت می خواند.

و در مصباح شیخ (۵) و جمال الاسبوع سید بن طاوس و غیر این دو از مفضل ابن عمر وارد شده که امام ششم علیه السلام نماز جعفر را خوانده، و دستها را بالا- برده، این دعاء را خواندند و به مفضل فرمودند: هرگاه برایت حاجتی مهم پیش آمد این نماز (نماز جعفر) را بخوان، و به این دعاء دعاء کن و حاجتهای خود را بخواه، خداوند ان شاء الله آنها را برآورده سازد و به الثقه:

« یا رَبِّ یا رَبِّ » تا نفس قطع شود « یا رَبَّاهُ یا رَبَّاهُ » تا نفس قطع شود « یا رَحِیمُ یا رَحِیمُ » تا نفس قطع شود « یا اللهُ یا اللهُ » تا نفس قطع شود « یا حَیُّ یا حَیُّ » تا نفس قطع شود « یا رَحِیمُ یا رَحِیمُ » تا نفس قطع شود « یا رَحْمَنُ یا رَحْمَنُ » ۷ مرتبه « یا أَرْحَمَ

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۱/۳ ابواب صلاه جعفر و باب ۲/۱؛ جامع الأحادیث ۷/۷ باب ۱/۱ صلاه جعفر.

۲- (۲) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲/۲.

۳- (۳) وسائل الشیعه ۸۵، باب ۲/۳. مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱/۳ صلاه جعفر.

۴- (۴) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۴/۳.

۵- (۵) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۸/۱ صلاه جعفر.

الرَّاحِمِينَ « ۷ مرتبه ، سپس گفت : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَجِيعُ الْقَوْلَ بِحَمِيدِكَ ، وَأَنْطِقُ بِالنَّسَاءِ عَلَيْكَ ، وَأُمَجِّدُكَ (أَحْمِدُكَ) وَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ ، وَأُثْنِي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ وَأَمِيدَ مَجِيدِكَ وَآتَى لِحَلِيقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفِهِ مَجِيدِكَ ، وَأَيَّ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجِيدِكَ ، عَوَادًا عَلَى (الْمُؤْمِنِينَ) الْمُؤْمِنِينَ بِحِلْمِكَ ، تَخَلَّفَ سُكَّانُ أَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ جَوَادًا بِفَضْلِكَ عَوَادًا بِكَرَمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ » .

و در جمال الاسبوع (۱) مسنداً از ابان از امام ششم علیه السلام دعائی در آخر رکعت نماز ذکر کرده ، که کمتر آن را شیخ در مصباح با تفاوتی اندک در سجده آخر آورده و خوب است هر یک از این دو دعاء را در سجده آخر بخواند ، دعای جمال این است :

« سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَعَدِّ (سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ) سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ، سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَالْوَقَارُ ، سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ ، سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالطُّولِ ، سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنُّعْمِ ، سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ، سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْجَبْرُوتِ ، سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، سُبْحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السَّمَاءُ بِأَكْنَافِهَا ، سُبْحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الْأَرْضُونَ وَمَنْ عَلَيْهَا ، سُبْحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الطَّيْرُ فِي أَوْكَارِهَا ، سُبْحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السَّبَّاعُ فِي آجَامِهَا ، سُبْحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ حِيَتَانُ الْبَحْرِ وَهَوَامِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَتَّبَعِي التَّسْبِيحَ إِلَّا لَهُ ، سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ ، يَا ذَا النُّعْمَةِ وَالطُّولِ ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْفَضْلِ ، يَا ذَا الْقُوَّةِ وَالْكَرَمِ . أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ

التَّامَّاتِ كُلِّهَا ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » به جای آن حاجت خود را بخواهد .

و دعای مصباح (۱) شیخ در آخر سجده رکعت چهارم بعد از تسبیح این است : « سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ ، سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجِيدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَتَّبِعِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ ، سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ ، سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنَّعْمِ ، سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ ، سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْفَضْلِ ، سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطُّوْلِ . اَللَّهُمَّ اِنِّي اَسْتُلْكَ بِمَعَاوِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبَاشِمِكَ الْاَعْظَمِ وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » و به جای جمله اخير حاجت خود را بخواهد .

۲ نماز پیغمبر صلی الله علیه و آله است که سید در جمال الاسبوع (۲) مسنداً (بعید نیست اسناد معتبر باشد) آورده ، هشام از امام هشتم علیه السلام از نماز جعفر علیه السلام می پرسد ، حضرت بفرماید ، کجائی تو از نماز پیغمبر ، شاید رسول خدا صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نخوانده ، و جعفر شاید نماز رسول الله را هیچ گاه نخوانده باشد ، به حضرت گفتم بمن بیاموزید ، فرمود دو رکعت نماز ، در هر رکعت فاتحه الكتاب (الحمد) و انا انزلناه را ۱۵ بار می خوانی ، سپس رکوع می کنی ۱۵ بار در رکوع ، ۱۵ بار هر آنگاه سر از رکوع برداشتی ، ایستاده ۱۵ بار ، در سجده اولی ، ۱۵ بار ، چون سر از سجده برداشتی ۱۵ بار ، در سجده دوم ۱۵ بار و ۱۵ بار بعد از سجده پیش از آنکه برای رکعت دوم حرکت کنی ، سپس رکعت دوم را مانند رکعت اولی آورده

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ ، باب ۳/۲ ابواب صلاه جعفر .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۱/۱۶۹ ، ۱۷۰ ؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۲/۱ بقیه صلوات مندوبه .

منصرف می شوی (یعنی سلام می دهی) و هیچ گناهی بین تو و خدای تعالی نیست مگر آنکه برای تو آمرزیده شود، و هر چه درخواستی عطا می گردد و دعائی بعد از نماز دارد «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَعْوَالِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَعْرَابَ وَحِدَهُ، فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، فَلَكَ الْحَمْدُ، وَأَنْتَ قِيَامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، فَلَكَ الْحَمْدُ، وَأَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَإِنْ جِازَكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لِمَكَ أَسْلَمْتُ وَبِعَكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِحُكْمِكَ خَاصِمْتُ وَإِلَيْكَ حَيَاكُمْتُ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ، اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ، سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ، سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ، سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمِدَّتِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ» و بعد از آن می گوید: «يَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ، وَلَمْ يُجَازِ بِهَا، اَرْحَمَ عَبْدَكَ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ نَفْسِي نَفْسِي، أَنَا عَبْدُكَ، يَا سَيِّدَاهُ، أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ، يَا رَبَّاهُ بِكَ يَا إِلَهِي بِكَيْفُونَتِكَ يَا أَمَلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَاثَاهُ يَا غَايَاةَ عَبْدِكَ عَبْدَكَ، لَا حِيلَةَ لَهُ، يَا مُنْتَهَى رَعْبَتَاهُ، يَا مُجْرَى الدَّمِ فِي عُرْوِقِي، عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ أَيَا هُوَ أَيَا هُوَ يَا رَبَّاهُ عَبْدَكَ، لَا حِيلَةَ لِي، وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي، وَلَا أَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، وَلَا أَجِدُ مَنْ أَصَانِعُهُ، تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي، وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَطْنُونٍ عَنِّي، أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ، هَذَا الْمَقَامَ يَا إِلَهِي بِعِلْمِكَ هَذَا كَانَ كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ

صَانِعِ بِي ، وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِإِدْعَائِي ، أَمْ تَقُولُ نَعَمْ ، أَمْ تَقُولُ لَا ، فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي ، يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي ، يَا شِقْوَتِي يَا شِقْوَتِي يَا شِقْوَتِي ، يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي ، إِلَى مَنْ وَمِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ مَا ذَا أَوْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ أَلْبَأُ ، وَمَنْ أَرْجُو ، وَمَنْ يَجُودُ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي .

۳ نماز غفيله روایات متعدد دارد و چند طریق آن معتبر است ، در روایت (۱) مصباح المتعجد ، هشام بن سالم از امام ششم علیه السلام نقل کرده ، هر که بین عشاءین (مغرب و عشاء) دو رکعت نماز بخواند ، در رکعت اولی پس از سوره حمد « وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا ، فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ ، فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ ، إِنَّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمَمِ ، وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ » و در رکعت دوم سوره حمد و « وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا هُوَ ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقِهِ إِلَّا يَعْلَمُهَا ، وَلَا حَبِّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ » سپس دستها را بالا برده (در قنوت) بگوید : « اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يُعَلِّمُهَا اِلَّا اَنْتَ ، اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا » به جای كذا و كذا حاجت خود را بگویند و می گویند : « اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي ، وَالْقَادِرُ عَلَيَّ طَلَبْتِي ، تَعْلَمُ حَاجَتِي ، فَاسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ ، وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِمَا قَضَيْتَ لِي » و حاجت خود را بخواهد خدا خواسته اش را عطا فرماید . و چون در سند روایت هشام و اتصال سید به شیخ قدس سره اشکال شده ، و روایات معتبر این کیفیت را دارا نیست ، لذا احتیاط در خواندن نماز غفيله به این است که

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۰/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۵/۳/۱/۲ .

به عنوان نافله مغرب خوانده شود . .

۴ حارث بن مغیره در روایت (۱) معتبر از امام ششم علیه السلام آورده هر آنگاه حاجتی خواستی ، پس دو رکعت نماز بخوان و درود (صلوات) بر پیغمبر (محمد و آل محمد علیهم السلام) بفرست و درخواست کن ، حاجتت عطا شود .

۵ در روایت (۲) معتبر دیگری از حارث بن مغیره از امام ششم علیه السلام دارد ، هر گاه برای تو حاجتی باشد وضو گرفته دو رکعت نماز بخوان ، سپس حمد کن خداوند را و ثناء بگو و نعمتهای خداوند را ذکر کن ، سپس دعا کن (اجابت می شوی) به هر چه خواهی .

۶ نماز حاجتی است از مصباح المتهجد و مکارم الاخلاق و غیر اینها و شیخ صدوق بسند (۳) معتبر از طریق سماعه بن مهران از امام ششم علیه السلام ذکر کرده ، که هر یک از شما هنگام مرض طیب را خوانده به او چیزی می دهد ، و هر گاه حاجتی به سلطان داشته دربان را چیزی رشوه می دهد ، اگر کاری بر کسی سخت شد ، فزع به سوی خداوند عزوجل می کرد با طهارت می شد ، صدقه ای کم یا زیاد می داد ، سپس داخل مسجد شده ، دو رکعت نماز می خواند ، حمد خداوند و ثناء او را می کرد و درود بر پیغمبر و اهل بیت آن حضرت (صلوات) می فرستاد سپس

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۸/۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۳۷ ؛ مرآه العقول ۱۴/۱۰ .

۲- (۲) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۸/۹ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۳۸ ؛ مرآه العقول ۱۴/۹ .

۳- (۳) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۹/۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۴۷ ؛ من لا یحضره الفقیه ؛ بحار الأنوار . ۹۱/۳۵۱ .

می گفت: «اللَّهُمَّ إِنَّ عَافِيَتِي مِنْ مَرَضِي أَوْرَدَدْتَنِي مِنْ سَيِّئِي أَوْ عَافِيَتِي مِمَّا أَخَافُ مِنْ كَذَا وَكَذَا» (و بجای این جمله از آنچه ترس دارد بگوید) خداوند تعالی به او عطا می فرماید. و در روایت بحار دو جمله اولی را ندارد.

۷ نمازی به طریق کلینی (۱) و شیخ طوسی به سند معتبر از امام ششم علیه السلام و از طریق شیخ صدوق قدس سره از امام هفتم علیه السلام وارد شده، هرگاه امری بزرگ برایت پیش آمد، در آن روز به ۶۰ مسکین هر یک یک صاع به صاع پیغمبر صلی الله علیه و آله تصدق بده (خرما، گندم، جو، نان و مانند اینها) در ثلث آخر شب غسل کن، کمتر لباسی که عائله ات می پوشند پوشیده، بالای آنها ازار (پوششی فراگیر) بپوش سپس دو رکعت نماز بخوان، با سوره توحید (قل هو الله) و قل یا ایها الکافرون هنگامی که پیشانی خود را در رکعت آخر برای سجده بر زمین نهادی لا اله الا الله گفته و خداوند را تقدیس کرده تعظیم نموده تمجید می کنی، آنگاه گناهانت را بیاد آورده هر کدام را می شناسی، نام می بری و آنچه را نمی شناسی جمله اقرار کرده، سپس سر بردار چون به سجده دوم در رکعت آخر رفتی، ۱۰۰ بار می گوئی «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ»، پس خداوند را به آنچه از اسماءش خواستی می خوانی و می گوئی «يَا كَائِنًا قَبِيلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَيَا مُكُونًا كُلِّ شَيْءٍ، وَيَا كَائِنًا بَعِيدًا كُلِّ شَيْءٍ»، افعَل بِي كَذَا وَكَذَا وَأَعْطِنِي كَذَا وَكَذَا» بجای این جمله حاجت خود را ذکر کرده، خواسته خود را از خداوند می خواهی، و هر بار جمله استخیرك را می گوئی، و در وسائل دارد هرگاه به سجده می روی، و در بحار هرگاه جمله

۱- (۱) وسائل الشیعه ۵ باب ۲۸/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ جامع الأحادیث ۷/۲۴۸/۲۴۹؛ من لا یحضره الفقیه، بحار الأنوار ۹۱/۳۵۲؛ مرآة العقول ۱۵/۴۶۳؛ مکارم الأخلاق ۳۷۵.

استخاره را می گوئی ، زانوهای خود را به سمت زمین کشانده ، و ازار (لباس فراگیر که روی لباسها پوشیده ای) بالا برده ، تا آن را از دنبال خود بین دو لنب و کف ساقهای پاهای خود آشکار کنی ، همانا امیددارم که حاجت برآورده شود ، انشاء الله ، و ابتداءً درود بر پیغمبر و اهل بیت آن حضرت (صلوات) بفرست .

۸ در روایتی مسند(۱) (معتبر) از گفته حرز آمده که امام ششم علیه السلام فرمود ، در خانه ات مسجدی قرار ده (جائی مخصوص نماز و عبادت) هرگاه از چیزی ترس داشتی دو پوشاک از غلیظ ترین لباسهایت بپوش ، در آنها نماز گزار ، سپس بر سر زانوهایت قرار گرفته ، به سوی خدا فریاد کن ، و درخواست بهشت کن و از شرّ چیزی که از آن ترس داری به خدا پناه ببر ، و مبدا که خداوند از تو کلمه ای بغی (ظلم) بشنود گر چه از خود و عشیره (کسان و خویشان) خود در تعجب باشی .

۹ کلینی قدس سره به سندی(۲) معتبر از ابی بصیر از امام صادق علیه السلام روایت کرده ، که حضرت علی علیه السلام هرگاه از چیزی هول داشت به نماز پناه می برد ، سپس این آیه را خواند « وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ » و قریب به همین روایت از حضرت امام صادق علیه السلام مرسل(۳) نقل شده (چه چیز یکی از شما را که در غمی از غمهای

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۳۱/۲ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۶۹ .

۲- (۲) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۳۱/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۶۹/۲۷۰ .

۳- (۳) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۲۵/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ وسائل الشیعه ۸۵ ، باب ۳۱/۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

دنیا قرار گرفت مانع می شود که وضو گرفته داخل مسجدش شده دو رکعت نماز بیاورد، و در آنها خداوند را بخواند، سپس حضرت آیه را خواندند.

۱۰ در کتاب قرب الاسناد در روایتی (۱) مسند (سند معتبر است) از مسعده بن صدقه از گفته امام صادق علیه السلام دارد. می گوید (مسعده) به بعضی تجار کوفه برای طلب روزی املاء فرمود، دو رکعت نماز هر گاه خواست می خواند از تشهد (ظاهراً بعد از سلام نماز) فارغ شد سه بار می گوید: «تَوَجَّهْتُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ بِلا حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ وَلَكِنْ يَا رَبِّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، أُبْرئُ إِلَيْكَ مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ إِلَّا مَا قَوَّيْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَرَكَهَ هَذَا الْيَوْمِ، وَأَسْأَلُكَ بَرَكَهَ أَهْلِهِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا مُبَارَكًا تَسُوِّفُهُ إِلَيَّ وَأَنَا خَافِضٌ فِي عَافِيهِ».

۱۱ در امالی طوسی رحمه الله بسند (۲) معتبر از امام ششم علیه السلام روایت کرده، که هر که را بخدا حاجتی باشد، قصد مسجد کوفه را کرده وضوء کامل بگیرد، دو رکعت نماز در مسجد گزارده، در هر رکعت سوره حمد و هفت سوره دیگر بخواند، قل اعوذ بر الفلق، قل اعوذ برب الناس، قل هو الله احد، قل يا ايها الكافرون، واذا جاء نصر الله والفتح، وسبح اسم ربك الاعلى، وانا انزلناه في ليله القدر، چون فارغ شد، سلام داد، حاجت خود را درخواست کند، انشاء الله به کمک خداوند برآورده شود.

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱/۶۱ باب ۱۷/۴ از ابواب بقیه صلوات مندوبه.

۲- (۲) وسائل الشیعه ۵/۸۵ باب ۲۸/۱۲ از ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ مستدرک الوسائل ۱/۳۱ باب ۳۸/۱ ابواب احکام مساجد؛ بحار الأنوار ۹۱/۳۴۶؛ جامع الأحادیث ۷/۲۵۳.

علی بن حسن فضال (یکی از روایت سند) از قول شیخ (۱) (راوی دیگر ظاهراً) می گوید این کار را کردم ، و دعا نمودم ، خداوند روزی مرا وسعت بخشید ، اینک در هر نعمتی هستم ، سپس دعا کردم حج را روزی کند ، مرا حجّ روزی فرمود . به مردی از اصحاب خودمان آن را یاد دادم که در تنگی روزی بود خداوند او را وسعت (در روزی) بخشید .

۱۲ در فلاح السائل نمازی برای روزی بطریق صحیح (۲) از ابی محمد هارون بن موسی مسنداً تا ابن ابی عمیر نقل کرده (طریق صاحب فلاح بابی محمد هارون بعید نیست معتبر باشد . و گر نه کتاب وی معروف بوده ، احتیاج بسند ندارد) ابن ابی عمیر از هشام بن سالم صحیحاً از امام ششم علیه السلام دارد ، که دو رکعت نماز را بعد از عشاء اخر یعنی نماز عشاء ، ترک نکنید ، که جلب روزی می کند در رکعت اولی حمد و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون ، و در رکعت دوم حمد و ۱۳ بار قل هو الله احد را می خوانی ، چون سلام دادی ، پس دستهای خود را بالا ببر و بگو « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُیُوْنُ ، وَلَا یَخَالِطُهُ الظُّنُوْنُ ، وَلَا یَصِیْقُهُ الْوَاصِیةُ مُوْنٌ ، یا مَنْ لَا تُغَیِّرُهُ الْمَدَّهَوْرُ ، وَلَا تُبْلِیهِ الْأَزْمِنَةُ ، وَلَا تَحِیْلُهُ الْأُمُوْرُ یا مَنْ لَا یَذُوْقُ الْمَوْتَ وَلَا یَخَافُ الْفُوْتَ یا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوْبُ وَلَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِیْ مَا لَا یَنْقُصُکَ وَاعْفِرْ لِیْ مَا لَا یَضُرُّکَ » وافعل بی کذا و کذا (بجای

۱- (۱) جامع الأحادیث ۷/۲۵۴ . بحار الأنوار ۹۱/۳۴۷ . مستدرک الوسائل ۳۱ باب ۳۸/۱ احکام مسجد .

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۷/۱۰۶/۱۰۷ ؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۷/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

این حاجت خود را درخواست می کند)

۱۳ در کافی سند صحیح (۱) از امام ششم علیه السلام دارد که مردی داخل مسجد شد دو رکعت نماز خواند . سپس از خداوند چیزی درخواست کرد ، پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود : بشتاب از پروردگارش درخواست کرد ، دیگری آمد ، دو رکعت نماز گزارد ، سپس ثنای الهی آورد ، و صلوات بر پیغمبر (و آل) آن حضرت فرستاد رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود : درخواست کن عطا می شوی (خواسته ات داده می شود) و قریب به این مضمون در روایت دیگر (۲) نیز آمده (روایت از ناحیه ابی کهمس ضعیف است) .

۱۴ در روایتی صحیح (۳) دیگر از محمد بن علی حلبی دارد ، مردی شکایت فاقه و کساد تجاری را بعد از توانگری به امام ششم علیه السلام برد ، به هر کاری رو می آورد در معیشت بر وی تنگ می شود ، آن حضرت وی را امر فرمودند که به مقام پیغمبر صلی الله علیه و آله بین قبر و منبر (در مدینه) رفته دو رکعت نماز خوانده و ۱۰۰ بار بگوید : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ (وَبِقُدْرَتِكَ) وَبِعِزَّتِكَ وَمَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ ، أَنْ تُيسِّرَ لِي مِنَ التَّجَارَةِ أَوْسَعَ بِهَا رِزْقًا (أَسْبَغَهَا رِزْقًا) وَأَعْمَهَا فَضْلًا وَخَيْرَهَا عَاقِبَةً » مرد می گوید : امر حضرت را انجام دادم ، از آن به بعد به هیچ سوئی متوجه نشدم ، مگر خداوند عزوجل مرا روزی داد .

۱- (۱) جامع الأحادیث ۷/۲۵۱ . مرآه العقول ۱۲/۷۱ .

۲- (۲) جامع الأحادیث ۷/۲۵۲ . مرآه العقول ۱۲/۷۲ .

۳- (۳) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۲/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۶۱/۲۶۲ .

و در روایت دیگر (۱) (ظاهراً معتبر است) دارد، که راوی خدمت امام صادق علیه السلام از تنگدستی خود سخن گفت، حضرت وی را امر فرمودند که دکانی که در کوفه دارد، هنگامی برگشت جاروب کرده، در آن بنشیند، و هنگامی که می خواهد به سوی بازار بیرون شود، دو رکعت یا چهار رکعت نماز خوانده، دنبال نماز بگوید: «تَوَجَّهْتُ بِلا حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ وَلَكِن (لِكُنِّي) بِحَوْلِكَ (يا رَبِّ) وَقُوَّتِكَ (وَ) أَبْرَأُ (إِلَيْكَ) مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ إِلَّا بِكَ فَانْتَ حَوْلِي، فَبِكَ قُوَّتِي، اللَّهُمَّ فَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا كَثِيرًا طَيِّبًا وَأَنَا خَائِفٌ (خَائِضٌ) فِي عَافِيَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ» می گوید: این کار را کردم، و به سوی دکانم بیرون می شدم، و چیزی نداشتم تا آنکه ترسیدم کرایه دکان را از من بخواهد، کسی کالائی آورد، نصف دکان را از من کرایه گرفت به اجرت تمام آن، و کالای خود را بر من عرضه داشت، تا آنجا که سوار بر مرکبها شدم و غلام خریدم و خانه ها ساختم، و در دو روایت معتبر (۲) نیز نظیر همین دستور را دارد، که در مسجد یا مطلقاً، دو رکعت یا چهار رکعت نماز خوانده و دعائی که حضرت آموخته اند بخواند.

در روایتی ضعیف (۳) (مرسل نیز) دستور خواندن چهار رکعت نماز را حضرت در مسجد کوفه داده اند.

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۲/۲ از ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ جامع الأحادیث ۷/۲۶۲/۲۶۳.

۲- (۲) جامع الأحادیث ۷/۲۶۳.

۳- (۳) جامع الأحادیث ۷/۲۶۳؛ وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۲/۵ از ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ مستدرک الوسائل ۱ باب ۶۱ ۲۲/۴ از ابواب بقیه صلوات مندوبه.

۱۵ در روایت معتبر (۱) (صحیح) از ابی عبیده حذّاء آمده که با امام پنجم علیه السلام بودم ، شترم گم شد ، حضرت فرمود : دو رکعت نماز بخوان سپس بگو آنچه من می گویم : « اللَّهُمَّ رَادَّ الضَّالَّةَ هَادِيًا مِّنَ الضَّلَالَةِ رُدَّ عَلَيَّ ضَالَّتِي فَإِنَّهَا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَعَطَائِهِ » می گوید امام علیه السلام به غلامش فرمود ، محملش را بر شتری از شترانش ببندد ، سپس فرمود ابا عبیده بیا سوار شو ، با حضرت سوار شدم ، چون به راه افتادیم ناگهان سیاهی بر راه بود ، فرمود ابا عبیده اینست شترت ، شتر خودم بود .

۱۶ در روایت صحیحی (۲) یونس بن عمار می گوید : به امام ششم علیه السلام گفتم : همسایه ای از قریش از آل محرز دارم مرا مشهور کرده ، هرگاه بر او می گذرم می گوید این رافضی اموال را به سوی جعفر بن محمد علیهما السلام حمل می نماید حضرت فرمود : او را نفرین کن ، هنگامی که در سجده دوم دو رکعت اول نماز شب هستی ، خداوند عزوجل را حمد گفته تمجید کن و بگو : « اللَّهُمَّ اِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانًا قَدْ شَهَرَنِي وَنَوَّهَ بِي وَغَاظَنِي وَعَرَّضَنِي لِلْمَكَارِهِ ، اللَّهُمَّ اضْرِبْهُ بِسَهْمٍ عَاجِلٍ تَشْغَلُهُ بِهِ عَنِّي ، اللَّهُمَّ وَقَرِّبْ أَجَلَهُ ، وَاقْطَعْ أَثَرَهُ وَعَجِّلْ ذَلِكَ يَا رَبَّ السَّاعَةِ السَّاعَةِ » می گوید : چون شب به کوفه رسیدیم ، از کسانم از او پرسیدم ، فلانی چه کرد گفتند ، بیمار است ، هنوز سختم تمام نشده بود ، فریاد از منزلش بلند شد ، و گفتند مرد و قریب به همین مضمون در مرسله (۳) شیخ در مصباح آمده و برای دفع آزار همسایه (در

۱- (۱) جامع الأحادیث ۷/۲۶۴ .

۲- (۲) جامع الأحادیث ۷/۲۷۶ .

۳- (۳) جامع الأحادیث ۷/۲۷۶ .

یک روایت (۱) و برای دفع ظلم در روایت (۲) دیگر دو رکعت نماز بعد از مغرب وارد شده در روایت اولی بعد از نماز این دعا ذکر شده « یا شَدِيدَ الْمَحَالِ یا عَزِيزاً ذَلَّتْ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ مَا خَلَقْتَ اَكْفِنِي شَرَّ فُلَانٍ بِمَا شِئْتُمْ » می گوید این کار را (که به دستور حسن بن علی علیهما السلام) انجام داد ، در دل شب فریاد شنید ، و گفته شد فلانی امشب مرد ، و در روایت دوم دارد ، بعد از دو رکعت نماز سجده کن ، این دعا را بخوان « یا شَدِيدَ الْقُوَى ، و یا شَدِيدَ الْمَحَالِ ، یا عَزِيزاً ذَلَّتْ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ مَنْ خَلَقْتَ ، صَيَّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاكْفِنِي مَوْتَهُ فُلَانٍ (ظالم) بِمَا شِئْتُمْ » ناگهان در شب صدا بلند شد ، گفتند فلانی ناگهان مرد .

۱۷ قطب راوندی (۳) در روایتی مسند (۴) (ضعیف) از اسماعیل بن مهران از گفته امام صادق علیه السلام آورده ، که هنگامی که داخل کوفه شدی به مسجد سهله برو و ر آن نماز گزار ، و حاجت دین و دنیای خود را بخواه ، چون خانه ادریس پیغمبر است ، در آن خیاطی می کرد و نماز می خواند (خداوند) حوائجش را برآورده می کند .

۱۸ ایضاً در همان کتاب قصص الانبیاء راوندی رحمه الله روایتی (۵) دیگر مسند ذکر کرده است که جماعتی نزد امام ششم علیه السلام بودند ، مردی در بین آنان به نام

۱- (۱) جامع الأحادیث ۷/۲۷۷ .

۲- (۲) جامع الأحادیث ۷/۲۷۷ .

۳- (۳) این روایت تا روایت ۲۱ ولو ضعیف السند هستند لکن چون درباره یک موضوع وارد شده اند دارای اعتبار می باشند .

۴- (۴) مستدرک الوسائل ۳۱ باب ۲۳۹ احکام المساجد .

۵- (۵) مستدرک الوسائل ۳۱ باب ۲۳۹ احکام المساجد .

ابان بن نعمان بود ، حضرت فرمود ، کدام یک از شما از حال عمویم زید بن علی علیه السلام خبر دارد ؟ آن مرد گفت : من (اصلحك الله) پرسید چه می دانی ؟ گفت : شبی نزد او بودیم گفت می خواهید به مسجد سهله برویم ، پس با او سوی مسجد بیرون شدیم ، از وی کوششی دیدیم ، بعد از کلماتی ، حضرت فرمود ، اگر عمویم هنگامی که خروج کرد مسجد می رفت ، و در آن نماز می خواند ، و به خدا پناه می برد ، خداوند ۲۰ سال پناهِش می داد ، و هیچ گرفتاری در آن نرفته که ما بین مغرب و عشاء در آن نماز گزارد و خدا را بخواند مگر آنکه خداوند برایش فرج سازد .

۱۹ و در روایت (۱) مزار مشهدی دارد ، که مردی به حضرت گفت ، شبی با وی در خانه معاویه بن اسحاق انصاری بودیم ، به ما گفت برویم مسجد سهله نماز بخوانیم ، حضرت (امام ششم علیه السلام) فرمودند این کار را کرد ؟ مرد گفت ، نه کاری پیش آمد ، از رفتن بازماندیم ، حضرت فرمود ، والله اگر برای یکسال از خدا پناه می خواست ۶۰ سال پناهِش می داد .

۲۰ و در مرسله (۲) ابی بصیر از آن حضرت وارد شده ، هیچ کس در آن نماز نخواند ، و خداوند را به نیت درست دعا کند ، مگر آنکه خداوند او را به برآوردن حاجتش برگرداند ، و هیچ کس پناه به خدا نبرد مگر آنکه خداوند او را از آنچه می ترسد پناه دهد .

- ۱- (۱) مستدرک الوسائل ۳۱ الباب ۳۹ / ۷ من ابواب احکام المساجد .
 ۲- (۲) مستدرک الوسائل ۳۱ الباب ۳۹ / ۹ من ابواب احکام المساجد .

۲۱ و در روایت مسندی (۱) دارد، بشار مکاری می گوید: بر امام ششم علیه السلام وارد شدم، طبق رطبی طبرزد پیش حضرت نهاده، می خوردند، به من فرمود، بشار نزدیک شو، بخور، گفتم خدا بر شما گوارا سازد، فدایت گردم، در راه چیزی دیدم مرا غیرت گرفت، و دلم را بسیار بدرد آورد، مرا بحق خود قسم داده که نزدیک شده بخور، نزدیک شده خوردم، فرمود، حدیث خود را بگو، گفتم مأموری را دیدم به سرزنی می زد او را به سوی حبس می کشید، و آن زن با صدای بلند می گفت المستغاث بالله ورسوله، هیچ کس به فریادش نمی رسید، حضرت فرمود برای چه؟ گفت از مردم شنیدم به زمین خورد، و گفت ستمگران را خدا لعنت کند ای فاطمه، این رفتار را با او کردند، حضرت دست از خوردن کشید، به اندازه ای گریه کرد تا دستمال و ریش و سینه اش از اشک تر شد، سپس فرمود، بلند شو سوی مسجد سهله دعاء کرده، نجات این زن را از خدا بخواهیم، و کسی از شیعه را به دربار سلطان فرستاد، و به او دستور داد که آنجا را ترک نکند تا فرستاده حضرت برسد و اگر کاری (آسیبی) به زن رسید، هرجا باشیم به ما خبر دهد. بشار می گوید به مسجد سهله رفتیم هر یک ۲ رکعت نماز خواندیم، سپس حضرت دست سوی آسمان بالا برده و گفت: «أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» تا آخر دعاء. آنگاه به سجده افتاد چیزی غیر از نفس از حضرت نمی شنیدم، سپس سر برداشت، فرمود، بلند شو، زن آزاد شد، هر دو بیرون آمدیم، در بین راه کسی که به دربار سلطان فرستاده شده بود به ما رسید خبر از آزادی زن داد، حضرت از چگونگی کار پرسید؟ گفت نمی دانم، لکن نزد دربار ایستاده بودم، ناگهان

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۳۱ الباب ۳۹ / ۱۰ من ابواب احکام المساجد .

حاجبی در آمد زن را فراخواند پرسید هنگامی که به زمین خوردی چه گفتی ؟ گفت : گفتم لعن الله ظالمیک یا فاطمه ، پس با من این گونه رفتار شد ، ۲۰۰ درهم بیرون آورد به زن گفت بگیر و امیر را حلال کن زن ، نپذیرفت ، حاجب چون این را دید ، داخل شده و خبر را به صاحبش رساند بیرون آمد ، به زن گفت برو خانه ات ، زن سمت خانه اش رفت .

قسم دوم نمازهای حاجتی که سند معتبر ندارد در شب یا روز خوانده می شود .

۱ شیخ صدوق قدس سره به اسناد خود از مفضل از امام صادق علیه السلام نمازی را ذکر کرده (سند مشتمل بر عبدالرحمن بن سالم است و توثیق نشده فقط حاجی نوری در خاتمه مستدرک^(۱) مایل به اعتبار وی است) که حضرت فرمود^(۲) هنگامی که بنده نیمه شب نزد پروردگار خود (جل جلاله) بایستد ، در دل شب تاریک چهار رکعت نماز بخواند ، سپس بعد از فراغ سجده کند ۱۰۰ بار ما شاء الله ما شاء الله بگوید ، خداوند جل جلاله از بالا وی را ندا کرده ، بنده ام تا کی (چه اندازه) ما شاء الله ما شاء الله می گوئی ، منم پروردگارت ، خواستن با منست ، و خواستم حاجتت برآورده شود ، پس هرچه می خواهی از من بخواه .

۲ شیخ صدوق قدس سره در خصال مسنداً^(۳) روایتی ضعیف از امام باقر علیه السلام ذکر

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۳ / ۱۲۰ / ۸ / ۱۲۱ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۱ / ۳۴۱ .

۳- (۳) مستدرک الوسائل ۱ / ۶۱ باب ۲۲ / ۱۰ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ بحار الأنوار ۹۱ / ۳۴۲ ؛ جامع الأحادیث ۷ / ۲۵۰ / ۲۵۱ .

کرده ، هنگامی زن را حاجتی از خداست بالای اطاق (یا بام خانه) رفته دو رکعت نماز بخواند سر خود را (نه در حال نماز) برهنه کند ، خداوند ناامیدش نکرده ، دعایش را مستجاب می کند .

۳ در روایت محمد بن کردوس (۱) از امام ششم علیه السلام آمده ، اگر آخر شب (بنده) بلند شده ، طهارت تحصیل کرده ، و دو رکعت نماز بخواند ، و سپس خدای را بیاورد و ثناء گوید و صلوات بر پیغمبر (و آل آن حضرت) صلی الله علیه وآله بفرستد چیزی از خداوند درخواست نمی کند ، مگر آنکه به او عطا فرماید ، یا آنچه را می خواهد بعینه به او عطا می کند ، و یا آنچه بهتر است برای وی ذخیره می کند .

۴ در روایتی مسند شرحبیل کندی (۲) (ضعیف) از امام پنجم امام باقر علیه السلام آورده ، هرگاه اراده کردی چیزی از پروردگارت بخواهی ، پس وضو بگیر ، سپس دو رکعت نماز بخوان ، و خداوند را تعظیم کرده (به عظمت یاد کن) و درود بر پیغمبر (صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت) بفرست ، بعد از سلام بگو : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ ، وَأَنَّكَ عَلِيكُلْشَنِي ۚ قَدِيرٌ مُّقْتَدِرٌ ، وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يُكُونُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ ، صَلِّ لِي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي لِيُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتِي ، اللَّهُمَّ بِنَبِيِّكَ أَنْجِحْ لِي طَلِبَتِي بِمُحَمَّدٍ » سپس بخواه حاجت خود را .

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ ، باب ۲۸/۴ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) وسائل الشیعه ۸۵ ، باب ۲۸/۸ ابواب بقیه صلوات مندوبه . جامع الأحادیث ۷/۲۳۸ . مرآه العقول ۱۴/۴۶۳ .

وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مُرَحِّمٌ ، يَا مُتَرَفُّفٌ ، يَا مُتَعَطِّفٌ ، يَا مُتَجَبِّرٌ ، يَا مُتَمَلِّكٌ ، يَا مُتَسِطُّ ، لا- عَمِلَ لِي مَعَ نَجَاحِ حَاجَتِي ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكُونِ غَيْبِكَ ، وَاسْتَقَرَّ عِنْدَكَ ، وَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ سِوَاكَ ، أَسْأَلُكَ بِهِ وَبِكَ وَبِهِ ، فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَأَشْرَفُ أَسْمَائِكَ ، لَا شَيْءَ لِي غَيْرَ هَذَا وَلَا أَحَدَ أَعُوذُ عَلَىٰ مِنْكَ .

يَا كَيِّنُونَ ، يَا مُكُونُ ، يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسَهُ ، يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ ، يَا مَنْ نَهَانِي عَنِ مَعْصِيَتِهِ ، وَيَا مَدْعُو ، وَيَا مَسْئُولُ ، يَا مَطْلُوبًا إِلَيْهِ ، رَفِضْتُ وَصِيَّتِكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي بِهَا ، وَلَمْ أُطِغِكَ ، وَلَوْ أُطِغْتِكَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي مَا قُمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ ، وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجٍ ، فَلَا- تَحِلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ ، يَا مُتَرَحِّمُ لِي ، أَعِدْزَنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ ، وَمِنْ خَلْفِي ، وَمِنْ فَوْقِي ، وَمِنْ تَحْتِي ، وَمِنْ كُلِّ جِهَاتِ الْأَسْوَاطِ بِي ، اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِي ، وَبِعَلِيٍّ وَآلِهِ وَالْبِالَاءِ نَمَّهِ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اجْعَلْ عَلَيْنَا صِيْلَمَاتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ ، وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ ، وَأَفْضِ عَنَّا الدَّيْنَ ، وَجَمِّعْ حَوَائِجَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

سپس فرمود : هر که این نماز را بخواند و به این دعاء دعاء کند ، جدا شده ، بین او و خداوند تعالی گناهی نیست مگر آنکه آن را می آمرزد . دعائی دیگر دنبال نماز : « الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَغَيْرِ مَنْصِبِهِ ، الْمَوْصُوفِ بَغَيْرِ غَايِهِ ، الْمَعْرُوفِ بَغَيْرِ تَحْدِيدِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَيِّ بَغَيْرِ شَبِيهِ وَلَا ضِدَّ لَهُ وَلَا نِدَّ لَهُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تُقْضَىٰ خَزَائِنُهُ ، وَلَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ مَعَهُ ، ذَلِكَ اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ الْبُهْجَةَ وَالْجَمَالَ ، وَتَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ ، ذَلِكَ اللَّهُ الَّذِي يَرَىٰ أَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفَا ، وَيَسْمَعُ وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ ، ذَلِكَ اللَّهُ الَّذِي هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَيُّومٌ لَا يَنَامُ ، وَمَلِكٌ لَا يُضَامُ ، وَعَزِيزٌ لَا يُرَامُ ، وَبَصِيرٌ لَا يَزْتَابُ وَسَمِيعٌ لَا يَتَكَلَّفُ ، وَمُحْتَجِبٌ لَا يُرَى ، وَصَمَدٌ لَا

يُطْعَمُ ، وَحَتَّى لَا يَمُوتَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَطْفَأَتْ بِهِ كُلُّ نُورٍ ، وَهُوَ حَتَّى خَلَقْتَهُ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ عَرْشَكَ الَّذِي لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ إِلَّا أَنْتَ ، وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْعَظِيمِ ، وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ اسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ نُورَ حِجَابِكَ النُّورِ ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِاسْمِكَ الَّذِي تَضَعُ بِهِ سِيَّكَانَ سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَاسْتَقَرَّ بِهِ عَرْشُكَ ، وَتَطْوَى بِهِ سَمَاوُكَ ، وَتُبَدَّلُ بِهِ أَرْضُكَ ، وَتُقِيمُ بِهِ الْقِيَامَةَ ، يَا اللَّهُ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَقْضِي بِهِ مَا تَشَاءُ بِذَلِكَ الْاسْمِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ نُورٌ مِنْ نُورٍ ، وَنُورٌ مَعَ نُورٍ ، وَنُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ ، وَنُورٌ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ ظُلْمَةٍ ، وَنُورٌ عَلَى كُلِّ نُورٍ ، وَنُورٌ فِي نُورٍ ، يَا اللَّهُ يَذْهَبُ بِهِ الظُّلْمُ ، وَبِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى جَبْهَةِ إِسْرَافِيلَ ، وَبِقُوَّةِ ذَلِكَ الْاسْمِ الَّذِي يَنْفُخُ إِسْرَافِيلُ فِي الصُّورِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى رَاحِهِ رِضْوَانَ خَازِنِ الْجَنَّةِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الزَّكِيِّ الطَّاهِرِ الْمَكْتُوبِ فِي كُنْهِ حُجْبِكَ الْمَخْزُونِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ عَلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِبِكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ السَّرَائِرِ ، وَأَدْعُوكَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ ، بِأَنَّ لَكَ الْحَمِيدَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ ، أَنْتَ النُّورُ التَّامُّ الْبَارُّ الرَّحِيمُ ، وَالْمَعِيدُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ، بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَنُورُهُنَّ وَقَوَامُهُنَّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ ، نُورَ النُّورِ دَائِمَ قُدُّوسٍ ، اللَّهُ الْقُدُّوسُ الْقَيُّومُ ، حَتَّى لَا يَمُوتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ فَرْدٌ وَتَرْتَحُّ قَدِيمٌ .

وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى عَلَى الْجَبَلِ ، فَجَعَلْتَهُ دَكًّا ، وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا ، فَمَنْنْتَ بِهِ عَلَيْهِ وَأَحْيَيْتَهُ بَعْدَ الْمَوْتِ بِذَلِكَ الْاسْمِ وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى عَرْشِكَ ، وَاسْتَقَرَّ بِذَلِكَ الْاسْمِ ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ ، وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ قُدُّوسٌ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي يُمَشِي بِهِ عَلَى طَلْلِ الْمَاءِ ، كَمَا

يُمَشِّي بِهِ عَلَى جَدِّ الْأَرْضِ ، يَا اللَّهُ ، وَأَسْأَلُكَ بِهِ بِاسْمِكَ الَّذِي أُجْرِيَتْ بِهِ الْفَلَكَ فَجَعَلْتَهُ مَعَالِمَ شَمْسِكَ وَقَمَرِكَ ، وَكَتَبْتَ
اسْمَكَ عَلَيْهِ ، وَبِأَنَّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تُسْأَلُ فَتَجِيبُ ، فَأَنَا أَسْأَلُكَ بِهِ يَا اللَّهُ ، وَبِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ نُورٌ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
أَقَمْتَ بِهِ عَرْشَكَ وَكَرْسِيَّكَ فِي الْهَوَاءِ ، وَبِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ ، وَبِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الْفِرْدَوْسَ ،
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ ، وَبِأَنَّكَ السَّلَامُ ، وَمِنْكَ السَّلَامُ ، وَبِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي دَارِ السَّلَامِ ، وَبِاسْمِكَ يَا اللَّهُ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ
الْمُقَدَّسِ النُّورِ الْمُضِيءِ ، الَّذِي أَضِيءَ طَفِيئَتَهُ لِنَفْسِكَ ، بِهِ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِاسْمِكَ الَّذِي
يُمَشِّي بِهِ فِي الظُّلَمِ ، وَيُمَشِّي بِهِ فِي أَبْرَاجِ السَّمَاءِ ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ، بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى حِجَابِ
عَرْشِكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ الْأَعْزَّ الْأَعْجَلِ الْأَعْظَمِ الَّذِي تُجِبُهُ وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ ، وَتُجِيبُ دَعْوَتَهُ وَلَا
تَحْرُمُ سَائِلَكَ بِهِ بِذَلِكَ الْأَسْمِ ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ طَيِّبٌ مُبَارَكٌ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ ، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ
لَكَ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَضِيءُ حَرْفٍ مِنْهُ أَعْظَمُ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ ، وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ
خَلَقْتَهُ ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَضِيءَ طَفِيئَتَهُ مِنْ عِلْمِكَ لِنَفْسِكَ ، وَاسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَانَ
دَعَاكَ بِهِ ، الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ فَأَجَبْتَهُ ، بِذَلِكَ الْأَسْمِ أَدْعُوكَ وَأَسْأَلُكَ بِهِ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَهُ
عَرْشَكَ فَاسْتَقَرَّتْ أَقْدَامُهُمْ ، وَحَمَلْتَهُمْ عَرْشَكَ بِذَلِكَ الْأَسْمِ ، يَا اللَّهُ الَّذِي لَا يَعْلَمُهُ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا حَامِلٌ عَرْشَكَ وَلَا كُرْسِيَّكَ
إِلَّا مَنْ عَلَّمْتَهُ ذَلِكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، وَأَقْضِ حَاجَتِي ، وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالرِّزْقِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ الْوَاسِعِ وَالصَّحَّةِ
وَالْعَافِيَةِ وَالسَّلَامَةِ فِي نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي

وَعَشِيرَتِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعِيدِ عِلْمِهِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعِيدِ قُدْرَتِهِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْقَادِرِ بِقُدْرَتِهِ عَلَى كُلِّ قُدْرَةٍ ، وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ بِأَسْطِ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ ، وَقَاسِمِ الرِّزْقِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْخَالِقِ لِمَا يُرَى الْحَمْدُ لِلَّهِ عَالِمِ الْغُيُوبِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى جَمِيعِ نِعَمَائِهِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى جَمِيعِ بَلَائِهِ عَلَى خَلْقِهِ بِقُدْرَتِهِ ، لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ، الْأَوَّلُ كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَلِمَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ ، وَأَنْفَذَ كُلَّ شَيْءٍ بِبَصِيرَةٍ ، وَعَلِمَ كُلَّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَعْلَى الْقُدُّوسِ ، يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَائِعِينَ غَيْرَ مَكْرُوهِينَ ، وَكُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ، وَلَكِنْ لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ، إِلَهِي عَلِمْتَ كُلَّ شَيْءٍ ، وَقَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ ، وَهَدَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ ، وَدَعَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَى جَلَالِكَ وَجَلَالِ وَجْهِكَ ، وَعَظِيمِ مُلْكِكَ ، وَتَعْظِيمِ سُلْطَانِكَ ، وَقَدِيمِ أَرْزُلِكَ وَرُبُوبِيَّتِكَ لَكَ الثَّنَاءُ بِجَمِيعِ مَا يَتَّبِعِي لَكَ أَنْ يُثْنِيَ بِهِ عَلَيْكَ مِنَ الْمَحَامِدِ وَالثَّنَاءِ وَالتَّقْدِيسِ وَالتَّهْلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو ، سُبْحَانَكَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو ، نُورٌ كُلُّ نُورٍ ، وَهَادِي كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ أَهْلِ الْكِبْرِيَاءِ وَأَهْلِ التَّعْظِيمِ وَالثَّنَاءِ الْحَسَنِ ، تَبَارَكَتْ إِلَهِي فَاسْتَوَيْتَ عَلَى كُرْسِيِّ الْعِزِّ وَقَدْ عَلِمْتَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَمَا فَوْقَهُ وَمَا عَلَيْهِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهُ ، وَمَا يَخْرُجُ مِنْهُ مِنْ عِلْمِكَ ، سُبْحَانَكَ مَا أَحْسَنَ بَلَاءَكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ مَا أَظْهَرَ نِعْمَاءَكَ ، وَلَكَ الشُّكْرُ مَا أَكْبَرَ عَظَمَتِكَ إِلَهِي اغْفِرْ لِلْمُذْنِبِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، وَتَحَرَّأَوْا عَنِ الْخَاطِئِينَ ، فَإِنَّهُمْ قَصِيرُونَ وَلَمْ يَعْلَمُوا ، وَضَعُوا لَكَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَمْ يَفُؤُوا ، وَاتَّكَلُوا عَلَى أَنَّكَ أَكْرَمُ الْأَعْيُنِ ، فَتَأْتِ الْخَيْرَاتِ إِلَهُ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ ، وَأَنَّكَ دَيَّانٌ يَوْمَ الدِّينِ ، وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَأَهْلِي وَإِخْوَانِي ، وَارزُقني رزقاً واسعاً طيباً هنيئاً مريئاً سريعاً حلالاً إِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

۶ نمازی در روایت مسند (۱) (اعتبارش ثابت نشد) مفضل بن عمر از امام ششم علیه السلام ذکر کرده ، که سید بن طاوس آن را در جمال الاسبوع آورده امام علیه السلام فرمودند ، برای مادرم فاطمه علیها السلام نمازی است آنرا می خواند ، جبرئیل علیه السلام به حضرت آموخته بود ، دو رکعت است ، در هر رکعت حمد یک بار ، و در رکعت اولی ۱۰۰ بار انا انزلناه ، و در رکعت دوم ۱۰۰ بار قل هو الله خوانده می شود ، بعد از سلام تسبیح حضرت زهرا را می گوید ، دستها را تا آرنج و زانوها را برهنه کرده دعاء را می خواند ، و حاجت خود را خواسته انشاء الله داده خواهد شد ، بعد از صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله دستها را بالا برده و می گوید : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِهِمْ ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِوَاكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِحَقِّهِمُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِوَاكَ ، وَبِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ عَظِيمٌ ، وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى ، وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَاتِ الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوكَ بِهَا ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَمَرْتَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ يَدْعُو بِهِ الطَّيْرَ فَأَجَابَتْهُ ، وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي قُلْتَ لِلنَّارِ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ فَكَانَتْ ، وَبِأَحَبِّ أَسْمَائِكَ إِلَيْكَ ، وَأَشْرَفِهَا عِنْدَكَ ، وَأَعْظَمِهَا لَدَيْكَ ، وَأَسْرَعِهَا إِجَابَةً ، وَأَنْجَحِهَا طَلِبَةً وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ ، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ ، وَأَتَصَدَّقُ مِنْكَ ، وَأَسْتَتَغْفِرُكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ ، وَأَخْضَعُ بَيْنَ يَدَيْكَ ، وَأَخْشَعُ لَكَ ، وَأُقِرُّ لَكَ بِسُوءِ صَنِيعَتِي ، وَأَتَمَلَّقُ وَأُلْحِقُ عَلَيْكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِكُتُبِكَ الَّتِي أَنْزَلْتَهَا عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صِلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، مِنَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ، مِنْ أَوْلِيَّهَا إِلَى آخِرِهَا ، فَإِنَّ فِيهَا اسْمَكَ الْأَعْظَمَ ، وَبِمَا فِيهَا مِنْ أَسْمَائِكَ الْعُظْمَى أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تُفَرِّجَ عَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَتَجْعَلَ فَرَجِي مَقْرُونًا بِفَرَجِهِمْ ، وَتَقْدِّمَهُمْ فِي كُلِّ خَيْرٍ وَتَبْدَأَ بِهِمْ فِيهِ ، وَتَفْتَحْ
 أَبْوَابَ السَّمَاءِ لِتُدْعَانِي فِي هَذَا الْيَوْمِ ، وَتَأْذَنَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَهَذِهِ اللَّيْلَةَ بِفَرَجِي ، وَإِعْطَانِي سُوءِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، فَقَدْ مَسَّنِي
 الْفَقْرُ ، وَنَالَنِي الضُّرُّ ، وَسَلَّمْتَنِي الْخَصِيصَةَ ، وَالْحِرَاتِنِي الْحِرَاجَةَ ، وَتَوَسَّطْتَ بِالذُّلِّ ، وَغَلَبْتَنِي الْمَسِيكَةَ ، وَحَقَّتْ عَلَيَّ الْكَلِمَةُ ،
 وَأَحَاطَتْ بِي الْخَطِيئَةُ ، وَهَذَا الْوَقْتُ الَّذِي وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ فِيهِ الْأَجَابَةَ ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَامْسَحْ مَا بِي بِيَمِينِكَ الشَّافِيَةَ ،
 وَانظُرْ إِلَيَّ بِعَيْنِكَ الرَّاحِمَةِ وَأَدْخِلْنِي فِي رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ ، وَأَقْبِلْ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الَّذِي إِذَا أَقْبَلْتَ بِهِ عَلَيَّ أَسِيرَ فَكُنْتُ وَعَلَى ضَالِّ
 هَيْدِيَّتِهِ ، وَعَلَى حَائِرِ أَدْيِيَّتِهِ ، وَعَلَى مُقْتِرِ أَعْيُنِيَّتِهِ ، وَعَلَى ضَعِيفِ قَوِيَّتِهِ ، وَعَلَى خَائِفِ أَمْنِيَّتِهِ ، وَلَا تُخْلِنِي لِقَاءَ عَدُوِّكَ وَعَدُوِّي ، يَا ذَا
 الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ وَحَيْثُ هُوَ وَقُدْرَتَهُ إِلَّا هُوَ ، يَا مَنْ سَيِّدَ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ ، وَكَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ ،
 وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ ، يَا مَنْ سَمَّى نَفْسَهُ بِالِاسْمِ الَّذِي بِهِ يَقْضَى حَاجَةَ كُلِّ طَالِبٍ يَدْعُوهُ بِهِ ، وَأَسْأَلُكَ بِذَلِكَ الْاسْمِ ،
 فَلَا شَفِيعَ أَقْوَى لِي مِنْهُ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُقْضِيَ لِي حَوَائِجِي ، وَتُسَمِّعَ مُحَمَّدًا
 وَعَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَبَرَكَاتِكَ
 وَرَحْمَتِكَ صَوْتِي ، فَيُشْفِعُوا لِي إِلَيْكَ وَتُشْفِعَهُمْ فِيَّ ، وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَعَلْ بِي كَذَا
 وَكَذَا وَبِهِ جَائِزٌ كَذَا وَكَذَا حَاجَتُ خُودِ رَا ذَكَرَ كُنْدَ يَا كَرِيمَ .

و در روایت (۱) مصباح المتعجد و جمال الاسبوع بعد از تسيح حضرت اين

دعا را ذکر کرده: « سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ، سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمَالَ، سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى آثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ » و در این روایت دارد، بعد از فراغ از تسبیح سزاوار است زانوها و دستهای خود را تا آرنج برهنه کرده، اعضاء ۷ گانه سجده را بدون مانعی روی زمین بنهد، و دعا کرده و حاجت خود را بخواهد، و در حال سجده بگوید « يَا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبُّ يُدْعَى، يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يُخْشَى، يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلِكٌ يُتَّقَى، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُعْشَى، يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا، وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ إِلَّا عَفْوًا وَصَفْحًا صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ، وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلُ بِي كَذَا وَكَذَا » (و به جای این جمله حاجت خود را بخواهد .

۷ در کتاب محاسن (۱) نمازی از امام ششم علیه السلام از طریق حسن بن صالح بن حی آورده، که هر که وضوء نیکو بگیرد، سپس دو رکعت نماز بخواند، و رکوع و سجود آن را کامل بیاورد، سپس نشسته خدای را ثنا گوید، و صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرستد، و حاجت خود را بخواهد، خیر را در جای خود درخواست کرده، و این چنین کس ناامید نمی شود (آنچه خواسته به او داده می شود) .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۱/۳۴۷؛ وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۲۸/۲ ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ جامع الأحادیث ۷/۲۳۷ .

۸ عیاشی در تفسیر خود و سید هاشم بحرانی قدس سره (۱) در تفسیر (البرهان) نمازی از امام صادق علیه السلام ذکر کرده اند، که هر که را به سوی خداوند حاجت باشد می خواهد برآورده شود، چهار رکعت نماز (ظاهراً دو دور کعتی با حمد و سوره انعام بخواند و در نماز بعد از قرائت بگوید: «یا کریم یا کریم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم، یا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ، یا سَمِیعَ الدُّعَاءِ، یا مَنْ لَا تُعَيِّرُهُ اللَّیَالِی وَالْأَیَّامُ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفَى وَفَقْرَى وَفَاقَتَى وَمَسْکَتَى، فَإِنَّكَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي، وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِحَاجَتِي، یا مَنْ رَحِمَ الشَّيْخَ يَعْقُوبَ حِينَ رَدَّ عَلَيْهِ يُوسُفَ قُرَّةَ عَيْنِهِ، یا مَنْ رَحِمَ أَيُّوبَ بَعْدَ طَوْلِ (حُلُولِ) بَلَاءِهِ یا مَنْ رَحِمَ مُحَمَّدًا وَمِنَ الْيَتِيمِ آوَاهُ، وَنَصَرَهُ عَلَی جَبَابِرِهِ قُرَيْشٍ وَطَوَاعِیَّتِهَا وَأَمَكَّنَهُ مِنْهُمْ یا مُغِيثُ یا مُغِيثُ یا مُغِيثُ» چند بار این را می گوئی (و بهتر است این دعاء را بعد از نماز نیز بخواند) قسم به کسی که جان من در دست اوست، اگر این دعاء را بعد از خواندن این نماز دنبال این سوره خواندی، سپس از خداوند تمام حوائج خود را درخواست کردی، بر تو بخل نکرده همه را به تو خواهد عطاء کرد و نظیر این روایت را در کتاب البلد الامین (۲) مسنداً نقل کرده.

۹ عیاشی در تفسیر خود (۳) نمازی از ابوبکر حضرمی از امام ششم علیه السلام ایراد کرده، هرآنگاه حاجتی داشتی، دو رکعت نماز خوانده با مثنائی و سوره دیگری

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۱/۳۴۸؛ وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۲۸/۱۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ جامع الاحادیث ۷/۲۴۰؛ تفسیر البرهان ۱/۵۱۴ ۵۱۵.

۲- (۲) بحار الانوار ۹۱/۳۷۶ ۳۷۷.

۳- (۳) بحار الانوار ۹۱/۳۴۸؛ مستدرک الوسائل ۱ ۶، باب ۲۲/۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ جامع الاحادیث ۷/۲۴۳.

و خدا را بخوان ، پرسیدم مثانی چیست ؟ فرمود فاتحه الكتاب .

۱۰ نمازی دیگر به روایت (۱) کتاب دلائل طبری از ابی الحسن ابن ابی البعل کاتب از صاحب الزمان عجل الله فرجه وارد شده (در جریان گرفتاری و ترس از ابی منصور بن صالحان که باعث پنهان شدن وی شده بود) شب جمعه ای به زیارت قبر امامین همامین موسی بن جعفر و ابی جعفر محمد علی التقی علیهما السلام رفته مشغول دعا و زیارت و نماز بوده ، ناگهان خدمت حضرت مشرف شده و آن حضرت او را به نام ندا کرده و دعای فرج را به او یاد می دهد ، می پرسد حضرت بفرمایند دو رکعت نماز می خوانی ، و می گوئی « یا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ ، یا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرِ ، وَلَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ ، یا عَظِيمَ الْمَنْ ، یا كَرِيمَ الصِّفْحِ ، یا حَسَنَ التَّجَاوُزِ ، یا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ ، یا بِاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ، یا مُنْتَهَى كُلِّ نَجْوَى ، یا غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى ، یا عَوْنَ كُلِّ مُسْتَعِينٍ ، یا مُبْتَدِئاً بِالنَّعْمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا ، یا رَبَّاهُ دَهْ مَرْتَبَةٍ ، یا سَيِّدَاهُ دَهْ مَرْتَبَةٍ ، یا مَوْلَاهُ دَهْ مَرْتَبَةٍ ، یا غَايَتَاهُ دَهْ مَرْتَبَةٍ ، یا مُنْتَهَى غَايَةِ رَغْبَتَاهُ دَهْ مَرْتَبَةٍ ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ إِلَّا مَا كَشَفْتَ كَرْبِي ، وَنَفْسَتَ هَمِّي ، وَفَرَجَتَ عَمِّي وَأَضِلَّخْتَ حَالِي » و بعد از آن به هر چه خواستی دعا کرده حاجت خود را می خواهی ، سپس گونه راست را بر زمین (مهر) گذارده ۱۰۰ بار در سجده خود می گوئی « یا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ ، یا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ ، اِكْفِيَانِي فَاِنَّكُمَا كَافِيَايَ ، وَأُنْصِرَانِي فَاِنَّكُمَا نَاصِرَايَ » و گونه چپ خود را بر زمین گذارده و ۱۰۰ بار ادرکنی می گوئی و بسیار او را تکرار می کنی و می گوئی الغوث الغوث

۱- (۱) بحار الأنوار ۳۴۹/۹۱/۳۵۰؛ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۹/۱ ابواب صلوات مندوبه؛ جامع الأحاديث ۲۷۹/۷/۲۸۰.

الغوٲ تا نفس قطع شود سر خود را بر می داری همانا خداوند به کرمش حاجتت را بر می آورد انشاء الله دنباله این خبر برخوردار بر این صالحان و گذشت از او ، رفتار نیک با وی است .

۱۱ در مکارم الاخلاق(۱) نمازی بدون اسناد به معصوم ، بدون سند آورده ، که نصف شب شده غسل کرده ، دو رکعت نماز بخواند ، در هر رکعت فاتحه الکتاب و سوره اخلاص (قل هو الله) را ۵۰۰ بار می خواند ، از قرائت رکعت دوم که فارغ شد ، آخر سوره حشر و ۶ آیه از اول سوره حدید خوانده ، و همانگونه که ایستاده بعد از آن ۱۰۰۰ بار بگوید « اَیَاکَ نَعْبُدُ وَ اَیَاکَ نَسْتَعِیْنُ » سپس رکوع و سجود و تشهد را انجام داده (نماز را تمام می کند خدای را ثناء گفته اگر حاجت روا شد و گر نه شب دوم و گر نه در شب سوم .

۱۲ مقاتل بن مقاتل در روایتی(۲) از امام رضا علیه السلام نقل کرده که در مصباح المتہجد و مکارم الاخلاق و غیر این دو آمده (هر گاه حاجتی مهم به سوی خداوند داری ، غسل کن پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوش ، و چیزی از بوی خوش بوی (مراد داشتن بوی خوش بر لباس و بدن است) سپس زیر آسمان دو رکعت نماز را شروع کن ، سوره فاتحه الکتاب و قل هو الله احد را ۱۵ بار بخوان سپس رکوع رفته ۱۵ بار می خوانی همانند نماز تسبیح (نماز جعفر) جز آنکه

۱- (۱) بحار الانوار ۹۱/۳۵۲ ؛ مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۲/۸ ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الاحادیث ۷/۲۴۴ ؛ مکارم الاخلاق / ۳۷۶ .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۱/۳۵۳ ؛ وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۲۸/۷ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث ۷/۲۳۷ ؛ مکارم الاخلاق / ۳۷۸ .

خواندن سوره ۱۵ بار است (یعنی بعد از رکوع نیز ۱۵ بار در هر یک از دو سجده ۱۵ بار ، بین دو سجده و بعد از سجده نیز ۱۵ بار باید قل هو الله خوانده شود) و احتمال دارد حمد و قل هو الله هر دو در همه این موارد ۱۵ بار خوانده شود) در بعض نسخ دارد ، چون سلام دادی ۱۵ بار بخوان ، سپس سجده کرده (منظور بعد از ختم نماز است) می گوئی : « اللَّهُمَّ إِنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ لَدُنْ عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ أَرْضِكَ فَهُوَ بَاطِلٌ سِوَاكَ ، فَانْتَكِ أَنْتَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ اقْضِ لِي حَاجَةَ كَذَا وَكَذَا (به جای کذا و کذا حاجت خود را ذکر کرده) السَّاعَةَ السَّاعَةَ » و در آن چه می خواهی الحاح (اصرار) می کنی .

۱۳ در مکارم الاخلاق (۱) مرسلأ از امام رضا علیه السلام نمازی برای کسی که همی و غمی به او رسیده ، یا حاجتی به سوی خداوند دارد ، آورده ، دو رکعت ، در هر رکعت یک بار حمد و ۱۳ بار انا انزلناه می خواند ، چون فارغ شد ، سجده می کند و می گوید : « اللَّهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ ، وَكَاشِفَ الْغَمِّ ، وَمُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ، يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَرَحِيمَ الْآءِخِرَةِ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَارْحَمْنِي رَحْمَةً تُطْفِئُ بِهَا عَنِّي غَضَبَكَ وَسَيِّئَاتِكَ وَتُغْنِينِي بِهَا عَن رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ » سپس گونه راست خود را به زمین چسبانده و می گوید : « يَا مُدِلِّلَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ، وَمُعِزِّ كُلِّ ذَلِيلٍ ، قَدْ وَحَقَّكَ بَلَّغَ الْمَجْهُودُ مِنِّي فِي أَمْرِ كَذَا (به جای کذا هم یا غم یا حاجت خود را ذکر می کند) فَفَرَّجْ عَنِّي » سپس گونه چپ خود را به زمین چسبانده و همان ذکر را می گوید ، سپس به سجده برگشته ، و همین ذکر را می گوید ، همانا خداوند سبحانه غمّش را

۱- (۱) بحار الانوار ۹۱/۳۵۵ ؛ جامع الاحادیث ۷/۲۷۳ ۲۷۴ ؛ مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۵/۲ ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مکارم الاخلاق ۳۸۰ ۳۸۱ .

فرج فرموده حاجتش را بر می آورد .

۱۴ نمازی (۱) برای حاجت از امام ششم علیه السلام در مکارم الاخلاق وارد شده هرآنگاه ثلث شب گذشت ، بایست و دو رکعت نماز خوانده با سوره ملک و تنزیل سجده (رکعت اولی سوره تبارک الذی ، در رکعت دوم تنزیل سجده) و سپس دعا کن و بگو : « یاربِّ قَدْ نَامَتِ الْعُیُونُ ، وَغَارَتِ النُّجُومُ ، وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ، لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ، لَنْ يُوَارِيَ عَنْكَ لَيْلٌ دَاجٍ ، وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ ، وَلَا أَرْضٌ ذَاتُ مِهَادٍ ، وَلَا بَعْرٌ لُجِّيٌّ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ، يَا صَرِيحَ الْأَبْرَارِ وَغِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَقْضِ لِي حَاجَةً كَذَا وَكَذَا (بجای آن حاجت خود را بگوید) وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا وَلَا مَحْزُومًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » همانا در برآورده شدن حاجات مانند به دست گرفتن است .

علامه مجلسی قدس سره گفته یعنی در سرعت اجابت مانند این است که دست خود را به سوی چیزی دراز کرده او را بگیری .

۱۵ در کتاب بلد الامین (۲) از کتاب اغسال به سند خود از امام صادق علیه السلام نمازی برای حاجت مهم که می خواهد برآورده شود ذکر کرده ، که غسل می کند پاکیزه ترین لباسها را می پوشد ، بالای پشت بام می رود ، دو رکعت نماز می خواند سپس به سجده می رود ، و ثنای خدای را گفته ۱۰۰ بار می گوید : « يَا جَبْرَائِيلُ يَا مُحَمَّدٍ ، يَا جَبْرَائِيلُ يَا مُحَمَّدٍ ، أَنْتُمَا كَافِيَانِ فَكَفِيَانِي ، وَأَنْتُمَا حَافِظَانِ فَاحْفَظَانِي ،

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۱/۳۶۱ ؛ مکارم الاخلاق ۳۸۹ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۱/۳۷۶ ، جامع الاحادیث ۷/۲۴۳ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۲۲/۵ ابواب بقیه صلوات مندوبه .

وَأَتَمَّا كَالثَّانِ فَالْثَّانِي « امام صادق علیه السلام فرموده باشد حق است بر خداوند تعالی که کسی این را نگوید مگر خداوند حاجتش را برآورد .

۱۶ در همان کتاب (۱) دستوری از امام صادق علیه السلام مرسلأ آورده ، که هر که را حاجتی باشد ، در دل شب ایستاده ، یعنی اگر خواب است از خواب برخیزد و غسل کند ، و پاکیزه ترین لباسهای خود را بپوشد ، کوزه تازه ای پر از آب گرفته ، سوره قدر (انا انزلناه) را ۱۰ بار بر آن بخواند ، و آن را اطراف جای سجده و جای سجده بپاشد ، سپس دو رکعت نماز با حمد و سوره قدر در هر دو رکعت بخواند بعد حاجت خود را بخواهد همانا سزاوار است که برآورده شود انشاء الله .

۱۷ در کتاب تنبیه الخاطر (۲) روایتی مرسلأ از گفته رسول الله صلی الله علیه و آله آورده ، که فرموده باشند ، خداوند از بنده اش حیا می کند ، هنگامی که نماز را به جماعت خواند ، سپس حاجتی از خدا خواست آن را تمام کند تا آن را برآورده سازد .

۱۸ در مرسلی (۳) دیگر از آن حضرت نقل شده ، هر که ۴ رکعت نماز در هر رکعت سوره حمد و حشر را بخواند به سوی هر حاجتی شود (بخواهد) مادام که معصیت نباشد خداوند آنرا برآورده سازد . و نظیر آن از امام صادق علیه السلام وارد شده .

۱- (۱) بحار الأنوار ۹۱/۳۷۷؛ مستدرک الوسائل ۱ باب ۶۱/۲۲ ابواب بقیه صلوات مندوبه؛ جامع الاحادیث ۷/۲۴۳.

۲- (۲) بحار الأنوار ۸۸/۴.

۳- (۳) تفسیر برهان ۴/۳۱۲.

وَبِكُمْ اتَّوَجَّهُ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي « سپس سجده کن ، و بگو « يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ » تا نفس قطع شود « صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا » (بجای کذا و کذا حاجت خود را بگوید) امام ششم علیه السلام فرمود : من ضامنم بر خدای عزوجل که از جای خود جدا نشده تا حاجتش برآورده شود .

۲۰ در روایتی (۱) مرفوعه (ضعیف) شیخ کلینی و صدوق از امام صادق علیه السلام ذکر کرده اند برای کاری که مرد را اندوهگین ساخته ، یا حاجتی می خواهد ، نمازی بخواند دو رکعت ، در رکعت اولی بعد از حمد قل هو الله را ۱۰۰۰ بار و در رکعت دوم یک بار خوانده ، سپس حاجت خود را درخواست کند .

۲۱ شیخ طوسی قدس سره در مصباح (۲) از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده ، که فرموده باشد هیچ بنده مؤمنی نیست که شب بایستد دو رکعت نماز خوانده ، در سجده برای ۴۰ نفر از برادران خود دعاء کند (نامه‌های آنانرا با نام پدرانشان ذکر کند) مگر آنکه هرچه از خدا سؤال کند به وی عطا فرماید .

۲۲ أيضاً شیخ طوسی قدس سره در مصباح (۳) نمازی برای حاجت ذکر کرده ، در

۱- (۱) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۲۸/۶ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مرآه العقول ۱۵/۴۶۱ ؛ جامع الاحادیث ۷/۲۳۶ ؛ مستدرک الوسائل ۶۱ ، باب ۲۲/۲ ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) وسائل الشیعه ۸۵ باب ۴۱/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ مرآه العقول ۱۵/۴۶۱ ؛ جامع الاحادیث ۷/۲۳۶ .

۳- (۳) مستدرک الوسائل ۶۱ ، باب ۳۵/۳ ابواب بقیه صلوات مندوبه ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۴۳ .

دل شب طهارت کامل گرفته (وضوء یا غسل جنابت) با خود خلوت کرده ، در را بسته پرده را آویزان نموده ، پا را صف کشیده نزد مولا ، دو رکعت نماز بخواند با قرائت نیک ، در رکعت اولی حمد و سوره اخلاص (قل هو الله احد) و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون ، مواظب باشد سهوی بر او وارد نشود ، بعد از سلام ۳۳ تسبیح بگو ۳۳ بار حمد ، ۳۴ بار الله اکبر (تسبیح حضرت زهرا علیها السلام) و بگو : « یا مَنْ نَوَاصِيَ الْعِبَادِ بِيَدِهِ ، وَقُلُوبُ الْجَبَابِرَةِ فِي قَبْضَتِهِ ، وَكُلُّ الْأُمُورِ لَا يَمْتَنِعُ مِنْ الْكُونِ تَحْتَ ارَادَتِهِ ، يُدَبِّرُهَا بِتَكْوِينِهِ إِذَا شَاءَ كَيْفَ شَاءَ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، أَنْتَ اللَّهُ ، مَا شِئْتُمْ مِنْ أَمْرِ يَكُونُ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ) رَبِّ قَدْ دَهَمَنِي مَا قَدْ عَلِمْتُ وَغَشِينِي مَا لَمْ يَغِبْ عَنْكَ ، فَإِنْ اسْتَلَمْتَنِي هَلَكْتُ ، وَإِنْ أَعَزَّتَنِي سَلِمْتُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي اسْطَوُّ بِاللَّوَاذِ بِعَيْكَ عَلَى كُلِّ كَبِيرٍ ، وَانجَوْ مِنْ مَهَاوِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِمَذْكَرِي لَكَ فِي أَنْاءِ اللَّيْلِ وَاطْرَافِ النَّهَارِ ، اللَّهُمَّ بِكَ أَتَعَزَّزُ عَلَى كُلِّ عَزِيزٍ ، وَبِكَ أَصُولُ عَلَى كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ، وَاشْهَدُ أَنَّكَ الْهَيُّ وَالهِ آبَائِي وَالهِ الْعَالَمِينَ ، سَيِّدِي أَنْتَ ابْتَدَأْتَ بِالْمَنْحِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا فَاحْصِنِي بِتَوْفِيرِهَا وَإِجْزَالِهَا ، بِكَ اعْتَصِمْتُ وَعَلَيْكَ عَوَّلْتُ ، وَبِكَ وَثِقْتُ وَإِلَيْكَ أَلْجَأْتُ ، اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً ، وَلَا اتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ » سپس به سجده افتاده و می گوئی « قَالَ أَوْلَمَ تُؤْمِنُ ، قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيُطْمَئِنَّ قَلْبِي ، قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصَيِّرْهُنَّ إِلَيْكَ ، ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءاً ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعِيّاً ، وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ » آنگاه می گوئی « اللَّهُمَّ إِلَيْكَ يُؤْمُ ذَوُ الْأَمَالِ ، وَإِلَيْكَ يَلْجَأُ الْمُسْتَضَامُّ ، وَأَنْتَ اللَّهُ مَالِكُ الْمُلُوكِ ، وَرَبُّ كُلِّ الْخَلَائِقِ ، أَمْرَكَ نَافِذٌ بِغَيْرِ عَاتِقٍ ، لِأَنَّكَ (أَنْتَ خ . ل) اللَّهُ ذُو السُّلْطَانِ وَخَالِقُ الْإِنْسِ وَالْجَانِّ (وَالْجِنِّ) أَسْأَلُكَ » تا نفس قطع شود سپس می گوئی : « مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » بعد می گوئی : « اللَّهُمَّ

يَسِّرْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا تَعَسَّرَ وَأَرْشِدْنِي الْمِنْهَاجَ الْمُسْتَقِيمَ ، وَأَنْتَ اللَّهُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، فَسَهِّلْ لِي كُلَّ شَدِيدِهِ ، وَوَفِّقْنِي لِلْأَمْرِ الرَّشِيدِ «
سپس می گوئی افعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا (به جای آن خواسته خود را می گوئی) .

۲۳ قطب راوندی قدس سره نمازی (۱) بعنوان نماز مهدی (عجل الله فرجه) مرسلًا ذکر کرده . دو رکعت است ، در هر رکعت حمد یک بار ، و ایاک نعبد و ایاک نستعین را ۱۰۰ بار می گوید ، و بعد از این نماز ۱۰۰ بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت می فرستد . سپس حاجت خود را درخواست می کند . و این ۱۰۰ بار صلوات سپس درخواست حاجت را بعد از نمازهای بقیه ائمه معصومین و حضرت رسول اکرم و زهراء طاهره صلوات الله عليهم اجمعین ذکر کرده .

۲۴ نماز غیاث . از امام صادق علیه السلام (۲) وارد است ، هر آنگاه برای یکی از شما استغاثه به سوی خداست ، پس دو رکعت نماز خوانده ، به سجده برود ، و بگوید : « يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، يَا عَلِيُّ يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا سَيِّدِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ، يَا كَمَا اسْتَيْغِيثُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى يَا اللَّهُ ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ ، اسْتَيْغِيثُ بِكُمَا ، يَا غَوْثَاهُ بِاللَّهِ وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ » و یکایک امامان را می شماری « بِكُمْ أَتَوْسَلُ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ » همانا در همان ساعت به اذن خدای تعالی فریادرسی می شوی .

۲۵ نمازی دیگر مرسلًا (۳) مقطوع السند در مکارم الاخلاق به عنوان نماز استغاثه ذکر کرده . گفته هنگامی که اراده خواب داری ، ظرف پاکیزه را در آن

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۳/۱۰ از بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق ۳۸۲ .

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۶ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق ۳۸۲ .

۳- (۳) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۷ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق ۳۸۳ .

آب پاک باشد نزد سر خود بگذارد، و با تکه (پارچه ای) پاک آن را بپوشان. در آخر شب که برای نماز شب بیدار می شوی، سه جرعه از آن آب خورده. با باقی مانده آن وضوء گرفته، رو به قبله کرده، اذان و اقامه بگو و دو رکعت نماز بخوان. با هر سوره ای که میسر شد، از قرائت فارغ شدی، در رکوع ۲۵ بار «یا غیاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ» می گوئی. سر از رکوع برداشتی، همین ذکر را می گوئی، در سجده اولی و بین دو سجده و در سجده دوم و بعد از آن ۲۵ بار این ذکر را می گوئی سپس بلند شده، رکعت دوم را نیز مانند رکعت اولی آورده، سلام نماز را می دهی در حالی که ۳۰۰ بار ذکر گفته ای، سر به سوی آسمان بلند کرده ۳۰ بار می گوئی «مِنَ الْعَبِيدِ الذَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ» و حاجت خود را می گوئی. همانا به اذن خدای تعالی زود اجابت می شود.

۲۶ نماز فرج (۱) از حضرت امیر علیه السلام مرسلًا نقل شده، دو رکعت است: در رکعت اولی حمد و قل هو الله احد را ۱۰۰۰ بار و در رکعت دوم حمد و قل هو الله احد را یک بار آورده، و تشهد خوانده و سلام می دهی، و دعای فرج را می خوانی، می گوئی: «اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعَيْنُونَ، وَلَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ، يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ الْوَاصِعَاتُ فُؤُونًا، يَا مَنْ لَا تُغَيِّرُهُ الدُّهُورُ، يَا مَنْ لَا يَخْشَى الدَّوَابَّ، يَا مَنْ لَا يَذُوقُ الْمَوْتَ، يَا مَنْ لَا يَخْشَى الْفَوْتَ، يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ، وَلَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ، يَا مَنْ يَعْلَمُ مَثاقِيلَ الْجِبَالِ، وَكَيْلَ الْبُحُورِ، وَعَدَدَ الْأَمْطَارِ، وَوَرَقَ الْأَشْجَارِ، وَدَبَيْتَ الدَّرَّ، وَلَا يُوَارِي مِنْهُ سَيْمَاءٌ سَيْمَاءً وَلَا أَرْضٌ أَرْضًا، وَلَا بَحْرٌ مَا فِي قَعْرِهِ، وَلَا جَبَلٌ مَا فِي وَغْرِهِ، وَيَعْلَمُ (وَتَعْلَمُ) خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، وَمَا أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَأَشْرَقَ عَنْهُ (عَلَيْهِ) النَّهَارُ، أَسْأَلُكَ

بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الَّذِي فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَأَخْتَصَصْتَ بِهِ لِنَفْسِكَ، وَشَقَقْتَ مِنْهُ اسْمَكَ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ - لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَخَيْدَكَ وَخَيْدَكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ، وَبِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ، وَإِذَا سَأَلْتَ بِهِ أُعْطِيَتْ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ الْمُزْسَلِينَ، وَبِحَقِّ حَمَلِهِ الْعَرْشِ (حَمَلَهُ عَرْشَكَ) وَبِحَقِّ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَبِحَقِّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ (وَعِزْرَائِيلَ) وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ (وَآلِهِ) وَعِزَّتِهِ (صِلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ) أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ، وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمِهَا، وَأَسْأَلُكَ مَغْفِرَتَكَ وَرِضْوَانَكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ »

۲۷ در روایت قبس المصباح (۱) صهرشتی شاگرد شیخ طوسی قدس سره از گفته مفضل بن عمر دارد، که امام صادق علیه السلام فرموده باشند: هر گاه حاجتی به سوی خدا داری که دستت به جایی نمی رسد (به تنگ آمدی)، دو رکعت نماز بخوان، سلام دادی، سه بار الله اکبر بگو، و تسبیح حضرت زهرا سلام الله علیها را بخوان، به سجده رفته ۱۰۰ بار بگو یا مولاتی یا فاطمه اغیثنی سپس گونه راست را بر زمین نهاده ۱۰۰ بار بگو، بعد گونه چپ را هم گذاشته چنین بگو، آنگاه به سجده برگشته ۱۱۰ بار بگو، و حاجتت را ذکر کن. همانا خداوند آن را بر می آورد و نظیر آن روایت کفعمی در کتاب البلد الامین است.

و در روایت مکارم الاخلاق (۲) بعد از سجده (یا در سجده) این دعا را دارد: « يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ، وَكُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ، أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفٍ

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۲/۳ از ابواب بقیه صلوات مندوبه، بحار الانوار ۳۰/۹۴ ۳۱، ۲۷۱/۹۲/۲۷۲، جامع الاحادیث ۷/۲۵۰.

۲- (۲) مکارم الاخلاق ۳۸۲. بحار الانوار ۹۱/۳۵۶.

کار خود پیچ و تاب دیدی ، (کار گره خورده) حاجت خود را بر خداوند نازل کرده ، و نماز استغفار را ترک مکن . و آن دو رکعت است : نماز را افتتاح کرده ، (شروع می کنی) و سوره انا انزلناه را در هر رکعت یک بار می خوانی ، بعد از خواندن سوره ۱۵ بار استغفرالله می گوئی ، در رکوع ۱۰ بار ، بعد از رکوع ۱۰ بار در سجده اول و دوم و بین دو سجده و بعد از سجده دوم ۱۰ بار مانند نماز جعفر ، خداوند شأن تو را کلاً اصلاح می کند . انشاء الله تعالی .

۳۰ نمازی در روایتی مرسل (۱) و مسند (و اعتبار سند محرز نیست) شیخ طوسی قدس سره در مصباح المتهجد و سید در جمال الاسبوع از گفته ابراهیم بن عمر صنعانی از امام ششم علیه السلام برای کار ترسناک بزرگ ذکر کرده ، که حضرت زهرا علیها السلام می خوانده ، دو رکعت ، در رکعت اول سوره حمد یک بار ، و قل هو الله احد ۵۰ بار ، و در رکعت دوم مثل رکعت اول ، چون سلام نماز را دادی صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله (و آل آن حضرت) می فرستی . . . دستها را بالا برده می گوئی این دعاء را « اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِهِمْ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِحَقِّهِمْ ، الَّذِي لَا يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِوَاكَ ، وَبِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ عَظِيمٌ ، وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِي ، وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوكَ بِهَا ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَمَرْتَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ يَدْعُوَ بِهِ الطَّيْرَ فَأَجَابَتْهُ ، وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي قُلْتَ لِلنَّارِ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ فَكَانَتْ ، وَبِأَحَبِّ أَسْمَائِكَ إِلَيْكَ ، وَأَشْرَفَهَا عِنْدَكَ ، وَأَعْظَمَهَا لَدَيْكَ ، وَأَسْرَعَهَا إِجَابَةً ، وَأَنْجَحَهَا طَلِبَةً ، وَبِمَا أَنْتَ

۱- (۱) وسائل الشيعه ۵ باب ۱۹/۱ از ابواب بقيه صلوات مندوبه ، جامع الاحاديث ۲۷۰/۷/۲۷۱ ، مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۴/۱ بقيه صلوات مندوبه ، بحار الانوار ۹۱/۱۸۳ . ۱۸۴

أَهْلُهُ وَمُسِدِّ تَحِقُّهُ وَمُسِيٍّ تَوْجِبُهُ ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَأَزْعَبُ إِلَيْكَ ، وَأَتَصَدَّقُ مِنْكَ وَأَسِيءُ تَغْفِرُكَ وَأَسِيءُ مَنِيحَكَ وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ ، وَأَخْضَعُ
بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَخْشَعُ لَكَ ، وَأُفِرُّ لَكَ بِسُوءِ صِيْنِيْعَتِي ، وَأَتَمَلَّقُ وَأُلْحِحُ عَلَيْكَ ، وَأَسْأَلُكَ بِكُتُبِكَ الَّتِي أَنْزَلْتَهَا عَلَيَّ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ مِنْ أَوْلِيَّهَا إِلَى آخِرِهَا ، فَإِنَّ فِيهَا اسْمَكَ الْأَعْظَمَ ، وَبِمَا فِيهَا مِنْ
أَسْمَاءِكَ الْعُظْمَى ، أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنِّي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَتَجْعَلَ فَرَجِي مَقْرُونًا
بِفَرَجِهِمْ ، وَتُقَدِّمَهُمْ فِي كُلِّ خَيْرٍ وَتَبْدَأَ بِهِمْ فِيهِ ، وَتُفَتِّحَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ لِإِدْعَائِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَتَأْذَنَ فِي هَذَا الْيَوْمِ ، وَهَيْدَةَ اللَّيْلَةِ
بِفَرَجِي ، وَإِعْطَائِي سُوءًا لِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، فَقَدْ مَسَّنِيَ الْفَقْرُ ، وَنَالَنِي الضَّرُّ ، وَسَلَمْتَنِي الْخِصَاصَةَ ، وَالْجَائِنِي الْحَاجَةَ ، وَتَوَسَّمْت
بِالذُّلِّ ، وَغَلَبْتَنِي الْمَسِيكَةَ ، وَحَقَّتْ عَلَيَّ الْكَلِمَةُ ، وَأَخَاطَبُ بِي الْخَطِيئَةَ ، وَهَذَا الْوَقْتُ الَّذِي وَعَدْتِ أَوْلِيََاءَكَ فِيهِ الْأَيْجَابَةَ ، فَصَلِّ
عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَامْسَحْ مَا بِي بِيَمِينِكَ الشَّافِيَةَ ، وَأَنْظُرْ إِلَيَّ بِعَيْنِكَ الرَّاحِمَةَ وَأَدْخِلْنِي فِي رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ ، وَأَقْبِلْ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ
الَّذِي إِذَا أَقْبَلْتَ بِهِ عَلَيَّ أَسِيرَ فَكَيْتُهُ ، وَعَلَيَّ ضَالٌّ هِدَايَتُهُ ، وَعَلَيَّ حَائِرٌ أَدَايَتُهُ ، وَعَلَيَّ مُقْتَرِبٌ أَعْنِيَتُهُ ، وَعَلَيَّ ضَعِيفٌ قَوِيَّتُهُ ، وَعَلَيَّ
خَائِفٌ أَمْنَتُهُ ، وَلَا تُخْلِنِي لِقَاءَ عِدُوِّكَ وَعِدُوِّي ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ وَحَيْثُ هُوَ وَقَدَّرْتَهُ إِلَّا هُوَ ، يَا
مَنْ سَيِّدَ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ ، وَكَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ ، وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ ، يَا مَنْ سَمِيَ نَفْسُهُ بِالْأَسْمِ الَّذِي بِهِ يَقْضَى
حَاجَةُ كُلِّ طَالِبٍ يَدْعُوهُ بِهِ ، وَأَسْأَلُكَ بِذَلِكَ الْأَسْمِ فَلَا شَفِيعَ أَقْوَى لِي مِنْهُ ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَتُسَمِّعَ مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا
وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ صَوْتِي ، فَيَشْفَعُوا لِي إِلَيْكَ وَتَشْفَعَهُمْ فِيَّ ، وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا بِحَقِّ لَا
إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَعَلُ بِي كَذَا وَكَذَا يَا كَرِيمَ . « به جای کذا و کذا حاجت خود را بگوید .

و در روایت (۱) جمال الاسبوع دارد بعد از سلام ، صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله را ۱۰۰ بار بگو ولی دعا را ذکر نکرده

۳۱ نمازی است در مکارم الاخلاق برای مهمات (۲) از حسین بن علی علیهما السلام مرسلأ آورده ، چهار رکعت است ، ارکان آنها را با قنوت نیکو آورده ، در رکعت اول سوره حمد یک بار و آیه « حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ » را ۷ بار ، و در رکعت دوم سوره حمد یک بار و « مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ - إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا » ۷ بار ، و در رکعت سوم حمد یک بار و « لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ » ۷ بار ، و در چهارم حمد یک بار و « وَأُقَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ - إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ » ۷ بار می گوید ، سپس حاجت خود را می خواهد .

۳۲ برای شدت در مکارم الاخلاق (۳) نمازی از امام کاظم علیه السلام نقل کرده ، هر اندازه خواستی نماز بخوان (دو رکعت ، ۴ رکعت دو تا دو رکعتی ۶ رکعت سه تا دو رکعتی یا بیشتر) فارغ گشتی ، گونه خود را بر زمین نهاده ، سه بار بگو « يَا قُوَّةُ كُلِّ ضَعِيفٍ ، يَا مُدِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ ، قَدْ وَحَقَّكَ بَلَّغَ الْخَوْفُ مَجْهُودِي ، فَفَرَّجْ عَنِّي » سپس گونه راست را بر زمین نهاده سه بار می گوئی « يَا مُدِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ ، يَا مُعَزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ ، قَدْ وَحَقَّكَ أُعْنِي صَبْرِي فَفَرَّجْ عَنِّي » آنگاه گونه چپ را نهاده و همین ذکر را سه بار گفته ، بعد

۱- (۱) بحار الانوار ۹۱/۱۸۴ . و مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۴/۱ بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) بحار الانوار ۹۱/۳۵۸ ، جامع الاحادیث ۷/۲۳۹ مکام الاخلاق ۳۸۵ .

۳- (۳) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۲/۴۴ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق ۳۸۹ ۳۹۰ . بحار الانوار ۹۱/۳۶۱ ۳۶۲

پیشانی را بر زمین می نهد، و سه بار می گوید: « أَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ لَدُنِّ عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ أَرْضِكَ بَاطِلٌ إِلَّا وَجْهَكَ ، تَعْلَمُ كُرْبِيَّتِي فَفَرِّجْ عَنِّي » سپس در حال ترسیدل (خود رهائی زنی) نشسته ، سه بار می گوئی « اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ، الْخَالِقُ الْبَارِي الْمُخَيِّبُ الْمُمِيتُ الْبِيْدِي ؤُ الْبَدِيْعُ ، لَكَ الْكُرْمُ وَلَكَ الْحَمْدُ ، وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُوْدُ ، وَحَدَاكَ وَحَدَاكَ ، لَا شَرِيْكَ لَكَ ، يَا وَاحِدٌ يَا اَحَدٌ يَا صِيْمٌ ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ، كَذَلِكَ اللّٰهُ رَبِّيْ » و بگو صلّ علی محمّد و آل محمّد الصّادقین و افعّل بی کذا و کذا (و بجای آن حاجت خود را بگوید) .

۳۳ و در کتاب کشف الغمّه (۱) از کتاب معالم العتره ، از ابو حمزه ثمالی نقل کرده ، که امام پنجم علیه السلام فرمود : پدرم به فرزند (فرزندان) خود می فرمود : پسر (پسرانم) هر گاه مصیبتی از دنیا به شما رسید ، یا به فاقه (تنگدستی) افتادید ، پس مرد باید وضو گرفته ، وضوئی نیکو ، دو یا چهار رکعت نماز خوانده ، چون از نماز فارغ شد بگوید : « يَا مُؤْضِعُ كُلِّ شَكْوَى ، يَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى ، يَا شَافِيَ كُلِّ بَلَاءٍ ، وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ ، وَيَا كَاشِفَ مَا يَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ ، يَا نَجِيَّ مُوسَى ، يَا مُضِيْطَفِيْ مُحَمَّدٍ ، يَا خَلِيْلَ اِبْرَاهِيْمَ ، اَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اَسْتَدَّتْ فَاقَتُهُ ، وَضَعَتْ قُوَّتُهُ ، وَقَلَّتْ حِيْلَتُهُ ، دَعَاءَ الْغَرِيْبِ الْغَرِيْبِ ، الْفَقِيْرِ الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيْهِ اِلَّا اَنْتَ ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ ، سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ » علی بن الحسین علیه السلام فرمود هیچ مردی که به او بلا رسیده ، این دعا را نمی کند ، مگر خداوند فرج می کند . از قطب راوندی در دعوات ، از ثمالی دنباله دعاء بعد از « یا کاشف ما یشاء من بلیئه » دارد . « یا خلیل

۱- (۱) بحار الانوار ۹۱/۳۷۴ ، مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۲۶ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث ۷/۲۷۲ با تفاوتی .

إِبْرَاهِيمَ، وَيَا نَجِيَّ مُوسَى، وَيَا صَفِيَّ آدَمَ وَيَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ، أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ، دُعَاءَ الْغَرِيبِ الْمُضْطَرِّ الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيهِ إِلَّا إِيَّاكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

۳۴ در کتاب الاغسال (۱) باسناد خود از امام صادق علیه السلام آورده ، هر که را گرفتاری دست داد ، غسل کرده ، دو رکعت نماز بخواند ، سپس دراز کشیده ، گونه راست خود را بر دست راست گذارده ، بگوید : « يَا مُعِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ ، وَمُدِلُّ كُلِّ عَزِيزٍ ، وَحَقِّكَ لَقَّ شَقَّ عَلَيَّ كَذَا وَكَذَا (بجای آن گرفتاری خود را بگوید) انشاء الله آن را برطرف می سازد .

۳۵ در مکارم الاخلاق ، نمازی (۲) برای حاجت از امام رضا علیه السلام ذکر کرده ، هر آنگاه به سبب کار سختی افسرده شدی ، دو رکعت نماز بخوان ، در رکعت اول حمد و آیه الکرسی ، و در رکعت دوم حمد و انا انزلناه ، سپس قرآن را بالای سر خود می گیری و می گوئی « اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ إِلَى خَلْقِكَ ، وَحَقِّ كُلِّ آيَةٍ فِيهِ ، وَبِحَقِّ كُلِّ مَنْ مَدَّحْتَهُ فِيهِ عَلَيْكَ ، وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِ ، وَلَا نَعْرِفُ أَحَدًا أَعْرَفَ بِحَقِّكَ مِنْكَ ، يَا سَيِّدِي يَا اللَّهَ » ۱۰ بار « بِحَقِّ مُحَمَّدٍ » ۱۰ بار « بِحَقِّ عَلِيٍّ » ۱۰ بار « بِحَقِّ فَاطِمَةَ » ۱۰ بار بِحَقِّ يَكْ يَكْ يَكْ امامان تا به امام حق که امام زمانت است بررسی . هر کدام ۱۰ بار از جای خود بلند نشده ، که خداوند حاجت را بر می آورد ، و مختصر این را به عنوان نماز

۱- (۱) بحار الانوار ۹۱/ ۳۷۷ ، مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۳/۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث ۷/۲۸۵ .

۲- (۲) مکارم الاخلاق ۳۷۸ ، بحار الانوار ۹۱/۳۵۳ مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۳/۱ ۷ ابواب بقیه صلوات مندوبه . جامع الأحادیث ۲۴۲ .

مکروب در مکارم الاخلاق (۱) بدون سند آورده ، دو رکعت نماز می خواند و قرآن را بالا گرفته و می گوید : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهُ إِلَيْكَ بِمَا فِيهِ، وَفِيهِ اسْتِيْمُكَ الْأَعْكَبَرُ وَأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِي وَمَا بِهِ تُخَافُ وَتُزْجِي، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِيَ حَاجَتِي » و حاجت را نام می بری .

۳۶ برای انتقام از ظالم ، از امام ششم علیه السلام در مکارم الاخلاق روایتی (۲) مرسل ذکر کرده ، که حضرت از نفرین کردن بر ظالم نهی فرموده ، و بفرماید : همانا مرد مظلوم بوده ، پیوسته نفرین می کند تا ظالم شود . لکن هرگاه مظلوم شدی ، غسل کن ، و دو رکعت نماز در حالی که تو را از آسمان مانع نباشد بیاور . سپس بگو : « اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ ابْنَ فُلَانَ ظَلَمَنِي وَلَيْسَ لِي أَحَدٌ أَصُولُ بِهِ غَيْرُكَ، فَانْتَوَيْتُ لِي ظِلَامَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ ، بِالْإِسْمِ الَّذِي سَأَلْتُكَ بِهِ الْمُضْطَرُّ ، فَكَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضَرٍّ، وَمَكَّنْتَ لَهُ فِي الْأَرْضِ ، وَجَعَلْتَهُ خَلِيفَتَكَ عَلَىٰ خَلْقِكَ ، فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَسْتَوْفِيَ ظِلَامَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ » درنگ نخواهی کرد تا دل خواه خود را ببینی .

۳۷ در مرسلی دیگر یونس (۳) بن عمار می گوید شکایت مردی که مرا آزار می داد به امام ششم علیه السلام کردم ، حضرت فرمود : او را نفرین کن . گفتم : نفرینش کردم . فرمود : این چنین نیست لکن از گناهان بر کنار شو . روزه بگیر نماز بخوان ، تصدق بده ، چون آخر شب شد ، وضوء کامل گرفته ، ایستاده دو رکعت نماز بخوان ، سپس بگو در حال سجده « اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بَنَ فُلَانَ قَدْ آذَانِي ، اللَّهُمَّ اسْقِمْ »

۱- (۱) بحار الانوار ۹۱/۳۶۳ ، مکارم الاخلاق ۳۸۲ .

۲- (۲) مکارم الاخلاق ۳۸۴ ، جامع الاحادیث ۷/۲۷۷ .

۳- (۳) مکارم الاخلاق ۳۸۴ ، جامع الاحادیث ۷/۲۷۴ ، بحار الانوار ۹۱/۳۵۸ .

بَدَنَّهُ ، وَأَقْطَعَ أَثْرَهُ ، وَأَنْقَضَ أَجَلَهُ ، وَعَجَّلَ لَهُ ذَلِكَ فِي عَامِهِ هَذَا « می گوید این کار را کردم درنگی نکرد تا هلاک شد .

۳۸ برای ترس از ظالم در مکارم الاخلاق مرسلاً (۱) بدون اسناد به معصوم نمازی ذکر کرده ، غسل می کند ، دو رکعت نماز می خواند ، زانوها را سوی قبله برهنه کرده ۱۰۰ بار می گوید : « يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، بِرَحْمَتِكَ اسْتَنْعَيْتُ ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَعِزَّنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ » چون فارغ شدی بگو : « أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَلْطِفَ لِي ، وَأَنْ تَمُكِّرَ لِي ، وَأَنْ تُخَدِّعَ لِي ، وَأَنْ تَكِيدَ لِي وَأَنْ تُكْفِينِي مُؤَنَّهُ فَلَانًا » (اسم ظالم را می برد) « بِلَا-مُؤَنَّهُ » . همانا این دعای پیغمبر صلی الله علیه و آله در روز احد بود .

۳۹ دو رکعت نماز (۲) طبرسی رحمه الله در مکارم الاخلاق برای مظلوم از امام علیه السلام (نام امام را نبرده) آورده ، راوی به حضرت عرض می کند ، فلانی مرا ظالم است . حضرت بفرماید : وضوی کامل گرفته ، دو رکعت نماز بخوان ، و خدا را ثنا بگو ، و صلوات بر محمد و آل آن حضرت بفرست (صلی الله علیه و آله) سپس بگو : « اَللّٰهُمَّ اِنَّ فُلَانًا (اسم طرف را می برد) ظَلَمَنِي وَبَغَى عَلَيَّ فَاِیْبَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبِرُهُ وَبِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ » می گوید ، این کار را کردم به او پیسی رسید .

۴۰ ۴۳ چهار نماز دیگر برای مظلوم وارد شده :

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ ، باب ۲۷/۲ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق ۳۹۲ ، جامع الاحادیث ۲۷۶۷/۲۷۵ ، بحار الأنوار ۹۱/۳۶۵ .

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۲۸/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق ۳۹۰ ، جامع الاحادیث ۷/۲۷۸ ، بحار الأنوار ۹۱/۳۶۲ .

۱ در مکارم الاخلاق دارد، در خبری (۱) دیگر فرمود: هیچ مؤمنی نیست که به او ستم شده، پس وضوء بگیرد، دو رکعت نماز بخواند، سپس بگوید: «اللَّهُمَّ اِنِّي مَظْلُومٌ فَانْتَصِرْ» و ساکت شود جز آنکه خداوند در یاری او شتاب کند، ۲ نمازی دیگر (۲) بدون سند آورده، دو رکعت با هر سوره ای، و صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله هر چه تواند می فرستد، سپس می گوید: «اللَّهُمَّ اِنَّ لِمَكَ يَوْمًا تَنْتَقِمُ فِيهِ لِلْمَظْلُومِ مِنَ الظَّالِمِ، لَكِنْ هَلَعِي وَجَزَعِي لَا يَبْلُغَانِ بِي الصَّبْرَ عَلَيَّ اَنَاتِكَ وَحِلْمِكَ، وَقَدْ عَلِمْتَ اَنَّ فُلَانًا ظَلَمَنِي (به جای فلاناً نام ظالم را ببرد) وَاعْتَدَى عَلَيَّ بِقُوَّتِهِ عَلَيَّ ضَعْفِي، فَاسْأَلُكَ يَا رَبَّ الْعِزَّةِ وَقَاصِمِ الْجَبَّارِينَ وَنَاصِرِ الْمَظْلُومِينَ اَنْ تُرِيَهُ قُدْرَتَكَ، اَقْسَمْتُ عَلَيْكَ يَا رَبَّ الْعِزَّةِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ» ، ۳ در روایتی (۳) مرسل از امام صادق علیه السلام ذکر کرده هرگاه دوست داشتی وضوء کامل می گیری، سپس دو رکعت نماز خوانده با رکوع و سجود کامل، بعد از نماز دو گونه خود را بر خاک می مالی و می گوئی: «يا رَبَّاهُ» تا نفس قطع شود، بعد بگو: «يا مَنْ أَهْلَكَ عَادَا الْأُولَى، وَتَمَوَّدَ فَمَا أَبْقَى، وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ، إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَى، وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى، فَغَشَّيْهَا مَا غَشَّى، اِنْ كَانَ فُلَانٌ مِنْ فُلَانٍ (نام ظالم و پدرش را می گوئی) ظَالِمًا فَيَمَّا ارْتَكَبْنِي بِهِ فَاجْعَلْ عَلَيْهِ مِنْكَ وَعَدَاً وَلَا تَجْعَلْ لَهُ فِي حِلْمِكَ نَصِيبًا يَا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِينَ» ، ۴

-
- ۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۸/۲ من ابواب بقیه الصلوات المندوبه، مکارم الاخلاق ۳۹۰، جامع الاحادیث ۷/۲۷۸. بحار الأنوار ۹۱/۳۶۲.
- ۲- (۲) مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۸/۳ من ابواب بقیه الصلوات المندوبه، مکارم الاخلاق ۳۹۰، جامع الاحادیث ۷/۲۷۸. بحار الأنوار ۹۱/۳۶۲.
- ۳- (۳) مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۸/۴ ابواب بقیه صلوات مندوبه، مکارم الاخلاق ۳۸۳، جامع الأحادیث ۷/۲۷۷، بحار الأنوار ۹۱/۳۵۷.

در مرسل (۱) دیگری آورده آب بر خود می ریزی (غسل می کنی) سپس دو رکعت نماز خوانده، سر سوی آسمان بلند کرده، دستها را باز می کنی و می گوئی: «اللَّهُمَّ رَبِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَهْلِكَ عِدْوَهُمْ، إِنَّ فُلَانًا بَنِي فُلَانًا (نام ظالم و پدرش را می بری) قَدْ ظَلَمَنِي وَلَا أَجِدُ مَنْ أَصُولُ بِهِ غَيْرَكَ، فَاسْتَوْفِ مِنْهُ ظِلَامَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ، بِحَقِّ مَنْ جَعَلَتْ لَهُ عَلَيْكَ حَقًّا، وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ إِلَّا فَعَلْتَ ذَلِكَ يَا مُخَوِّفِ الْأَحْكَامِ وَالْأَخْذِ، يَا مَرْهُوبِ الْبَطْشِ يَا مَالِكَ الْفَضْلِ»

۴۴ نماز ترس از ظالم برای دفع دشمنان و معاندین در روایتی (۲) مرسل شیخ طبرسی رحمه الله چهار رکعت نماز از معصومین علیهم السلام با دعائی نقل کرده، دوتا دو رکعتی. در رکعت اولی سوره حمد یک بار و ۱۰ بار اذا جاء نصر الله، و در رکعت دوم یک بار سوره حمد و ۱۱ بار قل هو الله احد، و در رکعت سوم سوره حمد یک بار و قل اعوذ برب الفلق ۱۰ بار، و در رکعت چهارم حمد یک بار و سوره قل اعوذ برب الناس را ۱۰ بار می خوانند، و بعد از تمام شدن نماز هر چه می تواند صلوات بر پیغمبر و آل علیهم السلام بفرستد، سپس ۱۰ بار بگوید: «يا فارح الهمم ويا كاشف الغم ويا مجيب دعوه المضطرين، خلصنا من أعدائك» آنگاه ۱۰ بار می گوید «يا قاضية الحاجات»، ۱۰ بار «يا مجيب الدعوات، خلصنا من أعيديك» سپس ۱۰ بار می گوید «يا جليل»، ۱۰ بار «يا دليل المتحيرين، ويا غياث المستغيثين، خلصنا من»

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۸/۵ ابواب بقیه صلوات مندوبه، مکارم الاخلاق ۳۸۴، جامع الاحادیث ۷/۲۷۸ ۲۷۹. بحار الأنوار ۹۱/۳۵۷.

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۲۷/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه، جامع الاحادیث ۷/۲۷۵.

أعدائك يا كريم» بعد ۱۰ بار می گوید: «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ، خَلَصْنَا مِنْ أَعْدَائِكَ يَا لَطِيفُ» سپس می گوید: «وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ خَلَصْنَا مِنْ أَعْدَائِكَ يَا حَلِيمُ» آنگاه ۱۰۰ بار «یا ربُّ یا ربُّ» گفته حاجت خود را درخواست کرده، همانا مستجاب می شود انشاء الله.

۴۵ شیخ کفعمی قدس سره در مصباح خود از نعمانی روایتی (۱) مرسل از حضرت علی علیه السلام ایراد کرده، که هر که مظلوم واقع شد و ستمگری از ستم خود برنگشت آب بر خود بریزد (غسل کند) و وضوء کامل بگیرد، دو رکعت نماز بخواند و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بِنِ فُلَانٍ (نام ظالم و پدرش را بگوید) ظَلَمَنِي، وَاعْتَدَى عَلَيَّ وَنَصَبَ لِي، وَأَمَضَّنِي، وَأَرَمَضَنِي، وَأَذَلَّنِي، وَأَخْلَقَنِي، اللَّهُمَّ فَكِلْهُ إِلَى نَفْسِهِ، وَهَيِّدْ رُكْنَهُ، وَعَجِّلْ جَائِزَتَهُ، وَاسْلُبْهُ نِعْمَتَكَ عِنْدَهُ، وَأَقْطَعْ رِزْقَهُ، وَأَبْتُرْ عُمْرَهُ، وَامِحْ أَثْرَهُ، وَسَلِّطْ عَلَيْهِ عِدُوَّهُ وَخُذْهُ فِي مِأْمِنِهِ كَمَا ظَلَمَنِي، وَاعْتَدَى عَلَيَّ، وَنَصَبَ لِي، وَأَمَضَّ، وَأَرَمَضَ، وَأَذَلَ، وَأَخْلَقَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَعْدِيكَ عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ (نام ظالم و پدرش را ببرد) فَأَعِدْنِي فَإِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا» این کار را سه بار انجام دهد (انشاء الله مهلت داده نمی شود).

۴۶ برای مهمات نمازی در مکارم الاخلاق (۲) مرسلًا از علی بن حسین علیهما السلام ذکر کرده که هر گاه کاری آن حضرت را محزون می کرد، پاکیزه ترین لباسهای

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱، باب ۱۱/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه. جامع الأحادیث ۷/۲۷۹.

۲- (۲) بحار الانوار ۹۱/۳۶۳ مستدرک الوسائل ۶۱، ۲۵ باب ۹/۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه، مکارم الاخلاق ۳۹۱، جامع الاحادیث ۷/۲۴۸.

خود را می پوشید. وضوء کامل گرفته و به بالاترین پشت بام بالا رفته، چهار رکعت نماز می خواند، در رکعت اول حمد و اذا زلزلت، در رکعت دوم حمد و اذا جاء نصر الله، و در رکعت سوم (رکعت اول از دو رکعت دوم، چون هر ۲ رکعت به یک سلام خوانده می شود) حمد و قل یا ایها الکافرون، و در چهارم حمد و قل هو الله احد را. سپس دستها را سوی آسمان بالا برده می گفت: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي إِذَا دُعِيََتْ بِهَا عَلِيٌّ (مَغَالِقِ) أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ انْفَتَحَتْ، وَإِذَا دُعِيََتْ بِهَا عَلِيٌّ عَلَى مَضَائِقِ الْأَرْضِينَ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ، وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي إِذَا دُعِيََتْ بِهَا عَلِيٌّ أَبْوَابِ الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيْسَّرَتْ، وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي إِذَا دُعِيََتْ بِهَا عَلِيٌّ الْقُبُورِ (لِلنُّشُورِ) تَنْشَرَتْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاقْلُبْنِي بِقَضَائِ حَاجَتِي» علی بن حسین علیهما السلام فرمود: واللّٰه قدم بر نداشته تا حاجتش بر آورده شود. انشاء الله.

۴۷ در امالی طوسی روایت (۱) مسندی (ضعیف) از سلیمان دیلمی ذکر کرده که مردی خدمت امام صادق علیه السلام آمد. عرض کرد، سیدی، شکایت بدهی دارم و شکایت سلطانی که به من ستم کرده، و می خواهم دعائی یادم دهید که غنیمتی برده، دین خود را اداء ساخته، و ظلم سلطان کفایت شود. حضرت فرمود: آنگاه که شب شد، دو رکعت نماز در رکعت اولی حمد و آیه الکرسی، و در رکعت دوم سوره حمد و آخر سوره حشر «لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ» تا آخر سوره بخوان. بعد از نماز قرآن را بالای سر گذارده و بگو: «اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ، وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ، وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّخْتَهُ فِيهِ، وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ»

بِحَقِّكَ مِنْكَ». «يَا أَللهُ» ۱۰ بار، سپس ۱۰ بار می گوئی «یا مُحَمَّدُ»، ۱۰ بار «یا عَلِيُّ» ۱۰ بار «یا فاطِمَه»، و هم چنین ۱۰ بار «یا حَسَنُ»، ۱۰ بار «یا حُسَيْنُ»، و ۱۰ بار «یا عَلِيُّ بْنِ الْحُسَيْنِ»، «یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ»، «یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ»، «یا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ»، «یا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى»، «یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ»، «یا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ»، «یا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ»، «یا أَيُّهَا الْحُجَّه» سپس حاجت خود را درخواست می کنی. مرد رفت بعد از مدتی نزد امام علیه السلام برگشت. در حالی که دین خود را اداء کرده و سلطان برای او خوب شد و توانگری وی بزرگ گردید.

۴۸ طبرسی قدس سره در مکارم الاخلاق (۱) چهار رکعت نماز بدون اسناد به معصوم برای ادا دین ذکر کرده، در رکعت اول حمد یک بار و هر یک از سوره های قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و قل هو الله احد را ۱۰ بار، و در رکعت دوم حمد و آیه الکرسی را ۱۰ بار، و هم چنین قل یا ایها الکافرون و آمن الرسول را ۱۰ بار بخواند. چون دو رکعت را سلام داد، همین گونه که برقرار است تسبیح بگویند، و در رکعت سوم حمد را یک بار و الهاکم التکاثر و سوره والعصر و انا اعطیناک الکوثر هر کدام را سه بار، و در رکعت چهارم حمد را یک بار و انا انزلناه و اذا زلزلت را سه بار بخواند. هنگامی که سلام داد، سجده کند، و در حال سجده بگوید: «اللهم انی اسألك التیسیر فی کل عسرٍ فان تیسیر العسر علیک یسر».

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱/۶ باب ۱۸/۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه، مکارم الاخلاق ۳۸۸ جامع الاحادیث ۷/۲۶۱ مکارم الاخلاق ۳۸۸.

۴۹ نمازی دیگر (۱) ۴ رکعت بدون اسناد به معصوم برای غنا (ثروت ، و کفایت ، توانگری) ذکر کرده ، در رکعت اولی سوره حمد را یک بار و قل اعوذ برب الفلق را ۱۰ بار ، و در رکعت دوّم حمد را یک بار و قل یا ایها الکافرون و آیه الكرسي و آمن الرسول را تا آخر ۱۰ بار می خواند ، سر دو رکعت که سلام داد ، ۱۰ بار می گوید « سُبْحَانَ اللَّهِ أَبَدَ الْأَبَدِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَعَدِّ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ، الْمَتَفَرِّدُ بِلا صَاحِبِهِ وَلَا وَلَدٍ » و در رکعت سوّم فاتحه (حمد) را یک بار و الهاکم التکاثر را سه بار ، و در رکعت چهارم فاتحه را یک بار و انا انزلناه و اذا زلزلت را هر یک سه بار می خواند . چون فارغ شد ، سجده کرده ۷ بار در سجده بگوید : « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ التَّیْسِیْرَ فِیْ کُلِّ عَسِیْرٍ، فَانَّ تِیْسِیْرَ الْعَسِیْرِ عَلَیْکَ یَسِیْرٌ » سپس سر برداشته ۱۰ بار می گوید « فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ، وَلَهُ الْکِبْرِیَاءُ فِی السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ »

۵۰ در مکارم الاخلاق (۲) نمازی از جابر بن عبدالله مرسلّاً نقل کرده که پیغمبر صلی الله علیه و آله به حضرت علی و فاطمه علیهما السلام این دعا را آموخته ، که اگر مصیبتی به شما رسید یا از ستم سلطان ترسیدید ، یا ضاله ای (حیوانی یا هر گمشده ای) از شما ناپدید شد ، و ضوء نیکو گرفته ، و دو رکعت نماز بخوانید ، و دستها را سوی آسمان بالا برده و بگوئید : « يَا عَالَمِ الْغُیْبِ وَالسَّرَائِرِ ، يَا مُطَاعٌ ، يَا عَلِیْمٌ ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ »

۱- (۱) مکارم الاخلاق ۳۸۷ ، مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۸/۲ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث ۷/۲۶۰ .

۲- (۲) بحار الأنوار ۹۱/۳۷۰ ؛ جامع الأحادیث ۷/۲۹۰ ؛ مکارم الأخلاق / ۳۹۴ .

اللَّهُ، يَا هَازِمَ الْأَعْرَابِ لِمُحَمَّدٍ، يَا كَاتِمَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى، يَا مُنَجِّى عِيسَى مِنْ أَيْدِى الظَّالِمَةِ، يَا مُخَلِّصَ قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْعَرَقِ، يَا رَاحِمَ عَنِيدِهِ يَعْقُوبَ، يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ، يَا مُنَجِّى ذِي النُّونِ مِنَ الظُّلُمَاتِ، يَا فَاعِلَ كُلِّ خَيْرٍ، (يا هادياً إلى كلِّ خيرٍ) يَا دَالًّا عَلَى كُلِّ خَيْرٍ، يَا أَمْرًا بِكُلِّ خَيْرٍ، يَا خَالِقَ الْخَيْرِ، وَيَا أَهْلَ الْخَيْرِ، أَنْتَ اللَّهُ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيمَا قَدْ عَلِمْتُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ «سپس حاجت را درخواست کرده که به اجابت رسد انشاء الله تعالى» .

۵۱ در روایت کافی (۱) از اصبع بن نباته از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام برای پیدا شدن حیوان گم شده دارد، که سوره یس را در دو رکعت نماز (یعنی در هر رکعت بعد از حمد) بخواند، و بگوید (بعد از نماز) «یا هادى الصّالة ردّ علىّ صالّتی» این عمل را آورد، خداوند حیوان گم شده (سائل) را بر او برگرداند.

۵۲ در دعوات راوندی رحمه الله روایتی (۲) مرسل از ائمه علیهم السلام آورده، هرگاه کاری ترا افسرده کرد، دو رکعت نماز بخوان، در رکعت اول سوره حمد و آیه الکرسی، در رکعت دوم سوره حمد و انا انزلناه، سپس قرآن را بالای سر برده بگو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَا أَرْسَلْتَهُ إِلَى خَلْقِكَ، وَبِحَقِّ كُلِّ آيَةٍ هِيَ لِمَكَ فِي الْقُرْآنِ، وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ مَدَّخَتْهُمَا فِي الْقُرْآنِ، وَبِحَقِّكَ عَلَيَّ، وَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ وَ ۱۰ بار می گوئی یا سیدی یا الله ۱۰ بار بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ۱۰ بار بِحَقِّ امیرالمؤمنین صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ سِپَسِ می گوئی اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ

۱- (۱) جامع الأحادیث ۷/۲۸۹.

۲- (۲) بحار الانوار ۹۲/۱۱۳ مستدرک الوسائل ۱ باب ۶۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه، جامع الاحادیث ۷/۲۴۱.

نَبِيِّكَ الْمُضِيَّطَفَى وَبِحَقِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ الْمُرْتَضَى ، وَبِحَقِّ الزَّهْرَاءِ مَرْيَمَ الْكُبْرَى ، سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّ الْهُدَى ، وَرَضِيْعَيْ ثَدْيِ التَّقَى وَبِحَقِّ زَيْنِ الْعَابِدِينَ ، وَقَرَّةِ عَيْنِ النَّاطِرِينَ ، وَبِحَقِّ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ ، الْخَلْفِ مِنْ آلِ يَاسِينَ ، وَبِحَقِّ الصَّادِقِ مِنَ الصَّادِقِينَ ، وَبِحَقِّ الصَّالِحِ مِنَ الصَّالِحِينَ ، وَبِحَقِّ الرَّاضِي مِنَ الْمَرْضِيِّينَ وَبِحَقِّ الْخَيْرِ مِنَ الْخَيْرِينَ ، وَبِحَقِّ الصَّيَابِرِ مِنَ الصَّيَابِرِينَ وَبِحَقِّ التَّقِيِّ وَالسَّجَّادِ الْأَعْزَمِ غَيْرِ وَبِبُكَائِهِ لَيْلَةَ الْمَقَامِ بِالسَّهْرِ (بِالسَّحْرِ) وَبِحَقِّ النَّفْسِ الزَّكِيَّةِ ، وَالرُّوحِ الطَّيِّبَةِ سَمَى نَبِيِّكَ وَالْمُظْهِرِ لِدِينِكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ وَحُرْمَتِهِمْ عَلَيْكَ ، الْآ قَضَيْتَ بِهِمْ حَوَائِجِي « و هر چه خواستی بگو .

۵۳ کلینی قدس سره مسنداً(۱) (با سند ضعیف سند) از اسماعیل بن ارقط مادرش (ام سلمه خواهر امام ششم علیه السلام روایت کرده که مریض سختی شدم (در ماه مبارک رمضان) تا سنگین شده و بنی هاشم شب جمع شده برای جنازه و مرا مرده می دانستند مادرم بی تاب می کرد . امام ششم علیه السلام (دائی به مادرم) فرمود ، پشت بام برو ، زیر آسمان دو رکعت نماز بخوان . چون سلام نماز دادی ، بگو « اللَّهُمَّ أَنْكَ وَهَبْتَهُ لِي وَلَمْ يَكُ شَيْئاً ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْهَبُكَ مَبْتَدَأً فَأَعْرُوبُهُ ، گوید : مادرم این کار را کرد . به حال آمده نشستم سحری حلیم بود من هم با آنان سحری خوردم .

۱- (۱) بحار الانوار ۹۱/۳۷۲ ، مکارم الاخلاق ۳۸۳ ، وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۳۰/۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه مرآه العقول ۱۵/۴۶۲ مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۲۴/۲ با تفاوت سند روایت کافی از مکارم الاخلاق ، جامع الاحادیث ۲۵۷۷ ۲۵۸ .

۵۴ در روایت (۱) مسند دیگری (ضعیف) از جمیل آورده، که نزد امام ششم علیه السلام بودم. زنی داخل شد، و گفت پسر مرا وا گذاشتم (مرده) و ملحفه (پارچه ای) رویش انداختم. حضرت فرمود: شاید نمرده، بلند شو به خانه ات رو، غسل کن، و دو رکعت نماز بخوان. و دعا کن و بگو «یا مَنْ وَهَبَهُ لِي وَلَمْ يَكْ شَيْئاً جَدَّدْ هَبْتَهُ لِي» سپس او را حرکت ده، و به کسی خبر مده. زن گفت این کار را کردم و او را حرکت دادم ناگهان گریه کرد.

۵۵ دو رکعت نماز (۲) برای روزی در مکارم الاخلاق مقطوعاً (با سند ضعیف) آورده، در هر رکعت فاتحه الكتاب و ۱۵ بار سوره قریش خوانده می شود، و بعد از سلام ۱۰ بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله می فرستد. به سجده رفته ۱۰ بار می گوید «اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَنْ خَلْقِكَ»

۵۶ نماز غُنیه (۳)، دو رکعت نماز بدون اسناد به معصوم آمده. در هر رکعت فاتحه (سوره حمد) و ۱۰ بار آیه «قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ» را تا آخر خوانده چون سلام داد ۱۰ بار بگوید «رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ» و ۱۰ بار صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت می فرستد. سپس سجده کرده می گوید «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي أَنْ يَكُنَّ أَنْتَ الْوَهَّابَ».

۱- (۱) وسائل الشیعه ۵ ۸ باب ۳۰/۲ ابواب بقیه صلوات مندوبه مرآه العقول ۱۵/۴۶۴ ۱۱ مستدرک ۱ ۶ باب ۲۴/۱، جامع الاحادیث ۷/۲۶۵. بحار الأنوار ۹۱/۳۴۷.

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۱۷/۳، ابواب بقیه صلوات مندوبه. مکارم الاخلاق ۳۸۷.

۳- (۳) مکارم الاخلاق ۳۸۰. مستدرک الوسائل ۱ ۶ باب ۴۴/۱۰ ابواب صلوات مندوبه.

۵۷ در کتاب جعفریات مسنداً (۱) از امام صادق علیه السلام از حضرت امیر علیه السلام وارد شده ، هر که از شما اراده تزویج دارد ، پس دو رکعت نماز خوانده ، فاتحه الکتاب و سوره یس را در آن دو رکعت می خواند ، فارغ شد حمد و ثنای خدای را کرده و بگوید : « اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي زَوْجَهُ وَدُوداً وَلُوداً شَكُوراً غَيْرَ رَأٍ ، اِنْ أَحْسَنْتَ شَكَرْتُ وَإِنْ أَسَاءْتُ غَفَرْتُ ، وَإِنْ ذَكَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى أَعَانَتْ ، وَإِنْ نَسَيْتَ ذَكَرْتُ ، وَإِنْ خَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهَا خَفِضْتُ ، وَإِنْ دَخَلْتُ عَلَيْهَا سِرَرْتَنِي ، وَإِنْ أَمَرْتُهَا أَطَاعَتْنِي ، وَإِنْ أَقْسَمْتُ عَلَيْهَا أَبْرَتْ قَسِيْمِي وَإِنْ غَضِبْتُ عَلَيْهَا ارْضَيْتَنِي ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، هَبْ لِي ذَلِكُمْ فَإِنَّمَا أَسْأَلُكَهُ ، وَلَا أَجِدُ إِلَّا مَا مَنَنْتَ وَأَعْطَيْتُ » و فرمود هر که این کار را بکند آنچه خواسته خداوند عطا فرماید . . .

۵۸ در روایت ضعیفی شیخ صدوق قدس سره (۲) از شیخی از آل سعد آورده ، که بین او و بین مردی از اهل مدینه خصومتی دارای منزلتی بزرگ بود . بر امام ششم علیه السلام وارد شده ، و به حضرت تذکر دادم ، و درخواست کردم چیزی به من یاد دهد . شاید خداوند مظلومه ام (آنچه مورد ظلم واقع شده) را به من برگرداند حضرت فرمود ، هر گاه اراده دشمن داشتی ، دو رکعت یا چهار رکعت نماز بین قبر و منبر (در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله) و اگر خواستی در خانه ات می خوانی ، و از خداوند درخواست کمک می کنی ، و از آنچه میسر شد چیزی تصدق به اول مسکینی که برخورد می کنی می دهی . می گوید ، امر حضرت را انجام دادم ، قضاوت برای من

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۳۰/۱ از ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث ۲۸۶/۷/۲۸۷ .

۲- (۲) جامع الاحادیث ۷/۲۷۵ مرآه العقول . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۸ با مختصر تفاوتی .

شد و خداوند زمینم را به من برگرداند .

۵۹ در روایت (۱) ضعیف کافی وارد شده . زیاد قندی می گوید به امام هفتم ابی الحسن اول علیه السلام نوشتیم ، دعائی به من بیاموز که گرفتار چیزی شده ام (در بغداد حبس شده) چون متهم به خیانت در اموال آنان شده بود ، حضرت نوشتند هرگاه نماز می خوانی ، سجده را طول بده سپس بگو : « یا اَحَدَ مَنْ لا اَحَدَ لَهُ تا نفس قطع شود ، بعد بگو « یا مَنْ لا یَزیدُهُ کَثْرَهُ الدُّعَاءِ الاَّ جُوداً وَ کَرَمًا تا نفس قطع شود ، سپس بگو یا رَبَّ الْاَرْبابِ اَنْتَ اَنْتَ الَّذِی اَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ اِلَّا مِنْکَ ، یا عَلِیُّ یا عَظِیْمُ » زیاد گوید به این گونه دعاء کردم . خداوند برایم فرج کرد ، آزاد شدم .

۶۰ برای پیدا شدن گم شده ، برای پیدا شدن گم شده دو رکعت نماز (۲) مرسلأ وارد شده ، بعد از حمد از اول سوره حدید ۴ آیه با آخر سوره حشر را بخواند « لَوْ اَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلٰی جَبَلٍ » تا آخر سوره ، و بگوید « یا مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لا هَكَذَا غَیْرُهُ اِجْعَلِ الدُّنْیَا عَلٰی فُلَانٍ اَضِیْقَ مِنْ مَسْکِ حَمَلٍ حَتّٰی تَرُدَّهُ عَلَیَّ »

۶۱ نمازی برای آبستن شدن ، در مکارم الاخلاق (۳) طبرسی رحمه الله از حضرت امیر علیه السلام مرسلأ ذکر کرده ، وضوی کامل بگیرد ، و دو رکعت نماز نیکو بخواند ، بعد از نماز سجده کرده ۷۱ بار « اَسْتَغْفِرُ اللهَ - » بگوید ، سپس با زن خود هم بستر شود (نزدیکی کند) و بگوید « اَللّهُمَّ اِنْ تَرَزُقْنِیْ وَ لَدَا لَاسْمِیْنَهُ بِاسْمِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ » ، همانا خداوند این کار را می کند ، چون تو را امر به طهور کردم ، خداوند

۱- (۱) جامع الاحادیث ۲۸۴/۲۸۹ .

۲- (۲) جامع الاحادیث ۲۹۱/۷ .

۳- (۳) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۳۲/۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، مکارم الاخلاق ۳۹۱ .

گفته « وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ » ، و تو را به نماز امر کردم ، شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرمود نزدیکترین وقتی که بنده به خدای خود می باشد هنگامی است که او را راکع و ساجد ببیند ، و تو را به استغفار امر کردم ، خداوند فرموده « اسْتَغْفِرُوا رَبُّكُمْ ، إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً ، يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَاراً ، وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ » و خداوند به پیغمبر خود صلی الله علیه و آله فرمود « إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ » تو را امر کردم بیش از ۷۰ بار استغفار کن .

۶۲ سید علی بن طاووس در کتاب مجتبی از امام صادق علیه السلام روایتی (۱) از طریق شقیق (ظاهراً شقیق بلخی صوفی معروف باشد) نقل کرده ، که کار بر شقیق تنگ آمد ، و امام به وی فرموده باشند ، هر که را حاجتی به مخلوق رخ داد ، ابتداء در آن حاجت به خدا کند ، می گوید ، داخل مسجد شدم ، و دو رکعت نماز خواندم چون برای تشهد نشستم ، خواب بر من ریزان شد (غلبه کرد) در خواب دیدم ، به من گفته شد ، ای شقیق مردم را به خدا رهنمون شده ، خود خدا را فراموش می کنی . بیدار شدم ، و در مسجد ماندم تا نماز عشاء را خواندم ، حاضر خانه می شود می یابد از سوی بعضی دوستانش چیزی آمده که او را کفایت کرده بی نیاز و توانگرش ساخته .

۶۳ در فلاح السائل نمازی (۲) به عنوان نماز فرج به اسناد خود از محمد بن حسن بن الولید تا عبدالرحمن بن کثیر آورده (سند اعتبار ندارد) می گوید

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۱۷/۵ ابواب بقیه صلوات مندوبه ، جامع الاحادیث ۷/۲۶۵ .

۲- (۲) بحار الانوار ۸۷/۱۰۶ .

گرفتاری خود را به امام ششم علیه السلام شکایت بردم . حضرت فرمود : هنگامی که نماز عشاء را خواندی ، دو رکعت نماز بخوان ، سپس گونه راست را بر زمین نهاده و بگو « یا مُدِلُّ كُلِّ جَبَّارٍ وَمُعِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ ، قَدْ وَحَقَّكَ بَلَعٌ مَجْهُودِي » می گوید سه شب این را گفتم فرج برایم آمد .

۶۴ نماز عُسْرَه (سختی) (۱) از امام ششم علیه السلام مرسلأ وارد شده ، هرگاه کاری برایت سخت شد پس دو رکعت نماز هنگام ظهر بخوان . در رکعت اول سوره حمد و قل هو الله احد و « إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا * لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا * وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا » و در رکعت دوم سوره حمد و قل هو الله احد و سوره « أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ » می خوانی و تجربه شده است .

۶۵ نماز شفاء از هر علت خصوصاً سلعه (غده) (۲) سه روز روزه گرفته و روز سوم وقت زوال غسل می کند ، و زیر آسمان با خرقة (پاره پارچه) پاک ، چهار رکعت نماز با هر سوره ای که میسر شد خوانده ، و تا حدّ توان خضوع را رعایت کرده ، چون از نماز فارغ شد ، لباسهای خود را بپندازد و آن تکه پارچه را به خود پیچیده ، گونه راست خود را بر زمین نهاده ، بگوید : « یا وَاحِدٌ یا مَاجِدٌ یا كَرِيمٌ یا حَنَّانٌ ، یا قَرِيبٌ ، یا مُجِيبٌ ، یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاكْشِفْ

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۱/۶ ، باب ۴۴/۸ بقیه صلوات مندوبه مکارم الاخلاق ۳۸۴ ۳۸۵ ، جامع الاحادیث ۷/۲۳۷ . بحار الأنوار ۹۱/۳۵۸ .

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۱/۶ ، باب ۴۴/۱۳ ابواب بقیه صلوات مندوبه . مکارم الاخلاق ، ۴۵۵ ، جامع الاحادیث ۷/۴۵۲ . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۰ .

ما بی مِنْ ضُرٍّ وَمَعْرَةٍ ، وَالْبِسْمِ فِي الْعَافِيَةِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَآمَنُ عَلَيَّ بِتَمَامِ النُّعْمَةِ وَأَذْهَبَ مَا بِي فَإِنَّهُ قَدْ أَذَانِي وَعَمَّنِي » و از امام صادق علیه السلام رسیده ، تو را سودی ندهد تا یقین کنی که تو را سود دهد و از آن بهبودی یابی ، سپس بر آن مداومت کنی همانا خداوند تو را شفاء می دهد و قریب به این روایت را در طب الأئمه (۱) مسنداً آورده ، با تفاوتی از جمله غسل را روز چهارم گفته .

۶۶ برای تمام مرض ها ، ابو امامه در روایتی (۲) مرسل از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده که حضرت فرمود ، با زعفران در ظرفی پاکیزه می نویسی . آن را می شوئی « أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ وَأَسْمَائِهِ (الْحُسْنَى) كُلِّهَا عَامَّةً ، مِنْ شَرِّ السَّمَاءِ وَالْأَهَامَّةِ وَمِنَ الْعَيْنِ اللَّامَّةِ ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ . بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » . تا آخر سوره و سوره قل هو الله احد (اخلاص) و سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق ، و سه آیه از سوره بقره (« وَاللَّهُ أَكْبَرُ » تا « يَعْقِلُونَ » آیه ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵) و آیه الکرسی ، و آمن الرسول تا آخر سوره بقره ، و ۱۰ آیه از سوره آل عمران از اول سوره ، و ۱۰ آیه از آخر آن « إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ » و اول آیه از سوره نساء ، و اول آیه از مائده ، و اول آیه از انعام و اول آیه از اعراف ، و « وَإِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ » تا « رَبِّ الْعَالَمِينَ » (سوره اعراف) « قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُم بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ » (یونس ۸۲) « وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا » تا « حَيْثُ أَتَى »

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ ، باب ۴۴/۲۷ از ابواب بقیه صلوات مندوبه .

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۶۱ ، باب ۴۴/۱۴ از ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۱ . مکارم الأخلاق .

(طه ۷۰) و ۱۰ آیه از اوّل الصّافات ، سپس ان را سه بار شسته ، و وضوء نماز می گیری ، و سه جرعه از آن آب میاشامی ، و روی خود و سایر بدن را با آن مسح می کنی ، آن گاه دو رکعت نماز خوانده از خداوند درخواست شفا می کنی . سه روز این کار را انجام داده ، حسان (یکی از راوی ها) می گوید آن را تجربه کردیم به اذن خداوند آن را سودمند یافتیم .

۶۷ نمازهای دیگری برای دردها و مرض ها مرسلأ وارد شده ، از جمله ۱ نماز درد سر(۱) ، دو رکعت ، در هر رکعت سوره حمد را یک بار و سوره اخلاص (قل هو الله احد) را سه بار بخواند و بگوید : « رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا ، وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا » ؛ ۲ نماز درد چشم(۲) ، دو رکعت ، در هر رکعت فاتحه و قل یا ایها الکافرون را سه بار بخواند ، و این آیه را « وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقِهٖ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حِجَّةٌ فِي ظُلُمَاتٍ الْاَظْوَرِّ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ » ؛ ۳ برای درد پا(۳) ، دو رکعت ، در هر رکعت یک بار سوره حمد و اَمَّنَ الرسول را تا آخر سوره بقره بخواند ؛ ۴ برای درد سینه(۴) چهار رکعت نماز ، در هر رکعت سوره حمد

۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۱۷ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۲ ۳۷۳ .

۲- (۲) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۱۸ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۳ .

۳- (۳) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۲۴ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۳ .

۴- (۴) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۲۲ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۳ .

یک بار ، و در رکعت اول بعد از حمد سوره الم نشرح یک بار ، و در رکعت دوم سه بار سوره اخلاص (قل هو الله احد) و در رکعت سوم بعد از حمد سوره والضحی را یکبار و در رکعت چهارم بعد از حمد « یَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ » را بخواند ؛ ۵ برای درد شکم(۱) در روایتی مرسل وارد شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله به سلمان فرمود : یا سلمان ، شکمت درد (می کند) ، بلند شو نماز کن ، چون در نماز شفاء است . در روایت تفسیر(۲) ابو الفتوح دارد ، که حضرت او را از درد شکم به رو افتاده دید ؛ ۶ برای قولنج(۳) دو رکعت نماز ذکر شده ، در هر رکعت ، یک بار حمد و « وَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ » می خواند ؛ ۷ برای درد گردن(۴) دو رکعت در هر رکعت حمد یک بار ، و اذا زلزلت الارض سه بار خوانده شود .

۶۹ نماز کفایت ، مرسل از امام صادق علیه السلام دو رکعت(۵) نماز وارد شده ، سلام می دهد . سجده می کند ، و حمد و ثنای الهی را بجا آورده ، بر پیغمبر و آل آن حضرت صلوات می فرستد ، و می گوید « یا مُحَمَّدُ یا جَبْرَائِلُ ، یا جَبْرَائِلُ یا مُحَمَّدُ »

- ۱- (۱) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۲۰ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۳ .
- ۲- (۲) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۲۰ ابواب بقیه صلوات مندوبه .
- ۳- (۳) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۲۳ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۳ .
- ۴- (۴) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۲۱ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۷۳ .
- ۵- (۵) مستدرک الوسائل ۶۱ باب ۴۴/۳ ابواب بقیه صلوات مندوبه . بحار الأنوار ۹۱/۳۵۴ ۳۵۵ .

إِكْفِيَانِي مِمَّا أَنَا فِيهِ ، فَإِنَّكُمْ كَافِيَانِ، إِحْفَظَانِي بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِنَّكُمْ حَافِظَانِ « در مکارم الاخلاق دارد این جملات را ۱۰۰ بار بگویند

تکمیل

نکاتی چند :

۱ مدارک روایات از تمام کتب نقل نشده خیلی از آنها مصادر دیگری هم دارند که برای اختصار ذکر نشد .

۲ مراد از روایت مسند ، روایتی است که راویها کلاً در آن ذکر شده .

۳ منظور از روایت مرسل قسمی روایت ضعیف است .

۴ ذکر روایات غیر معتبر به منظور بیان اعتبار نیست چون امکان صحیح صدور از معصوم را دارد و اگر در مواردی به روایت ضعیف عمل شده اثر ندارد ممکن است راوی اشتباه کرده یا دروغ گفته است .

۵ کوشش شده روایاتی که در مورد واحدی وارد شده در کنار هم ذکر شود و در پاره ای جاها جدا از هم آمده است .

خداوند توفیق سلوک راه سعادت را به همه عنایت فرماید .

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقاتی و ترجمانی

اصفهان

گام‌های

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹